toria priuata.in.l.sacrilegij.nu.2.ff. ad.l.iuli.pecu.fo.188.
Ecclesia non tenetur facere remissionem emphyteote si propter guerrā vel mortalitatem eg re ipsa nihil sit perceptum.in.§.quia vero.nu.3.in aut.de nō alie.aut permut.fo.12.
Ecclesia tenetur soluere onera realia pro rebus tributarijs quas emit sed collectam que imponitur persone pro rebus non solut.in.l. vltima mume.i.C.de egacto.lib.g.fo.15.
4 Ecclesia contra habentem fundum eius in emphyteosim an agere possit rei vendicatione.in.l.legata.nu.2.ff.de adi. leg.fo.102.
3 Ecclesia vel respublica si transit ad priuatum perdit priuilegium.in.l. paulus.nu.3.ff.de acqui.here.fo.182.
Ecclesia tenē ad tributa.in.l.obsistere.nu.4.C.de an.ꝛ tribu.li.g.fo.11.
Ecclesia que permutauit res cum principe ꝛ si princeps permutauit cū priuato q̄ nō poterit propria autoritate rem permutatam apprehēdere.in aut.vt de cete.cōmit.nu.3.fo.25.
Ecclesia prestat alimenta fugienti ad eam ne capi possit.in.§.sed necꝭ. nu.6.in aut.de manda.princi.fo.17.
Ecclesia an ad publicas collationes teneatur.in.§.quecunꝭ. numi.i.in aut.de aliena.fo.52.
Ecclesiam edificare ad hoc vt quis possit que sint necessaria.in aut.vt nullus fab.nu.2.fo.28.
Ecclesiam edificans in dote constituenda an possit conditionem apponere.ibi.nume.3.
Ecclesiā destructā reedificās autoritate epi q̄ acgrat ius patro.ibi.n.4.
Ecclesiam reparans an in ea acquirat ius patro.ꝛ requiratur episcopi autoritas.ibi.nu.5.
Ecclesia contra ecclesiam qua prescriptione se tuetur.in.§.pro tempora libus.nu.3.in aut.de ecclesia.fo.53.
Ecclesie res als prohibita alienari semel alienata dicitur effecta aliena bilis.in.l.j.nu.8.C.de impo.lucra.lib.g.fo.19.
Ecclesia q̄ habeat tacitā hypothecam in bonis emphyteote ppter causonē nō solutū.in.§.scire aūt.nu.i.in aut.de nō alie.aut pmu.fo.12.
Emphyteota propter canonem non solutum an cadat ab emphyteosi ipso iure vel per sententiam.ibi.nu.2.
3 Eccesiam fundans licet dicat q̄ vult illam subesse abbati tamen subest epo:ꝛ licet deputetur rector ad agendū castrum ciuitati de nouo adiunctum per hoc nō tollitur iurisditio potestatis ciuitatis.in.l.quoties.§. constat.nu.i.ff.de admi.tu.ꝛ cur.fo.61.
Ecclesia an prescripserit res sibi donatas p imperatorē casu quo donatio eidē facta nō tenuerit.q̄ sic.in aut.quō oporteat epis.nu.4.fo.11.
7 Ecclesiastice psone possunt libere eius bona relinquere clericis ꝛ pauperibus.in.l.generali.nu.i.C.de sac.san.eccle.fo.18.

7 **Economus** clerici ꝛ etiam parochiani admittuntur ad vendicandum res ecclesie alienatas. in.l. iubemus.§.sane si hoc.nu.8.C.de sacrosanc.eccle.fo.24.
Economus qui alienauit quando admittatur ad vendicandum alienata per ipsum.ibidem.nu.9.
Economus delinquens an priuetur ipso iure vel per sententiam administratione.ibi.nu.11.
Economus emendando damnum ecclesie an euitet penam depositionis.in aut.de nō alie.aut permu.nu.2.fo.11.
7 Economus dicitur cui res ecclesie gubernande mandantur.in.l.iubemus.nu.2.C.de sacrosan.eccle.fo.27.
Economus qui rem alienauit quando possit admitti ad alienationem ipsam renocandam.in aut.de nō alie.aut permu.nu.9.fo.12.
Economi quam rationem reddant.in.§.economus.nume.2.in aut.de sanctis.epis.fo.57.
7 Contra economum qui alienauit res ecclesie agitur:nō contra ecclesiaꝫ in.l.sancimus.nu.13.C.de sacrosan.eccle.fo.26.
Economus ꝛ syndicus ab vniuersitatibus tantum cōstituuntur: et an ab epō.in.§.sportularum.nu.2.in aut.de sanct.epis.fo.57.

5 **Edictum** nō hꝫ locū vbi eius vba adaptari nō pñt.i.l.dies cautioni.§.pto2 ait.nu.25.ff.de dā.infec.fo.27.
1 Edictum de alienatione iudicij ꝛc.habet locum etiam in re mobili in.l. item si res.nu.i.ff.de alie.iudi.mu.fo.145.
Edictuꝫ de his que in fraudem credito.an cōpetat qñ quis alienat bona sua in fraudem.in.l.si minoze.nu.7.C.de iure fis.lib.g.fo.4.
6 Edicti si fa.fur.fe.dica.ratio nō habet locum in liberis hominibus nō habentibus dominium.in.l.j.nu.2.ff.si fa.fur.fe.fo.132.
Edictum predictum non habet locum si plures homines liberi accusantur criminaliter.ibi.nu.4.
1 Edictum q̄ quisq̄ iuris de quibus statutis intelligatur.in.l.j.nu.2.ff. quod quisq̄ iuris.fo.54.
Edictum predictum an habeat locum quando statuitur aliquid sententiando.ibidem.nu.8.
3 Edictum saluianum ꝛ hypothecaria quomodo differant.in.l.j.nuꝰ.2. C.de preca.ꝛ saluia.interdi.fo.99.
4 Edictum ꝛ rescriptum quomodo differant.in.l.postq̄ heres.§.imperator.nu.i.ff.vt leg.seu fideicom.fo.159.
3 Edictum ꝛ vox preconis quomodo differāt.remissiue.in.l.heredes.nu. 2.ff.de testa.fo.97.
5 Edictū de no.ope.nūti.ꝛ interdictū q̄ vi aut clā nō datur cōtra tertium emptorē ad impēsam.in.l.j.§.hoc aūt edictū.nu.2.ff.de ope.no.nū.f.7.
Edictū predictū hꝫ locū etiā in his que trahuntur a solo.ibi.nu.4.
8 Edictum de coniungendis cum emancipato liberis an sit correctum.in auf.in successione.nu.2.C.de suis ꝛ legi.fo.53.
1 Edictum quod metus causa an concurrat cum interdicto vnde vi.remissiue.in.l.metum autem.nu.3.ff.quod me.cau.fo.125.
8 Edictum diui adriani tollendum.in.l.fi.§.finautem.nume.7.C. de edi. di.adri.tol.fo.36.
5 Edicta pretorum sunt facta naturali equitate. in.l. in factum.nu.i.ff.de actio.ꝛ oblig.fo.174.
Edictū de testibus est prohibitoriū.in aut.de testi.nu.3.fo.38.
5 Edictū de no.ope.ꝛc.nō procedit cōtra ignorātes ꝛ absentes nisi vt present patientiā.in l.j.§.nūtiatio.nu.31.ff.de oper.no.nūt.fo.6.
5 Edictum ab interdicto differt vt genus ꝛ species ꝛ est nomen generis. in.l.j.nu.4.ff.de ope.no.munti.fo.3.
Edicti species qualiter cognoscaꝫ a specie interdicti.ibi.nu.5.
5 Edictum de glande legenda fuit introductum:quia in eo requirunt mixores probationes q̄ in rei vēdicatione que datur in hoc casu.et durat triennio.in.l.vna.nu.2.ff.de glande.legen.fo.162.
3 Edictum quemad.testa.ape.pro quibus vltimis voluntatibus habeat locum.in.l.j.nu.7.ff.quemad.testa.ape.fo.184.
1 Edictum de nego.gestjs habet locum etiam inter presentes.in.l.j.nu.i. ff.de nego.gest.fo.113.
3 Edictū quēad.test.ape.hꝫ locū qñ qs cōtineꝫ se habere tabulas:nec assignat cām quare nō debeat exhibere.in.l.j.nu.2.ff.quēad.test.ape.f.184.
8 Edictis pretorum lꝫ addere vel detrahere ex mente ipsius pretoris vel ex indentitate rationis.in.l.qui se patris.nu.13.C.vnde lib.fo.10.
4 Edictum carbonianum nō habet locum si defunctus dicatur seruus. in.l.j.§ sed ꝛ si.nu.i.ff.de carbo.edi.fo.177.
1 Edictum quod me.cau.potest concurrere cum interdicto vnde vi bonorum raptorum quod vi aut clam ꝛ cum actione quod metus causa.in.l. ejtat.nu.4.ff.quod met.cau.fo.125.
Edictum quod me.cau.in quo subueniat.ibi.nu.5.
1 Edictum tollens licet nō corrūpat tenetur edicto iurisditionis om. iudi cum.in.l.seruj.nu.9.ff.de iurisdi om.iudi.fo.51.
2 Edictum ad macedonianuꝫ hꝫ locum in sciente quem esse filiūfamilias cum mutuat.in.l.si quis.nu.2.ff.ad macedo.fo.95.
5 Edictum hoc quando habeat locum pro testamento falso.in.l.si.nu.2. ff.de tab.exhi.fo.144.

5 **Editio** que fit iudici dꝫ fieri de tota scriptura partivero editur particula que facit ad causam:ꝛ etiā iudici quādo particulam tantū exhibere pōt in rubr.nu.7.ff.de ope.no.nun.fo.2.
1 Editionem actorum potest petere quilibet cuius interest.in.l.j.§. editiones.nu.3.ff.de eden.fo.73.
Edere qua actione quis cogatur:ꝛ an aduersarius possit vti instrumento producto per partē:ꝛ an locus:noia testiū.ꝛ notarij edāt:ꝛ differentiā inter rationes per instrumenta.remissiue.ibi.nu.8.
2 Editio instrumentorum an ꝛ quando fiat officio iudicis:ꝛ quando per actionem.in.l.j.nu.7.ꝛ.9.C.de edē.fo.43.
1 Edi instrumēta sibi petēs q̄ iure petat.i.l.quedā.nu.3.ff.de eden.fo.79.
1 Edere qñ teneaꝫ actor reo ꝛ reꝰ actori.i.l.j.§.editiões.n.7.ff.ō edē.f.74
7 Edere tenetur parti cum eo contrahenti si exercens aliquam artem conficit libꝛos rationum.in.l.j.in.ij.lec.nu.3.C.de eden.fo.43.
Edere qñ tenetur quis officio iudicis.vel per actionem.ibi.nu.5.
1 Editio non solum ante sed etiam post litem contestatam fit.in.l.j.§. edē da.nu.i.ff.de eden.fo.74.
1 Edere tenētur omnes qui autoritate publica gerunt officium sicut tertius.in.l.argentarius.nu.i.ff.de eden.fo.79.
1 Edere qui noluit fi non est soluendo ex clausula generali restituit.in.l.argentarius.§.cum autem.nu.2.ff.de eden.fo.80.
1 Edere tenentur numularij licet de ipsis in edicto nō fiat mentio.in.l.q̄dam.§.numularios.nu.i.ff.de eden.fo.79.
Edere tenenꝫ oēs tenētes apothecas ꝛ vendētes ꝛ rōnes officiētes.ibi.
1 Editio instrj q̄ fit a notario parti ad cuiꝰ vtilitatē ptinet instrm fit cum die ꝛ cōsule.in.l.pretor ait §.huius edicti.nu.2.ff.de eden.fo.74.
1 Qñ originale edēdū nō pōt portari index mittit ad locum psonas sufficiētes q̄ illō videāt ꝛ referāt.i.l.pto2 ait.§.hꝫ hec ē.nu.11.ff.de edē.fo.74.
5 Edium appellatione omne edificium comprehenditur:nō aūt appellatione domus.in.l.vnica.§.deinde ait nu.i.ff.de cleri.fo.158.

5 **Edificium** habere in flumine publico qs licite dicit si hꝫ ex principis vel senatus rescripto:vel quando licite habeat.in repe.l.ij.nu.3.ꝛ.5.ff.de flumi.fo.146.
5 Edificanti in prato potest nuntiari causa publici iuris.in.l.j.§. nunc videamus.nu.i.ff.de ope.no.nuntia.fo.8.
Edificiorum pulchritudo facit pulchritudinem vrbis.in.l.ij.nu.4.C.de pres.ꝛ omnibus reb.lib.gj.fo.26.
6 Edificiorum collectio tendens ad emulationem alicuius ciuitatis dicit reprobata.in.l.sodales.nu.5.ff.de colle.illici.fo.147.
Edificiorum collectio ad hoc vt dicatur ciuitas castrum vel villa requiritur superioris autoritas.ibidem.
5 Edificiū reficiēdi cura ꝛ solicitudo ptinet ad vsufructuariū:hꝫ impensa ad dñꝫ si ē magna.i.l.cotem.§.q magios.nu.14.ff.de pub.ꝛ vecti.f.54.

Edificare

5 Edificare si promitto tibi in tali fundo ꝛ vendam fundum an emptor possit edificare.in.l.si.nu.i.de ope.no.nūtia.fo.16.
5 Edificans potest querere ante possessionē iuris.in.l.j.§.in operis.nu.2. ff.de ope.no.nūtia.fo.6.
5 Edificās in loco cōi qñ impediaꝫ p actionē cōi diuidundo vel per officium iudicis.in.l.in puinciali.§.si vero.nu.i.ff.de no.ope.nūt.fo.8.
5 Edificium quādo fit in publico ꝛ timetur dānum qualiter indeg adeaf. in.l.fluminum.nu.3.ff.de dam.infec.fo.41.
5 Edificatum illicite in publico nō potest refici.in.l.ij.§.si quis quod.nu. i.ff.ne quid in lo.publ.fo.145.
5 Edificāti in loco sacro vel religioso pōt quilibet idoneus nuntiare.in.l. in prouinciali.§.si in publico.nu.8.ff.de ope.no.nūti.fo.9.
5 Quo iure agatur cōtra illum qui edificat supra vel infra ita q̄ meū molendinum impedit. in repe.l.ij.nu.9.ff.de flu.fo.146.
Edificanti in re prophana ecclesie quilibet de ecclesia potest nuntiare: item patronis:item ꝛ episcopis.ibi.nu.9.
5 Edificium sufficit q̄ noceat vie publice vt habeat locuꝫ interdictum:lꝫ in eo edifices.in.l.j.§.si quis.nu.i.ff.ne quid in loco publi.fo.145.
5 Edificans in flumine publico si facit clausuraꝫ que pretendit vltra medium fluminis ꝛ cōtra vicini agri frontem quando possit prohiberi.in repe.l.ij.nu.18.de flu.fo.147.
Edificatum vel natum in flumine publico q̄ sit eorum qui properipaꝫ predia possident.ibidem.nu.19.
5 Edificās ꝛ nūtians si possident solū cōiter,phibens non pōt,ppria autoritate opus destruere.in.l.j.§.nūtiatio.nu.5.ff.de ope.no.nūt.fo.5.
Edificatum iniuste a possidēte naturaliter potest possidēs ciuiliter destruere suo nomine.ibi.nu.8.
5 Edificiū iugta plateā si destruaf vt platea amplieꝭ via iugta illud edificium efficiꝭ platea.in.l.vna.nu.3.ff.de locis ꝛ itine.pub.fo.145.
5 Edificium factum in publico permissu principis cuius erit.remiſ.in.l. j.§.si quis.nu.2.ff.ne quid in loco publ.fo.145.
Edificium factum in publico non debet destrui sed vectigal imponi.in d.l.ij.§.si quis.nu.i.eo.titu.
5 Edificans potest agi actione in factum ex hoc edicto vel officiū iudicis implorare vt renuntiatio remittatur cognito de iure suo.in.l.de pupillo.§.si is cui.nu.3.ff.de ope.no.nūti.fo.14.
Edificans si petijt remissionē nuntiationis ꝛ succubuit pōt iterū agere cōfessoria vel negatoria pro declaratione iuris sui.ibi.nu.4.
5 Edificare an liceat supra muros ciuitatis.q̄ sic vbo permittēte.in.l.ij. nu.i.ff.ne quid in lo.fa.fiat.fo.144.
5 Edificiū faciēs in flumine infra p q̄ aqua restagnaf ꝛ impedit meū molēdinū q̄ est superiꝰ pōt a me,phiberi.in repe.l.ij.nu.8.ff.de flu.fo.146.

Effectus q̄ cassetur nomine cassato.in.l.si.nu.2.de frumen. alexan.lib.gj.fo.31.
5 Effectus iudicij petitorij ꝛ possessorij quid sit. remissiue.in.l. naturaliter.§.nihil cōmune.nu.39.ff.de acqui.pos.fo.88.

Egere dicitur ille qui nō hꝫ vnde se alat:indigere quis dicatur. remissiue.in aut.vt deter.sit nu.cle.nu.10.fo.7.

6 **Electio** qñ est creditoris i obligatiōe alternatiua vna perēpta supest qñ peti possit.in.l.stichū.nu.i.ff. de solu.fo.97.
In obligatione alternatiua si electio est debitoris ꝛ vna res perijt quādo creditor possit petere superegistētem:vel estimationem mortuo:ꝛ cuius sit periculum.ibi.nu.5.
Et quid quando vtraq̄ res perijt.
6 Electio quādo trahit secum exécutionem nō est locus variationi.in.l.si quis stipulatus.nu.2.ff.de verb.oblig.fo.49.
Electus in cōsulem q̄ teneatur soluere licet administratio nō fit concessa.in.l.sancimus.nu.2.C.de consul.lib.gij.fo.44.
1 Electus si est tertius quis erit modus pronuntiādi.in.l.item si vnus.§. principaliter.nu.3.ff.de arbi.fo.147.
Electio fieri dꝫ per angelum.in aut.de defenso.ciuita.nu.5.fo.16.
1 Electi si sunt plures ad eligendum rectorem poterūt vnum exipsis eligere.in.l.si consul.nu.5.ff.de adop.fo.6.
Estimatores duo vel medici q̄ eligi debent quādo proponitur electio a iudice.in.l.vltima.nu.4.C.de pōde.lib.g.fo.25.
4 Electio vt teneat oēs debēt exhiberi.i.l.scyphi.nu.i.ff.de opti.leg.f.78.
4 Si in sacculo ex quo cōsiliarij extrabūtur ad officium vnus tantum reperiatur ille censetur electus absq̄ eo q̄ extrahaf.in.l.si tibi.§.si ex quatuor.nu.2.ff.de optio.lega.fo.79.
4 Electio ē hōdis i quātitab⁹.i.l.cū certū.nu.3.ff.de,vi.tri.ꝛ oleo le.fo.80.
4 Electio est legatarij in legato generis:quādo testator de certo nō sensit in.l.quoties.nu.i.ff.de opti.lega.fo.78.
8 Electio cuius sit in penis alternatiuis.in.l.quicunꝭ.nume.4.C.de ser. fugi.folio.3.
4 Electio est legatarij i dubio i alternatiuis.i.l.lucio.nu.i.ff.de le.ij.f.32.
Electio in contractibus in alternatiuis cuius sit.ibi.nu.2.
Electio in penis alternatiuis quādo sit rei ꝛ qñ iudicis.ibi.nu.3.
4 Electio persone legatarij lꝫ sit cōmissa in voluntatem alterius tamē relictum valet.in.l.cū quidam.nu.i.ff.de leg.ij.fo.eo.
Eligere indignum potest qui habet liberam volūtatem eligendi: dum tamen dolus malus abfit.ibi.nu.2.
Electio pauper cōmissa priori fratrū pdicatorū prior pōt eligere fratres suos:etiā si fit cōmissa p vba importantia arbitriū boni viri.ibi.nu.3.
Eligens indignum statim priuatur iure eligendi.ibi.nu.4.
Electio facta de digno nō reprobatur:lꝫ dignior reperiaf.ibi.nu.6.
Eligere statim q̄ quis negligit ius petendi transfertur ad omnes legatarios.ibidem.nu.7.
4 Electio rei legate in genere si cōpetat legatario vel heredi an possit liberē eligere quē vult.in.l.legato generaliter.nu.3.ff.de leg.i.fo.13.
Electio rei legate per testatorem qui de certa sensit etiam si nō sit in patrimonium testatoris spectat ad heredem.ibi.nu.4.
8 Electio qñ est cōmissa in tertiū si tertius nō eligit qñ trāsferaf ad arbitriū boni viri.in.l.si qs duobꝰ.§.sed ꝛ si qs.nu.2.C.cōmu.de leg.fo.45.
4 Electio q̄ nō fit ꝛsumpta si post terminū assignatū eligere debēt heres nō vēdidit sed pignorauit.in.l.macipior.nu.4.ff.de optio.leg.fo.78.
4 Electio ad seculares administrationes de persona incerta potest fieri a ciuitate per leges:vtputa illeodicatur electus pro quo sors ceciderit.in.l. quidam.nu.9.ff.de reb.dub.fo.104.
Electio facta de certo sed dubitatur de quo certificatur ex dispositione eligere debentium si sunt duo.ibi.nu.10.
6 Eligendi facultas coberet psone.in.l.si seruus.nu.i.ff.de ver.obl.f.57.
4 Electio cuius sit cū testator habēs duos equos vnū legat hospitalarijs alium predicatoribus.in.l.qui duos.nu.i.ff.de leg.i.fo.9.
2 Electio nō est debētis in alternatiuis quādo vnum est in obligatione ꝛ aliud appositū ad cautelā creditoris.i.l.q̄nis.nu.3.ff.de pig.ac.fo.84.
4 Electio vt valeat qnq̄s requirunf.in.l.seruj electione.nu.i.ff.de le.i.f.4.
Electio in vltimis volūtatibꝰ nō variaf in cōtractibꝰ secus. ibi.nu.2.
Electio sequif statis ex eo q̄ qs dicit volo eligere:dato sibi pꝛ termino ad deliberādū:vel facta interrogatione p eū cuius interest.ibi.nu.3.
Eligendi habens potestatem electione facta nulla an poterit secūdo eligere.remissiue.ibi.nu.5.
2 Electio prima si fuit innalida an possit denuo eligi.remissiue.in.l.q per salutem.nu.3.ff.de inreiur.fo.36.
Electio quando est facta de persona vitiosa an valeat.in.§.ꝛ hāc.nu.4. in aut.qño oporteat epis.fo.11.
Electio facta vltra numerum quando valeat.ibi.nu.5.
6 Electionem habens vel declarationem quando possit variare.in.l. euꝫ qui.nu.i.ff.de ver.oblig.fo.57.
Electio qñ cōcedif a lege videtur cōcedi p futurū indicatū.ibi.nu.i.
Electio in vltimis voluntatibus trahit secū executionē.ibi.nu.2.
5 Electio si est data duobus reis alter latitat solꝰ qui remanet eligit.in.l.si legatario.nu.i.ff.de fideicom.libe.fo.75.
Electio ꝛ confirmatio facta per pecuniam an valeat.in.§.ꝛ hanc.nu.2. in aut.quo.oport.epis.fo.11.
6 Electio ꝛ declaratio volūtatis quomodo differant.in.l. inter stipulantem.§.si stichum.nu.4.ff.de verb.obli.fo.32.
Electio facta a suspensis est nulla.ibi.nu.3.
Electio in diuisione in casu huius.l.oirimif sorte:als inter priuatos iudex assignare pōt cui vult.in.l.ij.nu.6.C.qñ ꝛ q.quar.pars.lib.g.fo.18.
Electio gubernatoris genodochij spectat ad edificatorē: sed episcopus confirmat.in.§.si quis.nu.2.in aut.de eccle.fo.53.
3 Electus pro primo anno si moritur vel impeditur venire ad officium q̄ acceptauit an electio expirauerit vel ad secundum denoluatur.in.l.tuto ribus.nu.2.ff.de testa.tute.fo.52.
Electus ad munera q hꝫ excusationē recuperat sumptus factos in lite ab eo cui nominate.in.l.vnica.nu.i.C.de sumptuum recu.lib.g.fo.24.
Electus ad munera qñ appellat ab electione eligēs citatur.ibi.nu.2.
7 Electio in alternatiuis competit reo qñ plures res alternatiue sunt in obligatione:sed quādo plura remedia alternatiue competūt electio est actoris.in.l.vbi pactum.nu.6.C.de transac.fo.70.
8 Electio si est creditoris in obligatiōe alternatiua dꝫ dari libellus certꝰ ꝛ sñia certa seq.in.l.q̄ pecunie.nu.3.C.de sen.q̄ sine cer.q̄nti.pfer.fo.72.
5 Electio qñ est debitoris in obligatiōe alternatiua vtrūq̄ peti pt,secus qñ electio est creditoris.in.l.miles.§.noge.nu.i.ff.de re indi.fo.115.
Electus per simoniam ipso ignorante an priuetur electione vel electio teneat.in aut.de sanct.epis.nu.8.fo.56.
Electiōe fctā ad aliquā dignitatē an electꝰ licite aliqd offerat.ibi.nu.9.
4 Quando vnus ex certis nō eligitur admittuntur qui non sunt indigni. in.l.ij.cum pater.§.rogo.nu.i.ff.de leg.iij.fo.46.
5 Electum in potestatem a ciuitate an ciuitas possit reuocare anteq̄ accepteat.in.l.absenti. nu.2.ff.de dona.fo.61.
Electio sola qñ tribuat ius electo.in aut.cōfi.q̄ de digni.nu.5. fo.34.
Electio que requirit superioris cōfirmationem quādo sola tribuat ius electo.ꝛ ibi quid in prelatura.ibi.nu.6.
Electus ante cōfirmationem quādo liceat administrare.ibi.nu.7.
4 Si adnuantia generalis eligit illum quem priores nominauerūt nominatus statim censetur electus ab abundantia.in.l.vnum ex familia.§.si de falcidia.nu.i.ff.de leg.ij.fo.41.
2 Electio nō est debētis in alternatiuis qñ vnū est in obligatione ꝛ aliud ad oppositum creditoris.in.l.q̄nis.nu.3.ff.de pig.act.fo.84.
Electus ad munera ab inimico presumitur electus propter inimicitias in.l.vnica.nu.i.C.si propter inimici.lib.g.fo.24.
2 Electio est actoris quo ad actionē in alternatiuis quo ad solutionem est rei ante lit.contest.in.l.in commodatam.nu.2.ff.cōmo.fo.83.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

6 Electus prior licet adhuc nō intranerit sp̄delingt habetur vt prior ad penam minuendam.in.l.j.nu.2.ff.de penis.fo.201.
Ad officia ille debet nominari ⁊ eligi qui potest ⁊ meretur.in.l.ad subeunda.nu.1.C.de decurio.lib.x.fo.16.
4 Electio debet fieri de rebus que in hereditate reperiuntur.in.l.quoties §.data igitur.nu.1.ff.de opti.lega.fo.78.
Electio si nō valuit qz nō cōgrue facta pōt iterum eligi.ibi.nu.2.
Si est peccatū in forma electionis etiaz scienter perinde est ac si electio non esset facta.ibi.nu.4.
Electionē habere iure suo vel iure alieno quo intelligatur.ibi.nu.6.
Eligendi ius q̄ quis habeat iure suo vel vt minister alterius qualiter cognoscatur.ibi.nu.7.
4 Electus q̄ quis fuerit vt legatarius vel vt nudus minister quomodo cognoscatur.in.l.pecunie.nu.1.ff.de adi.leg.fo.89.
4 Electio vel adoptio si pertinet ad filiūfa.vel seruum an ⁊ quādo sine cōsensu patris vel dñi fieri possit.in.l.iulianus.nu.1.ff.de leg.j.fo.6.
Electio facta de aliquo dz ipsi notificari.l.l. ij.nu.11.C. de decu.li.x.f.15.
4 Electio transfertur in legatarium herede in mora eligendi existente.in l.statuliberum.§.stichum.nu.3.ff.de leg.ij.fo.31.
Electione facta quando liceat variare.ibi.nu.3.
4 Electione commissa pluribus an possint eligere vnum ex se.in.l.ab omnibus.§.si titio.nu.5.ff.de leg.i.fo.25.
7 Electus ad vnum officium nō cogitur ad aliud ⁊ quid si ambo deferantur.in.l.placet.in.ij.lect.nu.25.C.de sac.san.eccle.fo.15.
3 Eligens aliquem ad officium p̄sumitur ipsum habere notum ideo canonici eligentes aliquem indignum p̄sumuntur fecisse sciēter ⁊ priuādi sunt iure eligendi.in.l.si patronus.nu.1.ff.de confir.tuto.fo.52.
6 Eligens sciēter indignum an priuetur potestate denuo eligēdi dignum in.l.sextum decimum.§.qui pueros.nu.1.ff.de vaca.⁊ excusa.fo.246.
4 Eligere personas babēs si fuit in mora potest mora purgare donec legatum petatur.in.l.cum quidam.nu.10.ff.de leg.ij.fo.33.
4 Eligere quando quis videatur instituendo.in.l.vnum ex familia.§.si duos.nu.3.ff.de leg.ij.fo.41.
4 Eligendi facultas competens alicui iure suo transit ad heredes.in.l.illud.nu.1.ff.de optio.lega.fo.79.
Eligēdi ius seu arbitrādi etiā cōpetēs iure suo nō trāsit ad hēdes.ibi.
Electionem habere iure suo dicūtur quādo eligit ad sui commodum sue cus si ad alterius vtilitatem.ibi.nu.2.
8 Quis eligat p̄o satisfaciēdo creditoribus hereditarijs vel vēdere rem hereditariam vel ex rebus satisfacere.in.l.finali §.2 si p̄fatam.nu.3.C. de iure deliberan.fo.33.
6 Eligendi facultas nō transit ad alium p̄ter ad heredem stipulatoris.in.l.stipulatus.nu.1.ff.de ver.obli.fo.30.
Eligendi facultas si competit per modum iuris potest in alium trāsferri per cessionem.ibi.nu.2.
Electio que sit que cadit in seruum.ibi.nu.3.
Eligendi facultas quando transit ad heredem.ibi.nu.5.
Eligendi facultas licet nō possit cedi viuo stipulatore:an tamen possit p̄curato: cōstitui ad petendum ⁊ eligendum.ibi.
6 Eligens malum depositarium dicitur in culpa:⁊ eius est periculum.in l.si soluturus.nu.1.ff.de solu.fo.92.
Eligens in depositarium numularium quem omnes cōmuniter elegissent excusatur.ibidem.
4 Eligere q̄ hz nō op; q̄ eligat dignioz: vel p̄gnioz: vel pauperiozem in.l.vnum ex familia.§.si de falcidia.nu.2.ff.de leg.ij.fo.41.
4 Eligendi potestas mortuo creditore transit in heredem:⁊ sic in cessionarium.in.l.si fic gratum.§.si quis ita.nu.1.ff.de leg.j.fo.21.
Eligere debēs si negligat eligere per tres menses electio ad superiorez deuoluitur.in auc.de sanct.epis.nu.3.fo.55.
2 Eligere seipsum quis non potest.in.l.si tibi mandauero.§.si tibi centum nu.1.ff manda.fo.108.
4 Eligere qui hz ex vltima voluntate nō potest variare:secus si per stipulationem.in.l.huiusmodi.§.stichum.nu.2.ff.de leg.j.fo.23.
3 Eligere quis videtur si dicatur eligimus quem titius nominabit.in.l. institutio.nu.2.ff.de condi.insti.fo.158.
Et de hoc debent fieri duo instrumenta.ibi.nu.3.

3 **Eleemosynam** facere diuiti qñ sit laudabile.i repe.l. j.nu.35.C.de sac.san.eccle.fo.11.

3 **Emancipatus** si substituit filio ifanti pupillariter extraneum.desinit relicto filio ⁊ anno fraterno ipsi⁹ filij:⁊ ifans decedat delata eidē hereditate extranei nō agnita:qs succedat isto casu.in.l.ventre.nu.29.ff.de acqui.here.fo.179.
4 Emancipatus ⁊ suus preteritus:an bodie differant in modo rūpendi testū.in.§.⁊ hoc quidem.nu.4.in auc.de here.⁊ falci.fo.3.
3 Emancipatus institutus sub cōditione casuali quare nō habeat cōtrahendum.sed suus conditione pendente dicit testamentum nullum.in.l. suq̄ nu.2.ff.de here.insti.fo.119.
4 Emācipatus de iure ciuili quo ad successionez ab intestato est incognitus.in.l.illud.§.si quis eum.nu.2.ff.de bo.pos.contratab.fo.167.
Emancipatus confert suo p̄fectitia non aduentitia.in.§.illud quoq;. nu.4.in auc.de triente.fo.18.
Emancipatus emancipato bodie cōfert p̄fectitia tantum.ibi.nu.5.
6 Emancipatio quando sit bonoz ⁊ quando pena.in.l.quidam cū filium. nu.3.ff.de verb.obli.fo.53.
Emācipatus si sit institutus ⁊ suus pteritus ⁊ ambo veniāt p cōtratab. an emācipatus cōferat.in.l.j.§.vel magime.nu.1.ff.de col.bo.fo.171.
Emancipatus quando admittatur ad renocādum alienata extra familiam.in.l.filius.§.cum pater.nu.1.ff.de leg.j.fo.28.
4 Emancipatus veniens per cōtratab.qualiter cōferat suis.in.l.j.§.si ex dodrante.nu.1.ff.de col.bo.fo.171.
4 Emācipatus qñ dicat de familia.in.l.peto.§.ffe.nu.4.ff.ō leg.iij.f.142.
8 Emācipatus nō pōt habere peculiū.in.l.vt liberes.nu.3.C.de col.fo.13.
Emancipatus donationem sibi factam conferre tenetur.ibi.nu.4.
Emancipatus cōfert dotem vel donationem ꝓpter nuptias.ibi.nu.5.
3 Emancipatio quando faciat locum substitutiōi vulgari.in.l.gallus.§. ⁊ quid si.nu.4.ff.de libe.⁊ postbu.fo.107.
4 Emancipatio quando dicatur facta in fraudem.in.l.j.§.is quoq;.nu.3. ff.de colla.bo.fo.17.
4 Emancipatus preteritus an teneatur p̄stare legata.in.l.is qui in potestate.nu.1.ff.de lega.p̄stan.fo.170.

Emendare quid sit in.l.edita.nume.1.C. de eden. folio. 45.

8 **Emens** ab herede p̄o vendēte p̄o satisfacientibus hereditarijs creditoribus a quibus ⁊ quādo possit molestari. in.l.si.§.⁊ si p̄fatam.nu.2.C.de iur.deli.fo.33.
5 Emens decem iugera terre ex prędio tuo in illa parte in qua eligeret si agit rei vendicatione anteq̄ eligat non obtinet.in.l.possideri.§. incertā. nu.2.ff.de acqui.pos.fo.81.
5 Emens a pupillo quādo vsucapiat.in.l.p̄o emptore.§.si a pupillo.nu. 4.ff.p̄o empto.fo.109.
Emens ab economo quādo possit p̄o tali cōtractu qui nō tenuit habere regressum cōtra ecclesiam economo nō existente soluendo.in.§.qz verō.nu.3.in auc.de non alie.aut per.fo.13.
5 Emens ab eo qui scit p̄tium consumpturum:quando dicatur bonefidei.in.l.si quis cum.nu.1.ff.p̄o empt.fo.110.
Emens a ludente quando dicatur bonefidei.ibi.nu.2.
5 Emens bonafide ab illo qui possidebat clam a me tenet interdicto vti possidetis.in.l.si duo.nu.3.ff.vti possi.fo.153.
2 Emētes a ciuitatibus gabellas fi facto ipsarum guerra superueniat dz fieri remissio:⁊ idem cū ciues vendūt mercātias ꝓpter eozum inimicitias emētes spoliantur.in.l.si merces.§.culpe aūt.nu.1.ff.loc.fo.130.
6 Emens bona fide numos falsos tenetur pena falsi.in.l.lege cornel.nu. 4.ff.de falsis.fo.182.
2 Emi rem valentem.xv.p̄o.x.⁊ pars eius si euincit cuius p̄tij habet ratio an cōueni an cōmunis.in.l.j.nu.3.ff.de euic.fo.146.
4 Emēs fundū a duobus cū pacto de reuēdendo nō tenet reddere partez alteri emere volēti.in.l.q vsufructus.nu.4.ff.de vsufru.leg.fo.73.
5 Emens rem ab executore sñe dz habere sniam ⁊ acta per que probare possit sniam valere.in.l.si cum nulla.nu.1.ff.de re iudi.fo.126.
Ementes prędia rusticorum que obligata sunt maioribus oneribus p quibus teneātur.in.l.ij.nu.2.C.de pre.⁊ omni.re.lib.gj.fo.26.
Emens rem aliquā alij obligatam si eam meliorauit ⁊ euincatur p hypothecariam liberatur p̄stando primam estimationem.ibi.nu.3.
Emens rem p̄hibitam alienari quando recuperet p̄tium:⁊ qñ illud perdat.in auc.de nō alie.aut permutā.nu.4.fo.11.
Emens res exbannitorū teneē illas exbānitis reddere ex forma capitulor pacis hoc dicentium.in.l.quecūq;.nu.3.C.de fi.instru.lib.x.fo.6.
Emens rem a priuato vel fisco quādo teneatur ad tributa.in.l. vltima. nu.1.C.de fi.instru.lib.x.fo.71.
3 Emens p̄o se filijs ⁊ nepotibus vel alio titulo accepit intelligitur ordine succes̄siuo.in.l.gallus.§.quidam.nu.8.ff.de libe.⁊ postbu.fo.106.
2 Emere vel vendere p̄hibitus quando p̄hibetur pignorare vel pignus accipere.in.l.in quorum.nu.1.ff.de pigno.fo.139.
2 Emo vinum in genere q̄ expensis vendentis debet portari ad domum meam secus si emo decem salmas vini de tali vegete vel vinea.in.l.item illa.nu.14.ff.de consti.pecu.fo.76.
1 Emens rem si reperiatur in eius possessione p̄sumit possidere ex causa emptionis.in.l.quedam mulier.nu.3.ff.de rei vendi.fo.178.
7 Emens fundū a rustico tenet ad illas collectas tantū ad quas tenebat rusticus p̄o illo fundo.in.l.ij.nu.1.C.fine cen.vel reliquijs.fo.175.
1 Emere p̄hibitus in aliquo loco nō p̄hibetur emere victualia.in.l.solent.§.non vero.nu.1.ff.de offi.p̄oconsu.fo.37.
4 Emere qui non potest q̄ testator instit tenetur ad estimationez.in.l.qui concubinam.§.si edes.nu.1.ff.de leg.iij.fo.55.
3 Emens per interpositā personā p̄sumit in fraudē nisi palā ⁊ bona fide faciat.in.l.pupillus.§.item ipse.nu.3.ff.de aut.tut.⁊ cur.fo.70.
Emens rem a fisco q̄ nō habeat immunitatem a vectigalibus.in.§.ad nupt.nu.6.in auc.de nō eligen.scdo nuben.fo.7.
Emens rem furioso vel ab eo cui bonis est interdictū q̄ p̄scribat longo tempore.in.l.quēadmodum.nu.13.C.de agrico.lib.gj.fo.34.
Emens a fisco rem debitoris venditis vt suam quando possit conueniri.in.l.si.nu.5.de debito.ciuita.lib.gj.fo.33.
8 Emens a colono qui rem tradidit an p̄scribat.in.l.cum nemo.nu.1.C. de acquir.pos.fo.59.

Emens

Emens a fisco vel in emphyteosim accipiens tenetur stare colono fisca li in.l.cognouimus.nu.1.C.de mancip.⁊ colo.lib.xj.fo.39.
5 Emētes ab ecclesia quādo teneātur ad vectigal.in.l.licitatio.§.mercatores.nu.1.ff.de publi.⁊ vecti.fo.53.
5 Emptio fundi dotalis facta sine a sciēte sine ignoāte q̄ sit nulla in piu diciū vgozis.in preiudiciū viri bene vz.in.l.cū vir.nu.1.ff.de vsuc.f.107.
Emptio rei furtiue facta a sciente quare sit nulla.ibi.nu.2.
5 Emptio qualiter cognoscatur a cōductione.in.l.qui sagum.nume.1.ff. de donatio.fo.60.
2 Emptio an sit si permuto librum meū cuz tuo hoc acto q̄ vltra debeas decem.in.l.si in emptione.nu.3.ff.de cōtrab.emp.fo.117.
2 Emptio qñ cōsistat sine re.in.l.si iactum.nu.2.ff.de act.empt.fo.121.
2 Emptio ⁊ venditio an sit de iuregentium.vbi q̄ sic.in.l.j.nu.1.ff.de contraben.emptio.fo.116.
1 Emptio ⁊ venditio sunt de iuregentium.in.l.ex hoc iure.nume.8.ff. de iusti.⁊ iure.fo.7.
2 Emptio videtur in dubio facta ratione dominij non autē possessionis. in.l.si in emptione.§.rei suc.nu.1.ff.de cōtraben.emp.fo.117.
Emptio rei sine sicut nō valet ratione dominij ita nec ratione possessionis.ibidem.nu.2.
6 Emptio ⁊ venditio quādo consistat inter patrem ⁊ filium si pecunia est aduentitia.in.l.si quis.§.item si filius.nu.3.ff.de fideiuſ.fo.79.
5 Emptio vel permutatio an erit si p̄o fundo tuo do tibi cētum ⁊ equum.l.aristo ait.nu.2.ff.de dona.fo.65.
7 Emptio non p̄sumitur ex possessione rei per decem annos.in.l.si maior.nu.2.C.commu.diui.fo.130.
5 Emptioni in quo sit similis receptio facta p̄o litis estimatiōe.in.l.litis. nu.1.ff.p̄o empt.fo.110.
2 Emptio nō est cōtractus innominatus quādo ex parte dantis pecuniā ⁊ ex parte dantis speciem venit dari ⁊ habet locum conditio ob causam in.l.dedi.nu.1.ff.de cōdi.cau.da.fo.46.
2 Emptio quādo dicatur perfecta ad hoc vt periculum sit emptoris.in.l. necessario.nu.1.ff.de peri.⁊ cōmo.rei vendi.fo.119.
8 Emptio facta vno numo quando valeat.remissiue.in.l.nō ideo minus. nu.2.C.de here.insti.fo.19.
7 Emptio facta a fratre quando dicatur facta nomine proprio ⁊ pecunia de ppio vel cōmuni soluta.in.l.ij.nu.2.C.p̄o so.fo.173.
1 Emptor si cecidit a possessione ⁊ possessio sit reuersa ad verum dñm an possit publiciana.in.l.si qs rem.§.itē si rem.nu.2.ff.de peti.her.fo.169.
Emptor quādo possit vti exceptione ex persona venditoris si est habitus regressum contra eum.ibi.nu.3.
8 Emptor p̄sumitur ex iudicijs an rei furtiue fuerit sciens vel ignoās in.l.ij.nu.2.C.de furt.fo.4.
Emptor emens a ciuitate q̄ dz p̄tium probare versum in vtilitatē ei⁹ in.l.j.nu.1.C.de venden.re.lib.xj.fo.32.
Et quid in emptore rerum fisci ibidem.
Quando agatur cōtra emptorem:vel cōtra primo vendentē in rez aliena.m.l.si minore.nu.8.C.de iure fis.lib.x.fo.4.
11 Emptor quādo res euincitur dz vēditori denūtiare:etiā vt veniat ad defendendum.in.l.at qui natura.§.cū me.nu.4.ff.de neg.gest.fo.119.
Quādo agitur cōtra emptorē p euictione rei nō tenetur emptor respōdere positionibus sibi factis de dominio euincentis.ibi.nu.5.
Emptor vel fideiussor si omittit opponere aliquas exceptiōes metu pene non imputatur ei.ibi.nu.6.
Emptori sicut fideiussori nō imputatur si nō opposuit exceptionem declinatoriam cōtra personam iudicis vel actoris.ibi.nu.7.
2 Emptor nō potest petere rem cum fructibus a die qua solui debuit.in l.lucius titius.nu.2.ff.de act.emp.fo.126.
5 Emptori vectigalium ad tēpus an fiat remissio ꝓpter pestem ⁊ guerrā remi.in.l.cotem.§.qui magimos.nu.3.ff.de pub.⁊ vect.fo.53.
Emptori pedagij qui illud emit in quinq; annos p̄o mille si vno anno nil est perceptum ꝓpter guerram an fieri debeat excomputatio vel sibi competat solutio repeti.q̄ nō cum limitatione.ibi.nu.4.
7 Emptor primus si dedit maius p̄tiū q̄ secundus q̄ p̄tium restituit agens ad rem.in.l.si vi vel metu.nu.7.C.quod me.cau.fo.90.
5 Emptore absente vel mortuo ⁊ remanēte eius herede minore nō p̄esumitur talis fictio.in.l.post contractum.nu.5.ff.de dona.fo.63.
Quid qñ fuit p̄sens ⁊ erat hō cautus in reb⁹ suis ⁊ intelligens.ibi.
4 Emptor teneē facere p̄tium vēditoris:sed vēditor nō rem emptoris. rationem vide in.l.qui cōcubinam.§.si heres.nu.2.ff.de leg.iij.fo.55.
2 Emptor tenetur ad p̄tium tradendū:nō aūt venditor ad rem tradendam.rōnem vide.in.l.ex empto.nu.5.ff.de act.emp.fo.121.
6 Emptor rerū ecclesie qñ habeat regressum cōtra economū vendentē qñ venditio nō tenuit.in.§.qz vero.nu.2.in auc.de nō alie.aut pmu.fo.13.
Emptor si facit nouū opus teneē.in.l.si seruū.nu.5.ff.de ver.obli.fo.36.
5 Emptor emēs a pcuratore dicit esse in iusto errore ⁊ p̄scribit contra dñm si fuit sibi dictum ⁊ fidedignis pcuratorem habere plenum mandatum.in.l.qui fundum.§.procurator.nu.2.ff.p̄o emp.fo.110.
Emptor ⁊ venditor sunt correlatiua.in.l.vlt.nu.3.C.de exac.lib.x.fo.12.
6 Emptor ⁊ venditor quando inuicem nō confidunt fit depositum.in.l.si soluturus.nu.3.ff.de solu.fo.92.
Emptor ex contractu nullo non lucrat̄ fructus.in.l.j.nu.6.C.de pred. curia.lib.xj.folio.18.
6 Emptor licet nō possit rem accipere p̄pria autoritate etiam p̄tio soluto ⁊ nō dicatur bonefidei possessor:tamen non tenetur actione furti.in l.cum qui.nu.2.ff.de furt.fo.121.
5 Emptor qui emit rem alienā ignoāter a vēdēte quicqd iuris habebat quādo possit vsucapere.in.l.emptor fundi.nu.1.ff.p̄o empt.fo.110.
5 Emptor si cōcessit seruitutem ⁊ res remanet penes eum seruitus remanet.in.l.in diem.nu.4.ff.de aqua plu.arc.fo.48.
2 Emptor si soluit p parte sua gabellam ⁊ venditor nō:⁊ sic ex parte sua cōtractus est nullus:an sicut emptor est liberatus ita ⁊ venditor.in.l.bona fides.nu.4.ff.de act.empt.fo.126.
Emptor qua actione agit ad rem recuperandam.ibi.nu.5.
2 Emptor q̄ ad denūtiationē vēditoris nō teneē intentare actionem q̄ si bi suo nomine nō cōpetit.in.l.si cū venditor.nu.3.ff.de euic.fo.148.
5 Emptor an possit stipulari de damno ante traditionem dato.in.l. dāni §.emptor.nu.1.ff.de dam.infec.fo.39.
4 Emptor fructuum ⁊ cōductor quo ad eozum dominium parificātur.in l.codicillis.§.institu.nu.4.ff.de leg.ij.fo.49.
Emptor quādo cōtractus est a lege reprobatus si est p̄tium stipulat⁹ in casu euictionis re euicta illud petere potest.in.l. quemadmodum.nu. 10.C.de agrico.lib.xj.fo.34.
5 Emptor cui lis mouet̄ si p̄testatus fuerit se nō posse nūtiare venditori: quia nescit vbi est sine sui culpa:eo reuertēte dz sibi nūtiari:alias prima p̄testatio nō vz.in.l.de pupillo.§.si quis.nu.7.ff.de ope.no.nūt.fo.11.
Emptor deiectus potest incōtinenti deijcere colonum nolentem cū admittere.in.l.cum fundum.nu.3.ff.de vi ⁊ vi arma.fo.150.
6 Emptor p̄o vēditore vel ecōtra testimoniuz ferre nō potest.in.l.ab ex cutore.§.alio condēnato.nu.3.ff.de appel.fo.215.
5 Emptores vectigaliū nō possunt exigere de rebus q̄ mittūtur ad exercitum.in.l.licitatio.§.res exercitui.nu.1.ff.de pub.⁊ vecti.fo.53.
2 Emptor an precise cogatur ad solutionem p̄tij.q̄ sic.in.l.j.numi.15.ff. de act.empt.fo.120.
Emptor si vult p̄tium cōmune ⁊ nō interesse an possit.ibi.nu.16.
4 Emptor qui vicit in causa sibi mota q̄ possit repetere expensas litis a venditore.in.l.petitor.nu.2.ff.de lib.leg.fo.100.
7 Emptor rerum ecclesie qui emit sine solēnitate quomodo succurratur. in auc.qui res.nu.2.C.de sacrosan.eccle.fo.25.
5 Emptor denuntiat venditori litem motam ⁊ q̄ veniat ad defendendum.in.l.nō solum.§.morte eius.nu.51.ff.de ope.no.nūt.fo.18.
7 Emptor deponēdo p̄tium quādo teneatur ad usuras.in.l.usuras.nu. 1.C.de usuris.fo.168.
4 Emptor est securus si in venditione facta per executores dicitur q̄ p̄tium habuerunt ⁊ receperūt in p̄sentia mei notarij:lz nō appareat sa tisfactum legatarij.in.l.alio herede.nu.24.ff.de ali.leg.fo.91.
2 Emptor quando agit contra venditorem de euictione etiā sententia nō secuta.in.l.emptorem.nu.1.ff.de act.empt.fo.122.
5 Emptor vel vir qñ possit p̄hibere venditorē vel vxorem agentē vbi q̄ ante lit.cōtest.⁊ ibi qñ post.in.l.sepe cōstitutū.nu.10.ff.de re iudi.f.127.
2 Emptor victus an cogatur appellare.in.l.herennius.§.caia.numero.1. ff.de euict.fo.148.
8 Emptor sicut dz denūtiare vēditori litem esse motam ita ille qui recepit rem insolutū.in.l.libera.nu.2.C.de sen.⁊ inter.om.iudi.fo.69.
5 Emptorem qui non admittit priuat dominum possessione rei.in.l.colonus.nu.1.ff.de vi ⁊ vi arma.fo.150.
5 Emptor litem sibi motā denūtiare dz vēditori qui teneē iudicium in se suscipere ostendēdo citationē ⁊ libellū in publica forma ⁊ eidē copiam dare.in.l.nō solum.§.morte eius.nu.48.ff.de ope.no.nūtia.fo.18.
1 Empta hereditatis occasione veniunt in petitione hereditatis.in.l. itē veniunt.nu.1.ff.de peti.heredi.fo.167.
Empta causa possessionis non veniunt in actione petitionis hereditatis.ibidem.nume.2.
7 Emptum nomine vxoris quando p̄sumatur donatum.in.l.si filij.nu. 1.C.de do.inter vir.⁊ vxo.fo.186.

3 **Emphyteosis** data in dotem viro cui fuit refirmata p dominum soluto matri.quomodo restituatur.in.l.vsufructu.nu.1.ff.sol.matr.fo.32.
6 Emphyteosis si est cōcessa duob⁹ fratribus ⁊ vnus moriat̄ an reuertat ad ecclesiā vel accrescat fratri.in.l.si mihi.nu.4.ff.de ver.ob.fo.39.
Emphyteosis si est concessa per ecclesiam patri recipere p̄o se ⁊ filijs q decessit duobus filijs relictis ⁊ vnus decessit sine herede non reuertitur ad ecclesiam.ibi.nu.5.
Emphyteosis paterna concessa per abbatem duobus fratribus filijs vtrum defuncti in cuius persona erat finita q̄ retineat naturaz p̄me. ibidem.nu.7.
Res in emphyteosim data cū pacto vt nō alienetur an si eam recipiens ingrediat monasteriū res ipsa in monasteriū transeat.remissiue.in.§.illud quoq;.nu.9.in auc.de monachis.fo.10.
6 Emphyteosim recipiēs p̄o se ⁊ suis filijs ⁊ nepotibus si primus delinquit nō solucdo canonem vel alienādo sine consensu dñi nocet sequentibus.in.l.cum qui.nu.3.ff.de interdic.fo.210.
Emphyteosis ecclesiastica trāsit ad feminas.in.§. emphyteosim.nu.1. in auc.de nō alie.aut permutā.fo.12.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

5 Emphyteosi supra cõcessa finita non potest superficiarius tollere eius superficiẽ.in.l.j.ff.qui superficiẽ.nu.2.ff.de superfi.fo.154.
Emphyteosis ꝛ feuduꝫ cõsistit in rebus immobilibus.in.ff. emphyteosim.nu.2.in auf.de nõ alie.aut permutã.fo.12.
Emphyteosis ecclie ꝓcessa ꝓ se ꝛ filijs an träseat ad eꝛneos.ibi.nu.3.
2 Emphyteosis an redeat ad dñm qñ vn9 ex plurib9 heredib9 ceſſauit in solutiõe canonis.i.l.si necessarias.ff.si vn9.nu.2.ff.de pig.act.fo.84.
Emphyteosis si est finita ꝛ ad eccleſiã reuerſa dꝫ ecclesia de vbanitate in cõſanguineos reſeruare ꝛ dos alijs ꝓeserre.ibi.nu.4.
5 Accipiens bona ꝓpria in emphyteosim a monasterio an in monasterium träſtulerit dominiũ ꝛ bona illa alienare poſſit monasterio irrequisito.ꝙ sic:ꝛ ꝙ dominium nõ fit translatum:ꝛ ꝙ ita consuluit.in.l.si aliquam rem.nu.9.ff.de acqui.poſ.fo.92.
5 Emphyteosis an in bonis emphyteote publicatis träseat in fiscũ.in.l. si finita.ff.si de vectigalibus.nu.6.ff.de dam.infec.fo.36.
Emphyteoticum ius ex causa damni infecti non venit in scõo decreto: niſi quemadmodũ feudum.ibi.nu.7.
Emphyteosis ꝓ debito emphyteote qualr accipiẽ fm decre.ibi.nu.8.
7 Emphyteosis i q̃ differat a ẽctu libelli.i.l.j.n.7.C.de iur. emph.f.177.
Quid a contractu precarij.ibi.nu.8.
Si res in emphyteosim cõcessa augeꝫ an augeaꝫ pensio.ibi.nu.10.
Qua actione agatur ex cõtractu emphyteotico.ibi.nu.11.
Si res in emphyteosim cõcessa est in loco guerre vel pestis nõ potest locari ꝙ pensio nõ debeatur.ibi.nu.12.
6 Emphyteosis eccliastica ꝙ possit diuidi inter fratres:ꝛ inter se põt fieri alienatio.in.l.qui rome.ff.duo fratres.nu.24.ff.de ver.obl.fo.50.
7 Emphyteosis vel libell9 qñ träseat in monasteriũ ꝓ ingressum emphyteote vel liuellarij.in repe.auf.ingressi.nu.36.C.de ſa.ſan.ecc.fo.20.
Emphyteosis si accipiaꝫ vt titio mortuo redeat ad concedentẽ an titio ingrediente monasteriũ talis emphyteosis in eũ träseat.ibi.nu.38.
Emphyteosis ecclesiastica an cõcedatur in perpetuum.in.ff. alienationes.nu.5.in auf.de nõ alie.aut permut.fo.12.
Emphyteosis ecclesiastica cõcessa vsq; ad tertiam generationem:ꝙ intelligatur vsq; ad nepotes.ibi.nu.6.
1 Emphyteosis ſ accipiaꝫ ꝓ patrẽ ꝓ se ꝛ filijs qõ videẽ stipulata vt filijs nõ vt heredibus.in.l.si tibi decẽ.ff.si pactus.nu.9.ff.de pac.fo.85.
Emphyteosis eccleſiastica que ex pacto träfire debet in feminam que tamen nubat subdito iurisditioni monasterij transibit ad feminam q̃ nubat extraneo qui vult effici de iurisditione monasterij.in.l.murileguli. nu.1.C.de murile.lib.xj.fo.28.
6 Emphyteosis si cõceditur ab eccleſia ne alienetur in eccleſiam vel potẽtiorem an ꝓhibeatur heredem instituere eccleſiam vel potentiores.in l.si ita.ff.ea lege.nu.9.ff.de ver.obli.fo.55.
5 Emphyteosi finita per generationem ſequentes possunt petere cõfirmationem ꝛ appellare si non cõfirmãtur.in.l.j.ff.ꝓmittitur.nu.1.ff.de aqua quoti.ꝛ eſti.fo.157.
4 Emphyteosis recepta ꝓ se ꝛ nomine fratris sui dicit finita in persona patris decedẽtis ante cessionẽ sibi factã a fratre vel ante ratibabitionem.in.l.si quis.nu.3.ff.de vſufru.lega.fo.72.
2 Emphyteosim si accipio ꝓ titio ꝛ heredibus suis vſq; in tertiã generationẽ si titius nõ habuit ratũ remanet apud me ꝛ finit ꝓ generationem titij nõ mei accipientis.in.l.fundũ.nu.3.ff.de act.emp.fo.121.
4 Emphyteosim si quis legat q̃ debebat finire in sua ꝑsona videt legare ius qõ dꝫ.in.l.quod in rerum.ff.si vſufructus.nu.1.ff.de leg.j.fo.9.
Emphyteosis accepta ꝓ se ꝛ filijs suis ꝛ nepotibus qñ transeat ad naturales vel adoptiuos:accepta per virũ ad vxorem.in.ff.emphyteosim nu.6.in auf.de nõ alie.aut permu.fo.12.
4 Emphyteosis alienatio si fit adinuicem inter plures q simul conduxerunt licite fit.in.l.si domus.ff.si fundus.nu.3.ff.de leg.i.fo.20.
4 Emphyteosis si est cõcessa duobus ꝛ vnus moriaꝫ an alij accrescat vel ad eccleſiã redeat.in.l.codicillis.nu.5.ff.de vſufru.leg.fo.73.
4 Emphyteosis accepta ꝓ se ſuisq; filijs legitimis maſculis ꝛ feminis ꝑtinet ad feminas sicut ad maſculos:niſi consuetudo aliter se habeat:vel niſi in loco adſit ſtatutũ excluſiuũ ꝓpter maſculos:qꝛ tũc admittunt ordine ſucceſſiuo.in.l.vt iurisiurãdi.ff.si liberi.nu.5.ff.de ope.lib.fo.184.
5 Dans in emphyteosim qualiter ꝑbabit ſe dñm si vtile dñium queritur ꝓscriptione.in.l.vſucapio.nu.4.ff.de vſuca.fo.95.
4 Emphyteosis si est accepta ꝓ ſe filijs ꝛ nepotib9 qꝝ nepotes nõ cõcepti admittunt ad eam.in.l.item prętor.nu.3.ff.de ſuis ꝛ leg. here.fo.185.
Habens fundũ ſterilem in emphyteosim:ſi ſua cultura facit eũ meliorẽ an poſſit illũ träſmittere ad heredes extraneos:lꝫ hoc in inſtrumento nõ dicatur.in.l.quicũqꝫ.nu.1.C.de om.agro deſer.lib.xj.fo.37.
6 Emphyteosis an legari poſſit abſqꝫ domini voluntate.in.l.in conuentionibus.nu.1.ff.de verb.ſig.fo.257.
5 Emphyteosis ſi eſt finita per tertiã generationẽ cognati q ſunt in quarto gradu debent preferri extraneis ꝛ ſi prelatus nõ facit cognati poſſit appellare.in.l.j.nu.1.ff.de ꝓui.credi.fo.136.
2 Emphyteotica res ſi diuidit iter fratres an debeat ſolui laudemiũ ꝛ an poſſit diuidi dño irrequisito.in.l.ꝛ ideo.nu.4.ff.de ꝛdi.furt.fo.68.
Emphyteotica res nõ põt ab emphyteota euelli lꝫ alius afferat meliorem cõditionem.in.l.quicũqꝫ.nu.2.C.de fun.patri.lib.xj.fo.39.
7 Emphyteotica res minoris ſi ꝓpter nõ ſolutionẽ canonis reuertit ad dñm tutoꝛi imputaꝫ.in.l.ſi tutoris.nu.1.C.de admi.tu.ꝛ cur.fo.192.
5 Emphyteoticum fundũ habẽs ſi decedit pluribus heredibus relictis ꝛ vnus nõ ſoluat:an totus fundus reuertatur ad dominum.in.l.fraudati.nu.3.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.52.

Emphyteota ecclesie ſi citatus ꝙ veniat ad ſoluendum canonem nõ ſoluit cadit ab emphyteoſi per lapſum ſex mẽſium lꝫ alias requiratur biẽnium.in.l. loco.ff.nu.5.C. de omni agro deſer.lib.xj.fo.38.
5 Emphyteota ſi vendidit rem irrequisito dño ꝛ poſtea redemit:an careat. ꝙ sic.in.l.ſequitur.ff.item labeo.nu.1.ff.de vſuca.fo.96.
5 Emphyteota an poſſit donare vel legare irrequisito dño.in.l.j.ff. quod autem.nu.1.ff.de ſuperficie.fo.154.
Emphyteota ob ſterilitatem an petat remiſſionem canonis.in.l.quicũ ꝙs.nu.1.C.de fun.patri.lib.xj.fo.38.
7 Emphyteota q cedit a poſſeſſiõe rei emphyteotice an dicat rẽ ad ſe ptinere iure dñij qõ ſuſtinetur libellus.in.l.j.nu.16.C.de vſufru.fo.127.
Emphyteota ꝛ ſimiles ſi nõ ſoluunt tributa a dño exigitur:ꝛ dominus potest emphyteotam ſuo iure priuare:ꝛ an ꝓpria autoritate.in.l.obſtere.in addi.nu.1.C.de anno.ꝛ trib.lib.xj.fo.11.
5 Emphyteota ſi vult dimittere emphyteoſim ꝛ nõ ſoluere canonem an poſſit.remiſſiue.in.l.dies cautioni.nu.1.ff.de dam.infec.fo.29.
Emphyteota an poſſit ſoluere ꝑ pluribus annis inuita eccleſia.in.ff.ſcire autem.nu.4.in auf.de nõ alie.aut permu.fo.12.
Emphyteota an poſſit pẽſionẽ vni9 anni ꝓticulariter ſoluere.ibi.nu.5.
Emphyteota an poſſit moram purgare.remiſſiue.ibi.nu.6.
Emphyteota eccliæ ꝓpter canonẽ nõ ſolutũ ꝙ nõ cadit ab emphyteoſi ipſo iure ſed ꝑ ſniam.in.ff.ſi vero qs.nu.1.in auf.de alie.fo.52.
8 Emphyteota an prescribat tam liberationẽ penſionis quã ius emphyteoticum.in.l.cõperit.nu.1.C.de ꝓscrip.xxx.vel.xl.an.fo.61.
5 Emphyteota nõ tenetur ſoluere penſionẽ poſtq̃ res ad dñm peruenit. in.l.inter quos.ff.dãni.nu.3.ff.de dam.infec.fo.43.
Emphyteota nõ teneꝫ emere a dño iure dñij per allodium.ibi.nu.2.
5 Emphyteota ꝛ feudatarij9 poſſunt ꝓpio noie nũtiare:ꝛ etiã ꝓcuratorio noie dñi.in.l.j.ff.vſufructuarius.nu.15.ff.de ope.no.nũt.fo.8.
5 Emphyteota an teneaꝫ ſolvere penſionẽ cũ ꝓpter guerrã nõ ꝑcipere fructꝰ.ꝙ nõ.in.l.interdũ.ff.qõ ex naufragio.nu.1.ff.de acq.poſ.fo.91.
Emphyteote an q̃raꝫ aliqua poſſeſſio cũ emphyteoſis concedit ſibi ab eo q ciuiliter tñ poſſidet.ꝙ sic.in.l.interdũ.ff.q alienã.nu.1.eo.ti.
2 Emphyteota electus ꝓpter nõ ſolutum canonem nõ repetit meliorationem.in.l.colonus.nu.4.ff.loca.fo.134.
1 Emphyteote plures poſſunt emphyteoſim inter ſe diuidere ꝛ alienare dño irrequisito.in.l.cum bi.ff.si vni.nu.2.ff.de transac.fo.95.
4 Emphyteote ius an reſtauretur ſi dñs recipit penſionẽ ab emphyteota poſt trienniũ.in.l.mens.ff.duobus.nu.21.ff.de leg.ij.fo.40.
3 Emphyteota non potest incidere arbores fructiferas.in.l.diuortio.ff. ſi fundum.nu.3.ff.ſolu.mat.fo.10.
7 Emphyteota tenetur ad ſolutionem collectarum. in.l.placet.in. ij.lect. nu.41.C.de ſacroſan.eccle.fo.15.
7 Emphyteota nunq̃ preſcribit contra dominum directum.in auf. perpetua.nu.3.C.de ſacroſan.eccle.fo.25.
7 Emphyteota eccleſie ceſſans in ſolutione canonis biẽnio:priuati vero triennio:cadit a iure ſuo:ꝛ non tamen ipſo iure:ſed ſi dñs vult.in auf.q rem.nu.1.C.de ſac.ſan.eccle.fo.26.
Emphyteota ceſſans in ſolutione quando cadat in commiſſum.in.l.ij. ne.in auf.de ſanctiſ.eccl.nu.4.fo.55.
6 Eps põt pecuniã relictã ꝓ cõſtruendo monasterio illã cõuertere in eccleſiã vel monasteriũ.in.l.pecuniã.nu.1.ff.de ope.publi.fo.251.
Epiſcopus ab epiſcopatu ꝓ quo ꝛ q̃to tempore poſſit eſſe abſens ab eccleſia.in.ff.interdicimus.nu.1.in auf.de ſanc.epiſ.fo.56.
Epiſcopus nõ debet multum tempus abeſſe ab epiſcopatu.in.ff.illud. nu.1.in auf.vt nullus fabri.fo.28.
7 Epiſcopus cenſetur vſufructuarius.in.l.neq̃ tutores.in.ij.lect.nu.20. C.de procura.fo.80.
8 Epiſcopus vel clericus habẽs iuriſditionẽ a principe ſi indicat vigore illius iuriſditionis an ab eo appelletur ad principem ꝛ non ad papam. in.l.ſi quando.nu.3.C.de appel.fo.85.
6 Eps vel clericus:ſi nõ vt eps ſed vt comes alicui9 comitat9 iudicat ad quẽ appellabit.in.l.j.ff.ſi qs in appel.nu.14.ff.de appella.fo.213.
Eps qui habet bona inter pauperes diſpenſare:nõ dꝫ illa dare pauperibus extraneis.in.l.vltima.nu.2.C.de anno.lib.xj.fo.31.
Epiſcopus poteſt vendicare rem eccleſie indebite alienatã.in.ff.hec vero.nu.2.in auf.de aliena.fo.52.
Epiſcopus quando ordinatur non debet eſſe minor.xxxv.annorum.in auf.de ſanct.epiſ.nu.1.fo.55.
8 Eps ſi eſſet ꝓuilegiatus vt a ſnia ſua nõ appelleꝫ tamẽ põt appellari a ſnia ſui vicarij.in.l.a procõſulibus.nu.2.C.de appel.fo.84.
Epiſcopus cognoſcẽs inter ſuos clericos qualiter cognoſcat.in auf.vt cleri.apud ꝓpri.epi.nu.1.ꝛ.3.fo.36.
7 Eps ꝛ tutor nõ pariſicantur.in.l.neq̃ tutores.nu.4.C.de ꝓcu.fo.79.
3 Epõ ſi eſt datus coadiutor epõ mortuo adminiſtratio ſpectat ad capitulum nõ coadiutorem.in.l.ſolet.nu.4.ff.de tute.fo.48.

mitus.in.l.ſi a me.nu.1.ff.ad leg.fal.fo.136.
Emphyteota quod habeat vtile dominium.in.l.poſſeſſores.nu.1.C. de fundis patri.lib.xj.fo.39.

5 **Epiſcopus** ꝛ alius ſuperior põt rẽ eccle petere.i.l.j.ff.vſu fructuarius.nu.18.ff.de ope.no.nũt.fo.8.
1 Epiſcopus poteſt citari dum ſacra colit vt compareat finito officio.in l.ij.nu.3.ff.de in ius vocan.fo.57.
1 Eps ꝓpter aduentum legatum cardinalis nõ amittit iuriſditionem in.l.ſi.nu.3.ff.de offi.ꝓcon.ꝛ lega.fo.40.
1 Eps vel comes vel alius habens iuriſditionem perpetuam poteſt ſtatutum perpetuum condere.in.l.j.nu.1.ff.quod quiſq; iur.fo.54.
7 Epiſcopus poteſt vendicare res eccleſiarũ ſibi ſubiectarum.in.l.ſanctimus.nu.7.ꝛ.8.C.de ſacroſan.eccle.fo.26.
4 Epiſcopus agens ꝓ rebus eccleſie ſibi ſubiectis debet agere nomine ipſius eccleſie.ibi.nu.11.
8 Eps ſi debet habere bona omnium clericorum decedentiũ in certis parochijs ꝛ reperiatur ꝙ clericus habeat inſtrumentum in quo est obligatus titius tamen extra ciuitatem nõ pertinebit ad epm illud inſtrumentũ.in.l.cum conſtet.nu.2.C.que res pigno.obli.poſ.fo.105.
3 Eps cõcedendo licẽtiã vendẽdi rẽ minus dãnoſam male facit:qꝛ dꝫ ſpecificare.in.l.ſi pupillo.ff.ſi prętor.nu.2.ff.de re.eo.q ſub tute.fo.92.
Epiſcopus nõ poteſt infringere facta per predeceſſorem.in.l.ſemel. nu. 2.C.de apo.pub.lib.xj.fo.13.
Epiſcopus an de cauſa liberali cognoſcere poſſit.in auf.vt cle.apud ꝓ pri.epiſ.nume.4.fo.36.
4 Epi cõſtitutione ſtante ꝙ executor nõ eligente infra annũ eps exequaꝫ ſi fit legatũ pauperibus quos tutius elegerit anno elapſo poterit ipſe ꝛ nõ eps eligere nõ obſtãte ꝛſtitutione.in.l.cũ quidã.nu.9.ff.de le.ij.fo.33.
Epiſcopus facit actorem quãdo economus cõtra epiſcopum.in.ff.ſpoꝛtularum.nu.2.in auf.de ſanct.epiſ.fo.57.
6 Epiſcopus vel eccleſia quod agit ꝓ voto eccleſie facto.in.l.ſi qs.nu.2. ff.de pollicita.fo.251.
7 Epiſcopus quãdo ſunt inſtituti pauperes vel captiui poteſt vẽdere mobilia vel immobilia ꝛ arbitrio ſuo diſtribuere.in.l.ſi quis ad declinandam.nu.2.C.de epiſ.ꝛ cleri.fo.29.
Epiſcopus poteſt cõtra omnes aliquid pauperibus debentes inquirere.in.l.miſſi.nu.12.C.de exacto.lib.xj.fo.12.
Epiſcopus quãtum tẽpus poſſit abeſſe ab eius eccleſia ſine iuſſu principis.in.ff.ꝛ illud.nu.1.in auf.qño oportet epiſco.fo.11.
7 Epiſcopus an poſſit eſſe iudex in cauſa ſue eccleſie. remiſſiue.in.l.vna. nu.3.C.ne quis in ſua cauſa.fo.113.
Epiſcopus nõ perdit iuriſditionem ſuam per ſuperuenientiam legati. in.l.cunctos.nu.1.C.de meta.ꝛ epi.lib.xj.fo.49.
3 Eps quando pauperes ſunt inſtituti quando habeatur loco heredis.in l.centurio.nu.23.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.145.
Epi debẽt ſcire leges ciuiles:ꝛ qño.in auf.apõ quos opor.nu.2.fo.33.
7 Eps q dꝫ viſitationẽ vna die cuiuſlibet ãni in monasterio:iſtud ius nõ vtendo pdit tpe duplicato.in.l.cũ talis.nu.1.C.de ſeruitu.fo.129.
Epiſcopi debẽt ſcire leges.in.ff.ſi qs.nu.5.in auf.de ſanct.epiſ.fo.56.
Eps ſuccedit in executores teſtamẽti vbi in relictis ad pias cauſas aliꝰ nõ ſit datus executor.in.ff.ſi quis aũt.nu.1.in auf.de eccle.fo.53.
Eps nõ ꝓſtituit ꝓcuratorẽ.in.ff.ſportulaꝝ.nu.3.i auf.de ſan.epiſ.fo.57.
7 Eps conuentus ꝓ rebus eccleſie ſi nõ vult per ſe reſpõdere dꝫ conſtituere actorem.in auf.ſed hodie.nu.2.C.de epiſ.ꝛ cleri.fo.29.
Eps infra q̃tum tempus debeat eligi:confirmari:ꝛ conſecrari.remiſſiue.in auf.de ſanctiſ.epiſ.nu.4.fo.55.
6 Eps põt pecuniã relictã ꝓ cõſtruendo monasterio illã cõuertere in eccleſiã vel monasteriũ.in.l.pecuniã.nu.1.ff.de ope.publi.fo.251.
Epiſcopus ab epiſcopatu ꝓ quo ꝛ q̃to tempore poſſit eſſe abſens ab eccleſia.in.ff.interdicimus.nu.1.in auf.de ſanc.epiſ.fo.56.
Epiſcopus nõ debet multum tempus abeſſe ab epiſcopatu.in.ff.illud. nu.1.in auf.vt nullus fabri.fo.28.
7 Epiſcopus cenſetur vſufructuarius.in.l.neq̃ tutores.in.ij.lect.nu.20. C.de procura.fo.80.
8 Epiſcopus vel clericus habẽs iuriſditionẽ a principe ſi indicat vigore illius iuriſditionis an ab eo appelletur ad principem ꝛ non ad papam. in.l.ſi quando.nu.3.C.de appel.fo.85.
6 Eps vel clericus:ſi nõ vt eps ſed vt comes alicui9 comitat9 iudicat ad quẽ appellabit.in.l.j.ff.ſi qs in appel.nu.14.ff.de appella.fo.213.
Eps qui habet bona inter pauperes diſpenſare:nõ dꝫ illa dare pauperibus extraneis.in.l.vltima.nu.2.C.de anno.lib.xj.fo.31.
Epiſcopus poteſt vendicare rem eccleſie indebite alienatã.in.ff.hec vero.nu.2.in auf.de aliena.fo.52.
Epiſcopus quando ordinatur non debet eſſe minor.xxxv.annorum.in auf.de ſanct.epiſ.nu.1.fo.55.
8 Eps ſi eſſet ꝓuilegiatus vt a ſnia ſua nõ appelleꝫ tamẽ põt appellari a ſnia ſui vicarij.in.l.a procõſulibus.nu.2.C.de appel.fo.84.
Epiſcopus cognoſcẽs inter ſuos clericos qualiter cognoſcat.in auf.vt cleri.apud ꝓpri.epi.nu.1.ꝛ.3.fo.36.
7 Eps ꝛ tutor nõ pariſicantur.in.l.neq̃ tutores.nu.4.C.de ꝓcu.fo.79.
3 Epõ ſi eſt datus coadiutor epõ mortuo adminiſtratio ſpectat ad capitulum nõ coadiutorem.in.l.ſolet.nu.4.ff.de tute.fo.48.
Epiſcopus an diſpenſat cũ electo ignoranter per ſimoniam.in.ff.ꝛ hãc. nu.7.in auf.quo.opor.epiſ.fo.11.
Epi debẽt ſcire leges.in.ff.ſi qs vero.nu.1.in auf.de ſanc.epiſ.fo.56.
Eps qõ nõ habeat ius ꝓfiſcãdi.i.l.j.nu.12.C.de bo.vacan. lib.xj.fo.8.
Epatus an habeat bona obligata ſicut fiſcus.ibidem.
Epiſcopatus vnus poteſt in duos diuidi.in.ff.illud tamen.nu.3.in auf. vt iudi.ſine quoquo ſuffra.fo.13.
Epiſcopatus nõ dꝫ fiſcum.in rubri.nu.11.C.de iure fiſ.lib.xj.fo.2.

2 **Epiſtola** quãdo inducat obligationẽ vel inductã ꝓbet.in.l. titius.nu.1.ff.de conſti.pecu.fo.77.
Epiſtolam recipiens ꝛ nõ cõtradicens videtur cõſentire.ibi.nu.2.
1 Per epiſtolã etiã qs pſenti loquiꝫ.in.l.ẽptor.ff.luci9.nu.1.ff.de pac.f.91.
1 Epiſtola ſeu ſcriptura officialis quomodo ꝓbet.in.l. cõgruit.nu.2.ff. de offi.preſi.fo.41.
5 Epiſtola quã fidem faciat.in.l.nuda ratio.nu.10.ff.de dona.fo.68.
2 Epiſtola quã ꝓbationẽ faciat.in.l.admonẽdi.nu.30.ff. de iurein.fo.34.
7 Epiſtole pontificis faciũt ius generale.in.l.ij.nu.1.C.de legi.fo.32.
6 Epiſtola quãdo obliget.in.l.charidemus.nu.1.ff.de pollicita.fo.251.
2 Epiſtole nõ ſtatur in fauorem ſcribentis niſi per aduerſarium approbetur.in.l.publia menia.ff.titius.nu.3.ff.depo.fo.104.
7 Epta qñ ꝓbationẽ inducat.in.l.nõ epiſtolis.nu.1.C.de pba.fo.144.

Equalitas ꝙ dꝫ eſſe in dotibus ꝛ donationibus ꝓpter nuptias in earũ cõſtitutione non in lucris:ꝛ an bodie ſeruet.in auf.de qualita.do.nu.1.ꝛ.6.fo.44.
5 Equaliter qualiter debeat intelligi.in.l.ſi finita.ff.ſi ante.nume.1.ff.de dam.infect.fo.35.
Equalitas in iudicijs ſeruari dꝫ.in.l.i ſacris.nu.7.C.de ꝓ.li.xj.f.45.
Equalitas in dote ꝛ donatione ꝓpter nuptias qõ eſſe debet in qualitate ꝛ quantitate.in.ff.deinceps.nu.2.in auf.de nupt.fo.20.
Equalitas in ſuccedẽdo ab intestato ſeruaꝫ vtille cui ſuccedit nõ poſſit ſuccedere nõ ſuccedentibus ſibi.in.ff.mullũ.nu.2.in auf.g.mo.fo.37.
Equalitas inter fratres ſeruanda eſt vt tollatur inuidia inter fratres.in auf.de inoffi.fo.20.

3 **Equitas** naturalis non eſt in omni fictione.in.l.filio.nu.3.ff. de libe.ꝛ poſthu.fo.104.
5 Equitas conſyderatur miſtim ad ius ciuile ꝛ prętoriũ.in.l.bonafides nu.1.ff.depo.fo.104.
7 Equitas ſcripta ꝑfertur iuri ſcripto.in.l.j.nu.4.C.de legi.fo.32.
5 Equitas ſcripta qñ ꝓferꝛ rigori ſcripto.in.l.j nu.1.ff.de vſuca.fo.95.
2 Equitas in ſpecie ꝓfertur equitati in genere.in.l.j.nume.19.ff. de condi.indebi.fo.48.

4 **Equiparatio** ſui ꝛ emãcipati ꝓcedit qñ ſuo boc eſt vtile vt exiſtẽtia ſui heredis nil operet ꝛ ꝓpter beneficium abſtinendi.in.l.nam nec.nu.1.ꝛ.4.ff.de leg.j.fo.23.

5 **Equus** primo currẽs ſine ragatio ad braniũ an debeat illud habere.in.l.j.ff.qñti.nu.1.ff.de aq̃ quoti.ꝛ eſti. fo.157.
1 Equus ſi per ſe currit ad braium ſeſſore deiecto an habeat braniũ. remiſſiue.in.l.qui fundum.nu.3.ff.quemad.ſerui.amit.fo.191.
6 Equos preſtare reipublice dꝫ munus patrimoniale ꝛ imponiꝫ etiaꝫ forenſi.in.l.munerũ.ff.patrimoniorũ.nu.1.ff.de mune.ꝛ ho.fo.246.
3 Eque ꝛ equis portionibus dictiones quid importent.in.l. interdum.nu. 1.ff.de here.inſti.fo.121.
Quibus poſſit imponi quod ſi non habent equos vt preſtent reipublice quod emant.ibi.nu.2.
6 Equo vulnerato in bello lꝫ poſtea moriaꝫ in ciuitate:dꝫ emendari ac ſi mortuus eſſet in bello.in.l.j.ff.ex incẽdio.nu.2.ff.de incẽ.rui. nau.f.136.
8 Equum tuum quem poſſidebas ſi occupaui teneor conſtitutione.l.ſi qs in tantam.C.vnde vi.ibi.nu.22.fo.96.
2 Jn equo pignorato quis ꝓferatur etiã anteriori ꝓ expenſis alimẽtis ꝛ cuſtodia.in.l.interdum.nu.1.ff.qui po.in pig.habe.fo.141.
1 Equum qui dimiſit in paſcuis an teneatur domino.in.l.ſi negotia.nu.1. ff.de neg.geſt.fo.118.
5 Equus dimiſſus in paſcuis q̃ poſſideatur.in.l.poſſideri.ff.menia filiꝰ nu.2.ff.de acqui.poſ.fo.83.
2 Equus eſt diuiduus.in.l.ybi.nu.2.ff.de condi. ob tur.ca.fo.46.
2 Equo conducto non licet imponere valiſiã.in.l.qui inſulam.ff.qui multas.nu.1.ff.loca.fo.121.
5 Equus illius qui cecidit ſi ꝓximo puenit ad braniũ an braium habere debeat.in.l.j.ff.item acquirinus.nu.8.ff.de acqui.poſ.fo.80.
2 Equus ſi cõmodatur mihi vt vadã ad villam q̃ inſit tacite tps infra q̃ poſſim ire ꝛ redire.in.l.in cõmodato.ff.ſicut.nu.3.ff.cõmo.fo.82.
6 Equi bos ꝛ mulus inter groſſas beſtias numerantur.in.l.oues.nu.3.ff. de abigeis.fo.145.

4 **Erant** verbum qñ trabaꝫ ad futurum.in.l.ſi mancipia.nu.1.ff. de fun.inſtru.fo.83.

Eremitarum vita ꝙ ſit melior q̃ monachoꝝ.in.ff. cogitandũ.nu.1.in auf.de mona.fo.10.

3 **Erroꝛ** probatur quando in tractatu de faciendo actum aliquid exprimitur poſtea aliud eſt factum.in.l.quoties.ff.tantũdem.nu.2.ff.de here.inſti.fo.121.
7 Erroꝛ preſumitur probando rem aliter ſe habere.in.l.ſi poſt diuiſionẽ. nu.2.C.de iur.ꝛ fac.igno.fo.35.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

1 Error quãdo impediat translationez dominij.in.l.j.nu.3.⁊ in repe.nu.8.de offi.procu.cesa.fo.42.

1 Error cause licet nõ impediat pactum quin valeat:tamen ope exceptionis eliditur scõm glo.in.l si cum te.nu.1.ff.de pac.fo.92.
Error cause vitiat pactum ipso iure ſm bar.ibidem.
Error cause quando vitiat legatum.ibi.nu.7.

1 Error semper presumitur nisi scientia probetur.in.l.sed ⁊ si quis.§.item queritur.nu.1.ff.si quis cau.fo.69.

3 Error expressus in sententia reddit sententiam nullam.in.l.ex diuersis.§. sipn iudicio.nu.9.ff.solu.mat.fo.13.

1 Error communis quando faciat ius.in.l.barbarius.nu.2.et.19.⁊ in repe.nu.7.ff.de offi.preto.fo.33.

1 Error iustus ẽ habeat ꝑ titulo quo ad prescriptionẽ nõ tñ quo ad excludẽdã petitionẽ hereditatis.in.l.iulian⁹.nu.1.ff. gb.ex cau.ma.f.142.

4 Error in vna ex demõstrationibus rei nõ vitiat dispositionẽ si ꝑ alias cõstat de corpore.in.l.demõstratio.nu.15.ff.de cõdi.⁊ demõ.fo.119.

4 Error iustus habeẽ ꝑ titulo quo ad vsucapionem ⁊ prescriptionem nõ ꝯtum ad repellendũ qui agit petitione hereditatis vel interdicto quorum bonorum.in.l.j.nu.1.⁊.5.ff.quo.bono.fo.145.

6 Error in materia non vitiat stipulationem.in.l.si id quod.nume.1.ff.de verbo.oblig.fo.13.
Erratum si fuit in materia ꝑ dolũ qua actione cõueniatur.ibi.nu.2.
Erratum in materia si fuit in cõtractu bonefidei vel interceſſit alius defectus qua actione aget pars que decepta eſt.ibi.nu.3.

1 Error iuris eſt lata culpa.in.l.de etate.§.qui iusto.numero.1.ff.de interroga.actio.fo.197.
Error probatur probando rem aliter ſe habere.ibi.nu.2.

6 Error facti ꝙ excusat quemlibet in.l.ex quibusdam.§.cum plura.nu.1.ff.de iure fisci.fo.230.
Error iuris reuocat ꝓpter etatẽ:rusticitatẽ: vel segũ:alias nõ.ibi.nu.3.

1 Error in noie cõtractus nõ vitiat quãdo verba de ſe cõtractum important.in.l.j.§.quibus autem.nu.3.ff.quod cuiusl.vni.no.fo.112.

5 Error iustus sicut sufficit in titulo prio suo ad vsucapionẽ sic ⁊ in quolibet speciali titulo.in.l.celsius.nu.3.ff.de vsuca.fo.105.
Error iustus quis sit:quis iustissimus:⁊ quis iniustus.ibi.nu.4.

8 Error in noie ꝓprio loquẽtis vitiat.in.l.si.nu.1.C.de here.instit.fo.20.
Error adhibitus in preparatoriis iudiciorum quando reuocetur.in.l. error facti.nu.1.C.de iur.⁊ fac.igno.fo.35.
Error qñ eſt expreſſus in ſnia poſt ſniam reuocatur.ibi.nu.4.
Error adhibit⁹ i iudicio in omittẽdo vſq; ad ſniam reuocaẽ.ibi.nu.12.
Error an probetur probãdo rem aliter ſe habere.ibi.nu.14.

7 Error ſi eſt in libello expreſſus ſnia ſimpliciter lata videẽ eũdem errorẽ cõtinere merito eſt nulla.in.l.vna.nu.3.C.de error.calcu.fo.73.
Error qui eſt in cauſa non impedit conſenſum qui adhibetur in pacto.ibidem.nu.5.

6 Error iuris in cõtrahente matrimoniũ qualiter probetur.in.l.ſi adulterium.nu.13.ff.de adul.fo.177.
Error iuris ꝙ debeat allegari:⁊ nõ ſufficit quod appareãt preſumptiones ſufficientes.ibi.nu.14.

5 Error iuris ⁊ error facti ꝙ equiparentur.in.l.labeo ait.numero.2.ff.de aqua plu.arcen.fo.49.

1 Error iuris impedit vſucapionem nõ fructuum acquiſitionem in errãte in iure.in.l.ſed ⁊ ſi lege.§.ſcire.nu.1.ff.de pe.here.fo.168.
Errans in iure quando preſumitur in mala fide.ibi.nu.4.

5 Error in facto ꝓprio qñ dicaẽ iniuſt⁹.in.l.celſus.nu.7.ff.de vſuc.fo.105.

8 Error ſcribẽtis ꝙ nõ vitiat teſtiñ.in.l.error.nu.1.C.de teſta.fo.16.
Error notarij quomodo probetur.ibi.nu.2.

5 Error iuſtiſſim⁹ ꝙ preſtat cãm vſucapiẽdi in titulo ꝓ emptore:ſec⁹ ſi fit error iniuſt⁹ vel iuris.nu.1.ꝓ ẽptore.§.ſi a pupillo.nu.1.ff.ꝓ emp.f.109.

5 Errans in facto ꝓprio excuſatur ꝓpter factum implicitum.in.l.cuꝫ fideicom.nu.2.ff.de confeſ.fo.13.
Error in computatione eſt iuſta cauſa errozis.ibi.nu.6.
Error poſt cãm deciſam nõ reſtau raſ ipſo iure ſed per reſtitutionem in integ.⁊ eſt limitatio ad.l.error.C.de iur.⁊ fac.igno.ibi.nu.7.
Error circa ea q̃ ſunt deciſiua totius põt reuocari.ibi.nu.9.

5 Error iuris licet non prodeſt erranti alij tamen prodeſt.in.l.poteſt.nu.2.ff.de vſucap.fo.107.
Error iuris excuſat a furto.ibidem.

5 Error q̃ bꝫ impedire cõſenſum volẽtis trãſferre dñium impedit illius acquiſitionem.in.l.cũ in corpus.nu.1.ff.de acqui.re.do.fo.77.

2 Error in nomine contractus non vitiat contractum.in.l. inſulam.nu.1.ff.de preſcrip.ver.fo.136.

4 Error regionis nõ nocet ſi de corpore conſtat.in.l.patronus.§.libertis.nu.1.ff.de lega.iij.fo.56.

5 Errans in iure quo ad fructus eſt bonefidei:ſed malefidei quo ad vſucapionẽ.in.l.furem.§.ſi quis id.nu.1.ff.de vſuca.fo.107.

6 Error in appellatione nominis nõ vitiat quando res demonſtratur in preſentia.in.l.que extrinſecus.nu.1.ff.de ver.obl.fo.25.

3 Error qñ impediat repudiationẽ.in.l.clodi⁹.nu.1.ff.de acq.her.fo.183.

2 Error in cauſa obligatoria nõ inducit repetitionem.in.l. in ſumma.§.id quoꝯ.nu.3.ff.de condi.indebi.fo.65.

5 Errans in iure non reſtituitur niſi ex iuſtiſſima cauſa.in.l.j.§.edictum.nu.2.ff.de bono.ſepa.fo.138.

3 Error ſcripture quo ꝓbetur in.l.quoties.§.ſi ſi.nu.1.ff.de he.iſti.fo.121.
Error iuris in quolibet liberato an ſit lata culpa.in.l.quod nerua.nu.19.ff.depoſiti.fo.105.

2 Error in materia pignoris non impedit conſtitutionez.in.l.j.nu.2.ff.de pigno.actio.fo.83.

5 Error facti nõ facit ceſſare errorẽ iuris.in.l.ſi vir nu.2.ff.ꝓ dona.f.111.

1 Errans nõ cõſentit.in.l.ſi per errorem.nu.1.ff.de iur.om.iud.fo.53.
Error iuris quando inducat prorogationem iuriſditionis.⁊quid in error facti.ibi.nu.3.

3 Error in datione tutoris quando illaz impediat.in.l.tutor.nu.1.ff.de tuto.⁊ cura.datis ad bis.fo.55.
Error in perſona dati non reddit dationem nullam:licet faciat datum remoueri.ibi.nu.2.

2 Error qñ ipediat trãſlationẽ dñij.in.l.eius q.nu.20.ff.ſi cer.pe.fo.22.
Error regulariter tũc impedit volũtatem transferentis.ibi.nu.21.

4 Errãs in dñio impedit dñij trãſlationẽ qñ transfertur ex volũtate transdentis:ſecus ſi ex diſpoſitione.in.l.ſi is cui.nu.1.ff.de leg.ij.fo.32.
Error in alternatiuis non impedit electionem: ſecus quando ſimpliciter relinquitur optio.ibi.nu.2.

2 Error circa rem debitam inducit repetitionem.in.l.ſi pene.§.ſi putem.nu.1.ff.de condi.indebi.fo.51.
Error in facto ꝓprio toleratur quando certatur de damno euitando in.l.ſed ⁊ ſi me.nu.1.ff.de condi.inde.fo.51.
Error preſumitur vbicuꝙ certat quis de damno vitando:⁊ ali⁹ de lucro captando:probando rem aliter ſe habere.ibi.nu.2.

3 Error ſubuenitur facienti aliquid contra ius.in.l.qui teſtameto.§.itẽ.nu.4.ff.de excu.tut.⁊ cur.fo.85.

3 Error in cauſa acquirendi impedit aditionez.in.l.is qui putat.nu.2.ff.de acqui.here.fo.167.

5 Errans in iure non reuocat confeſſionem.idem ſi errat in facto ꝓprio.in.l.ij.nu.6.ff.de confeſ.fo.128.
Errans in facto ꝓprio tali errore q̃ cadit in leuẽ culpã excuſaẽ.ibi.
Errans in facto ꝓprio excuſatur ſi erat multum implicitum:vel illud factum eſſet de longinquo.ibi.nu.7.
Error facti vt ꝓſumaẽ an ſufficiat ꝓbare rẽ aliter ſe habere.ibi.nu.10.

Error iuris nõ excuſat poſt litem cõteſtatam:ante ſic.ibi.nu.11.

4 Error in nomine ꝓprio fundi probatur ex finibus.in.l.ſi quis in fundi.nu.2.ff.de lega.j.fo.4.
Error in nomine ꝓprio an vitiat actus inter viuos:⁊ an heredis inſtitutionem.ibi.nu.5.
Error in nominibus adiectiuis non vitiat.ibi.nu.9.

2 Error in ſpẽ Ꝯctus impedit Ꝯctum.in.l.ſi ego.nu.3.ff.ſi cer.pet.fo.16.

2 Error in cauſa contractus quando impediat translationem dominij.in l.ſi ego.nu.1.⁊.ff.ſi cer.pet.fo.15.

4 Error principis quando faciat ius.in.l.ſupellectili.§.ſed de his.nu.1.ff. de ſuppellec.lega.fo.86.
Error communis qñ habeatur ꝓ veritate.remiſſiue.ibi.nu.2.

3 Error in cauſa quando impediat aditionẽ hereditatis.in.l.ſi is ad quẽ nu.1.ff.de acqui.here.fo.171.

4 Error aduocati nõ nocet pti.l.l.ornamẽtoz.nu.2.ff.de au.⁊ ar.le.f.96.

4 Error in noie appellatiuo vitiat qñ inter expreſſum ⁊ verum eſt multa diſformitas.in.l.queſitũ.§.ſi ſeruus.nu.2.ff.de leg.j.fo.24.
Errans in iure an dicaẽ eſſe in dolo.in aut.de inceſtis nup.nu.17.fo.15.

6 Error in appellando iudicem appellationis minoꝛem vitiat appellationem.in.l.j.§.ſi quis in appellatione.nu.1.ff.de appel.fo.212.
Error iuris qñ inducitur ad conſeruationem rigoris vitiat.ibi.nu.2.

6 Errorẽ circa idictionẽ notari⁹ corrigit.l.l.ſi libtari⁹.n.3.ff.ò re.in.f.262
Error in omiſſione diei ſi notarius dicit ſe recordare ab eo corrigi ⁊ addi poteſt.ibi.nu.4.
Error notarij in ſcriptura aliena probatur originali producto in proꝑia per oſtenſionem protocolli.ibi.nu.9.
Error notarij poteſt etiam probari per teſtes.ibi.nu.12.
Error notarij poteſt ꝓbari per preſentes ⁊ alios mediatores inter partes.ibi.nu.14.
Error notarij ꝙ poſſit probari ꝑ vnũ teſtẽ vltra ipſum notarium.ibi.
Item probatur error per ipſos facientes.ibi.nu.15.

Ergaſteria dicuntur angiportus.in.l.ij.nu.1.C. de meta.et epi.lib.xij.fo.48.

8 **Erubeſcimus** cum ſine lege loquimur.in.l.illam meretonu.1.C.de colla.fo.13.

6 **Eſculenta** ⁊ poculẽta ꝙ lꝫ a iudice accipi poſſunt.in.l.legiuli.§.apparet.nu.1.ff.ad le.iul.repe.fo.187.

5 **Eſtas** ſtricte tres menſes comprehendit.in.l.vna.§.eſtas.nu.1.ff.ne quid in flu.publi.fo.148.

Eſtimatio vini debiti a quo tẽpore incipiat creſcere:an a tẽpore more vel tpe lit.conteſt.vel cõtractus.in.l. vinum.nu.1.4.5.⁊.6.ff.ſi cer.pet.fo.16.
Eſtimatio vini vel inſtrumẽti debiti ex cõtractu guarentigiato an poſſit creſcere poſt inſtrm cõfectum ꝓpter mozã.remiſſiue.ibi.nu.7.
Eſtimatio rei de iure actionis debetur qñ inſpicitur tempus cõtractus nec vltra creſcit.ibi.nu.8.⁊.13.

Eſtimatio

Eſtimatio rei debeẽ officio iudicis:⁊ mora ſit contracta tẽpore celebrati cõtractus.pmiſſionis ſeu obligatiõis attẽdit tẽpus cõtract⁹.ibi.nu.9.
In eſtimatiõe q̃ ſit ꝓ iuramẽtum in litẽ inſpicit tps ſnie.ibi.nu.12.
Eſtimatio qñ deuenit ꝑ offiñ iudicis ꝛ obligatiõe dãdi.ibi.n.15.⁊.18.

2 Eſtimatio rei cõmodate ꝓpter moꝛam nõ reſtituentis a quo tẽpore incipiat creſcere.in.l.ſed mihi.§.in hac.nu.7.ff.commo.fo.78.
Eſtimatio rei cõmodate vſq; ad qõ tẽpus creſcat.ibi.nu.8.et.14.
Quod dicitur eſtimationem creſcere poſt ſententiam intellige deducto tempore quod datur indicatis ad ſoluendum.ibi.nu.12.
Quod dicitur eſtimationem creſcere a tempore more vſq; ad ſentẽtiam intelligitur niſi mora ſit purgata.ibi.nu.13.
Item niſi res deſierit extare.ibidem.

4 Eſtimatio fundi fit ex qualitate reddituum.i.l.filius.§.ſi quid alicui.nume.3.ff.de leg.j.fo.27.

6 Eſtimatio qualiter fiat.vbi ꝙ per iuramentum actoꝛis.in.l.iniuriarũ.nu.2.ff.de iniu.fo.142.
Eſtimatio que ab initio eſt non poteſt decreſcere niſi de autoꝛitate principis.in.l.ij.nu.1.C.de vete.numiſ.lib.xj.fo.29.
Idem eſtimatio monete.

4 Eſtimationi facte in caſu.in.§.qui indiuiſam.in.l.ſi.ff.de leg.ij.per teſtatoꝛem.an ſtari debeat.ibi.nu.4.fo.50.

2 Eſtimatio facit teneri de caſu fortuito.in.l.ſi vt certo.§.nunc videndum.nu.3.ff.commo.fo.79.
Eſtimatio quando eſt certa tunc facit emptionem.ibi.nu.5.
Eſtimatio roncini locati nõ facit emptionem:licet ob hoc veniat leuiſſima culpa.ibi.nu.6.

6 Eſtimatio rei furate furto probato probatur per iuramentum actoꝛis.in.l.in actione.nu.1.ff.de fur.fo.121.

7 Eſtimatio vaſis ſacri fit reſpectu materie ⁊ forme.in auẽ.preterea.nu.2.C.de ſacroſan.eccle.fo.26.

2 Eſtimatio vani timoꝛis nulla eſt.in.l.eleganter.§.ſi qua leg.nu.4.ff.de condi.indebi.fo.52.

2 Eſtimatio fructuũ qñ fit remiſſio nõ dꝫ fieri ſm tps quo recolliguntur: ſed a tpe celebrati Ꝯctus.in.l.ſi merces.§.vis maioꝛ.nu.5.ff.loca.fo.130.

6 Eſtimari an debeat quãto minus creditoꝛ vẽderet nomẽ debitoris ꝓpter inſtrm ſubtractũ qõ habebat executionẽ paratã:⁊ tũc nõ põt ꝓbari.in.l.qui tabulas.§.inde põt queri.nu.1.ff.de furtis.fo.122.
Eſtimatio litis ſi ſoluitur eſt ſimilis emptioni.in.l.ſi ꝓ fundo.nu.3.C. de tranſactio.fo.69.

7 Eſtimatio fit ſm rei qualitatem ⁊ reddituum quantitatem.in.l.ſi quos.nu.1.C.de reſcin.vendi.fo.174.

6 Caſus in quibus ex futuris in preteritum eſtimamus.in.l.qui res.nu.2.ff.de ſolu.fo.99.

4 Eſtimatio frumenti preteriti qualiter probetur.in.l.pretia rerum.§.nõ nullam.nu.2.ff.ad leg.fal.fo.137.

4 Eſtimatio que debetur ꝓ re affixa domui legata eſt in obligatione: et illa petitur.in.l.item cetera.§.item queri.nu.1.ff.de leg.i.fo.14.

6 Eſtimatio qñ debetur iure actionis inſpicitur tẽpus cõtracte obligationis:ſecus ſi debetur officio iudicis.in.l.fundũ.nu.2.ff.de noua.fo.86.
Eſtimatoꝛi incumbit onus probandi ſe iuſte eſtimaſſe.⁊ nu.3.in.l.j.nu.1.C.de diſcuſſo.lib.x.fo.14.

4 Eſtimatio defuncti non inſpicitur in deductione falcidie.in.l.qõ de bonis.§.quarta.nu.1.ff.ad leg.fal.fo.135.

2 Eſtimatio quanti plurimi a quo tempoꝛe veniat.in.l.ratio.§.ſi per vendentoꝛem.nu.1.ff.de act.emp.⁊ ven.fo.120.

4 Eſtimatio rei ſimplr legate peti põt.in.l.lucius.nu.1.ff.de leg.ij.fo.32.

6 Eſtimatio rei venit i intereſſe.in.l.ſi ita.§.ea lege.nu.2.ff.de ver.ob.f.5.

4 Eſtimatio illi⁹ ſpei qõ qs ſt alteri ſuccedere nõ dꝫ cõſiderari lꝫ appellet ſpes tamen nõ eſt legitima.in.l.poſt emancipationem.§.illud.nu.1.ff.de lib.le.fo.97.

8 Eſtimatio facta in principio litis ꝓ ſoluẽda decima nõ facit fidẽ in ꝓceſſu.in.l.ampliozem.§.ſed cũ ſcimus.nu.2.C.de appel.fo.86.

2 Eſtimatio qñ cadat in numis.in.l.numis.nu.2.de in lit.iur.fo.38.

3 Eſtimatio debetur ſi legatur fundus dotalis.i.l.dotalem.nume.2.ff.de teſta.mili.fo.161.

2 Eſtimatio quãdo faciat tranſire periculum in accipientẽ.in.l.j.§.eſtimatio.nu.3.ff.de eſti.ac.fo.134.

7 Eſtimatio quomodo fieri debeat.i.l.bac edictali.§.bis illud.nu.1.C.de ſecun.nup.fo.182.
Eſtimatores debent iurare.ibi.nu.2.

1 Eſtimatio rei fit per iuramentum in litem.in.l.ſi per alium.§.in eum.nume.2.ff.ne quis eum qui.fo.62.

7 Eſtimum factum quando corrigi poſſit.in.l.placet.in.ij.lect.nu.28.C.de ſacroſan.eccle.fo.15.
Eſtimum alicuius ſi eſt diminutum poteſt per ſuperioꝛem augeri.in.l. j.nu.1.C.de colla.do.lib.x.fo.14.
Eſtimum ſuum minuere quis non poteſt.ibi.nu.2.
Eſtimũ qñ ſit defenſoꝛ ciuitatis cuius bona eſtimanẽ debet requiri:item ſyndicus ville qñ villa.in.l.ſuſceptoꝛes.nu.1.C.de ſuſcep.lib.x.fo.24.
In eſtimatione fundi particularis dñs fundi requiritur.in.l.ſuſceptoꝛes.nu.2.C.de ſuſcepto.lib.x.fo.24.

7 Eſtimũ patris ꝑdeſt filio.in.l.placet.i.ij.lec.nu.42.C.de ſac.ſan.ec.f.15.

3 Eſtimũ patris prodeſt filio etiam emancipato.in.l.j.§.domini.ci.ij.nume.2.ff.ad ſil.fo.190.
Eſtimum de nouo factum in ciuitate quando habeat vires.in.l.j.C.de apocbis pub.lib.x.fo.13.
Eſtimum cõmunis in dubio probat verum valoꝛem:et quãdo.in.l.vlti.nu.1 et.3.C.de pre.⁊ omnibus re.lib.xi.fo.26.

3 **Etas** quomodo probetur legitima.in.l.ij.nume.4.ff.de excu.tut. et cur.fo.77.

3 Et cetera:dictio:inducit repetitionem omnium dictoꝛum in precedenti. in.l.gallus.§.idem.nu.2.ff.de libe.⁊ poſtliu.fo.106.
Et quid importet ſi in protocollo reperiatur inſtrumentũ imperfectum cum dictione ꝛc.ibi.nu.3.
Et infra dictio quid importet.ibi.nu.5.

4 Et ⁊ cum dictiones quo ad cõiunctionẽ nõ differũt:ſed in modo cõiungendi ſic.in.l.ſi cui fundum.nu.2.ff.de fun.inſtru.fo.8.
Et dictio principaliter ⁊ per ſe venit:ſecus eſt in dictione cũ.in.l.hec verba.nu.1.ff.de lega.j.fo.3.

1 Etatis ꝓbatio quõ fiat ꝑ aſpectũ.in.l.de etate.nu.2.ff.de mino.fo.138.
Etatis ſola ꝓbatio ſine pronũtiatione facit preiudicium.ibi.nu.14.
Etatis ꝓbatio fctã i vna cã iudicat i alia penit⁹ eẽnea:⁊ quõ.ibi.nu.15.

7 Etas legitima vel perfecta dicitur.xxv.anno.in.l.ſi.nu.1.C.de bis q̃ veta.impetra.fo.100.

7 Etas melius probatur per inſtrumenta q̃ per teſtes.in.l.ſi alterius.nume.1.C.ſi mi.ſe ma.dix.fo.100.

7 Etas p quẽ ꝓbet:⁊ q dꝫ eã ꝓbare.in.l.cũ te.nu.2.C.de proba.fo.143.
Etas qualiter probetur.ibi.nu.3.

1 Etatis venia nõ ꝓt ꝓcedi ꝑ ſtatutũ.i.l.nõ ambigit.nu.3.ff.de legi.fo.16.

5 Fundans intentionem ſuam in etate illam probare debet.in.l.j.nu.12.et 14.ff.de excep.fo.161.

1 Etas minoꝛ ꝓbatur ex aſpectu iudicis.in.l.minoꝛ.nu.1.ff.de mi.fo.136.

4 Etates quot ſint remiſſiue.in.l.hereditatũ.nu.2.ff.ad leg.fal.fo.138.

7 Etatẽ ꝓbat qui eã allegat.in.l.ſi minoꝛẽ.nu.5.C.de in integ.reſt.fo.93.

7 Etas vni⁹ ex ſocijs qñ ꝓſit alijs.in.l.vna.nu.6.C.ſi in cõ.ea.cau.fo.94.

1 Etas quomodo ꝓbetur ꝑ teſtes.in.l.de etate.nu.7.ff.de mino.fo.138.

3 **Etiam** dictio eſt implicatiua.in.l.ſuus quoq; numero.4.ff.de here.inſti.fo.119.

5 **Euidens** dicitur quod colligitur ex coniecturis.in.l.preꝛ ait.nu.1.ff.de ope.no.nun.fo.24.

4 Euidenter apparere dicitur quod apparet legitimis coniecturis.in.l.licet.nu.2.ff.de lega.j.fo 20.

2 **Euicta** re ꝑ reſtitutionẽ non cõmittit ſtipulatio duple:ſed agitur ex empto.in.l.minoꝛ.nu.1.ff.de euic.fo.147.

2 Euicto fundo iure poſſeſſionis non poteſt agi de euictione.in.l.ratio.nume.1.ff.de act.emp.fo.120.

6 Res ſoluta ſi euincaẽ qñ detur prima actio:⁊ qñ agatur de euictione.i.l. ſi quis aliam.nu.2.ff.de ſolu.fo.92.

2 Si res habeo q̃ habet cauſam a me euincit an ſtatim habeo regreſſum cõtra autoꝛẽ meũ an expectare debeam q̃ prius cõdemneẽ ei qui habet cauſam a me.in.l.ſi pro re.§.ſi pro euictione.nu.1.ff.de euic.fo.146.
Si rem quã emi vbi donaui ſi euincitur a te an poſſis habere regreſſum contra me an contra actoꝛem meum.ibi.nu.2.

4 Euictio debetur ab herede in legato generis.in.l.qui concubinã.§.ſi heres.nu.1.ff.de leg.iij.fo.55.

6 Euicta re ꝓ pecunia inſoluta data agitur prima actione:⁊ hoc fauore dotis.in.l.qui res.nu.1.ff.de ſolu.fo.99.

2 Quando agitur ex empto de euictione inſpicitur valoꝛ rei tempoꝛe quo euincitur.in.l.titius.nu.4.ff.de act.empt.fo.126.
Euictio qñ venit in limine cõtractus ante preciũ ſoluti quis nõ cogitur ſoluere pretiũ in.l.a diuo pio.§.ſi poſt aditũ.nu.2.ff.de re iudi.fo.120.

2 Qui vẽdit vt ꝑcurato⁹ teneẽ de euictiõe.i.l.ſeruũ.nu.1.ff.mãda.fo.110.
Si res nõ vere ſed ficte euincitur agitur actione ex empto.ibi.nu.2.

2 Euicta re nõ agitur prima actione ſed vtili ex empto ad intereſſe:⁊ poteſt ad compẽſationem deduci.in.l.eleganter.nu.2.ff.de pig.act.fo.87.

5 De euictione q̃ quis non tenetur vbi actio non debet cedi.in.l.in depoſiti.nu.4.ff.de re iudi.fo.117.

7 Euicta re quãdo agatur preſcriptis verbis.in.l.naturalis.§.at cum.nume.2.ff.de preſcrip.ver.fo.135.

6 Euicto qñ imminet fideiuſſoꝛes nõ ſolũ ꝓ illa dãtur ſed generaliter ꝓ quacũq; alia euictiõe.in.l.j.§.ſtipulationũ.nu.2.ff.de preto.ſhip.fo.103.

6 Euinci res non poteſt ab eo qui emit a fiſco.in.l.ſi procurato⁹.nu.3.ff.de iure fiſci.fo.231.

7 **Ex** dictio denotat cauſam proximam.in.l.nõ dubium.nume.23.C. de legi.fo.33.

6 Aliquando tamen denotat remotã.vt in.l.preto⁹ ait.§.quod de fructibus.nu.2.ff.de bo.aut.iud.poſ.fo.135.

4 Ex dictio licet denotet cauſam proximã:ponitur etiã ꝓ dictione ꝓpter in.l.cum filius.§.heres meus.nu.2.ff.de leg.ij.fo.43.

4 Ex dictio:⁊ ꝓpter qualiter differant.in.l.j.§.emancipatus.nume.1.ff. de cõiung.cum eman.lib.fo.176.

6 **Exactoꝛ** de tributoꝛum quod exigere non poteſt tenetur ſoluere ſuo:⁊ qualiter hoc intelligatur.in.l.numerum.§. miſta.nu.2.ff.de mune.⁊ hono.fo.246.

EL COLEGIO DE NUESTRA SEÑORA DEL ROSARIO
Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Exactores nō possunt pecuniā exactā in aliam speciem sine licētia commutare.in.l.vnica.ꝛ omne lucrū qō faciūt est reipublice: ꝛ si illud retinēt cōtra cōscientiam retinent.nu.2.C.de auri pub.lib.g.fo.25.

Exactor tributorum debet dare securitatem:seu apocham de soluto. in auf.de collato.nu.4.fo.55.

Exactio tributorum non debet fieri incontinenti.in.l.j.nume.1.C.de superexacto.lib.g.fo.13.

Exactor missus in puinciam ad exigēdum tributa debet suum mādatum ostendere presidi puincie.in.§.eos.nu.1.in auf.de colla.fo.15.

7 Exactor pecunie publice cōfitens se recepisse ꝙ nō habeat exceptionem non numerate pecunie.in.l.in cōtrac.nu.8.C.de nō nu.pecu.fo.165.

6 Exactor publico nō creditur nisi ostendat mandatum et literas.in.l.si si ne.§.cum autem.nu.2.ff.rem ra.hab.fo.116.

Qui tenetur facere exactionem infra certum tempus si illam non facit: soluit de suo.in l.missi.nu.3.C.de exacto.lib.g.fo.12.

Exactor sodri non potest alij committere exactionem.in.l.missi.nume. 7.C.de exacto.lib.g.fo.12.

Exactio tributorum debet debitores debitoris tributorum in subsidiū exigere.in.§.eo.nu.3.in auf.de collato.fo.55.

Exactores nō possunt aliquem pignorare nisi habeāt buletinum.in.l.j. nu.2.C.de exacto.lib.g.fo.11.

Examinatio testium potest a iudice committi nō habēti inrisditionem de voluntate partium.in.§. et quoniam.nu.11.et.12.in auf.de testi.fo.41.

Examinatio testium ꝙ possit in causa ciuili cōmitti:in criminalibus secus.in.§.ꝛ quoniam.nu.1.8.10.et.13.in auf.de testi.fo.40.

I Examinatio in alio iudicio facta facit notoriū iudici.in.l.de submersis.nu.1.C.de naufra.lib.xj.fo.27.

Examinatio testiū in causa criminali ciuiliter mota cōpromitti potest. in.§.ꝛ quoniam.nu.21.in auf.de testi.fo.40.

I **Exceptio** falsitatis literarū contra literas delegatorias.apposita quando faciat processum nullum.in repe.l. ij.nu.16.ff.si quis in ius voc.non ierit.fo.60.

Exceptio declinatoria an possit semper opponi vsq; ad litem contestatam.ibi.nu.16.

Exceptio declinatoria in causis in quib⁹ lis non cōtestatur vsq; ad quātum tempus possit obiici.ibi.nu.20.

Exceptio loci nō tuti allegaf per citatū:etiam lite nō cōtesta.ibi.nu.28.

Exceptio suspicionis opposita an iudex de ea cognoscat.ibi.nu.29.

6 Exceptio ois nititur equitate.in.l.j.nu.1.ff.de vaca.ꝛ excusa.fo.246.

Exceptio retentionis rei vel deductionis expensarū ante sniam et post sniam opponi pōt.in.l.in fundo.nu.16.ff.de rei vendi.fo.177.

Exceptio que nō impugnat sniam pōt post sentētiam opponi.ibi.

I Exceptio minoritatis cōtra minorem opponitur etiam post litem contesta.in.l.minor.nu.3.ff.de procura.fo.110.

7 Exceptio nullitatis potest opponi et opponitur post sententiam.j.in.l. nu.2.C.de iur.ꝛ fac.igno.fo.34.

Exceptio peremptoria opposita ad executionem sententie potest opponi post sententiam.ibi.nu.3.

Exceptio ne qs exigat nisi quātū facere pt opponi post snia3.ibi.nu.4.

Exceptio que oritur post sniam vel in ipsa sentētia seu renouatur vt exceptio velleiani potest opponi post sententiam.ibi.nu.5.

Exceptio peremptoria que habuit originē ante sentētiam qñ possit opponi post sententiam.regula cum fallen.ibi.6.

7 Exceptio dolo facis:nō bz locū in possessorijs recuperāde:qz spoliatus ante oia est restituendus.in.l.si quis cōductioni.nu.2.C.loca.fo.477.

Exceptione dñij qñ possit opponere cōuentus actione locati.ibi.nu.3.

I Exceptio que est inutilis in psona principalis qñ sit inutilis in persona defensoris.in.l.ꝛ heredi.§.nos autem.nu.1.ff.de pac.fo.85.

I Exceptiones procuratorie tam ex persona cōstituentis ꝙ cōstitute quando opponi possint.in.l.pomponius.nu.1.ff.de procu.fo.108.

I Exceptio doli an tollat exceptionem de dolo.remissiue.in.l.j.§.ait prętor.nu.4.ff.de dolo.fo.128.

Exceptio confirmat regulam in non exceptnatis.in.§.vt autem lex.nu. 1.in auf.de non alie.aut permutā.fo.12.

Exceptio nō ampliat regulam vt faciat esse sub regula ea que de sui natura non cōprehendūtur.ibi.nu.2.

I Exceptio tu nō habes actionē:impedit litis ingressum:nisi cognita cā regrat altiorē indaginē.in.l.si pupilli.§.videam⁹.nu.7.ff.de neg.gest.fo.116.

I Exceptio iudicij cepti coram vno iudice quādo possit opponi: ꝛ per quē in.l.vbi acceptum.nu.4.ff.de iudi.fo.155.

I Exceptio declinatoria debet opponi in initio:ꝛ ei a nō opposita opponatur alia respiciens personam iudicis vel actoris videtur in iudicē cōsentire.in.l.non videtur.nu.1.ff.de iudi.fo.156.

I Exceptionem habens et vim committens potest accusari.l.de vi.in.l.si quis.§.queri potest.nu.2.ff.quod me.cau.fo.125.

I Exceptio tua nō interest:vel tibi nō cōpetit ius:bz añ lit. ȝtest.ꝓponi:et impedit litē cōtestari.ꝛ in.l.mf decedēs.nu.2.ff.de inoffi.testa.fo.164.

6 Exceptio quod si socius eiusdem criminis qualiter opponatur.in.l.qui accusare.nu.9.ff.de accusa.fo.160.

7 Exceptio simulationis dicitur quādo obligatio est facta ob causam nō veram vel fictam.in.l.si ex pretio.nu.1.C.si cer.pet.fo.134.

Exceptio debitoris publici de soluto statim impedit iudicium.i.l.semel. nu.1.C.de apo.pub.lib.g.fo.13.

7 Exceptio falsitatis opponitur cōtra rescriptum que falsitas impedit cognitionem.in.l.ij.nu.3.C.si con.ius vel vti.publi.fo.40.

I Exceptio doli datur in subsidium deficiēte exceptione pacti.in.l.rescriptum.§.plerūq;.nu.1.ff.de pac.fo.84.

I Exceptio delatoria ꝛ spoliationis nō admittitur in causa notorij.i.l.scriptus.nu.13.ff.de relig.ꝛ sump.fune.fo.201.

I Exceptio superuenies post litē cōtestatam culpa rei iudicio pendente nō pōt per reum opponi.in.l.si post.nu.4.ff.de rei vendi.fo.173.

7 Exceptio iusta impedit litem cōtestari:ꝛ ꝙ accusatio nō recipiatur.in.l. si seruus.nu.2.C.de his qui ad eccle.confu.fo.31.

Exceptio ꝙ quis potuit occidi impedit processum.ibi.nu.4.

5 Exceptio prescriptionis quando impediat litis ingressum.in.l.si.nu.3. ff.pro suo.fo.112.

Exceptio opposita contra personam iudicis vel actoris ante omnia in initio est examinanda.ibi.nu.5.

5 Exceptio doli specialis nō elidit replicatione doli:secus in exceptiōe doli generali.in.l.apud celsum.§.marcellus.nu.1.ff.de dolo.fo.171.

I Exceptio canonis non soluti non opponitur nisi a domino.in.l.j.nu.2. ff.si ager vecti.fo.180.

7 Exceptio transactionis ꝙ nō possit opponi post sententiam.in.l.vbi pactum.nu.4.C.de transac.fo.70.

7 Exceptioni nō nu.pecu.renuntiatur hodie in instrumentis dotalibus: et ideo sufficit sola cōfessio.in.l.j.nu.2.C.de do.cau.nō nu.fo.185.

Exceptioni nō nu.pecu.opponi pōt cōtra scripturā priuatā continentē pecuniam numeratā.in.l.in dotibus.nu.1.C.de do.cau.nō nu.fo.185.

7 Exceptio dilatoria vtputa nō estis meus iudex quia hic nō cōtrahi:vel ꝙ rescriptum sit falsum:quādo debeat ꝓbari ante lit.cōtesta.in.l.ij.nume.8.C.si con.ius vel vti.publi.fo.40.

7 Exceptio rei iudicate est exceptio iuris ꝛ facti nō iuris.i.l.cū quis.numero.14.C.de iur.ꝛ fac.igno.fo.37.

Exceptio macedoniani ꝛ velleiani sunt inducte ex mozib⁹ ciuitatis romane:ideo nō tollūt ciuilem nec naturalem obligationē.ibi.nu.28.

Exceptiones inducte ad rigorē iuris cōseruādum que sint.ibi.nu.31.

6 Exceptio cedēdarū an obstet creditori qñ ille cōtra quē est fienda cessio nō est soluēdo.in.l.si stipulatus.§.si ex duob⁹.nu.4.ff.de fideiuf.fo.71.

7 Exceptio titium occisum per me de mēse maij fuisse bānitum ꝛ id ꝓbo delictum psumitur cōmissum tempore quo poterat impune ꝛmitti.in.l. matrem.in.ij.lec.nu.5.C.de proba.fo.145.

7 Exceptio retētionis bz locū in actione qō me.can.ꝓpter ptium licet nō in interdicto vnde vi.in.l.si vi vel metu.nu.2.C.qō me.cau.fo.90.

Exceptio retētionis ꝓpter pretium quomodo opponi debeat per secūdum emptorem conuentum.ibi.nu.10.

7 Exceptio rei iudicate iurisiurandi et transactionis impediunt litis ingressum.quādo dicātur emergētes:ꝛ super ipsis sit pnuntiandum.in.l. j.nu.6.et.7.C.de oȝdi.iudi.fo.114.

I Exceptio doli excludit actionē de dolo.in.l.si.nu.1.ff.de dolo.fo.132.

7 Exceptio nō nu.pecu.datur in mutuo ꝓpter frequētiam cōtractus.in.l. in cōtractibus.nu.5.C.de non nu.pecu.fo.165.

6 Exceptio ꝙ qs ō crimie accusat⁹ apposita ℈ accusationē scdo loco ꝓpositū est delatoria ꝛ impedit ꝓcessum.i.l.senatus.nu.2.ff.de accu.fo.161.

6 Exceptio que nū impugnat sniam potest opponi post sniam.in.l.si fideiussores.§.idem tibi.nu.1.ff.de fidein.fo.75.

6 Exceptio lenocinij ꝙ sit dilatoria non peremptoria.in.l.is cuius ope.§. si vi.nu.1.ff.ad leg.iul.de adul.fo.171.

Exceptio que competit ex persona rei ꝙ ad fideiussorem porrigitur.i.§. sed neq;.nu.4.in auf.de fideiuf.fo.8.

6 Exceptio que obstat deleganti non obstat ei cui facta est delegatio.i.l.doli mali.nu.1.et.3.ff.de noua.fo.85.

Exceptio doli videt remissa per eum qui secūdo ꝓmittit.ibi.nu.6.

Exceptio que obstat delegāti an obstet ei cui facta est delegatio quando aliquis est delegatus creditori putatiuo.ibi.nu.9.

Exceptio compēsationis que obstaret deleganti quando obstet ei cui facta est delegatio.ibi.nu.11.

7 Exceptio peremptoria debet opponi ꝛ probari post lit.contesta.in.l.exceptionem.nu.1.et.9.C.de proba.fo.146.

Exceptio dilatoria respiciēs iudicium proponitur ꝛ ꝓbatur ante litem contesta.ibi.nu.2.et.7.

Exceptio dilatoria scilicet solutiōis debet ab initio ꝓponi ꝛ ꝓbari post ꝙ actor demōstrauit suam intentionem.ibi.nu.3.et.8.

Exceptio dilatoria solutionis quādo fuit omissa quid habebit iudicare iudex.ibi.nu.4.et.12.

Exceptione de qua in.l.exceptione.ff.de fideiuf.intelligitur de ea que ꝓueniebat ex persona rei.in.o.l.exceptione.nu.8.fo.81.

6 Exceptio diuisiōis est peremptoria.i.l.si plures.nu.3.ff.de fideiuf.fo.73.

Exceptio postq; venit ad ȝfictū an ꝓinat actionē ipso iure.ibi.nu.4.

6 Exceptio lenocinij si opponit ad defensionem potest opponi per seruz in.l.bos accusare.§.si seruus.nu.1.ff.de accu.fo.161.

7 Exceptio cōtra procuratorem debet opponi ante litis contestationem. in.l.vna.nu.5.C.de satisdan.fo.105.

6 Exceptio ꝙ qs nō possit accusari est dilatoria:et non opponit nisi vsq; ad litem

ad litem contest.in.l.bos accusare.nu.2.ff.de accu.fo.160.

Exceptio ꝙ quis nō possit accusare licet fit dilatoria tamen si accusatio repetatur fugta.l.libelloꝝ.in fi.ff.eo.poterit opponi.in.o.l.bos accusare.§.hoc beneficio.nu.1.ff.eo.fo.10.

Exceptio declinatoria vel dilatoria quādo possit opponi post nomē receptum inter eos.ibi.nu.2.

6 Exceptio falsi opposita:an tollat accusationem falsi.in.l.ex lege iulia.§. si publico.nu.19.ff.ad leg iul.de adul.fo.169.

Exceptio ꝓposita sup crie qñ tollat accusationē sup eodē fcō.ibi.nu.21.

6 Exceptio nulla potest obiici ꝓsequenti suam vel suorum iniuriam.in.l. si maritus.§.lex iulia.nu.2.ff.ad.l.iul.de adul.fo.172.

Exceptio lenocinij ꝙ possit opponi minori ante nomen receptum inter reos sed post non.ibi.nu.3.

Exceptiones cōtra personas testium quo tempore obijciantur ꝛ etiam cōtra eoꝝ dicta.in.§.si quis vero.nu.5.et.8.in auf.de testi.fo.41.

6 Exceptio epistole diui adriani nō facit locū repetitioni:ꝛ an sit fauorabilis.in.l.si ex testamēto.§.ꝙ si duo.nu.2.et.4.ff.de fideiuf.fo.77.

6 Exceptio diuisiōis ē vere pēptoria.i.l.si dubitet.n.3.ff.ō fideiuf.f.70.

Exceptio diuisionis que competit tutoribus qz exemplo diuisionis de fideiussoribus opponi potest post litem contest.ibi.

Exceptio diuisiōis pōt opponi post sniam nisi fit appellatū.ibi.nu.4.

6 Exceptio intentionis ꝙ fit illa per quam declaratur actori actionem nō competere.in.l.excep.nu.1.ff.de excep.fo.164.

Exceptiōes q̄ sunt q̄ opponunt post sniam nō tñ ad sniam.ibi.nu.2.

Exceptio iuris qñ ꝓponi satis est ꝙ ꝑsumptiue cōcludat.ibi.nu.6.

6 Exceptio diuisionis an possit opponi post appella.remissiue.in.l.inter eos.§.bo.dam.nu.2.ff.de fideiuf.fo.77.

6 Exceptio dominij ꝙ nō potest opponi cōtra agentem interdicto de vi ꝛ vi arma.in.l.iiij.§.cato.nu.4.ff.de ver.obli.fo.7.

5 Exceptio innētarij ꝛ ne quis conueniatur vltra ꝙ facere possit ꝙ possit opponi post sniam:ꝛ ita etiā omnis exceptio que non venit ad rescissionem sentētie.in.l.cum fideicom.nu.1.ff.de cōfes.fo.130.

7 Exceptio nō nu.pec.an habeat locum qñ quis cōfessus est se recepisse ꝛ scriptura nō fit facta.in.l.in cōtractib⁹.nu.3.C.de nō nu.pecu.fo.165.

7 Exceptio cōtra ꝓmissionē ꝙ fuit facta ob turpē causam infra quātum tempus possit opponi.in.l.j.nu.1.C.de cōdi.ob tur.cau.fo.136.

Exceptio turpis cause quomodo opponatur.ibi.nu.2.

7 Exceptio omnis an sit perpetua:ꝛ que.in.l.si.nu.1.C.in quib.cau.in integ.resti.non est necesse.fo.98.

Exceptio nō numerate pecunie causatur ex facto vel nō facto.ibi.nu.2.

7 Exceptio ꝓcuratoria qñ sit dilatoria:ꝛ qñ peremptoria ꝛ opponi possit post lit.contest.in.l.licet.nu.1.C.de procu.fo.84.

Exceptio procu.est quintuplex.ibi.nu.5.

Exceptio tu nō es ꝓcurator qñ possit opponi.ibi.nu.6.

5 De exceptiōe posita iudici ꝙ nō possit esse iudex ꝓpter aliqđ ipedimētū nature cognoscit superior.in.l.qdā cōsulebat.nu.3.ff.de re iudi.fo.126.

Exceptio opposita iudici,si concernit delegationem de ea iudex ipse cognoscit.ibidem.nu.5.

Exceptio apposita iudici que sugillat eius famam vel honorem si opponatur superior de ea cognoscit vel arbiter eligitur.ibi.

Vbi superior de exceptione opposita contra iudicem habet cognoscere poterunt ꝛ arbitri eligi qui de ea cognoscant.ibi.nu.8.

Exceptio minoritatis si opponit iudici ipse de ea cognoscit.ibi.nu.8.

Exceptio minoritatis in iudice si nō opponitur potest opponi post sententiam ꝛ reddit iudicium retro nullum.ibi.

Exceptio incōpetentie debet opponi in initio ꝛ ante litem contestatam. ibidem.nu.9.

Exceptio incompetentie videtur primo opposita quando in ea opponūtur simul plures exceptiones.ibi.nu.11.

1 Exceptio et officium iudicis quomodo differāt.in.l.plane.nu.3.ff.de peti.heredi.fo.170.

6 Exceptio lenocinij quando possit opponi.in.l.ex lege iulia.§.si publico. nu.1.ff.ad leg.iul.de adul.fo.168.

5 Exceptio ꝛ replicatio quomodo differant:ꝛ que exceptiones prescribantur.in.l.ij.nu.3.ff.de excep.fo.164.

7 Exceptio que oritur ex renuntiatione facta liti impedit litis ingressum in.l.postq;.nu.8.C.de pac.fo.50.

7 Exceptioni non nume.pecu.an possit quis renuntiare.in.l.si ex cautione.nu.4.C.de nō nume.pecu.fo.163.

5 Exceptio ꝙ pri⁹ cognoscāt de cā spoliatiōis ē delatoria ideo nō pōt opponi post lit.ȝtest.i.l.naturaltr.§.nihil cōe.nu.24.ff.de acq.pos.fo.87.

7 Exceptio nō nu.pecu.ꝙ nō tollatur lȝ cōfiteatur se recepisse nō spe futre numerationis.in.l.hanc autē.nu.3.C.de nō nu.pecu.fo.166.

2 Exceptio adherens rei que competit reo competit etiam fideiussori.in l.j.nu.2.C.de fideiusso.fo.114.

6 Exceptio acquiritur alteri sine cessiōe.in.l.stipulatio ista.§.si stipuler.nume.4.ff.de verb.oblig.fo.19.

6 Exceptione aliquem repellens habet actionem ad penam.in.l.qui rome.§.duo fratres.nu.3.ff.de ver.oblig.fo.47.

6 Exceptio velleiani extinguitur qñ mulier que interfuit succedit reo ꝑncipali.in.l.stichū.§.aditio.nu.4.ff.de solu.fo.97.

5 Exceptio cōtra agētē iterdicto vti possidetis ꝙ possidet a reo vi clā vel precario qñ debeat opponi.vbi ꝙ nō opponit ad ꝓcessum.ꝛ ad eam habet respectus tpe diffinitiue.in.l.j.§.quo ait.nu.4.ff.vti possi.fo.152.

6 Exceptio executionis nō habet locū qñ principalis nō potest cōueniri. in.l.cum quis.§.si quis.nu.9.ff.de solu.fo.91.

6 Exceptio que obstat cedenti quando obstet cessionario.in.l.cum his.nume.2.ff.de fideiusso.fo.75.

2 Exceptio doli ꝙ obstet ei q petit ꝙ restituatur⁹ est alteri etiā ex internallo.in.l.si donaturus.§.si qs indebitā.nu.1.ff.de cōdi.cau.da.fo.44.

7 Exceptio ꝓcuratoria vel declinatoria debet opponi ante litē cōtestatā et qñ post.in.l.ita demum.nu.1.C.de procu.fo.81.

Excep.omissa añ litē ȝtestatā nō pōt opponi in cā appella.ibi.nu.2.

Exceptiones peremptorie nō opposite in causa principali possunt opponi ꝛ probari in causa appellationis.ibi.nu.4.

Exceptio ꝓcuratoria qñ reddat iudicium retro nullum.ibi.nu.5.

7 Exceptiones que ꝓponūtur cōtra testes nō impediunt eoꝝ examinationem.in auf.si dicatur.nu.3.7.et.9.C.de testi.fo.151.

Exceptio babens impedire litis ingressum ex quibus verbis paretur in.l.j.nu.1.C.de bo.vacan.lib.g.fo.8.

7 Exceptio apponit i initio.i.l.iter qs.§.alieno.nu.3.ff.de dā.ifec.fo.43.

6 Exceptionem nō numerate pecunie opponens nō tenetur illam proba re.in.l.illa stipu.nu.5.ff.de verb.obli.fo.11.

6 Exceptio que cōpetit patri ꝛ patrono ne cōueniatur actione famosa impedit litis ingressum.in.l.vir bonus.nu.1.ff.iudi.solui.fo.111.

Exceptio que competit cōtra aliquem ꝓpter rem quā habere sibi nō licet impedit litis ingressum:ꝛ qualiter.ibi.nu.1.et.5.

Exceptio solutionis ꝛ acceptilatiōis ipedit litis ingressum.ibi.nu.3.

Exceptioni fori quod nō videatur renuntiatum per satisdationem iudicatum solui prestitam.ibi.nu.4.

7 Exceptionē vel replicationē dilatoriam aliquā ꝓponens vt differatur iudicium debet condēnari in expensis ꝛ damnis que ꝓbantur iudici.in l.non ignoret.nu.2.C.de fru.ꝛ lit.expen.fo.77.

Jn his vero que nō ꝓbantur iudici vt in expensis factis in hospitio vel aduocatis seu notarijs iudex ex officio suo condēnat cōsiderata quātitate postulatorum ꝛ temporis prolitigate.ibi.nu.3.

8 Exceptio competēs principali porrigitur ad fideiussorem cōtra principalem nisi ꝑsone cohereat.in.l.si.nu.5.C.de vsu.rei iudi.fo.79.

6 Exceptio prescriptionis impedit litis cōtestationem.in.l.transacta.nume.1.ff.de verb.signi.fo.259.

7 Exceptio nō numerate pecunie an habeat locū etiam si ꝓmissio fuit facta nō spe future numerationis.in.l.si sub specie.nu.1.C.de postu.fo.73.

3 Exceptiones plures ꝓponens non habet necesse omnes probare. in l.diuus adrianus.nu.5.ff.de re iudi.fo.122.

4 Exceptioni renuntiari ꝙ due cause nō possunt concurrere nō potest.in l.menius.§.duobus.nu.19.ff.de leg.ij.fo.39.

8 Exceptio ꝙ quis infra tempus cōsiciendi inuentarij impedit litis contestationem.in.l.si.§.donec tamen.nu.1.C.de iur.delib.fo.34.

Jtem impedit executionem sententie.ibi.

7 Exceptio mere odiosa que dicatur.in.l.ij.nu.3.C.qō me.cau.fo.89.

Exceptio metus est odiosa respectu metum inferentis: et respectu passi est fauorabilis.ibi.nu.4.

Exceptio cōpetit cōtra asserētem se spoliatum metu:licet nō competat quando agit possessorio.ibi.nu.12.

7 Excep.cōsensus postea adhibiti opponitur contra actionem quod me.cau.in.l.si per vim.nu.1.C.quod me.cau.fo.90.

7 Excep.non nu.pecu.potest opponi cōtra confessionem in scriptis factā. in auf.rogati.nu.5.C.de testi.fo.153.

7 Exceptio vel replicatio in casu huius.l.quando competat absq; restitutione in integ.in.l.si ex falsis.nu.7.C.de transac.fo.72.

1 Exceptio dominij opponitur in iudicio communi diuidundo.in.l.hec actio.nu.2.ff.fami.hercis.fo.194.

Exceptio quē de euictione tz actio eūdem agētem ꝛc.ꝙ opponat ad merita cause ꝛ ad ꝓcessum.in.l.ꝛ si instīpa.nu.5.C.de fi.instru.lib.g.fo.6.

7 Exceptio iurisiurādi an ſducat litis ȝtest.in.l.j.nu.7.C.de lit.ȝte.f.114.

Exceptio pacti de non petendo ꝛ exceptiones peremptorie an inducāt litis contesta.ibi.nu.8.et.12.

Exceptiōes an sint i scriptī,ꝓponēde.remiſ.i auf.ō tēp.nō so.n.7.f.45.

7 Exceptio nō numerate pecunie quare fit ꝙ nō habet locū in mutuo.in.l. in contractibus.nu.7.C.de non nume.pecu.fo.165.

7 Exceptio nō nu.pecu.limitata tpe non habet locū in cōtractibus nō celebratis in scriptis.in.l.si nō singuli.nu.2.C.si cer.pet.fo.134.

7 Exceptio quedam declinatoria inducitur possidenti ex dispositione.i.l. ij.C.vbi in rem act.ibi.nu.§.fo.118.

5 Exceptio cōpetēs marito ne cōueniat vltra ꝙ facere possit cōpetit eius hēdib⁹ si sint filij eiusdē mrimonij.i.l.si cū ꝓcuratore.n.3.ff.ō re iu.f.121.

Exceptio mere personalis competens dño non competit fideiussori.in l.ꝛ si fideiusso.nu.1.eo.ti.

5 Exceptionem mere competētem dño opponit ꝓcurator ꝛ defensor.in.l. si cum procurat ore.nu.1.ff.de re iudi.fo.121.

6 Exceptio q̄ inest obligationi vel actioni intentate an debeat opponi per partem:an vero satis sit ꝙ in allegationibus deducatur ꝑ aduocatum.i l.eum qui.§.qui ita.nu.4.ff.de ver.obli.fo.23.

Exceptio non numerate dotis opponi potest tam a minore ꝙ a maiore

Universidad del Rosario Archivo Histórico

in aut.de tempo.non solu.pecu.nu.1.fo.45.
Exceptio nō numerate semel ꝓposita est effecta perpetua ⁊ ad heredes transit.ibidem.nu.2.
Idem in exceptione non numerate pecunie.ibidem.
5 Exceptio ne quis cōueniatur nisi inquantum facere potest est dilatoria. in.l.si creditores.nu.3.ff.de bo.sepa.fo.138.
7 Exceptio ꝙ procu.est minor non reddit iudicium retro nullum.in.l.exigendi.nu.8.C.de ꝓcura.fo.81.
2 Exceptio superueniens pendente iudicio quando ꝓsit reo.remissiue. in.l.si seruus.nu.5.ff.de condi.fur.fo.68.
5 Exceptio dominij nō obstat agenti interdicto vti possidetis.in.l.naturaliter.ℊ.nihil cōmune.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.86.
7 Que sint ille exceptiones que tollunt actionem ipso iure postꝙ sint opposite.in.l.si constet.nu.2.C.de compensa.fo.166.
8 Exceptio peremptoria si nō admittit snia nō rescindit nisi restitutionis vel appellationis remedio.in.l.ij.nu.1.C.senten.rescin.nō pos.fo.76.
Exceptio peremptoria pōt opponi vsq; ad sentētiam.ibi.nu.2.et.3.
Si omittatur nō ꝓpter hoc sentētia est nulla:nisi rescindatur per appellationem vel restitutionem.ibi.nu.3.
Exceptionem si opposui et in ea succubui:an illud idem possim post in iudicio deducere per modum actionis.ibi.nu.4.
Exceptio nō numerate dotis an sit peremptoria vel dilatoria.remissiue in aut.de tempo.non solu.nu.9.fo.45.
Exceptio quedam potest opponi contra directam que nō potest opponi contra vtilem.in.l.si duo rei.nu.2.ff.de solu.fo.97.
3 Exceptio tutoris ita potest quandocunq; opponi sicut falsi procuratoris.in.l.j.ℊ.idem pompo.nu.2.ff.quod fal.tut.fo.76.
7 Exceptio dominij non habet locū in actione depositi.in.l.si quis.nu.4. C.depositi.fo.171.
5 Exceptio ne quis exigatur nisi inquantum facere possit an sit dilatoria vel peremptoria.remis.in.l.sunt qui.nu.1.ff.de re iudi.fo.121.
Exceptio hec non opponatur in executione sententie q̄ fic.ibi.nu.2.
Exceptio introducta per statutū q̄ quis nō debeat audiri impedit litis ingressum.in.l.oēs.nu.1.C.de fun.patri.lib.ℨj.fo.39.
6 Exceptiones peremptorie in criminalib⁹ q̄ possint opponi vsq; ad sententiā.in.l.si maritus.ℊ.ꝓscriptiones.nu.1.ff.ad leg.iul.de adul.fo.172.
6 Executio in causis capitalibus pōt fieri infra.ꝙ.dies qui dantur ad appellandum.⁊ remissiue.in.l.nō tantum.nu.3.ff.de appel.fo.216.
7 Exceptio cōpensationis q̄ fit in rē.in.l.ei⁹.nu.4.C.de cōpensa.fo.167.
6 Exceptio doli q̄ obijcitur cōtra stipulationē in qua fuit dolus adhibitus vel que in se ℨ dolū.in.l.si quis cū.nu.1.ff.de ver.obli.fo.16.
5 Exceptio q̄ obstat cedēti q̄ nō obstat ei cui facta est cessio etiam ex causa nō lucratiua.in.l.apud celsum.ℊ.si cū legitima.nu.1.ff.de dolo.fo.171.
Exceptio excōicationis vel banni que obstat cedenti an obstet ei cui facta est cessio.ibi.nu.3.
Exceptio doli potest opponi ementi actionem a doloso.in.d.l.apud celsum.ℊ.si cum legitima.nu.2.ibidem.
2 Exceptio nō debes audiri q̄ allegas turpitudinē tuā:q̄ debeat opponi.remissiue.in.l.iusurandū.ℊ.pcurator.nu.8.ff.de iureiur.fo.30.
2 Exceptionem ꝓprij dominij pōt opponere ille cōtra quem agitur actione depositi vel cōmodati.in.l.qui rem.nu.1.ff.depositi.fo.103.
Exceptio ꝓprij dominij nō admittitur in remedio.l.si quis.C.loca.ibidem.nume.2.
5 Exceptio doli an possit a quocunq; opponi.in.l.palam sequitur.nu.1.ff. de dolo.fo.171.
8 Exceptio q̄ pōt opponi post sniam pōt etiā opponi post quadrimestre tempus.in.l.ab executione.nu.ℨ.C.quorum appel.nō recip.fo.90.
8 Exceptio falsi q̄ non impediat iudicium possessorium.in.l.ij.nu.2.C.de edic.di.adri.tol.fo.35.
5 Exceptio ꝺ posse ꝓbari incōtinenti si expeditur in tāto tpe in quo executio fieret.in.l.si se nō.ℊ.cōdemnatum.nu.4.ff.de re iudi.fo.115.
8 Exceptio cessionis bonorum impedit litis contestationem.in.l.ex cōtractu.nu.3.C.de bo.auto.iudi.pos.fo.91.
6 Exceptio inimicitie capitalis impedit examinationem testis nō alie⁹q; reseruantur.in.l.j.ℊ.si quis dicatur.nu.1.ff.de questio.fo.194.
Exceptiones apposite contra testem qui examinari debet cum tormētis anteq̄ testis torqueatur examinantur.
8 Exceptiōes apposite post sniam ℨ actionē primā ⁊ alie q̄ possunt inconuenīent ꝓbare impediūt executionē snie.in.l.si nu.2.C.si ex fal.test.fo.80.
5 Exceptio rei iudicate non obstat in secūdo iudicio si iudicatū ⁊ decisum in primo venit examinandum in secūdo iudicio.in.l.si quis.ℊ.⁊ generaliter.nu.1.ff.de excep.rei iudi.fo.166.
8 Exceptio prescriptionis.xxx.vel.xl.an.impedit litis contestationem.in l.omnes.nu.1.C.de prescrip.xxx.vel.xl.an.fo.60.
6 Exceptio quantum ad verba est de regula: sed quantum ad dispositionem iuris non.in.l.j.nu.6.ff.de regu.iur.fo.260.
5 Exceptio nullitatis q̄ impedit executionem.in.l.si cum nulla.nu.2.ff.de re iudicata.fo.126.
8 Exceptio dominij non habet locū in possessorijs recuperandis.in.l.me minerint.nu.12.C.vnde vi.fo.95.
8 Exceptio prescriptionis an impediat litis ingressum.in.l.emptor.nu.1. C.de long.temp.prescrip.fo.60.
5 Exceptio dar illi cui ⁊ actio dar.in.l.j.ℊ.qō aūt.nu.2.ff.de supfi.f.154.
8 Exceptio dominij potest opponi in condictione.l.si.C.vnde vi.et debet incontinenti probari.ibi.nu.11.fo.98.
2 Exceptionē dolo facis an potero opponere si agis cōtra me actiōe indebiti:⁊ ego cū credebā me dām factū postea ago cōtra te rei vēdicatione: quia dns in.l.indebiti.ℊ.sed si numi.nu.8.ff.de cōdi.inde.fo.50.
5 Exceptio rei iudicate q̄ nō obstet ipso iure q̄ petitio fuit gnalis ꝓsecutio specialis ⁊ snia generalis:secus si snia fuit specialis ignoraūter:secus si scienter.in.l.⁊ an eadē.ℊ.actiones.nu.4.ff.de excep.rei iudi.fo.168.
Exceptio rei iudicate q̄ obstet in nō ꝓsecutis.plena distictio.ibi.nu.6.
Exceptio rei iudicate quando obstet agenti actione mista:puta petitione hereditatis.ibi.nu.16.
5 Exceptiones procuratorie que sint: ⁊ qualiter ꝓponantur.in.l.exceptiones.nu.1.ff.de excep.fo.164.
Exceptio procuratoria q̄ euitetur per litis contestationem.ibi.nu.2.
Exceptio dubia q̄ indicatur peremptoria.ibi.nu.3.
Exceptio ne quis dānetur nisi inquantū facere pōt:est tēporalis ⁊ dilatoria ⁊ opponitur etiam post litem cōtestatam.ibi.nu.4.
Exceptio dotis vel pecunie nō numerate q̄ sit peremptoria.ibi.nu.5.
Exceptio ordinis q̄ primo conueniatur principalis q̄ fideiussor q̄ sit dilatoria.ibi.nu.5.
Exceptio peremptoria an perimat actionē ipso iure postq̄ venit ad contestationem.ibi.nu.7.
5 Exceptio rei iudicate cōpetens venditori q̄ trāseat in emptorem.in.l.si a te.ℊ.iulianus scribit.nu.1.ff.de excep.rei iudi.fo.167.
5 Exceptio metus cōpetit contra quēcūq; ad quē peruenit cōmodum ex metu.in.l.apud celsum.ℊ.metus.nu.1.ff.de dolo.fo.172.
5 Exceptio falsoꝝ q̄ sit ꝓpetua ⁊ opponi possit post sniam ⁊ cōtra ipsam peti restitutio.in.l.qui agnitis.nu.1.ff.de excep.fo.165.
6 Exceptio superueniens pendente iudicio an elidat actionē.in.l.his bonoribus.ℊ.auctis.nu.1.ff.de vaca.⁊ excusa.fo.246.
5 Exceptio cōtra agentē cōfessoria vel negatoria ius sibi esse ita edificatū habere q̄ edificauit nūtiatione spreta sufficit ad repellēdum agentē nō ad demoliendū.in.l.j.ℊ.sed ⁊ si.nu.1.ff.de ope.no.nun.fo.7.
5 Exceptio dñi q̄ nō repellit agentē interdicto vti possidetis.in.l.si de eo. ℊ.si seruum.nu.2.ff.de acqui.pos.fo.94.
5 Exceptiones plures cōtrarias quādo quis ꝓponere possit.in.l.nemo ꝓhibetur.nu.2.ff.de excep.fo.174.
Exceptionē opponere an possit quis q̄ ꝓmittit p errorē noīe dotis ne exigat nisi inquantū facere pōt.in.l.q̄ noīe.nu.1.ff.de cōdi.inde.fo.50.
Exceptio ne quis conueniatur nisi inquantū facere pōt q̄ possit opponi post sententiam.ibi.nu.2.Et q̄ sit temporalis.ibi.nu.4.
5 Exceptio rei iudicate nō obstat q̄ actor tempore quo agit non erat verus dominus licet nunc fingatur dns.in.l.si mater.ℊ.eādem causam.nume.2.ff.de excep.rei iudi.fo.167.
3 Exceptio quando prius fit examinanda q̄ actoris intētio.in.l.si quera⁹mus.nu.2.ff.de testa.fo.64.
4 Exceptio que rei interesse nō coutinet nō admittitur in causis summarijs ⁊ si interest admittitur:sed si requirit altiorem indaginem reseruabitur.in.l.ille a quo.ℊ.si de testamento.nu.1.ff.ad treb.fo.146.
5 Exceptio rei iudicate quando obstet mihi si peto a te vnam rem postea ago petitione hereditatis contra te.in.l.si quis cum.ℊ.⁊ generaliter.nume.2.ff.de excep.rei iudi.fo.166.
3 Exceptio infamie contra testem opposita an tollatur replicatione.in.l. cum mulier.nu.8.solu.mat.fo.31.
8 Exceptio dominij que requirit altiorem indaginem non obstat agenti interdicto adipiscende possessionis sed ei debet per iudicem reseruari.in l.si.nu.1.C.quo.bo.fo.93.
2 Exceptio ꝓposterationis vnius iudicij ad aliud si non opponatur q̄ iudicium tenet.in.l.si mancipium.ℊ.si cōi.nu.2.ff.de euic.fo.147.
5 Exceptio dolo facis non habet locum in possessorijs nisi quis statuit velle docere.in.l.j.nu.3.ff.quorum lega.fo.142.
2 Exceptio rei iudicate q̄ pōt opponi ℨ succūbēte in exceptiōe q̄ id ī modū actionis intētat:⁊ q̄ i.l.qō in diē.ℊ.si rōnē.nu.2.et.3.ff.de ꝓb.f.101.
3 Exceptione qui repellitur dicitur teneri ad non petēdum.in.l.menia.ℊ. fundus.nu.3.ff.solu.matri.fo.31.
6 Exceptio an nouer in.l.j.ℊ.iudiciales.nu.11.ff.de ꝓcto.stipu.fo.103.
2 Exceptio doli ⁊ exceptio qō metus causa cōpetunt actione de dolo non intentata.in.l.nam ⁊ postea.ℊ.si minor.nu.2.ff.de iureiur.fo.26.
6 Exceptiōes q̄ ipediāt litis ingressum.i.l.cū q̄rebaṫ.nu.3.ff.iudi.fol.f.111.
4 Exceptio siue fiat incōtinenti siue ex interuallo dūmodo ante cōtractū perfectum idem est.in.l.ab omnibus.nu.3.ff.de leg.j.fo.25.
Exceptio doli si dar in locū alteri⁹ exceptiōis regulaṫ fm naturā illius in cui⁹ locū succedit.i.l.palā.ℊ.⁊ gnaliter.nu.1.de do.ma.⁊me.exce.f.171.
2 Exceptiōes inhoneste q̄ dicanṫ.i.l.idēq;.ℊ.gnaliter.nu.1.ff.mād.fo.108.
4 Exceptio doli q̄ fit liberatio inter cōtrabētes sufficit q̄ fiat in absentia ptis vt locū habeat.in.l.nō solū.ℊ.si liberatiōis.nu.1.ff.de lib.leg.f.98.
Exceptio doli nititur equitate ⁊ etiā oīs exceptio.ibi.nu.5.et.10.
Exceptio doli an paretur ex ista confessione ꝓfiteor te mihi non teneri q̄ non.in.l.non solum.ℊ.si liberationis.nu.3.ff.de liber.leg.fo.10.
2 Exceptionem habere aliud est:aliud habere posse.in.l.qui ob rem.nu.2. ff.de condi.inde.fo.56.

Exceptionem

2 Exceptionem solutionis vel partis opponēs non videtur cōfiteri intētionem aduersarij.in.l.iulianus.nu.9.ff.de condi.inde.fo.62.
Exceptio apposita ⁊ discussa in vno iudicio quādo possit in alio iudicio reficari.ibi.nu.10.
Exceptio facti ⁊ intētionis q̄ perimat obligationē ciuilem ⁊ naturalē ⁊ et tutus illa exceptione quocūq; errore soluens repetit.ibi.nu.13.
Exceptiones iuris elidentes,actionem que sint ⁊ impediant repetitionē ibi.nu.14.
Exceptio pacti de non petendo et iurisiurandi q̄ tollat naturalem ⁊ elidit ciuilem.ibidem.
Exceptio prescriptionis tollit obligationē ciuilem ⁊ elidit effectum naturalis.ibi.nu.15.
Exceptio rei iudicate tollit ciuilem:⁊ nō tāgit naturalem.ibi.nu.16.
Exceptio rei iudicate q̄ sit inducta ad rigorē iuris ꝫseruādū.ibi.nu.17.
Exceptiones peremptorie nec ciuilem nec naturalem tollunt sed vtrāq; elidunt.ibi.nu.18.
Exceptio litis pendētie nō perimit nec elidit naturalem nec ciuilē obligationem sed solum eludit actionem.ibi.nu.19.
Exceptio litis pendentie potest dici q̄ sit inducta ad rigorem iuris conseruandum.ibidem.nu.20.
Exceptio q̄ tollat ipso iure actionē:⁊ q̄ obligationem.ibi.nu.34.
5 Exceptio nullitatis q̄ impediat executionem snie q̄ ab oppoñ.nihil est probandū.in.l.si nō obtulit.ℊ.condēnatū.nu.1.ff.de re.iudi.fo.114.
Exceptio nullitatis impedit executionem sententie:si quod est probandum posset incontinenti probari:alias secus:ibi.nu.2.
2 Exceptione doli tutus ⁊ soluens quādo repetat.in.l.damus.nu.4.ff.de condi.indebi.fo.62.
2 Exceptio doli quando habeat locum in solutione pene.in.l.iulia.ℊ.idē. nu.3.ff.de act.emp.fo.124.
3 Exceptio potest fieri etiam sine scriptis.i.l.scire oportet.ℊ.oportet.el.ij. nu.6.ff.de excu.tu.⁊ cur.fo.82.
2 Exceptio impediēs litis cōtestationem si omittaṫ q̄ nō reddit ꝓcessum nullum.in.l.elegāter.ℊ.si quis post.nu.2.ff.de cōdi.inde.fo.52.
Exceptio impediēs ꝓcessum debet opponi ante litē cōtestatam: ⁊ opponitur etiam post si post incipit competere.ibi.nu.3.
Exceptio incōpetentie seu priuilegij fori debet opponi in initio:⁊ sic anteq̄ aliquid fiat.ibi.nu.4.
Exceptio excōicationis vel bāni vel non soluntarum collectarum potest opponi quandocūq;.ibi.nu.6.
Exceptionem si opposui ad impediendum ꝓcessum ⁊ superfuerūt testes examinati ⁊ succubui vtrū post litem cōtestatā potero illam opponere ad iusti⁹ cause in vi peremptorie.ibi.nu.8.
2 Exceptio cessatiōis turpitudinis tpe solutiōis p reū q̄uētū in actiōe q̄ met⁹ cau.vel cōdictiōis ob turpē cām q̄ possit opponi ℨ nō ī remediis recuperāde possessiōis.i.l.si ob turpē.nu.2.ff.de ℨdi.ob tur.cau.fo.47.
2 Exceptiōe ꝓpetua ⁊ fauorabili solūs tutus quocūq; errore repetit:sec⁹ si sit exceptio odiosa.in.l.q exceptionē.nu.1.ff.de cōdi.indebi.fo.60.
Exceptio an sit fauorabilis vel odiosa inspicitur cuius causa sit principaliter inducta.ibi.nu.2.
Exceptio odiosa oritur ex statuto disponente si quis non posuerit debitum in castro cadat a iure suo.ibi.nu.3.
Exceptio fauorabilis oritur ex statuto q̄ mulier non possit cōtrabere si ne consensu consanguineorum.ibi.nu.4.
Exceptio inducta ad rigorem iuris cōseruandum dicitur exceptio litis pendentis.ibi.nu.5.
2 Ad exceptionē parandā nō refert a quo fiat dūmodo fiat.remissiue.i.l. dedi tibi.ℊ.si quis quasi.nu.3.ff.de condi.cau.da.fo.41.
8 Exceptio falsi quāto tpe tollatur.in.l.querela.nu.1.C.de fal.fo.121.
2 Exceptio rei iudicate q̄ sit exceptio iuris ⁊ non facti.in.l.j.nume.13.ff.de condi.indebi.fo.48.
Exceptio macedoniani ⁊ velleia.non tollit naturalem nec ciuilem obligationem.ibi.nu.28.
3 Exceptio doli quādo possit opponi post sententiam.in.l.si minoris.nume.7.ff.de admi.tu.⁊ cur.fo.63.
3 Exceptio lenocinij tollit causam adulterij ciuilem.in.l.viro atq;.nu.2. ff.solu.mat.fo.27.
3 Exceptio ne quis cōueniatur vltra q̄ facere possit transit ad filios.in.l. etiam filios.nu.1.ff.solu.mat.fo.14.
2 Exceptiones due contrarie possunt opponi in eodem iudicio:ℨ grauet onere probandi.in.l.cum de indebito.nu.2.ff.de ꝓba.fo.151.
3 Exceptiones que opponantur in remedio.in.l.si constante.ff.sol.mat. in repe.l.si constante.nu.84.ff.eo.fo.21.
Exceptio omnis que cōstante matrimonio minuit dotem poterit etiam opponi in casu predicte.l.ibi.nu.85.
Exceptio ne maritus conueniatur vltra q̄ facere possit in casu.d.l.opponitur.ibi.nu.86.
Exceptio compensationis alterius quantitatis debite viro per mulierem quando non opponitur.ibi.nu.88.
2 Exceptionē q̄libet bñs pōt etiā si nō cōueniaṫ ꝫpetere offm iudicis ne molestet ab aduersario.i.l.societatē.ℊ.p socio.nu.18.ff.p soc.fo.114.
3 Exceptiones ꝓponere nō videṫ qui cōtestatur litem saluis oībus suis exceptionibus.in.l.scire oportet.ℊ.scire.nu.4.ff.de excu.tu.⁊ cur.fo.82.
Exceptiones dilatorias ꝓponēs saluis alijs exceptionibus q̄ nō sint salue nisi eas expresserit:⁊ sic exceptio noiatim debet ꝓponi.ibi.nu.5.
2 Exceptio que solet impedire litis cōtestationē non impedit qñ requirit altiorē indaginem.in.l.nam ⁊ postea.nu.2.et.8.ff.de iureiu.fo.25.
Exceptio oritur ex iureiurando.ibi.nu.3.
Exceptio omnis per quam factum redditur impunitum potest opponi ante litem contesta.in criminalibus.ibi.nu.6.
Exceptio cōcludēs actionē nō cōpetere ipso iure vt exceptio solutionis acceptilationis ⁊ similiū impediunt lit.cōtest.⁊ qñ nō.ibi.nu.7.et.8.
3 Exceptio quedam potest opponi actioni directe que nō opponitur vtili.in.l.quoties.nu.3.ff.de admit.tu.⁊ cu.fo.61.
4 Exceptio ꝓscriptiōis ꝫpedit lit⁹ ingressū.i.l.j.ℊ.qō ait.nu.1.ff.ad tert.f.186.
3 Exceptio superueniens pendente iudicio prodest reo.in.l.si mulier.nume.1.ff.solu.matri.fo.14.
2 Exceptio doli quotuplex.i.l.q se debere.nu.2.ff.de ℨdi.cau da.fo.43.
4 Exceptio doli q̄ daṫ si aliquo adhibito facio pactum de nō petēdo tibi recipienti ꝓ illo.in.l.nō solū.ℊ.si liberationis.nu.13.ff.de lib.leg.fo.98.
4 Exceptio testamēti quare non admittitur:fideicōmissi sic.in.l.ille a quo. ℊ.si de test.nu.4.ff.ad treb.fo.146.
Exceptionum reseruatio quā indeq; facit quid operetur.ibi.nu.5.
4 Exceptio de iure tertij opponitur qñ est in totum exclusiua iuris agentis.in.l.carbonianū.ℊ.ętaret.nu.2.ff.de carbo.edic.fo.178.
6 Exceptio competēs vni ex duobus reis debendi quando ad alium porrigatur.in.l.ex duobus.nu.42.ff.de duo.reis.fo.64.
3 Exceptio contra testem infamē ascriptum in testamento quomodo formetur.remissiue.in.l.cum lege.nu.3.ff.de testa.fo.100.
5 Exceptio competens reo in casu.l.oīus adrianus.ff.de re iudi.contra executionem sententie est perpetua.ibi.nu.8.fo.122.
8 Exceptio competens vni ex coreis debēdi quando porrigatur ad alterum.in aut.hoc ita.nu.66.C.de duo.reis stipu.fo.114.
4 Exceptio dolo facis petē q̄ restituntur⁹ es ℨ locū ī possessorijs adipiscē de ī alijs possessorijs nō.i.l.carbonianū.ℊ.cāe.nu.1.ff.de car.edi.fo.177.
1 Exceptio quomodo sit de regula.in.l.in his.nu.1.ff.de legi.fo.16.
2 Jn excipiendo cōtra testē q̄ est criminosus debēt apponi oēs circūstantie criminis in libello.in.l.tertium.ℊ.lege.nu.4.ff.de testi.fo.153.
Exceptio q̄ prius cōueniaṫ principalis quā fideiussor qñ sit peremptoria:⁊ qñ dilatoria.in aut.de fideiuss.nu.20.fo.8.
4 Exceptio doli qñ ex parte opponētis nō sit in rem.in.l.qui ex liberis.ℊ. testamento.nu.4.ff.de bo.pos.fm tab.fo.182.
Excipere de iure tertij quando quis possit.remissiue.ibi.nu.5.
Exceptiones cōtra personas testium.iudex potest facere quod ante publicationem probentur.in.ℊ.si quis vero.nu.8.in aut.de testi.fo.41.
1 Exceptio q̄ debeat esse de regula vel genere.in.l.si cum.ℊ.qui iniuriarū. nu.7.ff.si quis cau.fo.70.
1 Exceptio est de iurisgentiū.in.l.ex hoc iure.nu.19.ff.de iusti.⁊ iu.fo.7.
1 Exceptio declinatoria debet proponi primo ante alias exceptiones.i.l. si conuenerit.nu.3.ff.de iurisdi.om.iudi.fo.53.
1 Exceptiones legitime parti competētes non tolluntur per sententiam in cuius prolatione nō requirit partis citatio.in.l.nec quicq̄.in repe.ℊ. vbi decretum.nu.3.ff.de offi.procon.⁊ leg.fo.38.
4 Exceptione aliqua tutus pōt officiū iudicis implorare vt aduersario silentiū imponatur.in.l.aurelius.ℊ.centū.nu.2.ff.de libe.lega.fo.100.
3 Exceptio an sit in scriptis redigēda.in.l.scire oportet.ℊ.oportet.numē.2. ff.de excu.tuto.fo.75.
2 Exceptione perpetua tutus non dicitur tutor.in.l.quod si maritus.ℊ.si quis autem.nu.1.ff.de consti.pecu.fo.75.
Exceptione tutus si sciens constituit an videatur donare.ibi.nu.2.
1 Exceptiue dictiones tres sunt: vez ꝑeter:nisi: ⁊ ꝑeterq̄.in.l.ℊ eum.ℊ. qui iniuriarum.nu.6.ff.si quis cautio.fo.70.
3 Exceptio q̄ heres nō possit ꝓueniri vltra vires hereditarias q̄ pt opponi post sniam.in.l.ex diuersis.ℊ.si in iudicio.nu.2.ff.sol.ma.fo.13.
Excipiendo post sententiam debet excipere ne cōueniatur vltra inquantum facere possit.ibi.nu.5.
Exceptione tutus ne conueniatur nisi inquātum facere possit si soluit totum quando repetat.ibi.nu.6.
Exceptio ne quis conueniatur vltra q̄ facere possit post sententiā opposita q̄ non sit odiosa.ibi.nu.7.
6 Exceptionem excōicationis ꝓponens debet habere mandatum.in.l. accusatore.ℊ.ad crimen.nu.16.ff.de publi iudi.fo.155.
Exceptio dubia in iure ℨ sit vera in facto et econtra a crimine publico examinetur:tamen non potest per procuratorem opponi.ibi.nu.22.
Exceptio dolo facis qñ obstet agenti cōtra virū qui soluit dotem vgoī constante matrimonio.in.ℊ.dotes.nu.4.in aut.de nup.fo.21.
Exceptio dolo facis qñ obstet agēti ꝓpter interuriū medij tpis.ibi.
1 Exceptio competens actori quando transeat in successorem.in.l.apud marcellum.nu.2.ff.de peti.here.fo.167.
4 Exceptionē si habeo cōtra te an ⁊ qñ possim petere ꝫtra te vt me liberes pacto vel acceptilatione.in.l.liberationē.nu.2.ff.de lib.leg.fo.97.
5 Exceptiones quatuor cōpetunt contra interdictum quod vi aut clam.in l.ℊ.⁊ parui nu.2.ff.quod vi aut clam.fo.158.
1 Exceptio doli vel metus non prodeṫ nisi opponatur etiam si de ea constet in iudicio.in.l.si ymus.ℊ.pactus.nu.18.ff.de pac.fo.87.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

3 Exceptio dominij non potest obijci contra mulierem dotem repetentē in.l.si alienam.nu.1.ff.sol.mat.fo.11.
2 Exceptio paratur contra consentientē rem suam legari.in.l.sicut.§.vēditionis nu.2.ff.qui.mo.pig.vel hypo.fol.fo.145.
1 Exceptio tua non interest vel nō potes agere impedit litis contestationem.in.l.si vnus.§.ante omnia.nu.3.ff.de pac.fo.88.
Exceptio recusationis iudicis q̄ fit dilatoria ꝛ opponi pōt vsq̄ ad litē contestatam.in.§.illud quoq̄.nu.14.in auf.de exhib.fo.25.
4 Exceptio que ex pacto oritur tollit dilationem legalem.in.l.j.nu.1.ff.de do.pteleg.fo.5.
4 Exceptio cessionis potest opponi post sententiam.in.l.si res obligata.nu.4.ff.de lega.j.fo.18.
6 Excipiēs cōtra aliquē q̄ erat excōicatus et ipse dixit se absolutū an ex hoc dicat ei⁹ intētio fundata.in.l.decē stipu.nu.5.ꝛ.7.ff.de v.ob.fo.45.
4 Excipiēs obscure incūbit.in.l.titie textores.nu.1.ff.de leg.j.fo.12.
5 Excipiēs si succubuit quando possit agere ꝛ ei nō obstet exceptio rei iudicate.in.l.duobus diuersis.nu.1.ff.de excep.rei iudi.fo.169.
1 Excipiendo quis facit controuersiam.in.l.non solum.§.si status.nu.1.ff.de procura.fo.108.
Qui promisit se imbigaturum in tali causa si excipit respectu iuris q̄ promisit incidit in penam.ibi.nu.2.
5 Excipiens an fateri videatur.in.l.nō vtiq̄.nu.1.ff.de excep.fo.164.
6 Excipiens de presumptionibus errorjs videtur errorem allegare.in.l.si adulterium.nu.15.ff.de adul.fo.177.
6 Excipiēs de crimine an ponat locū ꝛ tēpus ꝛ itē an teneatur se inscribere.in.l.ex lege iulia.§.si publico.nu.22.ff.ad.l.iul.de adul.fo.169.
5 Excipiens inepte ita succumbit sicut qui agit inepte.in.l.j.§.labeo.nume.1.ff.de flu.fo.146.
4 Excipiens locum non tutum tenetur causam inferere.in.l.recusare.§.si quis.nu.3.ff.ad treb.fo.145.
5 Excipiēs cōtra actorē de aliquo crimine q̄ debeat locū ꝛ tēpus criminis in exceptione apponere.in.l.j.nu.8.ff.de excep.fo.163.
Exceptio cōpetens reo post lit.cōtest.q̄ possit illa vti.ibi.nu.9.
Exceptio quantūcūq̄ notoria proponi potest.ibi.nu.10.
Exceptio qualiter probetur:ꝛ per quem.ibi.nu.12.
Excipiēs negatiue dz pbare si negatiua ē pbabit ꝛ pſūptio fit.ibi.n.13.
5 Excipi pōt cōtra agētē ad viā q̄ agat primo rei vēdicatione: ꝛ q̄ super illa primo procedatur.in.l.fundū titianū.nu.7.ff.de excep.fo.166.
6 Excipi de crimine q̄ quis non possit cōtra electū sed debet eū accusare.in.l.rescripto.§.si quis accusatorē.nu.1.ff.de nu.ꝛ bono.fo.245.
5 Excipiens q̄ non probat exceptionem suā clare in dubio succumbit.in l.non solum.§.sed vt probari.nu.4.ff.de ope.no.nun.fo.15.
8 Excipiendo quis non videtur fateri intentionem aduersarij.in.l.si quidem.nu.1.C.de excep.fo.109.
8 Excipiens contra testē q̄ sit infamis debet addere causam quare sit infamis.in.l.j.nu.7.C.de testa.fo.16.
7 Excipere contra testem q̄ sit particeps criminis quomodo debeamus in.l.quoniam.in.ij.lect.nu.4.C.de testi.fo.151.
1 Excipiēs de querela cōtra testamētum concludere debet iudici sicut cōcluderet in libello.in.l.papinianus.nu.1.ff.de inoffi.testa.fo.161.
1 **Excessus** cognoscibilis cōiter ex aspectu in pbatione etatis quis sit.in.l.de etate.nu.10.ff.de mino.fo.138.
1 **Exclusus** repudiatione nō facit partem.in.l.qui repudiantis.nu.1.ff.de inoffi.testa.fo.163.
1 Exclus⁹ q nō facit ptē an hr̄ p mortuo.i.l.pr̄ filiū.nu.13.ff.ō ſoſ.te.f.162.
5 **Excōicatus** vel bānitus qui non potest agere q̄ poterit petere revocari remissionem vel tenutā vatam contra se.vbi q̄ poterit si hoc venit in cōsequētiam.in.l.de pupillo.§.si procurator.nu.2.ff.de ope.no.nun.fo.14.
Excōicatus cōtra excōmunicatum an admittatur.remissiue.in.§.sanctimus.nu.10.in auf.de testi.fo.39.
6 Excōicatus opponit cōtra accusantē q̄ est excōicatus:ꝛ contra eum nō potest de excōicatione replicari.in.l.seruos.nu.3.ff.de accu.fo.158.
5 Excōicatus admittitur ad defensionem necessariam nō voluntariam.in l.de pupillo.§.seruo.nu.3.ff.de ope.no.nun.fo.10.
7 Excōicatus ex causa heresis vel si per annum stat in excōicatione est infamis.in auf.credētes.nu.1.C.de here.ꝛ mu.fo.30.
Exactus q̄ possit testm̄ cōdere q̄ instrumēta cōficere.ibi.nu.2.ꝛ.3.
1 Excōicatus si est aligs ad mei instātiam in curia epi cuilibet cuius iterest datur copia excōicationis.in.l.j.§.editiones.nu.3.ff.de edē.fo.73.
6 Excōicatus vel bānitus pluribus excōmunicationibus vel bannis: an debeat pluries absolui: vel sufficiat vna.in.l.de pupillo.§.si pluribus.nu.3.ff.de ope.no.nun.fo.13.
Excōicatus semel potest iterum excōmunicari.ibidem.
3 Excōicatus pōt facere testm̄.in.l.si queramus.nu.8.ff.de testa.fo.94.
1 Excōicatus licet nō auditur agēdo tamē auditur excipiendo.in.l.libertus.nu.1.ff.de in ius vo.fo.58.
Excōmunicatus opponit exceptionem compensationis.ibi.
1 Excōmunicati ꝛ interdicti nō possunt facere statuta.in repe.l.oēs popu li.nu.13.ff.de iusti.ꝛ iur.fo.10.
8 Excōicatus ab aliquo iudice si appellauit an definat esse excōicatus.in l.si.nu.3.C.si a non compe.iudi.iudica.est.fo.75.
1 Excōicatus vbiq̄ est excōicatus.in.l.ex ea causa.nu.2.ff.de postu.f.98.
6 Excōicatio non dicitur pena capitalis sed medicinalis.in.l.publicorū.nu.7.ff.de publi.iudi.fo.150.
Excōicat⁹ pt eē arbitrator.i.l.cū pr̄.§.hereditatē.nu.1.ff.de le.ij.fo.44.
1 Excōicatus qui appellauit ꝛ neglexerit prosequi an dicatur retro infamis.remissiue.in.l.furti.§.sed si furti.nu.6.ff.de his qui no.infa.fo.99.
6 Excōicatus nō est verberans clericū in habitu laicali.in.l.item apud.§.si quis virgines.nu.1.ff.de iniur.fo.141.
7 Excōicatus presumitur dicēs se absolutum ab excōicatione nisi doceat de excōicatione.in auf.si dicatur.nu.2.C.de testi.fo.151.
7 Excōicationis exceptio potest opponi in foro ciuili.in lectu.ij.nu.4.C. de sacrosan.eccle.fo.14.
Excōicatio non potest dici exilium.ibi.nu.5.
Excōicatio est separatio a corpore christi ꝛ ab ingressu ecclesie.in.§.oībus.nu.2.in auf.de sanctiſ.epi.fo.56.
Excōicatio siue iusta siue iniusta timenda est.ibi.nu.3.
Excōicatio an possit in foro seculari opponi.remissiue.ibi.nu.4.
6 Excōicationis sentētia q̄ trahat secum executionē.in.l.qui vltimo.nume.4.ff.de penis.fo.207.
3 **Excusatus** a muneribꝰ pp morbū q̄ dicat ppetuo excusa⁹.i.l.si cū dotē.§.si maritꝰ.nu.2.ff.so.ma.f.16.
Excusationi quā quis habet ꝓpter maiorē etatē renūtiare pōt:secus q̄ si per minorē.in.l.cū decurionibus.nu.1.C.de decu.lib.x.fo.15.
6 Excusatio omnis nititur equitate:que infringit rigorem iuris.in.l.j.nu.1.ff.de vaca.excusa.fo.246.
6 Numerus.xxx.vi.liberorum a quibus muneribus excuset.in.l.semp.§.legem.nu.1.ff.de iure immu.fo.246.
6 Excusator comparēs pro accusato quas accusationes ꝓponere possit.in.l.accusatore.§.ad crimē.nu.16.et.18.ff.de publi.iudi.fo.155.
4 Excusans se a testamētaria tutela nō repellit a substitutione pupillari.in.l.post legatum.§.amittere.nu.1.ff.de his qui.vt indig.fo.111.
2 **Excussio** non fit q̄ certum ꝛ notorium est principalem non esse solūdo vel ipsum non facilem ad conueniendum.in.l.si ego.nu.1.ff.si cer.peta.fo.23.
Excussio q̄ fiat cōtra principalem anteq̄ agatur contra fideiussores.in l.j.nu.1.C.de decurio.lib.x.fo.15.
2 Excussio principalis non requiritur quādo creditor agit cōtra nomen sibi obligatum.in.l.grege.§.cum pigno.nu.3.ff.de pigno.fo.138.
8 Excussio bonoꝝ rei principalis ēlit fiat.i.l.pſecutiōe.nu.6.C.ō pig.f.103.
2 Excussio nō fit q̄ vnus ex debitoribus conuenitur hypothecaria.i.l. mulier.nu.1.ff.qui po.in pig.hab.fo.143.
4 Excussio personarum an aliquis reperiatur ita fieri debet quemadmodum discussio bonorum ad hoc vt cognoscatur an aliquis sit soluendo.i l.si tamen.nu.2.ff.de leg.ij.fo.33.
1 Excussio non fit contra tertium possessorem q̄ agitur vigore hui⁹ edicti.in.l.j.nu.3.ff.de alie.iudi.mu.fo.145.
4 Excussio bonorum q̄ fit notarius potest cogi vt exhibeat instrumentū ex quo probatur debitum de quo fit discussio.in.l.maritus.§.post aditā nu.2.ff.ad leg.fal.fo.141.
Excussio de qua in.§.sed necꝫ.in auf.de fideiuſ.q̄ etiā fieri debeat quando agitur revocatoria ad revocādū alienata in fraudē per debitorē obligatū obligatione personali tantū.in.d.§.sed necꝫ.nu.19.fo.9.
5 **Executio** quando fit super actione reali anteq̄ fiat fit preceptum de restituendo rem.in.l.a diuo pio.§.in venditione.nu.3.ff.de iudi.fo.119.
Executio si fit parte non citata vel quia citata vbi non debeat citari vel erat erratum appellari potest.ibi.nu.4.
Executio q̄ fit seruari debet ordo:q̄ primo capi debet q̄ minus nocet debitori:ꝛ tam in mobilibus q̄ immobilibus.ibi.nu.5.
5 Executio fit i estimatiōe re promissa perempta si apparet promissa p cōfessionē vel instrm guarētigie.in.l.iulianus ait.nu.1.de cōfes.fo.129.
5 Executiōe facta in imobilib⁹ nō repertis mobilibus lz pars sit parata ostēdere q̄ mobilia reperiātur:executio non erit nulla:nisi creditor fuerit in dolo.in.l.a diuo pio.§.in vēditione.nu.9.ff.de re iudi.fo.119.
8 Executio in re quando non potest fieri fit in estimatione.in.l.si longius.nu.2.C.de execu.rei iudi.fo.79.
Executio mortua specie debita fit in estimatione.in.d.l.si longius.nu.1. C.eodem titu.
2 Executio an possit fieri in bonis cōdēnati in cētū si nō soluerit infra decē dies amputeē sibi pes.in.l.cū duob⁹.§.idē rūdet.nu.7.ff.p ſo.fo.112.
6 Executio nō fit in fideiussorē ℔tus.i.l.cū filiussa.nu.2.ff.ō ꝑb.ob.fo.21.
1 Executio alicui⁹ dispōnis semp ē facti.i repe.l.de qb⁹.nu.3.ff.ō leg.f.19.
8 Executio q̄ fit in eadem re de qua est iudicatum nō requirit citatio partis.in.l.meminerint.nu.6.C.vnde vi.fo.95.
2 Executio fit statim contra non cauentem qui cauere debebat.in.l.ij.nume.1.ff.de euic.fo.146.
6 Executio sententie an possit fieri cōtra fideiussorem.remissiue.in.l.si quis §.si numos.nu.2.ff.de fideiusso.fo.79.
5 Executione cōmissa an videatur esse commissa cognitio.in.l.a diuo pio. nu.3.ff.de re iudi.fo.118.
Executione mandata per superiorem nulla precedente cause cognitione videtur mandata cognitio pretij.ibi.nu.4.

Executione

Executione cōmissa videtur commissum preambulum ipsius.ibi.
Quādo prius est cognitū de causa ꝛ in defectū iurisditionis lex cōmittit alicui executionē talis executo: sine dubio habet omnem cognitionē que requiritur in executione.ibi.nu.5.
Executio si cōmittitur in auxilium iurisditionis post latam sententiam videtur cōmissa cognitio circa res in quibus fieri debet.ibi.
Executor super exceptionibus oppositis post sententiam si respiciunt merita principalis cause non cognoscit.ibi.nu.7.
Executor super exceptionibus solum respiciētibus executionem ꝛ que non infringunt sententiam cognoscit.ibi.nu.8.
Executor sup exceptionib⁹ directo ipugnātibus sniam vt nullitatis et falsoꝝ instrumētoꝝ nō vt ꝓuitiet sed ad superiorē referat.ibi.nu.9.
Executio cōmissa post latam sentētiam ꝛ cognitione habita super exceptione non dicitur cōmissa cognitio sed mera executio.ibi.nu.10.
Exequi quis debeat si appellatur a sentētia interlocutoria in qua fuit facta condemnatio expensarum.remiſ.ibi.nu.16.
Executio an possit demādari ab alio q̄ a pncipe vel ei⁹ delegato q̄ mīſſio de facto nō:sed cognitio ꝛ pnūtiatio de exequēdo fic.ibi.nu.17.
5 Jn executione q̄ fit fiēda differētia inter noīa debitoꝝ ꝛ inter res corporales.ꝛ ei⁹ differētie rō.i.l.a diuo pio.§.sic quoq̄.nu.1.ff.de re iud.f.121.
2 Executio an possit fieri in fideiussorem cōtractus cōdemnato principali debitore.in.l.grege.§.etiam si.nu.2.ff.de pigno.fo.138.
7 Executio si fuit demandata per iudicem quando pereat finito eius officio.in.l.si ex falsis.nu.13.C.de transac.fo.73.
6 Executio sententie late contra principalem q̄ fiat contra fideiussorē de iudicio sisti ꝛ stipulatio sit facta in iudicio:ꝛ nisi steterit tempore debito: secus si per sententiam.in.l.j.nu.3.ff.iudi.sol.fo.108.
5 Executio sentētie q̄ non requirit cause cognitionē potest fieri die feriata ad necessitatē boīm.in.l.j.§.nūtiatio.nu.20.ff.de ope.no.nun.fo.5.
1 Executio iudicati fit cōtra procuratorē q̄ fuit condēnatus in expensis ob inobediētiā vel ꝓpter calūniam.in.l.plautius.nu.1. ff.de ꝓcu.f.110.
5 Executio qualiter fit si in bonis debitoris nō est aliud nisi nomina debitorum.in.l.a diuo pio.§.sic quoq̄.nu.2.ff.de re iudi.fol.121.
2 Executio an possit fieri medio tempore anteq̄ reuideantur si ex forma reformationis repetsalie reuideri debeant per duos bonos viros.in.l. iuli.nu.39.ff.de condi.inde.fo.65.
1 Executio non fit in procuratorem nisi succedat domino.in.l.si quis.numero.2.ff.de procura.fo.105.
6 Executio contra filiumfa.qui fideiussit pro patre ꝛ condemnatus fuit insolidum fit durante patria potestate. in.l.si dubitetur.§.filiusfamili. nu.2.ff.de fideiusso.fo.70.
7 Executio sententie an fiat contra fideiussorem. remissiue.in.l.si.nu.3.C. de his qui ad eccle.confug. fo.31.
1 Executioni quando deferat petitio restitutionis in integrū.in.l.si prētor.§.marcellus.nu.6.ff.de iudi.fo.159.
6 Executio sentētie capitalis q̄ nō possit fieri infra decē dies qui dātur ad appellandū.in.l.in qua pena.nu.2.ff.de ver.sig.fo.260.
1 Jn executione testamenti magis fauetur creditoribus q̄ legatarijs.in l.cum hi.nu.5.ff.de transac.fo.95.
1 Executio sentētie vel instrumenti cū petitur nō potest peti compromissum fieri vigore statuti dicentis quod questiones compromittantur.et quando in.l.post rem.nu.2.ꝛ.4.ff.de transac.fo.96.
5 Executio sentētie debet fieri per executorē: pōt tamen index dare licentiā parti vt exequat.in.l.miles.§.qui indicati.nu.1.ff.de re iudi.fo.116.
Executio sniē late sup seruitutib⁹ realib⁹ qualiter fiat.ibi.nu.4.
Executio q̄ requiratur quando pronuntiatur pro patre vel domino cōtra detinentem filium vel seruum.ibi.nu.7.
6 Executo facti non potest fieri infra terminum datum ad appellandum iuris tamen sic:in.l.j.nu.2.ff.nl noua.appel.fo.227.
Executio vltimarum voluntatum pertinet ad episcopum ꝛ ad ciuilem iudicem.in.§.si quis.nu.1.in auf.de eccle.fo.53.
Executio pro debito publico primo fit in persona:secundo in bonis.in l.ij.nu.3.C.de exacto.lib.x.fo.12.
3 Executio sentētie late cōtra principalē pōt fieri cōtra eū in quē possessio dolo est translata.in.l.j.§.necessario.nu.4.ff.si ven.no.fo.45.
8 Executio instrumētorum nō fit cōtra heredes infra tēpus cōficiendi inuentarium.in.l.si.§.donec tamen.nu.1.C.de iure delib.fo.34.
2 Executionem sniē si peto ad rem vēditā nō possum opponere in executione de pretio.in.l.si duo.§.si quis.nu.3.de iureiu.fo.28.
Executio si nō potest fieri in reb⁹ presentis q̄ fieri possit in rebus absentis:ꝛ qualiter hoc intelligatur.in.§.si vero aliter.nume.1.ꝛ.8.ꝛ in auf.vt omnes obe.iudi.fo.29.
6 Executio an fiet cōtra talem defensorem.in.l.solutionem.nu.15.ff.de solu.fo.89.
5 Executio sententie expensarum litis facte cū tutore quādo cōtra ipsum tutorem et quando contra pupillum fiat.in.l.si se non obtulit.nume.1.ff. de re iudi.fo.113.
Executio expensarum litis facte cum procuratore an fiet in ipsum procuratorem vel dominum.ibi.nu.2.
5 Executio non impeditur per priuilegium ciuitatis minoritatis nec rerum ecclesie:ꝛ quando per priuilegium fundi dotalis.in.l.a diuo pio.§. exequuntur.nu.1.ff.de re iudi.fo.119.
5 Executionis cognitio potest delegari non ipsa executio.in.l.cum fideicō. nu.3.ff.de confes.fo.130.
7 Executio contra nomina debitorum quomodo fiet.in.l.ij.nu.3.C.quando fis.vel prima.fo.140.
1 Executiōnō est necessaria in actis liberatorijs.in.l.metum autem.§.sed quod prētor.nu.2.ff.quod me.cau.fo.125.
7 Executio si mandatur videtur esse mandata cognitio.in.l.ꝛ si nō cognitio.nu.1.C.si con.ius vel vti.publi.fo.40.
7 Executio sentētie potest fieri in diebus feriatis in vtilitatem hominum. in.l.omnes.nu.1.C.de fer.fo.116.
8 Executor an quando vendit fundum debet notificari heredi.in.l.j.nu.1. C.de distrac.pigno.fo.108.
Executor an pro modico legato possit vendere magnam possessionem. in.l.q̄diu.nu.1.C.eo.titu.
7 Executor legitimus sine testamentarius habet actiones hereditarias. in.l.si quis ad declinandum.nu.3.C.de epis.ꝛ cle.fo.29.
Executor testamentarius quando pauperes sunt instituti habetur loco heredis.ibi.nu.4.
1 Executores testamentorum an possint cogi ad suscipiendum officium. remissiue.in.l.labeo ait.§.tametsi.nu.1.ff.de arbi.fo.146.
4 Executor in testamēto non cogitur ad acceptandū officium nisi agnouit legatum in testamento factum.in.l.a filio.nu.4.ff.de ali.leg.fo.92.
1 Executori ignoranti non currit tempus.in.l.genero.nu.3.ff.de his qui not.infa.fo.100.
4 Executoris incerta datio que non venit certificanda valet.in.l.quidam. nu.5.ff.de reb.dub.fo.104.
Executor constitutus a testatore ꝛ q̄ si nolit vel non possit esse executor alium constituat talis cōstitutio non valet.etiam si esset datus ad pias causas nisi relicta essent certa.ibi.nu.6.
5 Executor vltimarū volutatū cui est data ptās vēdēdi nō trāffert dñium nisi ꝑsenti pecunia.in.l.a diuo pio.§.ſz si emptor.nu.5.ff.de re iud.f.121.
5 Executores plures vltimarū voluntatū qui debēt aliquid facere et volunt cōmittere vni ex eis quod ipsi facere tenentur an possit.in.l.in venditione.§.si vnus.nu.1.de bo.auto.iudi.pos.fo.134.
4 Executor deputatus ad distribuendum si efficitur pauper non tenetur satisfacere:etiam si est effectus pauper post mortē.in.l.liberto suo.§.largius.nu.1.et.4.ff.de an.leg.fo.70.
Executor testamentarius non satisfat.ibi.nu.2.
4 Executor cui est cōmissa electio inter pauperes si eligit aliquē pauperē: vt post mortem eius alteri pauperi restituat vel det aligd vs talis distributio.in.l.vnū ex familia.§.sed si fundū.nu.2.ff.de leg.ij.fo.41.
5 Executore dato per iudicē ad intrandā possessionē rei nō debet quis intrare propria autoritate.in.l.fundi.nu.2.ff.de acqui.pos.fo.92.
Executor si scit dominum defunctum hoc non sufficit ad extinguēdum mandatum.ibi.nu.3.
Executor cui fit cōmissum p iudicē vt aliquē mitteret in possessionem iudice defuncto poterit ipsum in possessionē mittere.ibi.nu.4.
4 Executor testamētarius vniuersalis pōt vēdere res hereditarias:particularis nō:nisi sit ei pmissum.in.l.alio herede.nu.3.ff.de ali.leg.fo.89.
Executor vniuersalis ℔: q̄si pauperes christi sunt instituti.ibi.nu.6.
Item q̄ testator iussit nullo herede instituto bona inter pauperes distribui per suos executores.ibi.
Executore particulari dato ꝛ data licētia per testatorē vendēdi de bonis suis cū bannimento ꝛ sine vsq̄ ad integram satisfactionē legatorū talis executor non poterit vēdere nec alienare nisi adita hereditate siue ex testamento siue ab intestato.ibi.nu.7.
Executor qui habet potestatem vendendi ꝛ alienandi potest permutare in solutum dare:alia facere vt satisfaciat legatis.ibi.nu.11.
Executor agit contra heredes vt exhibeant res hereditarias vt videat que expediat vendere.ibi.nu.12.
Executor an possit vendere rem hereditariam arbitro suo.vbi an habeat liberam potestatem aut non.ibi.nu.13.
Executor si vendit rem magni pretij pro modico:etiam si habeat liberā potestatem:talis venditio potest revocari.ibi.nu.14.
Executor q̄si vēdit rem hereditariā vel limitat pretiū p quo vult eā vendere etiā si habeat liberā potestatē debēt requirere heredē.ibi.nu.16.
Executores testamentarij vendendo transferunt possessionē.in.d.l.alio herede.nu.20.ff.de ali.lega.
Executores etiam si habeant liberam potestatem debēt bannimēta facere quando vendunt res hereditarias.ibi.nu.21.
Executor testamenti maxime quando habet liberam potestatem q̄ possit vendere ꝛ habere fidem de pretio.ibi.nu.22.
Executor non potest confiteri se pretium habuisse:et si confitetur debet ostendere se legatis satisfeciſſe.ibi.nu.23.
8 Executores rogati post mortē hrdis distribuere bōa iter pauperes q̄ nō poterūt hrdevinēte paupes eligere.i.l.post mortē.nu.2.C.ō fideic.f.44.
4 Executor contra heredem nō habet actionem ad petenda legata quorū executio est sibi commissa:nisi quando relinquitur ad pias causas:ꝛ pro alimentis.in.l.si quis titio.nu.2.ff.de leg.ij.fo.31.
Executor in casibus in quibus bz actionem contra heredem ad petendum legata quam actionem habeat.nu.3.
Executor non conuenitur a legatarijs.ibi.nu.6.

Universidad del Rosario | Archivo Historico

Executor an cogatur acceptare officium. remissiue. ibi. nu. 7.
Executores qualiter possint vendere bona hereditaria. ibi. nu. 8.
4 Executor non debet pecuniam petere anteꝙ conditio legati extitit. in. l. quidam testamento. §. si scriptus. nu. 1. ff. de leg. j. fo. 25.
Executor potest petere ꝙ sibi caueatur. ibi. nu. 2.
4 Executor testamenti non conuenitur in legatarijs. in. l. alio herede. nume. 26. ff. de alimen. lega. fo. 91.
2 Executores non possunt emere res quas ex officio vendūt. in. l. si in emptore. §. tutor. nu. 1. ff. de contraben. emp. fo. 117.
4 Executor cui fuit legatū relictū nō pōt repudiare legatū vt euitet onus satisdationis ꝛ executionē acceptare. in. l. neminē. nu. 1. ff. de leg. ij. fo. 30.
1 Executor vendens rem nō ꝓmittit de euictione sed indez decernit actionem. in. l. qui erat. nu. 4. ff. fami. herc. fo. 196.
1 Executores duo si sunt dati in testō vnus pōt contra aliū debitorem testatoris agere. in. l. qui prꝯio. §. si duobus. nu. 1. ff. de procu. fo. 108.
3 Executores testamentorum an equiparentur tutoribus vel curatoribꝰ. in. l. si plures. nu. 1. ff. de admi. tut. ꝛ cur. fo. 59.
Ab executore facti non potest appellari sed a prouincia de exequēdo vel non exequendo fic. in. l. ab executore. nu. 1. ff. de appel. fo. 214.
Ab executore facti qñ excedit modum in exequendo potest appellari: et etiam a prouincia de exequendo cum insertione cause. ibi. nu. 2.
Executor qualiter videatur excedere modū in exequendo. ibi.
Executor si nō citat partem videtur excedere modū in exequendo. ibi.
Executor a cuius executione appellatur licet executio per appellationē suspendatur: tamen poterit rem super qua facta est executio si est mobilis sequestrari facere: ꝛ si est immobilis eius fructus. in. l. ante sententiā. nu. 8. ff. de appel. reci. fo. 225.
4 Executor qui acceptauit legatum sibi relictum nō potest renūtiare officio executoris ꝛ si renūtiat repellitur a legato. in. l. post legatum. §. amittere. nu. 4. ff. de his qui. vt indig. fo. 112.
4 Executor testamenti potest a legatarijs conueniri. in. l. si a pluribus. nume. 1. ff. de lega. j. fo. 26.
4 Executor testamentarius nō tenetur cauere. in. l. diuus. nume. 1. ff. si cui plusꝙ per leg. fal. fo. 141.
Executor mersus non tenetur cauere nisi post testamentum factum cepерit esse non soluendo. ibi. nu. 2.
Executor testamētarius an habeat aliquā actionē. remissiue. ibi. nu. 4.
Executor an bene vel male distribuat quādo iuramento probetur: ꝛ qñ per testes. ibi. nu. 5.
4 Executor testamenti quando cogatur illud facere. in. l. j. nume. 7. ff. de lega. ij. fo. 30.
Executor ꝙ cogatur exequi actione ex testamento quando ei aliquid relictum est ꝛ officio iudicis si nihil. ibi. nu. 8.
4 Executor testamētū quādo vendit bona an heres requiri debeat. remissiue. in. l. legatum ciuitati. nu. 6. ff. de vsufru. lega. fo. 72.
Executor testamenti ꝙ possit constitui rector ecclesie qui prꝯore fuerit. in aut. vt deter. fit nu. cle. nu. 9. fo. 7.
3 Executor testamentarius cogitur causatiue recipere executionem non precise. in. l. j. §. quāuis. nu. 1. ff. vbi pupil. edu. vel mo. debe. fo. 86.
3 Executor vel tutor prꝯo satisfaciendo ere alieno debet vēdere rem hereditariā deteriorē nō meliorē. in. l. j. nu. 5. ff. de re. eo. qui sub. tute. fo. 92.
3 Executor testamenti datus sub noīe dignitatis ꝙ eo mortuo successor erit executor. in. l. q liberis. §. hec verba. nu. 5. ff. de vulg. ꝛ pup. fo. 141.
3 Executor nō potest vēdere quācunꝙ possessionem. in. l. magis puto. §. idem prꝯetor. nu. 1. ff. de re. eo. qui sub tute. fo. 76.
Executor testamentarius an cogatur officium executoris suscipere. remissiue. in aut. vt lice. matri ꝛ auie. nu. 3. fo. 49.
5 Executor si tenetur voluntatem defuncti exequi de consilio alicuius fratris minoris an possit sine eo facere. remissiue. in. l. quid. §. papinianus. nu. 2. ff. de admit. tut. ꝛ cur. fo. 59.
8 Executor an habeat actionem cum heres preuenit soluendo legata ad pias causas. in. l. si. nu. 1. C. de fideicom. liber. fo. 58.
4 Executor si est datus quem titius nominabit valet. in. l. quidam. nu. 8. ff. de reb. dub. fo. 104.
Executor datus in testamēto cui fuit factum relictū si non vult esse tutor an perdat legatum. in. l. nesennius. nu. 2. ff. de excu. tu. ꝛ cur. fo. 84.
8 Executores vltimarum voluntatum si cessant in executione per annum tunc executio ex constitutione episcopi deuoluitur ad episcopum. in. l. executione. nu. 1. C. de excu. rei iudi. fo. 79.
5 Executor an sit necessarius in secundo decreto. remissiue. in. l. dies cautioni. §. si intra diem. nu. 1. ff. de dam. infec. fo. 26.
1 Executores vltimarum voluntatum an debeant facere subhastari res. remissiue. in. l. ꝛ si fine. §. hodie. nu. 2. ff. de mino. fo. 133.
4 Executor dicitur qui habet nudum ministerium facti. in. l. cum quidam. nu. 11. ff. de lega. ij. fo. 33.
4 Executor datiuus tenetur satisdare: ꝛ quibus casibus teneatur testamētarius. in. l. solent. nu. 3. ff. de ali. leg. fo. 88.

1 **Exemplum** quando potest esse dubium an alia actio cōpetat vt detur actio de dolo. in. l. et elegāter. §. non solum. nu. 1. ff. de dolo. fo. 130.
6 Exempla qñ ex vno facto resultāt duo crimina que se habēt vt genus ꝛ species: ꝛ qñ vt species separate. in. l. senatus. nu. 1. ff. de accusa. fo. 161.
7 Exemplū pbat cōtra pducentē. in aut. si quis. nu. 1. C. de eden. fo. 47.
Exemplum sumptum ab eo qui fecit originale probat. ibi. nu. 3.
Exemplum exempli quando probet. ibi. nu. 10.
7 Exēpli mali causa nō debet permitti. in. l. exēplo. nu. 1. C. de pba. fo. 143.
7 Exemplū suipsius nihil est. in. l. si. nu. 4. C. qui. ex cau. ma. fo. 103.
6 Exemplū probat cōtra eū qui istud dedit: vel quādo est manu eiusdē notarij confectum: vel quando est solenniter publicatum. in. l. in fraudē. §. neꝙ instrumenta. nu. 2. ff. de inre fisci. fo. 233.
2 Exemplū quā pbationē faciat. in. l. admonēdi. nu. 31. ff. de iurein. fo. 34.
1 Exemplum factum manu notarij publici facit fidem. in. l. si quis. §. prētor ait. nu. 1. ff. de eden. fo. 78.
7 Exempla ex quibꝰ dolus presumatur. in. l. dolū. nu. 2. C. de do. fo. 92.
3 Exemplum causa positum trahitur ad omne simile. in. l. scire oportet. §. oportet. el. ij. nu. 7. ff. de excu. tu. ꝛ cur. fo. 82.
4 Exemplar si deficit: deficit exemplatum. in. l. in testamento. nume. 1. ff. de condi. ꝛ demon. fo. 121.
4 Exemplar scriptura principalis dicitur exemplum scriptura exemplata. in. l. sempronius. nu. 2. ff. de leg. ij. fo. 36.

7 **Exemptus** nō dicitur ille qui seruire h3 per substitutū. in. l. placet. nu. 18. C. de sac. san. eccle. fo. 15.
1 Exemptus citatus ab ordinario quādo necesse habeat cōparere. in. re. pe. l. ij. nu. 9. ff. si quis in ius vo. non ierit. fo. 60.

3 **Exequendi** alius est modus vt primo pars citetur ad aptionem mandari. in. l. defendere. nu. 2. ff. de auto. tut. ꝛ cur. fo. 71.
4 Exequata plura adinuicē important illud quod vna res habet plus altera sit attributa alteri. in. l. j. nu. 1. ff. de leg. j. fo. 2.
8 Exequēdo qualiter excedatur modus. in. l. ab executione. nu. 4. C. quo. appel. non recip. fo. 90.
1 Exercitus non dicitur nisi habeat legiones. in. l. ij. §. exercitum. nu. 1. ff. de his qui no. infa. fo. 98.
Qui promisit ire in exercitum non tenetur ire nisi mittātur tot gentes q̄ faciant legionem. ibidem.
6 Exercitum preparans sine iussu superioris quod incidat in. l. iul. maie. in. l. leg. xij. tabu. nu. 2. ff. ad leg. iul. maie. fo. 167.

8 **Exheredatio** tripliciter assumi pōt. in aut. ex causa. nu. 3. de libe. prete. fo. 26.
Exheredare quid sit: ꝛ quid preterire. ibi. nu. 10.
6 Exheredatio quod possit fieri de extraneo. in. l. quidam cum filium. nume. 6. ff. de verb. oblig. fo. 53.
Exheredans eum quem promisit tractare vt filiū cū causa: licet non probetur per heredes: tamen non incidit in penam. ibi. nu. 13.
Parentes a filijs qua ratione exheredari possint. ibi. nu. 6.
3 Exheredatio facta a certa persona nō tenet. in. l. et si perceperit. §. filius. nu. 4. ff. de libe. ꝛ posthu. fo. 101.
Exheredatio facta hoc modo: quisquis mihi heres erit filium meum ex heredo: non tenet. ibi. nu. 5.
Necessaria ad exheredationem. remissiue. ibi. nu. 8.
Si ex decē filijs pr̄ quatuor exheredauit vel preteriit iniuste isti exheredati vel preteriti habebūt semissem. in aut. de trien. ꝛ semis. nu. 6. fo. 17.
Exheredato filio exemplari substitui nō potest. in. l. ex facto. nu. 19. ff. de vulga. ꝛ pupil. fo. 152.
4 Exheredatio filij iuste facta videt adempta si pater se reconciliauit cum filio. in. l. si quis. §. non solum. nu. 6. ff. de adi. lega. fo. 101.
4 Exheredatus an cōputetur in numero filiorum: ꝛ sic an faciat partem i legitima. remissiue. in. l. plane. §. si duobus. nu. 1. ff. de leg. j. fo. 12.
1 Exheredatus si sit vnus ex tribus filijs an alij debeant habere integrū trientem. in. l. pater filium. nu. 20. ff. de inoffi. testa. fo. 163.
8 Exheredatus quod nō admittitur ad hereditatē defuncti cum alijs qñ heres priuatur hereditate ob nō impletam defuncti voluntatē. in aut. boc amplius. nu. 4. C. de fideicom. fo. 46.
8 Exheredatio debet fieri ab omni gradu ad hoc vt ille gradus valeat. in. l. cum post. nu. 1. C. de libe. prete. fo. 25.
4 Exheredatus an habeatur prꝯo mortuo quo ad ꝫmodum alterius. in. l. filius. §. cum quis. nu. 2. ff. de leg. j. fo. 27.
Exheredationis cause nominatim in testamento inseri debent ab heredē probari. in. §. siue igitur. nu. 1. in aut. vt cum de appel. fo. 48.
Una ex causis exheredationi ꝙ inseratur sufficit. in. §. siue igitur. nu. 2. in aut. vt cum de appel. fo. 48.
3 Exheredatus an habeat contra tabu. beneficio preteriti. in. l. ꝛ si contra. nu. 6. de vulg. ꝛ pup. fo. 150.
3 Exheredatio non valet si in eodē testamento in quo titiū instituit vel in alio ipsum pure exheredo. in. l. paterfa. nu. 5. ff. de here. insti. fo. 127.
Exheredatus an dimittatur ad partem ꝛ faciat partem alijs. in aut. de trien. ꝛ semisse. nu. 8. fo. 17.
3 Exheredatio emancipati facta sine causa valet. in. l. gallus. §. in omnibꝰ. nu. 2. ff. de libe. ꝛ posthu. fo. 110.
Exheredatio nepotis vel pronepotis qñ sit necessaria. ibi. nu. 3.
4 Exheredatio facta sub conditione quādo valeat. in. l. j. §. sed ꝛ si certum. nu. 1. ff. de ven. in pos. mit. fo. 175.
3 Exheredatus cū causa per querelā inofficiosi ꝛ sine causa dicit testamentum nullum. in. l. filio. nu. 18. ff. de iniusto rupto testa. fo. 116.

Exheredatus

8 Exheredatus magis est habendus odio ꝙ preteritus. in. l. maximum. nu. 3. C. de libe. prete. fo. 25.
4 Exheredatio facta extraneo quando valeat. remissiue. in. l. non putauit §. si quis emancipatum. nu. 1. ff. de bo. pos. cōtra tabu. fo. 167.
4 Exheredatus quādo habeatur prꝯo mortuo. in. l. j. §. si pater. nu. 2. ff. de cōiungen. cum eman. libe. fo. 176.
4 Exheredatus quando admittatur ad renouādū prohibita alienari. in. l. filius. §. cum pater. nu. 2. ff. de leg. j. fo. 28.
4 Exheredatio non sequuta aditione nihil valet. in. l. filium. nu. 3. ff. ō bo. pos. contra tabu. fo. 168.
3 Exheredatio pōt tripl'r sumi. in. l. filio. nu. 5. ff. de inin. rup. testa. fo. 115.

7 **Exhibens** rem deteriorē atam culpa qua actiōe teneatur. in. l. exhibitionis. nu. 2. ꝛ 5. C. ad exhi. fo. 133.
7 Exhibeo verbū q̄t modis accipiaꝫ. i. l. minꝰ grauē. nu. 1. C. de testi. f. 150.

Exhonorare id est extra bonorē ponere. in. §. si vero sit nu. 1. in aut. de nup. fo. 20.

1 **Eximens** habētē priuilegium ne vocē nō teneꝫ edicto. in. l. sed eximēdi. §. itē si qs. nu. 1. ff. ne quis eū qui. fo. 61.
Eximens habentē priuilegium ne exigatur etiam si calumnioſe vocet tenetur edicto predicto. ibidem.
Contra eximentem calumnioſe vocatum iuratur in litem ad aliud interesse extra ius. ibidē. nu. 2.
Eximens captū qui nō poterat vocari pōt a iudice puniri. ibidē. nu. 4.
1 Eximens captus ad sui defensionē debet probare ꝙ ille nō debebat vel non poterat vocari. in. l. si per alium. nu. 4. ff. ne quis eum qui. fo. 62.
Eximēs iuste carceratus tenetur soluere creditoribus. in. l. quoties. nu. 1. C. de exacto. lib. x. fo. 12.

8 **Exordium** interponitur in causa appellationis etiaꝫ vna parte absente quod fit per citationem. in. l. fi. §. illud. nu. 2. C. de tempo. appel. fo. 86.

Expediri si quid debet per homines certe regiōis si nō potest per eos expediri debet per alios expediri. i. l. cum nominatorꝫ. nu. 1. C. de nauicula. lib. xi. fo. 26.
Et boc fit expensis publicis si illis culpa nō possit ascribi. ibidem.

3 **Explorasse** dicitur ille cui aliquid persuadeꝫ ꝙ ab his qui scire debēt nec tanta certitudo requirit sicut in testibus. in. l. eum qui. §. filius. nu. 2. ff. de acqui. here. fo. 174.

2 **Expensas** qui potest recuperare ab alio eunicente quando non possit habere regressum cōtra autorem suū in. l. titius. nu. 5. ff. de act. emp. fo. 126.
2 Expensas paruas circa rem commodatam cōmodatarius nō repetit. in. l. in rebus. §. possunt. nu. 1. ff. cōmo. fo. 83.
7 Expensa omnis pertinet ad vsufructuarium in reficiendo. in. l. eum ad quem. nu. 1. C. de vsufruc. fo. 128.
7 Expense legitime dicuntur que consueto modo fiunt. in. l. properandū. §. ꝛ si quidem. nu. 7. C. de indi. fo. 110.
3 Expensa facta in curando seruū ꝙ dicatur necessaria. in. l. dinortio. §. impendia. nu. 1. ff. solu. matri. fo. 10.
Expensa facta in curando equum accommodatum non repetitur si fuit modica. ibidē. nu. 2.
Si prꝯo cultura agri fit impensum plus ꝙ fuerit perceptum talis impēsa non deducetur de fructibus secundi anni. ibidē. nu. 3.
3 Expense facte ad custodiā tēporalem rei nō repetūtur sed cōpensantur cū fructibus. in. l. quod dicitur. el. ij. nu. 1. ff. de impē. in re dota. fac. f. 36.
Expense facte per detinentem castrum in custodiā castri compensantur cum fructibus. ibidem. nu. 2.
4 Expensarum nomine venit etiaꝫ pretium rei. in. l. quibus. §. quidā. nu. 1. ff. de condi. ꝛ demon. fo. 123.
3 Expensarum condemnatio an videatur facta si iudex in sententia dixit titium absolo ꝛ victum victori in expensis taxatiōe nobis reseruata. in. l. j. §. sinautem. nu. 2. ff. de here. insti. fo. 119.
3 Expense que fiūt in querendis lapidibus debent restitui. in. l. dinortio. §. si vir in fundo. nu. 1. ff. solu. matri. fo. 10.
8 Expensarū reseruatio fit in snia si iudex condēnet in expēsis licet nō taxet quantitatem. in. l. terminato. nu. 2. C. de fruc. ꝛ lit. expen. fo. 77.
Post diffinitiuam sententiam nō est de expensis tractandū: nisi iudex boc in sententia reseruauit. in. o. l. terminato. nu. 1. C. eo. ti.
Expensarum petitio non durat post sentētiam interlocutoriam que totam litem dirimit. ibidē. nu. 5.
Expense que debētur ratione victorie debētur officio iudicis. in. l. ij. nu. 1. C. de decurio. lib. x. fo. 15.
6 Expēsaꝝ taxationē si iudex delegatꝰ sibi reseruauit qō valeat talis reseruatio: vr̄ reseruata delegāti. in. l. ab executore. nu. 12. ff. ō appel. fo. 215.
7 Expēse testibꝰ debēt dari qñ veniūt. in. l. qm̄. i. ij. lec. nu. 7. C. ō test. fo. 151.
Expensas habere debent laboratores a cōducente. ibidē. nu. 8.
7 Expense facte in petendo tutorem pupillo que repetātur. in. l. ij. nume. 1. C. de nego. gest. fo. 86.
7 Expense nō semper debent refici propter emendationem sꝫ eo casu quo reus esset dānificatus. in. l. edita. nn. 31. C. de eden. fo. 46.
Expense que veniant reficiende propter emendationem libelli quo iure repetantur. ibidem. nu. 32.
4 Expense refectionis rei pertinent ad heredem si ei culpa potest imputari. in. l. patronus. §. codicilli. nu. 1. ff. de leg. iij. fo. 56.
2 Expense que fiunt in cudendo pecuniam deberent fieri de publico: licet consuetudo aliter seruat. in. l. ij. §. mutui. nu. 7. ff. si cer. peta. fo. 4.
Expense quādo veniant ex stipulatu. ꝛ nō officio iudicis. in aut. ad exhiben. nume. 4. fo. 24.
4 Expensa matricule venit legatis expensis studij. in. l. bis verbis. §. idez testator. nu. 2. ff. de leg. iij. fo. 67.
1 Expensarū deductio vt fiat duo debēt cocurrere. s. possessorē expēdisse: cōditionē dñi effectam meliorē. in. l. in fundo. nu. 2. ff. de reiudi. fo. 176.
Expense aut sunt vtiles aut necessarie aut volūtarie aut fiūt gratia que rendozum fructuū vel ad perpetuam rei vtilitatem. ibidē. nu. 4.
Expēse facte gr̄a querēdoꝝ fructuū ēducunt ab oi possessore. ibi. nu. 5.
Expensas vtiles in re factas quādo possessor bonefidei deducat in petitionem hereditatis. ꝛ quid in rei vendicatione. ibi. nu. 7.
Expēsas factas ab aliquo i re aliena animo repetēdi illas repetitactio ne negotioū. gesto. ibidē. nu. 15.
8 Expense funeris ante omnia deducuntur. in. l. fi. §. in computatione. nume. 1. C. de iure deli. fo. 33.
Expensum in recollectione testamenti et infirmatione detrahitur vt res alienum. ibidem. nu. 2.
Expense facte prꝯo vendendis rebus hereditarijs in satisfaciēdo creditoribus in subhastationibus gabellis ꝛ progenetis an deducātur tāꝙ es alienum vel legatarij ad eas contribuant. ibidē. nu. 3.
Quomodo probetur bec expensa. ibidē. nu. 4.
Expēsa magna debet probari testibus: parua probatur iuramēto. ibi.
3 Expēse necessarie sūt quas maritus habet necesse facere: ꝛ que dicatur. in. l. i. §. necessarie. nu. 1. ff. de impen. in re dota. fac. fo. 34.
Expense necessarie in petitione hereditatis vel rei vendicatione dicunt quando sunt ex parte rei. ibidem. nu. 4.
Expense facte per maritum in exigendis debitoribus dotis quādo cōputentur multieri. ibidem. nu. 6.
6 Expensas quisquis fecit in aduocatis potest repetere. in. l. si procurator nu. 2. ff. rem ra. habe. fo. 115.
4 Expēse quādo petuntur actione ex stipulatu tunc indez super expensis eodem die iudicare debet. in. l. si mulier. §. si rem. nu. 2. ff. de leg. iij. fo. 51.
Expense actione ex testamento quandocuiqꝫ peti possunt. ibidē.
Expēse an referanf iudicis officio. i auf. de mā. pn. §. deinde. nu. ꝛ. f. 17.
7 Expense possunt adinuicem compensari propter iustam causam litigādi. in auf. nouo iure. nu. 2. C. de iudi. fo. 112.
6 Expense si debentur ex natura cōtractus quare deducunf in stipulatione: ꝛ quis sit effectus. in. l. venditores. nu. 2. ff. de ver. oblī. fo. 38.
3 Expensas minimas repetit negotiorum gestor sequa in dote. in. l. omnino. nu. 1. ff. de impen. in re. dota. fac. fo. 35.
Expensa modica dicitur arbitrio iudicis. ibidē. nu. 3.
1 Expensum si est in re necessaria vltra ꝙ valeret tunc non repetitur. in. l. siue hereditaria. nu. 2. ff. de neg. gest. fo. 120.
Expensa facta capiendo bannitum quando possit repeti. in. l. j. nu. 4. ff. de iusti. ꝛ iure. fo. 5.
Expensarum refectio ꝙ veniat in causa criminali. in. l. cum satis. nu. 5. C. de agrico. lib. xi. fo. 36.
1 Expēse q̄ veniūt ratione cōtumacie debenf actione i factū ꝛ veniūt etiā dāna. in. l. vna. §. hoc iudicii. nu. 1. ꝛ 3. ff. si quis ius di. nō obtē. fo. 57.
Expense que veniunt ratione victorie veniūt officio iudicis. ibi. nu. 2.
In expensis que veniunt ratione victorie veniunt tantum que fiunt ratione litis. ibidē. nu. 3.
3 Expensarum condēnatio que dicitur spectare ad iudicem debet intelligi si fuerit petitum. in. l. i. §. magistratibus. nu. 1. ff. de magi. cōue. fo. 76.
2 Expēsas litis qui pmisit reficere q̄ fierent in re an intelligaf siue agatur circa rem siue circa possessionē. in. l. ratio. nu. 2. ff. de act. emp. fo. 120.
4 Expensa attribuitur illi patrimonio cuius contēplatiōe apparere potest facta. in. l. si titius. nu. 3. ff. ad trebel. fo. 152.
4 Expense facte per patrem in nuptiſs ꝛ vestimentis prꝯo prote filij an expense in nuptijs imputētur filio ꝛ vestes in collatione veniant. in. l. i. §. nec castrense. nu. 9. ff. de colla. bono. fo. 172.
1 In condemnatione expensarum quādo debeat haberi ratio aliorum dānorum. in. l. i. nu. 1. ff. de alie. iudi. mu. fo. 145.
5 Expense in honorē mercatorū facte per institorē societatis si insta ratio ne facte sunt societati ſputank. in. l. filius familias. nu. 7. ff. de dona. f. 61.
4 Expense facte ex causa querēdorum fructuum deducētur omni casu. in. l. si quod. nu. 2. ff. de leg. ij. fo. 43.
Expensa pijssima dicitur illa que fit prꝯo redemptione captiuorum. i. §. si vnum. nu. 1. in auf. vt cum de appel. fo. 48.
Expēse in lite veniūt multiplici de cā. in. §. ops. nu. 9. i auf. ō iudi. fo. 35.
3 Expensas quas fecit vltra quam facere deberet nō potest petere qui obtinuit in causa ideo tagantur a iudice. in. l. officio. nu. 1. ff. vbi pupil. edu. vel mo. debe. fo. 86.
Expense faciende sunt inter facultates. ibidē. nu. 2.
4 Expensa funeris ꝛ monumēti necessaria facta ab heredeꝫ es alienum detrahitur. in. l. i. §. de impensa. nu. 1. ꝛ 4. ff. ad. l. falci. fo. 133.
Illius expendens in monumēto fiendo per heredem quando possit ab herede repetere: ꝛ qua actione. ibidē. nu. 3.
Expensarum deductio quando fiat officio iudicis etiaꝫ parte nō oppo

b

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

nente.in.l.si.nu.2.ff.de peti.heredi.fo.171.

2 Expense alimentorum parue compẽsantur cum operis.in.l.cũ fundus §.seruum tuum.nu.4.ff.si cer.peta.fo.19.

7 Jn expensis quis non solum condẽnatur propter calumniam sed etiaz propter temeritatem.in aut' generaliter.nu.4.C.de epis.ɔ cleri.fo.29.

1 Jn condẽnatione expensaruz veniũt sumptus litis;viatica;ɔ cetera dãna.in.l.eum quẽ temere.nu.2.ff.de iudi.fo.159.

5 **Expoliatus** si ex interuallo recuperat possessionẽ perdit interdictũ vnde vi nõ remedium.l.si quis in tantam.C.vnde vi.quo ad penam criminalem;nec etiam perdit ius accusandi criminal'r.in.l.qui possessionem.nu.3.ff.de vi ɔ vi arma.fo.150.
Jtem taliter deiectus non perdit interdictum qõ ibi habebat pro aliis rebus amissis.ibidẽ.nu.4.

5 Expoliatus si expellit suum possessorem an teneatur.l.si quis in tantaz. C.vnde vi.in.l.j.§.quãdo vi mea.nu.2.ff.de vi ɔ vi arma.fo.149.
Expoliato licet inquietare officiũs suũ deiectorẽ nec teneẽ interdicto vti possidetis sed expellere incõtinenti.in.l.j.§.qõ ait.nu.3.ff.vti.pos.f.151.

5 **Exportari** dicit illud quod dolose portatur.in.l.seruius.§. si quis.nu.1.ff.de riuis.fo.157.

7 **Expressio** cause generalis an sufficiat in ꝓfessione extraiudiciali.in.l.gñaliter.nu.2.C.de nõ nu.pec.fo.165.
Expresso vitiato vitiatur tacitum.in.l.si tibi decem.§.de pignore.nu.4.ff.de pac.fo.85.

6 Expressio eoꝝ que tacite insunt an aliquid operetur.in.l.vnica.nu.1.ff. si pen.appel.moꝛs.fo.228.

4 Expressio eoꝝ que tacite insunt de volũtate aliquid operantur:secus si insunt ex necessitate.in.l.re coniuncti.nu.5.ff.de leg.iij.fo.63.

3 Expressio facta per aliũ modus q̃ per eum per quẽ tacite inest qd operetur.in.l.ɔ si perceperit.§.filius.nu.6.ff.de libe.ɔ posthu.fo.101.

5 Expressum est illud quod cõtinetur sub generalitate verboꝝ.in.l.preꝛ ait.nu.1.ff.de ope.no.nun.fo.24.

7 Expressio speciei qñ restringat genꝰ.in.l.maritus.nu.6.C.de ꝓcu.f.83.

4 Expssum si nõ valet an valeat tacitũ.l.si fideiusſoꝛ.nu.1.ff.de leg.j.f.16.

3 Expressum quot modis dicatur in.l.j.nu.7.ff.de vulga.ɔ pupil.fo.134.

4 Expressio eoꝝ que tacite insunt per alium modum q̃ insunt aliquid operatur.in.l.si ita.§.illi si volet.nu.1.ff.de leg.j.fo.18.

4 Expressio eoꝝ que tacite insunt quãdo aliquid operetur:et qualiter intelligaẽ illa regula.in.l.nõnunq̃.nu.2.ff.de condi.ɔ demon.fo.125.

7 Expresse dicitur illud quod specialiter expꝛimitur.in.l.duos.nu.4.C. quod cũ eo qui in alie.fo.160.

4 Expressio eoꝝ que tacite insunt per modum conditionis quando aliquid operetur.in.l.hec verba.nu.3.ff.de leg.j.fo.3.

1 Expressio eius quod tacite inest per legem facta a priuato nihil operaꝫ. in.l.si arrogator.nu.4.ff.de adop.fo.28.

7 Expressio eoꝝ que tacite insunt facta eo modo quo insunt nihil operatur.in repe.aut'.ingressi.nu.39.C.de sacrosan.eccle.fo.20.

5 **Expulso** de quasi possessione vie succurritur per interdictuz vnde vi.in.l.sequiť.§.si viã.nu.5.ff.de vsuca. fo. 97.
Expulsus de quasi possessione alicuius iurisditionis habet vtile interdictum vnde vi.ibidem.

5 Expulso in casu.l.aquilius.ff.de dona.quo remedio succurraꝫ.in.l.aquilius.nu.4.ff.de dona.fo.68.

8 Expulso quomodo succurratur per exceptionẽ iniustam.in.l.meminerint.nu.8.C.vnde vi.fo.95.

1 Expulsio de ciuitate non habetur pro deportatione.in prima,cõsti.ffoꝛ §.hec autem tria.nu.4.fo.4.

8 Ejectus de possessione si eum recuperat incõtinẽti non desinit vsucapere.in.l.si quis ad se fundum.nu.5.C.de publi.vel priua.fo.125.
Expulsus si recuperat incontinenti possessionem nõ incidit.in.l.si quis in tantam.C.vnde vi.ibidem.nu.6.

3 **Extensio** fit vbi est eadez ratio in repe.l.si constante.nu.27. ff.solu.matri.fo.19.
Extẽsio an habeat locũ in penis.in.l.si.nu.3.ff.de in ius voc.fo.58.

1 Extendũtur dicta in lege ad omnes res casus ɔ personas in quibus est eadem ratio.in.l.item veniunt.§.ait senatus.nu.1.ff.de peti.here.f.167.

6 Extensionem non recipiunt ea que sunt stricti iuris.in.l. non quasi.nume.1.ff.rem pupil.sal.foze. fo.106.

7 Extẽsio nõ fit in coꝛrectoꝛibus.in aut'.ex testõ.nu.4.C.de secũ.nup.fo.181

5 **Extoꝛquens** punitur ciuiliter ɔ criminaliter.in.l. licitatio.§.qõ illicite.nu.1.ff.de publ.ɔ vec.f.52.

Extra dictio:ɔ preter an ponanť inclusiue vel exclusiue.in.§. qñ autem.nu.1.in auť.qui.mo.na.fo.30.

2 Extraneus soluens primo creditoꝛi an succedat in ius primi tã ĩ hypothecaria q̃ ĩ psonali.i.l.aꝛisto.nu.2.ff.q̃ res pig. vl' hyp.obl.pos.f.141.
Quis ꝛsequitur per extraneũ qõ per se habere non potest.ibi.nu.8.

6 Extraneus quilibet quãdo poterit accusare de criminibus priuatis:de quibus in.l.si quis actiones.nu.6.ff.de priua.delic.fo.119.
Extranei qui dicãtur in hac materia etiam qui possiunt accusare in illis crimininbus priuatis.ibidẽ.nu.7.
Extraneꝰ possessoꝛ q̃ nõ possit opponere ℨ emphyteotã agẽtẽ ad fũdũ de canone nõ soluto.in.§.scire aũt.nu.3.ĩ aut'.de nõ alie.aut pnu.fo.12.

1 Extraneus si est substitutus heres ɔ repudianerit et postea restituatur q̃ substitutio reassumat vires.in.l.si sine.§.sed quod papinianus.nu.4.ff.de mino.fo.135.

8 Extraneus si fuit institutus heres a defuncto qui fundum extranei vendiderat an possit ipsum fundum ab emptoꝛe vendicare.in.l.si.§.in cõputatione.nu.7.C.de iure deli.fo.33.

6 Extraneus non tutoꝛ requirẽs ex re pupilli ipso pupillo acquirit in subsidium.in.l.filie.nu.1.ff.de solu.fo.96.
Extraneus an ɔ quando ɔ quo ordine admittatur.in.§.et hoc quidem.nu.7.in auť.de here.ɔ falci.fo.3.

7 Extraneus quando videatur dotare de proprio vel de bonis mulieris. in.l.si.uu.3.C.de do.promis.fo.183.

4 Extraneus potest spurio relinquere.in.l.si gener.nume.9.ff.de bis qui. vt indig.fo.114.

3 Extraneus quando non possit opponere exceptionem dominij.in.l.si alienam.nu.5.solu.matri.fo.12.

3 Extranei quãdo sunt scripti heredes quam partem auocat preteritus. in.l.filio.nu.17.ff.de iniu.rup.testa.fo.116.
Extraneus quis dicatur.in.l.j.nu.2.C.de impo.lucra.lib.x.fo.19.

3 Extraneus qui stipulatus est dotem sibi reddi quando agat cõtra,virũ insolidum.in.l.ij.nu.18.ff.solu.matri.fo.5.

3 Extraneus semper videť adiectus ad solutionẽ siue quis stipulatur sibi aut extraneo siue extraneo aut sibi.in.l.caius.nu.2.ff.so.ma.fo.30.
Extraneus si dedit dotem ɔ stipulatus est eam sibi reddi aut cui de iure debebit:ex hac stipulatione actio est integra mulieris.ibidẽ.nu.5.
Extraneus quãdo stipulatur dotem sibi reddi ɔ mulieri actio queritur pro parte.ibidem.nu.6.
Extraneus qñ stipulatus est dotẽ simplr cui actio acquiraꝫ.ibidẽ.nu.7.

3 Extraneus nõ habet eadem priuilegia que habet mulier.in.l. semel mora.nu.4.ff.solu.matri.fo.24.
Extranei duo si sunt obligati ꝓ dote ɔ alter vergat ad inopiã an mulier possit agere ad dotem.in repe.l.si constante.nu.35.ff.sol.ma.fo.19.
Extraneus põt dotẽ reciperee ad eiꝰ restitutionẽ se obligare.ibi.nu.36.
Extraneus qui recepit dotem ɔ promisit restituere si vergit ad inopiam mulier agere potest ad dotem.ibi.nu.37.

3 Extraneus institutus potest exheredari.in.l.paterfamilias.nume.3.ff. de heredi.instí.fo.127.

3 Extraneus qui dotẽ dedit ꝓ muliere ɔ pactus est sibi dotẽ restitui an casu inopie viri poterit agere ad dotem.in repe.l.si constante.nume.55.ff. solu.matri.fo.20.
Extraneus qui dotem dedit et pactus est sibi dotẽ restitui habet beneficium.l.in omnibus.ff.de iudi.ibi.nu.58.

5 **Extremum** a quo in fictione trãslatiua sufficit quod sit in eo habilitas facti:licet non sit habilitas vel capacitas iuris.in.l.si is qui pro emptoꝛe.nu.62.ff.de vsuca.fo.103.
Extremum ad quod requirit habilitatem iuris ɔ facti.ibidẽ.nu.64.

De litera.F.

Faber quis dicatur in rubri.numero.1.C.de fabricẽ. lib.xi.fo.28.
Fabri qñ nõ sunt in terra debẽt ex locis circũstãtiꝰ inueniri.in.l.cõtinuus.§.itẽ qui.nu.4.ff.de ver.obli.fo.55.
Faber malleãs in xta scholas potest expelli.in.l.vnica.§. ita vt vnicuiq̃.nu.2.C.de stu.libe.lib.xi.fo.29.

3 **Facere** aliquid si aliquis debet ex.l.dispositione cõsilio alteriꝰ: illud necessario requiri ɔ sequi debet.in.l. impuberibꝰ. nu.1.ff.de suspec.tuto.fo.73.

3 Facere de voluntate alicuius vel eius mandato q̃ idem sit.in.l. post dotem.nu.11.ff.solu.matri.fo.27.

6 Fieri id quod non debet si fiat factum tenet.in.l.j.§.biduum.nume.1.ff. quando appel.sit.fo.222.

6 Facere quem securum ɔ facere quem cautum idem importãt.in.l.j.§.iudiciales.nu.13.ff.de preto.stipu.fo.103.

6 Facere qui potest aliquid:aliquo inuito vigore sui cõsensus id facere potest:ɔ eo absente.in.l.qui potest inuitus.nu.1.ff.de reg.iur.fo.261.
Facere qui põt aligd alio inuito,ppter defectũ iuris in persoñ ipsius: qñ illud facere possit eo inuito:vel eo presentevel absente.ibi.nu.2.

5 Faciens per alium an dicatur vere facere ita vt puniatur statuto puniẽte facientem.in.l.si is qui pro emptoꝛe.nu.61.ff.de vsuca.fo.103.

6 Facere qui nõ põt per se debet facere per substitutum. quãdo nõ est electa industria psone.in.l.cõtinuus.§.si ab eo.nu.1.ff.dever.obli.fo.56.

3 Faciẽdi aliquid cũ alterius ꝓfilio habẽs potestatẽ a lege vel ab hoĩe qñ teneatur illud sequi.in.l.titiũ.nu.3.ff.de admini.tuto.ɔ cura.fo.66.

3 Facere aliquid quãdo quis dicatur causa custodie vel vt heres.in.l.pro herede.nu.2.ff.de acqui.here.fo.170.

2 Facere qui non potest q̃ non possit consentire facienti.et quando.in.l.si fundus.§.si nesciente.nu.3.ff.de pig.fo.fo.138.
Facere quod quis debet id quod euitare nõ potest.in.§.illud.nume.1.in aut'.vt iudi.fine quoquo suffra.fo.14.

2 Faciens ɔ fieri faciens an pariter teneantur.in.l.et hec distinctio.§.nam si.nume.1.ff.loca.fo.131.

8 Faciens vno tpe vim occupationem ɔ homicidiũ non punit de quolibet sed vnum

sed vnũ est delictũ aggrauatũ.in.l.qñ.nu.1.C.de publi.vel priua.f.124.

6 Qui per alium facit fingitur per seipsum facere.in.l. vtrum.nume.1.ff. de parici.fo.181.

5 Faciẽs per aliũ ipse videť facere qñ persona faciens est solũ capax illius facti:licet nõ iuris.in.l.i.§.itẽ acquirimus.nu.9.ff.de acqui.pos.fo.80.

3 Facere qui potest aliquid vtroq̃ modo.s.nomine suo ɔ vt heres quo nomine dicatur feciſſe.in.l.gerit.nu.21.ff. de acqui.here.fo.181.

5 Faciens contra prohibitionem quando videatur facere vt.i.l.j.§.qd si. nu.1.ff.quod vi aut clam.fo.159.

4 Facere qui tenetur aliquid infra tempus eidem statutum ad faciendum si nõ facit in tempoze post tempus videtur prohibitus.in.l.statuliberũ §.stichum.nu.1.ff.de leg.ij.fo.31.

1 Fieri raro dicitur quod fit bis.in.l.iura.nu.1.ff.de leg.fo.15.

6 Fieri faciens an teneatur lege corneliave pretoria.in.l.sed si vnus.§.seruus.nu.1.ff.de iniur.fo.141.

6 Facere qui nõ potest de iure quãdo debeat facere de facto ad euitandum pene cõmissionem.in.l.quidam cũ filium.nu.7.ff.de ver.obli.fo.53.

1 Fauetur magis ei qui facit ex necessitate q̃ qui facit ex volũtate.in.l. qõ si minoꝛ.§.restitutio.nu.2.ff.de mino.fo.135.

4 Faciens incontinenti non videtur se corrigere.in.l.quod traditum.nu.3.ff.de condi.ɔ demon.fo.130.

1 Facere in contractibus extraiudicialibꝰ quis non cogitur precise ad factum.in.l.filiusfamilias.§.procuratoꝛẽ.nu.3.remissiue de procu.fo.103.
Quis non põt precise cogi ad factũ qñ allegat iustã causam.ibi.nu.4.

5 Faciẽs per alium ipse videt facere in his que iuris sunt secus in his que sunt facti.in.l.pater ex quincia.nu.1.ff.de manumiſ.vindi.fo.74.

2 Facere aliquid de nouo ɔ iam factum continere q̃ sint diuersa.in.l.eum qui.§.in popularibus.nu.5.ff.de iureiur.fo.32.

2 Facta que possunt locari quomodo cognoscãtur.in.l.naturalis.§.ait cũ naturalis.nu.1.ff.de prescrip.ver.fo.135.

7 Facta cõtra legẽ quãdo valeant.in.l.nõ dubiũ.nu.21.C.de leg.fo.33.
Si facto contra.l.lex imponit penam an illud factum teneat quãdo lex nihil dicit de nullitate.remissiue.ibidẽ.nu.22.

1 Facta ab alio de mandato iudicis reputantur facta ab eo.in repeti.l.ij. nu.3.ff.de offi.procu.cesa.fo.43.

1 Facta ante aditam hereditatem non veniunt in iudicio.in.l.qui erat.numero.6.ff.fami.berci.fo.196.

3 Facta appellatiõe pẽdẽte renouanť in pristinũ statũ per officiũ iudicis appellatiõis.in.l.chirographꝰ.§.ab eo.nu.2.ff.de admi.tu.vl'cu.fo.68.
Quando fiat dicta renocatio:ɔ circa que.ibidem.
Facta per vnum non potest alius infringere.in.l.semel.numero.2.C.de apoch.pub.lib.x.fo.13.

7 Facta contra ius habentur pro infectis:ɔ quando.in.l.nõ dubium.nu.2.13,16.ɔ.20.C.de legi.fo.32.

2 Facta non possunt repetiꝛepetitur tamen estimatio.in.l.si nõ sortez.§. libertus.nu.3.ɔ.4.ff.de condi.indebi.fo.53.

3 Facta atrocia que dicanť.in.l.i.§.si qs.nu.1.ff.de suspec.tuto.fo. 72.

6 Facta in stipulationem deducta quãdo diuidua ɔ quãdo indiuidua sint. in.l.stipulationes.nu.7.ɔ.8.ff.de ver.obli.fo.26.

7 Facta in quibus requiritur sumptus presumuntur facta per eum q debebat facere.in.l.ij.nu.2.C.arbi.tute.fo.193.

7 Facta tempoze tyranni vero domino superueniẽte cassantur.in.l.decernimus.nu.1.C.de sacrosan.eccle.fo.26.

1 Factũ ab arbitro assumpto sup vno articulo poterit renocari officio iudicis ex vi appellatiõis.in.l.arbitrio.nu.3.ff.qui satisda.cog.fo.64.

6 De facto verbum qualiter accipiatur.in.l.stipulatio ista.num.4.ff.de verb.obliga.fol.17.

1 Facto proprio contranenire quando quis possit.in.l.post mortem.nu.1.ff.de adoptio.fol.30.
Factum eius ex cuius persona lucrum sentit quis probare nõ debet.in l.si cum dotem.§.si pater.nu.1.ff.solu.matri.fo.15.
Factum a maiori parte fideicommissariozum tenet:licet in testamẽto dicatur quod illud q̃ fuerit per omnes approbatum teneat.i.l.egactores. nu.1.C.de suscepto,lib.x.fo.24.

1 Factum vno tpe vt singuatur factũ alio requiritur quod extrema sint habilia vt eo tẽpoze q̃ fingitur.in.l.receptũ.nu.2.ff.cõmu.pre.nu.188.

1 Factum legitime nõ retractatur ex facto superuenienti.in.l.patre furioso.nu.3.ff.de his qui sunt sui vel alie.iur.fo.25.

1 Factũ gra virtutis nõ punitur.in.l.j.§.remouet.nu.5.ff.de postlı.f.97.

5 Factuz ex quo exceptio resultat debet aperte a reo proponi.in.l.j.nu.7. ff.de exceptio.fo.163.

1 Facto proprio contranenire licet nõ valido de iure quando quis venire possit.in.l.per fundum.nu.1.ff.de serui.rusti.predi.fo.186.
Facta retro an trabantur ad presens.ibidẽ.nu.3.

1 Jn iudicijs quis tenetur precise ad factum.in.l.sed ɔ be.§.preter.nu.4. ff.de procura.fo.107.

1 Ubicunq̃ quis tenetur ad factũ ex legis dispositione tũc quis cogitur precise ad factum.in.l.põnius.nu.15.ff.de neg.gest.fo.117.
Factum per aliquem tanq̃ nuntiũ nõ potest ratũ haberi.ibidẽ. nu.23.
Factum per procuratoꝛem renocatũ potest ratũ haberi.ibidẽ.nu.24.

3 Factum filie durante patria potestate nocet sibi facte sui iuris.in.l.ij.§. item si.nu.1.ff.solu.matri.fo.6.

5 Factum a iudice ex suo officio nobili parte nõ petente quãdo valeat.in l.dies cautioni.§.hoc autem iudiciũ.nu.3.ff.de dam.infec.fo.28.
Factũ a iudice ex suo officio necessario q̃ radicatur principaliter in pso na ipsius quando valeat si fit parte non petente.ibidẽ.nu.4.

1 Factum esse aliquid quando dicatur.in.l.is qui reipublice.numero.3.ff. qui.ex cau.maio.fo.144.

4 Factum ciuiliter non sufficit ad implementũ cõditionis.in.l. si ita qs. §.is cui.nu.1.ff.de leg.ij.fo.36.

2 Facto suo contrauenire non potest quis ad suum cõmodum.in.l. si non sortem.§.heredi.nu.13.ff.de condi.indebi.fo.53.

8 Factum patris non nocet filijs antea natis.in.l.ij.numero.2.C.de lib.ɔ eoꝝ liber.fo.7.

6 Factum in quo requiritur expẽsa presumitur factum ab eo qui tenebaꝫ illud facere.in.l.cum seruus.nu.4.ff.de ver.obli.fo.39.

7 Factum q̃ non possit apponi solutioni per modum pene.in.l.cum allegas.nu.2.C.de vsuris.fo.169.

1 Factum infra.cccl.xv.dies dicitur factum infra annum.in.l.ita vulneratus.nu.3.ff.ad.l.a quil.fo.193.

6 Factum in re presenti dicitur factum parum ante vel post.in.l.j.numero 6.ff.de solu.fo.87.

7 Factum ab vxoze propter minas illatas a marito rescinditur officio iudicis.in.l.interposita.nu.6.C.de transac.fo.62.

5 Factum ab aliquo tanq̃ a nuntio sine mandato potest haberi ratũ.ɔ an possessio mihi queratur cum quis cõstituit se nomine procuratoris mei possidere.in.l.certe.§.si procurator.nu.1.ff.de preca.fo.161.

8 Factum in tempoze dicitur quod fit per modicũ ante vel post sine interuallo.in.l.j.nu.1.C.de ope.liber.fo.6.

7 Factum in ipsa contestatione litis vel statim post dicitur factum in ex̃cio litis.in.l.cum ɔ iudices.nu.8.C.de iureiur.fo.106.

6 Factũ alienum quãdo non habetur respectus ad ipsum fieri sed ipm factum perfectum ꝓmitti põt.in.l.nemo est.nu.2.ff.de duo.reis.fo.59.

7 Factũ filij nõ debet nocere patri.in aut'.ecõtra.nu.1.C.de dinoꝛ.fo.186.

8 Factũ ab vno ex coꝛreis qõ nõ noceat alteri quantũ ad interrũpẽdã prescriptionem quo ad alia.in aut'.hoc ita.nu.51.C.de duo.reis stip.fo.113.
Factum vnius coꝛreoꝝ credendi cõstituens debitoꝛẽ in moꝛa ꝓdest alteri.ibi.nu.62.

7 Factum in iudicio parte absente an prosit alijs.in aut'.matri ɔ anie.nu. 2.C.quando mu.tute.offi.fun.po.fo.190.

7 Factum ciuiliter quando repꝛesentet eũdem effectum quem factuz naturaliter.in.l.si.nu.2.C.de his qui ve.eta.impe.fo.100.

6 Factum si desijt posse fieri an possit agi ad ipsum factum an vero ad interesse.in.l.stipulationes.nu.44.ff.de ver.obli.fo.29.

7 Factum vnius ex fratribus non nocet alteri.in.l.vna.nume.1.C.si in cõmu.ea.cau.fo.94.
An que fieri possunt per statutum fieri etiam possint per pactum. in rubri.nu.1.C.de decre.decurio.lib.x.fo.20.

6 Factum nomine defuncti an possit haberi ratum per heredem.in.l.bonoꝝ.nu.3.ff.rem ra.habe.fo.117.

6 Factum nomine defuncti potest ratum haberi per heredem.in.l.si fine. §.si procuratoꝛ.rem ra.habe.fo.116.

5 Ald factum quis precise tenetur quando factum venit in obligatione legali.in.l.j.§.hoc aũt.nu.4.ff.de ope.no.nun.fo.5.

5 Factum quod possum habere ratum licet non qualitatem facti.in.l.j.§. sed ɔ si.nu.3.ff.de vi ɔ vi arma.fo.148.

6 Factũ si stipulatur qs sibi ɔ titio heredi:ɔ titio non interfit sed alterius illi soli actio cõpetit.in.l.cõtinuus.§.preterea.nu.5.ff.de ver.obli.fo.56.

3 Factum qui scit ɔ facit contra ius presumitur in dolo.in.l.propter veneni.§.neptis.nu.1.ff.ad fille. fo.193.
Factum defuncti nõ retractatur ex persona heredis maioris.in.l.ij.nu. 1.C.de his qui.vt indig.fo.38.

2 Factum pro facto ɔ factum pro dato potest cõstitui.in.l.§.j.eu3qui.nu. 4.ff.de consti.pecu.fo.74.

4 Factum in porticu non dicitur factum in domo sed ante domũ sic.in.l. cetera.§.hoc senatus.el.ij.nu.3.ff.de leg.j.fo.14.
Factum in hostio an dicatur factum in domo.ibidẽ.nu.4.

2 Facti ignoꝛãtia presumit in minoꝛi in l.si qs.nu.4.ff.ad macedo.f.95.

3 Quis debet esse certus de facto suo.in.l.cum falsum.nume.1.ff.de acqui. here.di.fo.174.

2 Factum ex quo quis vult q̃ aliquid presumatur debet allegari.in.l.cũ quid.nu.15.ff.si cer.peta.fo.7.

5 Factũ qñ nõ est punibile in qualibet parte loci illa pars in qua est punibile ꝺ3 exprimi.in.l.nõ solum.§.sed vt.pbari nu.1.ff.de ope no.nũ.f.15.

3 Facta a prelato qui postea est remotus tenent.in.l.quoties.nu.1.ff.de acqui.heredi.fo.174.
Facta a prelato qui fuit pronunciatꝰ nõ esse prelatũ an teneãt ibi.nu.1.
Facta a prelato qui fuit pronunciatꝰ capozales id est proditoꝛes dicuntur duces factionum.in l.constitutiones.nume.2.ff.de appel.fo.218.

6 **Factionum** factoꝛes dominoꝝ possunt cogi ꝓ exactione tributoꝝ.in.l missi. nu.4.C.de exacto.lib x fo.12.

4 **Facultas** soluendi aliud ꝓ alio transit ad singulare successoꝛem.in.l.si qñ quis.§.heres.nu.1.ff.de leg i.fo.26.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Facultas soluendi quando perimatur litis cõtestatione: vel donec agatur iudicati si vnum est in obligatione aliud in solutione ex dispositione contrahentis vel testatoris. ibi. nu. 6.
6 Facultas soluendi adiecto non tollitur per simplicem renuntiationem: nec per partis receptionẽ. in. l. aliud est. nu. 1. ff. de solu. fo. 101.
Facultas soluendi adiecto: adiecta ex postfacto tolluntur simplici reuocatione vnius. ibidẽ. nu. 2.
4 Facultas eũdi an sit facultas realis vel personalis. remissiue. in. l. pater nu. 10. ff. de serui. lega. fo. 75.
5 Facultas offerẽdi seruũ pro noxa quã habet cõdẽnatus vsq; ad quantũ tẽpus ei detur. in. l. miles. §. decem noxe. nu. 4. ff. de re iudi. fo. 116.
6 Facultas soluendi adiecto tollitur litis contestatione. in. l. si quis. nu. 7. ff. de solu. fo. 93.
5 Facultati eundi per viam publicam nõ prescribitur. in. l. viam publicã. nu. 1. ff. de via publi. fo. 145.
8 **Falcidia** nõ detrahit inuẽtario nõ cõfecto ℞ integra legata ꝑstant. k. in auꝛ. sed cũ testatoꝛ. nu. 8. C. ad. l. falci. fol. 51.
Falcidia a falce dicta: quia sicut falx resecat. in. §. hinc nobis. nume. 1. in auꝛ. de here. ℞ falci. fo. 4.
Falcidia nõ a prætore sed a consule introducta vel a tribuno denominata. ibidem. nu. 2.
7 Falcidia resecat ipso iure quo ad dominiũ non quo ad obligationẽ naturalem. in. l. cũ quis. nu. 2. ℞. 4. C. de iur. ℞ fac. igno. fo. 36.
Legitima debita iure nature falcidia appellatur. i auꝛ. de immẽ. dona. numero. 1. fo. 42.
Trebellianica falcidia appellatur. item falcidia ponitur pro debita iure institutionis. ibidem.
Falcidia etiam appellatur quelibet lex que resecat. in auꝛ. de immen. dona. nume. 1. fo. 42.
4 Falcidia quando detrahatur de impensa monumenti. in. l. j. §. de impẽsa. nu. 5. ff. ad. l. falci. fo. 133.
Heres subtrahens aliquid de hereditate ꝙ perdat falcidiaꝫ. in. §. hinc nobis. nu. 3. in auꝛ. de here. ℞ falci. fo. 4.
Et an totius hereditatis vel rei subtracte tantũ. ibidem.
Triplex est ius disponens circa falcidiam quando heres subtrahit aliquid de hereditate. in. §. hinc nobis. nu. 3. in auꝛ. de here. ℞ falci. fo. 4.
4 Falcidie iure deductum computatur in partem que deducenti debet restitui. in. l. liberto suo. §. filium. nu. 2. ff. de annu. leg. fo. 70.
4 Falcidia hodie prohiberi potest per testatorẽ. in. l. cum pater. §. titio fratri. nu. 4. ff. de leg. ij. fo. 46.
Falcidia dicitur inducta magis in fauorem testantis quam contra eius voluntatem. in. §. si enim. nu. 1. in auꝛ. de here. ℞ falci. fo. 4.
7 Falcidia non detrahitur ex legato facto ecclesie. in. l. sancimus. la. ij. nu. 1. C. de sacrosan. eccle. fo. 26.
4 Falcidia de diuiduis detrahitur de re ipsa: de indiuiduis de estimatione. in. l. si vsusfructus. nu. 1. ff. ad. l. falci. fo. 132.
Omnia estimãtur vt sciatur an falcidia debeat detrahi. ibidẽ. nu. 2.
Falcidia vt detrahatur qualiter fiet vsusfructus estimatio. ibidẽ. nu. 4.
4 Falcidia non detrahitur de legatis anime. in. l. penales. §. si titio. nu. 1. ff. ad. l. falci. fo. 136.
4 Falcidia non detrahitur de mortis causa capione. ℞ latius. in. l. j. §. item si ita. nu. 1. ℞. 3. ff. ad. l. falci. fo. 132.
5 Falcidia ꝙ resecat ipo iure. in. l. ij. §. si quis ex nu. 2. ff. quoꝛ lega. f. 142.
Quod resecatur per falcidiã an sit debitũ naturaliter. remissiue. ibideꝫ.
4 Falcidia nõ detrahit de legatꝫ ad pias causas: ℞ ideo ꝙ ea parte detrahit ad incõmodũ heredis ℞ legatarioꝝ. in. l. ex asse. nu. 1. ff. ad. l. fal. fo. 137.
4 Que extra testamenti causam capiũtur nõ imputantur in falcidiaꝫ nec trebellianicam. in. l. pater filiam. nu. 1. ff. ad. l. falci. fo. 134.
4 Falcidia de legato alimẽtoꝝ facto cõtẽplatiõe amicitie detrahit: secus si contẽplatione paupertatis. in. l. alio herede. nu. 4. ff. de ali. leg. fo. 90.
4 An illud quod resecatur per falcidiam fit naturaliter debitum. ꝙ sic cõtra vltramontanos. in. l. j. §. ij. nu. 1. ff. ad. l. falci. fo. 132.
4 Falcidia qñ cessat in vno legato ex dispositiõe testatoris heres nõ onerat sed ceteri legatarij. in. l. g quadringẽta. nu. 2. ff. ad. l. falci. fo. 139.
4 Falcidia detrahitur de debito legato nisi probetur debitũ per testes vt instrumenta. in. l. qui vgoꝛi. nu. 2. ff. de auro ℞ arg. leg. fol. 94.
Falcidia detrahitur de relicto pro vsuris ℞ male ablatis: nisi probet debita. ibidem. nu. 3.
3 Falcidia habet locum etiam quando legata debentur ex hoc edicto. in. l. quia autem. nu. 3. ff. si quis omiſ. cau. testa. fo. 188.
4 In falcidiã q̃ sunt q̃ imputank. in. l. in quarta. nu. 3. ff. ad. l. falci. f. 140.
Ratio quare in falcidiam solum imputatur quod iure hereditario capitur: secus in trebel. ibidẽ. nu. 6.
7 Falcidia q̃ dicat ꝓprie. in auꝛ. vnde si parẽs. nu. 1. C. de inof. testa. fo. 120.
4 Falcidia quam ob causam fuerit reducta. in. l. nemo potest. nume. 4. ff. de leg. i. fo. 17.
Falcidie appellatione trebellianica comprehenditur. in. §. si autẽ heres nu. 3. in auꝛ. de eccle. fo. 53.
2 Falcidia detrahitur de donatione inter virum ℞ vgorem morte ꝛfirmata. in. l. cũ hic. nu. 2. ff. de dona. inter vi. ℞ vgo. fo. 157.
8 Falcidia cessat in legatis ad pias causas: ℞ est onus heredis ℞ legatarioꝝ. in. auꝛ. similiter. nu. 2. C. ad. l. fal. fo. 51.
Falcidia dicitur prohibita quando legatarius est prohibitus alienare. in. §. si quando. nu. 1. in auꝛ. vt sponsa. fo. 51.
4 Falcidia detrahitur ex donatiõe causa mortis: ℞ ea detracta fideicõmissum intrinsecus minuitur. in. l. cũ pater. §. eoꝝ. nu. 2. ff. de leg. ij. fo. 44.
Tacita prohibitio falcidie an sufficiat. in. §. si vero expressiꝫ. nume. 5. in auꝛ. de here. ℞ falci. fo. 5.
4 Falcidia hꝫ locũ ab intestato. in. l. filiusfa. qui. nu. 2. ff. ad. l. falci. fo. 135.
4 Falcidia an deducatur in vna re remissiue. in. l. nõ amplius. §. cum bonorum. nu. 3. ff. de leg. i. fo. 19.
2 **Fallacia** de quid ad quale vocatur fallacia accidẽtis. in. l. sed ℞ si. nu. 3. ff. de condi. inde. fo. 51.
8 **Falsitas** cõmissa debet alicui nocere vt quis in penam falsi incidat. in. l. damus. nu. 1. C. de fal. fo. 126.
Falsitas vt puniatur sufficit ꝙ noceat quo ad semiplenã probationem vel aliquale iudicium. ibidem. nu. 2.
7 Falsitas cõmittitur non solum dicẽdo falsum sed etiam in tacẽdo quod est verum. in auꝛ. presbyter. nu. 1. C. de epis. ℞ cleri. fo. 28.
6 Falsitatem committens an causam perdat. in. l. in fraudẽ. §. quoties. nu. 1. ff. de iure fisci. fo. 234.
Falsitas est immutatio veritatis. in auꝛ. de instru. cau. nu. 2. fo. 31.
7 Falsitas i teste qñ noceat, pducẽti. in. l. si ex falsis. nu. 14. C. de trãsa. f. 73.
3 Falsus an cõmittat si ille qui fecit citare aliquos in relatione plures posuit ꝙ citari fecerit. in. l. si mulier. §. si seruus. nu. 2. ff. rerũ amo. fo. 38.
Falsus ℞ falsatũ an differãt. in. l. §. illud ꝯ. nu. 7. in auꝛ. g. mo. na. fo. 30.
7 De falso quãdo possit ℞ per viam exceptionis ℞ per viam accusationis cognosci. in. l. cũ quidam. in. ij. lec. nu. 7. C. de fi. instru. fo. 158.
6 Falsum vere requirit dolum: non quasi falsuꝫ. in. l. diuus. nume. 2. ff. de falsis. fo. 183.
4 Falsum non videtur ꝙ iuuatur primo dio veritatis. in. l. cũ filius. §. heres meus. nu. 1. ff. de leg. ij. fo. 43.
4 Falsum dicens coraꝫ iudice vel producens qua pena puniatur. in. l. nullum. nu. 3. ℞. 6. C. de testi. fo. 152.
4 Falsum dicitur tribus modis. ℞ statuta loquẽtia de falso intelliguntur propie ℞ stricte de falso ꝙ cadit in aliquo capitulo. in. l. si is qui. §. vtrũ nu. 7. ff. de reb. dub. fo. 107.
7 De falso q̃tuoꝛ modis cognoscit. in. l. si ex falsis. nu. 6. C. de trãsac. f. 72.
7 **Fama** non probat dominium sed probationem coadiuuat. in. l. proprietatis. nu. 2. C. de proba. fo. 143.
Fama! inducit instam causam credendi: ℞ fictitiũ putatiuum. ibi. nu. 3.
1 Fama bona dicitur illese dignitatis status legibus et moribus cõprobatus. in. l. j. nu. 1. ff. de his qui no. infa. fo. 98.
6 Fama ꝙ sit duplex: vna hoꝛis: alia inter homines. in. l. de minore. §. plurium. nu. 5. ff. de questio. fo. 196.
Fama inter homines est duplex. ibidẽ. nu. 6.
Fama est cõis opinio voce manifesta ex suspicione proueniẽs. ibi. nu. 7.
Fama in quo loco debet esse. vbi quod de aliquo homine in genere in loco originis vel vbi conuersatur. ibidẽ. nu. 10.
Fama requirit de necessitate locũ: sed sufficit quod sit cõmunis opinio eorum ad quos spectat: ℞ ponit multa exempla. ibidẽ. nu. 11.
Fama totius ciuitatis quod requiratur in negotijs magnis: in paruis vero sufficit fama vicinie. ibidẽ. nu. 12.
Fama vt probetur requiritur ꝙ sit communis opinio eorũ vel maioris partis illius vniuersitatis ad quod spectat: ℞ sic quot homines faciant famam. ibidem. nu. 13.
Famam quando faciant decem vel ꝛx. homines. ibidem.
Fama vt sit probata debet esse opinio maioris partis hominũ ciuitatꝫ vel vicinie: vel etiam mulierum: secũdum quod spectat principaliter ad quẽlibet. ibidẽ. nu. 14.
Fama debet habere oꝛtum a personis honestis ℞ fidedignis: nõ maleuolis neq; suspectis. ibidẽ. nu. 15.
Fama potest habere oꝛtum etiam a vilibus: quãdo habet originem ab alio actu quam a dicto personarum. ibidẽ.
Fama ex quo tempore debet oꝛiri. vbi quod tempore commissi delicti. ℞ postea ante accusationem ℞ post accusationẽ. ibi. nu. 16.
Fama q̃liter possit oꝛiri tpe ꝛtracti maleficij: ℞ ponit exẽpla. ibi. nu. 17.
Fama tunc dicitur vana vox populi qñ suspicio nõ precessit. ibi. nu. 18.
Fama qualiter probetur: vbi ꝙ per duos testes dicẽtes maioꝛẽ partez populi vel vicinie hoc sentire: quia audierũt maioꝛem partem populi sic dicere. ibidem. nu. 19.
Fama dicit probata quando testes dicunt qõ audierũt a maioꝛi parte hominum seu gentium istius ciuitatis ville vel castri. ibidẽ. nu. 20.
Fame probatio non vitiatur licet testes deponentes dicant se a diuersis hoc sciuisse diuersis tẽporibus ℞ diuersis locis. ibidẽ. nu. 24.
Fama an faciat semiplenam probationem: remissiue. in. l. j. §. idẽ cornelio. nu. 4. ff. de questio. fo. 193.
6 Fama quod potest probari negatiue. in. l. de minore. §. plurũ. nume. 25. ff. de questio. fo. 197.
Fama si probatur ab vna parte affirmatiue ab alia negatiue statur testibus: ℞ si sunt testes equales statur illi fame que processit ex verisimilioribus presumptionibus. ibidẽ. nu. 26.
Fama si probatur diuerso tẽpore: puta maleficium factum vno tẽpore ℞ fama innocentie alio tempore statur vltime fame. ibidẽ. nu. 27.

Fama cõtraria

Fama cõtraria quãdo probatur respectu diuersorum locoꝝ si probationes sunt equales neutri creditur: alias inspicit qualitas testiũ. ibi. nu. 28
Fame effectus quis sit. ibidẽ. nu. 30.
Intelligitur de fama que habet originez ex probabilib⁹ causis. ibi. nu.
Fama non diuiditur inter simplicem ℞ publicam. ibidẽ. nu. 32.
3 Fame due contrarie si probantur: ℞ opinio heredis cum vna concordat que fama preferatur vt quis dicatur testari potuisse. in. l. is potest. nu. 23. ff. de acqui. heredi. fo. 169.
6 Fama publica excusat a dolo. in. l. mẽses. §. mulier. numero. 1. ff. ad. l. iul. de adulte. fo. 170.
6 Fama publica inducit iustum errorem vt quis excusetur a calumnia. in. l. accusatorum. nu. 6. ff. ad turpil. fo. 189.
2 Fama quã probatione faciat. in. l. admonẽdi. nu. 46. ff. de iureiur. fo. 35.
2 Fama per se non probat licet probatione ꝛ coadiuuat. in. l. testiũ. §. eius quoq;. nu. 1. ff. de testi. fo. 152.
Fama publica dat iustam causaꝫ credẽdi. in. l. vltima. nume. 4. C. si ser. aut liber. lib. g. fo. 17.
5 Famam non extare qualiter probetur. in. l. j. §. item labeo. nume. 8. ff. de aqua plu. arcen. fo. 46.
3 Fama an sufficiat ad probationem dominij. in. l. quidam in suo. nume. 5. ff. de condi. insti. fo. 159.
1 Fama sequens quod tollat effectuꝫ fame precedẽtis. in. l. sed et si lege. §. de eo aũt. nu. 2. ff. de peti. here. fo. 168.
8 **Familiaris** quãdo accusare possit dñꝫ domus. in. l. pe. nu. 1. C. qui accu. non. pos. fo. 121.
7 Familiaris si desinit esse familiaris quando testificetur. in. l. ij. nume. 5. C. de testi. fo. 149.
6 Familialis pro modico furto nõ potest cõueniri actione furti sed actione vi bonorũ rap. in. l. prætor. §. et generaliter. nu. 2. ff. vi bo. rap. fo. 135.
Familiaris vnius decurionũ potest finito officio esse familiaris successoris. in. l. ex agentibus. nu. 2. C. de princi. lib. xii. fo. 46.
4 Familie appellatione non veniunt agnati: nisi ex cõmuni vsu ita intelligeretur. in. l. cum ita. §. in fideicõmissa. nu. 4. ff. de leg. i. fo. 33.
3 Familia dictio in iure accipitur pro substantia. in. l. in suis. nu. 3. ff. de libe. ℞ posthu. fo. 102.
8 Familie appellatio quando referatur ad rem ℞ quando ad personas. in. l. si. nu. 5. C. de ver. signi. fo. 42.
6 Familie tot dicantur quot filij remanserunt ex aliquo. in. l. cuꝫ ratio. §. si plures. nu. 2. ff. de bo. dam. fo. 210.
3 Familia vna appellat vna domus. in. l. i. §. si vir. nu. 2. ff. ad silla. f. 190.
6 Quilibet de familia potest prohibere aliquem ne domum ingrediatur: ℞ si ingredit habet actionem ex. l. cornelia. §. lex itaq;. nu. 1. ff. de iniur. fo. 137.
6 Familiam impediens capere malefactorem tenet. l. iul. de vi. in. l. in furti. nume. 5. ff. de furtis. fo. 126.
1 Familia vnius ex duob⁹ dñis si delinquit alius cognoscit ℞ bona ipsi⁹ familiaris diuident. in. l. q iurisditionis. nu. 3. ff. de iurisd. om. iudi. fo. 52.
5 Aliquẽ esse de familia alicuius pbatur probãdo ꝙ eũ associat vt famulus ℞ ei seruit vt famulus. in. l. i. §. familie. nu. 5. ff. de publi. ℞ vecti. f. 50.
Famulus liber qui delinquit si exhibetur a dño tenetur ipse suo iure et dñs liberaꝫ. in. l. j. §. quod nouissime. nu. 1.
2 Famulus infirmus nõ debet habere salarium pro tẽpore infirmitatis in. l. si vno. §. item. nu. 8. ff. loca. fo. 129.
Famulus qui fuit infirmus si pro tpe quo fuit infirmus vult seruire tanto tempore ℞ habere integrã mercedem an possit. ibidẽ. nu. 9.
4 Famulo qui tribus scholaribus seruiebat si duo recesserunt an debeat diminui salarium. in. l. scio. nu. 1. ff. de annu. lega. fo. 68.
2 Famulus expulsus a domino vt ꝙ eo testificet quando videat vere vel ficte expulsus. in. l. vir mulieri. nu. 1. ff. de dona. inter vi. ℞ vgo. fol. 158.
5 Famuli debent noiari qñ testis petit nominari oẽs de familia vt de nomine recoꝛdet. in. l. cũ ei exibuisset. §. ante aũt. nu. 2. ff. de pub. ℞ vect. f. 51.
Famulus ꝙ seruo accipit. in. l. inbem⁹. nu. 1. C. de ꝓpo. sacr. li. xii. fo. 44.
3 Famulo nihil impossibile iniungi debet. in. l. titius. §. si tanta. nume. 1. ff. de excusa. tuto. ℞ cura. fo. 86.
Fatalia duo in causa appellationis bodie ex causa cõstituunt. in auꝛ. de his qui ingre. nu. 1. ℞. 6. fo. 26.
8 Per cursum oĩm fataliũ nõ datur reparatio etiam ex iusta causa impedimenti. in. l. nemo arbitretur. nu. 1. C. de tẽpo. appel. fo. 86.
8 **Femina** potest esse testis i codicillis. in. l. si quis agere. nume. 7. C. de codicil. fo. 49.
8 Femina que possessionez rei aliene inuasit punitur constitutione. l. si qs in tantaꝫ. C. vnde vi. si vero rei sue an possit pretendere ignoꝛantiã dicte cõstitutionis si quis in tantã. ibidem. nu. 4. 6, ℞. 16. fo. 95.
7 Femine qñ cogãtur edere rationũ libꝛos. in. l. j. nu. 4. C. de eden. fo. 43.
6 Femine possunt esse in collegijs que celebrantur vt dẽtur eleemosyne. in. l. sodales. nu. 16. ff. de colleg. illic. fo. 147.
Femina potest esse testis in codicillis. in auꝛ. de testa. imper. nu. 6. f. 46.
Femina an possit eẽ exeuntrig testameti. i auꝛ. vt li. ma. ꝛanie. nu. 2. f. 49
Femine pñt eẽ testes in testameto inter liberos: ℞ etiã in diuisione q̃ fit per patrẽ inter filios. in. §. ℞ hoc sepe. nu. 2. in auꝛ. de trie. ℞ semis. fo. 18.
6 **Ferie** vindemiarum vel messium ꝙ nõ seruantur in causis carceratorum. in. l. custodias. nu. 3. ff. de publi. iudi. fo. 153.
Ferie messium vel vindemiarum hodie ꝑ statuta Italie non porriguntur ad causas criminales. ibidẽ. nu. 4.
In ius vocari potest tpe feriarum messiũ vel vindemiaruꝫ non occupatus circa messes vel vindemias. in. l. j. nu. 2. C. de agrico. lib. xi. fo. 34.
1 Ferie sunt tantummodo inducte in actibus iudicialibus. in. l. diuus. nume. 1. ff. de feriis. fo. 72.
Feriato tempore que expediri possint. ibidem. nu. 2.
1 Feriato tempore potest fieri testium examinatio. in. l. ij. §. item si. nu. 6. ff. si quis in ius vo. non ierit. fo. 61.
Ferie in causis in quib⁹ proceditur summarie sine strepitu et figura iudicij an sit remissiue. ibidẽ. nu. 10.
1 Feriato die processus factus in contumacem suspectum tenet. in. l. ij. nu. 2. ff. de feriis. fo. 71.
7 Ferie an examinank de dilatione. in. l. sine pars. nu. ℞. C. de dila. fo. 116.
1 Feriis inductis in honorem dei renuntiari nõ potest. in. l. si feriatis. nume. 2. ff. de arbi. fo. 150.
1 Feriis renuntiari potest extra iudicium. in. l. j. §. sed si prætor. nume. 2. et 4. ff. de feriis. fo. 71.
Feriarum renuntiatio simpliciter intelligitur de presentibus. ibi. nu. 3.
5 Feriarum inductarum in honorem dei solẽnitas potest tolli per legem. in. l. filiusfamilias. nu. 5. ff. de dona. fo. 61.
5 **Fetus** pecorum ꝙ sit in fructibus industrialibus. in. l. sequitur. §. fructus. nu. 3. ff. de vsuca. fo. 95.
8 **Feudatarius** vel emphyteota lꝫ proprio nomine possideãt possident tamen contẽplatione alterius. in. l. i. nu. 2. C. de prescrip. xxx. vel. xl. anno. fo. 60.
8 Feudatarius qui facit alium feudatarium nõ possidet. in. l. vna. §. ac satisdationis. nu. 10. C. vti possi. fo. 99.
5 Feudatarij ℞ vasalli non possunt iurisditionẽ nõ sui indicis prorogare sine consensu dñi. in. l. j. §. et post operis nu. 8. ff. de ope. no. nun. fo. 7.
Feudatarius ex emphyteota an tenecantur ad collectas. in. l. j nume. 46. C. de anno. tribu. lib. x. fo. 10.
3 Si in feudo auito vnus fratrum cõmisit felonia ℞ amisit feudum dñs remisit an videatur de nouo datum: an remaneat auitus. ꝙ remanet. in l. quod dicitur. nu. 9. ff. de impen. in re. dota. fac. fo. 35.
7 Feudum ingredientis monasteriũ quando in ipsum monasteriũ transeat. in repe. auꝛ. ingressi. nu. 44. C. de sacrosan. eccle. fo. 21.
Feudũ alienatur inuito dño qñ emptoꝛ vult subire omne onus qõ sustinebat ꝓim⁹ feudatariꝰ. in. l. murileguli. nu. 2. C. de murile. lib. xi. fo. 28.
1 Feudum est contractus nominatus. in. l. iurisgentiũ. §. quinimo. nume. 19. ff. de pac. fo. 83.
5 Feudum ꝙ possit accipi in causam indicati ex secũdo decreto. in. l. si finita. §. si de vectigalibus. nu. 5. ff. de dam. infec fo. 26.
4 Concesso fundo duob⁹ fratribus in feudũ vt prestent quarteriũ bonis ℞ quatuoꝛ operas quõ intelligaꝫ. in. l. si pluribus. nu. 2. ff. de leg. ij. fo. 35.
4 Feuda que transeunt ad filios si sunt heredes ꝙ veniãt in petitione hereditatis. ℞ idem in emphyteosi. in. l. vt iurisiur andi. §. si liberi. nume. 5. ff. de oper. liber. fo. 184.
6 Feudum an publicetur vasallo delinquente. remissiue. in. l. cum ratio. §. si in libertinum. nu. 1. ff. de bo. dã. fo. 210.
Feudum an trãseat in ecclesiam ingressu feudatarij in monasterium. in auꝛ. de aliena. nu. 10. fo. 51.
4 Feudum nõ potest pignoꝛari. in. l. qui habebat. nu 3. ff. de leg. iij. fo. 67.
3 Feudũ datũ scholari reuerso ꝺ studio ꝑ baronẽ qñ possit revocari scholare existẽte ignoꝛãte. in. l. nesennius. nu. 4. ff. de excu. tuto. ℞ cura. f. 84.
6 Feudum concessum aduocato quãdo debeatur eius heredibus. in. l. ꝛtinuus. §. si ab eo. nu. 2. ff. de ver. obli. fo. 56.
Feudum ꝙ non veniat in iudicio petitionis hereditatis. in. l. item videdum. §. nunc videamus. nu. 1. ff. de peti. here. fo. 167.
Feudum non transit ad feminas. in. §. emphyteosim. nu. 1. in auꝛ. de non alie. aut permutã. fo. 12.
4 Feudum ex his causis renocatur ex quibus legatũ. in. l. si inimicitie. nume. 1. ff. de his qui. vt indig. fo. 112.
Feudum concessum alicui pro se ꝛ filijs trãsit ad adoptinos. in. l. cũ adoptiuum. nu. 1. C. de decu. lib. x. fo. 15.
4 Feudum vel emphyteosis si cõceditur duobus an inter eos habeat locũ ius accrescendi. in. l. re coniuncti. nu. 66. ff. de leg. iij. fo. 65.
4 Feuda non veniunt in restitutione fideicõmissi. in. l. si patroni. nu. 3. ff. ad trebel. fo. 152.
8 **Fictio** que retrotrahitur non requirit duo extrema habilia in his que fingit per quandam consequẽtiaꝫ. in. l. si. nu. 10. C. de sen. paſ. fo. 128.
7 Ubicunq; aliquid potest fieri non recurrimus ad fictionem. in. l. nõ dubium. nu. 15. C. de legi. fo. 33.
7 Fictio quid sit in l. sine possidetis in. ij. lec nu. 10. C. de proba. fo. 145.
1 Fictio ꝓtractiua que fingit non esse illud quod est regulariter nõ habet locum in his que sunt iuris sed in his que sunt facti. in. l. si vnus. §. pactus. nu. ꝛ, ff. de pac. fo. 88.
5 Fictiones plures an ℞ quando circa idem cõcurrere possint. in. l. si is q̃ proemptore nu. 69. ℞. 71. ff. de vsuca. fo. 103.
3 Fictiones due habentes originem ex diuersis poterunt cõcurrere. in. l. gerit. nu. 35. ff. de acqui. here. fo. 182.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

3 Fictio ꝛ veritas si circa idem concurrunt que earuꝫ prenaleat.in.l.j.ſ. hoc autez.nu.3.ff.ad ſille.fo.191.
1 Fictio ceſſat vbi ceſſat egtas in.l.nec vtilē.nu.1.ff.qui.ex cau.ma.f.143.
Fictio vniuerſaliter fingitur in bis que ſunt facti raro vel nunq̄ in bis que ſunt iuris.ibidem numero.3.
Fictio eſt triplex ibidem nu.4.
Fictio poſtilimij vt locum habeat quid requiratur.ibidem.nume.5.
2 Fictio non habet locum ſi non repetit rem ſuper qua figat pedes.i.l.neceſſario.nu.3.ff.de peri.ꝛ commo.rei ven.fo.119.
7 Fictio eſt ſemper ſuper certo.in.l.ſi filius:nu.2.C.de peti.here.nu.124.
3 An poſſit fingi q̄ eſt impoſſibile.de natura.remiſſiue.in.l. gallus.ſ.ſi eius.nu.4.ff.de libe.et poſthu.fo.110.
6 Fictio non fingit niſi ſuper facto.in.l.verū eſt.nu.1.ff.de reg.iur.fo.261.
3 Fictio que eſt idē quod preſumptio iuris ꝛ de iure nō patitur probatiōē in contrarium.in.l.ſi duo.nu.1.ff.de acqui.heredi.fo.173.
2 Fictio legis potrigit ſe ad id ad qō potrigatur leg nature.in.l.item queritur.ſ.qui impleto.nu.14.ff.loca.fo.128.
2 Fictio qñ plus poſſit q̄ veritas.in.l.eius qui.nu.ſ.ff.ſi cer.peta.fo.22.
5 Eld fictionem recurritur quando fictio illa haberet effectum iuris: ſecꝰ ſi non haberet.in.l.j.ſ.ſi vir.nu.1.ff.de acqui.poſ.fo.79.
4 Fictio re perempta non retrotrahitur.in.l.in ratione.ſ.ſi ſeruus.nu.2.ff.ad.l.falci.fo.133.
5 Fictio translatiua quando fingitur de vna re ad aliam q̄ inducat fictionem prout ad factum referur ſi ad ius veritatē.in.l.ſi is qui pro empto re.nu.65.ff.de vſucapio.fo.103.
Fictio hec quando fingitur de loco ad locum quid operetur. ibi.nu.66.
Fictionis introducende cauſa fuit equitas.ibidē.nu.67.
4 Fictio recipit extenſionē paſſiuā.in.l.j.ſ.leg fal.nu.2.ff.ad.l. fal. fo.132.
5 Fictio translatiua q̄ non habeat locū ſuper re perempta:et quādo reqrat rem extare.in.l.ſi is qui pro emptore.nu.53.ff.de vſuca.fo.103.
Fictio translatiua cum fingit de vna perſona ad aliam fingēdo ſup bis que ſunt meri facti fingit ex neceſſitate.ibidē.nu.56.
Idem de cōſtientibus de inre:de facto prout referrur ad factuꝫ.ibidē.
3 Fictio inductiua eſt in re certa nō exiſtenti poſſibili pro exiſtenti a iure facta aſſumptio.in.l.ſi is qui pro emptore.nu.26.ff.de vſuca.fo.101.
Fictio inductiua q̄ habeat locum in bis que ſunt meri facti.ibi.nu.27.
Fictio inductiua ꝛ fictio priuatiua non requrit duo extrema habilia ſicut fictio translatiua.ibidē.nu.28.
Fictio inductiua q̄ regulariter non fingat circa ea que ſunt meri iuris, ibidem.nume.29.
Fictio inductiua q̄ eſt inducta in ſubſidium.ibidē.nu.30.
Ea que poſſunt fieri ſm veritatem q̄ non pñt fieri ſm fictionē. ibidem.
Fictio inductiua q̄ fingat ſuper bis que ſunt iuris ꝛ facti.ibi. nu.32.
Fictio priuatiua eſt in re exiſtenti poſſibili non exiſtere pro non exiſtēte a iure facta aſſumptio.ibi.nu.37.
Fictio priuatiua q̄ fingat ea que ſunt meri facti.ibidē.nu.38.
Fictio priuatiua circa ea que ſunt meri iuris vel iuris ꝛ facti regulariter nō fingit.ibidē.nu.41.
Fictio inductiua quare fingit in bis que ſunt iuris ꝛ facti ꝛ fictio priuatiua non.ibidē.nu.42.
5 Fictio poſtliminij.l.cozne.ꝛ oīs alia fictio fundata eſt ſup equitate naturali:ꝛ ea ceſſante ceſſat fictio.in.l.ſi is q̄ p emptore.nu.3.ff.de vſuc.f.99.
Fictio translatiua nō procedit niſi ambo extrema ſint habilia.ibi.nu.3.
Fictio trāſlatiua licet requirat duo extrema habilia tñ ſufficit q̄ extremū ad quod ſit habile in potētia licet nō in eſſentia.ibi.nu.8.28.ꝛ.52.
Fictio poſtliminij q̄ nō habet locū in poſſeſſiōe que habet multū facti et parū iuris:vt eſt illa quā per noſmetipſos poſſidemus.ibidē.nu.12.
Fictio poſtliminij q̄ habeat locū in poſſeſſiōe q̄ hꝫ multū iuris ꝛ parū facti vt eſt illa quam habemus per filios ꝛ ſeruos noſtros.ibi.nu.13.
Fictio poſtliminij ꝛ.l.cozne.an habeat locū i poſſeſſis p ſeruū filiū aut colonū ante captiuitatē domini ex cauſa nō peculiari.q̄ nō.ibi.nu.15.
Fictio.l.cozne.an procedat in poſſeſſis per ſeruū aut filium poſt captiuitatē domini ex cauſa peculiari.q̄ non.ibidē.nu.17.
Fictio poſtliminij vel.l.cornelie quando operetur citra poſſeſſionez vel vſucapionem.ponitur plena diſtinctio.ibidē.nu.19.
Fictio quid ſit.vbi q̄ eſt in rem certam eius quod eſt poſſibile contra veritatem pro veritate a iure facta aſſumptio.ibidē.nu.21.
Fingi q̄ nō poſſit ſuper eo quod eſt impoſſibile.ibidē.nu.22.
Fictio eſt introducta a iuregentiū.item a iure ciuili introducitur:ꝛ etiaꝫ per ſtatuta ꝛ cōſuetudines.ibidē.nu.23.
Fictio ab homine induci nō pōt.ibidem.nu.24.
Fictionis ſpecies eſt triplex.ſ.inductiua:priuatiua:ꝛ trāſlatiua:ſiue extenſiua.ibidem.nu.25.
5 Fictio translatiua ſeu extenſiua eſt in re certa vno modo exiſtenti p exiſtenti alio modo poſſibili a iure facta aſſumptio.in.l.ſi is qui p empto re.nu.43.ff.de vſuca.fo.102.
Fictio hec vt plurimum circa quatuoꝛ operatur.ibidem.
Fictio trāſlatiua fingēs de tempore ad tēpus poteſt ſuper bis que ſunt meri facti fingere equitate ſuadente.ibidē.nu.44.
Fictio hec q̄ etiam fingat circa ea que ſunt meri iuris.ibidē.nu.45.
Item fingit in bis que ſunt iuris ꝛ facti.ibidē.nu.46.
5 Fictio non potrigit ſe ad id ad quod natura non potrigit ſe.in.l.rebus. ſ.item qui precario.nu.3.ff.de preca.fo.161.
5 Ficte an facit qui facit per alium.in.l.ſi pater.nu.1.ff.de bis que ī fraudi.fo.140.
4 Fingi ſuper re que non eſt licet nō poſſit tamen aliquid retro nō eſſe fingi pōt.in.l.quedam.nu.1.ff.de reb.dub.fo.107.
2 Fingitur ſuper facto aliquid quod factum nunq̄ fuit.in.l.ſolutum.ſ.ſolutam.nu.3.ff.de pig.act.fo.85.
5 Fingi quare nō poſſit in bis que ſunt facti.in.l.cum heredes.ſ.ī bis.numero.1.ff.de acqui.poſ.fo.91.

1 **Fictabilis** non poteſt accuſare ſecātes fructus in poſſeſſione quam tenet ad affectum vigoze ſtatuti puniētis robantem rem alienam.in.l.ſi fur.nu.3.ff.de vſufruc.fo.180.
Fictū annuatim recipiēs ab aliquo per longū tēpus p fundo p quo ſoluēs nō poteſt oſtēdere qualiter illū teneat niſi probādo ſolutionem ab ſibi preiudicet.in.l.quicūq̄.nu.48.C.de apoch.pub.lib.x.fo.13.

4 **Fideicōmiſſum** quādo non deficit per liberos nō reſtituitur ſtatiꝫ ſed expectatur mors naturalis.in.l.ex facto.ſ.ex facto.nu.2.ff.ad trebel.fo.147.
4 Fideicōmiſſum vniuerſale et particulare quomodo differant.in.l.j.nu.8.ff.de lega.j.fo.2.
8 Fideicōmiſſum relictum ad diem incertum poteſt ante diem reſtitui.in l.poſt mortem.nu.1.2.ꝛ.ſ.C.de fideicō.fo.44.
4 Fideicōmiſſi onere nō pōt grauari qui nō habet commodū pecuniarū in.l.plane.ſ.qui teſtamento.nu.1.ff.de leg.j.fo.24.
4 Fideicōmiſſum pōt relinqui a ſuccedētibus ab inteſtato pupillo q̄ expirat aduenīēte pubertate.in.l.ſi titio.ſ.ſicuti.nu.1.ff.de leg.j.fo.24.
4 Fideicōmiſſum vniuerſale ante reſtitutionē vadit ad heredes.in.l.cogi.ſ.idem metianus.nu.1.ff.ad trebel.fo.147.
4 Fideicōmiſſum ſi eſt ademptum ex diſpoſitione teſtatoris expreſſa:legatum nō remanet penes granatum:ſed videtur ademptum.in.l.filio.ſ. matri.nu.1.ff.de adi.lega.fo.103.
8 Fideicōmiſſum conditionale relictum ab aſcendentibus nō tranſmittitur ad deſcendentes fideicōmiſſario defuncto cōditione pendente.in.l. vnica.nu.4.C.de bis qui ante aper.tab.fo.53.
6 Fideicōmiſſa tacita q̄ detegantur per cōfeſſionem.in.l. ex quibuſdam. ſ.tacita.nu.3.ff.de iure fiſci.fo.230.
Fideicōmiſſum tacitū quādo dicatur.in.l.j.nu.8.C.de dela.lib.x.fo.9.
4 Fideicōmiſſum pōt imponi donationi cauſa mortis.in.l.cū pater.ſ.eorum.nu.1.ff.de leg.ij.fo.44.
4 Fideicommiſſum iniuſtum filio ſi deceſſerit ſine filijs vel filij eius anvaleat ſi filius deceſſit cum filijs ſed filij filiozum ſine filijs.in.l.ſed ſi.nu.2.ff.de leg.iij.fo.51.
4 Fideicōmiſſum nō ſolum ex verbis ſed etiam ex mente inducitur.in.l. pater filium.ſ.mater.nu.1.ff.de leg.iij.fo.58.
8 Fideicōmiſſum vniuerſale tranſmittitur ad heredem ante reſtitutionē. in.l.cū ſecundū.nu.1.C.de fideicō.fo.43.
Fideicōmiſſum vniuerſale an tranſmittat fideicōmiſſario defuncto āte aditā hereditatē ſicut trāſmittunt legata particularia.q̄ ſic.ibi.nu.2.
4 Fideicōmiſſi iure id quod quis habet venit in reſtitutione trebel.in.l.libero.ſ.filium.nu.1.ff.de annu.lega.fo.70.
Fideicōmiſſum vniuerſale nō cōtinet appellatiōe hereditatis.ibi.nu.5.
3 Fideicōmiſſum videtur in dubio relictum ab ipſo filio impubere inſtituto licet relinquatur poſt mortem.in.l.coheredi.ſ.quod ſi heredez.nu.2.ff.de vulga.ꝛ pupil.fo.151.
7 Fideicōmiſſum dicitur cōdictio.in.l.j.nu.1.C.de pac.fo.49.
4 Fideicōmiſſum quod habet quis ex ſententia erronea non venit in reſtitutionē fideicōmiſſi.in.l.debitor.ſ.ea que.nu.2.ff.ad trebel.fo.153.
Quod peruenit ad heredem vt ad heredem non venit in fideicōmiſſuꝫ. ibidem.numero.3.
4 Fideicōmiſſa vniuerſalia ſunt exequata legatis vniuerſalibus non vniuerſalia particularibus.in.l.j.nu.ſ.ꝛ.8.ff.de leg.j.fo.2.
Fideicōmiſſum vniuerſale relictum fratribus ſ. minoribus non valet particulare.relictum ſic.ibidē.nu.9.
4 Fideicōmiſſum an poſſit relinqui ab eo cui donatur inter viuos. in.l.ſi mulier.nu.1.ff.de leg.iij.fo.51.
4 Fideicōmiſſuꝫ relictum fratribus ſub nomine appellatiuo pro hereditaria portione debetur.in.l.lucius.ſ.menia.nu.1.ff.ad trebel.fo.156.
8 Fideicōmiſſum vniuerſale ante reſtitutionē q̄ trāſmittat ad heredem etiā attinentē defuncto.in.l.ſi in perſona.nu.1.C.de fideicō. fo.45.
8 Fideicōmiſſi onere grauari qñ poſſit ille cui aliquid cōmodi affertur.in l.j.nu.3.C.cōmu.de leg.fo.46.
4 Fideicōmiſſum relictū filioſa.ita vt ad eū perueniat vtide dilatū in tempus exiſtentie ſui heredis.in.l.vbi pure.nu.1.ff.ad trebel.fo.148.
4 Fideicōmiſſi dies nō cedit p ingreſſum religiōis niſi ingreſſus ſit qs religionē fratrū minoz.in.l.cū pater.ſ.hereditatē.nu.3.ff.de leg.ij.f.44
4 Fideicōmiſſum relictū patrono nullo iure eſt debitum vltra legitimaz portionē.in.l.patronus.nu.1.ff.ad trebel.fo.153.
4 Fideicōmiſſum trāſmittitur ad heredes licet hereditas nō adita non trāſmittatur.in.l.a teſtatore.nu.4.ff.de condi.ꝛ demon.fo.131.
4 Fideicommiſſum relictum a duobus cum expreſſione nominis collecti ui debetur etiam ſi in perſona vltimi tantum conditio exiterit ſi perſona nō ſupereſt que ex preſumpta voluntate defuncti excludat. in.l.heredes.ſ.cū ita

des.ſ.cum ita.nu.1.ff.ad trebel.fo.152.
4 Fideicōmiſſum vniuerſale ſi relinquatur filio per hoc nō dicitur inſtitutus.in.l.ſi emancipatus.nu.1.ff.de bo.poſ.contratabu.fo.108.
4 Fideicōmiſſum relictum animo cōpenſandi nō inducit petitionez.in.l. fideicōmiſſa.ſ.item ſi quis.nu.1.ff.de leg.iij.fo.52.
4 Fideicōmiſſum pure ꝛ ſimpliciter a patre vel domino filio vel ſeruo heredibus inſtitutis an valeat q̄ intelligatur tacita conditio cū exiuit ſui iuris.in.l.cum filio.nu.2.ꝛ.4.ff.de leg.j.fo.6.
4 Id quod capitur ex ſubſtitutione pupillari an veniat in fideicōmiſſum. in.l.marcellus.ſ.quidam.nu.6.ff.ad trebel.fo.145.
In fideicōmiſſum venit id qō ad aliquē venit iure accreſcēdi. ibi.nu.7.
Quod venit ad aliquem ex vulgari ſubſtitutione quādo veniat in fidei cōmiſſum.ibi.nu.8.
In fideicōmiſſum an veniat id quod ad aliquem deuenit ex ſubſtitutione cōpendioſa.ibidē.nu.9.
4 Fideicōmiſſum relictum poſt mortē omniū ab vltimo decedente videt eſſe relictum.in.l.codicillis.nu.1.ff.de vſufruc.lega.fo.73.
3 Fideicōmiſſum nō debetur homini libero hereditate non adita.in.l. ne q̄ enim.ſ.cum miles.nu.1.ff.de teſta.mili.fo.161.
4 Fideicōmiſſum vniuerſale conſeruatur per aut.ex cauſa.C.de libe.ꝑte. in.l.peculium.ſ.titio.nu.1.ff.de leg.ij.fo.37.
3 Fideicōmiſſa ſibi aſcribens vel eſt preſens vel acceptat tēpore teſtamēti non pōt poſtea recuſare.in.l.ex ſnia.nu.ſ.ff.de teſta.tute.fo.52.
4 In fideicōmiſſo vniuerſali non venit q̄ quis egtra iudicium defuncti p cepit.in.l cū quis.nu.2.ff.de do.pzeleg.fo.76.
4 Fideicōmiſſum probari poteſt per cōiecturas.in.l.cum proponebatur nu.2.ff.de leg.ij.fo.37.
4 Fideicōmiſſum vniuerſale eſtimatur quantum valet tota hereditas.in l.marcellus.nu.1.ff.ad trebel.fo.143.
3 Fideicōmiſſum reuocatur per ſuperueniētiā liberozum qñ quis nō cogitabat in perpetuū habere filios.in l.j.nu.10.ff.de iur. codicil.fol.195.
4 Fideicōmiſſarius primus non poteſt cogere heredē adire ſine ſecūdo ſi apud eum non ſit remāſura quarta hereditatis.in.l. ſi patroni.ſ.qui fideicōmiſſa.nu.1.ff.ad trebel.fo.151.
8 Fideicōmiſſarius vniuerſalis quo caſu habeat rei vēdicationē etiā reſtitutione nō facta.in.l.ſi qs duob⁹.ſ.ſinaūt.nu.4.C.cōia de leg.fo.45.
8 Fideicōmiſſarius in caſib⁹ in quib⁹ actiones trāſeūt ſine reſtitutione hꝫ remediū.l.ſi.C.de edic.diui.in.l.ſancim⁹.ſ.cū aūt.nu.7.C.ad tre.fo.50.
4 Fideicommiſſario de quo in caſu.l.ſi.ff.vt lega.ſeu fideicō.qualiter conſulatur.ibidē.nu.3.fo.160.
Fideicōmiſſarius habet ſimilitudinem cum herede:ꝛ eſt heres ī effectu intelligē vtiliter.in.ſ.inordinatū.nu.1.ꝛ.3.in aut.de here.ꝛ falci.fo.3.
Fideicōmiſſarius vniuerſalis q̄ poſſit facere inuētariū ſi heres non fecit.Et ad quid ſibi proderit.in.ſ.ſi em.nu.9.in aut.de here.ꝛ falci. fo.4.
4 Fideicommiſſarius delegās particularibus ab herede relictis an detrahat falcidiā.remiſſiue.in.l.ex aſſe.nu.1.ff.ad trebel.fo.150.
Fideicōmiſſarius prim⁹ ſi reſtituit ſcōo fideicōmiſſario an ius fideicōmiſſarie hereditatis remaneat apud primū.q̄ non.ibi.nu.3.
4 Fideicōmiſſarius vniuerſalis decedens ante reſtitutionem factaꝫ q̄ illud tranſmittat ad heredē ſuū etiam ſi fideicōmiſſum vniuerſale eſt relictum pure.in.l.cū filio.nu.12.ff.de leg.j.fo.7.
Fideicōmiſſarius vniuerſalis decedens poſt mortē teſtatoris ante aditā hereditatē tranſmittit illud ius ad heredes.ibidē.nu.13.
Fideicōmiſſarius vniuerſalis decedens ante aditā hereditatē q̄ tranſmittit ius deliberandi.ibidē.nu.14.
Fideicōmiſſarius vniuerſalis decedens poſt petitionem ante reſtitutionem factā tranſmittit fideicōmiſſum ad heredes.ibidē.nu.15.
4 Fideicōmiſſarius ſi deceditante factaꝫ reſtitutionē an reſtintio poſſit fieri eius heredi.in.l.apud iul.ſ.vtrum.nu.1.ff.ad trebel.fo.146.
7 Fideicōmiſſarius vniuerſalis quando ſit legitimus cōtradictoꝛ.in.l.ſi. nu.22.C.de edic.diui adri.tol.fo.37.
4 Que non trāſeunt in heredem extraneum non tranſeunt in fideicōmiſſarium.in.l.ſi patroni.nu.2.ff.ad trebel.fo.152.
4 Fideicōmiſſarius ſi agit fideicōmiſſaria hereditatis petitione ꝛ conuentus non poſſideat tunc filius ſuperueniēs impedit executionez.in.l.ita tamen.ſ.quoties.nu.2.ff.ad trebel.fo.149.
3 Fideicommiſſarius vniuerſalis quod habeat tempus ad deliberādū. in.l.ſ.ait prætoꝛ.nu.3.ff.de iure deli.fo.159.
4 Fideicommiſſarius vēdicare poteſt alienata.in.l.marcellus.ſ.res que. nu.4.ff.ad trebel.fo.144.
3 Fideicommiſſarij cōſtituti in teſtamēto nullis alijs datis heredib⁹ habētur loco heredum.in.l.centurio.num.21.ff.de vulga.ꝛ pupil.fo.145.
4 Fideicommiſſarius an detrahat quartam.in.l.j.ſ.deniq̄.nume.1.ff.ad trebel.fo.143.
4 Fideicommiſſarius ſecūdus cogit primū heredem adire et reſtituere.ī l.cogi.ſ.ſi ego.nu.1.ff.ad trebel.fol.147.

7 **Fideiuſſor** q̄ non intendebat fideiubere protestatus fuit creditori getur.in.l.pacta nouiſſima.nu.6.C.de pac.fo.53.
2 Fideiuſſor qui iurauit quādo poſſit petere a reo principali.in.l.duob⁹. ſ.a fideiuſſore.nu.2.ff.de iureiur.fo.30.
Fideiuſſor vt habeat actionē mādati contra reum debet docere ſe vere ſoluiſſe.ibidem.nu.3.
7 Fideiuſſor poteſt intētare reſtitutionem quādo minor voluit eam imptrare.in.l.ſi.nu.8.C.de fidein.mino.fo.94.
6 Fideiuſſor de iudicato ſoluēdo an teneatur perempta iſtātia.ꝛ an poſt appellationem.in.l.grece.ſ.ꝛ poſt.nu.1.ff.de fideiuſ.fo.70.
Fideiuſſor nō poteſt teneri in grauiorem cauſam.q̄ reus principalis.in dicta.l.grece.ſ.illud commune.nu.1.
Fideiuſſor q̄ pmiſit.ex.cū principalis.ex.pmiſiſſet nō obligaſ.ibi.nu.2.
6 Fideiuſſor in obligatione facti in quibus ex ſua mora teneri nō poteſt: non poteſt penā promittere.in.l.bi qui.nu.13.ff.de fideiuſ.fo.75.
Fideiuſſor ſi renūtiauit exceptionibus ſibi ex perſona ſua cōpetētibus tenet renūtiatio ſi cōpetunt ex perſona principalis.ibidē.nu.14.
Fideiuſſor quādo in veritate eſt principalis ꝛ ad eū principaliter negotium ſpectat qñ poſſit in plus teneri.ibidē.nu.15.
6 Fideiuſſorem ſe negans an perdat beneficium diuiſionis:ꝛ quid operētur illa verba nego narrata prout narrantur.in.l.ſi dubitetur.ſ.ita demū.nu.1.ff.de fideiuſ.fo.70.
7 Fideiuſſor an ſit idoneꝰ teſtis pro principali.in.l.in omnibus.in.fī. lec. nume.6.C.de teſti.fo.151.
6 Fideiuſſor indicatū ſolui executiōe facta ꝑtra ipm pōt cōtra principalē ipetrare executionē ſine preſſu ordinario.in.l.j.nu.ſ.ff.iudi.fol.fo.108.
Fideiuſſio indicatū ſolui perit iſtātia perēpta.i.l.cū lite.nu.1.ff.eo.f.eo.
6 Fideiubens pro pupillo naturaliter obligato nō habet actionem cōtra pupillū.ſecus ſi pupillo ciuiliter ꝛ naturaliter obligato vl facto locupletiore.in.l.marcellus.nu.1.ff.de fideiuſ.fo.73.
Fideiuſſor intercedēs pro minore qñ teneaf vtiliter ꝛ qñ non.ibi.nu.3.
Fideiuſſor poteſt intercedere pro eo qui tenef officio iudicis.ibi.nu.4.
Falſa eſt opi.illoꝝm qui dicūt q̄ qñ fideiuſſor accedit naturali obligationi habet exceptionem de qua in.l.quod enim.ff.eo.fo.eo.
Fideiuſſor intercedens pro pupillo tutore autore habet actionem mandati cōtra pupillum:licet pupillus habeat reſtitutionē in integrum ad uerſus dictam actionē.ibi.nu.6.
Fideiuſſor intercedens pro furioſo ꝛ prodigo an teneatur:ꝛ ſi teneaf an reſtitnatur.ibidē.nu.7.
Fideiuſſo: poteſt conueniri principali non diſcuſſo quādo principalis de iure vel de facto non poteſt diſcuti.ibidē.nu.8.
2 Qñ conueniſ vnus ex fideiuſſoꝛib⁹ ſemp oꝫ ſibi cedi actio ꝫ principalēꝛ etiā ꝫ aliū fideiuſſoꝛē.in.l.ſi vt certo.ſ.ſi duob⁹.nu.18.ff.cōmo.fo.81.
6 Fideiuſſoꝛes plures ſi intercedūt diuerſis tēporib⁹ vn⁹ nō vī intercedere cōtēplatiōe alteri⁹.i.l.ſi ſtipulat⁹.ſ.ſi ex duob⁹.nu.2.ff.de fideiuſ. f.70.
Fideiuſſor de iudicio ſiſti quādiu ſit obligatus.in.ſ.illud quoq̄.nu.17. in aut.de exhiben.fo.25.
Fideiuſſor de iudicio ſiſti an teneatur certam quātitatem promittere: q̄ non.ibidē.nu.18.
Fideiuſſor pōt de bonis principalis ſatiſfacere creditoꝛibus.i.ſ.ſi vnū nu.3.in aut.vt cum de appel.fo.48.
7 Fideiuſſoris perſona requiritur in prætoꝛijs ſtipulationib⁹.in aut.offeratur.nu.8.C.de litis conteſt.fo.115.
3 Fideiuſſoꝛ q̄ fuit preſens ꝛ ſcriptus fideiuſſoꝛ p cōdēnatiōe ſolūcda ſi nō cōtradixit obligaſ.in.l.cū oſtēdimus.nu.1.ff.de fideiuſ.tu.ꝛ cura.fo.76.
6 Fideiuſſoꝛ in bis que emergūt tpe ſtipulationis cōtracte ex perſona ſua nō poteſt in plus teneri principalis:ſz in bis que emergūt poſtea ſic ex ſua mora.in.l.ſi ex teſtamēto.ſ.queſitū eſt.nu.1.ff.de fideiuſ.fo.77.
Fideiuſſoꝛ officialis conuenitur nō excuſſo principali.in.l.j.nume.3.C. de decurio.lib x.fo.15.
6 Fideiuſſoꝛ ſuccedens fideiuſſoꝛi beneficio inuentarij quod nō poſſit vti beneficio inuentarij ꝛ obligatio non ſit extincta.in.l.ſtichū.ſ.quod vulgo.nu.4.ff.de ſolu.fo.98.
6 Fideiuſſoꝛ poteſt accedere pro eo q̄ ſolo indicis officio conueniri poteſt in.l.cum quis.ſ.ſi quis.nu.1.ff.de ſolu.fo.91.
Fideiuſſoꝛ poteſt accedere pro eo qui eſt reſtituturꝰ ex mera inſtitia: nō pro eo qui eſt reſtituturus ex mera miſericordia ibidē.nu.2.
6 Fideiuſſoꝛ debitoris decedentis ſine herede quod teneatur de equitate quando deſiit eſſe ſpes additionis et de rigoze hereditate iacente.i.l.ſtichum.nu.6.ff.de ſolu.fo.97.
6 Fideiuſſoꝛ ſuccumbens in actione mādati recuperabit ſumptus litis a reo ꝛ iudicio pēdente poterit pecunias pro expēſis petere.in.l.ex certo ne.nu.10 ff.de fideiuſ.fo.8.
Fideiuſſorem non dicitur dare qui dat in fideiuſſorem priuilegiatuꝫ.in l.ſi.nu.1.C.de prepo.lib.xij.fo.46.
6 Fideiuſſoꝛ an poſſit ſtatim agere cū ſe obligauit per inſtrumētū guarētigie.in.l.ſi fideiuſſoꝛ.nu.1.ff.de fideiuſ.fo.76.
Fideiuſſoꝛ accedens venditioni rei ſacre vel liberi hominis quādo obligetur quando venditoni rei minoris.in.l.cum leg.ibi.nu.1.
Fundo dotali vēdito ſi in venditione deē fideiuſſoꝛ qñ obligeē ibi.nu.2.
7 Fideiuſſoꝛi datur dilatio vt denuntiet dño vt ab eo inſtruantur.in aut. qua in prouincia.nu.7.C.vbi de crimi.agi opoꝛ.fo.118.
2 Fideiuſſoꝛ poteſt ſoluere de ſubſtantia principalis.in.l.ſi procuratoꝛez. ſ.ſi ignorantes.nu.1.ff.de manda.fo.108.
Fideiuſſoꝛ an teneaf appellare ꝛ appellationem proſequi.ibi.nu.3.
Fideiuſſoꝛ quādo poſſit conueniri per creditoꝛez qui pignus habebat: vel pignus primo vendi debeat.in aut.de fideiuſ.nu.14.fo.7.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

6 Fideiussores dati per conuentus suo nomine si postea facit procuratorē in iudicio nō liberantur.in l.si ante acceptū.nu.5.ff.iudi.fol.fo.110.
6 Fideiussor quod possit appellare a sententia lata contra principalē.in.l. a sententia.nu.2.ff.de appella.fo.23.
Fideiussor venditoris emptore victo q possit appellare.ibi.nu.4.
1 Fideiussori presenti datur dilatio ad reū presentādum.in auc.de fideius. nume.1.2.3.fo.7.
Fideiussor p dote dāda ꝓstitui pōt.in.ſ.est ꝯ.nu.1.in auc.de nup.f.20.
6 Fideiussor dicitur verbis tantus obligari.in.stipulationum.ſ.si satis. nu.1.ff.de verbo.obli.fo.10.
6 Fideiussores etiam separatim accepti habēt beneficiū diuisionis. in.l. si plures.nu.1.ff.de fideius.fo.73.
Si vnus ex fideiussoribus sub cōditione obligatus non est soluēdo actio in alios restituitur per restitutionē in integrum.ibidem.nu.3.
6 Fideiussores plures cū interuenerūt pro pluribus reis an habeat locū beneficium diuisionis.in.l.inter eos.ſ.duo rei.nu.1.ff.de fideius.fo.77.
Fideiussores an habeāt diuisionis beneficium ex persona principaliꝰ reorum.ibidē.nu.2.
7 Fideiussor an poterit opponere post biennū exceptionem nō.nume.pe cu.in.l.tam mandatori.nu.1.C.de non nu.pecu.fo.164.
Fideiussor protestatus fuit creditori ne pecuniam numeraret: potest tamen numerare.ibidē nu.3.
7 Fideiussor pōt satisfacere creditori de bonis rei principalis.in auc.si captiui.nu.3.C.de epis.& cleri.fo.29.
6 Fideiussor de iudicio sisti rerum dānatus in vna causa non tenetur sistere in alia.in.l.capitis.nu.2.ff.de fideius.fo.77.
Fideiussor in obligatiōe facti accedere potest si principalis esset obligatus:& hoc quō intelligatur.in.l.si quis p eo.nu.2.ff.eo.fo.eo.
Fideiussio prestita de dote ꝑseruanda nō firmatur inramēto.ibi.nu.9.
Fideiussor qui non obligatur quia in duriorem causam se obligauit vel aliud promisit:vel qui intercessit in casu quo principalis nō tenetur si iurauit tunc obligatur.ibidē.nu.15.
6 Fideiussor p fisco intercedere pōt.in l.si debitori.nu.2.ff.ō fideius.f.76.
Fideiussor pro reo deportato accedere potest ibidē.
Fideiussores si intercedunt diuersis tēporibus vnus non videtur intercedere contēplatione alterius.in.l.si titius.nu.1.ff.eo.fo.76.
Fideiussores duo ex interuallo fideiubentes habent beneficium cedēdarum quando alter potest effectualiter conueniri.ibidem.
Fideiussores quādo simpliciter intercedunt quilibet tenetur insolidum etiam si non sit dictum.ibidē.nu.2.
Inter fideiussores quando sit locus diuisioni.ibidē.nu.4.
Fideiussor mādator:& Sponsor quomodo differāt.in auc.de fideius. nu.6.7.8.fo.7.
8 Fideiussor indicatus solui qui exactus est pro dño habet executionē paratam contra dominū.in.l.fi.nu.7.C.de vsu.rei iudi.fo.79.
2 Fideiussor solus quomodo liberetur tēpore absq principali.in.l.si fideiussor.ſ.fideiussor.nu.1.ff.manda.fo.109.
6 Fideiussor simpliciter acceptus tenetur in vsuras que veniūt officio iudicis ex natura actionis.in.l.si postea.nu.1.ff.rē pupil sal.fo.fo.106.
6 Fideiussor pōt stricte & large intelligi.in.l.reos.nu.1.de duo.reis.fo.61.
6 Fideiussor non potest esse quis apud eundem pro eodem.in.l. vānius. nu.2.ff.de fideius.fo.82.
6 Fideiussor si denūtiat creditori ne numeret quādo creditor possit numerare vt noceat fideiussori.in.l.si fideiussor.nu.3.ff.de fideius.fo.80.
6 Fideiussor de iudicio sisti potest mora purgare post multos dies quādo est apposita dies & pena.in l.si insulā.nu.11.ff.de ver.obli.fo.34.
6 Pace facta inter duas familias si fideiussores bincinde dati sunt de nō offendēdo sub pena & vnus offendat:& ob hoc bāniatur tamen ad penā cōtra fideiussores agetur.in.l.capitis.nu.1.ff.de fideius.fo.77.
6 Fideiussores delatoris q teneantur & inquantum teneantur.in.l.ex qui busdam.ſ.senatus consuit.nu.2.ff.de iure fisci.fo.230.
6 Fideiussor quādo possit accedere in obligatione faciendi vel non faciendi.remissiue in.l.inter artifices.nu.2.ff.de solu.fo.90.
Fideiussor quibus casibus verbis nō obligef.in auc.de fideius.nu.7.f.7.
Fideiussor qñ dari debeat p debitore creditori accipiēti bona ei⁹in solutū:& quare dare teneatur.in.ſ.quod aūt.nu.7.in auc.de fideius.fo.9.
1 Fideiussor de iudicio sisti est propie fideiussor.in.l.ij.ſ.in fideiussorem. nu.1.ff.qui satisda.cog.fo.62.
Licet principalis teneatur sistere in iudicio:fideiussor teneatur se factu rum & curaturum q sistat:& sic aliud iudicatur promittere:tamē fideiussio non impeditur.ibi.nu.2.
Fideiussor in criminalibus tenetur in quantitate taxāda per iudicem et in ea contra fideiussorem ex officio inquirere.ibi.nu.3.
Qui agit contra fideiussorē debet deveritate debiti ꝓbare: sicut si ageret contra principalem.ibi.nu.5.
6 Fideiussor an teneatur ex mora principalis.in.l.cū filiusfamilias.si stipulatus.nu.1.ff.de ver.obli.fo.22.
Et an priuilegium qō habent cruce signati ne possint ꝙueniri infra annum an transeat ad fideiussorem.ibi.nu.2.
8 Fideiussores idonei habēt beneficiū diuisionis ex epistola diui adriani in.l.nō recte.nu.1.C.de fideius.fo.114.
Fideiussores plures simpliciter accepti intelligūtur insolidū.ibi.nu.2.
6 Fideiussor quādo est sibi factum q soluat non tenetur nisi de dolo & lata culpa.in.l.eum qui.ſ.si epistola.nu.4.ff.de furtis.fo.121.
6 Fideiussor qualiter debeat appellare:et sibi contrariꝰ nō auditur.in.l.si pronunciatorio.ſ.sed si alius.nu.1.ff.qñ appel.sit.fo.223.
1 Fideiussor de iudicio sisti nō tenetur de eo q crenit per ificiationē.in.l. sine.nu.1.ff.qui satisda.cog.fo.62.
An teneatur in eo quod creuit per iuramentū in litem.ibi.
Fideiussor de iudicio sisti tenetur vsq ad sententiam si actor litem prosequatur si tardat vsq ad duos menses.ibi.nu.2.
Fideiussor de iudicio sisti tenetur certi cōdictione.ibi.nu.3.
6 Fideiussor qui est liberatus acceptilatione ita q ad eum principalē porrigitur a reo non repetit ac si soluisset.in.l.et per iusiurādum.ſ.qui ita. nu.5.ff.de acceptila.fo.102.
7 Fideiussor an accedat ciuili actioni.i.l.si cui.nu.1.C.de nō nu.pec.f.166.
6 Fideiussor soluēs videt actiones emere.in.l.cū is.nu.1.ff.ō fideius.fo.75.
6 Fideiussor qui de facto conueniri nō potest de iure fieri dicitur de iure cōueniri nō posse.in.l.qui satisdare.nu.2.ff.de fideius.69.
Fideiussorem inhabilē recipiens ignoraēter sibi nō preiudicat.ibi.nu.6.
Fideiussorem inhabilem dās vt dicatur satisfecisse an distinguatur sine scuerit sine ignorauerit.ibi.nu.7.8.9.
Fideiussorem qui tenetur dare dando clericum liberatur:dūmodo non de iudicio sisti.ibi.nu.11.
Fideiussorem qui dedit qui effectus est non soluendo tenetur iterum satisdare.ibi.nu.12.
1 Fideiussori non prodest quod non prodest reo principali.in.l.si vnus.ſ. si pactus.nu.3.ff.de pac.fo.86.
Fideiussor conueniri potest quādo est notorium principalē non esse soluendo nulla facta excussione.in auc.de fideius.nu.11.fo.7.
Fideiussor qui interuenit pro naturaliter tantū obligato quādo possit cōueniri statim & excussione nō facta.ibi.nu.12.
6 Fideiussor pōt ꝙueniri nō excusso principali qñ certū est a principio ꝓncipalē non esse solnēdo.in.l.decē stipulatus.nu.2.ff.de ver.obli.fo.45.
Fideiussor tyranni conuenitur non excusso principali.ibidē.
Quod tempus inspiciatur vt quis soluendo nō sit ad hoc vt fideiussor conueniatur principali non excusso:qō in priuato tēpus litis cōtestate. in.l.quoniā.nu.2.C.de conue.lib.& fo.5.
5 Fideiussor qñ succedit principali extinguit accessoria nisi cedat ad incōmodum creditoris.in.l.debitor.nu.1.ff.de bo.separa.fo.138.
6 Fideiussor simpliciter intercedens an teneatur ad vsuras si principalis tenetur.remissiue.in.l.lucius.ſ.paulus.nu.1.ff.ad municipa.fo.241.
Fideiussor de iudicio sisti qui se offert defensioni principalis dicitur verus procurator.in.ſ.si vero.nu.2.in auc.vt oēs obe.iudi.fo.29.
6 Fideiussor an principaliter petatur quādo euictio imminet an vero ope exceptionis.in l.i.ſ.stipulationum.nu.3.ff.de pacto.stipu.fo.104.
4 Fideiussor an possit esse iudex in causa rei principalis:& an etiā testis in debitorem & principalē.in.l.si cui legetur.ſ.si titio.nu.1.ff.de leg.i.fo.16.
2 Quando agitur contra fideiussorem vel pignor possessorem precedit iudicium excussione non facta si non opponatur.in.l.si mancipiū.ſ.si cōmuni.nu.1.ff.de euic.fo.147.
5 Fideiussor nō potest condemnari nisi inquantū facere possit quando eo cōuento dñs comparet & opponit exceptionē.de qua.in.l.& si fideiussor. ff.de re iudi.ex persona sua.ibi nu.2.fo.121.
1 Fideiussor qñ possit conueniri si principalis est liberatus pacto ꝑsonali.in.l.nisi.nu.1.ff.de pac.fo.85.
6 Fideiussorū idoneor prestatio habetur pro solutione.in.l.rescripto.ſ. debitores.nu.1.ff.de mune.& hono.fo.245.
1 Fideiussor condēnati in certa quantitate non liberatur reo mortuo vel deportato.in.l.si vero pro.nu.1.ff.qui satisda.cog.fo.63.
Fideiussor de iudicio sisti an libereē bānito vel deportato reo.ibi.nu.2.
1 Fideiussio prestita a captis a familia vel cum armis inuentis dicitur de eundo & differt a fideiussione de iudicio sisti & stando iuri.in.l.j.nu.1.ff.si quis in ius voca.non ie.fo.58.
1 Fideiussor de eūdo ad iudicē lꝫ sortiat forū rōne contractus nō tñ pdit priuilegiū eligendi iudicē.in.l.j.nu.2.ff.si qs in ius voca.nō ie.fo.58.
1 Fideiussor idoneus non est qui est de loco fori & custodia ad eū spectat. in.l.ij.nu.1.ff.qui satisda.cog.fo.62.
6 Fideiussor qui promisit de iudicio sisti tenet sistere vsq ad sniam si simpliciter promisit sistere:si vero quandocūq curie placuerit: tunc etiam post sententiā.in.l.si quis.nu.2.ff.de custo.& exhi.reo.fo.164.
Fideiussor q ꝓmisit reū sistere cogit exhibere post sex mēses.ibi.nu.5.
1 Fideiussor si denuntiat creditori ne soluat debitori q factus est non soluēdo an sibi ꝓfit.remissiue in.l.titius.nu.4.ff.de procu.fo.112.
1 Fideiussor qui soluit nō hꝫ actionē negotiorū gestorū contra cōfideiussorem.& de ratione.in l.ex facto.nu.4.ff.de neg.gest.fo.120.
Fideiussor officialiū non conuenitur nisi principali exconsortetiā si de bonis officialis emerit.in.l.j.nu.1.C.de eōue.fisc.lib.& fo.5.
6 Fideiussor sponte soluendo vel offerendo debitum an possit creditorem cogere vt soluat.in.l.fideiussoribus.nu.3.ff.de fideius.fo.72.
6 Fideiussorem dans qui nō possidet bona immobilia an liberetur.remissiue in.l.pretorie.nu.3.ff.de pacto.stipu.fo.105.
1 Fideiussori quando videatur mandatum vt soluat.in.l.si quis mādato. nu.1.ff.de nego.gest.fo.129.

Fideiussor pr

7 Fideiussor pro dote restituenda an possit dari.in.l.si.nu.2.C. ne fideius. do.den.fo.187.
6 Fideiussor quando venit ad defendendū tenetur satisdare.in.l.iam tñ. ſ.nunc videamus.nu.1.ff.indi.sol.fo.109.
Fideiussor creditori non agenti & eo inuito an possit ab eo petere q petat debitū & cedat sibi actionē ℈ pncipalē.in auc.de fideius.nu.19.fo.8.
Fideiussor nō obligat nisi verbis.in.l.cū filiusfa.nu.2.ff.de ver.ob.f.21.
Fideiussor non conuenitur nisi pncipali excusso.ibi.
1 Fideiussor de iudicio sisti an teneatur si reus ante diez exhibitionis decessit.& sit certum ipsum exhiberi non posse.in.l.si decesserit.nume.2.ff. qui satisd.cog.fo.63.
1 Fideiussor de iudicio sisti habēs priuilegiū fori si cōueniat & taceat sibi preiudicat.in.l.si fideiussor.nu.1.ff.qui satisd.cog.fo.63.
Fideiussores prestare q teneāt:teneāt illos psonaliter exhibere.ibi.nu.2.
Fideiussor habens priuilegium fori debet illi renūtiare als non admittitur nisi in subsidium.ibi.nu.3.
1 Fideiussor minoris restituitur ex minoris persona.in.l.in cause.ſ.pomponius.nu.1.ff.de mino.fo.135.
6 Fideiussor an possit accedere p populari actioni.in.l.si quis.ſ. pro furti. nu.1.ff.de fideius.fo.79.
2 Fideiussor an teneatur ad id qō ex contumacia cōdēnatio crescit.in.l.j. nu.1.ff.de in lit.inr.fo.38.
Fideiussor de iudicio sisti & iudicato soluēdo in criminalibus non tenet si pena augeatur contumacia vel negatione partis.ibi.nu.3.
3 Fideiussor q est scriptus p ingsito & nō cōtradixit & fuit ꝑsens q tenea tur.in.l.cū ostendimus.ſ.fideiussores.nu.4.ff.de fideius.tu.& cur.fo.92.
6 Fideiussor si hominē debitū occidat quando actione de dolo & quando actione ex stipulatu teneatur.in.l.moza rei.nu.2.ff.de verb. ob.fo.36.
2 Fideiussor est debitor.in.l.j.nu.34.ff.si cer.peta.fo.4.
3 Fideiussor p enictione anteq res euincatur an & quādo possit agere vt liberetur.in.l.facere.nu.3.ff.sol.ma.fo.24.
3 Fideiussor capti ab hostibus quando possit ꝙueniri in.l.si pupillus.ſ. si tutor.nu.1.ff.de tute.& ra.dis.fo.89.
7 Fideiussor q accedat debito officio iudicis.in.l.cōpensationis.nu.3.C. de compen.fo.167.
2 Fideiussor simpliciter acceptus videtur itercedere in vsuris.in.l.centū. nu.3.ff.de eo q cer.lo.fo.73.
2 Fideiussor quando possit in plus teneri ꝙ principalis.ibi.nu.6.
2 Fideiussor videtur habere mādatum de soluēdo.in.l.indebitas.nu.1.ff. de condi.indebi.fo.61.
8 Fideiussor potest intelligi large & stricte .in auc.hoc ita.nume.68.C.de duobus reis stip.fo.114.
7 Fideiussor qui soluit vsuras quando possit illas repetere.in.l. constitutionibus.nu.1.C.de non nu.pecu.fo.170.
2 Fideiubens in omnem causam intelligitur sortis & vsurarū.in.l.quero. nu.1.ff.locati.fo.132.
Fideiubēs p accusato vel ingsito q teneat etiā ad penā que infert propter negationem maleficij vel solutionis nō facte in terminū.ibi.nu.3.
Fideiussor simpliciter acceptus an videatur intercedere in omnem causam.ibidem.nu.5.
6 Fideiubens pro alio q habeat actiones mādati & neg.gest.in.l. potest. nu.1.ff.de fideiusso.fo.70.
Fideiubens pro alio non accepit fideiussorem sed promissorem de indēnitate.ibi.nu.2.
Fideiussor qui succedit principali an sit tutus beneficio inuentarij.in.l. generaliter.nu.1.ff.eo.fo.eo.
6 Fideiubere q possit quis pro absente & ignorante.in rub.nume.3.ff.iudicatum.solui.fo.107.
Fideiussor iudicatum solui an accipiatur sine principali.ibi.nu.4.

Fides de pretio quando dicatur haberi.remissiue.in.l.inciuile. nu.2.C.de rei vendi.fo.126.

Fides de pretio an possit haberi per procuratorē.remissiue.ibi.nu.3.
6 Fides data hosti & inimico ciuitatis priuato nō est seruanda sed data a ciuitate fic.in.l.j.nu.1.ff.ad leg.iul.maie.fo. 166.
7 Fides christiana incepit tempore cōstantini predicari . in repe.l.j.nu.8. C.de sacrosan.eccle.fo.10.
6 Fides non est adhibenda pollicenti multa.in.l.non omnes.ſ.qui trāsfugit.nu.2.ff.de re militari.fo.237.
Fides in instrīs dupliciter sumit.& rub.in auc.de istr.cautel.nu.3.fo.31.
Fidem habere de pretio qs dicat.in.l.j.nu.8.C.de fide instru.lib.& fo.6.
4 Fideles imperij nō tenent seq imperatorē si fructus feudi ad impēsas nō sufficiunt.in.l.meuia.ſ.vgore.nu.5.ff.de an lega.fo.69.
Fidelis & deuotus dicitur qui tributa soluit.in.l.res.la.ij.nume.2.C.de anno.& trib.lib.& fo.10.

Figura facta in loco presumitur facta ab herede qui eas facere tenebatur.in..ij.nu.3.C.arbi.tute.fo.193.

Filiationis in quasi possessione nō existēs nō alitur.in.l. si neget.nu.3.ff.de libe.agno.fo.43.

Filiatio quomodo probetur.in.l.filius.nume.1.ff.de his qui sunt sui vel alie.iur.fo.25.
3 Filia femina que minata fuit fratribus suis de petenda portione hereditatis an ex hoc inducatur aditio:& sic petitio trāseat ad heredes.in.l. quemadmodum.nu.1.ff.de inoffi.testa.fo.160.
7 Filia que excludit a statuto stātibus masculis cū dotak cū pfis cōsensu si reseruat sibi ius successiōis talis reseruatio ꝙ.l.fi.n.4.C.ō pac.f.58.
Filia si facit pactum de non succedendo cū iuramento valet.ibi.nu.9.
4 Filia exclusa a statuto non dicitur sua.in.l.j.ſ.sciēdum.nu.3.ff.de suis & legi.heredi.fo.185.
4 Filia exclusa quouscq masculus superuixerit an cēseatur exclusa perpetuo.in.l.i.ſ.qō habebat.nu.8.ff.de bono.pos.contratab.fo.165.
Filia quo casu possit dotem pfectitiam repetere sine patris consensu.in ſ.illud quoq.nu.6.in auc.de equali.do.fo.44.
Casus in quibus filia agit ad dotē sine patris cōsensu.in.ſ.illud quoq nu.2.in auc.de equali.do.fo.44.
3 Filia quando diuortiū fit eius culpa q nō preiudicet patri sed sibi moz tuo patre.in.l.ij.ſ.voluntatem.nu.1.ff.fol.ma.fo.6.
Filia si ꝙsentit marito alienāti bona q nō ꝓiudicet pri ꝙ sibi.ibi. nu.2.
8 Filia si est maritata sed nō dotata an pater teneatur eā dotare .in auc. res que subiacent.nu.6.C.commu.de leg.fo.45.
3 Filia in casu.l.si cōstante.ff.fol.ma.patre inuito agit ad dotē qñ dos est parua:vel si est magna pater sit ita pauper qō si dos perderet nō posset iterū illam dotare.in repe.l.si constante.nu.47.ff.soln.ma.fo.19.
3 Filia potest patre absente agere ad dotem in casu.l.si cōstante.ff.so.ma. etiam sine ipso agere non posset cum cautione non rati.in repetitio.l.si constante.nu.49.ff.sol.ma.fo.19.
3 Filia quādo possit agere ad dotem absq patre .in.l.si cum dotem.ſ.eo autem.nu.3.& 4.ff.sol.ma.fo.16.
3 Filia ingrediente monasterium an cōmittatur stipulatio . remif.in.l.si cum dotem.nu.11.ff.sol.ma.fo.15.
3 Filia ꝓbat legitima probando ipsam natas ex legitimo matrimonio. in.l.vitia.nu.2.ff.sol.ma.fo.26.
Filiam sibi consentire probat pater eoipso q non habet causam contra dicendi.ibi.nu.9.
3 Filia cui assignatur dos in testamento per patrem videtur dotata . in.l. cum plures.ſ.cum tuto.nu.2.ff.de admi.tuto.& cura.fo.61.
3 Filia si iurat se nō reuersuram ad bona patris vtrū hoc preiudicet filijs natis.ex ea.in.l.qui superstitis.nu.2.ff.de acqui.here.fo.183.
Filia si dixit se esse dote contentam & pmisit non venire ad successiones nec ipsa nec filij an valeat & iuramento firmetur. ibi.nu.4.
Filia que passa est fratres possidere hereditatem & si quid voluit ab eis petijt licet non sint lapsi.xxx.anni an tamen videatur repudiare.in.l.re cusari.nu.1.ff.de acqui.here.fo.183.
4 Filia potest res que subiacēt restitutioni in causam dotis alienare.in.l. mulier.ſ.cum proponeretur.nu.1.ff.ad trebel.fo.148.
4 Filia cui pater reliquit centū ꝙ dote an stante statuto q filia dotata nō succedat nec possit cōtra testamētum patris aliqd dicere poterit statim petere legatū.i l.titio cētū.ſ.titio genero.nu.5.ff.de ꝙdi. & demō.f.127.
Filia cui dos est constituta dicitur dotata.ibi.
Filia pro qua in ingressu monasterij pater aliquid obtulit monasterio dicitur dotata.ibi. nu.8.
4 Filia cui est factum legatum vt nubat nō petit fructus medio tempore perceptos.in.l.filium.nu.1.ff.de optio.leg.fo.80.
3 Filia que adiuit pro pte cōtingente hereditatē matris si decessit relicto filio ex viro suo an alia portione deficiente filius ipse possit ex persona matris repudiare & habere ex persona sua vt avum maternū egcludat. in.l.cum hereditate.nu.6.ff.de acqui.here.fo.175.
3 Filia instituta in certa quātitate & rogata restituere & decesserit sine liberis detrahit falci.& trebel.in.l.coheredi.ſ.q ita.nu.3.ff.de vul.& pu.f.151.
8 Filia in dote aduentitia sine patris consensu agit.in auc.quod locum. nu.1.C.de colla.fo.12.
4 Filia cui pater legauit ducētū ꝑ ea maritāda & postea eam maritauit et dedit ei cētū noīe dotis pōt residuū petere.i.l.luci⁹.nu.4.ff. ō le.ij.f.32.
3 Filia an & qñ pdat omni iure ius cōsolidatiōis qñ pater fuit stipulatus incontinenti sibi dotem reddi.in.l.post dotem.nu.22.ff.sol.ma.fo.28.
Filia q in dote aduentitia habeat actionem etiā patre inuito.& quid in eius herede.ibi.nu.25.
4 Filiabus institutis in centū ꝑ qualibet ius accrescendi inter eas nō hꝫ locum.in.l.bmōi.ſ.quibus ita.nu.2.ff.de lega.j.fo.23.
3 Filia delinquens siue contra patrem siue contra virū non nocet patri. in.l.& ideo si post.ſ.si filia.nu.1.ff.re.amo.fo.37.
4 Filia qualiter possit grauari in dote.in.l.si.ſ.filie.nu.1.ff.de leg.ij.f.50.
3 Filia contra voluntatem patris nubere potest.in.l.ij.ſ. qō si in patris. nu.2.ff.sol.ma.fo.6.
Filia in dote profectitia potest agere sine consensu patris.ibi nu.3.
Filia qñ possit agere patre viuo & durāte patria potestate.ibi nu.8.
8 Filia nupta est in potestate patris & mariti quo ad illa que sunt necessaria mariti.in.l.si vgorem.nu.1.C.de condi.infer.tam lega.fo.49.
1 Filia pōt institui in dote.i.l.deniq.ſ.sed vtrūq.nu.7.ff.de mino.f.132.
6 Filia que fecit fratri pactū de nō succedendo patri & iurauit nō ꝓhibet succedere ex testō.in.l.stipulatio.nu.4.ff.de verb.ob.fo.24.
Filiafa.qñ habeat heredem ab intestato in dote profectitia.in auten.de here.que ab intest.nu.8.fo.50.
Filie delictum in matrimonio q non preiudicet patri eo viuente . in.ſ. est quoq.nu.3.in auc.de nuptijs.fo.20.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Filius hodie nō facit diuortiū sicut olim facere poterat. in. ℈. est quoq; nu. 2. in auc. de nuptijs. fo. 20.

1 Filius tenetur satisdare etiam si habet patrem immobilia possidētem. in. l. sciendum. nu. 12. ff. qui satisd. cog. fo. 66.

1 Filius grauat⁹ de restituēdo pure nō detrahit nisi vnā quartā: sub ꝯditione duas. in. l. papinianus. ℈. meminisse. nu. 5. ff. de inoff. testa. fo. 161.

4 Filius emācipatus an iungat in vnā portionē cū filio suo emācipato. in. l. cum emācipatus. ℈. si patres. nu. 2. ff. de bono. pos. cōtra tab. fo. 167.

8 Filius si adit hereditatē aduētitiā patre inuito: ⁊ si adit eo ignoāte an differant. in. l. j. nu. 2. C. qui admit. fo. 8.

3 Filius suus preteritus quare rūpat testū patris ipso iure. in. l. in suis. nu. 7. ff. de libe. ⁊ posthu. fo. 103.

8 Filius pure restituendo grauatus detrahit vnā quartā si aūt sub cōditione detrahit duas. in. l. quāꝫ nu. 1. C. ad leg. fal. fo. 50.

8 Filius emancipatus succedit ad similitudinem suoꝝ. in. l. ſi. nu. 1. C. de legi. here. fo. 55.

1 Filius natur alis nō est in potestate patris: nec etiā spurius ⁊ ipsis publiciter nō substituit. in. l. ité in potestate. nu. 2. ff. de iur. ꝑsona. fo. 25.

3 Filioꝝ nomine in exheredatione quādo veniant posthumi. in. l. titi⁹. nu. 4. ff. de libe. ⁊ posthu. fo. 104.

4 Filij appellatione an veniat naturalis. in. l. ex facto. ℈. si quis. nume. 11. ff. ad trebel. fo. 147.

6 Filiorum dictio a testatore prolata an comprehendat nepotes. in. l. liberorum. nu. 5. ff. de verb. signi. fo. 258.
Et quid si profertur in rescriptis. ibi. nu. 7.

6 Filij appellatio ꝓhebēdit nepotes: ⁊ dr filia philos grece qō est amor latine: ⁊ qñ cōtineaṅ ⁊ qñ nō. in. l. liberorū. nu. 4. ff. de verb. sig. fo. 258.
Filij appellatio a lege prolata qñ cōprehendat nepotes. ibi. nu. 6.

1 Filioꝝ appellatio plata a ℣bētibus qñ cōprehēdat nepotes. ibi. nu. 8.

1 Filius ⁊ seruus in ℣ctu gesto respectu peculij qñ nihil est in peculio naturaliter nō obligātur. in. l. ſi pupilli. ℈. ſi ego. nu. 5. de neg. gest. fo. 115.

8 Filius filij emancipati cōceptus ⁊ natus post emancipationez qō non sit agnatus auo. in. l. qui se patris. nu. 11. C. vnde lib. fo. 10.

1 Filius quādo possit agere sine cōsensu patris. in. l. ſi lōgius. ℈. ſi filius. nu. 3. ff. de iudi. fo. 153.
Filiosa. minori in casibus. d. l. dabitur curator liti. ibidem.
Pater cogitur consentire filio pignoribus captis. ibidem.
Filius qui intrauit religionem fratrem minorum an faciat partē alijs vteo computato legitima sit semis vel triēs. q̄ triens. in auten. de triē. et semis. nu. 9. fo. 18.

1 Filius fratris de iure an dicatur nepos. in. l. ſi instituta. ℈. de inofficioso. nu. 1. ff. de inofficio. testa. fo. 164.
Filius an ex eisdē causis cogaṫ egire de patria potestate ex quibus cogit patrem ad ipsum emancipandum. remissiue. in. ℈. qualiter legitimi. nu. 6. in auten. quib. mo. fo. 38.
Filius cui relictū est fideicōmissuz vniuersale dicit testū nullū si nō fuerit institutus. in. ℈. inordinatum. nu. 2. in auten. de here. ⁊ falci. fo. 3.

8 Filius nō potest institui sub cōditione casuali vel mixta niſi in eius defectum exheredetur. in. l. ſi pater. nu. 1. ff. de insti. ⁊ substi. fo. 21.
Filius institutus sub cōditione mixta si non stet per eū quominus impleatur institutio vitiatur. ibi. nu. 4.

7 Filius qñ lucratur cū pecunia patris medietas lucri est patris altera filij ⁊ sic medietas est pecunie altera opere. in. l. j. nu. 1. C. pro socio. fo. 173.
Filius licet ciuilitatē paternā inductam origine renūtiare nō possit: tū inductam lege vel pacto sic. in. l. eos qui. nu. 1. C. de bis q̄ ſpō. lib. ꝛ. f. 20.
Filius qui icepit studere patre viuēte an eo defuncto debeat studere de bonis communibus. in. l. j. nu. 1. C. de periculo succeſſo. lib. ꝛ. fo. 22.
Filius cōsiliarij potest succedere in loco patris mortui. in. l. in successione. nu. 1. C. de decurio. lib. ꝛ. fo. 16.
Filius tenetur ratione male gestionis patris facte in officio. ibi. nu. 2.
Filius non faciens inuentarium an priuetur portione debita iure nature. ⁊ quid de portione iure institutionis. in. ℈. ſi vero non fecerit. nu. 3. in auten. de here. ⁊ falci. fo. 5.
Filius non cōficiens inuentariū an teneaṫ insolidū creditoribus etiam vltra vires hereditarias. ibi. nu. 4.

1 Filius lucrans cū pecunia patris medietas lucri dicit aduentitia. in. l. ſi tibi decem. ℈. ſi pactus. nu. 5. ff. de pac. fo. 85.
Filio qualiter q̄raṫ ex stipulatione vel pacto patris. remiſ. ibi. nu. 10.

1 Filius effectus sacerdos liberatur a patria potestate. l. l. patre furioſo. nu. 5. ff. de his qui sunt ſui vel a lie. iur. fo. 25.

1 Filius ⁊ seruus nō possunt percutere patrem ⁊ dñm eum verberantes. in. l. vt vim. nu. 5. ff. de insti. ⁊ iure. fo. 6.
Filius vel seruus nō tenetur in atrocioribus obedire patri vel domino ibidem. nume. 7.

7 Filius ꝑ supplemēto legitime an possit ꝓpria autoritate occupare bona. in. l. omnimodo. nu. 5. C. de inoffi. testa. fo. 122.
Filius comitis vel vasalli qō dicaṫ habere comitatū vel feudū ab imperatore non a patre. in. ℈. optimū. nu. 1. in auten. de exhibē. re. fo. 25.
Filius vasalli an teneatur ꝓpter patris delictū. ibi. nu. 2.

4 Filius cuius portio fuit extennata per donationem inofficiosaz si fuit heres institutus ⁊ hereditatez agnouit agit ad supplementū. in. l. titia. ℈. imperator. nu. 4. ff. de leg. iij. fo. 48.

Filius exheredatus an admittaṫ inter extraneos vel cū fisco. in. ℈. hoc quidem. nu. 6. in anten. de here. ⁊ falci. fo. 3.

1 Filius non potest defraudari quarta per alienationē. in. l. ſi arrogator. nu. 8. ff. de adoptio. fo. 28.
Filius arrogatus an transmittat ius stipulationis. ibi. nu. 18.
Filius decedens ante patrem non trāsmittit legitimā. ibi. nu. 19.

8 Filius vel alius in potestate decedens hereditatem sui parētis nō adiṫ ⁊ ignorans transmittit ad quoscunq;. in. l. vnica. nu. 1. C. de bis qui ante aper. tabu. fo. 53.
Filius an sequaṫ conditionem patris facti ciuis ex cōuentione. remiſſi. in. l. filios. nu. 3. C. de municip. lib. ꝛ. fo. 19.
Natus in aliqua ciuitate qñ sequatur illā originem vt ꝓpriā. in. l. filios. nu. 4. de municip. lib. ꝛ. fo. 19.
Casus in quibus filius sequitur conditionem matris. in. l. filios. nu. 5. C. de municip. lib. ꝛ. fo. 19.
Filius legitimatus per principem sequitur patris conditionem. in. l. ſi lios. nu. 6. C. de municip. lib. ꝛ. fo. 19.

6 Filius subtrahēs patri an puniaṫ pena corporali ſi ꝑ furto imponitur pena corporalis. in. l. ſi quis vgozi. nu. 2. ff. de furtis. fo. 126.

8 Filius preteritus tacēdo quod videatur approbare testū. in. l. vgozis. nu. 1. C. de posthu. here. inſti. fo. 29.

8 Filius q rūpit testū ex causa ꝓteritionis vel exheredationis q̄ nō bz legatum in testō sibi factū. in auten. ex cā. nu. 19. C. de lib. ꝓete. fo. 28.

6 Filius accipiendo pecuniam de morte patris occisi nō videtur adire. in l. quesitum. nu. 1. ff. de sepul. vio. fo. 144.
Filius lz habeat legitimā per fideicōmissum vniuersale pōt tū dicere te ſtamētū nullū. in. ℈. aliud quoq;. nu. 6. i auten. vt cū de appellatio. f. 48.

6 Filius plebeij an efficiaṫ nobilis ſi pater eius efficiaṫ miles post eius natiuitatē. q̄ non. in. l. q ad tps. ℈. in filijs. nu. 1. ff. de decurioni. fo. 244.

7 Filius ingratus nō ꝺz habere alimēta. in. l. ſi. nu. 1. C. de libe. alen. f. 187.
Filium si constat non tamen legitimuz an ali debeat. et quid de ſpurio. ibidem. nu. 2.
Filius quando sequatur patris conditionem: ⁊ quando aui. in. l. primilegio. nu. 2. C. de decurio. lib. ꝛ. fo. 16.

6 Filius in potestate an possit stipulari patri. remiſſiue. i. l. quod dicitur. nu. 9. ff. de verb. ob. fo. 52.
Filius emancipatus nō pōt patri stipulari: nec ei acquirit. ibi. nu. 19.
Filius nō pōt ꝑ sua legitima possessionē rerū hereditariarū ꝓpria autoritate acquirere. in. l. ij. nu. 4. C. qñ ⁊ qbus quarta pars. lib. ꝛ. fo. 18.

5 Filius ⁊ monachus q̄ non possideatur a patre nec a monasterio licet acquiratur patri ⁊ monasterio ratione iuris q̄ in eo habent. in. l. quicquid filius. nu. 1. ff. de acqui. pos. fo. 84.

8 Filius cui factum est legatum dicitur preteritus. in. l. ſi quis. nu. 2. C. de liberis preteritis. fo. 25.

6 Filius institutus sub cōditione ſi decesserit sine liberis nō dicit cōditionaliter institutus. in. l. meuia decedens. nu. 1. ff. de manumiſ. testa. f. 74.
Filius natus ex cōcubina legitimaṫ per subsequēs matrimoniū ⁊ succedit agnatis ⁊ cognatis patris. in. ℈. trib⁹. nu. 1. in auten. qb. mo. fo. 37.
Filius natus ex nobili quando dicaṫ nobilis ⁊ quādo ignobilis. in. l. j. nu. 5. C. de dignita. lib. xij. fo. 42.
Filius in potestate an cōferat emancipato. in ℈. illud quoq;. nume. 3. in auten. de trien. ⁊ semiſ. fo. 18.

8 Filius potest cozrigere patrem in ire. in. l. cum oportet ℈. non autem. nu. 1. C. de bo. que libe. fo. 56.
Filius naturalis innitus nō legitimatur. in. ℈. qualiter legitimi. nu. 2. in auten. quib. mo. na. effi. sui. f. 38.

7 Filius effectus sui iuris renūtiat exceptioni macedoniani. in. l. ſi filius. nu. 5. C. ad mace. fo. 161.
Filius naturalis succedit patri nō habēti filios legitimos ⁊ naturales in duabus vncijs ab intestato: ⁊ an etiā ali debeat. in. ℈. discretis. nu. 2. in auten. quib. mo. na. effi. sui. fo. 38.
Filius natus ex homine meo lz nō ex femina mea est homo meus. in. l. diffinimus. nu. 4. C. de agrico. lib. xj. fo. 35.

7 Filius tenetur alere patrem exbannitu5. in auten. incestas. nu. 1. C. de in cest. nup. fo. 180.

6 Filius q̄ equiparatur vero creditori ⁊ non patronus. in. l. ſi quis legatum. ℈. ſi patronus. nu. 1. ff. de falsis. fo. 182.

5 Filius naturalis vel spurius lz a patre capere non possit ab alio tamē potest. in. l. q̄ conditionis. nu. 2. ff. de dona. cau. mor. fo. 72.

7 Filius natus anteq̄ pater esset rex an dicatur filius regis. in. l. imperialis. ℈. his illud, adiungimus. nu. 1, C. de nup. fo. 180.

6 Filius ſi stipulatur sibi aut patri in casu in quo patri acqrit stipulatio valet. in. l. ſtichum. ℈. quesitum. nu. 1. ff. de sol. fo. 98.

7 Filius sub qua conditione possit institui. in. l. filijs matrem. nu. 1, C. de inoffi. testa. fo. 121.
Filius an possit cogere patrem vt ipsum emancipet. ibi. nu. 2.

7 Filius natus ex clerico ⁊ concubina an legitimetur per subsequens matrimonium. in. l. ⁊ ſi conira. nu. 1. C. de nup. fo. 180.

7 Filius preteritus ceteris filijs institutis ex disparibus partibus quaz portionem habeat. in. l. ſi mater. nu. 3. C. de inoffi. testa. fo. 120.
Filio preterito an detur querela quando in testamento sunt instituti filij ⁊ extranei. ibi. nu. 4.

Filius in

Filius in potestate an sit heres ipso iure. ⁊ qualiter. remiſſiue. in auc. de triente ⁊ semiſ. nu. 11. fo. 18.
Filius q̄ non possit fraudari legitima: ⁊ an detur modus fraudandi. in. ℈. prohibemus. nu. 1. in auc. de trien. ⁊ semiſ. fo. 18.

3 Filius si ante farozē fecit testū pater nō pōt in furoze ei substituere exemplarie. in. l. ex facto. nu. 24. ff. de vulg. ⁊ pup. fo. 153.
Filij nascituri qñ extinguant substitutionē exemplariam. ibi. nu. 43.

6 Filius potest cogi inuitus emancipari ex causa. in. l. quidam cū filium. nu. 2. ff. de verb. ob. fo. 53.

7 Filius tanq̄ cōiuncta persona agit pro pte fine mandato. in. l. exigēdi. nu. 2. C. de ꝓcu. fo. 80.

8 Filius nō heres pro debitis patris cōueniri nō potest. in. l. ſi paterna. nu. 1. C. de reuo. his que in frau. cre. fo. 92.

4 Filius eoipso q̄ est filius dr mereri. in. l. q filiabus. nu. 3. ff. de leg. j. fo. 8.
Filius exclusus a quarta per ꝓuilegium nō obstat alijs. in. l. vlt. nu. 1. C. quando ⁊ qui. quar. lib. ꝛ. fo. 18.
Filius fratris q̄ non habeat querelam inofficiosi testamenti. in auc. de here. ⁊ falci. nu. 14. fo. 2.

8 Filius ⁊ libertus qui inuadūt tenentur patri ⁊ patroni cōstitutione. l. ſi quis in tantam. C. vnde vi. ibi. nu. 10. fo. 96.

8 Filius si est in quasi possessione filiationis nō bz necesse ꝓbare se filiū ſz aduersarius dz probare Dzium. in. l. j. nu. 3. C. quoꝝ bonoꝝ. fo. 93.

6 Filius pōt patrē bānitū occidere stante statuto q̄ bānitus possit impune offendi. in. l. ſi adulterium. ℈. liberto. nu. 1. ff. de adul. fo. 177.

7 Filius curator alterius ſi agat an pater poterit testificari. in. l. parētes nu. 2. C. de testi. fo. 150.

6 Filius si liberat debitorē paternum an ſi patri heres exiſtat obstat ex ceptio ſi agat. in. l. filius. nu. 1. ff. de solu. fo. 89.

3 Filius preteritus potest approbare testū ita q̄ de equitate valeat. in. l. filio. nu. 3. ff. de inin. rup. testa. fo. 115.
Filius preteritus petit contratab. ibi. nu. 18.
Filius preteritus si nō dicit testamētum nullū an alij eius beneficio poterunt illud dicere. ibi. nu. 34.
Filius ita priuatur portione sibi debita iure institutionis sicut filius. in ℈. si vero expreſſim. nu 2. in auc. de here. ⁊ falci fo. 5.
Filius ex bono patre bonus ꝓsumitur. in auc. de referend. nu. 3. fo. 15.

3 Filius si decedit sciens se necessariū q̄ etiam transmittat beneficiū abstinendi. in. l. ſi quis filium. ℈. ſed ⁊ ſi. nu. 2. ff. de acqui. here. fo. 166.
Filius quando possit se ab hereditate paterna abstinere ⁊ an itam habere. ibi. nume. 3.
Filius nō cōficiens inuentariū nō priuatur portione debita iure nature. in. ℈. non autem. nu. 1. in auc. de here. ⁊ falsi. fo. 5.

3 Filius si nō pōt adire de iure ciuili sed de iure ꝓtorio vt in casibus not. in. l. ſi. C. vnde legi. an subſtitutus admittatur qui venit de iure ciuili. in l. j. nu. 51. ff. de vul. ⁊ pup. fo. 136.
Filius si fuit a primo gradu preteritus a secūdo exheredatus ⁊ approbauit primū gradum q̄ ex eo potest secundum tab. an subſtitutus admittatur qui venit de iure ciuili. ibi.

4 Filius a patre detrahit falcidiam. in. l. a filio. nu. 1. ff. de leg. j fo. 9.

6 Filius natus viuo auo sequitur originem aui: si eo mortuo: originē patris. in. l. assumpto. ℈. filius. nu. 1. ff. ad municip. fo. 240.
Filius quo ad quid sequatur originem patris. ibi. nu. 2.

5 Filius qualiter in diuisione possit cōsequi libros ꝑcipuos. in. l. qdam. in iure. ℈. pater qui filie. nu. 1. ff. de dona. fo. 69.
Filius tenetur ꝓpter delictum patris ⁊ qualiter hoc procedat. ⁊ aut. vt omnes obe. indi. nu. 3. fo. 29.
Filius naturalis nō succedit patri cōtra testamentum. in. ℈. si quis igitur. nu. 8. in auc. quib. mo. fo. 38.
Filius naturalis legitimatus rumpit testū paternum. ibi. nu. 9.
Filius inobediens dispositioni paterne quādo priuetur legitima. in. ℈. si quis. nu. 7. ⁊ 9. in auc. de here. ⁊ falci. fo. 3.
Filius emācipatus mortuo auo nō reuertitur in potestatem patris. in auc. consti. que de dig. nu. 3. fo. 34.
Filius liberatus a patria potestate ꝓpter dignitatē mortuo auo in patris potestatem reuertitur. ibi.

5 Filius si solvit ꝓ patre volente donare quando valeat. in. l. j. ℈. si vero pater. nu. 4. ff. de dona. fo. 59.

8 Filius emancipatus an habeat in repudiatione beneficiū sicut suus. in l. ſi. nu. 2. C. de repu. here. fo. 35.

8 Fili⁹ pōt hereditatē adire clauſis tabulis. i. l. ſi fris. n. 1, C. ō iu. deli. fo. 29.
Filius emancipatus an hodie succedat ex testamēto de iure ciuili sicut quilibet extraneus. in. ℈. hinc nos. nu. 2. in auc. de nuptijs. fo. 21.

8 Filius an teneatur cōferre donationē sibi factam per patrē. in auten. ex testamento. nu. 1. C. de colla. fo. 12.

4 Filius emācipatus donec pater viuit nō est perfecte liberatus. in. l. fidei commiſſa. ℈. ſi cui. nu. 2. ff. de leg. iij. fo. 52.

4 Filius institutus tantū in legitima an admittatur ad renocādū fundū prohibitum alienari. in. l. filius. ℈. cū pater. nu. 4. ff. de leg. j. fo. 28.

4 Filius ⁊ seruus dicunt heredes nudo nomine non q̄ ad eos pertineat actio directa nec vtilis. in. l. cum filio. nu. 4. ff. de leg. j. fo. 6.
Filio vel seruo q̄ sint heredes solo nomine prodest primo qō ius quod habent pater vel dominus ex ꝑsona filij vel serui nō opponunt contra ipsos. ibidem. nume. 5.
Secundo quo ad ea que sunt facti ipse nominatus habeṫ vt heres. ibi. Quod dr. in. l. ſi paterfa. ff. de bene. inſti. de seruo instituto quē putabat liberū bz locū in filiofa. quē quis putabat sui iuris. ibi. nu. 6.
Filius cui relictū fuit fideicōmiſſum quo iure aget ℈ patrem. ibi. nu. 8.

4 Filius rogatus si decesserit sine filijs restituere medietatez hereditatis filie sue aliam medietatem pauperibus quod auocauit filia agendo ad supplementum computatur in partem que sibi debet restitui. in. l. liberto suo. ℈. filium. nu. 5. ff. de an. lega. fo. 70.

3 Filius si recipit dotē patre nō consentiente nec obligante patri nil queritur. in. l. contra. ℈. quoties. nu. 1. ff. re. amo. fo. 37.
Filius si lucraṫ ex pecunia dotali pr̄ in lucro bz vsumfructū. ibi. nu. 2.

6 Filius emācipatus nō excusaṫ ꝓpter iussū patris: si fit in potestate. ſic. in. l. filius. nu. 1. ff. de falsis. fo. 183.
Filius rogatus restituere an habeat vnaz quartā vel duas. in auten. de restitu. ⁊ ea que pa. nu. 1. fo. 22.

5 Filius stans cū matre ꝓsumiṫ possidere fundū matris iure familiaritatis ⁊ similiter fratres ⁊ sorores simul habitātes ꝓsumunt iure familiaritatis possidere. in. l. qui in iure. nu. 1. ff. de acqui. pos. fo. 94.

5 Filius q acquirit vsuras ex pecunia ꝑfectitia patris illas nō cōcat cuz fratribus. in. l. qō seruus. nu. 2. ff. de acqui. pos. fo. 91.

4 Filius an feudo priuetur ꝓpter delictum patris. in. l. diui. nume. 1. ff. de iurepa. fo. 183.
Filius vel libertus an debeat relinquere iure restitutionis patri vel patrono. in. l. fine. ℈. excluditur. nu. 1. ff. eo.

8 Filius deliberatus decedens q̄ trāsmittit hereditatē patris ad quoscū q̄. in. l. cum antiquioribus. nu. 1. C. de iur. delib. fo. 31.

3 Filius tenēdo feudavel empbyteoſim an videatur heres. in. l. ſi quis nō quaſi. nu. 1. ff. de acqui. here. fo. 176.
Filius petendo iuramētum fidelitatis nō videtur se immiſcere: nec etiā petendo possessiones emphyteoticas que ex forma pactoꝝ debēt venire ad filios. in. l. qui putat. nu. 1. ff. eo. ti.

3 Filius viuo patre improprie est dominus rerū patris. in. l. in suis. nu. 4. ff. de libe. ⁊ posthu. fo. 102.

3 Filius emācipatus denegans alimēta renocaṫ in potestate. in. l. alimēta. ℈. imperatozis. nu. 3, ff. de libe. agno. fo. 43.

3 Filius ſi se abstinuit ab hereditate paterna ⁊ aliqd habuit ab occisoribus patris qñ possit conueniri a creditoribus paternis. in. l. cuz tutor. nu. 1. ff. de tute. ⁊ ra. dif. fo. 90.

3 Filius nō cōpellitur dotare matrē si vult nubere. in. l. j. ℈. preterea. nu. 1. ff. de tute. ⁊ ra. dif fo. 88.

2 Filius dicitur dñs rerum paternaruz ꝓpter spem successionis: ⁊ q̄ de eis alitur. in rub. nu. 5. ff. de pecu. fo. 96.

3 Filius an viuente patre dicatur habere aliquod ius in dubio bonoꝝ subsidio. in. l. ſi. nu. 2. ff. de libe. agno. fo. 43.

3 Filius naturalis preteritus nō rūpit testū sine bastardus. in. l. gallus. ℈. etiam ſi. nu. 2. ff. de libe. ⁊ posthu. fo. 111.
Idem est heres q̄ dominus. ibi. nu. 3.

3 Filius pōt inſtitui sub cōditione potestatiua que pōt impleri vltimo vi te ſpiritu. in. l. ſuus quoq;. nu. 3. ff. de here. inſti. fo. 119.
Filius institutus in re que extabat tempore testamenti ſi enincitur testamentum sit nullum. ibi. nu. 9.
Filius institutus in certa qūtitate pōt dicere se nolle qūtitatē ſz velle de bonis testatoris ⁊ tū quantū est valor ipsius quantitatis. ibi. nu. 10.
Filius sequitur originem patris ⁊ aui nō aliozū. idem in adoptiuo. in. l. filios. nu. 1. C. de municip. lib. ꝛ. fo. 19.
Filius non sequitur domicilium patris nō cōstitutū origine. ibi nu. 2.

3 Filius vt possit donare causa mortis sufficit cōsensus patris. in. l. j. nu. ℈. ff. de auto. tuto. ⁊ cur. fo. 69.

2 Filius captus sine culpa ⁊ redēptus a patre an solutum sibi imputet in partem. in. l. cum duobus. ℈. papinianus. nu. 2. ff. ꝓ socio. fo. 112.

3 Filius quādo superuixit patri ⁊ repudiauit ⁊ nepos etiam repudiauit an admittatur tertius substitutus. in. l. ſi mater. ℈. ſi filius. nume. 1. ff. de vulg. ⁊ pup. fo. 149.

3 Filius preteritus ſi decedat viuo auo an testamentū cōfirmet. in. l. ſi be reditas. ℈. qui filium. nu. 1. ff. de testa. tute. fo. 49.

2 Filius fideiubendo cōpromittendo ⁊ cōteabendo obligat patrē de peculio. in. l. licet. ℈. ſed ⁊ ſi. nu. 1. ff. de pecu. fo. 97.
Filius potest compromittere sine patris consensu. ibi. nu. 4.

3 Filius emācipatus ſi readoptet ꝑ patrē an noceat nepoti. in. l. gallus. ℈. quid ſi. nu. 9. ff. de libe. prete. fo. 108.
Filius deportatus ſi restituatur an noceat nepoti. ibi. nu. 10.
Filius legitimatus post mortem patris an auferat bona illis q̄ successerunt ab intestato. ibi. nu. 14.
Filius tenetur alere patrem exbannitum. in. ℈. hoc qdem. nu. 1. in auten. de incestis nup. fo. 15.
Filius tenetur alere matrem exbannitam. ibi. nu. 2.

5 Filius potest ſtipulari a pupillo in causam castrēſis peculij vel quaſi patris autoritate. in. l. j. nu. 2. ff. de anto. tu. ⁊ cu. fo. 68.

2 Filius qñ possit cozrigere patrem. in. l. dedi tibi. ℈. ſi quis quaſi. nu. 1. ff. de condi. cau. da. fo. 41.

2 Cā ꝓ qua data est pecunia ſi fit sequuta non tū ex eā qua data fuit qñ

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

cõpetat repetitio.in.l.dedi tibi.ff.si qs ql̃i.nu.2.ff.de ꝑdi.cau.da.fo.41.
8 Filius si agit vt procurator cõsensus patris nõ requirit.in.l.cũ nõ solũ. ff.necessitate.nu.5.C.de bo.que libe.fo.58.
Filius tutor agit sine patris consensu.ibi.nu.6.
Filius an possit esse coram arbitro sine patris consensu.ibi.nu.9.
Filiussa.potest compromittere sine patris consensu.ibi.
Filius in casu castrẽsis peculij vel quasi agit sine ꝑris ꝓsensu.ibi.nu.12.
Filius in publicis criminibus qõ possit esse in iudicio sine patris consensu.ibi.nume.13.
Filius agens contra patrem agit sine eius consensu.ibi.nu.14.
3 Filius de iure ciuili est heres re & nomine.l.l.prator.ff.ꝓtermittere.nu.1.ff.si quis omis.cau.testa.fo.187.
Filio abstinente ab hereditate paterna an poterit adire illam per se vel per extraneum.ibi.nu.2.
3 Filius preteritus qui põt venire scõm tabulas & adijt ab intestato non tenetur hoc edicto.in.l.qui omissa.nu.9.ff.si quis omis.cau.test.fo.190.
3 Filius emãcipatus cuius nõ dicatur agnatus tamen tenet hoc edicto. in.l.i.ff.domini.el ij.nu.3.ff.ad sille.fo.190.
3 Filius qñ debeat habere aliẽta qñ mulier cõtẽpsit senatusconsultum plautianũ.in.l.quod senatusco ff ex his.nu.2.ff.de libe.agno.fo.40.
4 Filius naturalis an excludat substitutũ: & sic faciat deficere fideicõ.in.l. ex facto ff.si quis.nu.2.ff.ad trebel.fo.147.
Filius legitimus tñ an excludat substitutum.remissiue.ibi.nu.3.
Filius ad hoc vt substitutum excludat an sit necesse ꝙ sit heres patris. remissiue.ibi.nu.6.
Filius naturalis non succedit in feudo.ibi.nu.9.
Filius naturalis an veniat in sentẽtia quãdo quis est cõdemnatus cuz filijs vsqz ad tertiam generationem.ibi.nu.10.
3 Filius iam natus preteritus si decedat vino testatore tũ testũ nõ cõfirmatur.in.l.si quis eum.ff.si cum filio.nu.3.ff.de vulg.& pup.fo.147.
Filius posthumus si est preteritus in secũdo testamento natus viuo testatore decedat an rumpatur primum testamentum.ibi.nu.4.
3 Filius preteritus si rũpit testũ beneficio auf.ex cã.C.de libe.prete. an allegata cõseruant.in l.quidam titiũ.nu.1.ff.si qs omis.cau.testa. fo 188.
3 Filius in potestate hereditatẽ paternã nõ agnitã trãsmittit ad quoscũqz heredes.in.l.ventre.nu.3.ff.de acqui.here.fo.178.
Filius si ignorat patrem fecisse testũ sine suus sine emãcipatus & decedat hodie transmittit hereditatem.ibi.nu.7.
Filius sciens & habilis ad adeundum an transmittat tantummodo ad suos.ibi.nu.14.& 17.
Filius q nõ est solus heres legitimꝰ ꝛz sunt alij liberi coheredes si decedat an portionem transmittat ad patrẽ vel ad matrem an ad hoc coheredes.ibi.nu.16.& 19.
Filius qui repudiauit hereditatẽ paternã illã nõ trãsmittit.ibi.nu.22.
Filius hereditatem maternã nõ agnitã nõ trãsmittit.ibi.nu.23.
Filio ifanti cui delata fuit hereditas decedẽti superstite patre & matre vel auo paterno & materno quis succedet.vbi ꝙ vterqꝫ ibi.nu.28.
3 Filiũ esse heredem patris an probetur creditor. in.l.si cũ dotem.ff.trãs grediamur.nu.3.ff.sol.ma.fo.16.
Filiꝰ accipiẽdo vxorẽ nõ cõgruã poterat de iure.ff.exheredari.ibi.nu.6.
4 Filius preteritus qui tacuit per annũ an faciat recõualescere testamẽtũ de iure pretorio.in.l.si impubes.nu.1.ff.de carbo.edic.fo.179.
4 Filiusꝰ si est ꝑ maleficio cõdẽnatus an de legitima debeat solui cõdẽnatio.in.l.ff si impubere.nu.1.ff.de colla.bo.fo.173.
4 Filius de restituendo granatus an detrahat duas quartas.in.l.ff. interdum.nu.1.ff.si cui plus qꝫ per.l.fal.fo.141.
2 Filius ꝙ in actione cõmodati & in aliis in quibus patri nõ querit nec queri potest vsusfructus ꝙ possit esse in iudicio sine eius cõsensu.in.l.ſz mihi.ff.si filio nu.1.ff commo.fo.79.
4 Filius naturalis tãtum nõ habet bonorum pos.cõtratab. in bonis patris: matris sic.in.l.i.nu.1.ff.de bono.pos.& furio.infan.fo.165.
4 Filius potest institui sub conditione potestatiua. in.l.quia. nume.ff. ad trebel.fo.145.
4 Filius de bonis restitutioni subiectis dotat filiam si aliud nõ haberet. in.l.a filia.nu.2.ff.ad trebel fo.154.
Filius granatus de restituẽdo si illam nõ dotauit in vita ſz in testamẽto ei dotem reliquit an hoc relictum minuat fideicõmissum.ibi.nu.3.
3 Filiꝰ militis dimissi sine ignominia an habeat excusationẽ a tutela. in l.sed & militis.ff.qui ignominiose.nu.1.ff.de excu.tu.& cu.fo.80.
4 Filius si lucretur cũ pecunia patris an teneatur illud cõferre. in.l.i.ff. nec castrense.nu.5.ff.de colla.bo.fo.172.
Filius si lucretur ex militia eidem empta per patrem tale lucrum deducto onere persone confertur.ibi.nu.7.
4 Filius sibi imputat in legitimam quod ad eũ peruenit ex substitutione directa vel per fideicõmissum: secus si legatario esset substitutus.in.l.in quartam.nu.14.ff.ad leg.fal.fo.141.
Filius quando imputet sibi in legitimam id quod peruenit ab intestato.ibidem.nu.15.
8 Filius si nõ est institutus ꝛz sit facta mentio de eo in testõ tñ dicitur preteritus.in.l.quidam.nu.2.C.de fideicom.fo.45.
3 Filius dotem recipiendo tenetur insolidũ: pater vero tenetur de pecu lio.in.l.si filio.nu.1.ff.sol.ma.fo.32.
Filiussa.tenetur de peculio inquantũ facere potest.ibi.nu.5.
Filiussf.potest condẽnari & executio fit in peculio & etiam in personam. ibidem.nume.8.
3 Filius vel seruus quãdo adit iussu patris vel dñi ipse et nõ pater dꝫ de predictis esse certus.in.l.is potest.nu.31.ff.de acqui.pos.fo.169.
3 Filius institutus sub cõditione q̃ nõ põt vltimo vite spiritu impleri ꝙ nõ debeat in eius defectũ exheredari.in.l.si.nu.1.ff.de cõdi.insti.fo.159.
Filius an possit post mortem exheredari.ibi.nu.3.
Filius naturalis qui se offert curie legitimatur si nõ habet fratres legitimos.in auf.quib.mo.natu.nu.2.fo.37.
8 Filiꝰ q se abstinuit ab hereditate paterna si postea emit fundos pños qñ videatur suã abstẽtionẽ renocari.in.l.ij.nu.1.C.de repu.here. fo.34.
Filius qui primo emerat fundos paternos si se postea immiscuit hereditati paterne potest hypothecaria conueniri.ibi.nu.2.
3 Filius si nascitur sol.ma.auorte qñ mater teneatur denuntiare. in.l.siue contra.ff.quia.nu.10.ff.de libe.agno.fo.41.
Filius natus etiam constante matrimonio potest intentare actionem preiudicialem in rem.ibi.nu.11.
3 Filius institutus sub cõditione impossibili põt testũ approbare. in.l. j.nu.12.ff.de condi.insti.fo.157.
5 Filius notarius an possit cõficere instrm de cõtractu patris. in.l.quod dicimus.ff.si pater.nu.1.ff.de auto.tuto.& cura.fo.70.
Filius a patre institutus an possit duas quartas detrahere.in.ff.si qs. nu.12 in auf.de here.& falci.fo.3.
Filius legitimatus & naturalis an poterit patrẽ instituere in testamẽto sõlenni.in.ff.& hoc sepe.nu.6.in auf.de triente & semiſ.fo.18.
4 Filius ducens vxorem ignominiosam exheredari nõ põt.in.l.nõ tantum.ff.si emancipatus.nu.1.ff.de bo.pos.cõtratab. fo.166.
7 Filius quando petat se restitui contra patrẽ.in.l.si cuz pater. nume.C. si aduer.rem iudi.fo.95.
3 Filius qui repudiauit hereditatem an possit penitere.in.l.si quis suus. nu.5.de iur.delib.fo. 160.
8 Filius si ex pecunia patris fecit vsuras vel aliam mercãtiam an hoc dicatur profectitium.in l.cum oportet.nu.3.C.de bo.que libe.fo.56.
Filius si init in franciã pro mercãtia cũ pecunia patris & eius occasione captauit beninolentiam regis qui aliqua sibi donauit hoc non erit profectitium.ibi.nu.4.
Filius an presumatur dines ex bonis patris vel aliunde.ibi.nu.5.
Filius debitor patris ꝙ possit esse curator patris furiosi.in auf.vt sine prohi.nu.6.fo. 43.
8 Filius in aduentitijs adit hereditatem patre ignorante: & etiam inuito. in.l.cum non solum.nu.1.C.de bo.que libe.fo. 57.
Filio hereditatẽ repudiate cui datus fuit substitutus patre superexistẽte pater ad hereditatem admittitur excluso substituto.ibi.nu.2.
Filius si moritur anteꝙ adeat pater non potest adire.ibi.nu.3.
7 Filius debitor vel creditor patris potest esse curator furiosi.in auf. minoris nu.2.C.qui da.tu.vel cu.fo.189.
Filius senatoris qñ sequatur dignitatem paternã:et dicatur senatoris filius.in.l.si senator.nu.1.C.de dignita.lib.xij.fo.43.
3 Filius naturalis vel spurius licet phibeatur succedere patri:nõ tamẽ phibetur succedere fratri suo pupillo:etiã ex indicio patris per substitutionem pupillarem.in.l.si is qui.nu.1.ff.de vulg.& pup.fo.140.
7 Filius percipiens ab auo an dicatur percipi ex substantia paterna. in auf.ex testamento.nu.2.C.de secun.nnp.fo.181.
3 Filius emancipatus prodest patri ad emancipationem cõtra seipsum. in.l.amicissimos.ff.lucius.nu.2.7.5.ff.de excu.tu.& cu.fo.85.
1 Filius de iure.ff.quicquid querebat de bonis maternis querebat patri in l.filius.nu.3.ff.de inoffi.testa.fo.164.
8 Filius cui pater dedit pecuniã ꝑ emẽdis libris si illã cõsumpsit dꝫ illa sibi in partem imputari.in auf.qõ locum.nu.4.C.de colla. fo.12.
6 Filius qui adulterat vxorem patris sui perdit priuilegiũ paternitatis si cõmittat alias causas ingratitudinis.ideo pater illum occidens non tenetur de paricidio:sic & cõtra.in.l.diuus.nu.1.ff.de parici. fo.18.
3 Filios naturales habens si tantũ fecit ipsos legitimare vt ei succederẽt si postea cepit vxorem & habuit filios legitimos per hoc nõ prohibent succedere legitimati.in.l.ex facto.nu.3.ff.de vulg.& pul.fo.152.
4 Filios naturales habere magis abhorretur in feminis ꝙm in masculis. in.l.heredibus.ff.titius.nu.2.ff.ad trebel.fo.156.
Filius naturalis facit deficere fideicõmissum:quãdo ætat statutũ quod succedat ab intestato.ibi.nu.3.
7 Filij bodie debent habere legitimam iure institutionis.in auf.nouissima.i.C.de inoffi testa.fo.120.
Filij qui non possunt succedere an cõputentur in numero filiorũ ad cõputationem legitime.ibi.nu.5.
5 Filij nati & cõcepti post deportationem sunt legitimi. in.l.ex facto.ff.ex facto.nu.3.ff.ad trebel.fo.147.
Filij nati post deportationẽ nõ sunt in potestate patris.ibi.nu.4.
Filij bannitorum nati post & concepti post bannum faciunt deficere fideicommissum.ibi.nu.5.
Filij adultere ea monasteriũ ingrediente an habeãt legitimam.in.ff.si quando.nu.3.in auf.vt nulli.iudi.fo.54.
3 Filij amissi in bello quam excusationem prestant patri.in.l.bello.nu.3. ff.de excu.

ff.de excu.tu.& cu.fo.83.
6 Filij naturales spurij & nepharij admittũtur ad accusandũz necem de functi patris.in.l.certis.nu.3.ff.de accusa.fo.156.
Filij quo ad matrimoniũ legitimi dicuntur cõsanguinei & affines. ibi.nu.4.
Filij naturales & spurij ꝙ possint etiam accusare de crimine publico in patrem commisso.ibi.nu.5.
3 Filij possunt agere cõtra patrẽ cõsumentẽ oĩa eius bona ne dos cõsumatur.in.l.ij.ff.quod si in patris.nu.9.solu.ma.fo.6.
Filij ingressi monasteriũ qua actione agãt cõtra monasteriũ q possidet omnia bona patris vigore diuisionis per patrẽ facte inter eos post ingressum.in.ff.si qua mulier.nu.5.in auf.de sancti.epis.fo.57.
Filij secundi matrimonij an admittantur cuz filijs primi matrimonij ad renocandum plus datum secundo viro.in.ff.optimeverò.nume.3.in auf.de nuptijs.fo.20.
Filius secũdi matrimonij an in bonis maternis debeat habere legitimam sicut filij primi matrimonij.vbi ꝙ fi.ibi.nu.4.
Filij primi matrimonij an admittãtur ad renocãdum qñ mulier dedit oĩa bona in dotem scõo viro cum pacto de lucrando totum. ibi.nu.5.
Filij fratrum quãdo tractatur de hereditate patrui defuncti ab intestato & nõ supersunt patrui succedunt in stirpem: & non in capita.in.ff.reliquum.nu.1.in auf.de here.que ab inte.fo.50.
3 Filij adulterini vel incestuosi nõ legitimantur per subsequẽs matrimonium.in l.in concubinatu.nu.4.ff.de concu.fo.45.
Filij naturales legitimari possunt existente etiaz sobole legitima. in.ff. dubitatum.nu.1.in auf.de incest.nup.fo.15.
Intellige per matrimonium.ibi.nu.1.& 4.
Filij legitimati succedunt alijs filijs legitimis & legitime legitimatis: intellige de legitimatis per matrimonium.ibi.nu.2.& 5.
Filij ingredientes monasteriũ an statim possunt petere legitimam: vel infra quantum tempus: vbi videtur tenere ꝙ statim.in.ff. illud quoqꝫ. nu.5.in auf.de monachis.fo.10.
Filij cõmittentium incestas nuptias efficiuntur sui iuris.in auf.de incest.nup.nu.16.fo.15.
Filij fratrum an admittantur ad hereditatẽ vna cũ ascẽdentibus non existentibus fratribus.in auf.vt fratrum filij.nu.1.fo.53.
3 Filij capti ab hostibus patribus non prosunt.in.l.ij.ff.remittit.nu.1.ff. de excu.tu.& cu.fo.78.
5 Filij appellatio refertur ad omnes non tamen ad eũ quem testator credebat mortuum.in.l.si quis ita.nu.3.ff.de testa.tute.fo.51.
3 Filij testatoris quando sunt substituti pupillo per fideicommissuz matrem excludũt ex presumpta mente testatoris.in.l.centurio.nu.29.ff.de vulg.& pupil.fo.146.
3 Filij antea nati an legitimẽtur per matrimoniũ vltimo cõtractũ cum concubina.in.l.in his rebus.ff.vxor.nu.2.ff.sol.ma.fo.34.
Filij emãcipati: & cognati ꝙ succedant de iure ciuili ex testamento.in.ff. & hoc quidem.nu.9. in auf.de here.& falci.fo.3.
Filij patroni primi gradus ꝙ habent ius renocandi in seruitutem. in auf.vt liber.de cete.nu.8.fo.33.
3 Filij matre bãnita vel excõmunicata poterunt agere contra patrẽ vergentem ad inopiam nomine matris & etiam eorũ propio noie. in repe. l.si constante.nu.64.& 68.ff.sol.ma.fo.20.
7 Filij petunt legitimam in bonis patris ingressi monasteriũ per condictionem auf.si qua mulier.C.de sacrosan.eccle.nu.23.fo.23.
8 Filij naturales non legitimi quod excludãt substitutũ.in.l.generaliter. ff.cum autem.nu.2.C.de insti.& substi.fo.21.
8 Filij diuersorum fratrum qualiter succedant.in auten. cessante.nu.1.C. de legit.here.fo.54.
4 Filij duorum fratrum qualiter succedãt patruis & auũculis.& qualiter cum eis & qualiter alijs succedãt.in.l.post consanguineos.ff.hec heredi tas.nu.1.ff.de suis & legi.here.fo.185.
7 Filij presumuntur grati.in.l.oĩmodo.nu.2.C.de inoffi.testa.fo.122.
Filij quando possint cõpellere patrem ingressum monasteriuz vt eius bona distribuãt: & qñ interim debeãt habere alimenta. in.ff.si qua mulier.nu.7.in auf.de sanc.epis.fo.57.
Filij nati ex incestis nuptijs an sint legitimi etiam quo ad successionẽ. in auf.de incest.nup.nu.19.
7 Filij primi matrimonij in quo ledũtur si mater trãsiẽs ad scõa vota dat oĩa sua bona in dotem.in.l.hac edictali.nu.1.C.de secun.nup.fo.181.
3 Filij nati ex cõcubina non retenta in domo an legitimẽ & sequens matrimonium.in.l.si.nu.1.ff.de concu.fo.45.
8 Filij ex diuersis matrimonijs succedunt in lucro habito ex illo matrimonio.in auf.itaq̃.nu.3.C.commu.de succes.fo.55.
Filij instituti quam partem faciãt preteritis vel exheredatis iniuste. in auten.de trien.& semiſ.nu.7.fo.17.
4 Filij primi gradus nõ computãt fructus in trebellianicã.i.l.qõ de bonis.ff.qõ auus.nu.1.ff.ad leg.fal.135.
8 Filij diuersorum patronorum qualiter succedãt liberto.in.l.si.nu.4.C. si in frau.patro.fo.7.
Filius institutus in legitima licet hereditatem adinerit tamẽ põt alienata in fraudem reuocare. ibi.nu.7.
7 Filij qualiter dicãtur defraudari per cõstitutionez dotis inofficiose. in l.vna.nu.1.C.de inoffi.do.fo.124.
3 Filio emãcipato nõ potest pupilliariter substitui in successione ex testõ. in.l.ij.nu.7.ff.de vulg.& pup.fo.137.
Filius potest legitimari post mortẽ patris.ibi.nu.10.
Filius quãdo liberatur a patria potestate per ingressum religionis an extinguatur pupillaris.remissiue.ibi.nu.17.
Filio preterito qui nõ rũperet testamẽtum cõcurrẽtibus alijs regitis in substitutione pupillari potest pupillariter substitui.ibi.nu.20.
Filio preterito approbãte testũ substõ pupillaris ei facta tz.ibi.nu.21.
4 Filios superuiuisse & sic cõditionẽ fideicõmissi defecisse qui dicit ꝓbare debet.in.l.ex facto.ff.si quis aũt.nu.1.ff.ad trebel.fo.148.
8 Filio repudiante hereditatem pater adit & prefertur substituto.in.l.cũ proponas.nu.3.C.de here.insti.fo.19.
6 Filiũ qui habuit ex cõcubina & postea duxit vxorẽ qua mortua vult ducere cõcubinam põt & matrimoniũ primũ nõ impedit legitimationem filij nati.in.l.bonorum.nu.2.ff.rem ra.ha.fo.117.
4 Filio nõ licet se immiscere causa fraudãdorum creditorum.in.l.si postulante.nu.1.ff.ad trebel.fo.155.
3 Filio quãdo possit substitui ꝑ fideicõmissum in legitima.in.l.i.ff.substituere.nu.4.ff.de vulg.& pup.fo.137.
3 Filio coacto per patrẽ repudiare subuenit post mortẽ patris. in.l.is q heres.ff.neq; filius.nu.12.ff.de acqui.here.fo.167.
3 Filio instituto repudiãte quis admittatur an pater an substitutus.in.l. j.nu.22.ff.de vulg.& pupil.fo.135.
Filio vel monacho instituto mortuo ante aditã hereditatẽ:an sit locus substitutioni vel veniet pater.ibi.nu.23.
Filius qñ hereditatẽ nõ aditam transmittat ad patrem.ibi.nu.24.
1 Filio qñ noceat casus patris ne vti possit priuilegio aui vt patris.in.l. emancipatum.ff.si quis.nu.1.ff.de sena.fo.32.
Filius si cõmisit culpam ob quam debet feudũ perdere q̃nepos ex persona aui illud retinere possit.ibi.nu.2.
4 Filiũ fratris vel vxoris occidẽs an ꝓbibeat succedere ab intestato.in.l. codicillis.ff.matre.nu.1.ff.de leg.ij.fo.49.
5 Filio an possit cedi actio ꝺ patrẽ.in.l.actiões.nu.1.ff.de act.& ob.f.174.
3 Filio non sufficit relinqui iure fideicõmissi vniuersalis vt iure institõnis videatur habere.in.l.cum ex filio.nu.4.ff.de vulg.& pup.fo.150.
5 Filiũ esse in potestate agẽte filio si ꝑ nũtiat regrik executio vt pater prestet alimenta.in.l.miles.ff.qui iudicati.nu.6.ff.de re iudi.fo.116.
Filio deliquẽte si ꝑ aliqd soluit an possit alter filiꝰ ꝑe mortuo solutũ i partẽ iputare illi ꝑ q̃ ꝑ solnit.in.ff.si qs.nu.11.i auf.de here.& falc.fo.3.
5 Filio cõdẽnato & bonis eius publicatis an publicet ꝓpietas quã hꝫ i peculio adũtitio remanẽte patri saluo vsufructu.vbi ꝙ nõ.in.l.si finita.ff.si de vectigalibus.nu.12.ff.de dam.infec.fo.37.
Filio comdemnato vt contumace an fiet executio in peculio qõ est apud patrem.ibi.nu.14.
4 Filij in feudo succedũt equaliter ꝛz inequaliter instituti.in.l.vt iurisiurãdi.ff.si liberi.nu.2.ff.de ope.libe.fo.184.
Filij an succedant equaliter in emphyteosi accepta ꝑ se & filijs licet inequaliter sint instituti.ibi.nu.3.
Filius q renũtiauit hereditati paterne nõ põt emphyteosim retinere si est accepta ꝑ se filijs suis & heredibus: secus si ꝑ se & filijs.ibi.nu.4.
Filia per patrẽ instituta in re trãscendẽte legitima & tacita ꝙ plus pete re non possit ꝙ poterit petere dotem maternam.ibi.nu.7.
Filius qñ possit interdicere administrationẽ bonorũ suoꝝ pñi.ibi.n.5.
Filius naturalis natus ex vnica cõcubina an habeat ius succedẽdi suo filio legitimato. in.ff.si quis igitur.nu.3.in auten.quib.mo.fo.38.
Filij naturales nati ex eodem patre sed ex duabus cõcubinis an adinuicem sibi succedant.remissiue.ibi.nu.4.
2 Filiussa.qnq; modis bꝫ pecuniã.ff.patris: castrẽsis: quasi castrẽsis: aduentitijs: & profectitijs: peculij.in.l.frater.nu.4.ff.de cõdi.indebi.fo.57.
Filius mutuãs pecuniã alteri nomine patris an & quãdo mutuũ ꝓtra batur ita quod patri acquiratur.ibi.nu.13.
Filius si debet titio.ꝛ.ꝛ.ꝛ.sunt in peculio de qbus pater donauit titio. ꝙ quod pater liberetur in illa quinq;.ibi.nu.42.
3 Filiussa.qñ possit esse testis ꝑ patre sine queratur patri siue nõ.in.l.qui testamento.ff.quecũq;.nu.1.ff.de testa.fo.97.
Filius emancipatus nõ potest testificari pro patre.ibi. nu.2.
Filius emancipatus potest scribere testamentum pro patre & pro eo instrumentum conficere.ibi.
8 Filius adit bodie hereditatẽ aduẽtitiam sine iussu patris etiã eo inuito & ignorante.in.l.j.nu.2.& 3.C.qui admit.fo.8.
Filiussa.bodie ẽt ꝑe inuito & ignoráte põt petere bonoꝝ pos.ibi.nu.4.
Idem in trebellianica restitutione.ibi. nu.4.
Filio agnoscenti bonorum possel.an de iure.C.habeat aliquod emolumentum.ibi.nu.7.
5 Filiussa.conuento & absoluto acquirit patri exceptio rei iudicate si noie patris tacite vel ex posse in iudicio defendẽdo ꝓparet: secus si ꝑ sua cõfessione cõuenit.in.l.si mater.ff.si qs boiem.nu.1.ff.de excep.fo.167.
Filio emãcipato cõuento & absolnto excep. rei iudi potest patri si ab eo causam habet & interest filij eam transire ad patrem.ibi.nu.2.

Filiusfamilias per imperitiam iudicans tenetur quatenus est i peculio.in.l.si filiussa. iudex nu.2.ff.de iudi.fo.153.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

Filiussa.quare nō potest accipere vxorem sine patris consensu.in.l.in libello.ff.medio tempore.nu.1.ff.de capt.t postlimi.fo.235.

4 Filiussa.donat causa mortis cū volūtate pfis.i.l.ij.nu.1.ff.de leg.j.fo.3.

Filiussa.etiam hodie non codicillatur.ibi.

4 Filiussa.potest in codicillis grauare patrem.in.l.filiussa. qui.nu.1.ff.ad legem falci.fo.135.

4 Filiussa.an possit liberare debitores patris ita vt eo effecto filiussa.sibi preindicet.in.l.cum dns.ff.filius.nu.2.ff.de pecu.lega.fo.85.

6 Filiosami.minori in iudicio existēti in his in gbus patri aliqd queriē sufficit patris autoritas:si aūt super re que ad patrē nō pertinet datur curator:in.l.si seruus.ff.pupillus.nu.2.ff.de verb.ob.fo.58.

3 Filiussa.patre permittēte donat causa mortis:non tamē testatur.in.l.q in potestate.nu.1.ff.de testa.fo.95.

1 Filiussa.in iudicio criminali rōne sui delicti pōt esse sine cōsensu patris in.l.quoties.nu.1.ff.de noxa.fo.194.

Filiosa.cōuento in iudicio criminali q executio fieri possit durante patria potestate.ibi.nu.2.t in quibus bonis ibi.

1 Finussa.in castrensi peculio sine consensu patris esse potest. in.l. filiussa. nu.2.ff.de procu.fo.103.

Filiussa.in aduentitijs testari non pōt nec etiā in alijs in quibus patri non queritur vsufructus.in auf.vt lice.matri.t auie.nu.6.fo.49.

Filiussa.q bona in quibus patri non queritur vsufructus pōt donare causa mortis sine patris consensu.ibi.nu.7.

4 Filiussa.etiam in his in quibus patri non queritur vsufructus. nō testat. in.l.imperator.nu.3.ff.ad trebel.fo.151.

4 Filiussa.in aduentitijs in gbus patri nō queritur vsufructus nō facit testū.in.l.j.ff.in filij.nu.2.ff.ad trebel.fo.142.

2 Filiussa.effectus sui iuris qñ cōtra quē petit executio instri per eū celebrati tpe quo erat in potestate poterit opponere exceptionē t beneficiū edicti q cum eo.in.l.si filius.nu.1.ff.quod cum eo.fo.95.

3 Filiussa.q in aduentitijs etiam in quibus patri non queritur vsufructus q non potest testari etiam patre permittente.in.l.qui in potestate. nu.2.ff.de testa.fo.95.

Filiussa.testatur in eligendo sibi sepulturam.ibi.

Item de aduentitijs testatur ad pias causas.ibi.

5 Filiussa.quare testari non potest donare vero causa mortis sic.in.l.tamis qui.ff.filiussa.nu.1.ff.de dona.cau.mor.fo.71.

Filiussa.non est persona integra.ibi.

Filiussa.an hodie possit codicillari.q non.ibi.nu.4.

Filiussa.qñ donat dz esse eius etatis cuius testari posset.ibi.nu.5.

Filiussa.vt possit donare requirit permissio specialis patris.ibi.nu.6.

Filiussa.an possit donare patri suo remittēte.ibi.nu.7.

1 Filiussa.in causa publici iudicij potest esse sine patris cōsensu.in.l.filiꝰ. nu.1.ff.de his qui sunt sui vel alie.iur.fo.25.

7 Filiussa.asserens se emancipatū a patre perdit beneficium macedoniani.in.l.j.nu.1.C.ad mace.fo.161.

9 Filiussa.habet heredem secundū iura.C.in.l.quod scitis.nu.1.C.de bo. que libe.fo.56.

1 Filiussa.ex omni causa obligatur preterq in mutuo t voto.in.l.deniq, ff.minorem sed vtrum.nu.1.ff.de mino.fo. 132.

Filiussa.pōt capi pro debito per ipm contracto t carcerari.ibi.nu.2.

3 Filiussa.potest eligere sepulturā.in.l.filiussa.el.ij.nu.2.ff.de test.fo.96.

4 Filiussa.in publicis iudicijs an possit accusare inuito patre.in.l.post legatum.ff.si filiussa.nu.1.ff.de his qui.vt indig.fo.112.

3 Filiussa.sicut voto non obligatur an obligetur aditione hereditatis.in l.qui in aliena.nu.1.ff.de acqui.here.fo.164.

Filiussa.scōm tempora.ff.agnoscendo bono.pos.nō obligatur nec in restitutione trebellianica.ibi.

Filiussa.hodie potest hereditatem repudiare sine iussu patris.ibi.nu.3.

Filiussa.quos actus consistentes in voluntate possit absq iussu vel patris autoritate.ibi.nu.4.

1 Filiussa.effectus sui iuris p negotio ante gesto nō tenet nisi quatenus sit locupletior.in.l.pomponius.la.ij.nu.1.ff.de neg.gest. fo.118.

6 Filiussa.in cōtractibus pōt eligere sine patris ꝓsensu:secus in legatis. in.l.certus.nu.2.ff.de verb.ob.fo.57.

6 Filiosa.vel seruo damnato an publicabitur peculium.in.l.j.nu.4.ff.de bo.damna.fo.209.

6 Filiussami.furto subtracto patri datur actio furti ad estimationē operarum perditarum:t hec duplabitur.in.l. eum qui.ff. si filiussamilias. nu.2.ff.de furtis.fo.121.

Filiussami.q hodie habeat heredem ab intestato in aduentitijs non in profectitijs.in auf.de here.nu.2.t.8.fo.50.

7 Filiussa.habens bona si ingreditur monasteriū an in ipm bona trāseāt in repe.auf. ingressi.nu.46.C.de sacrosan.eccle.fo.21.

Filiosa.si pater emit libros an libri ipso monasteriū ingrediēte trāseāt in monasterium.ibi.nu.47.

6 Filiussa.hodie q habeat heredē sine decedat ex testō sine ab intestato.in l.pater qui castrense.nu.1.ff.de castrensi peculio.fo.228.

6 Filiussa.fideiubens pro patre tenetur insolidum:licet habeat exceptionem.in.l.si dubitetur.ff.filiussa.nu.1.ff.de fideiusso.fo.70.

Filius soluens pro patre ex necessitate preambuli cōtractus non videt donare.ibi.nume.4.

7 Filiussa.miles quando testat de peculio castrensi habet tria priuilegia, in.l.si.nu.2.C.de inoffi.testa.fo.123.

Filiussa.effectus sui iuris non habet amplius peculium.ibi.nu.3.

7 Filiosa. mutuare non est prohibitum:sed repetere mutuum.in.l.nō dubium.nu.27.C.de legi.fo.33.

8 Filiosa.bodie in aduentitijs hꝫ heredē t quid in dote pfectitia. remis. in auf.in successione.nu.1.C.de suis t legit. fo.53.

5 Filiussa.q possit intentare actiones in factum descendentes ex interdictis.in.l.in factum.nu.1.ff.de act.t obli.fo.174.

8 Filiosa.condemnato an possit fieri executio durāte patria potestate.in l.cum t filij.nu.2.C.qui bo.ce.pos.fo. 91.

8 Filiussa.siue habeat castrense peculium siue non potest cedere bonis.in d.l.cum t filij.nu.1.C.eo.ti.

Filiussa.si ingreditur monasteriū an egeat de patria potestate. q sic.in ff.illud quoq; nu.8.in auf.de monachis.fo.10.

3 Filiosa.potest solui in his in quibus nō queritur vsufructus patri. in l.non solum.nu.2.t nu.9.ff.solu.ma.fo.7.

1 Filiussa.qui accepit decē mutuo t in ludo si ea perdidit t ea recuperauit an videatur locupletior.in.l.si minor filiosa.nu.1.ff.de mino.fo.139.

7 Filiussa.t monachus quando pater vel monasterium agit possunt interrogari de veritate.in.l.cum t iudices.ff.quod obseruari. nu.15.C.de iureiuran.fo 107.

Filiussa.qñ agit p castrensi peculio iurat de calumnia.ibi.nu.16.

6 Filiussa.sine cōsensu patris sibi cōstituere domicilium potest.in.l.placet. nu.1.ff.ad municipales.fo.239.

6 Filiosami.delinquente q publicatur proprietas quam habet.in.l.si postulauerit.ff.iubet.nu.1.ff.de adul.fo.175.

8 **Fines** plebanatus quando probentur per instrumentū.in.l.cū aliquis.nu.2.C.de iur.delib.fo.32.

8 Fines seu possessiones finiū si varientur fiat articulus qō possessio que hodie est posita sīra tales fines t possessio que erat olim posita inter tales fines est vna t eadem.in.l.j.nu.3.C.si vnus ex plu.appel.fo.90.

Idem in personis.ibi.nu.4.

8 Fines proprios habet vicus terra vel castrum.in.l.si testamētus.nu.3. C.de insti.t substi.fo.22.

4 Fines plebanatus an probentur per instrumēta emptionum.in.l.prediis.ff.titio.nu.2.ff.de lega.iij.fo.66.

2 Finis quando habet necessariam consequentiam ad principium inspicitur principium.t quomodo intelligatur.in.l.j.nu.1.ff.qui poti. in pigno.habe.fo.141.

8 **Fiscus** preferetur oībus creditoribus hypothecam nō habētibus.in.l.si cum pecuniam.nu.1.C.de priui.fis.fo.92.

6 Fiscus an habeat bona obligata p penis.q non.in.l.aufertur.ff.fiscus nu.1.ff.de iure fisci.fo.234.

Fiscus q non possit incōtinenti bona cōmittentiū incestas nuptias apprehendere.in auf.de incestis nup.nu.13.fo.15.

Fiscus vendens nō potest habere fidem de pretio.in.l. t si instrumēta. nu.2.C.de fide instr.lib.g.fo.6.

Fiscus pōt cogere notarios ad exhibēdū instra ptinētia ad aliquē cuius bona in fiscum sunt delata.in.l.facultas.nu.10.C.de iure fis.lib.g.fo.5.

Fraudans fiscum punitur in duplum.in.l.facultas.nume.11.C.de iure fis.lib.g.fo.5.

7 Fiscus qñ eius procurator fuit cōfessus recepisse an habeat exceptionem nō nume.pecu.vel quando agat contra debitorem.in.l.contract;.nu.4. C.de non nume.pecu.fo.165.

Fiscus creditor ex delicto nō preferetur creditoribus ex cōtractu: secus qñ est creditor ex contractu.in.l.j.nu.2.C.pe.fisca.lib.g.fo.7.

Fiscus in penis non habet tacitam hypothecam.in.l.j.nume.3.C.pe.fisca.lib.g.fo.7.

Qua actione agit fiscus quādo bona in fiscum deferūtur.in.l.facultas. nu.6.C.de iure fis.lib.g.fo.5.

Fiscus pro bonis que in fiscū deferūtur agit coram preside.in.l.facultas. nu.7.C.de iure fis.lib.g.fo.5.

Fiscus quanto tempore excludatur a petitione bonorū vacātiū.remis. in l.j.nu.10.C.de bo.vacan.lib.g.fo.8.

Fiscus infra quadriēnium per restitutionem in integrū infringit sentētiam contra se latam si omissum fuit producere instrumentū pro se faciens.in.l.vnica.nu.3.C.de sen.aduer.lib.g.fo.7.

Fiscus in bonis vacantibus succedens non acquirit possessionem sine aditione.in.l.j.nu.5.t.7.C.de bo.vacan.lib.g.fo.8.

5 Fiscus in bonis damnati ante sentētiam nullū ius habet.in.l.post contractum.nu.16.ff.de dona.fo.63.

6 Fiscus an loco heredis habēdus sit cū ad eū ptinent omnia bona,t qd in priuato.in.l.ex quibusdam.ff.cū ex causa.nu.j.ff.de iure fisci.fo.230.

Fiscus t res publica in casu l.causas.C.de sen.aduer.lib.g.q nō agant contra eius procuratorem.ibi.nu.10.fo.7.

6 Fiscus succedens debitori t fideiussori ipso iure liberatur mandatore.in l.vrannius.nu.5.ff.de fideiusso.fo.82.

Fiscus an admittatur vltimo loco.in.ff.t hoc quidem.nu.11. in auf. de here et falci.fo.4.

Fiscus semper est dines t soluendo:t quasi figus dicitur,in rub.nu.18. C.de iure fis.lib.g.fo.2.

6 Fiscus qua actione agat contra debitorem debitoris.in.l.ex qbusda3. ff.multa.nu.1.ff.de iure fisci.fo.230.

1 Fiscus habet tacitam hypothecaꝫ in delictis:licet inefficacē.in.l. rescriptum.nu.2.ff.de pac.fo.84.

6 Fiscus vel qui vtit iure fisci nō tenet facere inuētariū:q nō tenet vltra vires hereditarias.in.l.j.ff.an bona.nu.2.ff.de iure fisci.fo. 229.

Fiscus quid sit in specie.vbi q quicqnid ad cōmodū pecuniariū imperij pertinet.in rub.nu.13.C.de iure fis.lib.g.fo.2.

6 Fiscus vt heres fideiussoris beneficiū diuisionis implorare pōt.in.l.in tercos.ff.bonis damnati.nu.1.ff.de fideiusso.fo.77.

Fiscus qui successit fideiussori dānato conuentus a creditore debet condemnari non reus damnatus.ibi.nu.3.

Fiscus q non habeatur per omnia loco heredis.ibi.

Fiscus bonis publicatis habet loco heredis.in.l.capitis.nu.1.ff.eo.fo.

Fiscus ad penā sibi pmissam contra fideiussores nō agit qñ bona principalis sunt confiscata:secus si non cōfiscata.ibi.nu.2.

6 Fiscus in diuidēdis cū ipso facit diuisionē t dat alteri electionē.in.l.dicitur.ff.senatus.nu.4.ff.de iure fisci.fo.231.

7 Fiscus vsufructuarius nō cauet.in.l.vsufruc.nu.2.C.de vsufr.fo.127.

8 Fiscus potest reuocare pecuniam alij creditori soluta sine vsuris.i.l.pecuniam.nu.1.C.de priuil.fis.fo.92.

Fiscus alienata reuocat per suum debitorē causa dotis cōstituende. in l.cum patrem.nu.1.C.eo.titu.

5 Fiscus infra quinq annos pōt vēdicare rem que incidit in cōmissum. in.l.cōmissa.nu.4.ff.de publi.t vecti.fo.55.

6 Fiscus habet loco heredis in obligatione iam ꝓtracta:secus in ꝓtrahēda:quāp eg causa de preterito.in.l.quoties.nu.2.ff.de dona.fo. 84.

6 Fiscus quando teneatur edere:t supra.in.l.in fraudē.ff.neq; instrumēta.nu.3.t.1.ff.de iure fisci.fo.233.

3 Fiscus tenetur ad dotē pro ea pte p qua bona mariti sunt publicata.in l.si marito.nu.1.ff.sol.ma.fo.24.

3 Fiscus non est heres.in.l.si constante.ff.si bona.nu.2.ff.sol.ma.fo.23.

Fiscus of saccus cesaris vel regis.in rub.nu.1.C.de iure fis.lib.g.fo.2.

Fiscus t bursa cōmunis idem sunt.ibi.nu.1.

Fiscus quādo dicatur legitime et recte defensus.in.l.vnica.nu.1.C.de senten.aduer.lib.g.fo.7.

Sententia lata contra fiscum eius aduocato absente quando sit nulla. in.l.vnica.nu.2.C.de sen.aduer.lib.g.fo.7.

Fiscus q possit me in subfiditū cōuenire actore ipsius nō existēte soluendo licet fuerit cōfessus recepisse a me quod communi debebā. in.l.fisco. nu.4.C. de conue.fis.debi.lib.g.fo.5.

Fiscus hꝫ bona debitoris tacite obligata ex ꝓtractu vel quasi:sed an ex delegato.remis.in.l.j.nu.2.C.de iure fis.lib.g.fo.2.

Fiscus q possit totam rem etiam diuiduam vendere quam habet cum alio communem si sibi sit vtilius.in.l.i.nu.2.C.de ven.re.lib.g.fo.7.

4 Fiscus ad quē vadit hereditas an teneatur mortez defuncti vindicare. in.l.recusare.ff.si fisco.nu.1.ff.ad trebel.fo.145.

5 Fisco quanto tpe prescribat.in.l.q̄uis.nu.1.ff.de vsuca.fo.104.

1 Fisco non queritur per subditū nisi notarius ipse stipuletur.in.l. arbiter.nu.1.ff.de arbi.fo.150.

In causis fiscalibus seruandus est ordo iuris sicut in causis priuatorū in.l.vnica.nu.1.C.de conductoribus.lib.xj.fo.40.

4 Fisci nomine deferre debet qui defert in fiscum.in.l.si seruus.ff.si quis. nu.2.ff.de lega.j.fo.16.

7 Qñ idem sit in extraneo t in fisco.in.l.j.nu.1.C.de peti.here.fo.142.

6 Fisco applicatur quod aufertur ab indigno facto suo:alias secus . in.l. aufertur.nu.1.ff.de iure fisci.fo.234.

Recipiēs in fraudē fisci pmissiones vel vēditiones fictitias punit i duplum.in.l.qui in cōtractibus.nu.1.C.de iure fis.lib.g.fo.5.

6 Fisco applicāt oia scelere acqsita.in.l.lucij titij.nu.3.ff.de iure fis.fo.231.

1 In bonis vacātibus agnitio est necessaria per fiscum.in.l.sicut.ff. in decurionibus.nu.4.ff.quod cuiusq; vni.fo.113.

4 Fisco applicatur qō deportati capiunt: t sic an sit omnino non capax. in.l.j.ff.qō babebat.nu.9.ff.de bo.pos.cōtrata.fo.165.

6 Fisci executor an debeat summatim facere soluere creditoribus illi? cuius erāt bona capta p ipm.in.l.res q̄.ff.res aūt.nu.1.ff.de iure fis.f.232.

Cognitio super bonis delatis in fiscū an sit ordinaria.remissiue.l. in facultas.nu.8.C.de iure fis.lib.g.fo.5.

4 Fisco an t quibus casibus applicāt q bus nō qñ aliqd aufert alicui vt ab indigno.in.l.si gener.nu.11.ff.de bis qui.vt indig.fo.114.

3 **Florēni** si sunt dati estimati cū pacto vt reddantur sub eadem estimatione qō licet florenus sit deterioratus tamen debent reddi sub estimatione facta tēpore traditiōis.in.l.in his rebus. ff.mancipa.nu.1.ff.sol.ma.fo.34.

1 Florētinus si diu stetit in ciuitate perusij nō pōt capi pro repetsalijs cōtra florētinos cōcessis.in.l.j.ff.remouet.nu.4.ff.de postu.fo.97.

1 Florentinus si citatur perusij p cōtractu vel delicto ibi facto vel celebrato t excipit q non deliquit nec contraxit procedetur ad vltriora t nulla cognitio requiritur.in.l.ij.nu.9.t in repe.nu.7.t.21.ff.si quis in ius voc.non ierit.fo.59.

7 Florentia est maior ciuitas.in.l.si duas.ff.grammatici.nu.5.ff. de excu. tuto.et cura.fo.79.

7 Florētinus si cōuenit q pmisit dare cētū in castro clusino comitat? pusij:t opponit q illud castrū fit comitat? ex tone: inde; poterit sup hoc cognoscere t pnūtiare.in.l.ij.nu.9.si con.ius vel vtili.publi.fo.40.

Dicere florentinus:t natus de florentia:idem important.in.l.j.nu.1.C. de municip.lib.g.fo.19.

5 **Flumine** in publico aliquid fieri nō dz ppter qō noceat alteri.in.l.j.ff.nō aūt.nu.1.ff.de flu.fo.146.

5 Flumen si limitat alueū an qs amittat ius suū aquā ducēdi et etiā seruitutem ducēdi per fundū vicini.in repe.l.ij.nu.32.ff.de flu.fo.148.

Fodere metalla quilibet potest secundum formam.l.j.nu.j.C. de metalla.lib.xj.fo.27.

6 **Forensis** factus monachus vel canonic? i eccīa scti laurētij bui? ciuitatis an efficiat ciuis bui? ciuitatis.t nu. 14.vbi q sic:t durat ciuis donec ibi stat.in.l.j.nu.10.ff.ad muni.fo.239.

Forēsis effect? abbas in ista cuitate est ciuis huius ciuitatis. ibi.nu.13.

Forensis effectus recto: ecclesie efficitur ciuis in illa ciuitate.ibi.

7 Forenses duo existentes in exercitu perusino in territorio aretino si delinquant quod poterunt puniri per potestatem perusij.in.l.j.nu.46.C. de sum.tri.t fide catho.fo.8.

2 Forensis,pbibitus per statutum emere potest pignori accipere . in.l.in quorum.nu.2.ff.de pigno.fo.139.

7 Forenses quod teneantur ad collectas quādo facerēt estimū.in.l. placet in.ij.lec.nu.34.C.de sacrosan.eccle.fo.15.

Forēsi possidēti aliqd in ciuitate vel territorio qñ possint indici munera t an ad collectas teneaf.in.l.cū neqs.nu.1.C.de inco.t vbi. li.g.f.19.

7 Forensis delinquens in loco secundum que statuta puniatur . in.l.j.nu. 20.C.de sum.trini.fo.5.

6 Cōtra forēsem p fundo q est in hac ciuitate agere possuz actiōe realiv? mixta nō mere psonali.in.l.forma.ff.illā eqtatē.nu.3.ff.de cēsib?.f.254.

5 Forensis qui portat arma vel egtrabit blada extra territorium in quo erat statutum,pbibens non excusatur.in.l.interdum.ff.licet quis.nu.1. ff.de publi.t vecti.fo.55.

7 Forensis babēs beneficiū in loco an efficiatur ciuis illius loci.in.l. placet.in.ij.lec.nu.38.C.de sacrosan.eccle.fo.15.

Forēses quādo ligētur statuto:bāno:vel consuetudine loci.remissiue.in auf.vt facte no.consti.nu.10.fo.28.

6 Forēsibus exercētibus fenus in loco possunt p pecunia quā ibi habēt imponi collecte t etiam iniūgi vt emant equos t prestēt reipublice.in.l. munerum.ff.patrimoniorū.nu.2.ff.de munc.t bono.fo.246.

3 Forum causarū t locus iudiciorum quomodo differant.in.l.grāmatici. nu.6.ff.de excu.tu.t cura.fo.79.

7 Forensis delinquēs in ciuitate punit scōm formā statutorū ciuitatis.in l.j.nu.2.C.vbi sena.vel clarif.fo.119.

6 Forēsis an possit hic mediolani testari scōm statuta huius ciuitatis.in l.diuus.nu.1.ff.de iure fisci.fo.232.

6 Forensis captus per potestatez laude in territorio ciuitatis mediolani potest per potestatem ciuitatis mediolani repeti tanq̄ indebite captus in.l.si cui.ff.cū sacrilegium.nu.4.ff.de accusa.fo. 159.

6 Forensis qui in loco habet mercātias quādo possit ibi cōueniri.in.l. de iure.nu.2.ff.ad municipales.fo.243.

1 Forensis qui est meus inimicus si venit in ista ciuitate quando possum petere ab eo cautionem ne me offendat.in.l.sed si susceperit.ff.si ea res. nume.1.ff.de iudi.fo.157.

1 **Forma** quando petitur instrumentū vel priuilegiū antiquatū vel destructum quod reficiatur.in.l.si quis.ff.nec iterū nu.5.ff.de eden.fo.78.

8 Forma articulādi cōtra ponentem quē liberum vel bone conditionis t fame.in.l.j.nu.6.C.de testa.fo.16.

8 Forma instituendi spurīū.in.l.ij.nu.1.C.de here.insti.fo.19.

1 Forma cōcludēdi i petitiōe hēditatis.i.l.veluti.nu.3.ff.de ioff.test.f.165.

5 Formula seu loc? causa q fit ad latus fluminis ad aquā ducēdā an fit publicus vel priuatus.q fit priuatus.in repe.l.ij.nu.22.ff. de flu.147.

Formula appellaf de iure incile t qñq etiā t vulgari appellaf vallū.ibi.

Formula p quā aqua ducif nō pōt fieri in via publica ō iure.ibi.nu.24.

4 **Fornaciarij** nō veniūt fornace instructa legata . i.l.fundi.

Fornax nō videt legata legato instrumēto fundi vbi est fornax.ibi.n.2.

6 **Fortilitium** faciēti in aliquo loco q pōt esse periculosuz alicui ciuitati nō debet permitti . in.l.opus nouum.nu.1.ff.de ope.publi.fo.250.

Fortitudo sine iustitia nō cōmēdaf.in auf.vt oēs obe.indi.nu.2.fo.29.

Fortunatus sine iustitia nō cōmēdaf.in auf.vt oēs obe.indi.nu.2.fo.29.

7 **Forum** quod quis sortitur ratione cōtractus nō potest mutari.in.l.cum quedam.nu.1.ff.de iurisdi.om.iudi.fo.53.

1 Forum quibus modis quis sortitur.in.l.heres absens.ff.proinde . nu. ff.de iudi.fo.154.

Forum epi loci quis sortitur ratione ordinis clericatus.ibi.

Forū si quis sortitur in cuitate originis t domicilij ad quid sortiatur. remissiue in.l.j.nu.2.C.de municip.lib.g.fo.19.

Ratio quare quis sortiatur forum ratione manumissionis.in.l.ij.nu.1. C.de municip.lib.g.fo.19.

2 Forū ratione indebiti soluti in loco q casu cōtrahatur t ibi possit repeti.in.l.qui loco certo.nu.2.ff.de condi inde.fo.55.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Fori eiusdem esse an intelligatur respectu eiusdē ciuitatis: an vero eiusdē dominij: ad hoc vt debitor debeat ire ad domū creditoris. ibi. nu. 13.
Ratione delicti cōmissi in personam ecclesiasticā quis efficitur de foro ecclesiastico. in auten. apud quos opor. nu. 5. fo. 33.
1 Forū quis fortitur rōne delicti. in. l. iij. nu. 1. ff. de offi. presi. fo. 40.
Fouee muri ꝛ steccati debent fieri p modo patrimonij nō per capita. in l. ij. nu. 2. C. de immunita. lib. x. fo. 14.
4 **Fraternitas** laicorū coram laico cōuenitur. sed si sunt laici ꝛ clerici coram ecclesiastico. i. l. cū senatus num. 4. ff. de reb. dub. fo. 108.
1 Frater si fecit fratri quitationem de omni eo qō petere posset in hereditate paterna nō impeditur petere feuda nec partē bonorū emphyteoti eorū. in. l. litē videndū. ff. nunc videamus. nu. 2. ff. de peti. here. fol. 167.
4 Fratris nomine continentur sorores. in. l. lucius. ff. sempronie. nume. 1. ff. de lega. iij. fo. 66.
3 Frater occidēs fratrē nocet oībus sequētibus in gradu: ꝛ existētib⁹ in eodem cū eo vel. p. gradu ꝛ nō. in. l. j. nu. 1. ff. si qs ali. test. prohi. fo. 194.
3 Frater p fratre potest esse testis licet de fide diminuatur. in. l. qui testamento. ff. quecunq. nu. 6. ff. de testa. fo. 97.
2 Frater vnus si mutuat alteri existenti in eadē potestate an pater obligetur ex persona recipientis. in. l frater. nu. 36. ff. de cōdi. inde. fo. 58.
Frater soluēs mutuum acceptum a fratre ipsi fratri post mortē patris. ante aditam hereditatem an possit repetere. ibi. nu. 38.
Frater debitor si soluit creditorib⁹ peculiarib⁹ de suo an repetat a fratre creditore ad quē peruenit pecunia p parte. ibi. nu. 44.
Frater conuentus ex obligatione hereditaria actione de peculio quādo teneatur p parte ꝛ quando in totum. ibi. nu. 46.
Frater quando possit emere a fratre existente in eiusdem patris potestate. ibi. nume. 52.
3 Frater tenetur alere fratrē inopem. in. l. cum filium. nu. 2. ff. vbi pupil. edu. vel mo. debe. fo. 87.
1 Frater tenetur dotare sororem. in. prin. ff. o. nu. 14. fo. 3.
Frater q̄ habeat querelam immense donationis cōtra donationē inofficiosam factam per fratrem. in aut. de immē. dona. nu. 14. fo. 43.
7 Frater emancipatus tutor fratris legitimi in potestate retenti est legitimus: sed frater in potestate tutor fratris emācipati est fiduciarius. in. l. frater. nu. 1. C. de legi. tute. fo. 189.
7 Frater quando admittatur p̄o fratre vel contra fratrem in testem. in. l. parentes. nu. 4. C. de testi. fo. 150.
Frater cui est relictum minus legitima agit querela inofficiosi testamēti. in aut. de here. ꝛ falci nu. 13. fo. 2.
3 Frater alit fratrē inopē ꝛ nō heredes extranei filij ipsius alimētandi. in l. si quis. ff. item rescriptum. nu. 2. ff. de libe. agno. fo. 42.
3 Frater si occidit fratrē an bona deueniāt ad fiscū vel ad filios occidētis remissiue. in. l. si sequens. nu. 1. ff. ad filla. fo. 193.
2 Frater cōuentus a fratre nō h3 beneficiū. l. verū. ff. p socio. nu. 2. fo. 112.
7 Fratri preterito vel exheredato an detur querela. i. l. fratres. nu. 1. C. de inoffi. testa. fo. 121.
Frater quando exheredatur an debeat causa inseri. ibi. nu. 5.
Frater debitor frīs qñ possit esse ei⁹ tutor. in aut. vt sine. phi. nu. 7. f. 43.
7 Frater an possit esse tutor fratris cuius est debitor. in aut. minoris. nu. 3. C. qui da. tu. vel cura. fo. 189.
Inter fratres multoties est inuidia magna. ibi. nu. 4.
6 Frater an possit esse tutor filiorum fratris defuncti ex quo inter eos est obligatio cōditionalis si res enunceretur. in. l. inter stipu. ff. sacrā. nu. 8. ff. de verb. oblig. fo. 33.
Frater ex vno parente tñ q̄ nō succedat vna cū patre in bonis fratris. i. ff. consequens. nu. 2. in aut. de here. que ab inte. fo. 50.
Frater vtrinq; cōtuer⁹ an pferat i bonis fratris auo vel pauo. ibi. nu. 3.
8 Frater admittitur ad defensionem rei fratris sine mandato. in. l. j. nu. 1. C. qui. res iudi. non no. fo. 80.
Fratri eidem preiudicat sententia lata contra eum defendēdo si nō vult habere ratum. ibi. nu. 3.
Quod tunc frater qui litigauit teneatur ex cautiōe de rato si eam interposuit. ibi. nume. 4.
Frater preteritus vel exheredatus a fratre turpi persona herede īstituta reuocat totum. in aut. de here. ꝛ fal. nu. 16. fo. 2.
3 Frater teneꝛ alere fratrē ēt naturalē. i. l. si qs. ff. vtrū. n. 5. ff. o li. ag. f. 41.
Frater preteritus in testō fratris q̄ habeat querelā l3 nō bono. possess. contra tabulas. in aut. de here. ꝛ fal. nu. 15. fo. 2.
1 Fratres nō teneꝛ expēsis suis facere finire studiū frī mortuo pr̄e quē pr̄ incepit facere studere. in. l. si filia. ff. idē scribit. nu. 1. ff. fami. herc. fo. 194.
6 Fratres an pesumātur ignorare fideicōmissū habere qñ p̄sumaꝛ scire cōtenta in testō. in. l. qui rome. ff. dno fratres. nu. 13. ff. de ver. ob. fo. 48.
Fratres diuidētes si dixerūt nō venire cōtra diuisionē etiā occasione fideicōmissi paterni debiti vl debēdi vl fideicōmisso renūtiatū. ibi. n. 77.
1 Fratres diuidentes si remittant ad inuicē omne ius qō habēt vel habere sperabant ꝛ cōtingit q̄ nō soluit legata infra annū ꝓpter qō hereditas ad alterum debetur: illa remissio non extenditur ad hoc. in. l. cum tutoribus. nu. 2. ff. de transac. fo. 96.
7 Fratrū vnus si cū pecunia hereditaria mercatur ꝛ lucreꝛ qñ debeat tale lucrū cū alijs cōicare. in. l. si patruus. nu. 5. C. cōmu. vtri. iudi. fo. 132.
Fratres stantes simul in cōmunione quando videantur societatē ctra here: ꝛ que societas dicatur contracta. ibi. nu. 9. ꝛ 10.
4 Fratribus duobus rogatis inuicē restituere si vnus alienat partē suā ꝛ alius suam superueniens admittitur ad petitionem fideicōmissi. in. l. cum pater. ff. libertis. nu. 2. ff. de leg. ij. fo. 46.
6 Fratres diuidentes si habebant fundū cōmunē emphyteoticum ita q̄ vno decedente sine liberis portio eius deueniat ad alterū ꝛ in diuisione remiserunt omne ius qō habebant vel sperabāt habere: an vno mortuo portio illius vadat ad ecclesiam. q̄ nō: q̄ ecclesie nō prodest talis remissio. in. l. qui rome. ff. duo fratres. nu. 24. ff. de verb. ob. fo. 50.
Frater diuidēs cū altero fratre si fuit sciēs fideicōmissi de q̄ in casu. d. ff. duo fratres. an frater q̄ petit fideicōmissū teneaꝛ de euictiōe. ibi. nu. 25.
7 Fratres habitātes sub eodē tecto an dicantur plures fumātes. in. l. placet. in. ij. lect. nu. 53. C. de sacrosan. eccle. fo. 15.
4 Si tribus fratribus institutis ꝛ inuicē grauatis de restituendo si vnus decedat ꝛ iure fideicōmissi eius bona deueniūt ad duos demū alius an qō hic habuit a primo vigore fideicōmissi debeatur illi tertio ab isto secundo. in. l. pater filium. ff. quindecim. nu. 5. ff. de leg. iij. fo. 58.
2 Fratres ꝓhibiti deinde p testatorē q̄ poterūt diuidere qñ alter ipsoꝝ sit rigosus. in. l. si conuenerit. nu. 3. ff. pro socio. fo. 111.
7 Fratres tertij ordinis tenentur ad collectas. in. l. plz. in. ij. lect. nu. 36. C. de sacrosan. eccle. fo. 15.
3 Fratres tres habentes cōmune patrimoniū debēt habere vnū estimū si fit reale: si personale tria. in. l. tria onera. nu. 1. ff. de excu. tu. ꝛ cu. fo. 78.
8 Uterini ꝑferūt i reb⁹ mīnis. i. l. de emācipatis. nu. 2. C. cō legi. here. f. 55.
1 Fratres minores l3 nō possint aliquid habere in cōi vel particulari tñ legatum p̄o alimētis capiunt. in. l. legatū. nu. 1. ff. de capi. minu. fo. 141.
2 Fratres minores recipiūt omnes alias res p̄eter pecuniā numerata. in. l. j. nu. 3. ff. de condi tritī. fo. 70.
4 Fratres minores si instituantur heres hereditas est p̄ non scripta: ꝛ remanet apud heredes ab intestato. in. l. si in metallis. nu. 2. ff. de bis que p̄o non scrip. haben. fo. 110.
4 Fratres minores nō petūt iure actiōis relicta: l3 iudex ex officio cogit heredem. in. l. quintus. nu. 2. ff. de an. lega. fo. 68.
4 Fratres minores l3 nō possint esse executores testamenti: tñ pauperes eligere possunt. in. l. cū pater. ff. hereditatem. nu. 2. ff. de leg. ij. fo. 44.
7 Fratres minores post factā pfessionē nō possunt aligd de rebus mūdanis disponere. in aut. si qua mulier. nu. 12. C. de sacrosan. eccle. fo. 23.
Frater minor qō possit eē testis. i. ff. cogitādū. nu. 8. i aut. de mona. f. 10.
4 Frater minor ordinis sancti francisci non potest esse executor in testō. in. l. a filio. nu. 2. ff. de ali. lega. fo. 91.
4 Fratribus mēdicantibus si legatur p̄dere cū onere q̄ construat locū in quo certi fratres morentur onus adiectum tanq̄ impossibile non valet. in. l. apud iulianum. ff. constat. nu. 2. ff. de lega. i. fo. 13.
Unus ex fratribus qui accepit ab ecclesia emphyteosim pōt alteri fratri rem alienare. in. l. j. nu. 4. C. de impo. lucra. lib. x. fo. 19.
4 Fratribus minoribus in singulari q̄ alimētis relinqui pōt. i. l. seruos nu. 2. ff. de ali. lega. fo. 92.
Idem in quolibet religioso. ibi.
5 **Fraus** pesumitur in donatione omniū bonorū. in. l. oēs. ff. lucius. nu. 2. ff. de his que in frau. credi. fo. 14.
Fraus pesumitur ex venditione omnium bonorū. ibi. nu. 3.
Fraus etiā legē cōdēdo ad postulationē alicuius cōmitti dicit sicut in priuilegijs. in. l. j. nu. 4. C. de bo. vacan. li. x. fo. 8.
1 Fraus fraude licite repellit. i. l papinian⁹. ff. ārta. n. 2. ff. o iof. test. f. 160.
2 Fraus ꝛ dol⁹ idē sūt: ꝛ fraus iest dolo. i. l. qō nerua. nu. 1. ff. de po. f. 104.
Fraus p̄esumpta nō est si adhibetur maior diligentia in propijs q̄ in communibus. ibi. nu. 5.
2 Fraus de facili pesumitur inter coniunctas personas. in. l. non solum. nu. 1. ff. de ri. nup. fo. 155.
2 Fraus pesumitur quando quis alienat totum. in. l. patronus. nume. 2. ff. de proba. fo. 150.
Fraus in debitore alienante in fraudem creditorū ex quibus arguatur in. l. j. nu. 11. C. de iure fis. lib. x. fo. 3.
7 Fraus legis fit quando quis offendit verba legis sed nō mentem. in. l. non dubium. nu. 6. C. de legi. fo. 32.
4 Fraudez excludens non dicitur fraudem facere. in. l. cum pater. ff. titio fratri. nu. 3. ff. de lega. ij. fo. 46.
Frequenter aliquid fieri an dicatur quod fit bis. in. ff. audient. nu. 4. in aut. de defenso. ciuita. fo. 16.
7 **Fructus** in repetitione hereditatis veniunt ꝛ augent hereditatem. in. l. ij. nu. 3. C. de peti. here. fo. 124.
Fructus veniunt in rei vendicatione. ibi. nu. 4.
Fructus pendentes augent rem particularem ꝛ veniunt in rei vēdicatione. ibidem. nume. 5.
7 Fructus bonorū defuncti l3 dicātur res non tñ sunt de substātia defuncti. in. l. scimus. nu. 2. C. de inoffi. testa. fo. 122.
Fructus qui ciuiles ꝛ qui naturales dicātur. in. l. ex diuerso. nume. 1. ff. de rei vendi. fo. 174.
Fructus sunt industriales oliua: lana: ꝛ lac. ibi. nu. 2.
Fructus dicūtur percepti a bonefidei possessore quoquo modo sint separati a terra: licet non reconditi. ibi. nu. 3.

Fructus percipiendi quando intelligatur de percipiendis a possessore: et quando a petitore. ibi. nu. 4.
4 Fructus percepti iudicio testatoris veniunt in restitutionem quādo dilatio fuit apposita fauore fideicōmissarij. in. l. liberto suo. ff. filium. nu. 3. ff. de an. lega. fo. 70.
5 Fructus fundi si emo in plures annos vno pretio et vno anno cōtingat sterilitas an debeat fieri remissio. in. l. cotem. ff. qui maximos. nu. 8. ff. de publi. ꝛ vecti. fo. 54.
Fructus fundi estimatio fit scōm q̄ cōsuetū est percipi ex fundo: et ad id qō cōiter solent valere: ꝛ tēpus vēditionis inspicitur etiam vt cognoscatur an fit quis lesus vltra dimidiam. ibi. nu. 9.
Fructus vnius anni si emuntur cuius sit periculum: ꝛ quādo sit locatio et quando emptio. ibi. nu. 11.
Fructuum perceptionem emens quando possideat. ibi. nu. 12.
Fructus molēdnini vel alterius edificij si quis emat quod indiget magna refectione ꝓpter qō fructus interim non percipiuntur cuius erit periculum. ibi. nu. 13. et. 16.
3 Fructus dotis restitute si non sufficiūt mulieri ad alimēta q̄ vir teneatur dare vltra. in repe. l. si constāte. nu. 102. ff. fol. ma. fo. 22.
Fructus dotis restitute si excedunt onera matrimonij excessus restituit viro. ibi. nu. 104.
6 Fructus recolligēs ꝛ vtēs re vt dñs an p̄esumatur dominus. in. l. titia. nu. 1. ff. de solu. fo. 93.
5 Fructus an possit petere qui succubuit in petitione fundi. in. l. si quis cū totum. ff. si ancillam. nu. 1. ff. de excep. rei iudi. fo. 166.
4 Fructus q̄ percipiuntur mora restituentis veniūt in fideicōmissum etiā in liberis primi gradus. in. l. postulante. ff. sed in huiusmodi. nu. 3. ff. ad trebel. fo. 151.
4 Fructus an veniāt in restitutione fideicōmis. ꝛ in quartā imputētur: ponuntur tres casus. in. l. fideicōmissaria. nu. 1. ff. ad treb. fo. 148.
Fructus percepti a granato an debeant computari in dotē vel donationem ꝓpter nuptias. remissiue in aut. de restitu. ꝛ ea que pa. nu. 7. fo. 22.
8 Fructus non computantur in quartam in liberis primi gradus. in. l. et fine. ff. illud. nu. 2. C. ad treb. fo. 49.
Fructus corrupti licite miscentur cū incorruptis. in. l. j. nu. 2. C. de cōdi. lib. x. fo. 14.
6 Fructus predij si sunt loco vsurarū ꝛ debitor soluit ante fructꝰ collectos sit diuisio fructuum. in. l. qui rome. nu. 6. ff. de ver. ob. fo. 46.
1 Fructus cōnumerantur inter res tempore perituras. in. l. procurator tutorum. nu. 1. ff. de procu. fo. 110.
Fructus lite pendente q̄ sequestrantur. in. l. litibus. nu. 16. C. de agrico. lib. xj. fo. 36.
1 Fructus ꝛ alie accessiones augent hereditatem. in. l. item veniūt. ff. item non solum. nu. 1. ff. de peti. here. fo. 167.
1 Fructus percepti a bonefidei possessore cōputanꝰ in vsuris. i. l. emptor. nu. 1. ff. de rei vendi. fo. 178.
Fructus compensantur cum pretio. ibi. nu. 2.
Fructus percepti pendente conditione quis non restituit. ibi. nu. 3.
4 Fructus medio tempore percepti non debentur legatario hereditatis. in. l. cum filius. ff. lucio. nu. 3. ff. de leg. ij. fo. 43.
2 Fructus non veniunt in stipulatione vacuam possessionem tradi. in. l. ratio. ff. si emptor. nu. 3. ff. de ac. emp. fo. 120.
3 Fructus dotis a quo tempore debeātur marito. in. l. de diuisione. nu. 4. ff. solu. matri. fo. 7.
4 Fructus qui percipiuntur negligētia nō petētis fideicōmissum qñ restituantur. in. l. in fideicōmissaria. nu. 3. ff. ad treb. fo. 148.
Fructꝰ i petitiōe hereditatis qñ veniāt ꝛ hereditatē augeāt. ibi. nu. 7.
5 Fructꝰ p̄bēde an possint capi i cām iudicati. i. l. cōmo. n. 1. ff. ō re iu. f. 124
4 Fructus ꝛ vsure percepte ex re legata vel quātitate iudicio testatoris cōditione pendente in falcidiam imputantur. in. l. qui quadringenta. ff. quidecenta. nu. 1. ff. ad leg. fal. fo. 139.
Perceptum ex re legata per heredem ex eius industria non imputat in fal. ibi. nu. 2.
3 Fructus percepti vsufructuario viuente trāseunt ad heredes. in. l. quia tale. nu. 2. ff. solu. matri. fo. 12.
5 Fructus vt acquirantur que possessio requiratur. in. l. quesitum est. nu. 1. ff. de acqui. re. do. fo. 77.
3 Fructus dictio a lege ꝓlata intelligitur deductis expēsis. ꝛ quomodo ꝓferatur ab homine. in. l. fructus. nu. 6. et. 7. ff. solu. ma. fo. 8.
4 Fructus percepti ex bereditate testatoris per filiam qñ cōputētur in dotem. in. l. muler. ff. cū proponeretur. nu. 2. ff. ad treb. fo. 148.
Fructus percepti per filiam ex bereditate ꝛ consumpti non imputātur in dotem si malitiose non consumpsit. ibi. nu. 4.
Fructus vnius tēporis qñ sunt maiores quā alterius quomodo fiet diuisio. in. d. l. diuortio. ff. quod in anno. nu. 1. ff. eo.
4 Fructus fundi si est legatus poterit solui pecunia si fundus erat solit⁹ locari ad pecuniam ꝛ quātitas si ad quantitatem. in. l. fundi trebatiani. nu. 3. ff. de vsufru. lega. fo. 74.
Fructus fundi si legantur deducitur pars coloni. ibi. nu. 4.
7 Fructus cōsumpti q̄ extenuāt sortē: secus si nō sunt cōsumpti. in. l. nec⁹ scriptura. nu. 6. C. de compensa. fo. 167.
4 Fructus percepti negligentia nō petētis nō restituūtur etiā ab herede coacto. in. l. ita tamen. ff. si seruum. nu. 1. ff. ad treb. fo. 149.
Fructus qui non percipiuntur iudicio testatoris quādo veniant in restitutionem ꝛ in quartam imputantur. ibi. nu. 3.
3 Fructus augent dotem: ꝛ quod iuris est in dote idem sit in fructibus. in. l. si marito. ff. si fundum. nu. 13. ff. sol. ma. fo. 24.
Fructus dotis non sunt dos. ibi. nu. 15.
3 Fructus dotis put atine qō tenetur restituere nisi quatenus cōsumpsit i muliere vel rebus eius. in. l. insulam. ff. fructus. nu. 2. ff. sol. ma. fo. 29.
Fructus percepti per virū ex dote putatiua quatenus expedit p̄o utilitate mulieris sibi compensat. ibi. nu. 3.
3 Fructus dotis an lucreꝛ ille qui ducit puellam minorē annis. xij. ꝛ fustinet onera matrimonij. in. l. si ante nuptias. nu. 2. ff. sol. ma. fo. 8.
Fructus dicuntur deductis expensis. in. l. fructus. nu. 1. ff. eo.
Fructus si non fuerunt recollecti vltimo anno nō fit deductio expēsarū. ibi. nume. 4.
6 Fructus in actionibus stricti iuris non veniunt nisi a tēpore litis contestate. in. l. si filiusfa. ff. cū fundum. nu. 1. ff. de ver. ob. fo. 31.
Fructꝰ petiū vt fructꝰ vl vt iterūm. i. casu. d. ff. cū fūdū qd relenet. ibi. n. 3.
Fructus qñ veniāt a tpe litis cōtestationis: ꝛ qñ a tpe more. ibi. nu. 4.
Fructus donec sunt in fundo sunt pars rei ꝛ in rei vendicatione non petuntur vt pars rei sed tanq̄ res p̄cepti ex fundo meo. ibi. nu. 5.
4 Fructus qui percepit ex fundo meo an teneatur ad estimationem vel ad ad fructus. in. l. eum qui. nu. 1. ff. de his qui. vt indig. fo. 113.
3 Fructus dotis p̄o eo anno quo dos repetitur per vxorem i casu. l. si cōstante. ff. sol. ma. non dividantur sed restituunt mulieri. in repe. l. si cōstāte. nu. 20. ff. eo. fo. 21.
1 Fructus possunt peti rei vendicatione ꝛ officio iudicis. in. l. vbi autē. nume. 7. ff. de rei vend. fo. 175.
4 Fructus pignoris cōuentionalis sicuti p̄ius computātur in vsuram q̄ in sortem ita ꝛ in pretorio pignore. in. l. is cui. ff. queri poterit. nu. 1. ff. vt i in pos. lega. vel fideicom. fo. 161.
2 Fructus quādo computetur ivsuras. in. l. si is qui. ff. si antiphona. nu. 3. ff. de pigno. fo. 137.
Fructus videtur quis percipere ex ratihabitione domus habite ex primo decreto. ibi. nu. 4.
5 Fructus alicui⁹ arboris si promittantur ꝛ arbor excidatur ꝛ renascatur an debeantur. in. l. damni. ff. si is qui. nu. 1. ff. de dam infec. fo. 39.
7 Fructus primo cōputētur in vsuras ꝛ postea in sortem. in aut. hoc ius. nu. 4. C. de sacrosan. eccle. fo. 24.
6 Fructus si dicuntur ex certo fundo vtrū obligatio extinguatur. in. l. inter stip. ff. sacram. nu. 6. ff. de ver. obli. fo. 33.
4 Fructus preteriti licet nō veniant in restitutione fideicōmissi: tñ in quartam imputantur. in. l. qui fructus. nu. 1. ff. de vsufruc. leg. fo. 72.
3 Fructus quando sunt pendentes ꝛ de proximo recolligendi vir retinet fundum. in. l. diuortio. ff. interdum. nu. 6. ff. sol. ma. fo. 10.
4 Fructus pendentes dicitur pars rei ꝛ reddit fundum pretiosiorem. i. l. fal. nu. 1. ff. ad leg. fal. fo. 133.
4 Qui teneꝛ de fructib⁹ percipiendis teneꝛ de illis qō percipere potuit petitor nō possessor. in. l. apud iulianum. ff. fructus. nu. 1. ff. de leg. i. fo. 13.
4 Fructus fundi si emuntur quid videtur emptum. in. l. cum ita. nu. 1. ff. de vsufruc. lega. fo. 74.
4 Fructus nō cōtinentur in istis verbis: quicquid ad te peruenit. in. l. meuio. ff. a me herede. nu. 3. ff. de leg. ij. fo. 35.
7 Fructus extenuant debitum. in. l. j. nu. 1. C. de pigno. actio. fo. 159.
Fructus non percipiens in defectum possessoris tenetur ad tributa. i. l. j. ff. obsistere. nu. 3. C. de anno. trib. lib. x. fo. 11.
2 Fructuū rō a q̄ tpe haberi debeat. i. l. idebiti. nu. 2. ff. de cōdi. inde. f. 50.
3 Fructuum cōtributio sicut nō fit in fructib⁹ naturalibus nisi de perceptis ita in pensionibus. in. l. diuortio. nu. 6. ff. sol. ma. fo. 9.
7 **Frumentum** si non potest extrahi de territorio: si multo onerauit multum frumento ꝛ cepit itinerari: sed nondum exiit: an incidat in penam. in. l. cum proponas. in. j. lect. nu. 5. C. de nau. feno. fo. 171.
4 Frumētū q̄ erat in domo cā vēdēdi nō venit in legato facto vxori de oībus q̄ in domo sunt. in. l. generali. ff. vxori. nu. 4. ff. de vsufru. leg. fo. 73.
3 Frumentū si seminatur in fundo vno anno ex consuetudine regionis in alio nihil vel segetes minoris valoris q̄ totū biennij cōputatur ꝓ vna cultura. in. l. diuortio. ff. qō in anno. nu. 2. ff. sol. ma. fo. 9.
4 Frumēto pcepto ex fundo alieno p plura tpa preterita an percipiens teneatur ad estimationē p tpa: vel sufficiat q̄ reddat frumentum. in. l. is cui. ff. qui seruandorū. nu. 2. ff. vt in pos. lega. vel fideicō. fo. 162.
5 Frumētū qd sit. in. l. j. ff. de eo opere. nu. 1. ff. de aqua plu. ar. fo. 44.
4 Frumentū emptū in vno loco non pōt prohiberi per locū medium ne portetur in alio. in. l. cetera. ff. sed ꝛ si quis. nu. 4. ff. de lega. j. fo. 14.
4 Frumento legato consumpto q̄ nouū recollectū debetur. in. l. si ita esset. nu. 8. ff. de aur. ꝛ arg. lega. fo. 94.
4 Frumentū si legatur vxori debetur de eo q̄ est tēpore mortis testatoris in. l. quidam. nu. 2. ff. de vi. tri. ꝛ oleo. lega. fo. 80.
4 Frumenti appellatione veniunt legumina. in. l. quidam. nu. 3. ff. de vino tri. ꝛ ol. lega. fo. 80.
Frumentū ciuitatis qñ de eo debeāt alicui certa quātitas annalis illi tribuitur qñ de eo supereſt. in. l. si quis. nu. 4. ff. de aqueduc. lib. xj. fo. 32.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Frumentum notum nō debet vendi nisi prius vēdatur vetus.in.l.j.nu me.i.C.de condi.lib.x.fo.14.

7 Frumēcum si venditur carius vt post tempora emptor soluat an liceat. remissiue.in.l.ad hec.nu.6.ff.de vsuris.fo.169.
Frumentū promittens intelligitur de frumēto sm cōem vsum loquendi:licet eius appellatione veniūt omnia que ad vsum sunt necessaria.in rub.nu.1.C.de cano.frumen.lib.xj.fo.30.

1 Frumentum relictum ad quam mensuram debet solui.in.l.si susceperit. §.si libertis.nu.2.ff.de iudi.fo.157.

3 **Fuga** sola nō est sufficiens probatio maleficij.in.l.si quis.§.vtrū nunc.§.ff.ad ille.fo.192.

7 Suspectus de fuga quando possit capi etiam die feriato in honorē dei in.l.si.nu.1.C.de fer.fo.116.
Fuga q faciat quē suspectū ita q statur sacramento actoris cōtra eum in.§.iubemus.nu.2.in auc.de collato.fo.55.

3 Fuga sola qñ faciat probationem maleficij plenā:& quando semiplenā. in.l.lege cornelia.nu.1.ff.ad ille.fo.193.

4 Existens in fuga videtur esse in loco a quo recessit.in.l.huiusmodi.§.legatum.nu.1.ff.de leg.j.fo.23.

2 Fuga quā pbationē faciat.in.l.admonēdi.nu.35.ff.de iureiur.fo.34.

1 Fugitiūm recipienti parcitur si eum reddit infra.gg.dies.in.l.j.nu.1.ff. de seruis fugi.fo.200.

6 Fugiēs an psumat deliquisse.l.i.capitalib⁹.nu.1.ff.de bonis dā.fo.210.
Fugiēs in territorio alieno propter timorem hostiū non tenetur ad gabellam.nu.l.j.nu.2.C.de naufra.lib.xj.fo.26.
Fugientes ad ecclesiam an habeant immunitatē etiam si sint infideles. in.§.sed neq.nu.1.in auc.de manda.princi.fo.17.
Fugiēs ad domū episcopi habet idem priuilegiū qō habet fugiēs ad ecclesiam.in.§.sed neq.nu.7.in auc.de manda.princi.fo.17.

7 **Fundus** si locatur pro certa quātitate olei vel frumēti an dicatur locatio.in.l.si olei.nu.1.C.loca.fo.177.

7 Fundus cōcessus in peculiū profectitiū filio venit in restitutionem fidei cōmissi.in.l.filiū quem.nu.1.C.fami.herci.fo.130.

5 Fundus vectigalis ciuitatis qñ possit prescribi.in.l.si finita.§.de vectigalibus.nu.2.ff.de dam.infec.fo.36.

5 Fundi noīe cōtinetur quicquid additur fundo vendito.in.l.pro emptore.§.cum fichum.nu.1.ff.pro emp.fo.109.
Fundus linellarius an veniat in cōfiscatione bonorū.ibi.nu.9.
Fundus linellari⁹ dr q dat a vasallo ppetuo sub modica pensione.ibi.
Fundus precarius bonis cōfiscatis an veniat in cōfiscatione bonorum. ibi.nu.10.

5 Fundus venditus post intentatū iudiciū aque pluuie arcē.nō efficitur litigiosus sed actio ipsa facta lit.contest.sic.in.l.quāq̄.§.iulianus.nu.1.ff.de aqua pluuia arcen.fo.46.

4 Fundus & estimatio si legatur vni & idem vtrūq; legatū cōcurrere pōt. in.l.ij.§.mela scribit.nu.1.ff.de do.prāleg.fo.76.

4 Fundū si vendo excepto iure coloni & nullus sit colonus an debeam habere medietatem fructuū.in.l.si quis legauerit.nu.1.ff.de leg.j.fo.20.

4 Fundus si relinquit fratrib⁹ minoribus quē habere nō possunt estimatio debetur.in.l.apud iulianū.§.constat.nu.4.ff.de leg.j.fo.13.

5 Fundus sm cōem vsum loquēdi intelligitur de rustico nō de vrbano.in l.j.§.vsufructuarius.nu.10.ff.de ope.nō.nū.fo.8.

3 Fundus quilibet diuiditur in.xij.partes sicut hereditas.in.l.interdum. §.paterfa.nu.4.ff.de here.insti.fo.122.

4 Fūdus si est receptus in emphyteosi p se & filijs suis an itelligatur de naturalibus in emphyteosi priuata vt in vltimis volūtatib⁹ in ecclesia stica nō.in.l.ex facto.§.si quis.nu.8.ff.ad treb.fo.147.

6 Fundus seruiens licet diuidatur nō tū diuiditur seruitus sed modificatur.in.l.stipulationes.nu.3.ff.de verb.obli.fo.26.

4 Fūdus in quo quis operatur magis inspicitur q̄ in quo quis moratur. in.l.cū quidam.nu.1.ff.de fun.instru.fo.8.

2 Fūdus si sit tradit⁹ in quo habebā ppietatē alius vsumfructū non tū possidebat qd repetēdū sit.l.i.idebi.§.13 si numi.nu.9.ff.ō 2di.ide.f.50.
Fundus in quo quis habebat ppietatem nudam si est traditus titio et titius expulit fructuariū ad quid agetur.ibi.nu.10.
Fundi nuda ppietas in quo alius h3 vtile dominiū si est tradita si ille cui est tradita propietas expulit emphyteotā vel fenditariū et propie tas repetitur an etiam habebit illud vtile dñium.ibi.nu.12.

4 Fundus qñ duobus legatur & cuilibet totus quilibet pro parte ab iitio est dñs.in.l.si fundum.nu.3.ff.de serui.lega.fo.75.

4 Fundus cōstituitur de destinatione patrisfa.per regiones.in.l.qō in rerum.§.si quis post.nu.1.ff.de leg.j.fo.9.

4 Fundus si legatur nō allibrato qui ex forma statuti nō potest acquirere debetur estimatio.in.l.filius.§.si quid alicui.nu.1.ff.de leg.j.fo.27.

2 Fundus dotalis etiā in vxore volente nō potest alienari: secus si datur estimatus.in.l.si.nu.1.ff.de pac.fo.156.

5 Fūdus medius inter fundū dominātem & seruientem qñ impediat seruitutem cōstitui.in.l.si prius.§.sed si.nu.1.ff.de aqua plu.arcen.fo.49.

4 Fundus si est vēditus pretio declarando arbitrio titij si vendēs bāniatur & bona publicent titio postea declarante nō tenet declaratio.i.l.post q̄ here.nu.1.ff.vt leg.seu fideicō.fo.159.

8 Fundus si in vno legatur titio & alio semp3onio legatur debetur ambobus.in.l.cum proponas.nu.2.C.de codicil.fo.39.

6 Fundus hostiū potest cōcedere sub conditione si capietur.in.l.liber homo.nu.2.ff.de verb.obli.fo.38.

4 Fundū qui dat per cōtractū ad vsumfructū an videatur dare proprietatem.in.l.libertis.nu.5.ff.de ali.leg.fo.88.

7 Fundus debet totus estimari.in.l.j.nu.3.C.cōmu.diui.fo.130.

4 Fundo legato veniūt fossata & mesurantur cū fundo.in.l.predia.§.ita legatum.nu.2.ff.de fun.instru.fo.84.

8 Fūdo vendito qñ dicantur vendita instrumenta fundi.in.l.fundo.nu.2. et.3.C.de verbo.signi.fo.41.

6 Fundū qui dare promisit & si nō dederit pmisit penā decessit pluribus heredib⁹ relictis vnus eorū pōt soluere fundū pmissum & dñium trāsfert p pte coheredū vt euitet penā.in.l.iiij.§.cato.nu.15.ff.de v.ob.fo.7.

5 Fundi dotalis prohibitio an prorigatur ad res q̄ seruando seruari possunt.in.l.seruum.nu.1.ff.de mannmiss.fo.73.

4 Fundū vectigalem qui habet illud legare pōt dño.i.l.si domus.§.si fundus.nu.1.ff.de lega.j.fo.20.
Fundus emphyteoticus nō potest legari nec donari.ibi.nu.2.

5 Fundū quē mihi sub ꝯditione debebas si tradidisti vt me⁹ efficeret cōditione existēte deinde sub eadē cōditione legari cōditione existente efficit me⁹ ex vna causa.i.l.possideri.§.ex plurib⁹.nu.11.ff.de acqui.pos.fo.81.

6 Fūdus petens an videatur petere seruitutem sibi debitam.i.l.rei appellatione.nu.2.ff.de verb.signi.fo.255.

6 Fundū simpliciter promittens itelligitur promittere fundū dari.in.l.si fundum.nu.1.ff.de verb.obli.fo.40.
Fundū promittens promittit proprietatem & vsumfructū.ibi.

5 Fundū qui habuit pcario qñ possit vti interdicto de itinere actuq; prius.& qñ dñs.in.l.j.§.si tibi fundū.nu.1.ff.de iti.actuq; prīa.fo.156.
Fundū q rogauit precario an possit pcario rogare seruitutē.ibi.nu.2.

5 Fundū si tibi vendidi de psenti & sempronius facit examinare testes ad eternā rei memoriam q̄ illū fundū iam ante sibi donaui an vigore horum testium possit agere contra te emptorem.in.l.si mater.§.item si rem.nume.l.ff.de excep.rei iudi.fo.168.

5 Fundū in quem creditor est missus quis debeat colere.in.l.prētor ait.nume.l.ff.de bo.auc.iudi.fo.135.

8 Fundū venditū a patre an filius cui⁹ erat a patre heres institutus possit vendicare.in.l.si.§.in cōputatione.nu.6.C.de in.deli.fo.33.

5 Fundū emphyteoticū quē quis habet a me in emphyteosim possum ab altero vendicare.in.l.j.§.qō autē.nu.7.ff.de superficie.fo.154.

3 **Furiosus** quis presumitur ex qualitate sermonis & qualiter talis suspicio submouebitur.in.l.quidam in suo. nu.1.ff.de condi.insti.fo.159.

4 Furiosus et prodigus pupillo equiparantur.in.l.j.§.fuit q̄situm.nu.7. ff.ad treb.fo.143.

1 Furiosis datur restitutio et etiam aduersus eos.in.l.ego.nu.3.ff.quib. ex cau.ma.fo.143.

5 Furiosus solo animo non potest desinere possidere.in.l.si is qui.nu.1.ff. de acquiren.pos.fo.91.

3 Furiosus & prodigus an in delictis equiparantur.in.l.j.nume.3.ff.de cu. fur.dan.fo.92.

1 Furiosus non pōt vxorē ducere:sed iam ductā retinet.in.l.patre furioso.nu.2.ff.de his qui sunt sui vel alie.iuris.fo.25.

1 Furiosus habetur pro absente vbi requirit aliqs 2sensus tacitus vel expressus.in.l.i.nu.1.ff.de procu.fo.103.

5 Furiosus si qs efficiatur in peccato mortali existēs & moriat:mozit in peccato mortali.in.l.nunq̄.§.si vi aut clam.nu.1.ff.de vsuca.fo.106.

1 Furiosus etiā habens dilucida interualla non pōt esse arbiter. in.l.cū furiosus.nu.1.ff.de iudi.fo.156.

1 Furiosus gerens negotia aliena qñ teneatur actione negotior gestor in.l.ait prētor.§.alterius.nu.2.ff.de nego.gest.fo.114.

5 Furiosus vel infans negotiū nullū itellectū habēs etiā cū autoritate curatoris vel tutoris nō pōt possessionē acqrere.in.l.j.§.adipiscimur.nu. 4.ff.de acqui.pos.fo.79.

1 Furiosus satis ipso furore punit.in.l.cōgruit.nu.1.ff.de'offi.presi.f.41.

7 Furiosus & mentecaptus nō possunt relinquere ad pias cās.in repeti. l.j.nu.16.C.de sac.san.eccle.fo.10.

2 Furiosus & infans q̄ sint necessarij hēdes.in.l.ij.n.1. ff.de 2di.fur.f.67.

3 Furiosus an possit adire vel curator pro eo.remissiue.in.l.pupillus.nume.4.ff.de acqui.heredi.fo.166.

3 Furioso querit̄ q̄ queritur ignorāti.in.l.filiuſſa.nu.3.ff.de testa.fo.96.

8 Furiosus & mētecaptus inuasor non tenet constitutione.in.l.si quis in tantam.C.vnde vi.ibi.nu.13.fo.96.

5 Furioso quando acquiritur in contractibus.remiss.in.l.furioso.nu.3.ff. de re iudicata.fo.116.

1 **Fur** nocturnus licite occiditur.in.l.sed & si quēcunq̄.nu.1.ff.ad legem aquil.fo.192.
Fur diurnus si telo se defendit

2 Fur & mozosus eqparantur.in.l.qō te mihi.nu.11.ff.si cer.pe.fo.8.

6 Fur vt dicat manifestus non requirit eius captura:sed sufficit q̄ fuerit visus cū re & fuerit ad clamatū.in.l.fur est manifest⁹.nu.2.ff.de fur.fo.119.
Fur famosus qualiter intelligat remissiue.ibi nu.4.

6 Jn odiū furis inspicimus q̄ euenire pōt licet verisimiliter res ad hoc non tendat

non tendat.in.l.eum qui.§.papinianus.nu.1.ff.de fur.fo.121.

6 Furem receptans cū re dicitur opem dare furto et tenet furti: q̄ semper fur furatur donec cōtrectat.in.l.furtū.nu.3.ff.de fur.fo.128.

2 Furem vt aliquis indicet licet ei aliquid accipere.in.l.idem si.§.si tibi.nume.l.ff.de condi.ob turp.cau.fo.46.

8 Furi furanti rem meā si abstulerim nō teneor nisi interuersa erat possessio.in.l.si quis in tantam.nu.21.C.vnde vi.fo.96.

6 Fur inquisitus si dicit q̄ putabat dñm permissurum quando liberetur. in.l.inter omnes.§.recte.nu.3.ff.de fur.fo.124.

6 Fur qui bic lugduni cōmisit vnū furtum & alibi cōmisit plura furta: q̄ furta alibi cōmissa qualificant furtum bic factum ideo acrius punitur et suspendi pōt.in.l.si cui.§.cū sacrilegium.nu.6.ff.de accusa.fo.160.

6 Furem cesans qualiter teneatur & an illum indicare teneatur.in.l.q vas §.qui furem.nu.1.ff.de fur.fo.125.

6 Furem nocturnū si eum nō cognosco & si nō possum eum dimittere sine periculo persone vel rerum q̄ possum occidere:& etiam diurnum si eum non cognosco:alias nō.in.l.furem.nu.1.ff.de sica.fo.179.

8 Fur duplici pāno nō afficit.in.l.si.§.sed cū in scēa.nu.7.C.de fur.fo.6.

6 Fur q̄ possit recuperare possessionem ab alio fure de iure.remissiue.i.l. inficiando.§.si tibi.nu.1.ff.de fur.fo.129.

6 Fur nocturnus potest propria autoritate capi & ad iudicem duci.in.l.si quis vgoi.§.qui furem.nu.1.ff.de fur.fo.127.

5 Fur & vi bonorū raptor re restituta q̄ nō liberētur a pena.in.l.hoc edicto.nu.3.ff.de publi.& vecti.fo.52.
Fures qualr puniant.in.§.qr vero.nu.3.in auc.vt nulli iudi.fo.54.

7 Furem vt quis mihi indicet quomodo possit compelli.in.l.si deposita. nu.7.C.depo.fo.171.

5 Fur & raptor q̄ sint in maiori mora q̄ debitor frustrator.in.l.merito.nume.l.ff.de vi & vi arma.fo.150.

2 Furatus equum flozētie & illum duxit bononiā an poterit bononie conueniri.in.l.sed nec.nu.5.ff.de condi.fur.fo.68.

4 Furta & damna potius presumūtur data a vicinis quā ab alijs.in.l.taberne.§.mulier.nu.1.ff.de fun.instru.fo.82.

5 Furtiua res prohibetur vsucapi etiam l.xij.tabularum & latina.in.l.nō solum.§.si dñs.nu.1.ff.de vsuca.fo.107.

8 Furtiue ancille partus q̄ sit furtiuus:& pro eo cōpetit actio furti: & vsucapi non potest.in.l.ancille.nu.1.6.7.9.C.de fur.fo.4.
Furtiue vacce partus an sit furtiuus:& pro eo cōpetat actio furti: & possit vsucapi.nu.10.

6 Jn casu.l.vulgaris in.§.qui furti.ff.de fur.quis nō potest puniri criminaliter pro furto sed extraordinarie.nu.2.fo.122.

5 Furans rem sibi debitam licet actione furti nō teneatur tñ predo est.i.l. si ex stip.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.84.

5 Furatam rem sibi non assignans non incidit in cōmissum.in.l.fraudati. nu.1.ff.de publi.& vecti.fo.52.

6 Furandi animo qui iuit & nō furatus est qualiter puniatur.in.l.sacculārij.nu.2.ff.de extra.or.cri.fo.143.

8 Furtū requirit animū lucrādi sibi vel alij.in.l.j.nu.3.C.de fur.fo.3.

8 Furtū an possit fieri nō possidēti.in.l.si abducta.nu.2.C.de fur.fo.4.

6 Furtū vnū dr quātū ad actionē penalē:13 plures res simul subtrabant. in.l.eum qui.§.idem dicitur.nu.1.ff.de fur.fo.121.

2 Furtū nō est crimē publicū.in.l.cū seruus.nu.1.ff.de 2di.cā data.f.45.

6 Pro furto agit criminaliter & q̄ pena imponatur.remissiue.in.l.memisse.nu.1.ff.de fur.fo.130.

6 Furtū ex sola cogitatione nō cōmittitur.in.l.j.nu.1.ff.de fur.fo.119.

6 Furtū dicitur magnū vel leue sm qualitatem rei subtracte.in.l.in seruorum.§.furta.nu.2.ff.de penis.fo.203.

6 Furtum nō fit in re que nō habet dominium.in.l.falsus.§.qui alienum. nu.2.ff.de furtis.fo.124.
Ad hoc vt qs nō teneat furti sufficit q̄ putet nō subesse dñm.ibi.nu.3.

6 Furtū qui fecit flozētie si reperitur bic lugduni cū furto an possit puniri.remissiue.in.l.si qui furti.nu.3.ff.de fur.fo.120.

3 Furti species est largiri de alieno.in.l.q̄uis.nu.7.ff.solu.ma.fo.14.

Furtū & latrocinium cōmittere dicitur qui cōtra castitatem cōmittit. in aut.de leno.nu.3.fo.15.

5 Furtū qñq; fit & actio furti nō habet locū nec res efficitur furtiua.in.l. sequitur.§.si rem.nu.3.ff.de vsucap.fo.96.

6 Furtū totius vel partis qñ fiat ex contrectatione rei.in.l. vulgaris.§.si quis es.nu.2.ff.de fu.122.

8 Pro re amissa vel furto subtracta ob publicam vtilitatē perquiritur ī domo aliena.in.l.ij.nu.1.C.de ser.fugi.fo.2.

6 Furti qñ agitur ratione dñij estimatur dñium & qñ ratione interesse estimatur interesse.in.l.si vendidero.nu.1.ff.de fur.fo.130.

5 Furtū q̄ fit iniuria.in.l.licitatio.§.qō illicite.nu.2. de pub.& vec.fo.52.

6 Furtū est nomē iuris:& nō est furtū nisi fit animo furādi i faciēte: et ideo fieri faciēs nō tenet furti.in.l.si is q̄ rē.§.si tm titiū.nu.1.ff.de fur.fo.129.

2 Furtū an cōmittatur rei sacre.in.l.si nōdum.nu.3.C.de fur.fo.4.
Furem indicare qñ quis teneatur.in.l.cinile.nu.1.C.eo.ti.

6 Furtū non est iniuria in personam.in.l.verū est.nu.5.ff.de fur.fo.124.

6 **Fustium** ictus qñ imponitur in defectū pene pecuniarie: vel q̄ persona est vilis dicitur leuis pena & cōsequēter leue delictum.in.l.leuia.nu.10.ff.de accusa.fo.159.
Fustigatio vel castigatio q̄ dicatur simplicis iurisditionis.in.§.audiēt. nu.1.in auc.de defen.ciui.fo.16.

6 Fustium ictus nō infamat nisi precedat causa habilis ad infamandum. in.l.infamē.nu.2.ff.de pub.iudi.fo.152.

1 **Futurū** subiunctiui formā & pterito indicatiui ideo regrit rem perfectā.in.l.i.§.hec aūt.nu.3.ff.qō quisq; iur.fo.54.

6 Futurum subiunctiui & futurum indicatiui in quo differāt.in.l.si qs stipu.nu.3.ff.de verb.obli.fo.40.

De litera. G.

5 **Gabella** si debet solui vigore statuti de qualibet sentētia cōdemnatoria q̄ nō soluitur de confessione vel quolibet precepto cōfessionato.in.l.j.nu.1.ff.de confessis.fo.127.

6 Gabella soluitur pro agro vbi est.in.l.forma.§.illā equitatem.nu.2.ff.de cēsibus.fo.254.

5 Gabella si solui debet de qualibet lite qñ agitur interdicto vti possidetis estimatio sit de possessione non de re.in.l.si duo.§.in hoc interdicto.nume.2.ff.vti possi.fo.154.

1 Gabella nō soluitur de vestib⁹ quas quis portat in dorso.in.l.sed & ipsi. nu.1.ff.nau.cau.stabu.fo.151.

5 Gabellas salis emētes a cōi nō possunt cōpellere cōmune vt soluat gabellā de sale.in.l.licitatio.§.fiscus.nu.1.ff.de publi.& vecti.fo.53.
Gabella que soluitur a transeuntibus est onus reale.in.l.vnica.nu.41. C.de mulie.lib.x.fo.23.

4 Gabella si est forma statuti debet solui ad rationē sex pro libra de omni cōtractu pro debito in diem fiet minor estimatio:& ita minor gabella soluetur.in.l.fal.non habetur.nu.1.ff.ad leg.fal.fo.137.

4 Gabellam soluit heres prestare debēs alimenta si pro bis rebus quas heres necesse prestare debet soluitur: secus si persone importatur.in.l.j. nu.5.ff.de ali.lega.fo.87.
Gabella si semel soluta fuit de 3ctu pro quo nō debeat trāsferri dñium et ex forma statuti debeat solui de qualibet 3ctu per quem ius trāsferatur si postea mortuo altero ex contrahētibus dñium trāsferatur nō debet iterum solui.in.l.sancimus.nu.1.C.de consul.lib.xij.fo.44.

4 Gabella non soluitur de instrumento electionis.in.l.vnum ex familia. nu.6.ff.de leg.ij.fo.41.

2 Gabella nō dr solui de ānulis quos qs portat in digito:nec de vestimētis pretiosis defert.in.l.j.§.cū in eadē.nu.2.ff.ad leg.rhodi.de iac.fo.93.
Gabella nō soluit de bis que quis vsus fui causa portat.ibi.nu.3.

8 Gabellarū redditus emētes vel alius a cōi statim habēs ius in re & tam q̄ procurator cōis poterit vti omni iure cōmunis.in.l.in prouinciali.§. si ego.nu.4.ff.de ope.no.mun.fo.9.

5 Opponēti de gabella nō soluta an possit replicari q̄ nō soluit ipse opponens.in.l.apud celsum.nu.3.ff.de dolo.fo.171.

4 Gabella si debet solui de qualibet negotiatione non soluitur de legato. in.l.cetera.§.sed & si quis.nu.3.ff.de leg.j.fo.14.

5 Gabellas fraudantes non tenētur deo nec mundo.in.l.vectigalia.nu.1. ff.de publi.fo.53.
Qui tempore estatis vadit in alieno territorio ad macinandū nō tenet ad gabellam.in.l.j.nu.3.C.de naufra.lib.xj.fo.26.

7 Gabellam quis teneatur soluere dñs mercātie pro salma:mulio p mulo.in.l.placet.in.ij.lec.nu.15.C.de sacrosan.eccle.fo.15.

4 **Gemma** quādo cedat auro.in.l.& si nō sunt.§.perueniamus. nu.2.ff.de auro & argen.fo.95.
Geminatio actus vel eius perseueratio q̄ multum arguant actus validitatem.in.l.cū scimus.nu.7.C.de agri.lib.xj.fo.36.

7 Generalitas recipit limitationem de habilitate.in repe.l.j.nu.1.C.de sacrosan.eccle.fo.9.
Generatio tertia non cōprehendit vltra nepotes.in.§.alienationes.nume.7.in aut.de nō alie.aut permutā.fo.12.

5 Genitiuus significat qñq; causam efficientē qñq; materialē: & qñq; dominium:& q̄ sumitur prout magis cōuenit materie.in rub.nu.2.et.5.ff. de ope.no.nuntia.fo.2.

7 Genitiu⁹ qñ significet id q̄ est alteri⁹.in rub.nu.4.C.de no.co.fa.fo.2.

1 Genitiu⁹ vificat rōne possessionis.i.l.parui.nu.1.ff.nau.cau.sta.fo.151.

6 Genitiuus de necessitate importat dominium.i.l.prētor.§.in hac actione.nu.1.ff.vi bo.rap.fo.135.

7 Genitiuus regit ex natura possessionis.i rub.nu.6.C.de no.co.faci.fo.2.

2 Genitiuus qñ denotet dominium & qñ possessionem.in.l.j.§.potestatis. nu.2.ff.de pecu.fo.97.

1 **Gens** aliqua si vellet se ponere in vno loco & facere ciuitatem qñ hoc possit.in.l.j.nu.2.ff.q̄ cu.vni.no.fo.112.

6 Gens dicitur ex minori numero dece:& verificatur in quatuor vel quinq; in.l.prētor.nu.5.ff.vi bo.rap.fo.135.
Gens & populus est idem.

6 Gentem cōgregans in alia ciuitate quā in cinitate romana nō tenetur.l. iul.maiest.sed.l.iul.de vi.in.l.j.nu.7.ff.ad leg.iul.maiest.fo.167.

6 Gentium duo sunt genera.s.populus romanus:& populi ex tranei.in.l. hostes.nu.2.ff.de capti.& postlimi.fo.236.

3 Genus vnum quando possit solus pro alio.in.l.diuortio.§.ob donatio-

Universidad del Rosario Archivo Histórico

nes.nu.3.ff.solu.matri.fo.9.
4 Benus si procedit ⁊ sequitur numeratio specierū tacatiue genus refertur ad illas species trñ.in.l.cū ita.ff.si fideicōmisso.nu.1.ff.de lega.i.f.33.
5 Generi per speciem nō derogatur sed cōcurrūt qñ in vna.l.est dispositio generalis in alia specialis.q no.pro statutis.in.l.ff.hoc aūt.nu.7.ff.de ope.no.nun.fo.5.
Generi per speciem derogatur qñ species est cōtraria generi.ibi.
4 Genus non intelligitur restrictū per enumerationē specierum qñ dinumeratio specierum respicit verbū quod significat actū legandi.in.l.quesitum.ff.si quis.nu.3.ff.de fun.instru.fo.81.
Genus est quicquid predicatur de pluribus differentibus specie vel alter.ibi.nu.8.
4 Genus altero de tribus modis in iure accipitur.in.l.meuius.ff.duob⁹.nu.1.ff.de lega.ij.fo.38.
Genus repositum sub vna demonstratione qñ debetur perinde est ac si deberetur species.ibi.nu.3.
2 Genus representatur in qualibet sua specie:licet species inter se differāt in.l.qō nerua.nu.4.ff.depo.fo.105.
2 Gen⁹ ⁊ species quomodo accipiantur apud logicos: ⁊ quomodo apud legistas.in.l.ij.ff.mutui.nu.3.ff.si cer.pe.fo.4.
7 Gen⁹ nō infert suā speciē de necessitate.i.l.si.nu.2.C.de i liteg.resti.f.93.
4 Generi an per speciem derogetur qñ genus ⁊ species cadūt inter personas grauatas.in.l.quesitū.ff.si quis.nu.11.ff.de fun.instru.fo.82.
Genus ⁊ species qñ cadūt inter personas honoratas seu inter psonas inter quas aliqd cōceditur an generi per speciem derogef.ibi.nu.13.
Genus ⁊ species si cadūt inter res de quibus fit dispositiō an generi p speciem derogetur.ibi.nu.15.
Genus ⁊ species si cadūt inter casus in quibus dispositio confertur an generi per speciem derogetur.ibi.nu.16.
2 Genus dicitur quod verificatur in qualibet sui specie.in.l.j.nuñ.2.ff.si certum petatur.fo.2.
Genus qñ pcedit ⁊ sequit species q̄ pōt sub genere cōprehēdi tūc dictio adiecta specieb⁹ ponitur expositiue.in aut.vt oēs obe.ind.nu.12.fo.29.
4 Genus restringitur vt nō cōtineat speciem de qua sunt alia idiuidua nominata.in.l.j.nu.1.ff.de auro ⁊ arg.leg.fo.93.
4 Genus ⁊ species si ponūtur copulatiue an species addat vel detrahat generi remissiue in.l.j.nu.6.ff.de reb.dub.fo.104.
4 Generi per speciem in aliam trāslatam derogatur.in.l.seruo.nu.2.ff.de pecu.lega.fo.84.
Genus si vni legat alteri species nō distinguit qō procedat.ibi.nu.2.
2 Genus intelligitur de parentela.in.l.j.nu.1.ff.de pboba.fo.150.
Gens accipitur de numero liberorum.ibi.
Gentem habere dicitur habens quatuor liberos.ibi.
4 Genus a quo remouetur remouetur ⁊ quelibet eius species.in.l.fundi.ff.quidam.nu.3.ff.de fun.instru.fo.83.
4 Generi per speciem quando derogetur in legatis.in.l.si alij.nume.2.ff.de vsufru.lega.fo.72.
6 Ad positionem generis nō sequitur positio speciei sed cōtra sic.in.l.pretor.ff.doli mali.nu.1.ff.vi bo.rap.fo.135.
4 Genus qualiter assumat.in.l.legato qualiter.nu.1.ff.de leg.i.fo.13.
8 General quo ad genus nō tantū operatur quātū speciale quo ad speciem in his que quis specialiter nō esset cōcessurus vel obligaturus.in l.j.nu.2.C.que res pigno.obli.pof.fo.105.

Gerens pōt dimittere qñ vult in his que tpe non limitantur: vt locare domū ⁊ similia:niſi possit sibi imputari.in l.si pupilli.ff.videamus.nu.4.ff.de nego.gest.fo.116.

1 Gerens cōtemplatione vnius trñ tenetur alteri ad quē in veritate negotium spectat.in.l.cum alicuius.nu.2.ff.de neg.gest.fo.120.
Gestores ex necessitate tenētur insolidum.ibi.nu.3.
Gestores voluntarij tenētur insolidū si eis administratio insolidum concedatur:pro parte si pro parte.ibi.nu.4.
1 Gerens in dubio videtur expēdere de bonis illius cuius negotia gerit.in.l.nesennius.nu.5.ff.de nego.gest.fo.121.
8 Gerere pro herede idem est ⁊ gerere pro domino.in.l.potuit.nu.5.C.de iure delibe.fo.29.
3 Gessisse quis dicitur ex administratione modice rei.in.l.ita autē.ff.gessisse.nu.1.ff.de admi.tu.⁊ cu.fo.59.
Item adiuisse hereditatem.ibi.
1 Gestum ofij contemplatione qualiter probabitur.in.l.si pupilli.ff.item queritur.nu.8.ff.de nego.gest.fo.115.
Gesta ab officiali q cōiter reputatur officialis cū nō sit qz nō fuit legitime electus nō tenent.in.l.actuarios.nu.2.C.de nume.lib.xij.fo.49.
7 Gestū a nuntio qñ possit per dominum ratificari.in.l.multum.nu.4.C.si quis alte.vel si.fo.175.
5 Gesta per procuratorem in his que acquirūtur per actū ciuilē cēsentur gesta per dñm ex quadam fictione seu interpretatione.in.l.si is qui pro emptore.nu.58.ff.de vsuca.fo.103.
3 Gesta a procuratore pronūtiato per presidem an valeant.in.l.j.ff.idem pompo.nu.1.ff.quod fal.tu.fo.76.
1 Gestionis initium ⁊ fic contractus inspicitur.in.l.pomponius.la.ij.nume.2.ff.de nego.gest.fo.118.
Gestio tota dicitur vnus quasi contractus.ibi.
Gesto vna vel plures distinguit sm diuersitatē animi gerentis.ibi.
Gestio facta per plura tempora est vnus quasi contractus nisi varietas animi probetur.ibi.nu.4.
8 Gestū nō meo nōie possum habere ratū.in.l.j.nu.9.C.q admit.fo.8.
1 Gesta a tutore nō legitimo non preiudicant dño.in repeti.l.barbarius.nu.10.ff.de offi.preto.fo.35.
1 Gesta per iudicem qui postea apparet excōmunicatus an valeant.in.l.barbarius.nu.7.⁊ in repe.nu.9.ff.de offi.preto.fo.34.
2 Gestū nomine defuncti q̄ eius heres ratificari potest.in.l.eius qui.nume.14.ff.si cer.pet.fo.22.
7 Gestum nōie meo ignorāte eo cū quo geritur possum habere ratū.in.l.ei qui.nu.1.C.quod ci eo qui in alie.fo.160.
1 Gestum esse alicuius contemplatione probatur probata amicitia inter gerētem ⁊ eius cuius cōtemplatione videtur esse gestum.in.l.si pupilli.ff.sed si ego.nu.2.ff.de nego.gest.fo.115.
Quod meo nōie gestū nō est ratū habere nō possum.⁊ qñ.ibi.nu.3.⁊.7.
2 Gesta per rite institutū ab initio|z postea casu cassata fint an teneāt.remissiue.in.l.iusiurandū.ff.pupillus.nu.7.ff.de iurein.fo.29.
3 Gesta a prodigo manifeste valent nisi sit ei bonis interdictum.in.l.tres tutores.nu.3.ff.de admi.tu.⁊ cu.fo.67.
5 Gesta cum minore herede nō retractant licet in integrum restituantur.in.l.ex cōtractu.nu.1.ff.de re iudi.fo.124.
Gesta p minorē heredē q postea abstinuit an rata remaneāt.ibi.nu.8.
6 Gesta nōie prelati tanq̄ prelati potest successor in prelatura habere rata:secus si nomine prelati tanq̄ private persone.in.l.bonorum.nu.5.ff.rem ra.ha.fo.117.
Gesta nomine vnius canonici non possunt haberi rata per successorem in canonicatu.ibi.nu.6.
5 Gesta per nūtium in his que referūtur ad ius debent vere ⁊ pprie fieri et non ficte:secus in gestis per procuratorem.in.l.si is qui pro emptore.nu.57.ff.de vsuca.fo.103.
4 Gesta a tutore qui ignorat se tutorem qñ valeant.in.l.multū.nu.3.ff.de condi.⁊ demon.fo.121.
Gesta ab excōicato |z firment nō valēt.i.l.j.nu.9.C.de peti.bo.li.ɣ.f.9.
1 Gestor nō tenetur de damno rerum niſi vt in.l.fine hereditaria.nu.4.ff.de nego.gest.fo.120.
Gestor si emit rem pro decē q̄ perijt et eo tēpore valebat quinq̄ vel si valebat decē tēpore emptionis ⁊ tēpore quo perijt valebat quindecim quo modo teneatur gestor dño qñ eius culpa perijt.ibi.nu.5.
1 Gestor pōt aliū substituere sicut procurator ad negotia.in.l.nam et seruius.ff.mandato.nu.1.ff.de nego.gest.fo.120.
Gerens pro alio tenē de facto illius:nec liberatur cedēdo.ibi.nu.2.
7 Gestor qñ teneaē etiā de neglectis.in.l.tutori.nu.2.C.de neg.gest.fo.88.
Gestor qñ teneatur de leui culpa.ibi.nu.3.
Gestor non potest intentare actionem.ibi.nu.4.
Gestor vnius negotij tātū an teneaē a seipso debita exigere.ibi.nu.5.
1 Gestor quādo teneatur de neglectis.in.l.si pupilli.ff.videamus.nu.1.ff.de nego.gest.fo.116.
Gerere q̄ quis dimisit qualiter intelligatur.ibi.nu.2.
Si devolūtate gestoris nō apparet psumā illō ab itio voluisse.ibi.nu.3.
3 Gestor qui fecit vineam |zapparī nō potest illam dimittere in medio anni.ibi.nu.4.

Gerundiū si respicit verbū vel participiū futuri temporis inducit cōditionē:secus si presentis tpis:q magis venit ad modificationē.i.l.si tu ex parte.nu.1.ff.de acq.here.fo.177.
4 Gerundium qualiter faciat conditionem.in.l.j.numero.36.ff.de concl.et demon.fo.116.
Gerundium non differt ab infinitiuo.ibi.

Glandis nōie simplr oīs fructus cōtinetur.in l.qui seruandarū.ff.si glans.nu.1.ff.de pscrip.verb.fo.136.

Grāmatica mala nō vitiat instrm:rescriptū principis sic in.l.plauti⁹.nu.5.ff.de aur.⁊ arg.leg.fo.94.

Grauatus de restituēdo post mortem si ingreditur monasterium substitutus nō admittitur.in.l.statius.ff.cornelio.nu.1.ff.de iure fisci.fo.234.
2 Grauatus in vno in alio releuatur.in.l.eū qui.nu.1.ff.de iureiur.fo.31.
Grauamen quando est causa cōmodi sublato grauamine cessat commodum.ibi.nu.2.
Grauatus vt soluat collectas vel tributū pōt dicere exactori q̄ sibi ostē dat quaternum an sit ibi descriptus.in.l.j.nu.1.C.de exacto.lib.x.fo.11.
2 Grauatus fideicōmisso deferēdo iuramētū sup bonis subiectis restitutioni nō preiudicat alteri.in.l.eū qui.ff.si libertus.nu.3.ff.de iureiu.f.32.
4 Grauatus de restituendo cū filius decesserit tenetur restituere etiā si decedit cū filijs.in.l.qui filiū.ff.sabinus.nu.2.ff.ad treb.fo.155.
4 Grauat⁹ ⁊ honoratus qs qñ est simul ⁊ eodē tpe an illud qō iure fideicō nisi pcepit veniat in restitutione.in.l.scenola.nu.4.ff.ad treb.fo.156.
4 Grauamen iniūctum legato facto monasterio vt aliquē recipiat nō valet.in.l.vxorem.ff.heres.nu.2.ff.de leg.iij.fo.59.
4 Grauamen an valeat cum quis est grauatus vltra valorem prelegati.in l.pamphilo.ff.duas.nu.1.ff.de lega.j.fo.58.
4 Grauari nō potest qui consequitur cōmodū ex aliquo negotio.in.l.imperator.ff.cum quidam.nu.3.ff.de lega.ij.fo.24.

Grauari in

Grauari in plus q̄ oneretur quando quis possit.ibi.nu.4.
Grauari quod dicatur ille cuius fructus siue possessionis ad inspiciēdū mittitur.in.l.vltima.nu.6.C.de anno.⁊ trib.lib.x.fo.11.
4 Grauari vniuersaliter quod sibi relictū est qñ quis possit.in.l.cum quis ff.mulier.nu.1.ff.de do.preleg.fo.76.
4 Grauare quādo possum eū ad quē per mediam personam de meo peruenit.in.l.cum filio.nu.1.ff.de leg.j.fo.6.

Grex totus q̄ nō vsucapitur sed singula corpora sic fi sunt diuersa in qualitate:si non sunt diuersa totus grex vsucapitur.in l.rerum mistura.nu.2.ff.de vsuca.fo.106.
Gregis nōie veniūt alalia minuta.i.l.si.nu.1.C.de mili.veste.li.xij.f.48.
6 Gregem faciunt decem oues.in.l.oues.nu.2.ff.de abigeis.fo.145.
Gregem faciunt porci quinq̄:equi quatuor vel quinq̄.ibi.
3 Gregem in dotem dato omnia que nascūtur ex eo sunt viri licet ex renatis in loco mortuorum ponat.in.l.si.nu.3.ff.sol.ma.fo.34.

Guardianus fratrū minor nō pōt eē executor testamētī.i.l.j.ff.si plures.nu.8.ff.de exer.ac.f.92.

Guerram si duo habeāt iudex potest percipere q̄ vnus nō trāseat ante domum alterius.in.l.qō iussit.nu.4.ff.de re iudi.fo.117.
5 Ut fiat propter guerram excōputatio mercedis ementi pedagia debet procedere culpa vendentis pedagia.in.l.dotem.ff.qui maximos.nu.7.ff.de publi.⁊ vecti.fo.54.
4 Guerre tpe si sint ciuibus ipositi equi si deinde fiat preceptū q̄ quicūq̄ habet equū debeat equitare an qui nō equitat qz nō habet equum incidat in penā.in.l.si vxori.ff.cum ita.nu.1.ff.de auro ⁊ arg.leg.fo.96.

Gymnasium quid sit.i.l.sed ⁊ reprobatu.nu.5.ff.de excu.tu.⁊ cura.fo.79.

De litera. H.

6 **Habere** est cōe ad possidere ⁊ tenere.in.l.stipulatio ista.ff.nec quoq̄.nu.1.ff.de verb.obli.fo.17.
2 Habeo verbū nō denotat dominium.in.l.j.ff.potestatis.nu.1.ff.de pecu.fo.97.
5 Habere verbū refertur etiam ad cōductorem.in.l.ij.ff.hoc interdicto.nu.1.ff.ne quid in lo.pub.fo.145.
4 Habeat verbū qñ trahatur ad fideicōmissum.in.l.qui cōcubinam.ff.cūita.el.j.nu.1.ff.de lega.iij.fo.55.

Habitātes in territorio nō vocantur ad munera vt ciues sed vt comitatēses.in.l.cum nec⁹.nu.1.C.de inco.⁊ vbi.lib.x.fo.19.
7 Habitatio est ius per se ⁊ qui eam habet potest eam locare.in.l.cū antiquitas.nu.1.C.de vsufruc.fo.128.
Habitatione legata quod ex vsu loquendi quis intelligatur legasse dominium.ibi.nu.2.
2 Habitatio pōt cōmodari.in.l.j.ff.huius edicti.nu.1.ff.cōmo.fo.77.
4 Habitare dicitur qui maiore parte anni habitabat: qō facit ad statuta q̄ habitantes per tot annos sint ciues.in.l.delanionis.ff.sabinus.nu.1.ff.de fun.instru.fo.83.
1 Habitare quis dicatur vbi habitat familia.in.l.si mulieri.nu.2.ff.quib.mo.vsusfruct.amit.fo.181.
Habitantes in cluso perusino collatores dicuntur.in.l.j.nu.1.C.ne operā collato.lib.x.fo.14.
4 Habitatione relicta an debeatur in principio vel in fine anni.in.l.habitationis.nu.1.ff.de vsufruc.lega.fo.71.
7 Habitatio si cedatur creditori loco vsurarum non dicitur vsura illicita licet habitatio possit valere plusq̄ vsura legitima.in.l.si ea pactione.nume.1.C.de vsuris.fo.169.
5 Habitatio q̄ possit cōcedi ei qui est in officio.in.l.aquilius.nu.1.ff.de donatio.fo.68.
6 Habitandi facultas videtur concessa qñ dicitur cōcedo tibi habitare.in l.aquilius regulus.nu.2.ff.de dona.fo.68.
6 Habitatio perpetua qō dicatur etiam qñ est ad non modicū tēpus.in.l.lex cornelia.ff.si tamen fundū.nu.2.ff.de iniur.fo.137.

Haud dictio cū aspiratione ponitur pro nō.in.l.vnica.nu.2.C.de quib.mune.excu.lib.x.fo.21.

Henricus imperator dānauit ciuitatē brixie subiiciendam aratro sed penā misericordie relaxauit.in.l.aut facta.ff.nonnunq̄.nu.6.ff.de penis.fo.205.

Hereditas etiam dānosa dicitur hereditas.in aut.ingressi.nu.7.C.de sacrosan.eccle.fo.18.
3 Hereditas opulenta que dicatur.in.l.in repudianda.ff.seruus fisci.nume.1.ff.de acqui.heredi.fo.170.
3 Hercisco idem est qō diuido.in.l.si duas.ff.grāmatici.nu.1.ff.de excu.tu.to.⁊ cura.fo.79.
Quod dicitur de hereditate.in.l.repudianda,ff.eo.habet locū in legato preterq̄ in in legatis alimentorum.ibi.nu.6.
1 De hereditate nihil dz diminuj qñ pēdet q̄stio falsi testi sicut qñ pendet petitio hēditatis,i.l.diu⁹ pi⁹,ff.diu⁹ adrian⁹.nu.2.ff.de peti.here.f.155.
4 Hereditas ab omnibus repudiata non dicitur hereditas sed bona vacantia.in.l.postq̄ heres.nu.2.ff.vt lega.seu fideicō.fo.159.
2 Hereditas que defertur ex senatusconsulto non tollitur per capitis diminutionem.in.l.j.ff.capitis.nu.1.ff.ad tertul.fo.186.
3 Hereditas per procuratorem adiri nō potest:⁊ quare in.l.paulus.nu.1.ff.de acquiren.he.fo.182.
3 Hereditas ⁊ bona vacantia quomodo differant.in rub.ff.de acquiren.here.nu.4.fo.163.
4 Hereditas appellatione nō continentur legata ⁊ fideicōmissa.in.l.si titius.nu.1.ff.de lega.iij.fo.66.
4 Hereditas nō queritur per procuratorē:bonoꝝ possessio sic.in.l.bona.ff.acquirere.nu.2.ff.de bono.pos.fo.163.
8 Hereditas infanti per tutorē acquiritur.non tñ furioso per curatorem in.l.si infanti.nu.6.C.de iure delib.fo.30.
7 Hfditas iacēs teneāt adcollectas.i.l.placet.nu.54.C.de sac.san.ec.f.15.
2 Hereditas iacens quantum ad hunc titulum non dicitur domina.in.l.licet.nu.3.ff.de pecu.fo.97.
Repudians hereditatē priuatur non solum hereditate sed etiā omnib⁹ bonis ad eum quocunq̄ titulo per instituentē denolutis.in.l.heredes.nu.1.C.de omni agro deser.lib.x.ɣ.fo.37.
Hereditate repudiata an videatur officiū executionis repudiatum.remissiue.in.l.heredes.nu.2.C.de omni agro deser.lib.x.ɣ.fo.37.
3 Hereditas an possit statim adiri p coheredē qñ filius est institutus sub cōditione potestatiua.in.l.finis quoq̄.nu.5.ff.de here.insti.fo.120.
Proximior si cōmittit delictū propter qō auferē sibi hereditas vt indigno nocet sequētibus in gradu.in.l.eū qui.nu.2.ff.de interdic.fo.210.
3 Hereditatem qui perdit an perdat tutelam.in.l.tutela.ff.sed ⁊ si.nu.1.ff.de legi.tuto.fo.53.
6 Hereditas quando fisco defertur ei nō acquiritur sine aditione.in.l.j.ff.an bona.nu.1.ff.de iure fisci.fo.229.
3 Hereditas semel data ipso iure an possit adimi post delationē:⁊ si quis habuit instrumentū qō perdidit vel est deletū licet possit petere debitū per modū libelli nō tamen potest petere executionem instrumēti vigore alicuius statuti tribuentis instrumētis execu.paratā.in.l.j.ff.hereditas nu.2.ff.de bis que in testa.delen.fo.118.
8 Hereditatem qui restituit qua actione repetat solutum creditoribus.in l.j.nu.1.C.ad trebel.fo.49.
8 Hereditas ex cursu trium mēsium dicitur repudiata si heres dicit eam respuendam credo.in.l.si.ff.cū igitur.nu.1.C.de iure deli.fo.12.
6 Hereditas patris ratione suitatis etiā nō adita transmittitur ad extraneum.in.l.ex castrensi.ff.illius.nu.1.ff.de castrensi peculio.fo.238.
3 Hereditas cui restituti debeat si dicti sit q̄ heres priuet hereditate: nec adiecit ad quē perueniat.in.l.paterfa.nu.7.ff.de here.insti.fo.217.
3 Hereditas illi⁹ quē fili⁹ oubitat an fuerit culpabilis i crimine lese maiestatis adiri pōt.in.l.pātonius.ff.rei.nu.1.ff.de acqui.here.fo.179.
4 Hereditas est nomē collectiuum:⁊ de sui natura recipit augmentū ⁊ diminutionem.in.l.si.ff.qui indiuisam.nu.3.ff.de leg.ij.fo.50.
5 Hereditas an mihi queratur per seruum testatoris in quo habeo vsumfructum.in.l.j.ff.veteres.nu.4.ff.de acqui.pof.fo.80.
3 Hereditate priuari quādo possit vnus ex facto alterius.in.l.paterfa.nume.1.ff.de heredi.insti.fo.127.
7 Hereditas qñ remanet penes aliquem remanet cum omnibus oneribus suis.in.l.debitori.nu.6.C.de pac.fo.151.
6 Hereditas si est diuisa inter fratres ⁊ renuntiatū omni iuri q̄ sibi inuicem competeret per hoc nō prohibetur petere partē coheredis qua venit priuādus ob nō impletam volūtatem defuncti.in.l.qui rome.ff.duo fratres.nu.4.ff.de ver.obli.fo.48.
7 Hereditas nō datur per donationem causa mortis:nec in codicillis.in l.licet.nu.1.C.de pac.fo.55.
7 Hereditatis detētio facta p filiū longo tpe facit psumi iussum pcessisse ⁊ cōditionē subsecutam.in.l.si filius.nu.1.C.de peti.here.fo.124.
4 Hereditatē nolle adire nō est repudiare.in.l.qz nu.4.ff.ad treb.fo.145.
Hereditatē qui dicit suspectam nō perdit debita iure nature.ibi.nu.5.
3 Hereditas quid sit.in rub.nu.1.ff.de acqui.here.fo.163.
Hereditas q̄ sit introducta de iure ciuili.ibi.nu.2.
Hereditas qualiter acquiratur.ibi.nu.5.
Hereditas aliud est aliud ius acgrēdi:aliud ipse act⁹ acgrēdi.ibi.nu.6.
8 Hereditas non adita per infantem q̄ trāsmittatur ad patrem.in.l.si infanti.nu.3.C.de iure delibe.fo.30.
Hereditas patris nō adita trāsmittitur per filium in potestate ad quoscunq̄.ibi.nu.10.
Hereditas testatoris distribuitur per episcopum loci vbi in relictis ad pias causas nō sit datus executor:⁊ qualiter.in.ff.si quis autē.nume.2.et.5.in aut.de ecclesia.fo.53.
4 Hereditas est successio in vniuersum ius quod defunctus habuit.i.l.bona.nu.3.ff.de bo.pof.fo.162.
Hereditas postq̄ est adita desinit esse hereditas.ibi.nu.4.
8 Hereditas ad quē deueniat qñ incapaq̄ non capit ex defectu testatoris.in.l.hereditas.nu.2.C.de bis qui.vt indi.fo.38.
6 Hereditas representata non est capax vsusfructus.in.l.vsusfructus.nume.1.et.4.ff.de stipu.ser.fo.67.
5 Hereditas quare non incipit vsucapere.in.l.si is qui pro emptore.nu.7.ff.de vsuca.fo.100.
Hereditas iacēs an vere vel ficte vsucapionē iā ceptā cōpleat.ibi.nu.18.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Hereditas quando sustineat vicem persone.ibi.nu.20.
7 Hereditas illius cui succedit ab intestato sum an mihi dicatur debita spe.in.l.si.nu.18.C.de pac.fo.58.
5 Hereditate adita licet fit effectū vnū patrimonium:tñ separatione petita nō venduntur bona tanq̄ heredis:sed tanq̄ defuncti.in.l.si creditores.nu.4.ff.de bo.separa.fo.103.
8 Hereditatem qualiter p:obetur nō esse soluendo.in.l.si.§.licētiam dandam.nu.1.C.de iur.delib.fo.34.
5 Hereditate donata cōmoda ⁊ incōmoda transeunt:secus q̄ donantur bona.in.l.hereditatem.nu.1.ff.de dona.fo.68.
5 Hereditate adita ⁊ satisdatione prestita potest quis vti frui.in.l.si homo ciui.nu.2.ff.de vsuca.fo.107.
6 Hereditas q̄ nō remaneat momēto penes filium:intelligitur q̄ tractatur de iure inter patrē ⁊ filium:secus si inter extraneos.in.l.qui hoīem.§.quidam filium.nu.1.ff.de solu.fo.90.
8 Hereditas materna repudiata per filiū an possit revocari sicut paterna.in.l.si.nu.1.C.de repu.here.fo.36.
Ad idem sit in hereditate anita q̄ est in paterna vbi q̄ sic.ibi.nu.3.
2 Hereditate vēdita nō trāseūt nisi actiones.i.l.heredē.nu.1.ff.mā.f.108.
8 Hereditas tūc aufertur ab indigno ⁊ applicat fisco q̄ quis est indign⁹ propter suum delictum.in.l.j.nu.1.C.de his qui.vt indig.fo.37.
7 Hereditas defertur agnatis ex statuto cū femina propter eos excludit.in.l.cum emancipati.§.si duo.nu.1.ff.de colla.bo.fo.173.
3 Hereditatis petitione qui potest cōueniri tenetur hoc edicto.in.l.q̄uis nu.2.ff.quemad.testa.ape.fo.188.
Hereditas materna fm ista tempora querebatur patri.in.l.si filius.nume.1.ff.si quis omis.cau.testa.ibi.
3 Hereditas aīo aditur:licet nihil hereditarium attingatur.in.l.gerit.nume.1.ff.de acqui.here.fo.180.
8 Hereditate non adita ex delicto heredis an legata debeantur.in.l.eam quam.nu.3.C.de fideicom.fo.45.
4 Hereditas que defertur ex constitutione alicuius inferioris a principe nō efficitur ille heres iure directo sed habet bonorū possessionem.in.l.ij.nu.3.ff.de bono.pos.fo.162.
3 Hereditatē si qs omisit ex testō vt alius possideat ab itestato quō talis omittēs teneatur:in.l.q̄ omissa.nu.3.ff.si quis omis.cau.testa.fo.189.
3 Hereditatem sciens sibi delatam si decedit ea nō agnita nec repudiata infra annū ad quoscunq̄ ius deliberandi ⁊ adeundi transmittit.in.l.vētre.nu.30.ff.de acqui.here.fo.179.
4 Hereditas representat personam defuncti non heredis.in.l.si titio.§.si eo herede.nu.1.ff.de lega.ij.fo.37.
8 Hereditas in casu auc.hoc amplia.C.de fideicō.qō remaneat apud heredem qui heredes in quos pervenire debebat ob nō impletam voluntatē defuncti illam nolunt.in auc.hoc amplius.nu.5.C.de fideicō.fo.46.
5 Hereditas retinet naturalem possessionem per colonū.in.l.qui vniuersas.§.quod per colonum.nu.2.ff.de acqui.pos.fo.92.
4 Hereditas transit in fideicōmissarium cum onere legatorum.in.l.ij.nume.1.ad treb.fo.143.
2 Hereditas nō possidet vere sed fingitur possidere.in.l.eius qui.nu.33.ff.si cer.pet.fo.23.
4 Hereditas de iure ciuili adiri pōt:⁊ legatum debetur licet testamentum sit incōsulte deletum.in.l.vna.nu.3.ff.si tab.testa.nul.exta.fo.164.
3 Hereditates plures vni⁹ q̄ deferunt alicui ex disp̄one vnius q̄ possit vnā amplecti ⁊ aliā repudiare.in.l.arist̄o.nu.3.ff.de acq.here.fo.183.
Hereditates plures vnius q̄ deferūtur ex dispositione diuersoꝝ vni tunc potest vnam amplecti ⁊ aliam repudiare.ibi.nu.4.
Hereditates plures diuersoꝝ q̄ ex dispositione diuersorum vnam potest amplecti ⁊ aliam repudiare.ibi.nu.5.
Hereditates plures diuersoꝝ q̄ ex dispositione vnius tñ q̄ vna possit adiri ⁊ alia repudiari.ibi.nu.6.
Tertius modus quomodo potest cōtingere q̄ hereditas diuersorū defertur ex dispositione vnius.ibi.nu.8.
4 Hereditas p:o nō scripta accrescit cū onere.in.l.celsus.§.qui alicuius.nu.2.ff.de leg.ij.fo.33.
4 Hereditatē adire qui cogitur actionē pati cogitur.in.l.si postulante.nume.1.ff.ad trebel.fo.155.
1 Hereditas iacēs non representat personam heredis futuri nisi additione sequuta:q̄ fingitur heres a die mortis:non tū ad incommodū alienum.in.l.nam ⁊ seruius.§.qui negotia.nu.1.ff.de neg.gest.fo.119.
3 Hereditatem sibi delatam sciens ⁊ decedat ea nō adita q̄ illā trāsmittit.in.l.ventre.nu.5.ff.de acqui.here.fo.178.
Hereditatē trāsmittit qui ꝑpter aliquā dubitationē adire nō pōt: ⁊ in oēm euētum futurū heredē se cognoscit interim decedēs.ibi.nu.6.
Hereditatē transmittit veniēs ab intestato q̄ ꝑpter aliquid nō potest adire ⁊ in oēm euentū cognoscit se futurū heredē si decedat.ibi.nu.8.
4 Hereditas ab intestato deferē ciuitatib⁹ ⁊ municipalib⁹ habētibus libertū.in.l.bona.§.a municipibus.nu.2.ff.de bo.pos.fo.162.
1 Hereditas q̄ aufertur ab herede scripto vt indigno ille ad quem vadit hereditas tenetur legatarijs ⁊ creditoribus.in.l.controuersia.nu.10.ff.de transac.fo.97.
1 Hereditas non potest p:o diuiso possidere:sed corpora hereditaria sic.in.l.pomponius.nu.2.ff.de rei vendi.fo.172.
1 Hereditas de iure ciuili eg.l.filio preterito adiri nō potest.in.l.j.nu.1.ff.de peti.here.fo.365.
4 Hereditas matris trāsmittitur ad suos:⁊ si non sunt sui trāsmittitur beneficio restitutionis in integ.si non fuit adita.in.l.cum pubere.nu.1.ff.de rebus du.fo.102.
2 Hereditas possidet seruum ignorantem se liberum vt sibi ex re hereditaria queratur.in.l.eius qui.nu.27.ff.si cer.pe.fo.23.
4 Hereditas defertur honore plenior:⁊ nō solum est honor:sed etiā commodum.in.l.filium.§ sed si p:otio.nu.1.ff.de leg.prestan.fo.169.
8 Hereditatē paternam qui adiuit q̄si cogatur accipere pupillarē.i.l.quidam.nu.3.C.de iur.deli.fo.32.
8 Hereditas patris non agnita q̄ transmittatur ad quemcūq̄.in.l.qui se patris.nu.10.C.vnde lib.fo.10.
3 Hereditas patris nō adita a filio suo existēte in potestate an transmittitur ad quēlibet successorem.i.l.ex militari.§.si filius.numero.1.ff.de testa.mili.fo.160.
3 Hereditas matris q̄ olim patri querebatur pleno iure.i.l.is qui heres §.neq̄ filius.nu.7.ff.de acqui.here.fo.167.
3 Hereditatē non aditam trāsmittit qui adit metu pene legalis.in.l.si qs in grani.§.eleganter.nu.1.ff.ad fille.fo.192.
3 Hereditas habetur p:o repudiata transacto tempore.in.l.q̄diu.nu.2.ff.de acqui.here.fo.176.
4 Hereditas iusta dicitur illa que obuenit ab intestato.in.l.hec verba.nume.9.ff.de lega.i.fo.3.
Hereditas delata seruo nō queritur domino nisi per seruum adeatur.in.l.cum proponas.nu.5.C.de here.instī.fo.19.
Hereditas delata monacho queritur monasterio sine facto monachi.ibidem nu.6.
Hereditas adita per heredē nō dicitur amplius testatoris sed heredis bona.in auc.de non eligen.secundo nuben.nu.1.fo.6.
7 Hereditas damnosa etiam dicitur hereditas.i repe.auc.ingressi.nu.13.C.de sacrosan.eccle.fo.19.
4 Hereditate q̄sita iacēte veniunt in restitutione.in.l.ita tamen.§.si seruū.nu.2.ff.ad treb.fo.149.
7 Hereditas patris dicitur quasi debita filio.in.l.si emancipata.nu.2.C.de iur.⁊ fac.igno.fo.35.
8 Hereditas ex testamēto in quo filius fuit institutus sub conditione casuali quo iure adeatur.in.l.si pater.nu.5.C.de instī.⁊ substī.fo.21.
3 Hereditas q̄si applicatur fisco q̄si legata remaneant firma.in.l.si.nu.12.ff.si quis ali.testa.probi.fo.194.
Hereditas an veniat ad fiscū siue fuerit adita siue non.ibi.nu.15.
8 Hereditas non adita an etiam trāsmittatur ad ascendentes.in.l.vnica.nu.3.C.de his qui ante aper.tabu.fo.53.
2 Hereditas si retinetur per annum videtur adita.in.l.ex animo.nu.4.ff.de dona.inter vi.⁊ vxo.fo.157.
6 Hereditas patris nō adita transmittitur ad matrem.in.l.lucius titius.nu.1.ff.de iure fisci.fo.23.
3 **Heres** q̄ sciat testatorē mortuū quomodo p:obetur.in.l.is postest.nu.16.ff.de acqui.here.fo.169.
Heres quomodo debeat scire testamētum factum ⁊ se institutum ad hoc vt possit adire.ibi.nu.19.
Heres qui credidit testamētum factum se institutum ⁊ testatorem mortuum ⁊ ita erat cōmunis opinio ⁊ adiuit si postea supuenit fama in contrarium an aditio teneat.ibi.nu.20.
Heres qualiter p:obetur q̄ scuerit se pure institutū.ibi.nu.21.
Heres adire volēs quō debeat esse cert⁹ q̄ null⁹ eū p:ecedat.ibi.nu.24.
Heres adire debēs debet esse certus an ex testamento vel ab intestato hereditas ad eum pertineat.ibi.nu.25.
Heres extraneus in dubio p:esumitur habere licētiam testamenti.in.d.l.is potest.nu.27.ff.de acqui.heredi.
Heres adire volens debet esse certus an sit necessarius vel voluntari⁹.ibidem nu.28.
Heres debet scire q̄si adit ex qua parte sit heres.ibi.nu.30.
7 Heres non seruās iuramētum defuncti non efficitur periurus.in auc.quod obtinet.nu.2.de p:oba.fo.143.
7 Heres non est periurus si non impedit iuramētum defuncti.in.l.si.nu.3.C.de reb.credi.fo.133.
Heres quando possit venire contra factum defuncti.in.l.ij.nuī.§.C.de inoffi.testamen.fo.123.
Heredes coloni si remanēt in colonia sine renouatione pactorum pacta facta inter dīm ⁊ colonum defunctum seruare debēt.in.l.cum satis.nume.15.C.de agrico.lib.xj.fo.37.
6 Heredes nō nominati in stipulatione cōtinēte dari exegerunt:an ⁊ quā do nominato teneantur restituere q̄ exegerunt actione famil.bercis.i.l.cōtinuus.§.preterea.nu.7.ff.de verbo.obli.fo.56.
Heredum vni an possit p:onideri quo ad exceptionem.ibi.nu.8.
Heredum vnus an contrahendo grauari possit.ibi.nu.9.
Heredū vnus q̄ possit solus grauari ex vltima voluntate.ibi.nu.10.
1 Heres qui semel est nō pōt desinere esse heres directo.in.l.⁊ si fine.§.sed quod papinianus.nu.3.ff.de mino.fo.133.
5 Heres edificātis sp:eta nūtiatione etiā si edificās habebat ius edificādi succedit in penā.in.l.qui opus nouum.nu.1.ff.de ope.no.nuntia.fo.25.

Heres non

4 Heres nō potest actione personali ex testamēto conueniri nisi p:o hereditaria portione:etiam si insolidum rem legatam possideat.in.l.si tibi.§.si fundus.nu.1.ff.de lega.i.fo.23.
3 Heres dictio intelligit de filio in his q̄ ad heredē extraneū nō trāseunt in l.p:o herede.§.si quid tamen.nu.2.ff.de acqui.here.fo.170.
8 Heres ⁊ primus commissarius quomodo differāt in.l.sancimus.§.cū autem.nu.4.C.ad trebel.fo.50.
3 Heredis appellatione an veniat extraneus.in.l.si quis filiū.§.in omni.nu.2.ff.de acqui.here.fo.166.
Heredum nomine qui veniant.ibi.nu.3.
Heredis psona vī vna ⁊ eadē cū testatore.in auc.de iureiurā.nu.1.fo.23.
Heres non potest voluntatem defuncti p:o parte app:obare ⁊ p:o parte imp:obare.ibi.nu.2.
8 Heredis appellatione cōtinetur bonorum possessor.in.l.si.§.finaūt.nume.19.C.de edic.di.adri.tol.fo.37.
4 Hereditariū corpus:⁊ pecunia:vel nō corpus hereditariū:quō differāt in.l.in quartam.nu.8.ff.ad leg.fal.fo.140.
Heres in quem instantia transit an iurat de calumnia etiam si fit iuratū per defunctum.in auc.vt litigantes.nu.8.fo.52.
6 Unus ex pluribus heredib⁹ q̄si possit soluere partem suam.remissiue in.l.si ex testamento.§.q̄s si duo.nu.1.ff.de fideiussō.fo.77.
6 Heres accusatoris an admittatur ad accusandū vt quilibet extraneus in.l.diui fratres.nu.1.ff.de accusa.fo.163.
6 Heres representat personam defuncti p:o ea parte p:o qua est heres.in l.pretorie.§.sed si vnus.nu.3.ff.de pretо.stipu.fo.104.
4 Heres grauatus a testatore vt hereditatē restituat post mortē suā si hereditas vadit ad venientes ab intestato nō tenetur ad fideicōmissum nisi instituto moriente.in.l.peculium.§.titio.nu.2.ff.de leg.ij.fo.37.
Heres inobediens volūtati testatoris vt puniet cōmodo quāto tpe cessare debeat:⁊ an requiratur monitio.in.§.hoc quidam.nu.2.in auc.de here.⁊ falci.fo.3.
3 Heres institut⁹ si adiuit sed est restitutus vt abstineat: tunc substitutus vulgariter admittitur.in.l.j.nu.49.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.136.
Et admittitur quia potest venire ⁊ de iure pretorio per fm tab.⁊ etiā de iure ciuili:⁊ erit heres vtiliter.ibi.
3 Heres institutus a pagano q̄si possit in eodē testō exheredari.in.l.si certarum.§.si eodem.nu.1.ff.de testa.mili.fo.161.
8 Heres cui fuit trāsmissum ius deliberādi per institutum qui nō adiuit prefertur substituto.in.l.cū proponas.nu.4.C.de here.instī.fo.19.
4 Heres negligēs intelligēdo potest morā purgare vsq̄ ad litē contestatam.in.l.si quis titio.§.si heres.nu.1.ff.de leg.ij.fo.32.
6 Heres qui scripsit testamētum ⁊ postea dedit notario vt cōficeret instrumētum q̄ de eo fuerat rogatus:nō incidit in falsum.in.l.j.§.ex illa quoq̄ nu.2.ff.de falsis.fo.182.
Heres si scripsit testm manu ꝓpria ⁊ dedit notario qui in eadē schedula digit actum ⁊c.⁊ mortuus est:⁊ fiat statutum isto tēpore mortalitatis q̄ facte manu alterius ⁊ subscripte a notario publicētur:q̄ poterit petere vigore illius statuti quod publicetur.ibi.nu.3.
7 Heredes de iure canonico an teneantur p:o delicto defuncti vltra id q̄ ad eos pervenit.in.l.vna.in.fi.lec.nu.11.C.ne ex delic.defunc.fo.142.
Heredes vsurariorū an teneantur ad restitutionem vsurarū.ibi.nu.12.
Heres defuncti quando teneatur actionibus prouenientibus ex cōtractu defuncti.ibi.13.
8 Heres institut⁹ si post mortē defuncti ꝓcubuit cū ei⁹ vxore auferē ab eo hereditas tāq̄ ab indigno.in.l.sororē.nu.2.C.de bis qui.vt indi.fo.39.
5 Heres institutus heres ⁊ fideicōmissarius nō est heres nisi sit ⁊ fideicōmissarius.in.l.lucius.nu.1.ff.de fideicō.lib.fo.75.
1 Heres decedēs infra annū sciens hereditatē sibi delatā transmittit ius deliberādi ad suū:si ei⁹ heres ignorās simplr infra annū decessit tertiꝰ heres ꝓpter scientiam primi heredis adire potest.in.l.q̄ diximus.§.in heredem.nu.1.ff.quod me.cau.fo.127.
4 Heredes plures vni⁹ legatarij dīr coniuncti cōiunctione legali.⁊ q̄si in eis habeat locū ius accrescēdi.in.l.re cōiuncti.nu.60.ff.de leg.iij.fo.65.
1 ℙro herede sumitur tribus modis.in.l.pro herede.numero.1.ff.de peti.heredi.fo.166.
1 Heres heredis titij q̄ debeat dici heres titij ex testō vel ab intestato.in l.veluti.nu.1.ff.de peti.here.fo.165.
3 Heres filij repudiātis ꝓpter existētiā suitatis an possit adire q̄ filiꝰ heres repudiauit.in.l.ex militari.§.si filiꝰ.nu.3.ff.de testa.mili.fo.161.
7 Heres gestoris necessarij vel voluntarij q̄si teneatur in minus quā defunctus.in.l.curatores.nu.9.C.de neg.gest.fo.88.
Heres gestoris an teneatur de leui culpa suijpsius.ibi.nu.10.
5 Heres si rem vēditā a defuncto accipit tanq̄ nō vēditam q̄ eam vsucapiat.in.l.p:o emptore.§.si sub con.nu.6.ff.p:o empt.fo.109.
8 Heres tenetur ad legata ciuiliter ⁊ naturaliter quando testator de sua fide confidit.in.l.questionem.nu.3.C.de fideicō.fo.46.
4 Heres quando possit repudiare legatum ad incōmodum alienum.in.l.si mihi.nu.3.ff.de leg.j.fo.7.
1 Heredem qui se falso contendit conuenitur vt p:edo.in.l.qui interrogatus.nu.2.ff.de peti.here.fo.166.
3 Heres qui fuit semel an possit desinere esse heres.remissiue in.l.substitutione.nu.2.ff.de vulg.⁊ pup.fo.149.
7 Heres nō conficiēs inuētarium in foro cōsciētie nō tenet vltra vires hereditarias in repe.l.j.nu.45.C.de sacrosan.eccle.fo.12.
1 Heres p medią psonā alterius nō cogit hoc dicere nisi deliberatio ptis impediatur.in.l.si defensor.§.illud q̄ritur.nu.3.ff.de interro.ac.fo.197.
5 Heredū vnus si soluit tñ vel vni tūtū pars ei⁹ q̄ annuum prestabatur fuit solutū q̄ ꝓscribatur.in.l.si ꝓtius.nu.4.ff.de aqua plu.ar.fo.49.
3 Heres quis quando possit instituī ad diem incertum.in.l.hereditas.nume.1.ff.de here.instī.fo.125.
1 Heres debet legatario domus prestare accessum per alias edes.in.l.binas.nu.1.ff.de seruit.vrba.predio.fo.185.
6 Heres extraneus q̄si presumitur habere scientiam contētorum in testō.in.l.qui rome.§.duo fratres.nu.15.ff.de ver.obli.fo.49.
Heres q̄si ꝑsumatur habere notitiā contētorum in codicillis.ibi.nu.16.
5 Heres indignus q̄ vsucapiat.in.l.si.nu.1.ff.p:o here.fo.111.
1 Heres cui pignus adiudicatum est p:o qua parte condēnabitur cohere di.in.l.si pignori.nu.2.ff.fami.herci.fo.195.
Heres cōuentus ad penā cōmissam ex stipulatione defuncti pōt aduersus penam restitui in integrū ex clausula generali.in.l.cum filiussa.§.in hac stipulatione.nu.1.ff.de ver.obli.fo.22.
Heres succedens in re emphyteotica si non soluit canonem an cadat a iure suo.ibi.nu.4.
4 Heres si fit grauatus vendere titio titius oblato pretio agit rei vendicatione.in.l.vgotem.§.agri plagam.nu.1.ff.de leg.iij.fo.59.
4 Heres p:o legato facto fratribus minoribus tenetur ad estimationem in.l.fideicōmissa.§.si seruo.nu.1.ff.de lega.iij.fo.52.
8 Heres cōtra legatarium possidētem habet interdictum quoꝝ legator vt sibi possessionem restituat vt possit falcidiam retinere.in.l.vna.nu.1.C.quo.lega.fo.93.
Heredis assensus ante aditam hereditatē non impedit interdictū quorum legator.mm.ibi.nu.2.
6 Quādo heredi incūbit onus ꝓbādi innocētiam qualiter poterit ipsam p:obare.in.l.qui rei.§.de illo.nu.2.ff.de bo.dāna.fo.210.
4 Heredes plures vnius testatoris q̄si sunt vna actione cōtra vnū et alia cōtra alium agi pōt in.l.cū filius.§.parijs.nu.5.ff.de leg.ij.fo.43.
4 Heres heredis grauari pōt fideicōmisso sub nōe appellatiuo non sub nomine p:op:io.in.l.sed ⁊ si.nu.1.ff.de leg.iij.fo.51.
1 Heredi nō ꝑiudicat vbi qs p ꝓtumacią deberet haberi ꝑ cōfesso si aliq̄s sup hoc ꝓnūtiare decedat in.l.i.§.sed ⁊ substitutio.nu.4.ff.de calū.f.122.
8 Heres pōt remittere cautionem de qua in.l.i.nu.11.C.de vsufru.fo.127.
3 Heres institutus transmittendo q̄ faciat alium heredē.in.l.si pater filium.nu.4.ff.de here.instī.fo.127.
4 Heres repudians hereditatem nō potest retinere officium executionis in.l.codicillis.§.sticho.nu.1.ff.de an.lega.fo.69.
7 Heredi ignoranti q̄si nō soluit quomodo succurratur.in.l.ij.nume.17.C.de iure emphy.fo.178.
Heres officialis decedēs in offō q̄ debeat habere salariū toti⁹ tpis nō antē tēporis subsequētis.in.l.si.nu.C.de domest.lib.xij.fo.45.
Heres assessoris defuncti p:o quāto tpe debeat habere salarium.ibi.
Heres qui scienter soluit legatū q̄ insolidū non tenebatur soluere an in alijs sibi preiudicet.in.§.nō aūt.nu.1.4.et.5.in auc.de here.⁊ falci.fo.5.
6 Heredes plures succedētes ꝓ iudicio cepto cum defuncto tenētur dare vnum defensorem.in.l.iam tñ.§.si tñ plures.nu.3.ff.iudi.sol.fo.110.
Heredes creditoris plures non coguntur simul agere nisi natura negotij aliud exigat.ibi.nu.4.
8 Heres pendente tempore conficiendi inuentarij potest alios conuenire in.l.si.§.donec tamen.nu.2.C.de iur.delib.fo.34.
6 Heredū vn⁹ possidēs insolidū post litē cōtē.cū defuncto sicut pōt insolidū ex eadē mstātia cōtra defuncti cōdēnari ita actor pōt nouā instantiā reincipere.in.l.ptozie.§.sed si vnus.nu.6.ff.de pretо.stipu.fo.104.
8 Heres si in cōfectione inuētarij non adhibuit testes loco creditorū absentium an inuētarium sit nullum quo ad absentes et presentes.in auc.sed cum testator.nu.10.C.ad leg.fal.fo.51.
Et sic inuentarium an ꝑiudicet non citatis.ibi.
Heres non faciens inuētarium q̄ nō ꝓmetur trebellianica.in.§.si vere.nu.5.in auc.de here.⁊ falci.fo.5.
Heres q̄ aliq̄d subtrahit de hereditate ꝓiuat falcidia totius.ibi.nu.6.
8 Hēs an teneat restituere q̄si alienū absorbet totā hēditatē.ibi.nu.2.
1 Heredibus aduocati mortui an debeatur salariū totius tēporis vel ꝓrata.in.l.diem functo.nu.5.ff.de offi.assel.fo.46.
Heredes officialis mortui debētis salarium illud debēt integrum salarium:nisi talis ante finitū officium aliud officiū acceperit.ibi.nu.7.
8 Heres celans res hereditarias qualiter puniatur.in.l.si.§.licentiā dandam.nu.3.C.de iur.delib.fo.34.
4 Heredib⁹ plurib⁹ dānatis dare a testatore simplr q̄si insolidū ⁊ q̄si ꝑ heredit̄ijs portionib⁹ teneant.i.l.si plurib⁹.§.si ita.nu.1.ff.de le.ij.fo.35.
6 Heredum vnus si soluit sortē p:o sua parte ⁊ coheredis facto incidit in penam per alterum cōputabitur in penam.in.l.stipulationum.§.si sortem.nu.3.ff.de verb.ob.fo.10.
5 Heres vnus ex pluribus heredibus vnius comitis habētis iurisditionem de maleficijs nō potest solus iudicare nisi constet alterum nolle vel non posse.in.l.si vni.nu.9.ff.de re iudi.fo.123.
6 Heredum vnus promissoris obligationis si in genere soluit in sticho ⁊

Universidad del Rosario Archivo Histórico

alij dissentiant quomodo subueniatur creditori contra ipsos heredes in.l.ij.ff.ex his igitur.nu.5.ff.de ver.obli.fo.5.
Heredes plures qñ discordant quando cogantur per iudicem vt eis cõ sulatur.ibi.nu.6.
Heredum vnus promissoris in obligatione generis de necessitate cogi tur soluere totum creditori non volente recipere partem.ibi.nu.8.
Unus ex heredibus stipulatoris si agit insolidũ ad seruitutem ꝛ dene nitur ad executionẽ supra interesse nõ prestatur nisi pars.ibi.nu.11.
Heredes plures in obligatione indiuidua an dicantur duo rei ex quo quilibet tenetur in solidum.remiss.ibi.nu.12.
4 Heres cui transmissum est ius deliberandi potest hereditatẽ repudia re.in.l.qui duos.nu.13.ff.de reb.dub.fo.105.
Heredũ vnus si ex virtute iuris deliberandi adiuit infra annum alius non an ille qui adiuit habet totam hereditatem.ibi.nu.15.
4 Heredis institutio quãdo habeatur pro alienatione.in.l.peto.ℊ.fratre. nu.2.ff.de leg.ij.fo.42.
4 Heres post mortẽ cõdẽnatur ad interesse probatũ alio modo q̃ per iu ramẽtum.in.l.qui concubinam.ℊ.si edes.nu.3.ff.de leg.iij.fo.55.
6 Heredes infra quãtum tẽpus tenẽtur vendicare mortẽ defuncti.remis siue in.l.j.nu.6.ff.de iure fisci.fo.229.
3 Heres mariti obijcit compensationẽ ob res amotas vel donatas.in.l. rei iudicate.ℊ.heredi.nu.2.ff.sol.ma.fo.13.
Heres mariti non potest vti retentione.ibi.in.ℊ.mozum.nu.3.
4 Heres debet seruare iuramentum defuncti.in.l.cum quis.ℊ.codicillis. nume.10.ff.de leg.iij.fo.57.
Heres non capax se deferens premiatur:ꝛ an teneatur se deferre statim in.l.vnica.nu.1.C.de his qui se defe.lib.x.fo.10.
3 Heres heredis qñ dicatur heres testatoris.in.l.qui liberis.ℊ.hecverba nu.1.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.141.
4 Heres si decedit ante aditam hereditatem fideicõmissum vniuersale qñ extinguatur.in.l.ille a quo.ℊ.si de testõ.nu.2.ff.ad treb.fo.146.
Heredes ambasiatoris qui decessit tenenẽ restituere reipublice salariũ pro rata tpis quo nõ seruiuit.in.l.cũ vos.nu.2.C.de legatio.lib.x.fo.23.
Heredes assessoris decedẽtis in officio an habeãt restituere salariũ per ceptum pro tẽpore quo non seruiuit.ibi.nu.3.
Heres non conficiens inuẽtarium tenetur creditoribus ꝛ legatarijs de suo satisfacere.in.ℊ.si vero.nu.1.in aut.de here.ꝛ falci.fo.5.
5 Heres illius cui facta fuit nũtiatio q̃ post prestitam satisdationẽ plus teneatur.in.l.non solum.ℊ.morte eius.nu.8.ff.de ope.no.nun.fo.16.
3 Heres deportatus institutus an sit omnino incapax.i.l.si deportati.nu me.1.ff.de lega.iij.fo.51.
Heres tabellionis de rogitis ipsius tabellionis an possit conficere in strumẽta.in aut.de tabel.nu.9.fo.23.
1 Heres gestoris necessarij tenetur in minus q̃ defunctus secus in here de voluntarij:qꝛ ita tenetur sicut defunctus.in.l.ait prꝛtor.ℊ.hec autem actio.nu.1.ff.de nego.gest.fo.114.
6 Heredum vnus promissoris hominis in genere si soluit partem suã in ſticho an liberetur ꝛ qualiter agatur contra alios.remiss.in.l.ij.ℊ.ꝛ earũ. nu.5.et.9.ff.de verbo.oblig.fo.4.
1 Heres ex contractu defuncti vbi conueniri possit in.l.si fideicõmissum. nu.1.ff.de iudi.fo.157.
Heres cõficiens inuẽtarium an possit vti falcidia aduersus creditores in.ℊ.si enim.nu.10.in aut.de here.ꝛ falci.fo.4.
7 Heres institutus in testõ condito ab ingresso ante ingressum an habe bit omnia bona statim an vero expectabit mortẽ naturalem ingredien tis.in aut.si mulier.nu.10.C.de sac.sanc.eccle.fo.23.
Heres nõ capax institutus qñ studiose celat fisco ꝛ fideicõmissario pu nitur pena.de qua vide in.l.vnica.nu.5.C.de his qui se defe.lib.x.fo.10.
5 Heres vt cõstituat in mora adeũdi hereditatẽ debet interpellari in iudicio q̃ teneẽ officio iudicis.in.l.cũ post.nu.1.ff.de dam.infec.fo.44.
7 Heres de crimine hereſis cõtra defunctũ potest ꝓcedi infra quinq; an nos.in.l.j.nu.1.C.de aposta.fo.31.
5 Heres an incipiat possidere ciuiliter per fructuariũ eoipso q̃ fructua rius incepit possidere.q̃ nõ.in.l.si homo.nu.4.ff.vsuca.fo.107.
7 Heredũ maior pars q̃ dicat.in.l.iiij.ℊ.cato.nu.34.ff.de ver.ob.fo.9.
Heres inobediẽs defuncto qñ priuatur cõmodo hereditatis.in.ℊ.si qs nu.8.in aut.de here.ꝛ falci.fo.3.
4 Heres efficitur necessarius in puncto quo moritur.in.l.quesitum.ℊ.pre senti.nu.1.ff.de lega.j.fo.24.
8 Heres quo iure petat se mitti i possessionem.in.l.si.ℊ.sinautem.nu.7.C. de edic.di.adri.tol.fo.36.
Herede monito si desistat parere dispositioni defuncti qñ extraneus vt fiscus admitta.in.ℊ.inordinatũ.nu.4.in aut.de here.ꝛ fal.fo.3.
4 Heres tenetur dare legatario instrumẽta emptionis fundi legati.in.l. quesitum.ℊ.papinianus.nu.1.ff.de fun.instru.fo.81.
5 Prꝛo herede qualiter sumat in illo titulo.in.l.j.nu.1.ff.prꝛo here.fo.111.
Prꝛo herede vsucapiunt singulares res iure seruitutis ꝛ prescribuntur non hereditas nec res incorporales.ibi.nu.4.
7 Heres vbicũq; träffert hereditatẽ ad aliũ sine suo dolo:lz extinguatur actio durat tñ effectus.in.l.debitori.nu.2.C.de pac.fo.51.
6 Heredes iure naturali tenenẽ satisfacere ɔ delicto defuncti:qñ actio est penalis ex parte rei:ꝛ rei persecutoria ex parte actoris:et quid qñ est pe nalis ex vtraq; parte.in.l.j.nu.6.ff.de priua.delictis.fo.118.
Heredes vsurarij q̃ teneantur etiam de iure ciuili ad restitutionẽ vsu rarum.ibi.nu.2.
8 Heres qñ est incapax ob defectum sui ad quẽ perueniat hereditas.in.l. hereditas.nu.3.C.de his qui.vt indig.fo.38.
Heres si est incapax ob defectum testamenti ad quem deueniat hereditas.ibi.nu.4.
5 Heres an teneaẽ de leui culpa siue ℑctus vel quasi cõtractus sit volũta rius siue necessarius.in.l.ex deposito.nu.1.ff.de acti.ꝛ obli.fo.174.
Heredes tabellionis nõ pñt instrumẽta in notã redacta redigere in pu blicam formã sine superioris licẽtia.in aut.de defenso.ciui.nu.6.fo.16.
1 Heres an possit declarare intentionẽ ambiguã defuncti.remissiue.in.l. si quis intẽtione.nu.3.ff.de iudi.fo.158.
3 Heres titij ab intestato q̃ fuit heres seij ex testõ an dicaẽ heres ex testõ vel ab intestato.in.l.q aliena.ℊ.interdũ.nu.4.ff.de acqui.here.fo.165.
4 Heres nõ soluit pretium per qõ emi rem mihi legatam sed pretiũ con gruum.in.l.plane.ℊ.qõ si rem.nu.2.ff.de lega.j.fo.12.
1 Heres quando sit melioris conditionis q̃ defunctus.in.l.interdũ.nu me.2.ff.de mino.fo.135.
5 Heres vnus ex plurib⁹ heredibus vnius comitis habentis iurisditio nem põt solus inter subditos ꝛ in his in quib⁹ ad ipsos iudices cõmo dum non spectat iudicare.in.l.si vni.nu.8.ff.de re iudi.fo.123.
6 Heres emphyteote si nõ soluit debitum canonẽ:an cadat a iure suo.re missiue.in.l.j.ℊ.si aduersus.nu.1.ff.qñ appel.sit.fo.223.
4 Heres qñ lz vnã rẽ ꝑ alia an tũc illa veniat in petitionẽ hereditatis vl restitutionẽ.in.l.imperator.ℊ.cũ antẽ.nu.2.ff.de lega.ij.fo.42.
3 Heredi petenti copiã testamẽti a notario an notarius teneatur edere cũ die ꝛ consule.in.l.ij.ℊ.diem.nu.1.ff.quẽad.testa.ape.fo.186.
4 Heres quod habet a defuncto computatur ĩ bonis.in.l.maritus.nu.1. ff.ad leg.fal.fo.141.
4 Heres coactꝰ restituere cõditione fideicõmissi pẽdẽte põt penitere ꝛ re cuperare bñficiũ quarte.l.l.si patroni.ℊ.lz nec illud.nu.2.ff.ad treb.f.152.
8 Heres nõ auditur allegando turpitudinem defuncti.in.l.filios.nu.1.C. de reuo.his que in frau.fo.92.
4 Heres an si omittat ponere vnam rem in inuentario priuetur beneficio totius.in.l.paulus.nu.1.ff.ad leg.fal.fo.135.
4 Heres manumittẽs seruum restitutioni subiectũ qñ teneatur ad estima tionem.in.l.quidam.ℊ.si quis.nu.1.ff.ad treb.fo.149.
Heres qñ presumatur ignorare contenta in testõ.ibi.
8 Heres monitus a iudice implere voluntatẽ defuncti qua pena puniaẽ ꝛ que monitio requiratur.in aut.hoc amplius.nu.3.C.de fideicõ.fo.46.
Heres nõ implẽs voluntatẽ testatoris qõ nõ incidit in penã de qua i.d. aut.hoc amplius.qñ specialis executor est datus.ibi.nu.6.ꝛ quid quã do executor desijt:qꝛ vel renuntiauit vel est mortuus.ibi.
Heredes diuidẽtes inter se si renuntiãt omni iuri qõ alter habet vel ha bere possit in parte alterius:vtrũ si vnus ex heredibus est negligẽs al ter cui defertur repellatur q̃ non.ibi.nu.9.
2 Heres an ita cogatur dotare sicut defunctus.in.l.sicut.ℊ.si debitori.nu me.1.ff.qui mo.pig.vel hypo.sol.fo.145.
8 Heres vltra vires hereditarias non tenetur legatarijs.in.l.si de bonis. nu.1.C.de iure delib.fo.30.
4 Heres nõ cõficiẽs inuẽtarium perdit falcidiam:ꝛ tenetur ad solida lega ta.in.l.in ratione.ℊ.qõ vnigo.nu.2.ff.ad leg.fal.fo.134.
4 Heres vt exhibeat res ex quibus electio fieri ɔ põt conueniri actione ad exhibẽdum vel actione ex testõ.in.l.sciphi.nu.2.ff.de opti.lega.fo.78.
4 Heres institutus cogit respõdere positioni sibi facte an fuerit rogatus de restituendo spurio.in.l.si gener.nu.10.ff.de his qui.vt indig.fo.114.
4 Heres grauatus si decesserit sine liberis vt bona sua deueniant ad fem ꝓnium:intelligitur de bonis testatoris.in.l.cum in testamento.nu.4. ff.de auro ꝛ arg.leg.fo.95.
4 Heres grauatus vt liberet seruũ qua actione conueniri possit.in.l.si pe culium.ℊ.si vero.nu.5.ff.de pecu.lega.fo.84.
3 Heres extraneꝰ qñ venit appellatiõe heredis an intelligaẽ de primo an vero in infinitũ.in.l.gallus.ℊ.etiã si.nu.7.ff.de libe.ꝛ posthu.fo.111.
4 Heres videtur ponere fideicõmissarium in locũ suum.in.l.ij.nu.2.ff.ad treb.fo.143.
Heres si perdit bñficium quarte per coactionem hoc tñ prodest in fidei cõmissario non legatarijs.ibi.nu.3.
4 Heredũ vnus quãdo grauatur in certa specie simpliciter ille insolidum tenetur.in.l.si tibi.ℊ.si testõ.nu.2.et.5.ff.de lega.j.fo.23.
Heredum vnus qñ grauatur in specie hereditaria tunc tenetur prꝛo he reditaria portione.ibi.nu.5.
4 Heres qui dicit se nõ teneri cauere ꝛ incõtinẽti velle ꝑbare: ꝛ dũ super hoc cognoscitur apparet legatũ deberi pure legatũ prestabit.in.l.si is a quo.nu.4.ff.vt in pos.lega.vel fideicõ.fo.160.
2 Heres est dñs rei legate sub ꝛditione.i.l.si seruꝰ.nu.1.ff.de ꝛdi.fur.f.68.
3 Heres patris cogitur dotare filiam.in.l.si marito.ℊ.si voluntate.nu.9. ff.sol.matri.fo.24.
4 Heres viri habet vestes pretiosas viles ipsa vxor.in.l.sed et vsusfructꝰ. ℊ.dos legata.nu.1.ff.ad leg.falci.fo.138.
3 Heres quis possit hereditatẽ aditam repudiare ne portio deficiẽs sibi accrescat.in.l.cum hereditate.nu.2.ff.de acqui.here.fo.175.

Heredi datur

Heredi datur conditio.d.l.cum hereditate.ibi.nu.5.
4 Heres iussus a testatore prestare legatum certo loco qñ possit alio loco cõgruo cõuenire.in.l.nemo põt.nu.24.ff.de leg.j.fo.18.
4 Heres ante restitutionem qñ possit cõuenire.in.l.cum hereditas.nu.1. ff.ad trebel.fo.151.
Heres qñ cogaẽ iudicii suscipere vsq; ad litis cõtest.qñ vsq; ad sniam ꝛ qñ vsq; ad satisfactionem.ibi.nu.4.
4 Heres si aliqua alienauit ꝛ aliqua emit an empta in casu.l.si titi⁹.ff.ad treb.veniant in restõe.ibi.nu.2.fo.152.
4 Heres conficiens inuentariũ si omittat vnã rem ponere in inuentario perdit in totum falcidiã ꝛ beneficium inuẽtarij.in.l.rescriptum.nu.2.ff. de bis quib.vt indig.fo.112.
Heres qui negat rem fuisse in bonis defuncti in illa re nõ detrahit tre bellianicam.ibi.nu.3.
4 Heres tenetur luere rem legatam prꝛo debito nõ hereditario.in.l.si res obligata.nu.2.ff.de leg.j.fo.18.
8 Heres restituens ante diem qñ possit a creditoribus cõueniri sicut do nans vel vendẽs.in.l.post mortem.nu.4.C.de fideicõ.fo.44.
Heredi an sit denuntiandũ ad hoc vt legatarius possit agere de euictio ne.ibi.nu.6.
3 Heres institutus insolidũ an si decedat infra annũ ꝛ trãsmittat ius de liberandi ad plures heredes an poterunt adire separatim.in.l.cuꝫ sol⁹. nu.1.ff.de acqui.here.fo.176.
8 Heres heredis qñ cogatur adire si heres potuit adire ꝛ nõ adiuit.in.l. eam quã.nu.4.C.de fideicõ.fo.45.
Heres qui non est capax si est institutus ꝛ rogatus restituere an cogaẽ adire.ibi.nu.5.
4 Heres post apertura testamenti presumit habere sciam contentoꝝ in testõ.in.l.cum heres.nu.2.ff.de libe.lega.fo.99.
Heres voluntarius ꝛ nõ necessarius post aditam hereditatẽ presumit habere notitiam testamenti.ibi.nu.3.
Heres põt ꝓbabiliter ignorare legata in codicillis.ibi.nu.4.
2 Heredũ vnus debens certã spẽm põt soluere partes alterius.in.l.si ꝓ curatorem.ℊ.si ignorãtes.nu.2.ff.manda.fo.108.
4 Heres fideicõmissario vniuersali tenet reddere rõnem.in.l.cum tali.ℊ. titius.nu.2.ff.de condi.ꝛ demon.fo.128.
Heres an hodie cogaẽ cauere de fideicõmissario restituẽdo.ibi.nu.3.
3 Heredes vbi lucrãtur fructus dotis prꝛo illo anno quo alimentant mu lierem.in.l.diuortio.nu.2.ff.sol.ma.fo.8.
Heredes mariti q̃ lucrãtur fructus dotis qñ superabundãt alimentis prestitis vxori decessi.ibi.nu.5.
3 Heres quando cogatur habere ratum factum defuncti.in.l.lucius.nu. 4.ff.sol.mat.fo.27.
Heres soceri poterit opponere de moribus vxoris:lz heres mariti nõ. ibi.nume.5.
Conuentus vt heres potest vti exceptionibus sibi competentibus etiã non vt heredi.ibi.nu.6.
4 Heres id qõ capit cã conditionis implẽde non computat in falcidiã.in l.si pupillus.nu.2.ff.ad leg.fal.fo.135.
4 Heres eligit ꝛ non legatarius in babẽtibus fines facto boꝝ.in.l.si do mus.nu.2.ff.de lega.j.fo.19.
8 Heres qui est per beneficiũ restõnis in integrũ:ꝛ sic de iure prꝛtorio:nõ desinit esse heres de iure ciuili.in.l.qui se patris.nu.9.C.vnde lib.fo.10.
2 Heres non potest redarguere mendaciũ defuncti.in.l.rẽ alienam.nu.3. ꝛ.15.ff.de pig.act.fo.89.
4 Heredes an possint esse duo de iure ciuili.in.l.j.ℊ.post suos.nu.1.ff.de suis ꝛ legit.here.fo.185.
4 Heres si facit inuentariũ an sit habenda rõ dupli commissi re euicta si nesfuerit emptor:siue venditor:ꝛ dicitur q̃ nõ.in.l.cum emptore.nu.1.ff. ad leg.fal.fo.137.
4 Heres cõuentus a legatario vt agat q̃ liberet cedẽdo actionẽ nisi ma gna expẽsa regraẽ.in.l.si fic legatũ.ℊ.si quis ita.nu.4.ff.de lega.i.fo.21.
3 Heres remanet noie qui adiuit lz sit restitutus vt abstineat.in.l.si filiꝰ. nu.3.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.142.
4 Herede dãnato per testatorem vẽdere fundum oblatione prꝛetij facta p emptorem si heres recusauit venditio erit perfecta ꝛ dñium trãslatum.in l.si fideiussor.ℊ.meminisse.nu.1.ff.de leg.j.fo.16.
2 Heres pecuniam legatã sub conditione qñ poterit mutare.in.l. omnia. nu.3.ff.si cer.pe.fo.8.
2 Heres extraneus presumitur ignorare contẽta in codicillis.in.l.eius q nu.30.ff.si cer.pe.fo.23.
4 Heres qñ est in dolo statim tenetur ad estimationem rei legate que nõ reperitur si in culpa datur sibi tempus ad rem inueniendã.in.l.cũ res. nu.6.ff.de lega.i.fo.15.
Heres qñ teneatur prꝛo re legata de dolo ꝛ lata culpa ꝛ qñ de leuissima. in.d.l.cum res.ℊ.culpa.nu.9.eo.tit.
4 Heres declarat volũtatem ambiguã defuncti nisi aligs posset dãnifica riꝛ qñ in.l.si quis a filio.ℊ.si quis plures.nu.2.ff.de leg.i.fo.11.
4 Heredes noiati per noĩa ꝓpria tenenẽ in viriles per appellatiua in be reditarias portiones.in.l.turpia.ℊ.si pars.nu.1.ꝛ.3.ff.de leg.i.fo.17.
4 Heres si vult impedire alienationẽ fiendam p executores qd agere ha beat vt illã impediat.in.l.alio herede.nu.19.ff.de ali.lega.fo.90.
4 Heres an cogaẽ ad redimendã rem legatã p testatorẽ eidem testatori le gatam quã repudiauit.in.l.seruũ filij.ℊ.si qs rem.nu.1.ff.de leg.i.fo.14.
4 Heres specialiter obligatus si soluit lz regressum cõtra alios heredes qñ alij sint grauati.in.l.si tibi.ℊ.si testõ.nu.7.ff.de leg.i.fo.23.
4 Heredes eorum qui recipere debent alimẽta illa petere possunt.in.l.so lent.nu.9.ff.de ali.lega.fo.88.
3 Heres in foro conscietie nõ tenetur ad debita vltra vires hereditarias in rub.nu.3.ff.de acqui.here.fo.163.
8 Heres qñ veniat cõtra factũ defuncti.in.l.fi.nu.6.C.si ꝛ frau.patro.f.7.
4 Heres cui est factũ ꝓlegatum qñ sit q̃ illud non cõsequatur.in.l.filio patre.nu.1.ff.de leg.i.fo.23.
Heres in casu huius.l.facit diuisionem:als diuisio fit iudicis officio.in l.ij.nu.5.C.qñ ꝛ quibꝰ quar.pars.lib.x.fo.18.
4 Heres etiam de iure.ff.tenetur vltra vires hereditarias.in.l.filius.ℊ.di ui.nu.8.ff.de lega.i.fo.28.
1 Heredi legitimo qñ datur quota pars hereditatis ex causa ꝛ transactio nis creditoris tam scriptũ q̃ legitimũ cõueniat.in.l.controuersia.nu.5. ff.de transac.fo.96.
Item legatarij qñ legata sunt repetita ab intestato:secus si non sunt re petita:qꝛ tunc scriptus heres.ibi.nu.6.
Heres an qs sit interrogandus est:ꝛ si propter dubiũ nõ vult respon de re interrogaẽ an sit bonorũ possessor.ibi.nu.7.
Heredi scripto si res remanet ꝛ alia tota hereditas concedit legitimo si legata sint repetita ab intestato legitim⁹ cõueniẽ si nõ sunt repetita he res scriptus siue hypothecaria siue personali agatur.ibi.nu.9.
Quando est contẽtio inter heredẽ ꝛ aliũ qui dicit se fideicõmissariũ vni uersalem vterq; a legatarijs cõuenitur:ꝛ etiam a creditoribus scõm q̃ possit.ibi.nu.11.
Heres scriptus ꝛ legitim⁹ transigẽtes super testõ possunt requirere cre ditores vt cõsentiant transactioni.ibi.nu.12.
5 Heredis expressio lz non fiat a testatore:si tñ fit a notario valet.in.l. heredes.nu.9.ff.de testa.fo.98.
Heres non seruãs iuramẽtũ defuncti qñ priuet hereditate ipso iure.in aut.de iureiur.nu.6.fo.23.
4 Heres prꝛo renouanda re magni valoris vendita per executorẽ ꝑ modi co agit cõtra emptorẽ.in.l.alio herede.nu.15.ff.de ali.lega.fo.90.
5 Heres publicani teneẽ eatenus quatenus ad eũ peruenit:etiã si agitur prꝛo delicto familie.in.l.si publicanus.nu.1.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.51.
8 Heres vniuersalis succedit in malã fidẽ defuncti.in.l.ij.nu.2.C.de fru. ꝛ lit.expen.fo.77.
3 Heres necessarius qui credit se voluntarium qñ adire possit.in.l.is qui putat.nu.4.ff.de acqui.here.fo.167.
3 Heredi differenti hereditatẽ adire statuit tps ad adeundũ vel daꝫ cura tor bonis.in.l.si constãte.ℊ.si exheredato.nu.6.ff.sol ma.fo.22.
2 Heres cũ legatarijs qñ ℨbit.in.l.j.nu.8.ff.de condi.indebi.fo.48.
8 Heres an possit cogi ad soluenda legata si portio fideicommissarij non sufficit.in.l.ad eum.nu.1.C.ad treb.fo.49.
8 Heres qui ex ꝓuilegio non põt infra tempora cõfectionis inuentarij conueniri a creditoribus an possit alios conuenire.in.l.si.nume.5.C.de fruc.ꝛ lit.expen.fo.78.
3 **Hereticus** quando possit testificari.in.l.cũ lege.nu.1.ff.de testamen.fo.99.
7 Hꝛticis q̃ testimonia sint interdicta.in.l.qñ.nu.2.C.de here.ꝛ ma.f.30.
In bonis hereticorũ de fructib⁹ filijs ꝛ ꝓpinquis catholicis qñq; succe dit ecclesia:qñq; fiscus.in.ℊ.si qs de.nu.1.in aut.vt cũ de appella.fo.48.
Heretici dicuntur oẽs qui sunt extra fidem:ꝛ non sunt mẽbrum sancte eccle.in aut.de priuile.nu.1.fo.46.
Item qui non percipiunt sacramenta ꝛ cõiones.ibi.nu.3.
Heretici non possunt habere officia inter christianos.ibi.nu.2.
6 Heretici ꝛ dãnati in metallum non capiunt legatũ eis factũ.in.l.j.nu.2. ff.de iure fisci.fo.228.
7 Heretici bodie sunt infames:ꝛ repellunt a testimonio.in.l.j.nu.11.C.de sum.trini.fo.4.
Heretici qua pena puniantur.ibi.nu.13.
Filij catholici succedunt patribꝰ hereticis ꝛ non filij heretici.in.ℊ.si qs de.nu.3.in aut.vt cum de appel.fo.48.
8 Hermaphrodita an possit pretendere ignorãtiam constitutionis.in.l.si quis in tantam.C.vnde vi.ibi.nu.5.fo.95.
8 **Hypotheca** tacita an habeat locũ in rebꝰ q̃stis p heredẽ in.l.si.nu.8.C.qui poti.in pig.habe.fo.107.
3 Hypotheca tacita competit etiam viro prꝛo dote habẽda.in repe.l.si cõ stante.nu.77.ff.sol.ma.fo.21.
2 Hypotheca tacita an de iure antiquo erat inducta prꝛo legato.in.l.non est mirum.nu.3.ff.de pig.ac.fo.89.
7 Hypotheca tacita cõpetẽs mulieri in actione de dote est priuilegiata.in l.vna.ℊ.ꝛ vt plenius.nu.7.C.de rei vxo.act.fo.184.
2 Hypotheca nõ tollit nisi solutione.i.l.grege.ℊ.etiã si.nu.1.ff.de pig.f.138.
Hypotheca specialis q̃ nõ ꝑmittat in rebꝰ ecclesie etiã necessitate immi nẽte.in.ℊ.si autẽ creditor.nu.1.in aut.de non alie.aut per.fo.13.
6 Hypotheca priuati que ꝛ quando proferatur hypothece fisci.in.l.si is qui.nu.1.ff.de iure fisci.fo.232.
3 Hypothecaria intentata per mulierẽ in casu.l.si constante.ff.sol.ma.q̃

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

non sit nature hypothecarie intētate per alios.in repe.l.si constāte. nu. 93.ff.solu.matri.fo.21.

7 Hypothecaria ḡto tpe tollat.in.l.eos.nu.2.C.de vsur.fo.170.

6 Hypothecaria an possit cedi sine pncipali ꝙ sic.ꝛ quis sit effectus.in l.fideiusso.nu.1.ff.de fideiuss.fo.71.

7 Hypothecaria an possit cedi.l.l.ſi.nu.4.C.de bere.vel actio.ven.f.173.
Agens hypothecaria ꝙ debeat ꝓbare debitorem fuisse ds̄m tempore obligationis:ꝛ an sufficiat ꝓbare possessionē cū bona fide. remissiue in.ſ.illud quoꝯ.nu.3.in auc.de triente ꝛ semisse.fo.18.

8 Hypothecaria qñ competat:ꝛ quando condictio indebiti.in.l.fin.ſ.ꝛ si pfatam.nu.4.C.de iure delibe.fo.33.

2 Hypothecaria agenti quid incumbat ꝓbare.in.l. rem alienam.nu.5. ꝛ.13.ff.de pig.act.fo.89.
Hypothecaria ꝙ extinguatur rei peremptione.ibi.nu.7.
Quando qs possit cōueniri hypothecaria ꝓpter possessionis quā habebat debitor in aliqua re.ibi.nu.8.

2 Hypothecaria qñ queratur dño per procuratorem.in.l.solutū.ſ.per liberam.nu.5.ff.de pig.act.fo.86.

4 Hypothecaria intentata ꝙ veniāt etiā nomina debitorum.in.l. pater. nu.5.ff.de do.pneleg.fo.77.

8 Hypothecaria non pōt intentari cōtra possessores bonorum anteq̄ fit actum personali.in.l.persecutione.nu.2.C.de pig.fo.103.
Hypothecaria si fuit actū cōtra possessores bonoꝝ nō conuēto primo reo principali nec facta excussione valebit processus ꝛ snīa.ibi.nu.8.
Priuato agēti hypothecaria ꝯtra donatariū ,pbat rē ꝓprius sibi hypothecatā ꝙ donatā fisco nō.in.l.ſ.nu.4.C.de iure fisc.lib.x.fo.2.

2 Hypothecaria que dat secundo ꝙ sit eadem cū ea q̄ datur primo creditori.in.l.aristo.nu.7.ff.que res pig.vel hypo.obli.pot.fo.141.

2 Probanda in hypothecaria directa ꝛ in vtili et in quasi hypothecaria in.l.ſi ab eo.nu.1.ff.de pig.fo.139.

2 Hypothecaria aduocat nudam possessionem.in.l.ſi cum vēditor.nu.1. ff.de euic.fo.148.

2 Quis obtinere debeat an possessor an creditor agens hypothecaria cū non apparet de pnoritate creditoris vel possessoris.in.l.ꝛ que.ſ.qō dicitur.nu.1.ff.de pig.fo.138.

5 Hypothecaria ꝛ q̄si seruiana ꝙ sit idē.i.l.ſi.nu.1.ff.de salui.iterdi.f.162.

2 Modus ꝛ forma sententiandi in hypothecaria.in.l.ſi fundus.ſ. in vendicatione.nu.3.ff.de pigno.fo.139.

7 Hypothecaria ꝛ vendicatio ꝓ eadez re diuersis respectibus cōpetūt in.l.in rebus dotalibus.nu.2.C.de iu.do.fo.184.

1 Hypothecaria ꝛ pignoratitia quo se habeāt.in.l.ſi.ſti.ff.ſ.tertij.n.1.f.4.

1 Hypothecata res venit in iudicio fa.hercif.in.l.ſi pignori.nu.1.ff.famil. hercif.fo.195.
Hypotheca cessa an videatur cessa personalis.ibi.nu.3.

7 **Hodie** cōstat hodie agaꝯ qualiter intelligaꝯ.in.l.cōpēsationis nu.8.C.de compensa.fo.167.

Homines sunt honorādi scōm virtutes.in.ſ. ordinatione.nu.1.in auc.de monachis.fo.10.

6 Homines locupletes an cogantur vendere frumentum.in.l. annonaz. nu.1.ff.de extraor.cri.fo.143.

8 Homines formidolosi curant ea que nulla sunt suspicione digna.in.l. ſi.nu.2.C.de iure deli.fo.32.

6 Hoies tres faciūt collegiū ꝛ etiā vniuersitatē:duo cōgregationē:decez vero pplm.in.l.ptor.nu.1.ꝛ.2.ff.vi bo.ra.fo.135.

1 Hominū gratia oia sunt constituta.in.l.j.nu.1.ff.de sta.ho.fo.23.
Homo satur non ita bene discernit sicut ieiunus.in.ſ.non tamen.nu.2. in auc.de nuptijs.fo.21.

2 Homo seipsum custodit ꝛ in eo nō debetur tanta custodia.in.l.ſi vt certo.ſ.custodiam.nu.2.ff.cōmo.fo.80.

2 Hō antigo ꝓsumit melioꝛ inuene.in.l.cū qd.nu.7.ff.ſi cer.pe.fo.6.

4 Homo ꝙ quo est genus est quedā idea seu imaginatio q̄ nō est in commercio nostro.in.l.meuius.ſ.duobus.nu.9.ff.de lega.ij.fo.39.
Homo qui non facit decentia nature non reputatur homo sed bestia.in auc.de incest.nu.2.fo.15.

1 Hoiem ad certificādū sufficit dicere nomē ꝓpriū:nisi sint plures eiusdem noīs.in.l.ſi in rem.nu.1.ff.de rei vendi.fo.172.

6 **Homicidiū** dicitur manifestum qñ aliquis reperit mortuus:ꝛ quis fuerit visus effugere cū gladio cruentato.in.l.fur est.nu.1.ff.de fur.fo.119.

1 Homicidiū si mandat cōmitti in platea stans in domo an puniat ex decreto vel ex mandato.in.l.j.ſ.qō aūt.nu.2.ff.de ser.corrup.fo.199.

6 Si duo interfecerunt vnum an quilibet teneatur de homicidio.in.l.qui seruo.ſ.ſi duo.nu.1.ff.de fur.fo.123.

5 Si aliqs allocutus est aliquē ad aurē q statim cōmisit homicidiū:ꝛ homicidiū ꝓbet per famā:an ꝓsumatur factū cōsilio alloquētis.in.l. si venti.ſ.eorum.nu.1.ff.de ꝓmile.credi.fo.137.

6 Homicidium vnū si qs mandat plurib⁹ ꝙ faciāt dicitur vnū delictum ꝛ non plura.in.l.ſi in rixa.nu.6.ff.de sica.fo.180.

5 Cōtra vulnerantē ꝙ nō possit ,pceđi de homicidio:ēt qñ certū est vulnerātū ipm mori de vulnere.in.l.dāni.ſ.sabini.nu.5.de dāno.infec.fo.40.

6 Homicida ꝙ nō dicaꝯ qui ꝑstat opē homicidio:l3 puniaꝯ de homicidio l3 dicaꝯ homicida de iure cano.in.l.is qui opē.nu.2.ꝛ.4.ff.de fur.fo.123.

7 **Honestas** etiam de hominibus & scōm mores ciuitatis.i l.testes.nu.2.C.de testi.fo.153.
Honoꝛ qñ datur alicui innito dicitur pena.in.l.ne quis.nu.1.C.de decurio.lib.x.fo.16.
Honores qui ꝓhibeanē habere.in.l.vnica.nu.8.C.de mulie.li.x.fol.22.
Honoꝛ cū administratiōe minoꝛib⁹ ꝓcedi nō pōt:l3 sine sic.ibi.n.9.ꝛ.17
Honoꝛ cū administratione mulieꝛib⁹ nō cōpetit:sed sine sic.ibi.nu.10.
Et quando cum administratione.ibi.
Honores habētes annexā dignitatem nō possunt iudici nisi ciuib⁹ ꝛ incolis.in.l.vnica.nu.12.C.de mulie.lib.x.fo.22.

6 Nō l3 dare pecuniā etiam palā ,p habēdo honore cū administratione:l3 sine administratione sic.in.l.vnica.nu.2.ff.ad leg.iuliā de ambi. fo.188.
Honorem petere precibus qñ liceat.remissiue.ibi.nu.3.

5 Dari ꝓ habēda administratione cum honore non l3 sed ꝓ habēdo honore sine administratione sic:dūmodo detur palā non clam.in.l. hoc iure.nu.1.ff.de dona.fo.66.

Hora diei an apponi debeat in instro.in.ſ.illud quoꝯ.nu.4.in auc.quib.mo.nat.fo.30.
Hora diei quo conficitur non ponitur in instrumento.in auc.vt ꝓpono.impe.nu.15.fo.24.

1 **Hospitari** qui cogitur postq̄ incepit.in.l.j.ſ. magima.nu. 1.ff.nau.cau.stabu.fo.151.

5 Hospitari obligatur qui publice incepit hospitiū tenere.in.l.licitatio. nu.4.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.52.

4 Hospitalium gubernatio spectat ad episcopū.in.ſ.si quis.nu.2.in auc. de ecclesia.fo.53.

6 Hospitari quis nō tenetur nisi ī casu aduenīctis multe militie.in.l. vnica.ſ.serui.nu.3.ff.iurti aduer.nau.fo.132.
Hospes postq̄ posuit signa hospitij tenetur hospites recipere:nisi ex causa multitudinis vel alia.ibi.
Hospes q intrauit hospitiū ſi in mane dicit sibi pecuniā subtractam in hospitio qñ credaꝯ sibi:ꝛ ꝙ cōtra hospitem nō iuraꝯ.ibi.nu.4.
Hospitatus qui dedit valisiam hospiti ꝛ dicit sibi subtractum de valisia an ei credatur.ꝛ de remedio.ibi.nu.5.fo.20.
Onus suscipiendi hospites est munus patrimoniale.in.l.qui immunitatem.nu.2.C.de mune.pa.lib.x.fo.20.
Hospites recipere in domo est onus domus.in.l.rescripto.ſ.sciendum nu.3.ff.de mune.ꝛ bono.fo.245.
Hospites recipiendi onus pōt imponi etiā forensi ꝛ ecclesie.ibi.
Hospes receptans bānitum ignorans tue notꝰ siue ignotum an puniatur.in.l.oēs.nu.1.C.de agrico.lib.xi.fo.34.

Hostem decipere l3 ꝓinato non tamen duci belli.in.l.j.ſ.nō fuit nu.1.ff.de dolo.fo.128.

6 Hostibus opem dans ꝛ fauorem tenetur.in.l.iul. maiesta.in.l. cuiusq̄. nu.1.ff.ad leg.iul.maie.fo.167.
Hostes fallere etiam mētiendo quod licet in bello licito.in.l.j.ſ.preterea.nu.1.ff.de questio.fo.195.

6. Hostes cuiuslibet ciuitatis ꝙ perdūt ea q̄ sunt iuris ciuilis ꝛ bñficia priuilegioꝝ ꝛ statutoꝝ illius ciuitatis sicut hostes ppli romani q sunt iuris ciuilis romanoꝝ.in.l.hostes.nu.1.ff.de capti.ꝛ postli.fo.236.

1 **Humanū** est peccare:diabolicū perseuerare.in.l.papinian⁹ ſ.meminisse.nu.3.ff.de inoffi.testa.fo.161.

3 Humilis homo dr quilibet dignitate carens.in.l. tutor.ſ. tutores qui. nu.2.ff.de suspec.tu.fo.73.

De litera.J.

6 **Ictus** in lege cornelia inspicit ad hoc vt videamus quē animū habuit:occidendi vel nō:sed in lege aquilia inspicitur vt videamus ex quo ictu mors sit secuta.in.l.ſi rixa.nu.2.ff.de sica.fo.180.

6 Idoneus nō ꝛ litigiosus nec qui stat in arce munitissima: sed qui est facilis ad cōueniendum vel legalis.in.l.ſi quis stipu.ſ. ſi qs. nu.1.ff.de verbo.oblig.fo.40.

1 Idoneus quilibet ꝓsumitur ꝓpterq̄ ad facultates.in.l.ſi vero ꝓ.ſ. qui ꝓ rei qualitate.nu.5.ff.qui satisf.cog.fo.63.

4 **Ignobilis** ꝛ vilis qñ ꝛ: ꝛ cum dedecore.in.l.non tm̄.ſ.ſi emācipatus.nu.1.ff.de bo.pol.ꝛabu.fo.166.
Ignobiles acrius puniūtur q̄ nobiles.in auc.de incest. nup.n.3.fo.15.
Ignobiles ꝛ viles qui dicūtur vt a testimonio repellantur.in.ſ.sanctimus,nu.5.in auc.de testi.fo.38.

5 **Ignoras** l3 nō incipiat possidere tñ retinet possessionē.i.l. possideri.ſ.nerati⁹.nu.1.ff.de acq.pol.fo.81.

7 Ignorare illud qō omnes scire debent est lata culpa.in.l.humanū.nu.1. ꝛ.2.C.de legi.fo.33.
Ignorans an puniatur ꝛ qua pena, remissiue.in.l.seruos.nume.1.C.de agrico.lib.xi.fo.35.

3 Ignorans etiam si sit ēdūctus an habeatur ꝓ contradicente.in.l.si vero.nu'i.ff.ſol.mat.fo.33.

1 Ignorantia non punitur ꝛ quando.in.l.genere.nu.1.ff.de bis qui notā. infa.fo.100.
Ignorantiam allegare qñ liceat.ibi.nu.2.

Ignoranti a

2 Ignorantia ꝓsumit in heredib⁹ suis ex necessarijs ex tentoꝛū in instro secus in extraneis.ꝛ ibi de ratione.in.l.cius qui.nu.29.ff.ſi cer.pe.fo.23.

2 Ignorantia legum ꝙ sit lata culpa.in.l.qō nerua.nu.7.ff.depo.fol.105.

5 Ignorantia in facto alieno est tolerabilis:in ꝓprio non.in.l. ꝓsuca.nu. 1.ff.ꝓ suo.fo.112.

7 Ignorantia iuris qñ noceat in dāmis vitandis.ꝛ que.in.l.ij.nu.1.C. de his que vi metusue cau.gest.sunt.fo.89.
Ignorantiam.l.none post tempus publicationis statutum qs allegare non pōt.in aut.vt facte no.consti.nu.5.fo.28.

6 Ignorantia excusat aliquē a pena:sed an cōseruet ius alicui dubiuz:in l.labeo.nu.2.ff.ſi quis testa.li.esse.fo.132.

6 Ignorantia ꝙ magime ꝓsumaꝯ in muliere ꝛ minore in matrimonio. in.l.ſi adulterium.nu.10.ff.de adul.fo.177.

2 Ignorantia in facto ꝓprio ꝓsumitur qñ certat de damno vitando. in.l.cum de indebito.nu.5.ff.de ꝓba.fo.151.

7 Ignorātia iuris naturaꝯ nō excusat.i.l.venia.nu.2.C.de ī ius vo.f.49.

6 Ignorātia in facto ꝓprio ꝓsumiꝯ qñ factum est multū de lōginquo vel valde intricatum.in.l.ſi quis.nu.2.ff.de nona.fo.84.

6 Ignorantia in delictis ad cōmodum ignorātis allegari pōt nō ad incōmodū.in.l.inter oēs.ſ.recte.nu.1.ff.de furtis.fo.124.

5 Ignorantia in dubio ꝙ ꝓsumatur in iudice ordinario ꝓpter multiplicitatem factoꝛū.in.l.qō iussit.nu.21.ff.de re iudi.fo.118.
Ignorantia ꝓbatur eoipso ꝙ cōtrarium non ꝓbatur.in.l.sup.nu.1. C.qui milita.lib.xii.fo.47.

5 Ignorantia iuris ꝙ ꝓsumatur ex qualitate facti ꝛ ex qualitate ꝓsonarum.in.l.ij.nu.12.ff.de confes.fo.129.

6 Ignorantia ꝓbatur eoipso ꝙ ꝛ: non ꝓbatur vel per iuramentum.in.l.ſi cui.ſ.ſi sdem.nu.2.ff.de accusa.fo.159.

7 Ignorantia iusta ignoraꝯ qñ ꝙ a condēnatione expensarum.in aut.generaliter.nu.2.C.de epi.ꝛ cle.fo.29.

1 **Illatio** non fit ex saparatis.in lege papinianus.numero.2.ff. de mino.fo.135.

7 Illico ꝓcelerrime:ꝛ citius dictiones quid operentur.in.l.ſi qs.nu.2.C. depo.fo.171.
Illicitum non debet fieri ꝓtextu liciti.in.l.vltima.nume.9.C.de anno trib.lib.x.fo.11.

4 **Immisso** vno in pos.an ceteri videanē immissi.in.l. is cui. ſ.ſi plures.nu.1.ff.vt in pos.leg.vl fideicō.fo.161.
Immobilia ciuitatis nō recognoscentis superioꝛē alienari possunt cuz autoꝛitate eius consilij.in.l.ſi.nu.2.C.de venden.re.lib.xi.fo.23.

3 Immobilia quare statim restituank:ꝛ non mobilia.in.l.diuortio.ſ.interdum.nu.2.ff.ſol.ma.fo.10.

6 **Immunitas** ab oibus munerib⁹ ꝛ oneribus etiā realibus pōt cōcedi ꝙ principē vel legē.in.l.bi qui.nu.1.ff.de iure immunita.fo.246.
Immunitas a muneribus patrimonialibus non concedit.ibi.nu.2.
Immunitas cōcessa alicui q de nouo efficit ciuis tenetꝛ seruāda est.ibi.
Immunitas qualiter concedi debeat.ibi.nu.4.

3 Immunitas cōcessa patri ꝛ filijs an filij eam habebunt patre viuente. in.l.gallus.ſ.quidā.nu.11.de libe.ꝛ postbu.fo.106.
Portans res emptas a republica ꝙ non habet immunitatē de qua.in l.j.nu.4.C.de nauicula.lib.xi.fo.25.

7 Immunitas a muneribus qñ extēdatur.in.l.placet.in.ij.lect.nu.60.C. de sacrosan.eccle.fo.16.
Immunitas concessa a collectis an extēdatur ad impositas tpe guerre in rub.nu.2.C.de superindicto.lib.x.fo.11.
Recipiens dignitatē ad postulationē ꝛ ꝓcurationē nō l3 immunitatē a muneribus:secus si liberalitate.in.l.vniuersi.nu.1.C.de leg.li.x.fo.20.
Immunitas simpliciter cōcessa non refertur ad patrimonialia.in.l.qui immunitatē.nu.1.C.de muneri.patri.lib.x.fo.20.
Immunitas non tribuit exculationem ab actu qui breuiter expeditur. in.l.decurio.nu.1.C.de decurio.lib.x.fo.16.
Immunitas si concedit a collectis non censetur cōcessa ab his que imponuntur necessitatis causa.in.l.j.nu.8.C.vt nemini lice.lib.x.fo.14.
Immunitas concessa a muneribus non porrigit ad ordinaria.in.l.vnica.nu.2.C.de vaca.pub.lib.x.fo.20.
Immunitas q datur fugienti ad ecclesiam vt in ecclesia capi non possit an extendatur extra muros ecclesie infra tī eius cōfines.in.ſ.sed neqz. nu.5.in auc.de manda.princi.fo.17.

3 Immunitas aliqñ conceditur ꝓpter nobilitatem.in.l.non tm̄.ſ. iliēsibus.nu.1.ff.de excu.tu.ꝛ cu.fo.83.
Immunis a muneribus si aliqua spōte soluit non obligatur ad munera alterius generis.in.l.j.nu.5.C.de agrico.li.xi.fo.34.
Immunitas concessa officio qñ durat etiam officio finito.in.l. vniuersi nu.3.C.de leg.lib.x.fo.23.

6 Immunitas in dubio videtur cōcedi rebus ꝛ nō persone.in.l.forma.ſ. quamq̄.nu.1.ff.de censibus.fo.254.

3 Immunitas generalis ad que extendatur.in.l.spadonē.ſ.qui accepit. nu.1.ff.de excu.tuto.ꝛ cura.fo.82.
Immunitas a muneribus cōcessa non porrigitur ad munera habētia dignitatem annexam.in.l.vnica.nu.13.C.de mulie.lib.x.fo.22.
Immunitas denotat priuilegium non penam.in.l.nec infames.nume-

ro.1.C.de decurio.lib.x.fo.15.

7 **Imo** dictio ponit correctiue.in.l.inbem⁹.ſ.sane ſi hoc.nu.4.C. de sacrosan.eccle.fo.24.
Et qñ stet copulatiue.in.l.ſi ita.nu.1.ff.de here.instī.fo.127.

6 **Imparitas** que nō potest reduci ad paritatem vitiat constitutionem dnoꝝ reoꝝ.in.l.ſi titi⁹.nu.3. ff.de verbo.obli.fo.12.

4 **Impedies** me succedere vel mecū ꝯcurrit ꝛ iudicio testatoris excludit a successione an me impediat succedere vel mihi partem faciat.in.l.j.ſ.ſi pater.nu.3.ff.de cōiungen.cum emanci.liber.fo.176.

3 Impeditus facto aduersarij prosequi excusationē elapso tpe illā prosequitur.in.l.cū ipse.nu.1.ff.de excu.tu.fo.75.
Impedientes equos currentes ad brauium puniuntur.in.l.nemo.nu.1. C.de specta.lib.xi.fo.33.

5 Impedito nūtiare nouū opus ratione psone qualiter succurraꝯ.remissiue.in.l.de pupillo.ſ.ſi qs.nu.32.ff.de ope.no.nun.fo.12.

3 Impedito aliquid implere succurritur.in.l.ſi qs grauī.ſ.eleganter.nume.3.ff.ad filleia.fol.192.

1 Impedimentū ꝛ casus superueniens qualiter ꝓbetur.in.l.ij.ſ.q ꝙ digimus.nu.1.ff.ſi quis cau.fo.69.

6 Impedimentū progimnum qñ cessat requiritur rem extare.in.l.cum qs ſ.qui hominē.nu.1.ff.de solu.fo.91.

5 Impedimentū ex parte actoris vel rei vel iudicis facit ꝙ tpa vtilia non currunt.in.l.j.nu.1.ff.de diuer.ꝛ tēpo.prescrip.fo.170.
Impedimentū ex parte rei vel iudicis qualiter ꝓbetur.ibi.nu.5.

3 Impedimentū superueniēs testi inter iuramentū ꝛ depositionē qñ impediat ipsum testificari.in.l.ad testū.ſ.cōditionē.nu.7.ff.de testa.f. 99.
Impedimentū iustum an dicatur intemperies aeris non prosequende cause appellationis.in aut.de his qui ingre.nu.4.fo.26.
Impedimentū iustū cause appellationis nō ,pseqūde ꝙ vī ſi appellās sine dedecore absq̄ sui culpa nō possit in publico comparere.ibi.nu.5.
Impedito per vnam diē an dē annus integer.ibi.nu.17.

6 Impedimētū itineris qualr sit ,pbādi.l.iperatoꝛ.nu.1.ff.de ap.fo.220.

6 Impedimentum iustū ꝯtingens in personā procuratoris qñ l3 excusare dñm.in.l.cū filiussa.ſ.in hac stipu.nu.6.ff.de ver.obli.fo.22.

6 Impedimenta q̄ tollunt iam contracta an impediant ꝓbenda.in.l. iterstipn.ſ.sacram.nu.1.ff.de ver.obli.fo.33.

2 **Imperator** an possit legitimare in terris ecclesie.in.l.progime.ſ.diuus.nu.1.ff.de ri.nup.fo.155.

7 Imperatoꝛ qñ dat dignitatē vī ꝺispensare de omni infamia.in.l. imperialis.ſ.si miles.nu.1.C.de mil.fo.180.

1 Imperatoꝛ facit equitatez non scriptā iudeꝯ inferioꝛ scriptam.in repe l.vbicūqz.nu.10.ff.de interro.actio.fo.198.

1 Imperatoꝛ est dōs totius mundi in vniuerso.in.l.j.ſ.post hanc actionem.nu.2.ff.de rei vendi.fo.172.
Impatoꝛ sacras regulas ꝓ legib⁹ obseruat.in aut.de eccle.nu.1.fo.5.

1 Imperatoꝛ an debeat esse christianus vt habeat iurisditionē tēporalez in rub.nu.1.ff.de iusti.ꝛ iu.fo.51.

7 Impatoꝛ nō est ꝛsulēdus sup facto.in.l.j.in.ij.lec.nu.1.C.de edē.fo.43.
Imperatoꝛ est vniuersalis dōs omnium:non tī particularis.in.l. finanu 2.C.in quib cau.lib.xi.fo.37.

1 Imperatoꝛ nō dicitur ante coꝛonationem:sed regꝛ romanoꝝ.in principio ffoꝝum.nu.15.fo.3.

3 Imperatoꝛ non efficitur imperatoꝛ nisi suscepta infula.in.l.eo tpe.nu. 2.ff.de testa.mili.fo.163.

3 Imperatoꝛ statuens ex certa scientia non debet in dubiū reuocari.in.l. consciuntur.ſ.codicilli.nu.3.ff.de iur.codicil.fo.197.

6 Imperatoꝛē qui diceret non esse dōm ꝛ monarchā totius oꝛbis esset forte hereticus.in l.hostes.nu.7.ff.de capti.ꝛ postlimi.fo.236.

6 Imperatoꝛ rescribens vni presidi videtur oibus rescriptū.in.l.relegatorum.ſ.interdicere.nu.3.ff.de interdic.fo.211.

3 Imperatoꝛ nondum coꝛonatus an possit priuilegia cōcedere.in.l.sed ꝛ reꝓoba.nu.7.ff.de excu.tu.ꝛ cu.fo.79.

5 Imperatoꝛ olim eligebat magistratus in vbe:hodie papa.in.l. quidaz consulebat.nu.1.ff.de re iudi.fo.125.
Impatoꝛi nō ꝙuenit auferre ꝙ concessit.in aut.de referēda.nu.1.fo.15.

4 Imperatoꝛ in priuilegijs legitimationis excipit filios illustrium.in.l. ex facto.ſ.ſi quis.nu.1.ff.ad treb.fo.147.
Imperatoꝛ ratione officij potest dici sempiternus.in.l.primiceriū.nu.1. C.de fabricen.lib.xi.fo.28.
Imperatoꝛ adoꝛatur impropzie.ibi.
Imperatoꝛ pōt vnire duas ꝓuincias simul ꝛ idē salarium debeāt.in.ſ. illud tī.nu.1.in aut.vt iudi.sine quoquo suffra.fo.13.

4 Imperatoꝛ cōcedens iurisditionē in quodam castro in dubio intelligit facta concessio castri.in.l.pater.nu.9.ff.de serui.lega.fo.5.

7 Imperatoꝛ potest ,pducere actiones absq̄ aliqua obligatione.in.l. cuꝫ quis.nu.23.C.de in.ꝛ fact.fo.38.

1 Imperatoꝛ vel princeps pōt delegare cām meri imperij.in.l.j.nu.9.ff. de offi.eius cui manda.est iurisf.fo.45.

6 Imperatoꝛ senatus:papa:collegium cardinaliū:vacante pastoꝛe dispēsant super infamia.in.l.infamē.nu.13.ff.de publi.iudi.fo.153.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Imperator donat ecclesie sine insinuatione: sed primato nō. in. ℣. finim⁹. nu. 2. in aut. de non alie. aut permutā. fo. 12.

7 Imperator pōt donare in immēsum. in. l. si. nu. 11. C. de sa. san. ec. fo. 27.

Impator hꝫ oīa iura in scrinio sui pectoris. in. l. oim. nu. 2. C. de te. f. 17.

1 Imperator an sit dñs rerum particulariū. in. j. cōsti. ffoz. nu. 3. fo. 3.

Imperator an possit rem meā alteri dare. ibi. nu. 4.

7 Impator federicus fuit destruct⁹ p aut. si ỹo. nu. 1. C. de here. ꝛ ma. fo. 3.

8 Impator male q̄renti benigne rīdet. in. l. p̄cib⁹. nu. 1. C. de impu. fo. 23.

Imperator solo ỹbo doctorē creat. in. l. j. nu. 29. C. de digni. li. ℣j. fo. 41.

1 Imperator qñ possit mihi auferre dominium rei mee per rescriptuꝫ. in j. consti. ffoz. nu. 6. fo. 3.

7 Impator sol⁹ pōt legē cōdere ꝛ interpretari. in. l. si. nu. 1. C. de legi. f. 34.

Imperitus causarum non potest esse iudex delegatus. in aut. de iudi. nu. 1. fo. 34.

Imperitia refertur ad imperitiam cuiuslibet artis. in. l. si per errorem. nu. 2. ff. de iurisd. om. iudi. fo. 53.

Imperiti literarū an possint esse iudices q̄ sic etiam delegati. in aut. de iudici. nu. 4. ꝛ. 7. fo. 34.

1 **Imperium** simpliciter sumptū est iurisditio q̄ officio iudicis nobili expeditur. in. l. imperium. nu. 5. ff. de iurisdi. om. iudi. fo. 49.

Imperiū quare dicaꝫ merū: ꝛ qd sit merū imperium. ibi. nu. 6.

Imperiū merū quib⁹ iudicibus competat. ibi. nu. 7.

Imperij meri seꝫ sunt gradus. ibi. nu. 8.

Imperij magimi est condere legeij. ibi.

Imperij maioris est animaduertere in facinorosos boies. ibi.

Impij maioris est missio in carcerē facta ad penā non ad custodiā. ibi.

Imperij magni est deportare. ibi. nu. 9.

Imperij magni non sunt cause liberales sed iurisditionis. ibi.

Imperij parui est relegare ꝛ torquere aliquē ad penā. ibi. nu. 10.

Imperij minoris est modica coertio. i. d. l. impiū. nu. 11. ff. de iur. om. iu.

Imperij minimi est mulcta lenis. ibi. nu. 12.

Imperij magimi maioris magni ꝛ parui q̄ sunt delegaꝫ causa absentie: minus ꝛ minimū indistincte delegantur. ibi. nu. 13.

1 Impiū misti q̄re sic dicaꝫ. in. l. imperiū. nu. 14. ff. de iurisd. om. iu. fo. 49.

Imperiū mistum est iurisditio q̄ officio iudicis nobili expeditur prīa tam vtilitatem respiciens. ibi. nu. 15.

Imperiū mistum competit quibus cōpetit merū. ibi. nu. 16.

Imperij misti seꝫ sunt gradus. ibi. nu. 17.

Imperij misti seu magimi sunt interponere autoritatem adoptiui vel emancipationi. ibi.

Imperij misti seu maioris est cognoscere circa sententiam ex supplicatione. ibi. nu. 8.

Imperij misti seu magni est regrens plenam cause cognitionem ꝛ coertionem realē vel personalem. ibi. nu. 19.

Imperij misti ꝛ parui est q̄ sit cum cause cognitione: ꝛ non cōtinet coertionem realē vel personam. ibi. nu. 20.

Imperij misti seu minoris sunt que iudicis officio nobili expediuntur ꝛ summariam cognitionem requirunt. in. d. l. imperium. nu. 21. ff. de iurisd. om. iudi. fo. 50.

Imperij misti seu minimi sunt que expediuntur officio iudicis nobili absq̄ cause cognitione. ibi. nu. 22.

1 Imperij misti est pronūtiatio ꝛ missio in possessed pnuntiatio misti imperij minoris delegaꝫ. in. l. iubere canere. nu. 1. ff. de iurisd. om. iud. fo. 50.

Imperij misti qualiter sit interpositio p̄imi decreti. ibi. nu. 3.

Imperij misti est dare bono. pos. ꝛ q̄ possit delegari. ibi. nu. 4.

Imperium an procedat electione vel successione. in aut. quomodo oporteat episco. nu. 5. fo. 11.

5 Imperiū mistū est triplex: ꝛ que cause misti imperij sint delegabiles. in l. dies cautioni. ℣. si intra diem. nu. 4. ff. de dam. infec. fo. 26.

Imperiū q̄ ab ecclesia dependeat. in aut. q̄o oport. episco. nu. 2. fo. 10.

Imperiū ꝛ sacerdotiū equiparanꝫ ꝛ in q̄bus differant. remissiue ad gl. in. ℣. finimus. nu. 3. in aut. de non alie. aut permutā. fo. 12.

3 Imperiū merū q̄tum ad cognitionem delegaꝫ non q̄tum ad executionem. in. l. j. nu. 1. ff. de tu. ꝛ cu. da ab his. fo. 54.

4 Imperium merū semel delegatum decetero delegatur. in. l. pater filiū. ℣. quinde cīti. nu. 4. ff. de leg. iij. fo. 58.

7 Imperium merū est q̄ expedit officio iudicis nobili ꝛ respicit publicā vtilitatem. in. l. j. nu. 1. C. de peda. iudi. fo. 113.

Imperium mistū est quod expedit officio iudicis nobili ꝛ respicit priuatam vtilitatem. ibi. nu. 2.

Imperat verbum necessitatem importat. in. ℣. si vero quis. nu. 3. in aut. vt nulli iudi. fo. 54.

2 **Impetratur** facile q̄ prodest emptori: ꝛ nō nocet vendītori. in. l. in creditore. nu. 2. ff. de eui. fo. 147.

Impetrans pro alio ius iniquū ꝛ non habuit mandatum vel ratihabitio non sit sequuta tenetur edicto. in. l. si q̄s iniquū. ℣. si procurator. nu. ℣. ff. quod quisq̄ iur. fo. 54.

1 Impetrās ius iniquū non tenet edicto q̄ quisq̄ iuris vltra quā impetratio se extēdit. in. l. si q̄s iniquū. ℣. hec pena. nu. 1. ff. q̄ q̄sq̄ iur. fo. 54.

Impetrare cū effectu obtinere: nō sic petere. i aut. de referēda. n. 2. f. 15

Impetratio venie etatis q̄si fieri possit per procuratorem. in. ℣. si vero is. nu. 3. in aut. quib. mod. na. effi. sui. fo. 27.

6 Frustra a principe impetratur quod a iure cōi cōceditur. in. l. j. nu. 23. ff. ad municipa. fo. 239.

1 **Impersonalitas** ex parte pmittentis non vitiat stipulationē in stipulatione de iudicio sisti. in. l. iulianus. nu. ℣. ff. qui satisf. cog. fo. 65.

7 Impersonalitas ex parte pmittentis vitiat obligationem. in aut. si q̄s nu. 2. C. de consti. pecu. fo. 142.

Idē q̄ esset in ỹbo obligatiuo seu obligationis conductiuo. ibi. nu. 3.

Impersonaliias vitiat obligationem: ꝛ q̄ non. nu. 3. in. ℣. ad hec. nu. 1. ꝛ 3. in aut. vt cum de appella. fo. 49.

3 Impersonalitas q̄si vitiat dispositionē. in. l. j. nu. 1. ff. de here. instit. f. 119.

6 Impersonalitas q̄si vitiet stipulationem. in. l. stipulatio ista. ℣. si q̄s ita. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo. 18.

8 Implementum vnius quando prosit nō implenti. in. l. si plures. nu. 4. C. de condi. inser. tan. leg. fo. 49.

3 **Impossibilitatis** quatuor sunt spēs. in. l. j. nu. 2. ff. de condi. instit. fo. 156.

Impossibilitas nature q̄si vitiet institm. ibi. nu. 3.

Impossibilitas nature q̄si vitiat contractū. ibi. nu. 4.

Impossibilitas de iure q̄si vitiet dispositionem. ibi. nu. 5.

Impossibile de iure ꝺ quod est contra bonos mores. ibi.

Impossibilitas rōne pplegitatis q̄si habeat vitiare. ibi. nu. 6.

Impossibilitas de facto q̄si habeat vitiare dispositionem. ibi. nu. 7.

In locū conditionis impossibilis q̄si aliqd debeat impleri. ibi. nu. 8.

6 Impossibilitas est q̄si id q̄ est impossibile per vnum tm̄ est explicandū in. l. continuus. ℣. cum qs. nu. 2. ff. de ver. obli. fo. 56.

Impossibile etiam reputatur id q̄ obtineri non pōt nisi per ciuitatem fiat noua leg. ibi. nu. 6.

4 Impossibilitas si est adiecta granato an vitiet dispositio. remissiue. i. l. si mihi. ℣. si quis seruo. nu. 2. ff. de lega. j. fo. 8.

6 Impossibilitas superueniens excusat a pena. in. l. si homo mortuus. nume. 1. ff. de ver. obli. fo. 25.

7 Impossibitas facti excusat: sed difficultas non. in. l. vsufructu. nu. 6. C. de vsufruc. fo. 127.

6 Impossibile est q̄ fieri non pōt impedimento iuris vel nature. in. l. cōtinuus. ℣. illud insp̄iciendū. nu. 2. ff. de ver. ob. fo. 55.

5 Impossibile scōm naturam q̄ est impossibile scōm artem. in. l. is q̄ pro emptore. nu. 22. ff. de vsuca. fo. 101.

4 Impossibile reputatur q̄ non pōt expediri sine principis licentia. in. l. apud iulianum. ℣. constat. nu. 2. ff. de leg. j. fo. 13.

3 **Impubes** si hēat filiū infra tpa pubertatꝭ substō pupillaris finit. i. l. i pupillari. n. 8. ff. ō vul. ꝛ pu. f. 143.

2 Impubes nō admittit ad testimoniū. i. l. testiū. ℣. lege. n. 1. ff. ō testi. f. 153.

3 Impubes qñ possit testificari factus pubes de eo q̄ vidit in pupillari etate. in. l. ad testiū. ℣. conditionem. nu. ℣. ff. de testa. fo. 99.

1 Impuberi arrogato bona quo iure restituantur mortuo arrogatore. in l. si arrogator. nu. 12. ff. de adop. fo. 28.

Impuberis heredi arrogati quo iure succurratur. ibi. nu. 13.

Impubes arrogatus decedens an possit habere heredem ab intestato. ibi. nu. 17.

Impubes arrogatus quo iure petat quartā: de qua. ibi. nu. 14.

Impuberis arrogati heres quo iure petat quartam. ibi. nu. 15.

Impubes arrogatus decedens an possit habere heredem ex testō vel ab intestato simul. ibi. nu. 20.

Impubes arrogatus an possit decedere cum duabus tabulis pupillaribus. ſ. patris naturalis ꝛ arrogatoris. ibi. nu. 21.

Impubes factus monachus ꝛ decedens in pupillari etate substitutus admittitur. ibi. nu. 4.

Impuberi possunt fieri codicilli. ibi.

Impubes arrogatus si solus instituatur ꝛ grauatur de restituendo q̄ non detrahit duas quartas. ibi. nu. 25.

Impuberis heredi arrogati si relinquitur de herede intelligatur. ibidē numero. 26.

3 Impuberi militi in alterius ptāte recasuro non potest substitui pupillariter: nisi testator esset miles. in. l. ij. nu. 13. ff. de vulg. ꝛ pupil. fo. 137.

Impubes potest esse miles. ibi.

Impuberi exheredato pōt pupillariter substitui. ibi. nu. 19.

Impubes doli capax potest exheredari. ibi.

3 Impubes doli capax nō tenet de delicto in nō faciēdo: ꝛ an minor. 25. annis examinat⁹ i criali faciat indiciū. i. l. j. ℣. impubes. nu. 1. ff. ad sil. f. 191

7 Impubes si ingreditur monasterium ingressus non tenet. in repe. auc. ingressi. nu, 16, C. de sacrosan. eccle. fo. 19.

8 Impuberes cedūtur ferula ad inquirendum non ad puniendum. in. l. talis. nu. 2, C. de his quib. vt indignis. fo. 39.

Impubes in maleficijs examinatus facit indicium. ibi. nu. 2.

7 Impubes proximus pubertati obligati iuramento. in aut. sacramenta. nu. 9. C. si aduer. vendi. fo. 96.

4 **Imputari** q̄si dicatur: ꝛ q̄si non. in. l. j. ℣. item si. nu. 4. ff. ad legem fal. fo. 132.

In dictio quando faciat modum vel conditionem. in. l. quibus. ℣. termilius. nu. 11. fo. 123.

Casus in

Casus in quibus quis est incapax ex testō alterius. remissiue. in aut. de rap. mulie. nu. 1. fo. 55.

6 **Incārator** nō dicit medicus: nec salariū sibi constituit officio indicis. in. l. j. nu. 3. ff. de variis ꝛ extraord. cogni. folio. 251.

1 Incendia sepius fiunt culpa habitantium. in. l. j. numero. 1. ff. de officio prefec. vigil. fo. 36.

Incendiarius qua pena plectatur. ibi. nu. 5.

4 **Incertitudo** pſone legatarij procedēs ex enētu casus īter vitiat legatū non tñ adēptio. in. l. si fuerit. nu. 1. ff. de reb. dub. fo. 106.

4 Incertitudo que venit certificāda ex aliquo futuro euētu non vitiat legatum. in. l. si quis. nu. 3. ff. de reb. dub. fo. 107.

8 Incertitudo seu varietas inter plures q̄si sorte dirimatur. in. l. si quis duobus. nu. 1. C. cōmu. deleg. fo. 47.

6 Incertitudo vitiat stipulationem nisi ex cōiecturis probabilib⁹ declaretur. in. l. triticū. nu. 1. ff. de ver. obli. fo. 37.

6 Incertitudo si apparet post ſniam quis possit eam declarare. in. l. inter stipulantem. ℣. si stichum. nu. 11. ff. de ver. obli. fo. 32.

4 Incertitudo reddit onus inutile q̄admodum reddit legatum. in. l. titia. ℣. lucius. nu. 3, ff. de lega. j. fo. 34.

5 Incertitudo que toleratur in ſnia tolerat ꝛ in cōfessione. in. l. certū confessus. nu. 1. ff. de confes. fo. 129.

4 Incertitudo personarum vitiat ademptionē sicut legatū. in. l. si q̄s. ℣. si duobus. nu. 1. ff. de adi. lega. fo. 101.

4 Incertitudo circa res hereditarias nō vitiat dispositiones. in. l. q duos nu. 2. ff. de reb. dub. fo. 105.

4 Incertitudo que venit certificāda ex futuro euentu nō vitiat legatuꝫ. in l. si seruus. ℣. hmōi. nu. 1. ff. de lega. j. fo. 26.

4 Incertitudo q̄si vitiat legatū. in. l. quidam. nu. 1. ff. de reb. dub. fo. 104.

2 Incertū estimat hꝫ q̄ euenire solebat. i. l. si iactū. nu. 1. ff. de ac. em. f. 122.

2 Incertū vbi est in quā speciem Jctus cadat ad actionēs prescriptis verbis vel in factū recurrit. in. l. j. nu. 1. ff. de prescrip. ver. fo. 134.

3 **Incidens** examinatur coraꝫ iudice cause principalis. in. l. vitia. nu. 4. ff. sol. ma. fo. 26.

5 Incitatio facta vt quis faciat id ad q̄ non faciēdum de iure teneē operatur vt incidens teneaē de mandato. remissiue in. l. nō solum. ℣. morte eius. nu. 63. ff. de ope. no. nuntia. fo. 19.

6 **Incolatus** etiam probaē q̄si quis hꝫ in loco maiorē partē fortunarum suarū. itez vbi qs cōstituit sedem suā. in. l. ciues. nu. 9. C. de incolis. lib. x. fo. 19.

6 Incolatui qs renūtiare nō pōt postq̄ collecta est impositaꝫ: sed q̄tuꝫ ad munera mere personalia fic. in. l. incola. nu. 1. ꝛ 3. ff. ad municip. fo. 242.

Incola q̄ō non teneatur ad collectaꝫ pro debito in cōitate anteq̄ ibi cōtraheret incolatum. ibi. nu. 4.

Incola q̄si videatur destinatus muneribꝰ iam cōtracto debito vel iam denūtiato consulibus. ibi.

6 Incolatus q̄si inuda volūtate ꝛ q̄si facto opus sit vt possit mutari. in. l. de iure. nu. 2. ff. ad municip. fo. 243.

1 Inconstātia recusatur. in. l. que oīa. ℣. plane. nu. 3, ff. de procu. fo. 104.

1 **Incontinenti** dō fieri q̄ fit anteq̄ partes habeant contractum pro perfecto. in. l. iurisgētiū. ℣. quinimo. nu. 21. ff. de pac. fo. 83.

3 Incontinēti dicitur fieri q̄ fit simul q̄si fit vnum post aliud. in. l. querebatur. nu. 4. ff. de testa. mili. fo. 162.

6 Incontinēti fieri in maleficijs dicit q̄ fit vno impetu: hꝫ durat p horas riga. in. l. q̄ ait leg. ℣. q̄ ait leg. nu. 1. ff. ad leg. inl. de adul. fo. 174.

7 Incontinēti ōr fieri anteq̄ diuertatur ad extraneos actus. in. l. legem. nu. 8. C. de pac. fo. 52.

3 Inconuenienti vno posito sequitur aliud. in. l. sed si. ℣. in arrogato. nu. 1. ff. de vulg. ꝛ pupil. fo. 142.

Incorporatio fit q̄si res describitur inter alias res fiscales. in. l. si q̄s. nume. 2. C. de bo. vacan. lib. x. fo. 8.

6 Incorporalia qualiter dicantur diuidua vel indiuidua. in. l. stipulationes. nu. 21. ff. de verbo. obli. fo. 27.

2 Incremētum q̄ō accedit rei vendite q̄si sit venditoris. in. l. iulianus. ℣. si titius. nu. 2. ff. de ac. emp. fo. 124.

2 **Indebitum** reconciliatur cōsumptione ꝛ cōmissione. in. l. si pene. ℣. si falso. nu. 3. ff. de cōdi. inde. fo. 51.

6 Indebitum solutū per ſniam nō potest repeti per conditionē sine cā. in l. si fine. nu. 1. ff. rem ra. ha. fo. 115.

2 Indebitum reconciliatur sicut mutuū: ꝛ ei equiparatur. in. l. indebiti. ℣. sed si. nu. ℣. ꝛ. 11. ff. de cōdi. indebi. fo. 50.

Indebitū sciēter q̄si possit prescribere recipiēs possessionem. ibi. nu. 7.

2 Indebitum qui solvit quid debeat probare. in. l. cum de indebito. nu. 4. ff. de probatio. fo. 151.

2 Indebitū solutum ex vna cā q̄ pōt retineri ex alia ex qua est debituꝫ. in l. si nō sortem. ℣. libertus. nu. 6. ff. de cōdi. inde. fo. 51.

2 In indebito q̄si ℨbitur. in. l. qui loco certo. nu. 1. ff. de cōdi. inde. fo. 55.

2 Indebitum solutū errore causatū a pietate nō repetitur. in. l. cum is. ℣. si muler. nu. 6. ff. de condi. indebi. fo. 56.

2 Indebitum solutuꝫ procuratori q̄ prima facie apparebat debitū ita q̄ quilibet diligens illud recepisset an dñs teneaē etiam si nō ratificauerit in. l. si procurator. nu. 10. ff. de cōdi. inde. fo. 49.

2 Indebiti quatuor sunt spēs. in. l. j. nu. 2. ff. de condi. inde. fo. 47.

Indebitum ciuiliter sed naturaliter debitū si per errorem soluatur an possit repeti. ibi. nu. 17.

Indebitum naturaliter sed ciuiliter debitum si soluitur per errorem an possit repeti. ibi. nu. 25.

Indebitū vtroq̄ iure solutū q̄bus casibus non repetatur. ibi. nu. 26.

2 Indebitum recipiens malafide nō facit fructum. in. l. indebi. nu. 3. ff. de condi. inde. fo. 50.

1 **Indefinita** equipollet vniuersali ex interpretatione non ex significatiōe propria. in. l. qui edificium. nu. 1. ff. de serui. vrba. predi. fo. 185.

Indefinita in statutis equipollet vniuersali: q̄ nō est ratio quare magis intelligatur de vno particulari q̄ de alio. ibi. nu. 2.

4 Indefinita legis etiam in odiosis equipollet vniuersali: secus si est probata ab homine. in. l. i. ℣. sed ꝛ si. nu. 3. ff. de ven. in pos. mit. fo. 175.

6 Indefinita q̄ equipolleat vniuersali an sit ex proprio significato vel interpretatione. in. l. i. nu. 3. ff. de reg. iur. fo. 260.

4 Indefinita fauore alimentorum equipollet vniuersali. in. l. quidam. nu. 1. ff. de vi. tri. ꝛ oleo leg. fo. 80.

3 Indefinita in odiosis nō equipollet vniuersali. in. l. noīatim. nu. 3. ff. de libe. ꝛ posthu. fo. 100.

1 Indefinita nō equipollet vniuersali q̄si resultat p̄anus intellectus. in. l. ab hostibus. ℣. sed q̄ō nu. 7. ff. qui. ex cau. ma. fo. 141.

4 Indefinita hominis quādo equipolleat vniuersali. in. l. si pluribus. nu. 6. ff. de lega. ij. fo. 35.

5 Indefinita q̄si cōprehendat particularia sub se cōtenta. in repe. l. cesar. nu. 17. ff. de publi. ꝛ vecti. fo. 56.

4 Indefinita equipollet distributiue ꝛ non collective. in. l. si pluribus. nume. 1. 4. ꝛ. 7. ff. de lega. ij. fo. 35.

1 **Indictio** dꝫ apponi in instro pro eius validitate. in. l. si q̄s. in repe. ℣. si initiū. nu. 12. ff. de eden. fo. 76.

Indictio posita in principio libri in vno instro q̄si intelligatur repetita in sequentibus instris. ibi. nu. 13.

Indictio posita in medio libri ad sequentia ꝛ non precedētia instrumenta refertur. ibi. nu. 14.

Indictio posita in fine libri q̄si referatur ad oīa instrumenta precedētia non habētia indictionem. ibi. nu. 15.

6 Indictionis defectus vitiat instrumentum. in. l. si librarius. numero. 3. ff. de regu. iur. fo. 262.

6 **Indicia** sufficiētia ad torturam que sint. in. l. qui fine. nu. ℣. ff. de questio. fo. 200.

Indicia plura ad torturam an requirantur vt sufficiat vnum q̄ stat in iudicis arbitrio. ibi. nu. 6.

Indicium debet probari per duos testes. ibi. nu. 7.

Indicium facit vnus testis integer qui deponit de maleficio ipsoꝛ alias secus. ibidem.

Indicioꝝ copia parti debet dari. ibi. nu. 8.

Indicia habita super inquisitione generali non p̄eiudicant reo contra quem sit inquisitio specialis nisi repetantur. ibi. nu. 9.

7 Indicium in maleficijs debet legitime probari per duos testes. in. l. si. nu. 4. C. famil. hercis. fo. 103.

6 Indicare dicitur quis accusando. in. l. leg. cornelia. ℣. si quis libellum. nu. 1. ff. de iniur. fo. 138.

3 Indicium quid sit. in. l. ij. nu. 7. ff. de excu. tu. ꝛ cu. fo. 77.

8 Indicia si apparent q̄ō in aliqua domo sunt res amisse tunc officio iudicis perquirit domus. in. l. j. nu. 2. C. de seruis fugi. fo. 2.

6 Indicia contra reū probatio bone vite minuit. in. l. desertorem. ℣. sed si ex improviso. nu. 1. ff. de re militari. fo. 237.

Indicia sequentia non confirmant torturam. in. l. maritus. nu. 2. ff. de questionibus. fo. 199.

8 Indicium vnū bonum est sufficiens ad torturam: ꝛ nō requirūtur plura. in. l. si quis alicui. nu. 2. C. ad leg. iul. maie. fo. 123.

2 Indicium q̄si faciat semiplenam probationem. in. l. admonēdi. nu. 47. ff. de iureiu. fo. 35.

6 Indicia alia q̄si non sunt cōtra imputatū: trepidatio: pauoꝛ: ꝛ variatio dāt indicia ad torturā. in. l. de minoꝛe. ℣. plurīū. nu. 4. ff. de q̄stio. fo. 196.

4 **Indignus** nō dicit qui facit ex necessitate. in. l. post legatū ℣. aduocatū. nu. 1. ff. de his qui. vt indig. fo. 112.

6 Indignus si est institutus bona fisco applicantur adita hereditate. in. l. eius qui. ℣. cum qui. nu. 1. ff. de iure fisci. fo. 232.

4 **Indiuiduū** est qd de se solo predicaē. in. l. quesitus. ℣. si qs nu. 10. ff. de fun. instruc. fo. 82.

Indiuiduum dicitur altero de quatuor modis. in. l. grece. ℣. illud commune. nu. 4. ff. de fideiusso. fo. 70.

7 Indiuiduum quoddā est rem restituere: ꝛ q̄si dicta obligatio sit indiuidua. in. l. ij. nu. 2. C. de here. actio. fo. 141.

6 Indiuiduum quantum ad. ℣. cato. in. l. iiij. ff. de verbo. obli. sumitur tribus modis. ibi. nu. 1. fo. 6.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Qualiter quis teneatur ad indiuiduum.ibi.nu.6.

2 Indiuiduū si datur partim ob turpē cām ⁊ partim ob honestā repetit̄ pars estimationis.in.l.vbi.nu.1.ff.de cōdi.ob tur.cau.fo.46.
Indiuiduum ōr irritatū in totū si pars eius irritatur.in.l.quē admodū nu.9.C.de agrico.lib.xi.fo.34.

4 **Inducta** ad diminutionem nō importat augmentū.in.l. legata.nu.1.ff.de adi.lega.fo.112.

4 Inducta ad diminutionē qñ operant augmentum qñ aliter dispositio nō posset habere effectū.in.l.deniq;.§.interdū.nu.1.ff.de pecu.leg.f.84
Inducta in fauorē donationis propter nuptias qō habeant locum in dote in aut.vt immobi.bo.ante.nup.nu.2.fo.27.

3 Inducere est per medium ducere.in.l.ij.nume.2.ff.de his que in testamento delen.fo.118.

4 **Industria** persone an in dubio videat electa:⁊ an obligat̄ ad factū in vltima volūtate precise teneat ad id in.l.fideicōmissa.§.si quis.nu.1.ff.de leg.iij.fo.52.

1 **Infamis** qñ quis reddat̄ per egautorationem.in.l.ij.§.ignominie cā.nu.2.ff.de his qui notā.infa.fo.99.

1 Infamis pōt esse tutor.in.l.qui eorū.nu.1.ff.de postu.fo.98.

6 Infamis in crimine lese maiestatis accusat ⁊ testificatur.in.l.famosi.nume.1.ff.ad leg.iul.maiest.fo.167.

6 Infamis accusat suū accusatorem vel etiam extraneū qñ suam iniuriaꝫ prosequitur.in.l.is qui reus.nu.6.ff.de pub.iud.fo.151.

6 Infamis q̄ dicatur nedum iudicatus sed cōuictus.in.l.is qui iudicio.nu.2.ff.de accusa.fo.158.

2 Infamis vel periurus vel existens in pctō mortali qñ admittat̄ in testē in.l.testium.§.lege.nu.3.ff.de testi.fo.153.
Infamis contra infamē admittitur in testem.ibi.nu.5.
Infamis qñ possit esse testis:⁊ an remotus ob crimen ab officio possit habere aliud offiū.in.l.ij.nu.1.⁊.2.ff.de sena.fo.31.

1 Infamis est condēnatus de furto lꝫ in veritate nō fecerit.in.l.athletas.§.item si qs.nu.1.ff.de his qui no.infa.fo.99.
Infamis nō est qui dat pecuniā ⁊ pactus est ne vocetur ad iudiciuꝫ pro delicto qō in veritate nō fecit.ibi.nu.2.

1 Infamis an possit esse tabellio. remissiue in.l.ij.§.miles.nume.2.ff.de his qui no.infa.fo.99.

7 Non potest opponi contra testem q̄ sit infamis.in.l.arenam.nu.2.C.de inoffi.testa.fo.121.

1 Infamis est dānatus per inquisitionē secuta executione:q̄ fustigatus vel mitriatus.in l.actus fustiū.nu.6.ff.de his qui no.infa.fo.102.
Non videtur cum infamia dispēsatum:licet quis grauetur in modo ꝓcedendi.ibi.nu.7.
Infamis an sit bānitus ⁊ cōdēnatus per cōtumaciā q̄ nō.ibi.nu.8.

6 Infamis ⁊ sic dānatus de publico iudicio admittit̄ ad accusandū si suā vel suorū iniuriā prosequit̄ ⁊ suū accusatorem:⁊ in casibus hic exceptuatis alias nō.in.l.qui accusare.nu.6.ff.de accusa.fo.160.
Infamis q̄ de facto nō repellatur ab accusando.ibi.nu.7.

1 Infamis est cōdēnatus officio iudicis.in.l.athletas.§.calūniator.nu.8.
de his qui no.infa.fo.99.
Infames nō possunt habere dignitatē.in.l.ij.nu.1.C.de dig.li.xii.f.43.
Infamis an possit eē ꝓcurator:⁊ qñ.in.l.ij.nu.1.C.de digni.li.xi.fo.43.

6 Infamis nō pōt testificari:⁊ repellit̄ ab oi officio:tū pōt esse tutor ⁊ curator:⁊ etiā arbiter.in.l eadē.§.hac.l.nu.3.ad leg.iul.repe.fo.187.
Infamis electus iudex nō potest se excusare.in.l.nec infames.nu.2.C. de decurio.lib.x fo.15.
Infamis de facto qñ admittat̄ ad testimoniū etiā cōtra infamem.in.§. sancimus.nu.7.⁊.9.in aut.de testi.fo.;8.
Infamis de facto nō potest esse iudex.ibi.nu.8.

7 Infames demētes ⁊ furiosi nō iurāt de veritate.in.l.cū ⁊ iudices.§.qō obseruari.nu.11.C.de iureiu.fo.107.

1 Infamis an sit absens condemnatus.in.l.nō solum.§.item ait.nume.3. ff.de procura.fo.108.

7 Infamis quando possit testari in piā causam.in repe.l.j.nu.29.C.de sacrosan.eccle.fo.11.

1 Infamia est lese dignitatis status legibus ⁊ moribus improbatus.in l.i.nu.1.ff.de his.qui no.infa.fo.98.
Infamia minuit statum alicuius.ibi.
Infamia alia facti alia iuris.ibi.nu.2.
Infamie facti effectus:⁊ an repellat testem.ibi.
Infamie iuris effectus.ibi.nu.3.
Infamis nō est cōdēnatione furtiua.ibi.nu.5.
Infamis nō est dānatus ex inquisitiōe vel statuto alterāte penā legale ⁊ faciens cessare crimē esse publicum.ibi.nu.6.
Casus in quibus quis infamatur.ibi.nu.7.
Infames dicuntur capite minui.ibi.nu.8.
Infamis non est tenēs duas concubinas.ibi.nu.9.

7 Infamis vt qs efficiat̄ nō regrit̄ q̄ iciderit in oēs istos casus.ibi.n.10.
Infamie effectus multiplex.in.l.⁊ si seuerior,nume.7.C.ex quibus cau. infa.irroga.fo.76.
Infamia an adimat bonorem ipso iure.remissiue.in.l.infamia.nume.1. C.de decu.lib.x.fo.15.
Infamia facti vel iuris an tollatur per ingressum monasterij seu p penitentiam.in aut.de monachis.nu.4.fo.9.

3 **Infans** decedēs hereditatem cuiuscūq; non agnitam sed delatam trāsmittit ad patrem:vel ad suos alios descēdentes:etiam si sit emancipatus.in.l.vētre.nu.26.ff.de acq.here.fo.179.
Infantis ascēdentes hodie iure hereditario petūt hereditatem infanti delatam:licet nō agnitam.ibi.nu.27.

5 Infans qui aliquem intellectum hꝫ etiam per se pōt possessionem acquere.in.l.j.§.adipiscimur.nu.4.ff.de acqui.pos.fo.79.

4 Infans nō trāsmittit ius deliberādi qñ tutor sciens sibi delatam hereditatē decessit anteq̄ infans ⁊ subinde infans decessit sine tutore.in.l.q duos.nu.9.ff.de re dub.fo.105.

4 Infans institut̄ a matre ⁊ rogatus si decederet sine liberis vt hereditatē restituat titio si decedit hereditate nō adita an pater possit cogi adire ⁊ restituere.in.l.ille a quo.§.si de testō.nu.6.ff.ad treb.fo.146.

6 Infans expositus cui⁹ origo ignoratur efficit̄ ciuis illius ciuitatis vbi est expositus ⁊ nutritus.in.l.j.nu.21.ff.ad municipales.fo.239.

4 Infans ⁊ furiosus quo ad restitutionem saltē ex clausula generali equi parātur.in.l.j.nu.5.ff.de bo.pos.furio.infan.fo.164.

5 Infans de quibus acquirat possessionem.in.l.quamuis.§.item infans nu.1.ff.de acqui.pos.fo.92.
Infans potest esse miles:⁊ rex:non tamē imperator.in.l. etiam.nu.1.C. de nume.pa.lib.xi.fo.20.

8 Infans dicitur minor septennio.in.l.si infanti.numero.1.C.de iure deliberandi.fo.30.

7 **Infinitas** est enitanda.in.l.properādum.§.sinautē vtracq;. nu.4.C.de iudi.fo.111.

5 **Infirmus** citatus an necesse habeat mittere procuratorem remiss.in.l.qsitum.nu.4.ff.de re iudi.fo. 126.
Infirmum fuisse citatū qualiter ꝓbetur.vbi q̄ per medicos:⁊ etiā p familiares:⁊ ex aspectu.ibi.nu.6.

3 Infirmus vel absens qui est a ciuitate nō presumit̄ scire illud de quo est publica fama in ciuitate.in.l.is pōt.nu.17.ff.de acqui.here.fo.169.

1 Infirmus quō restituatur aduersus sniam.in.l.inter minores.nu.4.ff. de in integrum resti.fo.124.

7 Ingenuitas qb⁹ modis ꝓbet̄.in.l.matrē.l.ij.lec.nu.2.C.de pba.f.145.

1 Infra dictio ponit̄ includ̄ vbi fit latissima interpretatio.in.l.j.§.cum vbem.nu.12.ff.de offi.prefe.vr.fo.;5.

Ingratitudo repellit fratrem successione ab intestato. in.§.cum igitur.numero.5.in aut.de non eligen.scō nu.fo.6.
Ingratus quis nō efficitur propter monasterij ingressum.in.§. nullam nu.1.in aut.de sanctiss.episco.fo.57.

7 **Ingressus** monasterium si morik infra annum professionis an bona eius remaneant in monasterio.in repe.aut.ingressi.nu.56.C.de sacrosanc.eccle.fo.21.
Ingressus monasterium minuitur minima capitis diminutione.ibidē numero.63.
Ingressus monasterium an definat esse in patris potestate.ibi.nu.64.
Ingressus monasterium an definat esse miles vel de magnatibus.et facit ad.q.de statuto.de quo ibi.nu.65.

2 Ingrediēs monasteriū nō dicit capite minut̄ maxima nec media capitis diminutione.⁊ an minima.in aut.si qua mulier.numero.5.⁊.6.C.de sacrosanc.eccle.fo.22.
Ingressus monasterium nō habetur pro mortuo quo ad oīa.ibi.nu.7.
Ingressus monasterium si fecit testm inter filios ante ingressum an testamentum per ingressum rumpatur.ibi.nu.8.
Ingressus monasterium an possit testamentum antea factum revocare.ibi.nu.9.11.⁊.14.
Ingressus si habeat parētes q̄ ipsis debeatur legitima.ibi.nu.18.
Ingressus si morik ad professionem cuius erunt eius bona.ibi.nu.24.

7 An sit de substātia ingressus dicere:renūtio seculo cum bonis.in repe. aut.ingressi.nu.8.de sacrosan.eccle.fo.19.
Si aliquis seductus ab abbate ingrediat̄ monasterium nō vitiatur ingressus de iure cano.cui standum:sed de iure ciui.fic.ibi.nu.19.⁊.20.
Ingrediēs monasteriū si bona sibi reseruauit pacto an ingressus vitietur vel pactum.ibi.nu.29.
Ingressus monasteriū si nō teneat qñ teneat oblatio bono⁊.ibi.nu.32.
Ingrediens si accepit emphyteosim pro se ⁊ herede suo primo:an tunc transeat in monasterium.ibi.nu.37.
Ingrediens monasterium fratrū minorum qñ possit habere bona.remissiue.ibi.nu.45.
Ingrediēs monasterium q̄ habeat̄ pro mortuo ciuiliter ⁊ nō naturaliter.in.§.illud quoq;.nu.6.in aut.de monachis.fo.10.
Ingrediēs monasterium q̄ statim desinit esse dis⁹ rerū suarum:⁊ sicut transit dīnium in ecclesia:ita transeat possessio.ibi.nu.7.
Ingrediēs monasterium si ante ingressum commisit peccatum mortale an pro illo peccato sit sibi penitentia inungēda vel imponitam ante ingressum facere.in aut.de monachis.nu.5.fo.9.
Ingressus monasterij an abstergat omnem maculam:⁊ an ingratitudo purgetur.ibi.nu.2.

7 Ingrediens monasterium qñ perdat omnia sua bona.in aut. ingressi. nu.1.C.de sacrosanc.eccle.fo.18.

Ingrediens

Ingrediens monasteriū qñ ex pacto possit sibi bona reseruare quo ad dīnium ⁊ quo ad administrationē:vt vitietur ingressus.ibi.nu.10.⁊.12.

7 Ingrediētes monasteriū dedicant se et sua.in repe.aut. ingressi.nu.1.et 4.C.de sacrosan.eccle.fo.19.
Ingrediēs monasteriū si sibi reseruauit vsum fructū alicui⁹ rei ꝓ se:talis vsusfructus trāfit in monasterium.in.§.illud quoq;.nu.10.in aut.de monachis.fo.10.
Ingrediēs monasteriū qñ possit q̄ potē relinquere.remissiue.in.§. finautem.nu.2.in aut.de monachis.fo.10.

4 **Inimicus** capitalis dr̄ q occidit ꝫ sanguineuꝫ:vel accusat de crimine capitali:vel minat̄ est se occidere. in l.si qs.§.non solum.nu.3.ff.de adi.leg.fo.101.
Inimicitia grauissima dr̄ qñ est lis omnium bonorum:vel facta est iniuria.ibi.nu.4.

4 Inimicus capitalis dr̄ qui accusat de crimine capitali:⁊ ob hoc legatuꝫ adimitur tacite.in.l.filio.§.seia.nu.1.ff.de adi.leg.fo.103.

3 Inimico suo cauere an quis cogat̄.in.l.ij.nu.24.ff.fol.ma.fo.5.

2 Inimicitia repellit testem.in.l.testiū.nu.2.ff.de testi.fo.152.

Inimicitia cadit i muliere.in.l.vnica.nu.6.C.de his q̄ se defe.li.x.fo. 10.

3 Inimicitia ē cā excusatiōis tutoris.i.l.athlete.nu.2.ff.de excu.tu.f.74.

7 Inimicitie orte post litem impediunt examinationem.in aut.si dicatur in.ij.lec.nu.9.C.de testi.fo.151.

4 Inimicitie q̄ interuenerūt sine culpa legatarij nō sunt sufficiētes ad revocationē legati.in.l.cū tabulis.§.qñ.nu.1.ff.de his qb.vt indig.fo. 113.

6 Inimicitia superueniēs facto eius contra quē producitur non repellit testem.in.l.j.§.cū quis.nu.1.ff.de questio.fo.195.

6. **Iniuria** licet sit per partē remissa:tū iniurians pōt accusari ⁊ condēnari criminaliter ad penam imponendaꝫ fisco applicandam.in.l.j.§.vsq; adeo.nu.1.ff.de iniur.fo.137.
Iniuria qñ possit fieri in volētē ad hoc vt iniuriās nō puniat.ibi.nu.2.
Iniuria si fiat clerico:famulo:vasallo:ciuitan cōpetat actio epō:dño:ciuitati.in.o.l.j.§.idem ait.nu.1.ff.eo.fo.137.

1 Iniuria omnis q̄ fit a parente vsq; ad septimū gradum non presumit̄ ad iniuriandi.in.l.vt vim.nu.5.ff.de iusti.⁊ iure.fo.6.

6 Ex pluribus iniurijs factus si vna tm̄ prosequitur pōt aliam prosequi si reus nō apponit ⁊ cogit̄ actor oēs ponere in vno libello.in.l. ꝓtor edixit.§.si mihi.nu.3.ff.de iniu.fo.138.

6 Iniuria q̄ non est atrox pōt opponi cōtra agentē actione iniuriarum. in.l.pretor.§.si dicatur.nu.5.ff.de iniur.fo.138.

3 Iniuriam factam filio per cōiunctos pater non remittit.in.l.luci⁹.nu.1. ⁊.3.ff.sol.ma.fo.27.

1 Quilibet pōt cōqueri de iniuria sibi facta.in.l.i.§.hui⁹ studi⁹.nu.2.fo.5.

1 Dicēti te cōmisisse aliq̄ crimē licite dicis tu mētiris.in.l.mutari.§.si et si aduersarius.nu.1.ff.de procu.fo.104.

7 Iniuria illata clerico est crimē publicū:iō ab oīb⁹ deducit̄ i iudiciū ⁊ ēt p iudicē ex offō p tali iuria,pcedi pōt.i.l.si qs.nu.1.C.de epi.⁊ cle.f.28

6 Iniuria leuis dicit̄ leue delictū.nu.8.ff.de accu.fo.158.
Iniurias funera defunctorum qua pena puniat̄.remissiue in aut.vt defuncti seu fune.nu.3.fo.27.
Iniuria facta socio meo in itinere an videatur facta mihi:⁊ licite ꝓpulsem.ibi.nu.7.
Iniuriam factam proximo vel vicino meo an licite repellam ⁊ eum defendam.remissiue.ibi.nu.8.

6 Iniurie remissio q̄ nō requirat partis presentiam:q̄ ex bono vel equo introducta est actio:ita eadem equitate remittitur.in.l.non solum.§.iniuriarum.nu.2.ff.de iniur.fo.139.
Iniuria nō videt remissa ex eo solo q̄ quis tanq̄ bon⁹ christianus fuit cōfessus peccata sua.ibi.nu.3.

4 Iniuria dicitur inferiori qñ alicui dicitur quod est spurius ⁊ natus ex monacho.in.l.turpia.nu.4.ff.de leg.j.fo.16.

6 Iniuria facta vni qñ noceat alteri.in.l.exceptiōe.nu.1.ff.de fideiuss.f.81.

6 Iniuriarū pōt conueniri qui cōtra me egit ciuiliter calūniosa.in.l.si qs repetere.§.si stellionatus.nu.1.ff.ad turpil.fo.191.

1 Iniuria estimatur atrox ex aspectu per iudicem vel peritos.in.l.ij.nu. 3.ff.de fer.fol.71.

6 Iniuria fit tribus modis alicui existēti in domo vel castro.in.l.in eadē §.eadem lege.nu.1.ff.ad.l.iul.de vi publi.fo.178.

6 Iniuria si plures inferunt vni oēs tenētur.in.l.ꝓtor ait.§.si ad plures. nu.3.ff.de sepul.vio.fo.144.

6 Iniuria in corpus an sit scindere vestes.in.l.sed ⁊ est questionis.nu.1.ff. de iniur.fo.138.
Iniuria facta vni de consortio videtur toti consortio facta.in.l.cum scimus.nu.4.C.de agrico.lib.xi.fo.36.

1 Iniuria nō fit in volētem.in.l.quis.nu.3.ff.de in ius vocan.fo.58.

4 Iniuria a atrox que dicat̄.in.l.si qs.§.nō solū.nu.4.ff.de adi.leg. f.101.

8 Iniuria facta persone qñ dicatur crimen publicum.in.l.crminis.nu.1. C.de publi.vel priua.fo.124.

3 Iniuria modica videtur remissa.in.l.athlete.§.dat remissionem.nu.1.ff. de excu.tu.⁊ cu.fo.80.

6 Iniuria verba multa faciunt vnū cōuitiū ⁊ vnā vociferationem.in.l.itē apud.§.ait prētor.nu.1.ff.de iniur.fo.140.
Iniuriosum verbum quod dicatur.ibi.nu.3.
Iniuriosum verbum dicitur qñ dicitur tu mentiris.ibi.

Initium consideratur.in repe.l.cesar.nume.3.ff.de publi.et vecti.fo.55.

6 Initium quo ad locū ⁊ tps inspicit̄ in delictis.in.l.qō ait lex.§.qō ait lex nu.2.ff.ad leg.iul.de adul.fo.174.

7 Initium qñ inspiciat ⁊ nō finis ad bocvt detur restitutio minori aduersus sniam.in.l.j.nu.4.C.si aduer.rem iudi.fo.64.

6 Initium dr̄ illud totale tps qō dicit ad locum destinatum. in.l.fur est manifestus.nu.5.ff.de furtis.fo.120.

1 **Inobediētia** ois in quacūq; pte iudicij facta punit̄.i.l. vna.§.is vr̄.n.1.ff.si qs ius di.nō ob.f.56.
Inobediēs quis dicitur etiam in prima citatione:⁊ nō requirūtur tria edicta.ibi.nu.4.

Inopia dr̄ iustum impedimentū dandi fatalia in appellatio nibus.in aut.de his qui ingre.nu.3.fo.26.
Inopia an dicatur iustū impedimētum litis non prosequēde in cā appellationis.ibi.4.
Inopia q̄ cōtingat ex peregrinatione⁹.in aut.de exhibē.nu.6.fo.24.

5 **Inundatio** lꝫ nō priuet aliquē ꝓprietate possessione sic.i l.possideri.§.labeo.nu.1.ff.de acq.pos.fo.83.
Inundatio q̄ interrumpat prescriptionem.ibi.

5 **Inqlinus** nō pōt ꝓcuratorio nole dīi nūtiare nouū opus i.l.i puiciali.§.si ego.nu.2.ff.de ope.no.nū.fo.9.

5 Inquilinus lꝫ pro refectione possit expelli tū facta refectione dꝫ habitare.in.l.si duo.§.cum inquilinus.nu.1.ff.vti posside.fo.153.

5 Inquilinus q̄ habeat remediū edicti de damno infec.cōtra dīm nō cōtra alium.in.l.inquilino.nu.1.de dam.infec.fo.42.

3 **Inquisitio** an fileat fi pendēte inquisitione superueniat accusator.in.l.siue contra.§.qz.nu.14.ff. de libe. agno.fo.47.

7 Inquisitio nō est ius deducēdi in iudicio sed quidā modus in iudicium deducendi ius alij cōpetens.in.l.trāfigere.nu.15.C.de transac.fo.64.

8 Inquisitio vna fieri non pōt propter plura maleficia cōmissa in vna rixa de omnibus:⁊ vna denūtiatio quasi vnū factum reputetur.in.l.j.nu. 12.C.vnde vi.fo.94.

6 Inquisitio generalis de maleficio dicitur fieri qñ miles vel alius officialis mittitur ad videndum hominem vel vulnera:⁊ scribi facit.in.l.q fine.nu.2.ff.de questio.fo.200.
Vel qñ fama procedit de aliquo magno delicto ⁊ mittit̄ p vicinis.ibi.

6 Inquisitio q̄ fit ad priuatā vtilitatē ad crimē inueniendū fit tripliciter. in.l. ex lege.iulia.§.si publico.nu.4.ff.ad leg.iul.de adulte.fo.168.
Inquisitio generalis ad crimen inueniendū fit tripliciter.ibi.nu.5.
Inquisitio q̄ possit fieri ad crimen puniēdum ibi.nu.6.
Contra indicem inquirentem q̄ possint opponi oēs exceptiones q̄ pōt opponi cōtra accusatorem preter exceptionē:qz hꝫ magistrum:⁊ qō habeat plures reos delatos.ibi.nu.14.

4 Inquisitio formata contra titiū ptātem perusij procedit lꝫ vocetur sempronius.in.l.qui habebat.nu.1.ff.de re.dub.fo.108.
Inquisitio in ciuilib⁹ ad vtilitatē priuatorū nō est licita inquisitio nisi in cā suspecti tutoris ⁊ dationis tutoris.in.l.missi.nu.13.C.de exac.li.x.fol.12.

6 Inquisitio primo pōt fieri generalis secūdo specialis.in.l. lege iulia.§. mandatis.nu.1.ff.ad leg.iul.pecu.fo.187.

6 Inquisitio an debeat cōtinere annū:diem:locū:⁊ tempus cōmissi delicti remissiue in.l.libellorū.nu.20.ff.de accusa.fo.157.

6 Inquisitione inchoata:si accusator superueniat ante latā sniam an cesset inquisitio.in.l.si marit⁹.§.si aūt extranē⁹.nu.2.ff.ad le.iul.de adul.fo.169.

5 Inquisitio an tollatur accusatore superuenīcte.remissiue.in.l.in pronunciali.§.si vero.nu.5.ff.de ope.no.nū.fo.9.
Per inquisitionē ad vtilitatem priuatam in ciuilibus non procedit.in l.si vacantia.nu.6.C.de bo.va.lib.x.fo.8.
Inquisitio q̄ sit licita in ciuilibus ob publicam vtilitatē;in.l.missi.nu. 12.C.de exacto.lib.x.fo.12.

1 Inquisitio q̄ sit permissa.in.l.congruit.nu.3.ff.de offi.presi.fo.41.

2 Inquisitus pro maleficio ꝓ quo ex forma statuti imponitur pena pecuniaria ⁊ in defectum solutionis pena corporalis qñ sit fideiussoribus relaxandus.in.l.item liberatur.§.qui paratus.nu.3.ff.qui.mo pig.vel hy potheca.solu.fo.144.

2 Inqsitus de homicidio negat se occidisse ⁊ si appareat q̄ occiderit q̄ fecit ad sui defensionē audit̄.in.l.cū de indebito.nu.3.ff.de pba.fo.151.

5 Inquisitus a iudice de homicidio ex officio si syndic⁹ venit ⁊ denuntiat ⁊ pars accusat vna absolutio sufficit.in.l.de pupillo.§.si pluribus. nu. 4.ff.de ope.no.nunti.fo.13.

3 **Insinuatio** est facere redigi donationē in scriptis cōra iudicem.in.l.modestin⁹.nu.2.ff.de dona.fo.66.
Insinuatio pōt fieri cōra quocūq; iudice etiam non suo.ibi.nu.3.
Insinuatio an requiratur in donatione ob cām.remiss.ibi.nu.4.
Insinuatio pōt fieri post donationē factam extra iudicū.ibi.nu.5.
Insinuatio q̄ requirat̄ etiā si dicatur q̄ tot sint donationes quot sint genera terre ⁊ quot sint res in donatione deducte.ibi.nu.10.
Insinuationi an renuntiari possit.ibi.nu.11.

6 Inscriptio ⁊ subscriptio quomodo differant.in.l.si cui.numero.1.ff.de accusa.fo.159.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

5 **Inspicitur** quod euenire potest qñ psens status rei veri similiter tendit ad hoc.in.l. fmdum titianus. nu.2.ff.de exceptio.fo.165.
2 Inspicitur quid petatur non quid debeatur.in.l.nõ est nouum.nu.2.ff. de act.empti.fo.121.
5 Inspicitur qõ euenire põt de iure cõi non de iure spāli.in.l.ergo.ℊ.si is qui.nu.1.ff.de fideicom.lib.fo.74.
3 Inspicitur illud qõ est in aptitudine ⁊ nõ in actu.in.l.i.ℊ.vsq̃adeo. nu. 3.ff.de tute.⁊ ra.distra.fo.88.
6 Inspicitur semper q̃ actum fit tacite vel expresse.in.l.semper in stipulatio.nu.1.ff.de regu.iur.fo.261.
1 Inspicitur qõ fieri debeat licet factum fit.in.l.ius plurib⁹.nu.1.ff.de iusti.⁊ iur.fo.15.
7 Inspicere debemus id ad qõ res principaliter agit.in.l.cuꝫ proponas. nu.8.cõ me.cau.fo.92.
2 Inspicere debemus qõ euenire põt q̃ res est ordinata ad cām.in.l.si qs domũ.ℊ.hic subiungi.nu.1.ff.loca.fo.127.
5 Inspicere debem⁹ q̃liter leges loquũtur.in.l.ij.nu.1.ff.de ac.⁊ ob.f.174.
6 Inspici an debeat qõ prodest vel q̃ nocet.in.l.ex quibusdã.ℊ.si qs palã nu.1.ff.de iure fisci.fo.230.
4 Inspici debet id in quo quis magis versatur.in.l.seruus.ℊ. lecticarijs. nu.1.ff.de leg.iij.fo.67.
2 Inspici quãdo possit q̃ principaliter agitur.in.l.si quis nec cām.nu.6. ff.si cer.pe.fo.7.
2 Inspici quando debeat id qõ ab vna parte agitur.in.l. si ego.nu.2. ff.si cer.pet.fo.16.

6 **Instantia** cause ciuilis continuatur in heredem vniuersalẽ non criminalis:⁊ qñ cause appellationis.in.l.si eum.nu.2.ff.de fideiusso.fo.74.
Instātia cepta cũ defuncto transit in fideicõmissarium:non tñ cepta cuꝫ herede.ibi.nu.3.
Instantia qñ transeat in singularem successorem.ibi.nu.4.
Instantia potest cedi.ibi.
Instātia transit in eum in quem res vel actio de necessitate trāsit: secus si nõ transit de necessitate.ibi.
6 Instātia cause criminalis qõ non transeat ad heredes accusatoris.in.l. diui fratres.nu.1.ff.de accusa.fo.163.
7 Instantia peremptа actio manet perpetua.in.l.si.numero.3.C.si tu. vel cu.inter.fo.94.
8 Instātia cõmunis an remanebit vtriq; reorũ credendi si post litem contestatam factam ab vno reorũ credendi instātia cause perijt.in aut.boc ita.nu.42.C.de duo.reis stipu.fo.113.
4 Instātia de vno ad aliũ qualr trāsferat.in.l.i.nu.4.ff.ad treb.fo.142.
3 Instātia iudicij cepta non trāsit in fiscum.in.l.si constāte.ℊ.si bona.nu. 1.⁊.4.ff.sol.mat.fo.23.
Instantia cepta cum filio trasit in patrem.ibi.nu.3.
Instātia cause principalis an currat qñ stat per iudicem quominus cā expediatur.in.ℊ.ad hec.nu.3.in auf.de appel.fo.22.
Et quid qñ stat per aliũm.remissiue.ibi.nu.4.
8 Instantia perempta qui effectus durent:⁊ qui pereāt.in.l.ij.nu.4.C.de fruc.⁊ lit.expen.fo.77.
6 Instātia cepta si per alterũ ex correis credẽdi periit:q̃ nõ permittitur preoccupatio.in.l.ex duobus.nu.14.ff.de duo.reis.fo.63.
4 Instātia si ex forma statuti pereat termino quinq; mensiũ nisi steterit p actore sufficit actorẽ semel interpellasse iudicẽ vt non stet p eũ.in.l. titia ℊ.vsuras.nu.4.ff.de leg.ij.fo.47.
Instantia in quo casu finitur tribus mẽsibus.in.l.generali.nu.8.C.de decurio.lib.x.fo.17.
7 Instātia ⁊ cause qñ videatur renũtiatuꝫ per temporis lapsum.in.l.post q̃.nu,3.C.de pac.fo.50.
7 Instantia licet fit perempta officium tñ iudicis durat vt possit hoc declarare ⁊ partem in expensis condẽnare.in.l.properandũ.ℊ.illo proculdubio.nu.4.C.de iudi.fo.111.
Instātia q̃ non currat in emergentibus ante litem contestatā. in.l.litibus.nu.12.C.de agrico.lib.xi.fo;36.
8 Instātia perẽpta superest offīo iudicis ad ordẽnandũ partẽ in expensis in.l.nouerint.nu.1.C.vt crimi.ℊstio intra.cer.tem.ter.fo.126.
7 Instantia si tempus statuit iudici non est pempta:secus si statuatur instantie:⁊ cā intra tempus non fit expedita.in.l.i.nu.3.C.vt om.iudi. tam ciui.q̃ milita.fo.42.
6 Instātia appellatiõis in cā criminali qũo primaꝝ accusatore mortuo appellatione pendẽte.in.l.libellorũ.ℊ.si accusator.nu.9.ff.de accu.fo.158.
Instātia cepta in cā naufragij quanto tempore duret.in.l.si quis.nu.1. C.de naufra.lib.xi.fo.26.
Instantia prima põt restaurari per restitutionem in integrum.in.l.vnica.nu.9.de sen.aduer.lib.x.fo.7.
1 Instātia cõpromissi perit triẽnio.in.l.si de meis.ℊ.ex cõpromisso.nu.3. ff.de arbitris.fo.147.
1 Instātia compromissi ad heredẽ non trāsit etiā si sit in cā cõclusum.in.l. diem proferre.ℊ.si heredis.nu.2.ff.de arbi.fo.148.
Instātia cause an trāseat ad heredes.in aut.vt litigātes. nu.5.fo.52.
6 Instantiam cepta per procuratorem an dñs prosequi possit.in.l.si pro curatore.nu.1.ff.an per ali.cau.appel.fo.228.
Instātia q̃ non currat in executionib⁹ instrorum ⁊ sententiarũ ⁊ ibi an hoc sit verũ.in.l.litibus.nu.11.⁊.13.C.de agricolis.lib.xi. fo.36.
6 Instātia nona qõ opus sit cõtra fideinssorem de defendẽdo.in.l. si quis apud.ℊ.si plures.nu.2.ff.iudi.fol.fo.109.
7 Instātia perempta que acta pereant.in.l.properandũ.ℊ.⁊ si quidẽ. nu. 14.C.de iudi.fo.111.
4 Instantia cepta per heredem de nouo non transit in cessionarium.in.l. cum heredibus.nu.1.ff.ad treb.fo.151.
4 Instātia cepta cũ herede restõne facta contra ipsum ⁊ eius heredeꝫ durat.in.l.lucius.ℊ.rogatus.nu.1.ff.ad treb.fo.157.

6 **Instigantes** ad accusandũ q̃ teneātur de crimine calũnie ⁊ turpilliani.in.l.accusatorum.ℊ.icidit. nu.1.ff.ad turpil.fo.190.
Instigator q̃ possit accusationẽ ꝓseq etiā accusatore desistẽte.ibi.nu.2.
6 Instigatio dicit qui probationes accusatori parat.in.l.in senatus.nu.1. ff.ad turpil.fo.101.

4 **Institutio** ⁊ legatum qñ est prō non scripto facto heredis substitutio ⁊ fideicõmissum remanet in suo robore.in.l.j.nu.1.ff.de bis q̃ pro scripto habẽ.fo.110.
4 Institutio heredis si continet personam incertam qñ valeat.in.l.qdam nu.3.ff.de reb.dub.fo.104.
3 Institutio an necessario precedere debeat substitutionem vulgarẽ.in.l. j.nu.16.ff.de vulga.⁊ pupilla.fo.134.
Institutus si decedat ante aditam hereditatẽ ⁊ transmisit ius deliberādi qõ ius prefertur substituto.ibi.nu.20.
Institutus si est indignus nec adijt hereditatẽ fiscus admittit ad hereditatem excluso substituto.ibi.nu.26.
Institutus ⁊ substitutus quib⁹ casibus concurrant.ibi.nu.27.
Institutus in primo gradu põt esse heres:sed nõ eodem modo quo defunctus voluit an ipse institutus admittatur vel substitutus vulgaris. ibidem nu,29.
3 Instituo verbum trahitur ad substitutionẽ directam.in.l. qui liberos. ℊ.hec verba.nu.8.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.141.
7 Institutio heredis facta in testõ condito iuxta disposnez.l.i.C.de sacrosanc.eccle.q̃.d.l.beneficio sustineatur,in repe.l.j.nu.43.C.de sacrosanc. ecle.fo.11.
5 Institutio facta de aliquo sub conditione si decerit.ℊ.filio incapaci non valet.in.l.q̃ cõditionis.nu.4.ff.de dona.cau.mor.fo.72.
3 Institutio facta de filio ⁊ nepote iam nato an intelligat q̃ admittat ordine successiuo.in.l.gallus.ℊ.quidem.nu.4.ff.de libe.⁊ posthu.fo.106.
8 Institutio si est facta de monasterio cũ ꝺditione si recipiat talẽ i monachũ valet institutio ⁊ ꝺditio reiicit.in.l.ij.nu.3.C.de instit.⁊ substi.fo.20.
3 Institutio facta de filijs nõ cõprehendit quẽ testator credebat mortuũ. in.l.si quis ita.nu.3.ff.de testa.tute.fo.51.
4 Institutio facta de ecclesia fratrũ minorum valet:⁊ ciuitas põt petere. in.l.ciuitatibus.nu.1.ff.de leg.i.fo.29.
Institutio heredis irritatur qñ in exheredatione cā exheredationis inseritur sed non probat per heredem.in.ℊ.sine igitur.nu.4.in aut. vt cũ de appella.fo.48.
8 Institutio in re certa an remaneat valida testõ irritato ex cā preteritionis vel exheredationis.in aut.ex cā.nu.15.C.de libe.prete. fo.28.
Institutio facta de captiuis seu pauperibus valet.in.l.si qs ad declinādam.nu.1.C.de epis.⁊ cle.fo.29.
3 Institutio facta de monacho cuꝫ hoc q̃ nihil acquiratꝫ monasterio non valet.in.l.si alienũ.nu.1.ff.de here.insti.fo.128.
3 Institutio facta de pauperibus eligendis per guardianũ minorum an valeat.in.l.captatorias.nu.j.ff.de here.insti.fo.129.
Sicut qs non põt astringi ad instituendũ metu penecita nec spe premij in.l.ille ait.nu.1.eo.titu,
3 Institutus sub cõditione potestatiua duplex scientia requirit vt possit adire.in.l.sed ⁊ si.ℊ.sed ⁊ si.nu.1.ff.de acqui.here.fo.163.
3 Institutio facta de filio si intrauerit monasteriũ an valeat.in.l. si. nu.6. ff.de condi.insti.fo.159.
4 Instituto admisso per bonorum possessionez scõm tab.q̃ non sit locus substõni vulgari.remissiue.in.l.in cõditionibus. ℊ. si patronus.nu.1.ff. de condi.⁊ demon.fo.121.
Instituto sub cõditione potestatiua põt non solũ statui tps vti impleat conditionẽ:sed etiā infra qõ adeat hereditas,in.l.si qs instituatur.ℊ.sed si bonorũ.nu.2.ff.de here.insti.fo.123.
3 Institutio an possit fieri vno vbo.in.l.instõ.nu.4.ff.de ꝺdi.insti.fo.158.
3 Instituti si est aliqs in semisse vsq̃ ad pascha:alius in eodem semisse post pascha:alius in alio semisse simplr⁹: an talis institutio valeat.in.l. hereditas.nu.4.ff.de here.insti.fo.126.
Institutio facta de aliquo vsq̃ ad pascha ⁊ q̃ nullo modo vlteri⁹ possit esse heres q̃ non tenet.ibi,nu.5.
Institutus in re certa nõ habeẽ loco legatarij:nec vere est heres:sed est tertia spes de p se participās de vtroq;.in.l.ex facto.nu.1.ff.ō here.insti.
Institutus in re certa bꝫ ius accrescendi:⁊ põt capere rem sua autoritate.ibi nu.2.
Institutus in re certa decedens ante agnitionem illā transmittit sicut legatarius.ibi.nu.3.

Institutio de

Institutio de re certa rupto testamento quando confirmetur. per auc. ex causa.C.de libe.prete.ibi.nu.4.
2 Institutus in re certa bꝫ portionẽ coheredis istituti in reliquo mortui quẽ testator putabat viuere.in.l.seruo.nu.2.ff.de cõdi inde.fo.62.
1 Institutus potest ex causa habere querelam inofficiosi testamenti.in.l. papinianus.ℊ.quarta.nu.1.ff.de inoffi.testa.fo.160.
3 Institutus qñ repudiauit bono.pos.fm tab.⁊ vult de iure ciuili venire substitutus etiā excluditur.in.l.j.nu.53.ff.de vulg.⁊ pup.fo.136.
Institutus si sub conditione noluit parere cõditioni substitutus admittitur.ibi.nu.54.
4 Institutus pure ⁊ rogatus pure an possit penitere.remissiue.in.l.si patroni.ℊ.sed nec illud.nu.2.ff.ad treb.fo.152.
Institutus in re certa dato alio herede vniuersali instituto lz habeat loco legatarij tamen ⁊ testamẽtum impugnari non possit habetur loco heredis.in.ℊ.siue igitur.nu.12.in auf.vt cum de appel.fo. 49.
8 Institutus in re certa habeẽ loco legatarij qñ alius reperiẽ vniuersaliter vel in quota institutus.in.l.quoties.nu.1.C.de here.insti.fo.19.
Institutus in re certa nullo dato coherede non est heres neq; legatari⁹ sed tertia species.ibi.nu.2.
3 Institut⁹ ⁊ substitut⁹ qñ ꝺcurrāt.i.l.quādin.nu.4.ff.de acq.her.fo.176.
3 Institutus vt det monacho vel alteri religioso qua actione cõueniatur in.l.quidam cum filium.nu.2.ff.de here.insti.fo.127.
3 Instituti ⁊ substituti concursus admittitur ꝓpter iuris cõmunis repugnantiam.in.l.si pater filium.nu.1.ff.de here.insti.fo.127.
Institutus si fuit in testamento liber qnem testator credebat seruuꝫ cui hereditas queritur.ibi.nu.2.
Institutus si fuit paterfa.qui erat filiusfa.cui acqratur hereditas:⁊ sic an sit idem in filiofa.q̃ in seruo.ibi.nu.3.
3 Instituo pauperes christi quos titius eliget:valet talis institutio.in.l.illa institutio.nu,9.ff.de here.insti.fo.125.
Institutus si bꝫ coheredem institutum sub cõditione an interim institutus pure sit heres insolidum.in.l.si qs ita scripserit.nu.1.eo.titu.
8 Instituti plures cum adiectione nominis distributini:qulibet vocatur in virilem.in.l.si.nu.1.C.de impu.fo.24.
4 Institutus sub conditione vel ad idem an possit cogi adire ⁊ restituere ante.in.l.sed ⁊ si.nu.3.ff.ad treb.fo.146.
Item an possit adire sponte ⁊ restituere.ibi.nu.4.
Institutus pure ⁊ rogatus restituere sub conditione quãdo possit cogi adire ⁊ restituere.ibi.nu.5.
An talis possit adire sponte ⁊ restituere.ibi.nu.6.
3 Institutus in beneficio non administrat nisi ponaꝫ in quasi possessione administrationis.in.l.legitimos.nu.4.ff.de legi.tut.fo.54.
4 Institutus ex re certa eo casu quo hereditas pertinet ad eum ⁊ si actiones ad eum transeunt potest cogi adire ⁊ restituere.in.l.cogi.ℊ. sed ⁊ similes.nu.1.ff.ad treb.fo.147.
8 Institutus habet bonorum possessionem contra tab.beneficio preteriti.in.l.si.nu.4.C.de bo.pos.contra tab.fo.9.
4 Institutus an repellitur ab institutione ꝓpter graues inimicitias cuꝫ testatore ortas.in.l.ex parte.nu.1.ff.de adi.leg.fo.102.
4 Institutus alternatiue sub duabus cõditionibus cõtrarijs ⁊ in diuersis portionibus pro qua portione petet bonorum possel.in.l. si ita scriptum.nu.1.ff.de bo.pos.fm tab.fo.191.
3 Institutus quãdo est vẽter ⁊ filius datus coberes p qua parte erit heres filius.in.l.cũ quidam.ℊ.sniũ heredẽ.nu.2.ff.de acq.here.fo.172.
3 Institut⁹ sub ꝺditione impossibili an possit adire hereditatẽ de iure ciuili vel petere bo.pos.de iure ꝓtorio.in.l.j.nu.11.ff. de cõdi.insti.fo.156.
4 Institutus si est vnus pure ⁊ alius sub cõditione an institutus pure habebit totum.in.l.plane.ℊ.si coniunctum.nu.2.ff.de leg.j.fo.12.
3 Institut⁹ si decedat testatore sciẽte ⁊ nõ hñte tps ad puidẽdũ cõseruat libertas ⁊ hereditas.in.l.neq; emℊ.cũ miles.nu.3.ff.de test.mili.fo.161.
3 Institutus in fundo ⁊ ꝓhibitus plus petere nõ posse nullo alio herede instituto nõ est heres.in.l.quoties.ℊ.si duo.nu.1.ff.de her.insti.f.122.
3 Institutus si reputat vno iure ⁊ vult venire alio quando ei preferatur substitutus.in.l.nec his.ℊ.heres.nu.3,C.de acqui.here.fo. 168.
6 Institutus filium etiam ex modico non incidit in penam.in.l.quidam cum filium.nu.14.ff.de verb.obli.fo.53.

8 **Institor** ⁊ exercitor possunt cõueniri ex eorum contractibus item preponens ⁊ quilibet eorũ insolidum an dicantur duo rei insolidũ.quod non:sed vnus tenetur principaliter:alter accessorie.in aut.boc ita.nu.12.C.de duo.reis stip.fo.11.
6 Institor societatis in qua sunt plures socij qualiter acquirat.in.l.si seruus.nu.3.ff.de stipu.ser.fo.68.
2 Institorẽ ꝓponere vr qs ex sola patientia.in.l.si.nu.1.ff.qõ cũ eo.fo. 95.

1 **Instrumentum** publicum dicitur quod soli credit sine alio adminiculo.in.l. si quis in repe.ℊ.si initium.nu.5.ff.de eden.fo.76.
Requisita ad essentiam publici instrumenti que sint statim consuetudini eorum.ibidem.nu.6.
Instrm si fit inter nõ christianos fit innocatio dei ipsorũ.ibi.nu.7.
Instrumentũ nõ vitiatur si omittitur innocatio diuini nois.ibi.
Instrumentum si reperiatur confectum in protocollo de mẽse ianuarij cum appositione annorum domini:⁊ sic diuersa instrumenta confecta de mense maij augusti ⁊ septembris:⁊ postmodum alia instrumenta cõfecta de mense ianuarij sine appositione annorũ dñi instrumẽtum non valet:nec intelligitur de anno sequenti.ibi nu.11.
Instrumento an sufficiat fuisse appositam diem per relationem ad aliquem actum.ibi.nu.17.
Instrumentũ si dicat confectũ die natiuitatis dñi vel die paschatis vel veneris sancti ⁊ nõ apponaꝫ mẽsis an valeat instrm.ibi.nu.23.
Instrumenti solennitas que debet esse communis omnibus instrumentis si reperitur scripta in cooperta libri an dicatur cõmunis ad omnia instrumenta in libro descripta.ibi.nu.36.
6 Instrumentum nõ vitiatur si erratur in indictione:qua apposita nõ cõcordat cũ annis domini.in.l.si librarius.nu.6.ff.de reg.iur.fo.262.
Si non apparet an sit erratum in annis domini vel in indictione presumitur erratum in indictione.ibi.nu.7.
7 Instrumentum fuisse scriptum manu alicuius probatur eius dicto vel per cõparationem literarũ.in.l.in exercendis.nu.1.C.de fi.instru.f.156.
Instrumento statur in dubio.ibi.nu.2.
Instrumenti testes omnes si dicunt non fuisse presentes in instrumento reprobant instrumentum.ibi.nu.3.
Instrumentum vacillare facit dictum vnius testis in instrumẽto ascripti.ibidem.nu.4.⁊.7.
Instrumenti testes omnes si dicant se non fuisse presentes instrumento non dicuntur singulares.ibi.nu.5.
Instrumentum reprobatur si duo testes instrumentarij dicunt se nõ interfuisse instrumento.ibi.nu.8.
Instrumenti testes si dicunt se nõ recordari an fuerint presentes stat instrumento.ibi.nu.10.
Instrumẽtũ reddit falsum si aliter sit factũ q̃ scriptũ.ibi.nu.12.
Instrumentũ subscribens qñ possit illud reprobare.ibi.nu.13.
Instrumentum vt reprobetur quot testes requirantur.ibi.nu.14.
7 Instrumentum solutionis quod ita pertineat ad creditorem sicut ad debitorem.in.l.plures.nu.1.C.de fi.instru.fo.157.
Qui soluit põt petere a creditore vt sibi faciat instrumentũ.ibi. nu.5.
7 Instrumentum solẽniter publicatum quando aliquis produxit non cogitur protocollum exhibere nisi velit illud de falso redarguere.in.l.cum quidam.nu.2.C.de fi.instru.fo.158.
7 Instrumentum quãdo negatur quis habeat probare.in.l.j.nume.3.C. de iureiuran.fo.106.
Pro instrumento quando presumatur.ibi.nu.4.
4 Instrumentũ si a principio producitur nõ cancellatũ nec vitiatũ si postea appareat vitiatũ nõ nocet.in.l.una.nu.2.ff.si tab.test.nul.egta.f.164.
1 Instrumentum factum in territorio ex forma statuti valet etiam extra territorium.in.l.nec ei.ℊ.eorum.nu.8.ff.de adop.fo.27.
Que fides adhibeatur publicis instrumentis quãdo in dubium revocatur.de eo in.ℊ.sed ⁊ si.nu.10.in auf.de instru.cau.fo.32.
Quanta fides resultat pro instrumento publico cõparatione facta. vbi quod plena.in.ℊ.sed ⁊ si.nu.11.in auf.de instru.cau.fo.32.
Instrumentum productum de longinquis partibus si negatur quaꝫ fidem faciat:⁊ qualiter succurratur producenti.in.ℊ.sed ⁊ si.nume.12. in auf.de instru.cau.fo.32.
Si contra instrumentum de longinquo confectum quod producit negatur illum qui scripsit fuisse notarium:quid probet producens. remissiue.in.ℊ.sed ⁊ si.nu.13.in auf.de instru.cau.fo.32.
6 Instrumentum in quo apparet q̃ titius fecit sempronio presentem ⁊ stipulantem in causa donationis vsufructuarũ omnium bonorum quod valeat.in.l.stipulationũ.ℊ.stipulatio.nu.3.ff.de verb.obli.fo.9.
6 Instrumentum quarentigiatum si cõtinet vnũ in obligatione aliud in solutione facultas soluendi durat donec petatur execution vel quasi contestetur lis super executione.in.l.si quis.nu.4.ff.de solu.fo.93.
5 Instrumentũ factũ a syndico constituto ab adunantia generali que põt legem cõdere habeẽ pro lege.in.l.si se nõ.ℊ.actor.nu.9.ff.de re iu.f.114.
7 Instrumentum quando possit exemplari extra iudicium de partiũ voluntate.in aut.si quis.nu.5.C.de eden.fo.47.
Instrumentum exemplatum per tres vel quatuor notarios asserentes se vidisse ⁊ auscultasse instrm quando fidem faciat.ibi.nu.7.
7 Instrumentum scriptũ a notario sed nõ publicatum cozã testibus non presumitur instrumentũ.in.l.si interrogatione.nu.13.C. de vsur.fol.168.
Instrumentũ dictio q̃ tripliciter ponatur.in rubr.in auf.de instru.caute.nu.1.fo.31.
6 Instrumentorum appellatione veniũt testes.in.l.notionem.ℊ.instrumẽta.nu,1.ff.de verb.signi.fo.256.
Instrumẽtorũ noīe an veniãt acta.in.l.i.ℊ.edictiões.nu.2.ff.de edẽ.f.73.
6 Instrumentorum nomine continentur acta.in.l.in fraudem.ℊ.neq;.nu. 5.ff.de iure fisf.fo.233.
6 Instrumentum factum amico sub pena centum q̃ si ludet an debit centum.in.l.ex ea parte.ℊ.mulier.nu.1.ff.de ver.obli.fo.46.
Instrumẽtum factum qualiter equus mortuus fuit vel vulneratus qñ valeat.in.ℊ.bis quoq;.nu.10.in auf.vt lic.ma.⁊ auie.fo.50.
7 Instrumentum qñ facit mentionem de alio instrumento an tunc illud probet.in aut.si quis.nu.11.C.de eden.fo.48.
Si in instrumento venditionis rerum ecclesie dicitur precedẽtibus legitimis tractatibus ⁊ licẽtia episcopi non probat.ibi.nu.12.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

6 Instrumentum si continet q̃ titius promisit seio centum pro tali causa computato omni alio instrumẽto tunc inducitur nouatio. in.l. omnes res. nu.2. ff. de noua. fo.83.

4 Instrumentum in quo dicitur promisit dare cẽtum ⁊ illa centum posita sunt per notam importantem centum exequitur. in.l. sed cũ patrono. ℣. notis. nu.1. ff. de bo. pos. fo.163.
Instrumentum licet nõ probet contra fiscum ex eo quod nõ fuit subscriptum per notarium deputatum: probat tamen cõtra officiale. in.l. fisco. nu.1. C. de conue. fisc. lib. ℔. fo.5.

2 Si instrumẽto quis cõfitetur se habuisse mutuo centum intelligitur de presenti. in.l. certi condictio. ℣. si numos. nu.9. ff. si cer. pet. fo.12.

5 Instrumentũ si cõtinet cõduxit ⁊ precario rogauit: q̃ intelligit rogare ne possideat. in l. si quis ante. nu.3. ff. de acqui. pos. fo.85.

7 Instrumentum in quo quis confitetur se recepisse quod nõ recepit. probat q̃ ille promisit dare cui est facta confessio. in.l. si volũtate. nu.1. C. de do. promi. fo.183.
Instrumentũ scriptũ manu vnius notarij ⁊ subscriptũ ⁊ signatũ manu alterius an valeat. in. ℣. illud. nu.2. in aut. de tabel. fo.23.

1 Instrumentũ de quo est facta mentio in libello dz edi ante litem contestatam: nisi esset etiam penes reũ. in.l. si reum. nu.1. ff. de eden. fo.74.

7 Ex instrumento venditionis in quo *continetur* quod titius vẽdidit fundum sed nõ dicitur de pretio q̃ agi non possit. in.l. si interrogatiõe. nu.10. C. de vsur. fo.168.
Instrumentum vẽditionis repertum in protocollis notarij suo pretio nõ potest publicari. in.l. si interrogatione. nu.10. C. de vsur. fo.168.

4 Instrumentũ qõ dz executioni mãdari intelligitur de rite facto. in.l. nõ putauit. ℣. nõ queuis. nu.3. ff. de bo. pos. cõtra tabu. fo.167.

3 Instrumentum fuisse factũ in domo talis non sufficit absq; eo qõ dicat in tali sala seu camera quãdo actus qui geritur põt vnifomiter geri in tota domo. in.l. de pupillo. ℣. qui nũtiat. nu.3. ff. de ope. no. nũt. fo.13.

3 Instrumentũ probat scriptũ manu alicuius vel eius dicto si vinit per cõparationẽ. in.l.j. ℣. si qs neget. nu.5. ff. quẽad. testa. ape. fo.185.
Instrumentum reperiebatur si omnes testes in instrumẽto descripti contradicunt instrumento. ibi. nu.6.
Instrumentũ q̃ subscripsit illud impugnare põt: ⁊ quo. ibi. nu.11.

3 Instrumentum falsũ redarguere volẽs circa diẽ ⁊ cõsulem põt petere vt dicat cũ die ⁊ cõsule. in.l.ij. ℣. die. nu.3. ff. quẽad testa. ape. fo.186.

8 Instrumẽtum in quo notarius posuit. ℔. p decẽ. c. pro centum an probet. in aut. sine. nu.1. C. de testa. fo.17.

5 Instrumentum nõ probat traditionem possessionis nisi fiat in ꝛspectu fundi. in.l. predia. nu.1. ff. de acqui. pos. fo.94.
Instrumẽtum in quo dicit q̃ pretium ei dedit ⁊ numerauit non redarguitur de falso lꝫ testes qui interfuerũt instrumẽto dicant q̃ nulla mercatio interuenit q: illa verba verificantur ex actu ficto. ibi. nu.3.
Instrumentum narrãs solẽnitatem interuenisse nõ probat q̃ interuenerit nisi potuerit adhibere eodem loco ⁊ tempore cõfecti instrumenti. in.l.j. nu.4. C. de fi. instru. lib. ℔. fo.6.

7 Instrumentũ subtrahenti nõ prodest habere ipsum cancellatum. in.l. si de possessione. nu.1. C. de proba. fo.148.
Instrumentum qui probat subtraxisse facit contra ipsum plenam fidẽ. ibidem. nu.2. ⁊. 4.
Instrumentũ qui dz cancellatũ qñ presumat liberatus. ibi. nu.3.
Instrumentum furto subtractum an sufficiat probare ad probationem seruitutis. ibidem. nu.5.

1 Instrm cõe dz edi cũ die ⁊ ꝛsule. in.l.j. ℣. editiões. nu.4. ff. õ edẽ. fo.74.
Instrumentum commune quod dicatur. ibi.
Instrumentum propinum editur cum die ⁊ cõsule. ibi. nu.5.

7 Instrumentum depositi habet executionem paratam de iure cõi sicut res indicata. in.l. si quis. nu.3. C. depo. fo.171.

1 Instrumẽtum qualiter debeat fieri quãdo est cõtentio super aliquo contractu cõuentionali tunc fit secũdum cõsuetudinem ⁊ omnia ꝛsueta sunt apponenda. in.l. de die. nu.5. ff. qui satis. cog. fo.64.
Instrumentũ debiti si reperitur cancellatum tam penes creditorẽ quã debitorem quando ex hoc presumatur liberatio. in.l.ij. ℣. sed etiam. nu.4. ff. de pact. fo.80.
Instrumentum in quo duo erant obligati si detur alteri ille videtur liberatus ⁊ donata actio contra alium. ibi. nu.5.
Instrumẽtum quod mihi debitori tradidisti tibi reddidi videor in prisinam obligationem me reponere. ibi. nu.6.
Instrumenta plura si sint facta de vna re ⁊ vnum sit redditum videtur facta liberatio debiti. ibi. nu.7.

2 Instrumentum continens plura capitula si producitur possum accepta re que faciunt pro me ⁊ refutare que faciunt contra me. in.l. publia mevia. ℣. titius. nu.4. ff. depo. fo.104.

8 Instrumentum licet de pignore nõ sit cõfectum nihilominus creditor habet plenum ius. in.l. si vgor. nu.1. C. de pig. fo.103.

3 Instrumentum aliquod exemplans ⁊ apponens ibi suum signum tale exemplum plene probat contra exemplatẽ. in.l.ij. ℣. si dubitetur. nu.5. ff. quemadmo. testa. ape. fo.186.

1 Instrumentũ qui habuit ⁊ amisit nõ põt a notario petere vt iterum sibi det nisi causa cognita. in.l. si quis. ℣. nec iterũ. nu.1. ff. de eden. fo.78.
Instrm amissi renouatio dz fieri de precepto iudicis. ibi. nu.2.

Instrm antiquũ vel destructũ renouat de precepto iudicis. ibi. nu.3.
Instrumentum datum per notarium parti minus perfectum pars potest petere vt iterum sibi detur. ibi. nu.6.

1 Instrumẽtũ si reperit in libro notarij cũ die ⁊ cõsule ⁊ relictis aliquib chartis nõ scriptis reperit aliud instrumẽtũ sine die ⁊ cõsule tunc dies appositus in primo instrumẽto nõ intelligit repetitus in sequenti. in.l. si quis. ℣. si initium. nu.6. in repe. nu.18. ff. de eden. fo.75.
Idẽ si incipit ponere annos dñi ⁊ dimisit spatiũ. ibi. ⁊ in repe. nu.19.
Idem si erroze est appositus dies ⁊ consul per errorem. ibi.

2 Instrumentum publicum potest scribi in tabulis de ligno ⁊ in chartis de papyro. in.l. in cõmodato. ℣. sicut. nu.7. ff. cõmo. fo.82.

4 Instrumẽtum si impugnam an ⁊ qñ possim ex eo fundare intentionem meam. in.l. post legatum. nu.6. ff. de bis qui. vt indig. fo.111.
Instrumentum qui dixit falsum an postea possit dicere verum: et ex eo intentionem suam fundare. ibi. nu.9.

2 Instrumentum vt fiat de eo quod conuẽtum est quomodo possit agi. in l. dedi tibi. nu.7. ff. de cõdi. cau. da. fo.40.

5 Instrumentum solutionis producere an sufficiat licet nõ dicatur ad defensionem. q̃ sic. in.l.ij. nu.5. ff. de excep. fo.164.

3 Instrm in protocollo si reperit imperfectũ vel appareat q̃ notarius nolebat plus scribere: q̃ nõ faciat fidẽ. in.l. si is q. nu.3. ff. de testa. fo.99.

2 Instrumẽtũ factũ inter duo facit semiplenam probationem pro tertio ibi nominato. in.l. admonendi. nu.32. ff. de inreiur. fo.34.
Instrumẽti ititulatio facta in margine in imbreniaturis notarij quam fidem faciat. ibi. nu.33.
Instrm carẽs indictione vel nõe pape quã fidẽ faciat. ibi. nu.34.
Instrm creditur propter loci distantiã cui alias nõ crederet. ibi. nu.42.

3 Instrumentum quod equinaleat duobus testibus quomodo intelligat in.l. heredes. nu.4. ff. de testa. fo.98.

5 Instrumentum guarentigie q̃ habeat vim sententie. in.l. cuz vnus. nu.11. ff. de bo. auto. iudi. pos. fo.136.
Instrumentum si est perditum potest peti q̃ iterũ reficiatur si alia probatio in scriptis nõ habetur. in aut. de here. ⁊ falc nu.19. fo.2.

4 Instrumentum treuge probat guerram precessisse. in.l. legata. nume. ff. de adi. lega. fo.102.

1 Instrumentum antiquum quando petitur vt renouetur vel exemplet vel quod amissum reficiatur debet pars citari que ex eo ledi potest. in.l. adoptio. nu.3. ff. de adop. fo.30.

8 Instrumẽtum in quo notarius nõ apposuit suũ signum ⁊ apocha mercatorum nõ subscripta licet sigillata. in.l. ad testium. ℣. si quis ex testibus nu.1. ff. de testa. fo.99.

4 Instrumẽtum lꝫ vitiet indictio omissa tamẽ indictio apposita corrupte nõ vitiat. in.l. nominatim. nu.1. ff. de cõdi. ⁊ demon. fo.122.

4 Instrumentũ pro se scribere lꝫ quis ꝓhibeatur tamẽ contra se nõ. in.l. nõ putauit. ℣. si quis sua manu. nu.1. ff. de bo. pos. cõtra tab. fo.167.

2 Instrumentũ reprobãdi modus qñ pecunia fuit data sed postea restituta. in.l. singularia. nu.25. ff. si cer. pet. fo.15.

4 Instrumentum fundi fundo instructo legato quomodo petatur. in.l. si cui fundum. nu.5. ff. de fun. instru. fo.81.

4 Instrumentũ cõtinens interesse vel aliquid incertum exequitur virtute statuti ac si cõtineret incertum. in.l.j. nu.16. ff. de leg. ij. fo.30.

6 Instrumentum cancellatum ⁊ inane probet debitum precessisse. in.l. qui tabulas. nu.5. ff. de furt. fo.122.

4 Instrumentum aliquod respicientia de proximo dicũtur in instrumẽto in.l. cum delanionis. ℣. afinã. nu.1. ff. de fun. instru. fo.83.

1 Instrumentũ nõ liquidũ quomodo exequatur ſtãte statuto quod instrumenta exequantur. in.l.j. nu.8. ff. de eden. fo.73.

1 Instrumẽtuz qõ reddit a notario parti nõ dicit originale: sed originale dicit qõ remanet notario. in.l. si qs. ℣. preto. ait. nu.2. ff. de eden. fo.78.

6 Instrm debiti si reperit cancellatũ quãdo probet debitũ precesisse ⁊ solutum. in.l. fullo qui ancillam. ℣. qui tabulas. nu.1. ff. de furt. fo.130.

7 Instrumẽtum si est falsum pro parte an sit falsum in totum. in.l. si ex falsis. nu.12. C. de transac. fo.72.

2 Instrm mutui in quo notarius dicit dedit ⁊ mutuauit q̃ nõ ꝓbet falsum licet testes deponãt q̃ tempore cõtractus nõ interuenit pecunia: secus si diceret dedit ⁊ numerauit. in.l. singularia. nu.22. ff. si cer. pet. f.15
Instrumẽtum carẽs solennitate debita non caret suspicione falsitatis. in.l. nulli nu.1. C. de nume. lib. ℔. fo.49.

6' Instrumẽtum falsum vel testes producẽs punit de falso si eis vtitur. in l.j. nu.2. C. de fi. instru. fo.154.

6 Instrm delens animo lucrandi sibi vel alteri tenetur furti: si alio iniuriãdi ⁊ nocendi creditori tenetur damni iniurie. in.l. qui tabulas. ℣. sed si quis. nu.1. ff. de furt. fo.122.
Instrumentum publicum q̃ probet ⁊ quando fienda sit comparatio. ℣. sed ⁊ si. nu.6. in aut. de instru. cau. fo.32.
Instrumẽtũ faciens mẽtionem alterius instrumẽti quam fidem faciat. remissiue. in. ℣. hoc super. nu.1. ⁊. 5. in aut. vt spon. lar. fo.51.

1 Instrumento venditionis tradito per emptorem venditori in quo erat cõstitutum nõ videtur res tradita sed ius in instrumẽto cõtentum. in.l. ab emptione. nu.8. ff. de pac. fo.93.
Que sunt illa que faciunt rem non esse integram seu contractũ integrũ. ibidem. nume. ii.

Instrumenta rei

8 Instrumenta rei legate quod remanere debeãt penes heredem. in.l. instrumẽta. nu.1. C. de fideicom. fo.45.

7 Instrumentorum amissio si probetur quam probationẽ facit. in.l. sicut iniquum. nu.1. C. de fi. instru. fo.155.
Homines valde experti magni aduocati vel notarij experti deponẽtes super tenore instrumenti plene probãt. ibi. nu.2.

7 Instrumento in scriptis cõfecto si quis cõfitetur se recepisse pecuniam quod etiam poterit apponere exceptionem nõ nu. pecunie. in.l. si ex cautione. nu.3. C. de nõ nu. pecu. fo.163.
Pars nõ potest cogi iterum facere instrumentum si de cõtractu apparet protocollum. in.l.ij. nu.1. C. de discusso. lib. ℔. fo.14.

7 Instrumenta communia debent esse apud digniorem. in.l. procuratores. nu.1. C. de eden. fo.47.
Instrumẽta an ab eo auferẽtur si dignior sit effectus vllior. ibi. nu.4.
Instrm qd cõtinere debeant. in.l. generali. nu.12. C. de tabu. lib. ℔. fo.24.

6 In instrumento venditionis rerum ecclesie dicitur precedentibus legitimis tractatibus per hoc non probatur q̃ intercesserint. in.l. si forte. nu.6. ff. de castren. pecu. fo.238.

7 Instrumenta si sunt relicta in manu iudicis an dicatur renuntiatum liti. in.l. postq̃. nu.9. C. de pac. fo.51.

1 Instrumenta confecta a notario vili quam fidem faciant. in.l. si quis. ℣. cogentur. nu.1. ff. de eden. fo.74.
Instrumẽtum cõtinens rasuras ⁊ cancellationes licet reddatur suspectum tamẽ ex subscriptione scribentis corroboratur. ibi.

6 Instrm deleto in quo erat debitum additionale an agere ad totum an fiet executio statim. remissiue. in.l. quidã tabularũ. nu.1. ff. de furt. fo.122.

7 Instrumenta confecta a notario extra territorium faciunt vbicunq; fidem. in.l.j. nu.35. C. de sum. trini. fo.7.

3 Instrumenta cause habens admittitur cum cautione rati. in.l. vulgo. nu.4. ff. de admi. tut. ⁊ cur. fo.62.
Instrumenta duo si reperiuntur eodem die cõfecta vnũ pro fisco aliud pro priuato presumitur precessisse instrumentum priuati. in.l.j. nu.8. C. de iure fis. lib. ℔. fo.2.
Pars cogitur facere iterum instrumentum si protocollum non apparet. in.l.ij. nu.2. C. de discusso. lib. ℔. fo.15.

5 Instrumenta guarentigiata si ex forma statuti habent executionẽ possunt per quẽcunq; iudicem executioni mandari. in l.a diuo pio. ℣. sentẽtiam. nu.8. ff. de re iudi. fo.119.

3 Instrumẽta ꝓducta de verbo ad verbũ si inseranꝰ in actis tunc faciunt fidem ppetuo. in.l. chirographus. nu.2. ff. de admi. tut. ⁊ cur. fo.68.
Instrumẽtum si est perditũ vel nõ reperit extẽsum in imbreuiatura notarij an possim cogere debitorem ad nouam ꝓmissionem. ibi. nu.5.

1 In instrumẽtis sunt apponẽda cõsueta. in pun. ffozum. nu.6.
Instrumenta cõfectionuz requirunt diem ⁊ consulem: secus si sit priuata scriptura. in.l.j. nu.5. C. de apoch. lib. ℔. fo.13.
Instrumenta debent scribi claris ⁊ apertis literis: ⁊ an p signa. in aut. de testa. imper. nu.2. fo.45.

6 Instrumenti tenor vt probet debet probari per ꝑsonas instructas puta per notarium iudicem vel iuristas. in.l. ex quibusdam. ℣. diuus. nu.4. ff. de iure fisci. fo.229.
Instrumẽtum fauore fisci potest probari per testes cões. ibidem.
Si ꝓbatur verũ furtũ instrumentorum tunc probatio de tenore instrumẽti per testes cõmunes facit fidem contra submittentem. ibi.
Instrumẽta fundi nõ possunt pignorari ex cõuentione. in.l. executores. nu.2. C. que res pig. obli. pos. fo.105.
Instrm antiqua ⁊ cõsumpta: quis petere põt q̃ renouenẽt: nisi sint adeo cõsumpta q̃ legi nõ possint. in aut. de here. ⁊ falci. nu.17. fo.2.

7 Instrumento quando possit per partes cõtradici. in.l.j. in.ij. lect. nu.4. ⁊. 15. C. plus va. quod agi. fo.158.

5 Instrumẽta alicuius notarij si sunt deposita apud aliquem cõtra illum potest agi vt exhibeat ⁊ inde instrumenta extrahantur. in.l. locũ habet ℣. si tabule. nu.1. ff. de tab. exhib. fo.143.

7 Instrumenti amissio: ⁊ sic casus: probatur iuramento. in.l. cum quidaz in.ij. lect. nu.4. C. de fi. instru. fo.158.
Instrumenta que celebrãtur per cõsilium ciuitatis debẽt dicere cõnoca to consilio ad sonum campane ꝛc. in quo fuerũt omnes vel maior pars in.l. vltima. nu.4. C. de pred. curia. lib. ℔. fo.18.

5 In instrumẽto vẽditionis facte a procuratore si dicatur qõ pecuniam in veritate recepit quã ꝛsſus fuit se in talẽ causam cõuertisse nec per hoc apparet in illam causam esse versum an sufficiat ad translationem dominij. in.l. a diuo pio. ℣. sed si emptor. nu.7. ff. de re iudi. fo.121.
Quid in procuratore ecclesie vel ciuitatis. ibidem.
Instrumẽta cõfecta ab eo qui diu se gessit pro tabellione an valeant. in l. barbarius. nu.6. ⁊ in repe. nu.8. ff. de offi. preto. fo.34.
Instrumẽta possunt confici in prima ⁊ in secũda persona. in aut. vt prepo. no. impe. nu.10. fo.24.
Instrm potest cõfici per verba presentis vel preteriti tpis. ibi. nu.11.
Consueta apponi in instrumẽtis si nõ apponantur instrumẽtum vitiatur. in aut. vt prepo. no. impe. nu.12. fo.24.
Unni oñi poni debent in instris. in aut. vt prepo. no. impe. nu.13. f.24.
Instrumẽta cõfecta ab aduocato tenẽt licet tabellionatus ofiicũ exercere nõ deberet. in.l. vniuersos. nu.2. C. de decurio. lib. ℔. fo.15.

Apponi que debeãt in instris. in aut. vt prepo. no. impe. nu.1. fo.21.

2 Instrumenti admicula probãtur per instrumenta. in.l. testiuz. ℣. item diuus. nu.2. ff. de testi. fo.151.

6 Instrumenta falsa producẽs q̃ possit vsq; ad sententiam de errore suo docere. in.l. diuus. nu.1. ff. de falsis. fo.186.
Instrm falsum ꝓducẽs vel falsas attestationes si abstinet ab vsu executatur nisi ꝓcurauerit fieri falsum vel vt testes dicerẽt falsum. ibi. nu.3.

2 Instra duo habens facta diuersis temporibus de eodẽ q̃ ex vtroq; dicitur possidere. in.l. singularia. nu.12. ff. si cer. pet. fo.14.
Instrumẽta dotalia de iure nõ requirũtur vt filij legitimẽt per subsequẽs matrimoniũ. in. ℣. tribus. nu.11. in aut. gb. mo. na. ef. sui. fo.37.

7 Instrumẽti comparatio ad quod instrumentũ fiat. remissiue. in aut. sed nouo iure. nu.3. C. si cer. pet. fo.135.

7 Instrumenta cõfessionata possunt exequi etiã in persona in diebus feriatis ob necessitatem hoĩm. in.l. oẽs. nu.2. C. de fer. fo.116.

4 Instrumẽto si quis in iudicio produxit an possit illud dicere inualiduz siue nullum. in.l. post legatũ. nu.2. ff. de bis q̃ vt indig. fo.111.
Instrm ꝓducens ignoraãter põt postea illud dicere falsum. ibi. nu.3.
Instra cõfecta a notario q̃ diu se ꝓ notario gessit ⁊ publicum offiũ exercuit an valeãt. in. ℣. alienationes. nu.3. in aut. de nõ alie. aut pmu. f.12.
Si negatur illum notarium esse qui confecit instrumẽtum quod de lõginquo producitur quis probabit. remissiue. in. ℣. alienatiões. nu.4. in aut. de nõ alie. aut permut. fo.12.

7 Instrumẽti amissio per iuramentum probabitur. in.l. emancipatione. nu.1. C. de fi. instru. fo.155.
Instrumenti contrarietas quando tollat probationem eius: ⁊ quib̃ stetur. in.l. scripture. nu.1. ⁊. 5. C. eo.

7 Instrumẽta qui nõ edit fisco in criminalibus nõ presumitur illa subtraxisse sicut in ciuilibus. in.l.ij. nu.9. C. de eden. fo.44.

6 Instrumẽta ⁊ acta qñ cõtra fiscum edantur. in.l. in fraudem. ℣. nec. in strumẽta. nu.1. ff. de iure fis. fo.213.

7 Ex duobus instrumẽtis scriptis i vna charta primo scriptũ presumit primo celebratum. in.j. cõsti. C. nu.18. de no. co. fa. fo.3.

2 Instrumẽta de nouo reperta possunt ꝓduci post cõclusum in causa etiã perẽptorio emanato. in.l. admonẽdi. nu.2. ff. de iureiur. fo.32.
Instra de nouo reperta ꝓducunt vsq; ad cõclusionẽ cause. ibi. nu.3.
Instrumẽta fuisse de nouo reperta ꝓbat per iuramẽtum. ibi. nu.4.

8 Instrumẽto obligato videtur obligata ea de quibus in instro fit mẽtio in.l. cum cõstet. nu.1. C. que res pig. obli. pos. fo.105.

4 Instrumẽto producto qñ quis possit partem acceptare ⁊ partem nõ. in l. aurelius. ℣. idem quesit. nu.1. ff. de liber. leg. fo.100.

8 Instrumẽto aliquo qui dicit se nõ vsurum ex hoc arguit instrumẽtum falsum. in.l. si falsos. nu.2. C. de fal. fo.125.

2 Quid est dicere in instrumẽto promisit dare liberam possessionem. in.l. si quis fundum. nu.1. ff. de act. emp. fo.126.
Instrumẽtorum productio an possit recipi a tabellione iudice absente. in.l.ij. nu.16. C. de iure fis. lib. ℔. fo.3.

6 Instrumẽta guarẽtigiata q̃ exequãtur etiam si cõtinent incertã quãtitatem declarata tñ prius quãtitate. in.l.j. nu.3. ff. iud. sol. fo.108.
Instrumẽta cõfecta a tabellione per alium tabellionem delegata an valeant. in. ℣. vt tamẽ. nu.1. in aut. de tabel. fo.23.
Instrumẽta tabellionis priuati officio an valeãt. ibi. nu.2.
Instro vnius qñ credatur. in. ℣. si vero. nu.3. in aut. de testi. fo.41.

3 Instrumenta confecta a notario suo an valeãt. in.l. lucius. nume. ff. de testa. mili. fo.162.
Instra post didicita testificata produci pñt. ⁊ ibi quod vsq; ad cause cõclusionem. in. ℣. quoniam vero. nu.3. ⁊. 32. in aut. de testi. fo.40.

5 Instrumẽta possunt produci notario de quo. in.l. si finita. ℣. iulianus. ff. de dam. infec. ibi. nu.19. fo.34.

2 Instrumenti tenor deperditi probatur per testes peritos. in.l.j. nu.27. ff. si cer. peta. fo.3.
Instrumẽta quietationuz debẽt causam cõtinere quãdo fiũt ab his qui donare nõ possunt. in.l.j. nu.2. C. de apo. pub. lib. ℔. fo.13.

5 **Insultus** dicitur cũ armis: lꝫ quis arma nõ exercuerit. in.l. idẽ est. ℣. armis. nu.1. ff. de vi ⁊ vi ar. fo.149.

6 Insultũ si decem hoies faciũt contra decem homines dicuntur plures insultus. in.l. preto. ait. ℣. si ad plures. nu.4. ff. de sepul. vio. fo.144.

6 Insultus ad domum videtur fieri etiam ad domum cõductam. in.l. qui domum. nu.1. ff. ad leg. iul. de adul. fo.170.

1 Insultans ⁊ vulnerãs punitur tantum de vulnere. in.l. illud. ℣. si idem. nu.1. ff. ad leg. aquil. fo.192.

6 Insultus id est in alium saltus. in.l. respiciẽdum. ℣. delinquunt. nu.1. ff. de penis. fo.204.

6 Insultans aliquam in platea: ⁊ insequẽs extra plateam: ⁊ ibi eũ percutiẽs: punitur de percussione extra plateam. in.l. quod ait lex. nu.4. ff. ad leg. iul. de adul. fo.174.

1 Insultare ⁊ aggredi idem sunt. in.l.j. ℣. cum arietes. nu.3. ff. si quadrupaupe. fecit. dica. fo.182.

1 Insultatus quãdo teneatur fugere ⁊ se nõ defendere. in.l. vt vim. nu.10. ff. de insti. ⁊ iur. fo.6.

1 Insultum facit qui se de loco ad locum cõtra aliquẽ promouet. in.l.j. ℣. cum arietes. nu.1. ff. si quadru. paupe. fecit. dica. fo.192.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

4 **Intellectus** ad leges si sunt plures: ille dicitur bonus q per alias rationes vel leges ꝓbatur. in.l.in ambiguo.nu.2.ff.de reb.dub.fo.104.

1 **Intentio** ꝛ oratio differūt: qz intētio ad actorē ofo ad reum refert. in.l.si qs intētione.nu.1.ff.de iudi.fo.158.

5 **Interdictum** vti possi. cōpetit possidēti tm̄ ciuiliter vt naturaliter. i.l.i.nu.1.ff.vti possi.f.151.

Interdictum vti possidetis q̄ habeat locum ꝓ qualibet re corporali immobili. ibidem.nu.2.

Interdictum vti possidetis vtile q̄ competat ꝓ seruitutibus habentibus causam continuā: ꝛ ꝓ habentibus causam discontinuam cōpetit interdictum de iti.actuq̄ pri. ibi.nu.4.

Interdictum vti possidetis vtile competit ꝓ quasi possessione iurisdictionis. ibi.nu.5.

Interdictum vti possidetis an habeat locum ꝓ protestationibus psonalibus. remiſ. ibi.nu.8.

Interdictū vti possidetis nō h3 locū ꝓ cloaca. ibidem.nu.9.

Interdictū vti possidetis q̄ detur ne turbet ꝛ ad interesse. ibi.nu.10.

5 Interdictuz ne vis fiat ei: ꝛ edictū quēadmodū testamēta aperiant quō differant. remiſſiue. in.l.i.nu.1.ff.de tab.exhib.fo.143.

5 Interdictū de saluiano interdicto ꝛ hypothecaria quomodo differāt. in.l.i.nu.3.ff.de saluiano interdic.fo.162.

5 Interdictum q̄ vi aut clam an competat successori in rem. remiſſiue. in l.is qui puteum.§.si postea.nu.1.ff.quod vi aut clam.fo.160.

Interdictū qō vi aut clā cōpetit possidēti vel detinēti vel habēti facultatē detinēdi vel possidēdi. in.d.l.si is q.§.si ita ꝓdium.nu.1.

5 Interdictum de itinere actuq̄ priuato vtile competit ꝓ seruitute vrbana habente causam discontinuam. in.l.i.§.hoc interdictu3.nu.1.ff.de iti.actuq̄ priuato.fo.155.

Interdictum de itinere actuq̄ priuato non habet locum ꝓ seruitute rustica nec ꝓ aduentu. ibi.nu.2.

Interdictum vti possidetis q̄ detur ꝓ seruitute vrbana habente causam continuam. ibi.ꝛ nu.1.

1 Interdictum non habet locum ꝓ filio quando a nemine detinetur. in l.i.§.per hanc.nu.3.ff.de rei vendi.fo.172.

5 Interdictum de aqua quoti. non habet causa3 ꝓprietatis. in.l.i.§.qō autem.nu.1.ff.de aqua quo.fo.157.

In interdicto ꝓdicto requiratur q̄ sit vsus iure seruitutis: ꝛ q̄ credat se esse vsum iure seruitutis. ibi.nu.2.

Interdicta que cōpetāt ꝓ iure psonali. in.d.l.i.§.illud q̄rit. nu.1.eo.tit.

6 Interdictū de iti.actuq̄ pri. dat dño ꝛ ēt ei q̄ ꝓcario rogauit fundū non tm̄ rogauit viam. in.l.i.§.si tibi fundū. nu.1.ff.de iti.actuq̄ pri.fo.156.

6 Interdictum de tab.exhi. in quo testamento imperfecto habeat locum. in l.si quis legatum. nu.1.ff.de fal.fo.182.

7 Interdictum vnde vi: licet loquatur in edibus: tamen habet etiam locū in fundo. in.l.curatores. nu.4.C.de nego.gest.fo.88.

4 Interdictum fraudatoriū qd fit. in.l.si postulāte. nu.2.ff.ad treb.f.155.

6 Interdicto qō vi aut clam q̄ possit agi ꝓ opere facto in arboze: ꝛ quando hoc edicto. in.l.i.§.hoc aūt edictum. nu.3.ff.de ope.no.nūti.fo.7.

5 Interdicto recuperande agens ꝓ iuribus incorporalibus non habet necesse probare se fuisse in possessione nō vi nō clam nec precario. in.l.i.§.hoc interdicto. nu.13.ff.de iti.actuq̄ pri.fo.155.

6 Interdictum vti possidetis competit illi qui turbatur in iuribus ꝛ iurisditionibus suis. in.l.iniuriam.§.si quis. nu.3.ff.de iniur.fo.140.

6 Interdictum vti possidetis q̄ competit quādo aliquis turbatur in sua iurisditione. in.l.sepulchri. nu.3.ff.de sepul.vio.fo.144.

Interdictum fraudatorium q̄ competit quando res aliena fuit vendita. in.l.si minor. nu.6.C.de iure fil.lib.x.fo.4.

6 Interdictum nō videtur ꝓdigo ex sola sententia lata super prodigalitate. in.l.is cui bonis. nu.2.ff.de ver.oblig.fo.10.

Interdictum nō dicit ꝓdigo ex ꝓconio facto de mādato iudicis q̄ nullus cū tali contrahat per dationem curatoris. ibi.nu.3.

6 Interdictum fraudatoriū an sit speciale interdictū ꝛ nō accipit ꝓ interdicto de his que in frau. credi. in.l.pupilli. nu.4.ff.de solu.fo.98.

Interdictum fraudatorium de quo. in.l.postulante.ff.ad treb. accipit ꝓ interdicto de his que in frau. credi. ibi.

5 Interdictū vñ vi est mere psonale. in.l.nō videor. nu.1.ff.vti pos.f.154.

In interdicto vti possidetis quis condēnatur ne turbet ꝛ potest cogi ea uere. in.d.l.si duo.§.in hoc interdicto. nu.1.eo.tit.

6 Interdictum de tabulis exhibendis est preparatoriū interdicti quorum bonorum. in.l.qui tabulas.§.sed si quis. nu.3.ff.de furt.fo.122.

5 Interdictū vti possidetis ꝓ ut datur ad interesse q̄ nō detur nō possidēti. in.l.clam possidere.§.q ad nūdinas. nu.6.ff.de acqui.pos.fo.84.

In interdicto vti possidetis requirit q̄ possideat tpe litis cōtest. ibi.

Interdictum vti possidetis quod habet admissus cōtra ingressum est recuperande possessionis. ibi. nu.7.

Interdictum an habeat contra ingressum suspicans se posse repelli ex quo amittit possessionem. remiſ. ibi nu.10.

5 Interdictum vti possidetis datur cōtra turbantem solum licet nō contendat se possidere. in.l.i.§.restituende. nu.1.ff.vti possi. fo.151.

5 Interdictum hoc habet locum si fetor ex domo tua egit in via. in.l.iij.§. idem ait. nu.1.ff.ne quid in lo.pub.fo.145.

5 In interdicti vti possidetis cā admittūtur positiones articuli ꝛ ꝓbationes de dominio. in.l.si de eo.§.si seruū. nu.3.ff.de acqui.pos.fo.94.

5 Interdictū inter duos dictum. in.l.i.nu.5.ff.de ope.no.nunt.fo.3.

8 Interdictum vnde vi nō habet locum contra occupantem possessionē rei aliene vacantem. in.l.si. nu.4.C.vnde vi.fo.97.

Hec interdictum quod vi aut clam. ibi. nu.5.

5 Interdictū quoꝝ bonoꝝ est adipiscēde. in.l.i.nu.5.ff.quo.bo.fo.142.

Interdictum an mihi cōpetat et si habeo aliquem obligatum ad mihi dandum vnum par caponum. in.l.si. nu.1.eo tit.

5 Interdictū hoc q̄ habeat locū in donatione cā mortis qñ possessio non fuit tradita per defunctū. in.l.iij.§.si quis. nu.1.ff.quoꝝ lega.fo.142.

5 Interdictum quorum bonorum in quo differat a petitione hereditatis in.l.i.nu.4.ff.quo.bono.fo.142.

5 Interdictum de glande legen. q̄ competat etiam ꝓ fructibus q vna die corrumpuntur. in.l.vna. nu.4.de glan.legen.fo.162.

5 Interdictum ne vis fiat ei q̄ nō fit retinende nec adipiscende nec recuperande possessionis. in.l.i.nu.2.ff.ne vis fiat ei.fo.143.

5 Interdictum de saluiano interdicto non est in rem scriptum. in.l.i.nu.1.ff.de saluiano. interdi.fo.162.

Interdictum ꝓdictū directū nō datur cōtra possessorē sed vtile. ibi.

Interdictum predictum datur locatori predij vbani ꝛ etiā cuilibet creditori. ibi.nu.2.

5 Interdictum quod datur in casu. §.de bis autem. in.l.hoc amplio. §.de bis autem. nu.2.ff.de dam.infec.fo.29.

5 Interdictum de no.ope.nunti. quando competat domino. in.l.si procurator. nu.2.ff.de no.ope.no.nunt.fo.23.

5 Interdictum ne quid in loco sacro fiat datur etiam vt tollatur quod factum est. in.l.i.nu.1.ff.ne quid in lo.sa.fiat.fo.144.

Interdicto hoc potest agere quilibet de populo. ibi.nu.3.

5 In interdicto quod vi aut clam quis etiam sine mandato agit. in.l.i.§. nuntiatio. nu.11.ff.de no.ope.nunt.fo.5.

Interdictū de no.ope.nūti. est in rē ex parte eius cui nūtiatur. ibi.

5 Interdictum ad interesse est annale. in.l.ꝓtor ait.§.hoc interdictū cessat. nu.2.ff.de no.ope.no.nunt.fo.25.

Interdictum de no.ope.ꝛc. q̄ oriāt tpe inquietationis. ibi.nu.3.

5 Interdictum qō vi aut clam habet locū siue fiat vi siue clam sineutroq̄. in.l.si finita.§.eleganter. nu.7.ff.de dam.infec.fo.37.

5 Interdictum de precario q̄ concurrat cum actione prescriptis verbis. in.l.interdictum. nu.1.ff.de preca.fo.161.

5 Interdictum de saluiano interdicto directū q̄ non detur contra extraneum: vtile sic. in.l.i.§.si colonus. nu.1.ff.de saluia.interdic.fo.162.

8 Interdictum quorum bonorum in quo differat a petitione hereditatis. in.l.i. nu.7.ꝛ.8.C.quo.bono.fo.93.

Interdictum quorum bonorum est stricti iuris. ibi.nu.8.

In interdicto quoꝝ bonoꝝ petit qs se cōstitui possessorē. ibi.nu.9.

Quod detur ad corporalia tantum. ibi.nu.11.

Et datur solū ꝓ rebus quas defunctus possidebat. ibi.nu.12.

A sniia lata in interdicto quorum bonoꝝ nō appellatur. ibi.nu.13.

Interdictum quorum bonorum est generale. ibi.nu.14.

Quod detur contra eum qui titulo non possidet. ibi.nu.15.

8 Interdictū nullū possessoziū est introductū ꝓ possessione rei mobilis: sed alia remedia sic. in.l.fi.§.i.sed cū in scōa. nu.4.C.de furt.fo.6.

1 Interdicto vti possidetis vtili an possit agi ꝓ possessione seruitutis tur bata. in.l. sicut.§.aristo. nu.2.ff.si seruꝰ vendi.fo.190.

5 Interdictū de no.ope.nūti. q̄ sit perpetuū: ꝛ si respicit penaz est annale. in.l.ꝓtor ait.§.hoc interdictum. nu.1.ff.de ope.no.nunt.fo.24.

Interdictū demolitoziū durat. ggr. an. ꝓhibitoziū ppetuo. ibi.nu.3.

Interdictum de no.oper.ꝛc. quod competat singulari successori ꝓ opere preterito: ꝛ damno futuro. ibi.nu.4.

Interdicta sunt in rem scripta. ibidem.nu.4.

5 Interdictum de oper.no.ꝛc. quando concurrat cum interdicto quod vi aut clam. ꝛ ibi quādo confessoria ꝛ negatoria. in.l.i.§.hoc aūt.nu.1.ꝛ.4.ff.de ope.no.nunti.fo.4.

Interdicti ꝓdictū q̄ nō cōcurrat cū alio spāli: sed gñali sic. ibi.nu.5.

Interdictum de no.ope.ꝛc. ꝛ quod vi aut clam q̄ sit generale ꝓ operibus factis post probationem. ibi.nu.5.

Interdictū de ope.no.ꝛc. est pars interdicti qō vi aut clam. ibi.nu.6.

Interdictum quod vi aut clam in quo differat ab interdicto de no.ope.nuntia. ibi.nu.8.

6 Interdictio bonorum facta alicui in sui commodum quod porrigat ad omnem locum: secus si fit propter delictum. in.l.relegatum.§.interdicere.nu.2.ff.de interdic.fo.211.

Interdicto eo quod est minus videtur intellectum quod est maius non econtra. ibi.nu.5.

5 Interdictum vti possidetis datur contra inquietātem h3 non contēdat se possidere. in.l.i.§.huius autem. nu.1.ff.vti possi.fo.151.

Interdictum vti possidetis directum vel vtile quando competat cōtra diffamatorem. ibi.nu.2.

5 Interdictum quorum legatorum non habet locum nisi quando heres vult vti falcidia ꝛ iure falcidie vult vti retentione in re legata. in l.i.nu.4.ff.quorum lega.fo.142.

5 Interdictum de no.ope.nunti. habet remedium demolitorium et prohibitorium

hibitorium. in.l.i.§.post autem. nu.1.ff.de ope.no.nunti.fo.7.

5 Interdictū de no.ope.nūti. quod habeat locū etiam ꝓ opere quod fit extra ciuitatē. in.l.ꝓtor ait.§.i. deinde. nu.1.ff.de ope.no.nūt.fo.24.

Interdicto ꝓdicto renuntiari potest. ibi.nu.2.

8 Interdictū vti possidetis vtile non directum h3 locum in rebus incorporalibus. in.l.i.§.ac ſatisdationis. nu.2.C.vti possi.fo.98.

Interdicto vti possidetis requirit q̄ qs possideat tpe litis cōtest. ibi.nu.3.

Interdictū vti possidetis qūo mihi cōpetat ꝑ eū q possidet. ibi.nu.4.

Et quomodo contra eum qui clam possidet. ibi.nu.5.

Et quomodo contra eum qui precario possidet. ibi.nu.6.

In interdicto vti possidetis qualr debeat formari libellus. ibi.nu.7.

5 Interdictum de vi ꝛ vi armata q̄ competat habenti habitationez. in.l. idem est.§.vnde vi.nu.2.ff.de vi ꝛ vi arma.fo.149.

Interdictum predictum an habeat deiectus a quasi possessiō alicuius iurisditionis. ibi.nu.3.

Interdictum predictum vtile q̄ cōpetat deiecto a quasi possessione alicuius iurisditionis. ibi.

5 Interdictum vti possidetis qñ detur rectori ecclesie cōtra eū q fecit turbationē in ecclesiā. in.l.i.§.hoc interdictū. nu.1.ff.vti pos.fo.151.

3 Interdictum qō datur heredi vt expellat possessorez iniuste missum in materia de qua. in.l.i.§.necessario. nu.1.ff.si ven.no.fo.44.

5 Interdictū quoꝝ legatoꝝ q̄ differat ab interdicto quorum bonorum quia illud ꝓ re incorporali locum nō habet: interdictum vero quoꝝ legatorum fit. in.l.ij.§.quod autem. nu.1.ff.quo.leg.fo.142.

5 Interdictum de vi ꝛ vi arma. an deiectus de arbore habeat. q̄ fit: si arbor coheret solo. in.l.i.nu.2.ff.de vi ꝛ vi arma.fo.148.

5 Interdictum de vi ꝛ vi armata an cōpetat deiecto de quasi possessione iuris incorporalis. in.l.i.§.interdictū. nu.2.ff.de vi ꝛ vi ar.fo.148.

Interdictum predictum quod datur ei qui suspicatus est se posse repelli ab eo qui ingressus possessionem suam ipso absente ꝛ datur vtile. in.l.i.§.siue autem. nu.1.eo.ti.fo.149.

5 Interdictū de vi ꝛ vi arma. vt detur sufficit q̄ ille cōtra quē intētio fecerit clā ita q̄ perdā possessionē. in.l.si vi me. nu.1.ff.de vi ꝛ vi ar.f.150.

5 Interdictū de exhibēdo libero hoīe cōpetit etiā ꝑ vasallo monacho si ue pupillo vel alia psona in qua ius habeo. in.l.ij. nu.1.ff.de iterd.f.142

Interdicta habere rei persecutionem ꝛ causam ꝓprietatis dicuntur: q̄ actor ꝓbare debet ꝓprietatem. ibi. nu.2.

5 Interdictum vnde vi non dicitur scriptum in rem. in.l.j.nume.1.ff.de interdictis. fo.141.

Interdicta que continent meram penam sunt annalia: que rei persecutionem perpetua. ibi. nu.3.

5 Interdictū vti possidetis vtile non licet fit retinende possessionis: tamē aliquando in cōsequentiam est recuperāde. in.l.si duo. nu.1.ff.vti pos.fo.153.

Interdictum vti possidetis datur contra me si a nō possidente nec̄ civiliter nec̄ naturaliter emo rem quam alius possidet civiliter ꝛ mihi per venditorem tradatur. ibi. nu.2.

Interdicta oīa excepto interdicto vnde vi sunt in rē scripta. ibi. nu.3.

5 Iuris incorporalis quis effectus erit. in.l.si. nu.3.ff.vti pos.fo.154.

2 Interdictum saluianum q̄ fit adipiscende possessionis. in.l.solutum.§. solutam. nu.4.ff.de pig.act.fo.85.

Interdictum saluianum directū competit ꝓ rebus coloni. ibi. nu.5.

Vtile ꝓ rebus inquilini. ibidem.

5 Interdicta quasi inter duos edita. in rub. nu.2.ff.de interdi.fo.141.

Inter interdicti ꝛ actionē in factū qō sit differētia. ibi. nu.3.

5 Hodie ab interdicto vtrobi recessum est ꝛ est huic attributū ius interdicti vti possidetis. in.l.vna. nu.2.ff.vtrobi.fo.162.

Interdictum quando possit habere locum. ibi. nu.3.

Interdicto predicto quare detur aliud nomen q̄ interdicto vti possidetis. remiſ. ibi. nu.4.

5 Interdicta exhibitoria an debeant precedere indicia petitoria. in.l.natura liter.§. nihil cōmune. nu.40.ff.de acqui.pos.fo.88.

Interdictum de liberis exhibendis continet in se causam proprietatis ꝛ non precedit petitorium. ibi.

5 In interdictis an possit veniri ad diffinitiuā lite nō contestata. remiſ. in l.qō ꝛ lex.§.hoc interdictum. nu.1.ff.de libe.ho.exhi.fo.162.

8 Interdicta ne rami arboū noceant per idētitatem rationis extenduntur ne earum radices officiant. in.l.i. nu.1.C.de interdic.fo.92.

5 **Interesse** ꝓbatur contra dolosum per iuramentum. in l. semper.§. in hoc interdicto. nume.1.ff.quod vi aut clam. fol.160.

Interesse index ex officio suo estimare potest licet actor nō ꝓbet ꝛ parnolit iurare. ibi. nu.2.

7 Interesse licet ꝓ parte non ꝓbetur index arbitrabitur ex officio suo in.l.si traditio. nu.2.C.de act.emp.ꝛ ven.fo.175.

Interesse lucri cessantis estimatur iudicis officio. in.l. vnica. nu.1. C.de colo.illyricia. lib.xi.fo.37.

6 Interesse quod est in tempore iure actionis non est inspiciēdum. in.l.pater.§. pater. nu.1.ff.de castr.pec.fo.238.

1 Interesse petere ab initio quando sufficiat. in.l.qui autem.§.illud tenendum. nu.1.ff.si quis cau.fo.71.

1 Interesse extrinseci habeē ratio in hoc edicto quod nō habetur in iuramento de in litem iurando. in.l.j.nu.2.ff.de alie.iudi.mu.fo.145.

6 Interesse singulare qualiter ꝓbetur ꝛ quomodo debeant deponere testes. in.l.nemo est. nu.8.ff.de duo.reis.fo.60.

6 Interesse cui promisit dare seruum sub pena si nō dedit pena ꝛ non interesse considerabitur. in.l.quatenus. nu.1.ff.de reg.iur.fo.260.

Interesse q̄ sit vnum ꝛ plura. ibi. nu.2.

1 Interesse affectiōis in ꝺctibus bonefidei operaī qō actio det ei cui aliter nō daret nō vt in plus detur. in.l.fideiussoris. nu.2.ff.de pac.fo.86.

6 Interesse an sit triplex vel vnum tantum. remiſſiue. in.l.in huiusmodi. nu.4.ff.de ꝓtest.stipu.fo.106.

9 Interesse cōmissum in stipulatione facti qualiter petatur seu ipsum factum. in.l.stipulationes. nu.40.42.ꝛ.43.ff.de ver.obli.fo.29.

Interesse petitur per certi condictionem non expressa certa quantitate in libello. ibi. nu.45.

5 Interesse si petatur quia domus est destructa quid probandum sit. in.l. cum emptor.§.deducto. nu.1.ff.de dam.infec.fo.42.

5 Interesse an sit in obligatione qñ in obligationibus facti post mortem succedit. in.l.si quis ab alio.§.si quis. nu.1.ff.de re iudi.fo.117.

2 Interesse expensarum quando non debeat excedere duplum pretij conuenti vel cōis. in.l.titius. nu.3.ff.de act.emp.fo.126.

6 Interesse quando conſyderetur in stipulationibus penalibus. in.l.ij.§. item si. nu.2.ff.de ver.oblig.fo.6.

Qui tenetur ad factum legis dispositione non liberatur prestando interesse. in.l.illud. nu.1.C.de excus.lib.x.fo.20.

5 Interesse rō hr̄ in ꝑfessoria. in.l.si pius. nu.8.ff.de no. ope.nūt.fo.20.

2 Interesse ꝺ eū q est in culpa qualiter iurat. i.l.ij. nu.2.ff.de l lit.iur.f.38.

Interesse verū q aliquo casu ꝓbetur per iuramentum. ibi. nu.3.

6 Interesse in interdicto vti possi. estimatur habito respectu ad possessionem. in.l.si duo.§.hoc interdicto. nu.2.ff.vti pos.fo.154.

4 Interesse petitur quando in obligationibus faciendi desijt posse fieri. in.l.si mihi. nu.1.ff.de vsufru.leg.fo.71.

2 Interesse particulariter deducitur de interesse totali. in.l.ex empto.§.et ex empto. nu.4.ff.de act.emp.fo.122.

6 Interesse extrinsecum venit in numis non autem intrinsecum. in.l.si penam. nu.2.ff.de ver.oblig.fo.25.

5 Interesse quando principaliter petitur censetur diuiduum. in.l.ij.§.ex his igitur. nu.10.ff.de ver.obli.fo.5.

8 Interesse vsq̄ ad quam quantitatem possit ascendere. in.l. vnica. nume. 27.C.de sen.que ꝓ eo quod interest.fo.75.

Interesse qualiter in iudicium deducatur. ibi nu.28.

Interesse conuentum ꝓbatur per instra vel per testes. ibi. nu.29.

Interesse commune ꝓbatur per testes: qui dicunt quod res communiter tantum valet: ꝛ quod communiter cuiusq̄ interest tantum dicta rem habere. ibi. nu.30.

Interesse singulare qualiter ꝓbetur. ibi. nu.32.

2 Interesse cōmune ab interesse singulari q̄ differat. in.l. iulianus. nu.2. ff.de act.empti.fo.123.

Interesse singulare quādo non potest venire habetur ratio interesse extra rem. ibi. nu.4.

2 Interesse quando petitur non est necesse in libello exprimere certā quātitatem. in.l.certi condictio. nu.31.ff.si cer.pet.fo.10.

2 Interesse ratione persone creditoris dicitur singulare. in.l.j.nume.2.ff. de act.empt.fo.119.

Interesse licet referatur ad personam intelligitur de eo quod est circa rē. ibidem. nu.3.

Interesse principale licet veniat in obligatione venit etiam officio iudicis post litem cōtest. cum incepisse in mora. ibi. nu.11.

8 Interesse singulare in casibus qui habēt certam quantitatē vel naturā nō potest excedere duplū cōis vel interesse vbi nō reperit cōe. in.l. vnica. nu.2.6.7.ꝛ.20.C.de sent.que ꝓ eo quod inter.fo.73.

Qui sunt isti casus certi ꝛ qui incerti. ibi. nu.3.

Interesse quid sit: vide plures opiniones ꝛ diffiniones. ibi. nu.8.

Interesse stricte sumptū q̄ in materia. d.l. vnice. C.de sent.que ꝓ eo quod inter. ꝛ fm Bar. est estimatio alicuius vtilitatis nō habite ꝓpter alicuius factum iniustum vel cessationem iniustam. ibi. nu.9.

Interesse est triplex scz singulare cōe ꝛ conuentum. ibi. nu.10.ꝛ.11.

Interesse singulare quando sit affectionis tantum: ꝛ quando sit affectionis continentis vtilitatem. ibi. nu.12.

Interesse intrinsecum debet dici illud quod est ipsa res seu eius estimatio: ꝛ illud quod est immediate ex ipsa re. ibi. nu.13.

Ea vero que veniunt occasione rei non ex ipsa re debent dici extrinsecū. ibidem. nume.14.

Interesse intrinsecum hoc est ipsius rei estimatio semp venit in iudicio. ibidem. nu.15.

Quid si interesse est ex ipsa re vt fructus ꝛ partus. ibi. nu.16.

Interesse extrinsecū quādo agitur ꝓpter nō factū si sequitur rez penes quēcunq̄ vadat habetur ratio eius in iudicio. ibi. nu.17.

Quid si non sequitur rem penes quēcunq̄ vadat. ibi. nu.18.

Interesse extrinsecum quando agitur ꝓpter malefactum scienter venit in iudicio: ꝛ quid si ignoranter. ibi. nu.19.

Interesse habetur ratio lucri q̄ contingit circa ipsam rem vt frumentū modo valet ꝛc. ibi. nu.22.

Et idem in lucro quo venit extra rem quando percipitur sine alterius

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

iuriam: ⁊ sequatur rem penes quemcunq; vadat.in.o.l.vna.nu.23.C. de senten.que pro eo quod inter.
Si vero nō sequitur rē penes quēcunq; vadat ⁊ in eo lucro natura rei plus operatur q̄ hominis industria eius ratio habetur.ibi.nu.24.
Et si in eo lucro vt plurimum operatur industria ⁊ ille cui debebat nō consueuit mercari non habetur ratio illius lucri.ibi.nu.25.
Illud quod dicitur quod interesse non potest excedere duplum hꝫ etiaꝫ locum in maleficijs.ibi.nu.26.
6 Existens in mora non soluendi tenetur de interesse quod cōsistit in dāno.in.l.paulus.nu.7.ff.de solu.fo.100.
5 Interesse lꝫ veniat in actione cōfessoria tū etiā ad factuꝫ precise agitur etiam actione cōfessoria.in.l.j.ꝯ.hoc aūt.nu.4.ff.de ope.no.nūt.fo.4.
6 **Interficiens** non legitime exbannitum an puniatur.in l.ſi ex lege.nu.1.ff.de adul.fo.177.
Interficiens bannitum ignoranter non habet premiū statuti.in.l.nulla.nu.3.C.de dela.lib.g.fo.9.
Interficiens scienter bannitum licet ignoret statutum dans premium tamen illud habebit.in.l.nulla.nu.4.C.de dela.lib.g.fo.9.
5 **Interlocutoriam** sententiam revocat quilibet iu deꝫ etiam delegatus ⁊ arbiter in.l.quod iussit.nu.8.ff.de re iudi.fo.117.
Interlocutoria illa qua lata iudicis officiū nō finitur illa pōt revocari nō tamen revocatur illa qua officiū iudicis finitur.ibi.nu.9.
Interlocutoria vsq; ad quod tempus revocari possit.ibi.nu.11.
Aquacunq; interlocutoria ⁊ ab omni grauamine de iure canonico appellari potest.ibi.nu.13.
A sententia interlocutoria que reparari nō potest per appellationem a diffinitiua de iure ciuili appellari nō potest.alias non ibi.nu.14.
Interlocutoria partibus inuitis revocari potest ante executionem: secus post executionem.ibi.nu.16.
Interlocutoriā potest iudex bis revocare.ibi.nu.17.
Interlocutoria nō potest revocari partibus absentibus si requirit cause cognitionem: secus si non requirit.ibi.nu.18.
In revocatione interlocutorie requiritur cause cognitio quando requiritur in eius prolatione.ibidem.
Interlocutoria non revocatur per alium q̄ per iudicem quando cause cognitio requiritur in eius revocatione.ibi.nu.19.
Interlocutoria que non separat aliam diffinitiuam post se quando revocari possit.ibi.nu.20.
In revocatiōe interlocutorie q̄ regrat cause cognitio ⁊ pbatio.ibi.
Interlocutorie due ſi appareāt cōtrarie prima nō censet per scōꝫ revocata ſi in eius revocatione requiritur cause cognitio.ibi.nu.21.
5 Interlocutoria potest ferri sub conditione non diffinitiua.in.l.a diuo pio.ꝯ.in venditione.nu.1.ff.de re iudi.fo.119.
1 Interlocutio principis redacta in corpore iuris habetur pro lege.in.l. metum aūt.ꝯ.sed quod pretor.nu.4.ff.quod me.cau.fo.125.
5 Interlocutoria scōa lata aio recedēti a prima in casu quo pōt revocari valet.in.l.cū procurator.ꝯ.ſi dōs.nu.6.ff.de ope.no.nunt.fo.23.
Interlocutoria secunda contraria prime quando est dubium an possit revocari valet.ibidem.
Interlocutoria secunda ſi continet idem quod prima quando valeat: et quando prima.ibi.nu.7.
1 Interlocutio principis redacta in corpore iuris habetur vim legis.in.l.j. nu.1.ff.de manda.princi.fo.22.
7 Iudicis omnis iussus dicitur sententia interlocutoria.in.l.cuꝫ clericis. nu.1.C.de epiſ.⁊ cleri.fo.29.
1 Interlocutoria nunq̄ transit in rē iudicatam quo ad iudicem quin possit eam revocare.in.l.arbitro.nu.2.ff.qui satisd.cog.fo.64.
5 Interlocutoria an possit executioni mandari per delegatum.q̄ ſic.in.l. a diuo pio.nu.19.ff.de re iudi.fo.119.
8 Interlocutoria etiā ſine ſcriptis vꝫ.in.l.ij.nu.ꝯ.C.de sen.ex peri.re.f.67.
Interlocutoria ſi requirit cause cognitionem debet ferri iudice pro tribunali ſedente.ibi.nu.6.
6 Interlocutoria postq̄ non sperat diffinitiua transit in rem iudicatā. in.l.titia.nu.9.ff.de accuſa.fo.163.
8 Interlocutoria per quam causa principalis nō deciditur potest revocari: secus ſi tota causa per eam deciditur.in.l.post sententiam.nu.3.C.de sent.⁊ inter.om.iudi.fo.79.
8 Interlocutoria que nō requirit cause cognitionem potest ferri p alium iudicem.in.l.statutis.nu.2.C.de sent.ex peri.reci.fo.67.
1 Interlocutoria lata super dilatoria iudex post litem contestatam revocare poterit ⁊ acta facta non peribunt.in repe.l.ij.nu.15.ff.ſi quis in ius voca.non ierit.fo.60.
1 Interlocutoria q̄ ⁊ qñ possit ferri parte nō citata ⁊ ſine cause cognitiōe in.l.nec quicq̄.in repe.ꝯ.vbi decretū.nu.1.ff.de offi.pcon.⁊ leg.fo.38.
6 **Interpellatio** fit tutori nōie tutorio nō pupillo.in.l.ſi ex legati.nu.1.2.3.ff.de ver.obli.fo.13.
Interpellatio qñ fit minori ex patris obligatione tūc minor reddit certus ex inſtrumenti oſtenſione: alias non valet.ibi.nu.9.
6 Interpellatio an vna ſufficiat vel plures requirantur vt quis in mora conſtituatur.in.l.qui rome.ꝯ.ſcia.nu.4.ff.de verb.obli.fo.47.
5 Interpellare ſemel an ſufficiat vel plures.in.l.traiectitie.nume.2.ff.de actio.⁊ obliga.fo.175.
6 Interpellatio facta die feriata vel in alio loco q̄ destinata ſit ſolutio vt ſoluat tū loco cōuento an valeat: ⁊ an etiam facta ante vt ſoluat ad dié. in.l.cum filiuſſa.ꝯ.ſi promiſſor.nu.1.et.2.ff.de ver.oblig.fo.22.
4 Interpellatio ſola ſufficit ad cōſtituendū quē in mora: ⁊ qñ.⁊ q̄ necesse nō ſit dicere ⁊ perēptorie.in.l.titia.ꝯ.vſuras.nu.3.ff.de leg.ij.fo.47.
2 Interpellatio debet fieri debitori per creditorem vel ad eius domū.in l.item illa.nu.8.ff.de conſti.pecu.fo.76.
2 Interpellatio an requiratur ad conſtituendum quem in mora.⁊ quādo euentus diei vel conditionis interpellet pro homine.remiſſine.in.l. qō te mihi.nu.12.ff.ſi cert.peta.fo.8.
1 **Interpretatio** pacti quādo fiat cōtra proferentem.in l.veteribus.nu.2.ff.de pac.fo.90.
Interpretatio fit contra eum qui ſe ex pacto fundat in pacto appoſito pro vtroq;.ibi.nu.3.
Interpretatio primo fit ſcōm q̄ eſt veriſimile.ibi.nu.5.
Interpretatio debet fieri per iudicem: ⁊ potest principaliter adiri vt declaret.ibi.nume.6.
6 Interpretationis iniquitas qualiter detegatur.in.l.ab executore.nuūm. 15.ff.de appella.fo.215.
5 Interpretatio eſt aperta verbi ſignificatio.in repe.l.ceſar.nuūm.22.ff.de publi.⁊ vecti.fo.57.
Item accipitur pro mente: item pro ſententia: item pro correctione: pro extenſione: ⁊ ſimilibus.ibidem.
7 Interpretationē generalē ⁊ neceſſariā ⁊ in ſcriptis redigendā inter equitatem ⁊ ius ſcriptū facit ſolus princeps.in.l.j.nu.7.C.de legi fo.32.
Interpretationem neceſſariam nō tamen generalem lꝫ in ſcriptis redigatur facit quilibet iudex pcedendo de ſimilibus ad ſimilia.ibi.nu.8.
Interpretatio probabilis non eſt neceſſaria.⁊ potest in ſcriptis redigi ⁊ potest fieri a quolibet doctore.ibi.nu.9.
2 Interpretatio ſit in dubio in cauſam magis impedientem.in.l. ſufficit nu.1.ff.de condi.indebi. fo.62.
4 Interpretatio quid ſit.in.l.j.ꝯ.qui operas.nu.1.ff.ad tertu.fo.186.
1 Interpretatio quando fiat late: quando latiſſime.in.l. beneficium.nu.2.ff.de manda.prin.fo.23.
3 Interpretatio extenſiua non habet locum in ſtatutis.in.l.gallus.ꝯ.videndum.nu.4.ff.de libe.⁊ poſthu.fo.112.
6 **Interrogato** an velit vti inſtrumento vel atteſtationibus iudex dat terminum ad reſpondēdū an velit vti.in.l.diuus.nu.2.ff.de fal.fo.186.
1 Interrogatio ⁊ poſitio quomodo differant.in repe.l.vbicunq;.nu.11.ff. de interrog.act.fo.199.
7 Interrogatio ⁊ poſitio differunt.in.l.cum iudices.ꝯ.quod obſeruari. nu.19.C.de iureiur.fo.107.
1 Interrogationes fieri debent ante lit.conteſt.per iudicē.in.l.toties.nu. 1.ff.de interrog.act.fo.196.
Interrogatus pro qua parte quis ſit heres vt valeat quot requirantur. ibidem.nume.2.
Interrogationes be poterunt fieri poſt lit. conteſt.ibi.nu.4.
Interrogationes ad litis ordinationem quibus caſibus ſint faciēde.ibidem.numero.5.
Interrogationes iſte ab interrogationibus que fiunt ſub iuramento de calumnia in quo differant.ibi.nu.6.
Ide interrogationes fiunt officio iudicis etiā poſt lit.cōteſt.ibi.nu.8.
Interrogari qñ possit extra litem cōteſtatam.remiſſine.ibi.nu.9.
1 Interrogatorie actiones de quibus.in repe.l.vbicunq;.ff. de interrog. act.fiunt officio iudicis.ibi.nu.1.fo.198.
2 Interrogationi per quam periurium detegitur quis reſpondere nō cogitur.in.l.qui iuraſſe.ꝯ.ſi pater.nu.2.ff.de iureiur.fo.30.
Interrogari non debet qs ſuper eo quo iam deciſum eſt: nec iudex hoc pati debet.ibi.nu.7.
5 Interroganti reſpondere quis non tenetur ne incidat in periurium.vel detegat ſuam turpitudinē: niſi aliter eſſet ab alio detecta.in.l.ſi a te hereditatem.nu.1.ff.de excep.rei iudi.fo.166.
3 Interrogāti ſtulte ruſtice rñdēdū eſt.l.l.domiti⁹.nu.1.ff.de teſt.fol.100.
1 Interrogationes que fiunt an poſſideat quis debent fieri ante litē cōteſtā: pōt etiā fieri poſt.in.l.qui petitorio.nu.2.ff.de rei vēdi.fo.176.
Interrogatus de re continente delictum ſuum non tenetur reſpondere. ibidem.nume.2.
Interrogatio q̄ poſſit fieri in iudicio loco probationum.in.ꝯ.qz igitur. nu.3.in aūt.de his qui ingre.fo.26.
Interrogatio que fit poſt litem conteſtatam ſit per verbuꝫ credit vel nō credit.ibi.nu.7.
2 Interrogatus de duobus potest ſimul in diuerſis orationibus reſpondere.in.l.licet.ꝯ.ſi filiuſſa.nu.1.ff.de pecu.fo.97.
1 Interrogatus qui reſpondit ſe emiſſe a compote mentis quod potest iterū interrogari an emerit magno vel paruo pretio.in.l.qui interrogatus.nu.4.ff.de peti.here.fo.166.
1 Interrogatus de duobus ſi vni reſpōdeat affirmatiue videt alteri negatiue rñdere.in.l.⁊ ſi ſine.ꝯ.ſed qō papinianus.nu.1.ff. de mino.fo.133.
4 Interrogationes que fiunt an litem conteſtatam introducte fuerunt p ius ſcōz.in.l.officiūs.nu.3.ff.de leg.iij.fo.66.

Interrogatio in

7 Interrogatio in petitiōe hereditatis qualiter fieri debeat.in.l.cogi.nu. 3.C.de peti.here.fo.125.
6 Interrogatus ſi dicit facias ſcribere: ⁊ poſtea reſpōdet dicit incōtinenti reſpondere.in.l.duos.ꝯ.duo rei.nu.3.ff.de duo.reis.fo.60.
6 Interrogatoria que debent fieri teſtibus ſi ſunt incongrua referantur.p iudicem.in.l.j.nu.9.ff.ſi cert.pet.fo.2.
5 **Interruptio** que ſit ex defectu tituli vel bonefidei nō, eſt aduerſus omnes ſꝫ ex defectu poſſeſſiōis ſic.in.l.naturaliter.nu.14.ff.de vſuca.fo.97.
5 Interruptionum alia naturalis alia ciuilis.⁊ que dicatur naturalis: et que ciuilis.in.l.naturaliter.nu.4.ff.de vſuca.fo.97.
6 Interruptio que ſit per dationem libelli nō prodeſt niſi interrumpenti. in.l.mariti.ꝯ.quinquennium.nu.2.ff.de adul.fo.175.
2 **Interusuriū** tpis medij qs pōt lucrari q̄ inducat retentionē actionē.in.l.ſi.ff.de cōdi.inde.f.49.
3 Interusurium medij temporis quādo eſtimetur in reſtitutiōe dotis ob inopiam.in.l.ſi conſtante.ꝯ.quoties.nu.9.ff.ſo.ma.fo.22.
Interuallum quod non videtur fieri cum incerta perſona.in.l.licitatio. nu.4.ff.de publi.⁊ vecti.fo.52.
6 Ex interuallo agi potest vt actio cedatur.in.l.ſticibum.ꝯ.ſi mādato.nu. 1.ff.de ſolu.fo.98.
4 **Intestabilis** ſignificat priuationem potentie.in.l.j.nu.1. ff.de ſuis ⁊ legi.here.fo.184.
Intestatus priuationem actus.ibidem.
Intestatus dicitur decedere pupillus ⁊ furioſus ex cōmuni vſu loquēdi.ibidem.nu.2.
Illud eſt aliquē eſſe intestatū ⁊ aliud haberi p intestato.ibi.nu.4.
Introitus camere cōmunis probatur per libros ipſius camere.in.l.excellentia.nu.1.C.de eroga.lib.xij.fo.48.
7 **Inuadens** rem ecclie pōt a iudice eccliaſtico conueniri.in aut.item nulla cōitas.nu.1.C.de epi.⁊ cle.f.28.
8 Inuado rem quam aliꝫ cōmodaui vel apud aliū depoſui nō teneor conſtitutione.l.ſi quis in tantam.C.vnde vi.ibi.nu.20.fo.96.
8 Si abbas prelatus tutor vel monachus inuaſit nō tenetur eccleſia nec collegium neq; pupillus: niſi factum fuerit cōmunicato conſilio.in.l.ſi quis in tantam.nu.15.C.vnde vi.
Si credens me poſſidere inuaſi poſſeſſionem alterius non teneor cōſtitutione.l.ſi quis in tantam.ibi.nu.18.
Quid ſi reuertentem ad tuam poſſeſſionem non admiſi.ibidem.
Inuaſi rē meā vt habeā p pignore vel inſolutū hꝫ locū.l.ſi qs in tantā C.vnde vi.niſi lege vel pacto permittente inuaſi.ibi.nu.24.
Inuaſor qui incidit in penam.l.ſi quis in tantam.C.vnde vi perdit dominium rei per ſententiam.ibi.nu.26.
Inuaſor rei aliene eam reſtituit: ⁊ in eſtimatione proprietatis eius rei condemnatur.ibi.nu.31.
8 Inuaſor rei aliene vacātis credens iuſtis rationibus rem eſſe ſuam nō tenetur conſtitutione.l.ſi.C.vnde vi.ibi.nu.9.fo.97.
Inuaſor ſi occupat poſſeſſ.rei hereditarie ante aditam hereditatem non tenetur condictione.l.ſi.C.vnde vi.ibi.nu.10.
2 Inuecta ⁊ illata poſſunt retineri pro alio debito.in.l. ſolutum.ꝯ.ſolutā nu.9.ff.de pig.act.fo.85.
7 **Inuentarium** quādo ſit dꝫ deſcribi eſtimatio rerum. in.l.ſi.nu.2.C.de mag.conue.fo.195.
7 Inuentarium ſi fiat coram vno notario ſufficit.in.l.tutores. nuūm.2.C. de admi.tut.⁊ cur.fo.192.
5 Inuentarium dꝫ fieri infra.xxx.dies a morte teſtatoris ⁊ adita hereditate.in.l.ſtatuliberos.ꝯ.ſi quis.nu.1.ff.de ſtatulib.fo.76.
3 An remoueri poſſit qui omiſit vnam rem ponere in inuentario ⁊ an qui accepit pecuniam vt eſſet tutor poſſit conueniri condictione ob turpem cauſam.in.l.in eos.nu.1.ff.de tute.fo.47.
3 Inuentarium ⁊ liber rationum equiparātur.in.l.j.ꝯ. de ſeruis.nu.1.ff. de tut.⁊ ra.diſ.fo.88.
8 Inuentarij forma.in.l.ſi.ꝯ.cum igitur.nu.3.C.de iur.delib.fo.32.
Inuentarium poteſt confici per procuratorem.ibi.nu.5.
Forma inuentarij que ſit ⁊ qualiter fiat.in.ꝯ.ſi enim.nu.4.in aut.de here.⁊ falcid.fo.4.
Inuentarium dꝫ incipi a die mortis teſtatoris.ſ.xxx.dies.ibi.nu.5.
Inuentarium quod valeat licet non ſit inceptum nec perfectū infra.lx. dies a morte teſtatoris.ibi.nu.6.
Infra ſexaginta dies a morte teſtatoris.ibi.
Inuentarium q̄ nō vitietur lꝫ ſignū crucis omittatur.ibi.nu.7.
Inuētariū factū ab hēde an pſit fideicōmiſſario vniuerſali.ibi.nu.8.
3 Inuentarium debet fieri q̄ primum poterit.in.l.tutor qui.nuūm.6.ff. de admi.tuto.⁊ cur.fo.60.
Inuentarium debet fieri coram notario.ibi.nu.8.
Inuentarium vt faciat fidem contra debitores in eo deſcriptos dꝫ fieri coram iudice.ibi.nu.9.
Que res debēt poni in inuentario.ibi.nu.10.
Res in inuentario taliter aſcribi debent vt tutor ex illo poſſit conueniri ibidem.nu.12.
Inuentarij forma poſita per ſpe.non eſt bona.ibi.nu.13.
In inuentario neceſſario expenſe inferi debent ⁊ inſtrumēta in quibus continentur nomina debitorum.ibi.nu.16.
Et citatis noīatim ad hoc ipſis debitorib⁹ ad hoc vt inuētariū ꝫ ipſos probet: ſed quātum ad tutorem ſufficit ſummatim ponere.ibi.
Inuentarium qñ nō conficitur q̄ dicat cauſa neceſſaria.ibi.nu.17.
Que inſtiſſima licet non neceſſaria.ibi.nu.18.
Inuentarij copia dꝫ dari per tutorem aduerſario petenti.ibi.nu.24.
Forma in dando copiā inuentarij aduerſario petenti.ibidem.
Inuētarij totius copia nō eſt danda petēti etiā dicenti ſe velle accuſare tutorem de ſuſpecto: qz omnes res in inuētario nō poſnit.ibi.nu.25.
Protestatio appoſita in inuētario q̄ ſi qua nō apposuit apponēda ⁊c. nihil releuat.in.d.l.ſi tutor qui.nu.23.ff.de admi.tuto.⁊ cura.fo.61.
8 Inuentarium factum ab herede an prodeſt fideicōmiſſario.remiſſine.in aut.ſed cum teſtator.nu.14.C.ad treb.fo.51.
3 Inuentarium quādo fieri debeat coram iudice.in.l.chirographus.nu.4. ff.de admi.tuto.⁊ cura.fo.8.
Inuentarium quando bona inferuntur in fiſcum ita fieri debet de vna re ſicut de multis.in.l.ſi vacantia.nu.10.C.de bo.vacan.fo.8.
8 Inuentarium qui fecit non tenetur vltra vires hereditarias.in.l.ſi.ꝯ.et ſi prefatam.nu.1.C.de iure deli.fo.32.
Inuentarium debet finiri per eundē notarium qui illum incepit ⁊ coram eiſdem teſtibus.in.ꝯ.hinc nobis.nu.19.in aut.de here.⁊ falci.fo.4.
In confectione inuentarij vnus teſtis ſufficit.⁊ quādo requirātur duo. in.ꝯ.hinc nobis.nu.20.in aut.de here.⁊ falci.fo.4.
Tres teſtes requiruntur in cōfectione inuentarij.in.ꝯ.hinc nobis.nu. 21.in aut.de here.⁊ falci.fo.4.
1 Inuentarium quod vitiatur ſi tutor quid modicum nō apposuit.in eo. in.l.j.ꝯ.item ſolent.nu.6.ff.de offi.prefec.vrb.fo.33.
4 Inuentarium factum ab inſtituto qui poſtea per reſtitutionez in integ. abſtinuit vel,rependanit an proficiat ſubſtituto vulgariter.in.l.in ratione.ꝯ.quod vulgo.nu.7.ff.ad leg.fal.fo.134.
Inuētarium factum ab inſtituto ſub cōditione qui pendēte conditione periſt bono.poſſ.ſm tab.quod extante cōditione tibi proſit.ibi.nu.7.
Inuentariū factū a tutore pro pupillo qō pupillo nō pſit.ibi.nu.8.
Inuētarium heredis an proſit fideicōmiſſario vniuerſali.q̄ nō. niſi ab herede cedatur.ibi.nu.9.
5 Inuētarij exceptio ⁊ ois q̄ nō infringit ſniam pōt opponi poſt ſniam. in.l.neſennius.ꝯ.inſolidum.nu.1.ff.de re iudi.fo.124.
Inuentariū ꝑfectū citatis aliquibus legatarijs ⁊ aliquib⁹ nō: an valeat ſaltē quo ad citatos.in.ꝯ.hinc nobis.nu.6.in aut.de here.⁊ fal.fo.4.
5 Inuenire dꝫ pprie q apprehēdit.in.l.j.nu.18.ff.de acqui.poſ.fo.79.
8 Inuitus qñ quis dicat.in.l.inuitus.nu.2.C.de procu.fo.81.
3 **Inuestituram** recipere iuſſus vt ꝑſequi dignitatē. in l.ex eo tpe.nu.5.ff.de teſta.mil.fo.163.
7 **Inuocatio** diuini nois in principio cuiuſlibet operis dꝫ precedere.in rub.nu.1.C.de no.co.fa.fo.2.
1 Inuocatur diuinū nomē in contractibus que fiunt inter chriſtianos.in l.ſi quis.in repe.ꝯ.ſi initium.nu.7.ff.de eden.fo.76.
Inuocatio diuini nois facta in principio protocolli p notariū trahitur ad oia inſtrumēta comprehenſa in libro inſtrumentorum.ibi.
Inuocatio nominis domini ſi nō reperiē in inſtrumēto quod inſtrumētum non vitiatur.tamen ſe remittit ad Specu.in aut.vt prepo.nomen impe.nu.3.fo.23.
4 **Ira** dictio an faciat modum.in.l.quibus.ꝯ.termilins. nu.4.ff.de condi.⁊ demon.fo.123.
6 **Italia** appellatur prouincia.in.l.relegatorū.ꝯ. interdicere. numero.6.ff.de interdi.fo.211.
4 **Item** dictio an ſemper repetat.in.l.in repetendis.nume.1.ff.de lega.iij.fo.60.
4 **Iter** eſt pars ſubſtantialis ad actum ſicut vſus ad vſumfructum. in.l.j.nu.2.ff.de adi.leg.fo.100.
6 Iter an ſit pars actus: ⁊ quomodo.in.l.qui vſumfructū.nu.4.ff.de verbo.oblig.fo.24.
1 **Judeus** non innocat nomen Jeſu chriſti.in princi.ff.ſoū.numero.2.fo.2.
Judeus qui iurauit per chriſtum poteſt cogi ad eius obſeruantiam: et chriſtianus hoc iuramentum reſpiciens non peccat.ibi.nu.3.
Judeus nō pōt eſſe index.in aut.iuſtiū.quod preſta.nu.8.fo.14.
1 Judeus bodie nō pōt eſſe tutor ꝓpiani.in.rub.nu.2.ff.de iuſti.⁊ iu.f.5.
Judeus an poſſit eſſe decurio.in.l.omnes.nu.1.C.de decu.lib.x.fo.16.
Judeꝰ vel mulier nō pōt doctorari.in.l.j.nu.18.C.de digni. li.xij.fo.41.
7 Judeis vel paganis nulla poteſt fieri violentia.in.l.chriſtianis.nu.1.C. de paga.⁊ temp.eo.fol.31.
3 Judei ⁊ heretici ſunt nobis mimici ⁊ odioſi ratione ſecte.in.l.cum mulier.nu.9.ff.ſolu.mat.fo.31.
6 Judei doctorari nō pſit: nec ad alios honores noſtros admitti iter eos ſic.in.l.q ad tps.ꝯ.eos q iudaicā.nu.1.ff.de decu.fo.244.
7 Judeo particulariter pōt relinqui.in repe.l.j.nu.3.C.de ſa.ſan.ecc.fo.9.
4 Judeo relinqui poteſt.in.l.cum ſenatus.nu.2.ff.de reb.dub.fo.108.
7 **Judex** appellationum iubet primo iudici vel etiā parti contra quam appellatur vt faciat ſibi copiaꝫ actorum.⁊ ibi qd ſi pars ipſa hoc nō facit.in.l.ij.nu.2.C.de eden.fo.43.

Universidad del Rosario Archivo Historico

Judex eodem modo potest statuere ⁊ denegare audientiaꝫ alicui super aliquo instrumento quo potest ipsi actori statuere terminū.⁊ eo elapso non audiatur.ibi.nu.3.
Judex quando faciat edi acta criminalia.ibi.nu.8.
Judex maleficiorū an possit examinare testes super accusatione ex eius officio.ibi.nu.10.
5 Judex quod possit absentes cōdemnare:intelligitur rebus sic se habētibus.in.l.statuliberos.§.si quis sic.nu.2.ff.de statulibe.fo.76.
Judex territorij assisij an possit petere malefactorem captum in eius territorio.in.§.si vero quis.nu.6.in auc.vt nulli iudi.fo.54.
5 Judex ideo reuocat interlocutoriā quia non definit esse iudex:diffinitiuam nō:qz definit.in.l.quod iussit.nu.7.⁊.10.ff.de re iudi.fo.117.
Judex a quo petit remissio delinquentis an teneat remittere sine cause cognitione.vbi qō sic.in.§.si vero quis.nu.4.in auc.vt nulli iudi.fo.54.
Judex qui noluit pbationes recipere vel noluit dare sententiam cū possit qualiter teneatur.in.l.si iudex.nu.2.ff.de varijs ⁊ extra.fo.252.
8 Judex quando supplet defectum tutoris debet in actis dicī:ideo iudex sciens ⁊c.in.l.bonorum.nu.2.C.qui admit.fo.8.
6 Judex inquirens si est in euidenti calumnia incidit in turpillianum.in l.in senatus.§.an ad eos.nu.1.ff.ad turpil.fo.191.
Ille cui⁹ instigatione iudex ingrit tenet pena turpilliani.ibi.nu.2.
6 Judex ꝙ cogatur remittere reum ad petitionem alterius iudicis:⁊ quibus casibus.in.l.si cui.§.cum sacrilegium.nu.1.ff. de accusa.fo.159.
Judex vnus cogitur ad remittendum reum delinquentem alteri iudici per imperatorem.ibi.nu.2.
7 Judex causa cognita vsqꝫ ad sententiam potest penam minuere.in.l.et si seuerior.nu.1.C.ex qui.cau.infa.irro.fo.76.
Judex post sententiam potest multctam minuere.ibi.nu.2.
Judex ex cā post sniam potest penā trāsmutare in grauiorē.ibi.nu.3.
Judex nō potest etiam si ipsi cōstaret cōdemnatum nō culpabilē sententiam ipsam tollere:sed rescribi principi.ibi.nu.4.
Judex ex causa minuit infamiam.ibi.nu.6.
Judex qui de crimine cognoscit potest criminosum condemnare ad restitutionem rei ⁊ ad damna que venirent in actione ciuili.in auc.de mādā.prīci.§.deinde.nu.2.fo.17.
6 Judex ponens aliquem ad cōfinia donec voluerit vel donec noluerit iudice mortuo an confinia sint finita.in.l.centesimis.§.si ita stipu.nu.9.ff. de verbo.oblig.fo.21.
3 Judex inquirens in causa suspecti tutoris quando non habeat necesse ponere in inquisitione ea de quibus.in.l. libellorum.ff. de accusa.in.l.j. §.sciendum.nu.6.ff.de suspec.tuto.fo.22.
Judex quos testes repellat ex officio.in auc.de testi.nu.11.fo.38.
7 Judex qui etiā de crimine cognoscere nō potest:potest punire testē falsum coram se producentem.in.l.nullum.nu.2.C.de testi.fo.152.
Judex ordinarius potest torquere testem vacillantem.ibi.nu.7.
Judex delinquentem coram se punit.ibi.nu.8.
8 Judex cui causa cōmittitur de nouo an debeat iudicare ex eisdem actis in.l.si vt proponis.nu.5.C.qūo ⁊ quando iudex.fo.63.
7 Judex minor punit maiorem de fauore per eum prestito in causa alicui priuato.in.l.j.nu.3.C.ne lice.poten.fo.85.
5 Judex quādo debeat dare familiā creditori qui timet de fuga debitoris in.l.ait prētor.§.si debitorē.nu.5.ff.de his q̄ in frau.credi.fo.149.
Judex parte absente cognoscit de fuga debitoris.ibi.nu.6.
6 Judex officium suum nō impartitur in pertinētibus ad partis vtilitatem nisi parte petēte.in.l.iā tamē.§.si tū plures.nu.1.ff.iudi.fol.fo.109.
8 Judex competens in remedio.l.si.C.de edic.di.adri.quis sit.in.o.l.si.§. finautem.nu.13.fo.3.
7 Judex delegatus quando possit de in integrum restitutione cognoscere.in.l.aduersus.nu.1.C.si aduer.rem iudi.fo.95.
6 Judex pōt statuere accusatori tēpus infra qō pōt accusare quo elapso potest pronūtiare nō esse audiendū.in.l.titia.nu.1.ff.de accus.fo.162.
7 Judex quando aliquid sibi constat ex inspectione instrumenti supplet de facto.in.l.age cum geminiano.nu.2.C.de transac.fo.60.
6 Judex an possit statuere terminum accusatori ad accusandū causa non cognita.in.l.titia.nu.8.ff.de accusa.fo.163.
8 Judex ordinarius l3 recusari nō possit petitur tamē qō alius ei associet in auc.⁊ cōsequenter.nu.11.C.de sent.⁊ interlo.om.iud.fo.71.
Judex quando possit vt suspectus remoueri ⁊ recusari.in auc. vt cleri. apud prō.epis.nu.5.fo.36.
7 Judex secularis quando possit incidēter cognoscere de causa spirituali in.l.quoties.nu.1.C.de iudi.fo.109.
6 Judex arbitratur ex qualitate operis vel tempozū ꝙ dicatur modicuꝫ tempus.in.l.si insulam.nu.3.ff.de ver.obli.fo.34.
7 Judex negligens tenetur parti ad interesse:⁊ qua actione.in.l.si quādo. in.ij.lec.nu.14.⁊.15.C.de testi.fo.153.
6 Judex an possit citare aliquē sibi subditū existentē extra territoriū per nūtium vel per literas.in.l.j.§.presides.nu.3.ff.de requi.re.fo.192.
6 Judex vir bonus dicit:⁊ an valeat cōsuetudo pisana ꝙ offendēs ponat se in manib⁹ offensi:⁊ an fi offensus egredat modū in vindicādo possit puniri.in.l.sed si vnus.§.prētor ait.nu.1.ff.de iniur.fo.142.
3 Judex imponere potest penam mandati.in.l. ius alimentorum.§.fi nu.4.ff.vbi pupil.edu.vel mo.debe.fo.87.
Judex potest imponere penam litiganti vt respondeat positionibus et illam exigere.ibi.nu.5.
Judex ꝙ possit pluries ꝓ eodē facto cū causa mulctare.ibi.nu.6.
3 Judex ex causa ꝙ possit reseruare notario condēnato de falso vt possit instrumēta facere.in.l.ex militari.nu.2.ff.de testa.mili.fo.160.
2 Judex quādo possit cōdemnare in actione hypothecaria.in.l.si fund⁹. §.in vendicatione.nu.5.ff.de pigno.fo.139.
3 Judex citans aliquem ad hoc vt sciat an velit esse heres dꝫ ei dari tantum tempus quantū habet ad petēdum bonorum possessionem.in.l. si quis instituatur.§.sed si bonorum.nu.1.ff.de here.insti.fo.123.
2 Judex tenetur deferre iuramentum necessarium quando est semiplene probatm.in.l.admonendi.nu.59.ff.de iureiur.fo.35.
Pars petit hoc iuramentum deferri.ibi.nu.60.
7 Judex est in causa propria qui non recognoscit superiorez.in.l. vna.nu. 1.C.ne quis in sua cau.fo.113.
1 Judex qui mandat alij solui condemnationem ꝙ dictat statutum punitur.in.l.duos.nu.1.C.de suscep.lib.x.fo.25.
Judex an possit testificari de his que coram ipso gesta sunt.in.§.deinde nu.2.in auc.de defenso.ciuita.fo.16.
1 Judex si dicat excommunico te vel pono te in banno nisi infra.x.dies veneris an interim sis excōmunicatus vel bannitus.in.l. obligationū.§. conditio.nu.1.ff.de actio.⁊ oblig.fo.175.
5 Judex procedere potest contra accusatum de falso.in.l.siue contra.§.qz nu.15.ff.de libe.agno.fo.41.
3 Judex si statuit terminum ad respondendum libello ⁊ in termino reus comparens petit dilationem ad exceptiones proponendas aliter non respondendo condemnatur in expēsis.in.l.scire oportet.§.scire.nu.3.ff. de excusa.tuto.⁊ cur.fo.82.
3 Judex quando declarare possit eius sententiam.in.l.beredes.§.si quid post.nu.6.ff.de testa.fo.98.
2 Judex format punctum quando inter parentes est discordia.in.l.insuper.§.si de qualitate.nu.12.ff.de iureiur.fo.36.
2 Judex tangat quantitatem iuramenti.in.l.videamus.§. iurare.nu.11.ff. de in lit.iur.fo.38.
Judex post iuramētū ꝑstitū ꝑt diminuere:⁊ illō nō seq.ibi.nu.12.et.14.
1 Judex qui non admittit exceptiones quando videatur grauare partes in.l.omnes.nu.2.ff.de in integ.resti.fo.123.
1 Judex ob nimiam seueritatem potest ab officio remoueri.in.l.j.nu.4. ff.de iur.per.fo.25.
5 Judex secularis coram quo apponitur exceptio cognoscenda in curia episcopi non potest statuere terminum opponenti infra quod illam ꝓbet.in.l.ij.nu.2.ff.de re iudi.fo.113.
Judex dilationem datam a lege sine iudicis ministerio mutare non pōt nisi in casibus hic notatis ⁊ causa cognita.ibi.nu.4.
Judex potest restituere vnam dilationem breuem partibus ad sententiam audiendam quando omnia sunt expedita ⁊ pluries presentib⁹ partibus audiunt allegationes.ibi.nu.6.
Judex si nimis arctauit dilationem a lege datam sine cause cognitione appellari potest.ibi.nu.7.
Judex quod possit minuere dilationez a lege datam iudicis ministerio ⁊ dicit maiorem non dari ibi.nu.9.
Judex potest minuere ⁊ augere dilationem datam a lege iudicis ministerio simpliciter.ibi.nu.11.
4 Judex quando videt instantiam perire potest ex suo officio ad sententiā peruenire.in.l.seius.nu.6.ff.ad leg.fal.fo.136.
1 Judex delegatus per litis contestationem nō efficitur dominus litis. in.l.si reus.nu.3.ff.de procur.fo.111.
Judex quilibet potest ad euitandum iudicium facere ꝙ reus cōuentus deponat.ibi.nu.4.
8 Judex si dixerit si viceris sniam prō te dabo valet snia:sed est interlocutoria.in.l.cum iudex.nu.6.C.de sen.⁊ interlo.om.iudi.fo.70.
7 Judex ex officio potest prouidere ne bona pereant.in auc.si omnes.nu. 3.C.si mi.ab here.se absti.fo.98.
5 Judex excusatori prō absente vel infirmo nō credidit sed pronuntiauit non tenet sententia si excusator obtulit se incontinenti probaturū absentiam.in.l.quesitum.nu.5.ff.de re iudi.fo.126.
Judex qui secundo iudicat an ex eisdem actis iudicet.in.l.cum quereba tur.nu.1.ff.eo.tit.fo.127.
Quādo quis secūdo iudicat an debeat primo examinare nullitatem prime sententie:ꝙ si:si de nullitate nō liquet:nisi aliqd ꝓbetur.ibi.nu.2.
5 Judex qui eligit opi.non bonam quam multi tenuerunt mitius punitur.in.l.cum prolatis.nu.3.ff.de re iudi.fo.122.
7 Judex quando in lit.cōtestatione reseruat exceptiones ꝙ talis reseruatio intelligitur tam de peremptorijs ꝙ dilatorijs.in.l. exceptionem. in ij.lect.nu.5.C.de probatio.fo.146.
7 Judex absq; nouo processu potest tutorem vel curatorem suspectum removere.in.l.eum qui res.nu.5.C.de procu.fo.78.
Judex bodie nō potest ex officio per inquisitionem ꝓcedere:nisi in certis casibus.in.§.iubemus.nu.1.in auc.de colla.fo.55.
7 Judex an possit limitare terminum ad probandum.remissime.in.l.iudices.nu.5.C.de iudi.fo.110.
7 Judex originis quod det tutorem qui presit bonis que non sunt in suo territorio

territorio.in.l.vna.nu.4.C.vbi pe.tut.vel cur.fo.189.
Judex qui sine causa facit descriptionē bonorum meorum dicitur me grauare.in.l.vltima.nu.6.C.de anno.trib.lib.x.fo.11.
2 Judex quod refrenat numerum testium.⁊ quomodo refrenat.in.l.j.§. quāq⁹.nu.1.ff.de testi.fo.152.
5 Judex postq⁹ iudicauit potest circa accessoria etiam in eodē die cōdēnare iterum.in.l.iudex postea.nu.1.ff.de re iudi.fo.125.
Judex sententia per eum lata exercet ea que cōcernūt officiū iudicis nobile:⁊ sic nō est functus officio.ibi.nu.2.
Judex nō dicitur functus officio suo quādo per errorē facti expressum tulit sententiam nullam an poterit ipse iterum iudicare.ibi.nu.3.
Judex ex officio potest causam ceptam ad vtilitatem publicam per delatorem qui mortuus est perficere vel iubere alicui vt perficiat.in.l.ij.nu mero.2.C.de dela.lib.x.fo.9.
Judex cui magis faueat an reo vel actori.in.§.que vero.nu.3.in auc.de nuptijs.fo.21.
7 Judex deberet habere ante tribunal euāgelia:sed cōsuetudo nō seruatur.in.l.cum ⁊ iudices.nu.1.C.de iureiur.fo.106.
Judex si mutatur in medio iudicij an iterū sit iurādum.ibi.nu.16.
5 Judex eligit superiorem qñ partes eligēdo discordāt.in.l.in venditione. §.si vnus.nu.2.ff.de bo.auto.iudi.pol.fo.134.
Judex format punctū si partes discordāt in formando.ibi.nu.3.
4 Judex cōdēnās aliquē ad cōfinia vsqꝫ ad volūtatē suā an hec volūtas finietur iudicis morte.in.l.vgoze.§.scenola.nu.1.ff.de leg.iij.fo.59.
5 Judex nō pōt percipere vt pars vadat ⁊ ingrediat rem per vim si aliq⁹ existens resistat.in.l.iuste possidet.nu.3.ff.de acqui.pol.fo.85.
5 Judex nō pōt dicere ꝓcuratori litigāti cōtra contumacē ꝙ indiciū erit nullū si nō erit ꝓcurator.i.l.iter quos.§.alieno.nu.5.ff.de dā.ife.fo.43.
7 Judex ex officio repellit testem infamem etiam quādo pars nō pōt opponere.in.l.in arenam.nu.3.C.de inoffi.testa.fo.121.
1 Judex ꝓhibet ingressum possessionis de qua est cōtentio inter duos ne veniāt ad arma.in.l.si vsufructus.§.sed si.nu.1.ff.de vsufruc.fo.180.
Judex pōt cogere partes ad faciendā pacē ⁊ trāsactionē.ibi.nu.2.
5 Judex nō debet festinare in secūdo decreto:sed in primo sic.in.l.si finita. §.sed si.nu.2.ff.de dam.infec.fo.35.
Judex ꝓinat ignozātem possessione.ibi.nume.4.
6 Judex quas expēsas taxet sine probatione ex ei⁹ officio.in.l.cū seruus. nu.4.ff.de verb.oblig.fo.39.
Quo ad cōseruationē iuris sui an referat a quo fiat.ibi.nu.5.
6 Judex loci vnde quis est incola potest quem punire de delicto alibi cōmisso.in.l.relegatorum.§.interdicere.nu.4.ff.de interdic.fo.211.
1 Judex qui male iudicauit appellatione pēdēte ab eius sententia poterit in syndicatu conueniri ad interesse expēsarum.in.l.quia etiam.§.ex quibus.nu.1.ff.de alie.iudi.mu.fo.145.
1 Judex potest cōdemnare respondenti ꝙ nisi verum respondeat puniet eum tali pena.in.l.in rem.nu.4.ff.de rei vendi.fo.179.
1 Judex inferior nō potest concedere generalem administrationem minori.in.l.deniq⁹.nu.2.ff.de mino.fo.132.
Judex qui se intromittit de officio ad eum non spectāte acriter punitur in.l.si quis.nu.2.C.de aqueduc.lib.xj.fo.33.
5 Judex ꝙ possit interlocutoriā reuocare post interpositā appellationem qñ ab interlocutoria appellari possit.i.l.qō iussit.nu.12.ff.de re iudi.f.117.
Judex nō pt cogi reuocare iterlocutoriā nisi i casu spāli.ibi.nu.13.⁊.15.
Judex pōt facere ꝙ testis declaret eius dictum ambiguum si sibi videbitur.in.l.si quis intētione.nu.4.ff.de iudi.fo.158.
8 Judex an possit sententiam suam emēdare aut interpretari.in.l.ij.nu.1. et.4.C.de senten.ex pericu.reci.fo.67.
Judices maiores possunt per alios sententias recitare.ibi.nu.2.
4 Judex arbitratur quādo qui debet arbitrari nō arbitratur.in.l.cum filius.§.pater.nu.3.ff.de leg.ij.fo.43.
Judex potest prius deuenire ad res q̄ ad personam in executionibus. in.l.j.nu.1.C.de capien.lib.x.fo.13.
Judex ex officio parte etiam nō petēte prouidere potest ne bona heredi taria pereant.in.§.ad hec.nu.4.in aut.vt sponsa.fo.51.
8 Judex nō potest pronuntiare de eo quod non est petitum.in.l.cum papinianus.nu.1.C.de sentē.⁊ interlo.om.iudi.fo.70.
6 Judex nemine defendente potest ex officio inquirere defensiones rei.in l.si non defendantur.nu.1.ff.de pen.fo.206.
4 Judex arbitratur ꝙ sit instum pretium.in.l.non dubium.§.sed ⁊ si.nume.2.ff.de lega.iij.fo.53.
Judex cogit dominum vendere.ibi.nu.3.
Judex nō recipit sportulas:quando proceditur extraordinarie.in.l.in sacris.nu.4.C.de prōzi.lib.xij.fo.45.
Judex ⁊ officialis eodem modo punitur de negligētia.in.l.precepit.nume.7.C.de cano.lar.lib.x.fo.14.
1 Judex q per imperitiā iudicauit ꝙ tpe syndicatus nō pōt partē repellere ex eo qz nō appellauit.in.l.item si res.nu.3.ff.de ali.in.mu.fo.145.
5 Judex si dicat parti bodie eris ad audiendū sniam:an debeat expectare finē dici.in.l.liber homo.§.decem bodie.nu.1.ff.de ver.obli.fo.46.
5 Judex an debeat proferre sententiam vulgariter vel literaliter.in.l.decreta.nu.1.ff.de re iudi.fo.125.
5 Judex libellum cōtrarium reijcit.in.l.naturaliter.§.nihil commune.nu mero.33.ff.de acqui.possel.fo.88.
7 Judex potest statuere procuratori terminū ad faciendū cōparere principalem ꝙ veniat ad iurādum vel respōdēdum positionibus.in.l.sed iuramento.§.bis de presentibus.nu.1.C.de re.cre.fo.134.
6 Judex superior cognoscit an appellatio recipiatur.in.l.j.nu.3.ff.nil nouā.appel.fo.227.
Judex a quo elapso termino ad appellādum nō potest sentētiam a se lata tam exequi nisi prima parte citata.ibi.nu.9.
1 Judex ex officio debet perquirere de innocētia inquisiti.i.l.seruū quoq⁹ §.publice.nu.4.ff.de procu.fo.106.
8 Judex successor potest expedire ꝙ nō est expeditū per primū iudicem.in l.cōsentaneum.nu.3.et.11.C.quō ⁊ qñ iud.fo.64.
1 Judex pōt nō adhibere fidē testi.sed etiā plene deponēti ex causa quā faciat apparere.in.l.lucius titius.nu.3.ff.de his qui.no.infa.fo.102.
1 Judex i sententia absolutoria potest imponere actori silētium.in.l.quid tamen.§.si arbiter.nu.4.ff.de arbi.fo.148.
7 Judex in sententia debet dicere visis actis.in.l.properādum.§.⁊ si quis dem.nu.6.C.de iudi.fo.110.
1 Judex pōt aliena iurisditionē defendere:⁊ p sua defendēda brachiū alterius iudicis iplorare.in.l.j.nu.8.ff.si quis ius dic.nō obtēpe.fo.55.
Judex per actionem in factū ⁊ etiam ex suo officio potest multctā opponere.ibi.nu.9.
Judex qualiter exercebit eius officiū in imponēdo multctā.ibi.nu.11.
Judex minuit multctam impositam ob inopiam.ibi.nu.14.
2 Judex estimat iustū pretum pignoris qñ est appositū pactū ꝙ pretio non soluto creditor habeat pignus iusto pretio.⁊ qualiter iudex hoc faciet.in.l.si fundus.§.potest.nu.3.ff.de pig.fo.139.
1 Judex qualiter dicat adiri.in.l.si cōuenerit.nu.2.ff.de iur.om.iu.fo.53.
4 Judex ex instrumēto per partem impugnato potest intētionem ipsius partis adiuuare.in.l.post legatū.nu.8.ff.de his qui.vt indig.fo.111.
1 Judex cōiunctus inter coniunctos pari gradu quis esse potest:secus si dispari.in.l.qui iurisditioni.nu.5.ff.de iurisd.om.iud.fo.52.
4 Judex potest prouidere vt alimenta prestentur per tempora.in.l.solet. nu.12.ff.de ali.leg.fo.88.
Judex laicus prō alimentis laico relictis cognoscit:prō alimentis parentibus relictis ecclesiasticus ⁊ laicus.ibi.nu.13.
Judex nō debet precepta superioris cōtra ius vel vtilitatem publicam executioni mandare sed ꝑm iussionē expectare.in.§.deinde.nu.1.⁊ i aut. de manda.prīci.fo.17.
1 Judex ordinarius auocādo causam a se potest delegatum reuocare.i.l. more.nu.11.ff.de iurisd.om.iudi.fo.51.
5 Judex potest cogere vniuersitatem ad faciendum syndicum.in.l.ergo.§. creditoribus.nu.1.ff.de fideicom.libe.fo.74.
1 Judex ordinarius etiā de iure ciuili recusar⁹ si suspicio etiā rōne adiuncti perfecte nō cessat.in repe.l.ij.nu.10.ff.si qs in ius vo.nō ierit.fo.61.
1 Judex de re alterius territorij inter suos subditos ius dicere potest.in l.si.nu.1.ff.de iurisd.om.iudi.fo.53.
Judex iudicans vltra summam sue iurisditionis an sententia valeat in summa.ibi.nu.3.
1 Judex secularis qñ possit incidēter cognoscere de causa spirituali matrimoniali vel vsuraria.in.l.ij.nu.4.ff.de iur.om.iud.fo.48.
1 Judex coram quo causa est mota si infirmatur an poterit cozā alio agitari.in.l.j.nu.3.ff.de offi.consu.fo.32.
1 Judex potest multctare testes ⁊ aduocatos inobediētes.in.l.vna.§.is vidētur.nu.5.ff.si quis ius di.non obtemp.fo.56.
Judex punit etiā extraneos suā iurisditionē impediētes.ibi.nu.6.
1 Judex qui prōnūtiauit super cōpetētia vel incōpetentia an possit illam reuocare.in repe.l.ij.nu.13.ff.si quis in ius vo.non ierit.fo.60.
Judex per processum ad vlteriora opposita exceptione declinatoria qñ videatur se prōnuntiare incompetentem.ibi.nu.17.
1 Judex causa cognita imponit penam corporalem prō pecuniaria.in.l. quid ergo.§.pena.nu.1.ff.de his qui no.infa.fo.101.
Judex nō habet necesse in sentētia exprimere causam quare prō delicto imponit maiorem penam si ex actis hoc apparet.ibi.nu.5.
Judex causa cognita potest augere vel minuere penam:⁊ sic sentētia nō erit conformis libello.ibi.nu.9.
1 Judex quomodo formet sentētiam quando de expensis discutitur ante sentētiam.in.l.in fundo.nu.17.ff.de rei vendi.fo.177.
1 Judex extra prouinciam non habet iurisditionem.in.l.iij.nume.2.ff.de offi.presi.fo.40.
Judex subditum de delicto per eum commisso extra prouinciam punire potest.ibi.nu.4.
1 Judex exercet officium suum licet non petatur.in.l.nec quicq⁹.§.observare.nu.1.ff.de offi.proconsu.⁊ lega.fo.39.
Judex petit legata ad pias causas etiam nemine petente.ibi.
Judex ex officio suo ⁊ etiam ad petitionem alterius cogit heredem prō legatis factis fratribus minoribus.ibi.nu.2.
1 Judex minor propter aduentum maioris nō amittit iurisditionē.in.l. fi.nu.2.ff.de offi.proconsu.⁊ lega.fo.40.
1 Judex non potest se intromittere de delicto quod constat fuisse commissum extra territorium.in.l.j.§.cū vbem.numero.6.ff.de officio prefect. vrbis.fo.32.

EL COLEGIO DE NUESTRA SEÑORA DEL ROSARIO
Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Repertorium singularium materiarum

Judex nō potest etiam quando constat de confessione debitoris ipsum debitorem absentem ⁊ non citatum condemnare in.l.nec quicq̄.in repe. ff.vbi decretum.nu.3.ff.de offi.prodcon.⁊ lega.fo.38.

Judex in re mobili immutato decreto ⁊ precedēte cōtumacia rei ⁊ causę cognitione requisita in secūdo decreto pōt trāsferre ius plenū quo ad causam negalē dāni infecti:⁊ etiam qñ agitur ad prestationē aliquam. in.l.ij.ff.si absens.in.ij.lect.nu.3.ff.ſi ex noxa.cau.aga.fo.67.

Judex in causa reductionis ſi pnūtiauit arbitriū esse equū poterit penā peti etiā ſi ſnia ſit erronea.in.l.vbi aūt.nu.6.ff.de rei vendi.fo.175.
Judex pro fructibus qui percipiuntur lite pendente potest m condēnatione ſibi reſeruare declarationem.ibi.nu.9.

Judex ſi ſtatuit terminum ad probādum pro prima dilatione intelligitur dilatio peremptoria.in.l.ſi.nu.6.ff.de fer.fo.72.

Judex ſummatim cognoſcit an petitio ſit impertinens.in.l.ſi defensor. ff.illud queritur.nu.2.ff.de interrog.act.fo.197.

Judex qui nō cōdēnat victū victori in expēſis vel in fructuū reſtitutione tenetur parti.in.l.nō quicquid.ff.iudex.nu.1.ff.de iudi.fo.156.
Judex omittens aliquid facere an teneatur actione in factū ex quaſi maleficio.remiſſiue.ibi.nu.2.

Judex cauſe principalis ſi ſucceſſit iudici cauſe appellationis an coram eo poterit agitari cauſa.in.l.filius.nu.4.ff.de inoffi.teſta.fo.154.

Judex iudicat ſm cōſcientiam quam habet vt iudex.in.l.minor.nu.1.ff. de mino.fo.136.

Judex ſi commiſit cauſam cōſulendam conſilium datur ſucceſſori.in.l. ſi ex cauſa.nu.2.ff.de mino.fo.134.

Judex ex officio potest differre queſtionē libertatis ne fiat preiudicium teſtamento.in.l.ſi quis libertatem.nu.3.ff.de pet.here.fo.165.
Judex ſupplet etiam parte non opponēte in alijs in quibus iudici vel iuriſditioni pararetur preiudicium.ibi.nu.4.
Judex potest ſtatuere certum tempus ad agendum.ibi.nu.8.

Judex ex officio cogit eos qui ſuccedunt defuncti ſepelire.in.l.qui erat nu.1.ff.fami.her.ciſ.fo.196.

Contra iudicem qui per inperitiam iudicauit ſi non appellauit in caſu in quo poteram an agam tempore ſyndicatus.in.l.ſi duobus.ff.compet it.nu.1.ff.ſi menſor fal.mo.dixe.fo.200.

Judex in his ſ quibus aſpectus ex curſu tpis mutat dr ex aſpectu pnunciare vt in futurū fidem faciat.in.l. de etate.nu.18.ff.de mino.fo.139.

Judex in quacūq parte iudicij etiam poſt concluſum in cauſa interrogat partem ⁊ poſitiones facit ex officio.in repeti.l.vbicūq.nu.7.ff.de interrog.actio.fo.198.
Judex quando ſupplere poſſit etiam ſuper facto.ibi.nu.9.

Judex exequēs licet non poſſit de iniquitate ſententie cognoſcere debet tamen videre an ſit lata parte preſente vel contumaciter abſente.in.l.ſi pretor.nu.1.et.3.ff.de iudi.fo.159.
Judex exequens cognoſcit de nullitate ſententie.ibi.nu.3.

Judex debet negare actionē creditori quādo minor petit reſtitutionem aduerſus obligationē.in.l.illud.ff.ſi pecunia.nu.1.ff.de mino.fo.136.

Judex principalis an exequatur ſentēcia lata ſuper notorio appellatione non obſtante.q̄ non.⁊ q̄ iudex appellationis pōt inhibere.in.l. ſcriptus.nu.11.ff.de relig.⁊ ſump.fune.fo.201.

Judex ſuo arbitrio taxat expenſas quādo ei cōſtat quod aliqua partiū ſtetit in curia ad expectandum aduerſarium qui non venit.in.l.vna.ff. hoc iudicium.nu.8.ff.ſi quis ius di.non obtemp.fo.57.

Judex qui cognoſcit de crimine ciuiliter eo comperto potest ex officio ſuo punire criminaliter.in.l.ſi ab eo.nu.1.ff.de calum.fo.123.

Quo iure ſuccurratur contra iudicem qui probationes non curauit.in l.argentarius.ff.cum auten.nu.1.ff.de eden.fo.80.

Judex cum allegatur ſuſpectus iure ciuili cauſe nō inferuntur:iure cano.ſecus.in.l.quia.nu.2.ff.ad treb.fo.145.

Judex incompetens an condemnat in expenſis.in.l.eum quem temere nu.ff.de iudi.fo.159.

Judex eligit arbitros ⁊ arbiri coguntur eligere tertium.in.l.item ſi vn ff.principaliter.nu.1.ff.de arbi.fo.147.

Judex potest principaliter adiri vt pronuntiat ſuper etate.in.l.ij.nu.1. ff.de feriis.fo.71.

Judex quam interlocutoriam reuocet ex officio.in.l.fin.num.1.C.ſi mi.ſema.eſſe dixe.fo.100.

Judex in inſinuatione donationis nullam adhibet cauſe cognitionem. in.l.modeſtinus.nu.3.ff.de dona.fo.66.

Judex qñ poſſit augere vel minuere penā.in.l.hodie.n.1.ff.ō pe.f.204.

Judex quando non ſētit commodum cognoſcit an ſua ſit iuriſditio niſi conſuetudo eſſet in contrarium.in.l.ij.nu.3.⁊ in repe.nume.eo.ff.ſi quis in ius vo.non ierit.fo.59.
Judex ſuper incompetentia allegata ratione ſue perſone non cognoſcit.ibi.n.4.⁊ in rep.nu.eo.
Item nō cognoſcit qñ veniret examinandū aliqd ſpirituale.ibi.num.5.
Judex anteq̄ mulctet non comparentem debet ipſum ō nouo citare ad ſe defendendum.ibi.nu.17.
Judex competēs ratione dubitationis nō cōparentē pōt in modicum mulctare ſummarie ſi eſt magna dr hoc facere cā cognita.ibidem.n.18.
Judex quando mulctare habet bona in eius iuriſditione potest execution̄ facere.ibi.nume.19.

Judex vbi publica vtilitas verſatur ſupplet de facto.in.l.pretor ait.ff. hoc auten.nu.2.ff.de ope.no.nun.fo.24.

Judex potest cōcedere licētiam timenti vt ſecum ducat familiares ⁊ ſeruientes.in.l.illicitas.ff.ne potentiores.nu.9.ff.de offi.preſi.fo.40.

Judex a quo appellatur debet ſtatuere terminum appellāti infra quē compareat coram iudice appellationis vel infra quem iter corripiat.in l.preſes.nu.3.C.de appel.fo.82.
Quod non poſſit ei ſtatuere terminum ad proſequendam appellationē. ibidem.nu.4.

Judex ex cauſa poteſt ſtatuere terminum actori ad agendum.in.l.edita. nu.3.C.de eden.fo.45.
Judex poteſt per ſe acta conficere ⁊ ſcribere et an hoc ſit verum.remiſſiue.in auf.de defenſo.ciuita.nu.3.fo.16.

Judex poteſt inquirere ꝓpter denuntiationē officialis ⁊ excuſatur a calumnia.in.l.ex lege iul.ff.ſi publico.nu.7.ff.ad leg.iul.de adul.fo.168.
Judex qui incidenter cognouit de crimine poteſt de illo per inquiſitionē cognoſcere.ibi.nu.8.
Judex vbicūq ex inquiſitione generali comperīt quem deliquiſſe poteſt ſuper eo crimine inquirere.ibi.nu.9.
Judex inquirit de crimine coram eo facto.ibi.nu.10.
Judex quod poſſit inquirere in criminibus in quibus quis poteſt accuſare ſine metu calumnie.ibi.nu.11.
Judex inquirēs poſt didicita teſtificata qō poſſit teſtes de nouo producere.ibi.nu.15.
Judex inquirens qō non poſſit aſſumere partes accuſatoris proſequentis ſuam vel ſuorum iniuriam:niſi quando ſuum officium eſt principaliter offenſum.ibi.nu.16.
Judex ſuper notorio crimine qō ꝓcedat per inquiſitionē.ibi.nu.17.

Judex in his que cōmittūtur ei⁹ arbitrio debet equitatē ſeruare:in his que ſcripta ſunt ſeruat deciſionem.in.l.j.nu.5.C.de legi.fo.32.

Judex etiā reo nō poſtulāte pōt abolere nomē rei ſi ei cōſtat ipſum abolendum.in.l.libellorum.ff.ſi accuſator.nu.4.ff.de accuſa.fo.158.
Judex in criminibus pōt aſſumere partes rei ⁊ eius defenſionem.ibi.
Judex in.d.l.libellorum.ff.ſi accuſator.ff.de accuſa.poteſt accuſationem proſequi.ibi.nu.5.
Judex poteſt ex officio per inquiſitionem procedere vbicūq maleficiū ei innotecit.ibi.nu.7.

Judex appellationis reo abſoluto ⁊ actore appellāte qui fouet cauſam iniuſtam debet actorem cōdemnare ⁊ nō ſimpliciter dicere bene iudicatum ⁊ male appellatū.in.l.cum apud.nu.2.ff.iudi.ſol.fo.112.

Judex ſecularis cui traditur damnatus ab inquiſitore nō tenetur ſtare proceſſui inquiſitoris.ſed poteſt ex integro proceſſum facere.in.l.nō dubium.nu.1.ff.de cuſto.⁊ exhi.reo.fo.166.

Judex ſi citat aliquem qui propter iuſtam cauſam nō tenebatur cōparere tanq̄ cōtra cōtumacem procedit proceſſus eſt ipſo iure nullus ſi iudex hoc ſciebat alias per appellationē irritatur.in.l.ſi quis ſerius.ff.q exhibendi.nu.3.ff.de cuſto.⁊ exhi.reo.fo.164.

Judex quibus caſibus arbitretur penam promittēdam in ſtipulationibus pretorijs.in.l.in huiuſmodi.nu.2.ff.de pacto.ſtipu.fo.105.
Judex appellationis quando ſententiam exequatur.in.ff.ſi quis cōtra. nu.2.in auf.de ſanctiſ.epiſ.fo.56.
Judex ſecularis cui per inquiſitorem fuit traditus hereticus quādo teneatur ſtare proceſſui inquiſitoris.ibi.nu.3.
Judex debet iudicare in locum maiorum.in.ff.⁊ quoniam. nume.18.in auf.de teſti.fo.41.

Judex qō nō poſſit mittere aliquem in poſſeſſionem bonorū exiſtētium extra ſuum territorium.in.l.relegatorū.nu.3.ff.de interdic.fo.211.

Judex exequēs quod nō tenetur ſtare proceſſui iudicis remittētis execution̄:ſed poteſt de nouo cognoſcere ⁊ crimen examinare.in.l.dinus. nu.3.ff.de cuſto.⁊ exhi.reo.fo.165.
Judex ſuper denūtiatione duobus modis procedere poteſt.ibi.nu.10.
Judex procedēs ſuper crimine denūtiato poteſt denuntiantem in teſte aſſumere.ibi.nu.14.

Judex ducatus qui incepit primo ꝓcedere cōtra perufinū in ducatu delinquētem:an poſſit cōtra iudicē perufinū pariter ꝓcedētem opponere exceptionem prenētionis.in.l.ſepulchri.nu.3.ff.de ſepul.vio.fo.144.
Judex cauſa cognita quas poterit dilationes abbreuiare.in.ff.omneyero.nu.17.in auf.de litig.fo.47.
Judex admittit exceptionem cum proteſtatione ſi debet de iure.in.ff.ſi vero.nu.12.in auf.de teſti.fo.41.
Judex ordinarius quilibet ex cauſa poteſt immunitatem a muneribus concedere.in.l.nemo.nu.1.C.de decu.lib.x.fo.15.

Judex an teneatur exprimere cauſam in ſententia.in.l.qui teſtamēto.ff. item.nu.5.ff.de excu.tu.⁊ cur.fo.85.
Quis dicit iudicem non ſunm ⁊ ſi eſt ſuus eū ſuſpectum.ibi.nu.6.

Judex ex officio cōtra confitētem quādo facit ſolui aliud pro alio.in.l.ſi domus.ff.in pecunia.nu.5.ff.de leg.j.fo.220.

Judex qui eſt ſi ignorat ſe iudicem an valeant acta per eum.remiſſiue.ī l.ſed ⁊ ſi.nu.1.ff.de acqui.bere.fo.173.

Judex poteſt ſupplere defectum partis de iure ⁊ de facto.in.l.offidius. nu.4.ff.de lega.iij.fo.66.
Judicem appellationis in ſententia an ſufficiat dicere bene vel male iudicatum

Super lectu. Bartoli.

dicatum.remiſſiue.ibidem.nu.5.

Judex non condemnat in alio q̄ ſit petitum niſi ex cauſa neceſſitatis.in l.vinum.nu.14.et.16.ff.ſi cer.peta.fo.17.
Judex negligens punitur criminaliter etiam ad penam corporalem.in Louos.nu.3.C.de ſuſcepto.lib.x.fo.25.

Judex qñ quis poſſit eſſe notarius ⁊ ſic acta ſcribere.in.l.iubemus.ff.ſane ſi hoc.nu.13.C.de ſacroſan.eccle.fo.24.
Judex ⁊ notarius quis poteſt eſſe in cauſis breuioribus.ibi.nu.15.
Judex cui eſt cōmiſſa teſtium examinatio nō poteſt ſuper eor reprobatione teſtes recipere.in.ff.⁊ quoniam.nu.20.in auf.de teſti.fo.41.

Judex delegatus quādo poſſit in integrum reſtituere.in.l.ſi.num̄.4.C. vbi ⁊ apud quem.fo.100.
Judices qui nulli preſunt iuriſditioni ſunt notarij:⁊ iudices chartularij quando poſſunt in integrum reſtituere.ibi.nu.7.et.8.
Quō cognoſcat an aliqs ſit iudex ordinari⁹ vel delegatus.ibi.nu.10.

Judex cui cauſa eſt delegata ſi ſe abſentat ⁊ abſentia eſt diu duratura delegās poteſt eam alteri delegare.in.l.pretor.ff.ſi poſt cauſam.nu.3.ff.de vaca.⁊ excuſa.fo.246.

Judex non poteſt tūc cognoſcere ſi vero res eſt prorſus extranea niſi p modum recōuentionis vel prorogate iuriſditionis.in.l.j.nu.3.C.ſi a nō compe.iudi.iudica.eſt.fo.75.

Judex qui abſoluit ab inſtantia iudicij contra ius facit litem ſuam.in.l. ſi quis.nu.7.C.de pac.fo.57.

Judex non admittit exceptionem ꝓpoſitam cauſa differendi iudicium. in.l.capitis.nu.2.ff.de accuſa.fo.163.

Judex nō pōt hodie precipere vt poſt tēpus vſure currāt:lz inobedientem mulctet.in.l.qui tutor.ff.ſi deponi.nu.2.ff.de admi.tu.⁊ cur.fo.61.

Judex nō poteſt cogere partem ſe ad ſcribendum vt inde fiat comparatio.in auf.vt ſi cōtractus.nu.3.C.de ſi.inſtru.fo.157.

Judex cōmittit peritis in arte qñ in iudicio dubitatur de aliquo quod conſiſtit in peritia.in.l.comparationes.nu.2.C.de ſi.inſtru.fo.157.

Judex an poſſit reſeruare factionem teſtamenti notario cōdemnato de falſo.in.l.ſi quis in principio.ff.miles.nu.1.ff.de leg.iij.fo.54.

Judex qualiter arbitretur tēpus ſtatuendū ei q ſe offert ſtatim ꝓbaturū.in.l.ſi is a quo.nu.3.ff.vt in poſ.leg.vel fideicom.fo.160.

Judex nō tenet dare in tutorē nominatū a matre que dixit velle trāſire ad ſecūda vota.in.l.ſi quis ſub.nu.29.ff.de teſta.tute.fo.50.

Judex ſi male iudicauit ⁊ ab eius ſnia ſit appellatū an appellatione pēdēte poterit tpe ſyndicat⁹ queniri.i.l.ſi minor.nu.3.ff.ō ad.tu.⁊ cu.f.62.

Judex principalis cauſe eſt iudex in cauſa reductionis.in.l.ſocietatem. ff.arbitrorum.nu.19.ff.pro ſocio.fo.114.

Judex negligēs an criminaliter puniatur.in.l.ij.nume.1.C.de cano.largi.lib.x.fo.13.

Judex in contumacem diffinitiue pronuntiat quando petitur aliquid quod non poteſt eſſe conſultum per miſſionem ex primo decreto vel ſecundo.in.l.ſancimus.ff.cum autem.nu.1.C.ad trebel.fo.50.

Judex exceptis duob⁹ caſib⁹ poſitis.in.l.conſentaneū.C.quō ⁊ qñ iud. qñ vult pōt quē facere capi pſonaliter:ſed nō pōt cogi a parte niſi primus reus in cōtumacia cōſtituat ſoleniter.in.d.l.cōſentaneū.nu.13.fo.64.

Judex eſt requirēdus in loco publico ⁊ in eo loco vbi conſueuit ius reddere.in.l.j.ff.dies.nu.5.ff.quando appel.fit.fo.223.

Judex repetit teſtem obſcure loquentem ex officio.in.l.producī.nu.2.ff. de teſtibus.fo.154.
Judex loci vbi criminoſus degit an teneat remittere ad mandata iudicis loci vbi delinquit.i.ff.ſi vero qs.nu.2.in auf.vt nulli iudi.fo.54.

Judex ſi appellationē a diffinitiua nō recepit ipſe punit tēpore ſui ſyndicatus ⁊ ei⁹ officialis.in.l.qñ.la.ij.nu.1.C.de appel.fo.84.

Judex ſi ſciuit cōtumaciam ſed credebat diem feriatā cū nō eſſet ſententia nō vitiatur.in.l.multū.nu.5.ff.de cond.⁊ demon.fo.121.

Judex ſecularis poteſt cognoſcere de exceptione excōicationis; punire ſacrilegū ⁊ hereticum.in.l.vitia.nu.6.ff.ſol.mat.fo.26.
Judex ſecularis qñ poſſit cognoſcere de exceptiōe vſuraria.ibi.nu.7.

Judex qualiter pronuntiabit ſuper edicto carboniano quando carbo. poſſeſſio.⁊ qō queſtio ſtatus differatur ſimul ⁊ ſemel petuntur.in.l.carbonianum.ff.due autem.nu.10.ff.de carbo.edic.fo.178.

Judex dr eſſe ſpiens qñ teſtes examinanf.in.l.curēt.nu.1.ff.de teſt.f.154.
Judex mittit notarium ⁊ teſtes vt aliquis poſſit teſtari quādo veniētes ab inteſtato prohibent notarium accedere.ibi.nu.4.

Judex debet pronuntiare ſuper emergentibus ſi non pronuntiat iudicium tamen tenet.in.l.ait pretor.nu.5.ff.de mino.fo.133.
Judex quando interponit decretum ſuper venditione rerū minoris nō eſt neceſſe q̄ taget pretium.ibi.nu.6.

Judex non cognoſcit an ſua ſit iuriſditio quando ſentiret aliquod commodum.in.l.ſi quis ex aliena.nu.1.ff.dejudi.fo.153.

Judex ſi poſt primā negationem rei admiſit eius confeſſionem poteſt adhuc maleficium pbare per teſtes ⁊ reus amittet beneficium cōfeſſionis.in.l.eum qui.nu.7.ff.de iureiur.fo.31.

Judex poteſt capere aſinū priuati pro portando cōdemnatum ad furcas.in.l.iubemus nullam.nu.2.C.de ſacroſan.eccle.fo.17.

Judex cuius iuriſditio per partes prorogatur iudicat ſm terminos iuriſditionis prorogate que attēditur circa appellationē admittēdam vel non admittendam.in.l.epiſcopale.nu.1.C.de epi.audi.fo.30.

Judex ſi denegat dare copiam actorum poteſt lit.pendente adiri ſuperior.in.l.ſi appellationem.nu.2.C.de appel.fo.84.

Judex a ſeipſo poteſt ſe informare an de cōſuetudine ita fuerit obſeruatum.in.l.lege.nu.3.ff.de teſti.fo.153.

Judex per inquiſitionem procedere poteſt in caſibus in quibus accuſator excuſatur a preſumpta calumnia.in.l.athletas.ff.calumniator.nu.5. ff.de his qui no.infa.fo.99.

Judex an poſſit reſeruare taxationem expēſarum.in.l.paulus.la.j.nu. ff.de re iudi.fo.124.

Judex non dat tutorem illum quem mater petijt.in auf.ſacramentum. nu.4.C.quando mu.tute.offi.fungi poteſt.fo.191.

Judex quid ſit facturus accuſatore abſente.in.l.inter accuſatorē.nu.10. ff.de publi.iudi.fo.153.

Judex delegatus ſi a principio caruit iuriſditiōe ⁊ lite pendēte ſuperuenit quō valeant acta ⁊ ſnia.in.l.vna.nu.4.C.q pro ſua iuriſdi.fo.113.

Judex in exequendo ſententiam poteſt incipere a precepto de ſoluendo. in.l.defendere.nu.1.ff.de auto.tuto.⁊ cur.fo.71.

Judex dicitur vir bonus.in.l.cōtinuus.ff.cum ita ſtipulatus.nu.1.ff.de verbo.oblig.fo.55.

Judex cogit plures diſcordātes inter ſe ad eorum incommodum ad cōcordiam.in.l.itinere.nu.1.ff.de ſerui.ruſti.predi.fo.187.

Judex nō poteſt cogere reum accuſare niſi in crimine homicidij.in.l.in eum.nu.1.ff.de accuſa.fo.162.
Judex qui videt aliquem qui vult delinquere poteſt eū cogere ne delinquat.ibi.nu.2.
Judex appel.non poteſt cauſam delegare ⁊ ſentētiam ſibi reſeruare.in ff.alios autem.nu.4.in auf.vt defun.ſeu fune.fo.27.

Judex pōt ad inſtātiam rei interrogare accuſatorem vt ponat diem cōmiſſi criminis in accuſatione vt reus certificetur et eſt ſatis equum.in.l. is qui reus.nu.10.ff.de publi.iudi.fo.15.

Judex in extraordinarijs dicitur excedere quando modum excedit.in.l. ſi qua pena.nu.9.ff.de verb.ſigni.fo.260.
Judex examinationem perſonarum egregiarum cōmittere poteſt etiā nō habēti iuriſditionem.in.ff.⁊ qñ.nu.12.in auf.de teſti.fo.41.
Idem in infirmis vel pauperib⁹ q nō poſſunt ad iudicū venire.ibi.

Judex poteſt de facto ſupplere ⁊ querere eius defenſorem vbicunq; ſententia poteſt in abſentem ferri.in.l.accuſatore.ff.ad crimen.num̄.6.ff.de publi.iudi.fo.154.

Judex maleficiorū poteſt cōtra principalem delinquētem de delicto principaliter cognoſcere ⁊ de reſtitutione rei ſecūdario ⁊ incidēter in.l.defuncto.ff.in quacūq.nu.1.ff.de publi.iudi.fo.152.
Judex lacus de qbus criminib⁹ cognoſcit cōtra clericum: ⁊ de quibus eccleſiaſticus.ad teg.in auf.vt cleri.apud propri.nu.2.fo.36.
Judex ordinarius qñ poſſit cauſam delegare ſcilicet ei⁹ cognitionem ⁊ ſententiā ſibi reſeruare.in.ff.illud.nu.1.in auf.vt defun.ſeu fune.fo.27.
Judex qñ condēnat an poſſit adijcere in condemnatione penam quarti pluris ſi nō ſoluerit infra decē dies.in.l.j.nu.3.C.de fiſca.vſu.lib.x.fo.7.
Judex cui cōmittitur teſtium examinatio an teneatur cōmiſſionem ſibi factam recipere.in.ff.⁊ quoniam.nu.15.in auf.de teſti.fo.41.
Judex in cauſa criminali an teneatur ſtare examinationi teſtium facte per iudicem cui facta fuit cōmiſſio.remiſſiue.ibi.nu.16.

Judex in omnibus ī quibus magis requiritur indicium q̄ teſtimoniū debet mittere aliquos bonos viros ad eſtimandū.in.l.ij.nu.21.C.de reſcin.vendi.fo.174.
Judex non debet eſſe pronus ad comparationem fiendam.in.ff.ſed ⁊ ſi. nu.4.in auf.de inſtru.cau.fo.32.
Judex ꝓpter cauſe magnitudinē vel teſtiū ſuſpicionē pōt iubere abſentes coram ſe pſentari.in.ff.⁊ qñ.nu.9.in auf.de teſti.fo.41.

Judex ordinarius qui ꝓpter abſentiam delegauit reuerſus eſt iuriſditio delegati ſtatim expirat ⁊ ad eum reuertitur.in.l.j.nu.14.ff.de off.ei⁹ cui manda.eſt iuriſ.fo.45.
Judex interrogare poteſt partem vel teſtem an ſit infamis:⁊ an quis te neatur reſpondere.in.l.j.nu.1.ff.de offi.aſſeſ.fo.45.
Judex ex officio infamē repellit:etiam ſi nihil opponatur.ibi.
Judex libellum male conceptum ex officio lacerare debet.ibi.nu.2.
Judex qui examinat teſtes debet eorum dicta ſub ꝓprio ſigillo ſigillata remittere.in.ff.⁊ quoniam.nu.3.in auf.de teſti.fo.40.

Judex de omni iniuria inquirere poteſt.in.l.item apud.ff.ſi qſic fecit. nu.2.ff.de iniur.fo.141.

Judex qui cognoſcit ſuper cauſa reſtitutionis aduerſus ſentētiam non iudicat ſuper prima cauſa ſed ſolum ſentētiam reſcindit:ſecus in appellatione.in.l.j.nu.3.C.ſi aduer.libe.fo.97.
Judex qui cognoſcit ciuiliter ſi repetit crimē an poterit puniri.in.l.penu.l.C.eo.titu.

Judex debet eſtimare valorem rei ex officio etiam ſi nō ſit probatum in iudicio.in.l.ſi quod.nu.3.ff.de leg.ij.fo.43.

Judex in loco torture poteſt facere ſpoliare hominem ⁊ valet confeſſio ſi.l.nouiſſime.nu.1.ff.quod fal.tu.fo.76.

Judex cauſarū ciuilium pōt punire teſtē dicentē falſum coā ſe vel falſa inſtrumēta producētem.in.l.iubemus.nu.2.C.de proba.fo.149.

Judex ordinarius non recuſatur vt remoueatur ſed vt ei detur adiunctus.in.l.apertiſſimi.nu.1.C.de iudi.fo.112.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Judex delegatus de iure ciuili sine causa recusatur: secus iure canonico. ibidem .nume.2.

Judex potest esse arbitrator: inter partes vt eas componat. in aut. si vero. nu.1. C. de iudi.

8 Judex si est excõicatus vel infamis vt reputabat cõtrarium eius sentẽtia valet. in.l.si arbiter. nu.2. C. de sen. & inter. om. iudi. fo.68.

In quibus defectibus non publice notis ex quibus detegitur aliquem non esse iudicem sufficiat eum esse in quasi possessione illius iurisditionis vt sententia valeat. ibidem. nu.3.

1 Judex de consuetudine circa ordinem iudicij potest summarie se informare. in repe. l. de quibus. nu.22. ff. de legi. fo.21.

6 Judex a cuius interlocutoria est appellatum si appellationi non detulit nõ habet ipsum in processu decetero citare: & est tunc verus cõtumax. in.l. eius qui. nu.6. ff. de appel. reci. fo.226.

Intelligit verum si iudex dedit appellanti apostolos. ibi.

7 Judex absolvit reũ opponentẽ de cõpensatione ab obseruãtia iudicis: sicut qñ soluit iudicio pendẽte. in.l.si cõstet. nu.3. C. de cõpensa. fo.166.

Judex qlibet põt hẽre duos executores. i. §. nullo. nu.3. i aut. de iud. f.35.

7 Judex potest sine libello in vsuris condemnare. in.l.si deposita. nu.6. C. depos. fo.171.

Judex an possit esse arbiter illius cause i quo est judex & esse arbitrator. in aut. vt diffe. iudi. nu.2. et.4. fo.54.

Judex ordinarius nõ recusatur sed alius sibi associatur. ibi. nu.3.

Judex condẽnatus qz in expensis nõ cõdemnauit victum an repetat a parte victa. in. §. oportet. nu.12. in aut. de iudi. fo.36.

7 Judex quõ estimabit rẽ. in.l.ad officiũ. nu.2. C. cõmu. diui. fo.130.

7 Judex vel arbiter quando possit esse testis in causa super qua iudicauit. in.l. ne in arbitris. nu.6. C. de arbi. fo.104.

1 Judex appellationis exequitur sententiam quã ipse cõfirmauit. in.l. tale pactum. §. qui pronoucauit. nu.3. ff. de pac. fo.90.

3 Judex dat secũdam dilationem causa nõ cognita: factũ in ea quando teneat. in.l.j. §. ait pretor. nu.6. ff. de iur. delib. fo.159.

2 Judex qlibet ordinari⁹ citat realiter. i.l. plericq. nu.6. ff. & i ius vo. f.58.

1 Judex qñ percipit aliquid fieri a partibus q faciendum erat mutuo cõsensu vno implente ex parte sua quãtum ad eum habetur pro facto in.l. fundus. nu.2. ff. de rescin. vendi. fo.119.

Judex si pronũtiat pront in consilio dicitur ipsum condemnandum an videatur condemnasse. ibi. nu.3.

3 Judex appellationis cognoscit an appellatio sit accipienda vel ne. in.l. chirographus. §. ab eo. nu.1. ff. de admi. tut. & cur. fo.68.

2 Judex ad credulitatem quando addncatur. in.l. admonẽdi. §. admonendi. nu.6. et.23. ff. de iureiur. fo.33.

7 Judex ex suo officio potest dare dilationem etiam non petenti. in.l.j. nume.2. C. de dilatio. fo.116.

3 Judex cui fuit narratũ de matre dedit tutorẽ sine inquisitione an preiudicet mri postea volẽti tutelã. i.l. tutor. nu.6. ff. de tu. & cu. da. ad his. fo.55.

8 Judex si nõ iuste iudicauit & iuris ordine nõ seruato q illã possessionem ingredit: punit cõstitutione. d.l. meminerint. C. vnde vi. ibi. nu.3. fo.85.

6 Judex si est excõmunicatus vel quia aliter nõ potest officium exercere q in casu de quo in.l. centesimis. §. si ita. ff. de verbo. obliga. volũtas nõ dicitur desinere ipso remanente sane mentis. in.l. cẽtesimis. §. si ita stipulatus. nu.12. ff. de ver. obli. fo.21.

Judex excõmunicatus durante excõmunicatione potest in terminis de quibus in prealegata.l. eo. §. confinia. revocare si sibi reseruationem reseruauit. ibi. nu.13.

3 Judex cõstituit dotẽ filie qñ pater est absens. in.l.j. nu.16. ff. sol. ma. fo.3.

Judex debet diligẽter inuestigare vt veritatem habeat. in.l. quoties. nume.4. C. de naufra. lib. xj. fo.27.

Judex licite ingreditur domũ alicuius si timet ne ibi fiat aliquod maleficium. in.l. omnis. nu.1. C. de aqueduc. lib. xj. fo.33.

1 Judex põt de cõsensu partiũ iudicare alibi q̃ in loco maiorum: & etiam extra territorium. in.l. ius pluribus. nu.3. ff. de iusti. & iur. fo.15.

1 Judex quando eius officium exerceat parte non petente. remissiue. in.l. j. nu.13. ff. de iurisdi. om. iudi. fo.48.

1 Judex qñ ex officio suo supplere habeat etiam si nõ opponatur a parte. in.l.si vnus. §. pactus. nu.20. ff. de pac. fo.87.

Judex a quo si succedit in locum iudicis ad quem non cognoscit de illa causa. in aut. vt cleri. apud propi. epis. nu.6. fo.36.

Judex laicus cognoscẽs de causis clericorum pecuniarijs debet infra duos menses illas determinare. ibi. nu.7.

Judex secularis de crimine ecclesiastico illato in laico quãdo & qualiter cognoscat. ibi. nu.8.

1 Judex non procedit nisi ad partis instantiam quando proceditur contra absentem. in.l. ad peremptorium. nu.1. ff. de iudi. fo.157.

5 Judex debet super toto iudicare nisi aliter fit per partes conuentum in.l.si conuenerit. nu.2. ff. de re iudi. fo.121.

5 Judex an debeat cognoscere de causa cum fit remissio. in.l. interdum. §. idem antonius. nu.1. ff. de publi. & vectig. fo.55.

8 Judex post cõfessionem cõsilio sapientis ex forma statuti parte petente factam si ante habitum cõsilium pronũtiet sententia tenet licet possit per appellationem rescindi. in.l.j. nu.1. C. de rela. fo.81.

Judex qñ facit aliquid parte presente cui displicet debet contradicere & facere poni in actis parte presente & contradicente. ibi. nu.6.

8 Judex dz dare apostolos etiã nõ petẽti & cautio de rato de exercẽda appellatione nõ interponit. in.l. cos q. §. apl̃os. nu.1. C. de appel. fo.83.

1 Judex nõ potest cogere partes ad transigẽdum neq̃ compromittendũ neq̃ ad pacem faciẽdam nisi pro quiete publica. in.l. furti. §. qui iussu. nume.2. ff. de his qui no. infa. fo.100.

5 Judex qñ possit facere descriptionẽ bonorũ ante sentẽtiam ne bona dissipentur. in.l. post cõtractum. nu.19. ff. de dona. fo.64.

6 Judex potest libellum non continentem certam quantitatem reijcere. in l pretor edixit. §. si dicatur. nu.5. ff. de ininr. fo.138.

7 Judex qñ ipetrẽt ab vtraq̃ pte. i aut. offerat. nu.10. C. de lit. cõte. fo.115.

Judex supplet de facto pro absente cõtra quẽ petitur ferri sentẽtia vtveritas elucescat. in. §. omne vero. nu.6. in aut. de litig. fo.47.

5 Judex si pnuntiauit aliquẽ mittẽdum in possessionem ex cõtumacia nõ visa relatione citationis nũtij & ille fuerit contumax vere nõ valet pronũtiatio licet post pronũtiationem nũtius fecerit relationẽ. in.l. hec aut. §. nõ defendi. nu.3. ff. quib. ex cau. in pos. catur. fo.132.

6 Judex in snia qua reũ absoluit põt accusatorẽ ꝺdẽnare ſtãte statuto q nõ ꝓbans accusationẽ cõdẽnet. in.l. athaletus. nu.5. ff. de fal. fo.185.

1 Judex ex officio repellit procuratorem in habilem. in.l. filiusfa. §. veterani. nu.3. ff. de procura. fo.103.

Judex ex officio supplet in his q̃ ptinent ad vtilitatẽ publicam. ibi.

6 Judex si denegat secũdam dilationem potest appellari si facultas ꝓbationis deperiret: quia testes essent senes valitudinarij &c. vel immineret casus instantis periculi in persona testium: alias non. in.l. ante sentẽtiã. nu.23. ff. de appel. reci. fo.225.

Judex si admittit ꝓbationes quas non debet an possit appellari. et qñ ibi. nu.25.

5 Judex qui male iudicauit tenetur parti licet pars appellari possit. in.l. dies cautionis. §. si tam vicinum. nu.1. ff. de dam. infec. fo.29.

Judex qui mihi denegat id quod ab alio cõmode postulare possum mihi non tenetur. ibidem.

8 Judex potest supplere de facto pro parte quando vnus solus litigat. in l.j. nu.5. C. de temp. appel. fo.86.

Judex si statuit terminũ vnius mẽsis de quo die⁹ intelligat. ibi. nu.6.

6 Judex maleficiorũ quod possit cognoscere incidenter de causa ciuili descendente ex eodem facto de quo criminaliter cognoscit. in.l. si quis vgori. §. qui furem. ff. de furt. fo.127.

7 Judex i his q̃ sunt iuris supplet. i.l. vna. nu.1. C. vt q̃ desint aduo. f.75.

Judex in his q̃ radicantur in scipso quando possit supplere parte non petente. ibi. nu.2.

Judex qñ possit supplere circa ea que in parte radicantur. ibi. nu.3.

Judex quando possit fm conscientiam iudicare. ibi. nu.4.

Judex ex officio põt bãnitũ in iudicio cõparẽtem repellere. ibi. nu.5.

1 Judex ex causa põt minnere penam qñ aliquis grauatur circa ꝓbationes. in.l. actus fustium. nu.9. ff. de his qui no. infa. fo.102.

5 Judex absoluit quando est notorium ei actionem actori non competere. in.l.ij. nu.5. ff. de excep. fo.164.

8 Judex secularis capit clericum delinquentem & eum remittit ad episcopum. in.l.j. nu.1. C. de epbib. reis. fo.122.

6 Judex appellationis quod non faciat reum iurare de calumnia. in casu. §. iussus etiam. in.l. creditor. ff. de appel. nu.3. fo.221.

5 Judex põt mittere in possessionẽ tam ꝓ debito q̃ pro expensis. in.l. fulcinius. §. si quis actionem. nu.1. ff. quib. ex cau. in pos. catur. fo.133.

5 Judex q̃ possit dare curatorem furioso et prodigo aliquo non petente. in.l. hec autem. nu.1. ff. quib. ex cau. in pos. catur. fo.132.

Judex dat pupillo tutorem necesse petente. ibi. nu.2.

Judex q̃ nõ cogatur dare curatorẽ furioso & prodigo. ibi. nu.4.

8 Judex an & quando cogatur pronuntiare contra absentem. in.l.j. nu.3. 5. et.6. C. quomodo & quando iud. fo.62.

Judex male iudicans facit litem suam. ibi. nu.6.

6 Judex quod non possit committere causam appellatione remota ab interlocutoria qz intelligitur de friuola. in.l.j. §. iterdum imperator. nu.2. ff. a quib. appel. fo.221.

5 Judex quando iubet per seipsum nõ debet dici peremptorie. in.l.si finita. §. iulianus. nu.5. ff. de dam. infec. fo.33.

5 Judex quare per imperitiam iudicans tenetur. l. aquil. & nõ ex maleficio ratio est quia officium iudicis est necessarium. in.l. ex maleficio. nu.1. ff. de actio. & oblig. fo.174.

5 Judex si post vnam interlocutoriam aliã dedit ex qua queritur ius parti & qua appellabit pars contra quam late sunt. in.l. cum procurator. §. si dõs. nu.5. ff. de ope. no. nun. fo.23.

8 Judex non impeditur super toto pronuntiare si tempore sentẽtie summa reperitur maior q̃ prima facie videbatur. in.l. ampliorem. §. sed cum scimus. nu.1. C. de appel. fo.85.

8 Judex potest pro parte absente supplere de facto. in.l. ampliorem. nu.2. C. de appel. fo.85.

5 Judex parte absente potest facere interponere terminos quando peto quod inter te & me interponatur & tu non venis. in.l.si finita. §. iulianus. nu.42. ff. de dam. infec. fo.34.

6 Judex pro habẽda veritate põt interrogare de circũstantijs etiam remotis & se fingere velle facere quod non vult. in.l. de minore. §. plurium. nu.2. ff.

numero.2. ff. de questionibus. fo.196.

6 Judex an possit recusari prestita satisdatione. in l. illud videam⁹. nu.4. ff. quando appel. sit. fo.223.

8 Judex ordinarius solus habet potestatẽ citandi re ipsa hoc facere capi personaliter. in aut. & qui iurat. nu.1. C. de bo. auto. iudi. pos. fo.91.

Judex secularis qñ possit fugientem ad ecclesiam de ecclesia extrahere. in. §. sed neq̃. nu.4. in aut. de manda. princi. fo.17.

5 Judex põt collectã imponere vniuersitate ꝺdẽnata si illi de vniuersitate nollẽt illam imponere. in.l.si se nõ. §. actor. nu.6. ff. de re iud. fo.114.

6 Judex infra quãtum tempus poterit super calumnia procedere. in.l. accusatorum. nu.5. ff. ad turpil. fo.189.

Judex antecq̃ condemnet de calumnia debet dare terminum ad faciendam suam defensionem. ibi. nu.6.

Judex qñ pronũtiat super delicto an lex pnuntiat de pena. ibi. nu.7.

Judex ante sniam potest agere vel minnere penã post nõ. ibi. nu.8.

Judex si statuat pro delicto minorem penam q̃ deberet: an lex suppleat maiorem. ibidem. nu.9.

6 Judex maleficior ex officio etiã vbi q̃ritur de innocẽtia rei põt examinare testes a parte nõ ꝓductos. in.l.j. §. si qs vltro. nu.3. ff. de q̃s. f.195.

6 Judex debet dare terminũ ad faciendas defensiones. in.l. vnius. §. cognitum. nu.1. ff. de questio. fo.199.

8 Judex non debet dare originalia acta sed eorum exempla. in.l. eos qui. §. super his. nu.2. C. de appel. fo.83.

Judicis autoritate actis exemplatis coram quo facta sunt debet dari fides. ibidem.

6 Judex si inquisiuit cõtra aliquẽ de furto & dõs rei subtracte cõparet coram iudice & dicit furtũ fuisse factum eo volente: an inquisitus liberetur ab actione furti. in.l. inter oẽs. §. recte. nu.2. ff. de fur. fo.124.

8 Judex timẽs partes & qui nõ hz locũ maiorũ deputatis & ab initio certũ locũ nõ determinauit nec ei determinatur põt sedendo pro tribunali super curru vel equo ꝓnũtiare. in.l.j. nu.4. C. de sen. ex peri. reci. fo.67.

Judex si propter aliquam infirmitatem sedere non potest sedeat & pront potest. & pronuntiet. ibi. nu.5.

5 Judex dat curatorem pupillo ad vendendũ quãdo bona sunt tempore peritura vel immineret graue es alienum. in.l. fulcinius. §. adeo autem. nu.1. ff. qui. ex cau. in pos. catur. fo.133.

8 Judex qñ cõmittit causam cõsulendã est in arbitrio suo ponere in pncto opinionem suam vel nõ. in.l. inbemus. nu.2. C. de appel. fo.85.

8 Judex donec sedet pro tribunali potest appellari vina voce. in.l. litigatoribus. nu.3. C. de appel. fo.84.

8 Judex appellationis pronũtiando male appellatũ an cõfirmet sententiam nullam. in.l.j. nu.9. C. quãdo pro. nõ est necef. fo.88.

Non potest iterum queri de nullitate cum semel est super ea iudicatum et quesitum. ibi. nu.10.

6 Judex an teneatur de eo qui mortuus est in tormentis. in.l. questionis. nu.1. ff. de questio. fo.195.

Judex quando possit se excusare allegando infamiam. in.l. vltima. nume.3. C. si fer. aut liber. lib. x. fo.17.

8 Judex super accusatione licet accusator ei renuntiet potest veritatẽ perquirere. in.l.ij. nu.2. C. de aboli. fo.126.

Judex ex officio põt producere testes ad veritatem inquirendã. ibi.

8 Judex si aliquo casu nõ cognouit potest de illo nõ pronũtiare. in.l. terminato. nu.4. C. de fruct. & lit. expen. fo.77.

Judex si dicat cõdemnamus in expẽsis reseruata nobis taxatione poterit eius successor taxare. ibi. nu.6.

Judici si reseruatur talis declaratio vt priuate persone nõ poterit eius successor taxare. ibi. nu.6. et.7.

4 Judex appellationis potest pro parte snam cõfirmare & pro parte nullam pronuntiare. in.l. cornelia. nu.1. ff. de iurepa. fo.183.

Judex appellationis quando appellatur a sententia nulla debet illam nullam pronuntiare. ibi. nu.2.

Judex appellationis an possit pronũtiare de iniquitate sentẽtie qñ sententia petitur principaliter pronuntiari nulla. ibi. nu.5.

8 Judex an sit corruptus pena vel precibus nõ fit distinctio quãtum ad penam ipsius iudicis. in.l.si. nu.1. C. de pe. iudi. qui male iudi. fo.76.

Judex si male indicat propter dolum tenetur in totum. ibi. nu.2.

Si propter imperitiam tenebitur quantum religioni iudicantis videbitur. ibidem. nu.3.

Si indicauit expresse cõtra casum legis difficilis & obscure punietur minus. ibidem. nu.4.

Si facilis & aperte punietur plus. ibidem.

Si errauit in eo in quo sunt opiniones ita fortes q̃ quandoq̃ seruatur vna & quãdoq̃ alia tunc judex excusatur. ibi. nu.5.

4 Judex quãdo in sententia condemnat in centum valet in. §. pro tali delicto. §. pro tali &c. dicuntur plures sentẽtie. in.l. lucius. §. que babebat nu.2. ff. ad treb. fo.156.

8 Judex tũc potest supplere de facto & perquirere veritatem inducẽdo testes & alias ꝓbationes quandocũq̃ poterit peruenire ad diffinitiuam cõtra absentem. in aut. qui semel. nu.3. C. quõ & qñ iud. fo.65.

5 Judex potest citatum absentem reputare contumacem: licet mittat procuratorem qui est minus legalis & minus sufficiẽs. in.l.ij. §. defendi. nume.1. ff. qui. ex cau. in pos. catur. fo.131.

Idem qñ procurator cõparet & dicit se nõ instructum. ibidem.

Judex quando taxet expensas ante iuramentum: et quando post iuramentum: vbi q̃ in iramento affectionis taxat post iuramentum delatum. in. §. oportet. nu.4. in aut. de iudi. fo.35.

6 Judex qui aditur vt sententiam cõfirmet quãdo poterit dicere sententiam nullam. in.l.si expressim. nu.18. ff. de appel. fo.220.

8 Judex ad quẽ appellatur debet de causa cognoscere & iudicare nõ autẽ ad primũ iudicem remittere. io.l. eos qui. nu.1. C. de appel. fo.82.

Judex a quo si successit in locũ iudicis ad quẽ fuit appellatũ ipse nõ debet cognoscere sed eam cognoscendam delegare. ibi. nu.6.

Judex appellationis licet non habet necesse addere in sententia: et ideo condemno vel absoluo tamen potest addere. ibi. nu.7.

5 Judex suũ officiũ mercenariũ an exercere possit circa ea que principaliter radicantur in personam partis parte nõ petente. in.l. dies cautioni. §. hoc autem iudicium. nu.5. ff. de dam. infec. fo.28.

Judex ex suo officio supplet de facto in inquirẽda veritate instrumenti in iudiciũ deducti & inquirẽda cõditione testiũ inductor. ibi. nu.7.

Judex ex suo officio in criminalibus an poterit inducere probationes pro partibus. ibi. nu.8.

2 Judex non debet admittere articulũ impertinẽtem nec q̃ quis iuris interrogetur super eo q̃ iam est decisum. in.l.si duo. §. idem iulianus. nu.1. ff. de iureiuran. fo.27.

Judex nõ debet pati q̃ testes examinent sup articulis ꝺnijs. ibi. nu.2.

Judex debet iurare super tota causa. ibi. nu.9.

Judex si precepit responderi positionibus saluo iure impertinẽtium et nõ admittendorum q̃ post responsionem poterit disputari an debuerit disputari vel non. ibi. nu.11.

6 Judex etiam in casibus in quibus sequestratio est prohibita potest tempore recollectionis fructuum eos facere sequestrari. in.l. imperatores. §. idem rescripserunt. nu.2. ff. de appel. fo.220.

5 Judex si dat minorẽ dilationẽ quã dz tenet parti quã legit et de iure cano. appellaf. in.l. dies cautioni. §. pretor ait. nu.7. ff. de dã. infec. fo.27.

Judicis cõmissio facta nũtio q̃ citet personaliter vel ad domũ sufficit idem si cõmittit simpliciter quod citet. ibi. nu.13.

Relatio nũtij in casu ꝑdicto latius scribi debet & qualiter. ibi. nu.14.

6 Judex a cuius snia appellaf in casu criminali an debeat citari ad defendẽdam eius sentẽtiam. in.l. accusatorũ. §. rens. nu.3. ff. ad turpil. fo.190.

8 Judex q̃ soleat violẽtias facere põt ꝑbari ex cõiecturis & etiã per solã famem. in.l. de pupillo. §. si quis. nu.17. ff. de ope. no. nun. fo.11.

5 Judex per oculorũ inspectionẽ cognoscit an edificiũ cito ruet & dãnum sit allaturũ. in.l. q bonafide. §. huic stipulationi. nu.1. ff. de dã. infec. fo.32.

Judex qñ vadit vel mittit agrimẽsores vel magistros sup loco statuit terminũ partibus vt sint tali die & tali hora cum magistro & etiam sit in strumẽtum quando judex est in loco. ibi. nu.2.

2 Judex ad egregias personas mittit officialem pro iuramento. in.l. ad personas. nu.1. ff. de iureiur. fo.28.

Judex illiteratus qualiter formet snìam. in aut. de iudi. nu.5. fo.34.

Judex matutino meridie vespere sedere debet. in. §. sedebũt. nu.1. i aut. de iudic. fo.35.

Judex de volũtate partiũ iudicare põt de nocte: alias non. ibi. nu.2.

5 Judex si dubitat ne partes veniant ad arma potest illum contra quem est facta missio ex primo decreto deijcere de possessione. in.l. si finita. §. si quis autem. nu.1. ff. de dam. infec. fo.35.

2 Judex accipit asinum priuati pro faciendo portare malefactorem ad iustitiam. in.l. si. §. titius. nu.2. ff. de pig. act. fo.90.

5 Judex punitur si officium non exercuerit petenti illud. in.l. dies cautioni. §. hoc autẽ iudicium. nu.1. ff. de dam. infec. fo.28.

8 Judex si cã nõ cognita & partibus non citatis & sic incontinenti respuat appellationem põt appellari. in.l.j. nu.3. C. quo. app. nõ reci. fo.89.

Judex an puniat ex officio testes falsum deponẽtes. in. §. si vero quidã. nu.7. in aut. de testi. fo.39.

8 Judex an suppleat defectũ tutoris in additione. remissiue. in.l. si infanti. nu.13. C. de iur. delib. fo.31.

3 Judex an possit dare tutorẽ etiam rebus extra suam pnunciã existentibus. in.l. propter. §. qui se. nu.2. ff. de excu. mu. & cur. fo.93.

Judex põt ferre snìam etiam de rebus alibi existentibus. ibi. nu.3.

3 Judex ex causa potest remittere cõfectionem inuentarij. in.l. tutor qui. nu.19. ff. de admi. tu. & cur. fo.60.

6 Judex põt leues multas extraordinarias exigere pro aptãdo camerã vel pro soluẽdo aliquib⁹ nũtijs. in.l. dimus. nu.5. ff. de bo. dã. fo.210.

6 Judex nõ potest cognoscere de incompetentia qñ ipsi aliquid applicat. in.l. de iure. nu.1. ff. ad munì. fo.243.

6 Judex qui facit citari aliquem ad respondendum positionibus sub certa pena: & si iterum facit citari: non potest eum nisi ter punire. in.l. munꝰ. nu.2. ff. de pena. delic. fo.118.

Judex vel aduocatus an teneatur accipere & cõsulere super aliqua questione. in.l. generali. nu.14. C. de tab. lib. x. fo.24.

2 Judex qualiter cõdemnabit in expensis qñ ius intentatum superuenit iudicio pendente. in.l si rem. §. qui ante. nu.2. ff. de pig. act. fo.85.

2 Judex de quibus conditionibus interrogabit testem. in.l. testium. nu.3. ff. de testibus. fo.152.

3 Judex de quolibet delicto cõmisso coram se incidenter potest cognosce-

Universidad del Rosario Archivo Histórico

re ⁊ punire.in.l.tutor.§.preterea.nu.2.ff.de suspec.tuto.fo.73.
Judex inquirit principaliter in causa suspecti tutoris.ibi.nu.3.
Judex an exequatur sententiam interlocutoriam.infra tēpus decē dierum datum ad appellandū.in auc.de appel.nu.6.fo.22.
8 Judex potest dare partibus inuitis dilationem.in.l.nouerint.nu.2.C. vt cri.§tio.intra cer.temp.termi.fo.127.
6 Judex potest suā sentētiam interpretari si est ordinarius ⁊ habeat merum imperium.in.l.ab executore.nu.5.ff.de appel.fo.215.
Judex si mittit nūtium ad exequendum ⁊ excedat modum in exequendo ad quem appellabitur.ibi.nu.3.
Judex ordinarius qō possit interpretari sniam sui delegati.ibi.nu.6.
Judex quā interpretationē facere possit de sua sententia.ibi.nu.7.
Judex qñ interpretatur eius sniam debet pars citari.ibidem.nu.8.
Judex qō possit interpretari sentētiam sui predecessoris.ibi.nu.9.
Judex si reseruauit sibi taxationem expensarū licet nō dixerit ⁊ successoribus suis tamen successor poterit taxare.ibi.nu.10.
5 Judex si absoluit reum qr nō possidet ⁊ qr actor non probauit:si inspecta prima causa non obstat exceptio rei iudicate obstabit ex secūda.in.l. si quis ad exhibendum.nu.2.ff.de excep.rei iudi.fo.169.
Judex taxat expensas ⁊ postea defert victori iuramentum cui statur.in §.oportet.nu.1.et.4.in auc.de iudi.fo.35.
Judex quando possit esse clementior lege.ibi.nu.2.
5 Judex quis debit tutorem pupilli qui est originarius ī vno loco: habet domicilium in alio:⁊ facultates in alio.remissiue.in.l.j.nu.9.ff.de tuto. et cura.da.ab his.fo.54.
8 Judex qō pronūtiet executionem legitime fore factā an sit necesse in persecutione.nu.7.C.de pigno.fo.104.
4 Judex statuit terminum ad comparendū hinc ad tres dies comparuit incōtinenti an iudex infra illos tres dies possit procedere ad vlteriora.in.l.a filia.§.alumno.nu.1.ad treb.fo.154.
6 Judex absentem etiam qui habetur pro confesso condemnare non potest qñ ipsi liquet id de quo imputatur non esse maleficium.in.l.absentē. nu.6.ff.de penis.fo.203.
Judex ex officio inquiret de bonitate testis ⁊ legalitate.in.l.sancim⁹.nume.3.ff.de testi.fo.38.
8 Judex quando ex vrbanitate agitur in casu conuentionis: de qua in repe l.creditores.C.de pig.an debeat pars citari:libellus dari:et ordinarie procedi.ibi.nu.26.fo.102.
6 Judex debet exprimere quātitatē furti in processu.in.l.aut facta.§.quātitas.nu.1.ff.de pe.fo.205.
3 Judex quando non est in ciuitate appellatur ad ordinem decurionū.in l.vbi.nu.1.ff.de tu.⁊ cur.da.ab his.fo.56.
Judex qui scripsit omnia acta cozā se facta ex ipsis pronūtiare potest: ⁊ sententia valet.in.l.comperimus.nu.3.C.de progi.lib.xij.fo.45.
8 Judex non debet supplere defectum probationis in vim agendi nec in vim excipiendi.in.l.ij.nu.33.C.que sit lon.consue.fo.119.
4 Judex ex officio cogit heredem ad prestandū relictū ad alimenta fratribus minoribus.in.l.seruo.nu.1.ff.de leg.j.fo.27.
5 Judex appellationis si cōfirmat sentētiam qr pars nō est prosecuta appellationē actio oritur ex prima:ex secūda vero oritur qñ pars fuit prosecuta ⁊ fuit iudicatū bene appellatū.in.l.j.nu.3.ff.de re iudi.fo.113.
Judex in sententia dicere debet condemno:vel absoluo:vel equipollēs ibidem.nu.4.
Judex appellationis quid habeat pronunciare.ibi.nu.5.
6 Judex ex officio potest punire illū qui per obreptionem aliquid impetrauit.in.l.si quis obreptserit.nu.4.ff.de falsis.fo.186.
Judex qñ possit ex officio inquirere delinquentem coram se.ibi.
Judex causarum ciuilium an possit de delictis coram se cōmissis inquirere.remissiue.ibi.nu.5.
1 Judex non potest in sinuare coram se donationem per se factā.in.l.si cōsul.nu.2.ff.de adop.fo.26.
3 Judex eligit in ambiguis.in.l.si duas.nu.1.ff.de exu.tu.⁊ cur.fo.78.
Judex condemnat in expensis arbitrio suo inspecta negotij qualitate: ⁊ ita absoluit.in.§.oportet.nu.15.in auc.de iudi.fo.36.
5 Judex delegatus an possit restituere in integrū aduersus suam interlocutoriam.in.l.cū fideicom.nu.5.ff.de confes.fo.130.
Judex qui cognoscit de executione potest cognoscere de errore qui non potest in executione opponi.ibi.nu.6.
Judex qui habet cognitionem de executione non potest pronūtiare cōtra sententiam ⁊ de exceptione nullitatis nō cognoscit sed remittit ad superiorem.ibi.nu.8.
2 Judex habet suam potestatem limitatam et obligatam legi et equitati. in.l.j.§.si plures.nu.19.ff.de exer.act.fo.93.
Judex si dicatur qr ferat sententiam cū cōsilio ⁊ arbitrio alicuius incerte persone an valeat.ibi nu.20.
6 Judex ex officio potest inquirere cōtra fures nocturnos et balnearios in.l.j.nu.1.ff.de fur.balne.fo.145.
4 Judex potest non sequi voluntatem testatoris remittētis.in.l.nemo.nume.13.ff.de leg.j.fo.17.
3 Judices possunt esse in causa propria magni dñi nō recognoscentes superiorem.in.l.prozi.nu.1.ff.de bis que in testa.delen.fo.119.
Judex non debet habere consilium cum aduocatis vt sibi credatur:sed collationem sic.ibidem.nu.2.
5 Judex.Cōtra iudicē mihi iustitiā denegantē ptestatione sibi vel cozā vicinis facta possum p appellationē recurrere ad superiorē vel de ipso coram superiore vel cozā ēpo cōqueri vt eū cogat ad iustitiā faciendā.in.l. de pupillo.§.si quis.nu.5.ff.de ope.no.nun.fo.11.
Judici edificanti officio cessante vel alio impedimento teneor iterum ei nuntiare.ibi.nu.8.
7 Judice sedente fieri debent ea que desiderant cause cognitionem.in.l.a procedente.nu.1.C.de dila.fo.116.
Judex si omisit pronūtiare super incidēti an vitiet processus.ibi.nu.3.
Judex procedendo ad vlteriora videtur tacite pronuntiare super exceptione.ibi.nu.4.
5 Judices duo si sunt in ciuitate habētes equalē iurisditionē snia lata ab vno in pecuniarijs non potest per aliū exequi secus est in snia bāni lata in cōtumacem.in.l.a diuo pio.§.sniam.nu.3.ff.de re iudi.fo.119.
Judex omnis potest brachium alterius iudicis pro executione facieda implorare.ibidem.
Judex qui nō vult scribere alteri iudici pro executione facieda vel augliū prestare pōt p superiorē cogi:⁊ tenetur parti ad interesse.ibi.nu.5.
Judex ad quem si pro executione scribitur in exequēdo excedit modum ad eius superiorem appellabitur:si vero prestat familiam primo iudici ad superiorem primi appellat.ibi.nu.6.
Judices qr debeant dare sententias habito consilio sapientum.in.§.ad hec.nu.5.in auc.de appella.fo.22.
7 Judices christiani qñ adiri debeant a indeis ad ea que pertinent ad eorum superstitionem.in.l.ij.nu.1.C.de iude.⁊ celi.fo.31.
1 Quādo vnus ex duobus iudicibus delegatis vel ordinarijs aliū cogere nō potest.in.l.qui propio.§.si duobus.nu.3.ff.de procura.fo.109.
Dona quando illicite accipientur a iudicibus.in.§.ne autem.nume.7. in auc.de iudi.fo.35.
Judices quā iurisditionē habeāt aduersus priuilegiatos:⁊ de gb⁹ priuilegiatis itelligā.i.§.qō aūt.nu.1.i auc.vt iud.sine quoquo suf.fo.14.
5 Judices tres vel tres arbitri iudicando possunt omnino discordare et preualet sententia illius qui absoluit ab instātia iudici.in.l.inter pares. nu.4.ff.de re iudi.fo.123.
Judices cogūtur recipere appellationes ab eorum sententijs legitime interpositas.in.§.⁊ hoc.nu.2.in auc.vt nulli iudi.fo.34.
Judex tenetur dare apostolos.ibidem.
5 Judices iudicātes cōtraria qñ sunt pares numero snia p libertate protestamēto ⁊ p pote preualet.in.l.inter pares.nu.2.ff.de re iudi.fo.123.
Unus ex pluribus iudicibus an poterit alteri vices suas cōmittere.remissiue.in auc.vt iudi.nu.2.fo.52.
Judices ordinarij si sunt duo in ciuitate an debeant simul iudicare.in auc.de admi.offi.nu.1.fo.19.
Judices et doctores iudicantur esse nobiles.in.l.iudices. nume.2.C.de digni.lib.xij.fo.43.
Judices quādo possunt cogere partes ad faciendum trāfactiones ⁊ cōcordias.in.§.quia vero.nu.4.in auc.vt litig.fo.52.
3 Judices ciuitatum hodie dant curatores ⁊ tutores.in.l.j.nume.4.ff.de tuto.⁊ cura.da.ab his.fo.54.
5 Judices plures qñ habēt simul iudicare oēs debēt loqui ⁊ sedere p tribunali alias sentētia non tenet.in.l.si vni.nu.2.ff.de re iud.fo.123.
Judices plures simul iudicātes debēt omnes cōsentire.ibi.nu.11.
Judicū vnus ex pluribus iudicare debētibus qui nō interfuit nō potest ex postfacto iudicatum ratum habere.ibi.nu.13.
8 Judices duo ordinarij qñ discordāt debēt eligere tertiū.⁊ quid si proferāt sentētias dissonantes.in.l.in offerendis.nu.3.C.de appel.fo.85.
Judices plures si ferunt diuersas sententias quid agendum.remissiue. in auc.vt iudi.nu.3.fo.52.
1 Judices maiores dicūtur illustres vel spectabiles.in repe.l.omnes populi.nu.10.ff.de iusti.⁊ iur.fo.9.
5 Judices magis fauent rebus religiosis et sacris q̄ alijs.in.l.j.nu.15.ff. de ope.no.nun.fo.3.
Judices nō debēt oēm cām cōmittere filio sapiēti.i auc.ō in.nu.3.f.34.
1 Judices chartularij nullam habent iurisditionem nisi inter cognoscentes.in.l.j.nu.7.ff.de iudi.fo.352.
Judices ciuiles nō possunt esse iudices in causis monachorū ⁊ monialium sed episcopi.in auc.apud quos opor.nu.1.fo.33.
Judices ordinarij qō hodie licite nō recipiūt esculentū ⁊ poculentū sed delegati sic.in.§.scriptū.nu.2.in auc.vt iudi.sine quoquo suf.fo.14.
3 Judicis dictum vel testis in morte dicentis tulisse sententiam per pecuniā vel falsum deposuisse non preiudicat alijs.in.l.si quis.§.si quis moriens.nu.1.ff.ad sille.fo.191.
5 Judicū maior ps qñ iurisditio 2petit plurib⁹ vt singulis itelligīt numeros:sec⁹ qñ 2petit plurib⁹ vt vniuersis.i.l.si vni.nu.6.ff.de re iud.fo.123.
2 Judici datum vt ferat sententiam iustam pro se quando possit repeti.in l.j.nu.1.ff.de condi.ob tur.cau.fo.46.
2 Judicis ptās quo ad cōdēnationē i alternatiua locoz ⁊ qñ actio sit arbitraria ⁊ qñ respectu actoris.i.l.nō vtiq.nu.10.ff.de eo qr cer.lo.fo.72.
2 Judicis factū oz factū partis.in.l.l3.§.idē scribit.nu.11.ff.de pec.fo.98.
6 Judicis intentio videtur fundata in delictis negatinis nisi per accusatum vel inquisitum probetur esse factum.in.l.desertorem.§.si ad diem.

nume.2.

numero.2.ff.de re militari.fo.237.
8 Judicis officium cui imploratur vt declaretur iustum pretium rei expetite res summatim causa cognita:⁊ quomodo eligantur estimatores. in repe.l.creditores.nu.29.C.de pig.fo.102.
5 Judicis autoritas in faciendo restituere rem quid operetur.in.l.pōpo. §.si iussus.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.89.
8 Judicis officiū quando imploratur non requiritur libellus.in.l.ij.nume.3.C.de ser.fugi.fo.2.
7 Judicis autoritas quādo sufficiat in contractibus minorum.in.l.si curatorem.nu.6.C.de in integ.resti.fo.91.
Judex quando suppleat defectum tutoris.ibi.nu.7.
5 Judicis iussus excusat.in.l.quā§.nu.1.ff.de aqua plu.arcen.fo.46.
8 Judici qui dedit pecuniam vt iudicaret pro se vel vt eum pm iustitiam expediret non potest eam de iure nouo repetere.in auc.nouo iure.nu.3. C.de pe.iudi.qui male iudi.fo.76.
Judicem indēnem si quis seruare promisit tempore syndicatus et non dedit nec promisit pecuniam quid iuris.ibi.nu.4.
7 Judicis officiū est in mutuis petitionib⁹ sup vtroq̄ iudicare:licet ante cōstat de vna quā de alia.i.l.neq̄ scriptura.nu.1.et.⁊.C.de cōpen.fo.167.
Judica malefacienti vel officium suū male administranti licite resisti potest.in.l.omnes.nu.3.C.de decu.lib.x.fo.16.
Quis ab eodem potest vexari coram vno iudice ciuiliter ⁊ cozā alio criminaliter.in.l.si.nu.3.C.de reb.mili.lib.xij.fo.48.
5 Judicis factum videtur factum partis repesentare.i.l.qui vniuersas. nu.1.ff.de acquir.pos.fo.92.
2 Judicis factū non dicitur factum partis:sed factū principis sic.in.l.eleganter.nu.5.ff.de pig.act.fo.88.
2 Judicem pro parte pronuntiare quando sufficiat.in.l.si stante.§.si bona.nu.5.ff.solu.ma.fo.23.
1 Judicis cōsensus vbi requiritur in dubio intelligitur causa cognita.in l.sed si bac.§.ait pretor.nu.1.ff.de in ius voc.fo.57.
5 Judicis consensu quando acta per partes destruuntur ideo requiritur quia eius interest.in.l.acta apud.nu.1.ff.de re iudi.fo.124.
1 Judicem corrumpere qui vult pendit causam non ipso iure sed per sententiam.in.l.j.et.ij.§.sed ⁊ constitutio.nu.1.ff.de calū.fo.122.
Corrumpere principalem quando liceat.ibi.nu.2.
Quid in criminalibus.ibi.nu.6.et.10.
3 Judici percipienti qui nō obedit dicitur pertinaciter resistere.in.l.tutores.§.tutores qui.nu.1.ff.de suspec.tut.fo.73.
2 Judici non parere circa restitutionem rei vel facere quominus pareri possit ad idem sit.in.l.in actionibus.nu.15.ff.de in lit.iur.fo.39.
5 Judici si opponitur quod non potest esse iudex ex natura cause vel cōditione persone litigantis ipse de hac exceptione cognoscit.in.l.quidā consulebat.nu.4.ff.de re iudi.fo.126.
Fallit si habet sentire aliquod commodum iudex.ibi.
Item fallit de iure cano.si opponitur incompetentia quia clericus.
2 Judicis factū cēsetur factū partis.in.l.amota.nu.1.ff.de euict.fo.148.

6 Judicare quis cogitur ⁊ notarius cōficere instrumēta.in.l. munerū.§.iudicandi.nu.1.ff.de mu.⁊ ho.fo.245.
Judicari qñ debeat pm conscientiam et equitatem.remissiue.in.§.sit tibi quoq̄.nu.6.in auc.de manda.princi.fo.16.
7 Judicare:⁊ sic iudicare:quō differāt.i.l.j.nu.5.C.si aduer.rē iu.fo.95.

1 Judicium an soluat si delegatus est effectus socius delegātis in iurisditione vt habuerat parem iurisditionem.in.l.iudicium soluitur.nu.4.ff.de iudi.fo.157.
In iudicio etiā cozam arbitro venit omne id qō sub petitione proposita pōt cōprehendi nisi forma cōpromissi repugner.in.l.solem⁹.nu.1.ff.eo.
1 Judicium restitutorium sequitur ad primum de necessitate.in.l.qui pro prio.§.item queritur.nu.3.ff.de procu.fo.109.
7 Judicium in hypothecaria non facta excussione procedit si non opponat.in.l.ij.nu.3.C.cōmu.diui.fo.130.
In iudicii verbū ambigue prolatū ab aliquo intelligitur pm intentionem proferentis.in.l.si quis intentione.nu.1.ff.de iudi.fo.158.
7 Judicium momentanee possessionis quare sic dicatur.in.l.si.nu.1.C.qui legi.perso.fo.113.
In isto iudicio momentanee possessionis lis contestatur probationes: tamen requiruntur ita clare.ibi.nu.2.
7 Judiciū cōi diuidūdo est mistū.in.l.j.nu.5.C.cōmu.diui.fo.130.
7 Judicium valet si pars comparet in iudicio absq̄ citatione.i rub.nu.2. C.de eden.fo.48.
Judicium qualiter intelligatur ceptum vt ibi finiri debeat.in.l.vbi acceptum.nu.5.ff.de iudi.fo.155.
1 Judici potest in dominium transferri quando procurator nō reperitur in.l.post litem.nu.4.ff.de procu.fo.104.
6 Judicium suscipere non cogitur qui paratus est soluere.in.l.ex iudicatū nu.1.ff.iudi.sol.fo.111.
8 Judicium si est agitatum per tutorem pupilli vel syndicum ecclesie debent verba sententie referri in ipsum pupillum ⁊ ecclesiam.in.l.j.nu.13. C.de senten.⁊ interlo.om.in.fo.68.
5 Judiciū de falso ciuiliter contra aliū intentare nō possum crimino vi uente.in.l.qui agnitis.nu.2.ff.de excep.fo.165.
1 Judicium rescindens est officium iudicis.in.l.ab hostibus.§.sed quod
7 Judiciū factū cū nō ꝑcuratore licet nō valeat in preiudiciū dñi:valet tamen in preiudiciū procuratoris.in.l.licet.nu.8.C.de procu.fo.84.
6 Judiciū criminaliter ōr qñ qs agit ad penā applicandā fisco vel inferendā parti in corpus.in.l.si qs actiones.nu.4.ff.de priua.delic.fo.119.
Judiciū ciuile qñ agitur ad penam sibi applicandam.ibi.
1 Judicium iudicis non valentis cognoscere vsq; ad certam summā valet etiam si pendente iudicio in summa excedit.in.l.si idem.nu.2.ff.de inrisdi.om.iudi.fo.52.
Idem si in summa creuit per inficiationem.ibidem.
6 Judicium quando suscipitur animo nouandi an sit necesse qō hoc agatur expresse.in.l.solutionem.nu.8.ff.de solu.fo.89.
Judicium suscipiens pro alio ignorante repetit si hoc fecit eo animo:se cus si pro inuito.ibi.nu.10.
6 Judicium redditur in inuitū causatiue.in.l.inter stipulātem.§.si stichū. nu.1.ff.de ver.obli.fo.32.
1 Judicium agitatum a procu.renocato quando valeat.in.l.si procurator.nu.5.ff.de procura.fo.111.
Judiciū agitatū a ꝑcuratore renocari p mortē dñi nō valet.ibi.nu.6.
1 Judiciū criminale non cōcurrit cū ciuili etiam in primatis.in.l.si ab eo. nu.2.ff.de calum.fo.123.
1 Judiciū sine citatione non procedit nisi litigator volūtarie se presentet in iudicio.in.l.j.nu.1.ff.de in ius voc.fo.57.
1 Judiciū incipit a citatione.in.l.more.nu.13.ff.de inr.om.iudi.fo.51.
Judiciū agitatū contra ciuitatem que requisita vt defensorem cōstituret si non constituat tenet.in.l.j.nu.5.C.de iure reip.lib.x.fo.31.
1 Judicium agitatū a prelato putatiuo vel ab eo qui postea remotus est ab actu vel ab alio officio vel dignitate vel administratione an teneat in repe.l.barbarius.nu.15.ff.de offi.preto.fo.35.
5 Judicio vno si incepi agere cōtra te ⁊ fuisti contumax possum incipere causam in alio iudicio.in.l.quāuis.nu.8.ff.de dam.infec.fo.30.
1 Judicio pendente licet varietur directa in vtilem tamen ex eadem instā tia sequitur condemnatio.in.l.si post.nu.2.ff.de rei vend.fo.173.
1 Judicio pendēte sup vno capitulo nō impedit iudicis officiū sup aliis in.l.sed iuramento.§.his de presentibus.nu.5.ff.de reb.credi.fo.134.
2 Ex iudicio quasi contrahit:⁊ an celebretur ex sententia vt litis contestatione.in.l.licet.§.idem scribit.nu.1.et.6.ff.de pecu.fo.98.
5 Judicio pendēte si sup interdicto de vi ⁊ vi armata primus deiciens est deiect⁹ an possum agere 3 tertiū.i.l.cū a te.nu.2.ff.de vi ⁊ vi ar.fo.150.
1 Judicij translatio ante litem contest potest sola dñi volūtate fieri.in.l.§ omnia.§.si ex parte.nu.1.ff.de procu.fo.105.
1 Alieno nomine quatuor modis quis esse in iudicio dicitur.in.l.furti.§. si quis alieno.nu.1.ff.de bis qui no.infa.fo.99.
1 Judicia particularia qñ inuicem se impediant ⁊ qñ particulare vniuersale.in.l.si quis libertatem.nu.12.ff.de peti.here.fo.166.
Judicium vniuersale qñ per aliud vniuersale impediatur.ibi.nu.13.
Judicia particularia qr silēt etiā si est qō de hēditate a nō testō.ibi.nu.14.
6 Judicia publica quot modis dicanf.in.l.j.nu.1.ff.de pub.iudi.fo.148.
Judicium dicitur publicum tribus modis.ibi.nu.7.
Judiciū non dicitur publicū licet statutum restringat accusationem ex aliqua.l.publici iudicij.ibi.nu.16.
2 Judicia sunt quasi contractus et iudicia ⁊ stipulationes equiparantur. in.l.licet.§.idem scribit.nu.3.ff.de pecu.fo.98.
7 Judicia ecclesiastica possunt in ecclesijs exerceri.in.l.nemo.nu.1.et.2.C. de sacrosan.eccle.fo.14.
Judicia vero secularia pertinētia ad volūtariam iurisditionem cōcernentia vel contentiosam nō ⁊ facta non tenent.ibi.nu.1.2.et.3.
6 Judicia publica ex qbus pena pecuniaria infertur que fint.in.l.publicorum.nu.11.ff.de publi.iudi.fo.150.
5 Judicia duo sunt necessaria qñ agitur vt pronūtietur iniuste edificatum in.l.stipulatio.§.habet.nu.1.ff.de ope.no.nun.fo.25.
8 Judicia contraria que tollūtur electione an tollantur ipso iure vel ope exceptionis.in.l.j.nu.5.C.de fur.fo.3.
6 Judicia publica ideo dicūtur quia cuilibet de populo competit.in rub. nu.1.ff.de publi.iudi.fo.148.
Judicia publica.i.accusationes.ibi.nu.2.
6 In indicijs tam in litis contestatione q̄ in sententia cōtrahitur.in.l.pretozie.§.sed si vnus.nu.2.ff.de preto.stipu.fo.104.
1 Judicia vniuersalia duo respectu eiusdem hereditatis concurrere possunt.in l.j.§.proinde.nu.1.ff.si pars here.peta.fo.171.
Judiciū fami.her.datur inter eos qs se nō diffitent heredes.ibi.nu.2.

4 Juramentū qr bz vim clausule cū meliori mō ꝛc.in.l.cum quis.§.codicillis.nu.8.ff.de leg.iij.fo.57.
2 Juramentum quando defertur simpliciter intelligitur qr iuretur p deū in.l.qui per salutem.nu.1.ff.de iureiur.fo.36.
Jurari debet hodie per sancta dei euangelia.ibi.nu.2.
2 Juramentum vnius quando prosit alteri vel noceat.in.§.ergo si quis. nu.1.ff.de iureiur.fo.31.
Jurantis declaratio quando stetur propter obscuritatem cause iuramenti.ibidem.nu.2.
Jurari de calumnia quoties debeatur in iudicio.in.§.quia igitur.nu.1.i aut.de bis qui ingre.fo.26.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Jurari de calūnia qō debeat etiam in causa appellationis.ibi.nu.8.
Juramentū de calumnia p̄stat etiā post litē contestatam.ibi.nu.9.
Juramentū de malitia q̄ deferat post iuramentū calūnie.ibi.nu.10.
7 Jurandū est ante sententiā vel in ipsa sententia vel modicū post.in.l.fi. nu.1.et.4.C.de reb.credi.fo.133.
Juramentū defuncti qō sit aliud a iuramento heredis.ibi.nu.2.
1 Juramentū factū per vnū ex coreis quando p̄sit vel noceat alijs in auc.hoc ita.nu.46.C.de duo.reis stipu.fo.113.
2 Juramentū patris super obligatione quādo p̄sit filio.in.l.qui iurasse. ℣.si pater.nu.1.ff.de iureiuran.fo.30.
Juramentum tollit naturalem obligationem.ibi.nu.6.
Juramentum habet vim nouationis.ibi.nu.7.
Juramentum habet vim fictę solutionis.ibi.nu.8.
6 In iuramento intelligitur excepta autoritas superiozis.in.l.imperatores.nu.1.ff.ad munici.fo.243.
6 Juramentū non inducit obligationem p̄terq̄ in libertis:sed per iramentū obligationem iam inductam cogitur obseruare.in.l.7 per iusiurandū.nu.1.de accepti.fo.101.
6 Juramentum appositū super contractu impedit purgationem more.in l.si insulam.nu.20.ff.de verb.obli.fo.35.
Juramentum quid sit 7 que fuerit causa ipsum cōstituendi.remissiue in auc.iusiuran.q̄ p̄sta.nu.1.fo.14.
2 Juramento posteriozi etiam contrario statur.in.l.duobus.℣.item cum. nu.1.ff.de iureiur.fo.31.
3 Juramēti relatio habet locū in delictis.i.l.marcellus.℣.si quis delatū. nu.1.ff.re.amo.fo.38.
7 Juramentū suppletoriū.in.l.in bonefidei.nu.4.C.de re.credi.fo.133.
Juramentum de quo.in.℣.quia vero.in auc.de iudi.an de iure canonico seruari debet.in.d.℣.quia vero.nu.6.fo.36.
6 Juramētū necessariū tollit solū obligationē ciuilē 7 habet illā vim quā habet sentētia.in.l.stichū.℣.naturalis.nu.2.ff.de solu.fo.98.
6 Juramentum quādo possit referri in criminalibus.in.l.leg cornelia.℣. hac lege.nu.1.ff.de iniur.fo.138.
5 Juramētum testium potest pacto partium remitti.in.l.filiussa.nu.℣.ff. de dona.fo.61.
6 Juramentum non porrigitur ad id quod quis ignorat.in.l.sciendū.nume.8.ff.de verb.oblig.fo.15.
4 Juramentum interpositū super primo testamento nō impedit quin re nocetur per secundū.in.l.si quis in prin.nu.14.ff.de leg.iij.fo.54.
Juramentū interpositum super primo testamento habet vim verborū derogatoziorum.ibi.nu.15.
4 Juramentum calumnie non excusat ab expensis.in.l.qui solidū.℣.etiā nu.2.ff.de lega.ij.fo.46.
2 Juramētū cōuētionale nō referr.i.l.iusiurādū.nu.1.ff.de iureiur.fo.29.
Juramentum quando sit modus inducende obligationis.ibi.nu.2.
7 Juramentū appositum in contractu habet tamen clau.rato manēte pacto.in.l.si quis maior.nu.8.C.de transac.fo.72.
Juramentum appositum in contractu habet tamen clau.si nō valet qō ago/vt ago valet vt valere potest.ibi nu.9.
2 Jusiurandū est inductū ad lites finiendas.i.l.j.nu.1.ff.de iureiu.fo.14.
Jusiurandū cōuētionale est qō ex cōuentione litigātiū p̄stat.ibi.nu.2.
Juramentū iudiciale defertur a parte parti i iudicio iudicem approbāte.ibi.nu.3.
Juramentū necessariū ptinet ad litis decisionē 7 est triplex.ibi.nu.4.
7 Juramentum deferens siue iuretur siue non appellat.in.l.sed iuramento.nu.1.C.de re.credi.fo.133.
Juramentum cui defertur pōt illud ex causa recusare.ibi nu.2.et.5.
Juramētū recusans sine causa pōt a iudice p cōuicto haberi.ibi.nu.3.
Juramentū recusans licet causas non allegauerit potest tamen illas in causa appellationis allegare.ibi.nu.4.
Jurare qui non vult non cogitur causam dicere.ibi.nu.6.
7 Juramentum decisozium litis quando retractetur ratione periurij.in l.j.nu.1.C.de rebus credi.fo.133.
Juramentum veritatis retractatur ratione periurij.ibi.nu.2.
Ex iuramento non oritur actio.ibi.nu.4.
6 Juramentum quando tollat ciuilem 7 naturalem obligationē.in.l.vbi cunq̄.nu.3.ff.de fideiusso.fo.79.
7 Juramentum quādo debeat precedere taxationem expensarum.in auc. nouo iure.nu.1.C.de iudi.fo.112.
2 Juramentū producit actionem 7 exceptionem:7 habetur pro veritate. in.l.nam 7 postea.℣.iureiurando.nu.1.ff.de iureiu.fo.25.
Quando agitur ex iureiurando quid debeat probari.ibi.nu.3.
Juramentū calumnie nō excusat ab expensis debitis ex promissione:et quando in his prosit.in ℣.oportet.nu.10.in auc.de iudi.fo.35.
6 Juramētū est modus inducēde obligationis in libero bone: in liberto sic 7 qñ ex iuramēto oriatur actio.in.l.si qs.nu.13.ff.de fideiuss.fo.78.
Juramentū triplex q̄ quoddam litis decisozium: quoddā introductorium obligationis:7 quoddam confirmatozium.ibi.nu.2.
Ex iuramento solo de iure ciuili nō oritur naturalis obligatio.ibi.nu.5.
Juramentum non habet vim pacti.ibidem.
Juramētū nō cōfirmat cōtractus q̄ sunt 7tra bonos mores.ibi nu.6.
Juramentum an confirmet contractum reprobatum principaliter fa-

more publice vtilitatis.ibidem.nu.7.
Juramentum non cōfirmat contractum prohibitum a lege fauore publice vtilitatis secundario si lex precipit persone ne alienet: puta qō mulier non alienet:vel quod aliquis non emat.ibi.nu.9.
Juramētū interpositū sup cōtractu ꝓhibito in odiū creditozis est seruādū:licet cōtractū nō cōfirmet.7 ibidē quis sit effectus.ibi.nu.10.
Juramētū nō cōfirmat cōtractum mulieris vel minozis qñ lex ꝓhibet persona cōtrahere nō odio creditozis sed fauore debitozis.ibi.nu.11.
Juramētū nō ꝯfirmat Ɔctū ꝓhibitū ex pte debitozis puta q̄ nullus minor vel mulier Ɔbat sine tali solēnitate:7 fiat Ɔctus sine solēnitate.ibi.
Juramentū interpositū super contractu prohibito ratione defectus solennitatis formalis non validat contractum.ibi.nu.14.
Juramentum non extenditur vltra consensum.ibi.nu.15.
Juramentum interpositum super contractu prohibito ratione rei vel materie cuius cōmercium non est cōtractum nō firmat.ibi.nu.16.
7 Juramētum testium de cōsensu partium quod remittitur.in.l.iurisiurā di.nu.1.C.de testi.fo.150.
Jurare an debeant inspectores vulnerum:vētris:finium agrozum:7 similium.ibi.nu.2.et.4.
5 Juramentum calumnie q̄ possit omitti si pars non petit.in.l.de pupillo.℣.qui opus.nu.1.ff.de ope.no.nun.fo.13.
2 Juramentum delatum ab vno ex reis credēdi quando noceat alteri.in l.oubus.nu.2.ff.de iureiur.fo.30.
Juramentum vnius ex reis debendi qñ alteri preiudicet.ibi.nu.3.
Juramentum fideiussozis quando p̄sit principali.in.l.duobus.℣.a fideiussore.nu.1.ff.de iureiur.fo.30.
Juramentum p̄sumitur p̄stitum super re.ibi.nu.4.
Juramentum tollit obligationem naturalem.ibi.nu.6.
7 Juramentum qñ in absentia committitur iudex in cuius iurisdītionem pars degit si coram eo iuratur remittit acta ad iudicem cause.in.l.sed iuramento.℣.bis de p̄sentibus.nu.2.C.de re.credi.fo.134.
Juramentū quando cōmittitur in absentia debet statui terminus pariti vt compareat ad videndū iurare.ibi.nu.3.
Juramentum cuius expensis fiat in absentia est in arbitrio iudicis declarare.ibidem.nu.4.
2 Ob latā culpā nō iurat in litē.in.l.in actionib⁹.nu.1.ff.de i lit.iur.fo.39.
Juratur in litē in actione tutele ob latā culpā Ɔ tutoꝛe.ibi.nu.2.et.13.
Juramentum affectionis in litem vt deferatur quatuoꝛ principaliter attēdūtur.primo natura rei petite:natura actionis:dolus aduersarij:7 habilitas persone.ibi.nu.3.12.et.17.
Juramentum affectionis in litem quādo habeat locum in actionibus bonefidei.ibi.nu.4.
In actione ex empto an iuretur in litem.ibi.nu.5.
Juramentum affectionis in litem habet locum in actione ad exhibendum.ibi.nu.6.
Juratur in litem in actione hypothecaria:7 in alijs in rem que nō danatur ratione pleni dominij.ibi.nu.7.
Juramentum in litem affectionis quādo habeat locum in actionibus arbitrarijs.ibi.nu.8.
Juraꝛ in litē in actione bonefidei qñ dolus cessat in nō parendo iudici: quia forte res vēdita erat:secus in actionibus arbitrarijs.ibi.nu.16.
Juramentū in litem affectionis q̄ in actionibus arbitrarijs p̄statur post sententiam:in bonefidei post litis contestationem.in.d.l.in actionibus.nu.18.et.20.ff.de in lit.iur.
Ob dolum defuncti qñ iuratur in litem cōtra heredē.ibi.nu.21.et.25.
Juramentum in litem veritatis quando p̄stari possit:7 quando locum habeat.ibi.nu.22.
In iuramento veritatis iudex tangat anteꝯ iuretur.ibi.nu.24.
7 Juramentum calūnie an 7 quando excuset quem ab expensis.in.l.properandum.℣.finautem.nu.1.C.de iudi.fo.111.
6 Juramentum interpositum super contractu q̄ habeat vim clausule vt actus valeat omni meliozi modo quo valere potest.i.l.j.℣.si quis ita.nume.6.ff.de verb.oblig.fo.3.
5 Actio de iure canonico oritur ex iuramento et etiā exceptio.in.l:si quis pro eo.nu.4.ff.de fideiusso.fo.78.
2 Juramentum habetur pro veritate.in.l.eum qui.℣.si libertus.nume.1. ff.de iureiuran.fo.32.
Juramentum deferre q̄ sit alienare.ibi.nu.2.
6 Juramentum calūnie licet excuset a calūnia p̄sumpta:nō tamen excusat a condēnatione expensarum propter temeritatem vel propter cōtumaciam.in.l.accusatozum.nu.11.ff.ad turpil.fo.189.
7 Juramentū calumnie quādo 7 quomodo possit per procuratoꝛem p̄stari.in.l.cum 7 iudices.℣.finautem.nu.1.C.de iureiur.fo.108.
4 Juramentum quando deferatur reo ad sui purgationem.in.℣.si tamen nu.3.in auc.de instru.can.fo.32.
7 Juramentū calumnie excusat a temeritate p̄sumpte calūnie non a temeritate.in auc.generaliter.nu.3.C.de epis.7 cleri.fo.29.
2 Juramentum referre non potest qui non potest alienare.in.l.iusiurandum.℣.pupillus.nu.1.ff.de iureiur.fo.29.
Juramentum non habet vim solutionis quo ad omnia.ibi.nu.3.
Juramentum an habeat vim confessionis.ibi.nu.5.
Juramento heredis creditur de mobilibus 7 rebus minutis hereditatis.in.l.

tis.in.l.ij.nu.12.C.qñ 7 qui.quar.lib.g.fo.18.
1 Juramētū nō deferr ex leui p̄sumptione.in.l.deniq̄s.℣.si quis minore nu.2.ff.de mino.fo.132.
Contra iuramentū temerariū an liceat propria autoritate venire.q̄ sic. in auc.sceni.non so.nu.4.fo.24.
Juramentū temerariū an repellat quem ab actibus legitimis.remissiue:ibidē.nu.5.fo.24.
Juramentū licitū seruari ɔ3.in auc.sceni.nō so.ibi.nu.1.
Nō seruās iuramētū qñ puniat.in auc.sceni.nō so.ibi.nu.1.
7 Juramentū calūnie est credulitatis nō veritatis.in.l.cuɔ 7 iudices.℣.qō obseruari.nu.1.C.de iureiuran.fo.107.
Juramentū in litē nō deferr tutozi.ibi.nu.7.
7 Juramētū interpositū per minoꝛē ꝓhibitū Ɔbere per statutū qō nihil operet.in.l.si.nu.4.C.ne fideiuss.oꝛ.den.fo.187.
Juramentū q̄ impediat moꝛam purgari.in.l.si quis maioꝛ.nu.11.C.de transactio.fo.72.
In iuramēto cōtinet possibile.in auc.iusiuran.q̄ p̄sta.nu.4.fo.14.
7 Juramentū hɔ vim clausule rato manēte pacto.in.l.cū proponas.nu.1. C.de transactionibus.fo.63.
7 Juramentū q̄ tollat restitutionē q̄ est de iure speciali:nō eā q̄ est de iure cōmuni.in.l.si ex falsis:nu.4.C.de trāsact.fo.72.
4 Juramētū in litē nō habet locū in actione ex testamēto.in.l.qui cōcubinā.℣.si edes.nu.2.ff.de lega.iij.fo.55.
7 Juramentuɔ erronem an noceat sicut nec confessio.in.l.rationes.nu.3. C.de pꝛobatio.fo.143.
Juramentū nō trāsit ad beredes.in auc.qō obtinet.nu.3.C.eodē.
8 Juramentū calūnie debet p̄stari post litē cōtest.7 qñ.in.l.cum et indices.nu.3.et.17.C.de iureiurā.fo.106.
Juramētum de calūnia quo iure fuerit introductū.ibi.nu.9.
Jurare de calūnia que persone debeāt.ibi.nu.10.
In quibus causis de calūnia iuretur.ibi.nu.13.
Juratur de calūnia in causa appellationis.ibi.nu.14.
Juratur iterū de calūnia si instantia est peremptа.ibi.nu.15.
Qualiter iuretur de calūnia.ibi.nu.18.
7 Juramētū appositū in cōtractu post renūtiationē pecunie q̄ tollat illaɔ exceptionem licet turans soluens possit postea repetere.in.l.indubitati. nu.1.C.de non nume.pecu.fo.166.
Juramētū appositū in cōtractu quas exceptiones tollat.ibi.nu.2.
5 Juramentū non renocatur propter errozē.in.l. eg bac scriptura.nu.12. ff.de donatio.fo.65.
5 Juramētū p̄stitū de soluēdo ad terminū pōt per partē progari et tolli. in.l.j.C.7 post operis.nu.7.ff.de ope.noui nun.fo.7.
7 Juramētū est tripleɔ:7 qñ obliget 7 de quo loquaꝛ.auc.sacramenta.C. si aduer.vendi.ibidē.nu.1.fo.96.
Juramentū an p̄sentur corporaliter.ibi.nu.7.
Juramentū an apponatur in ipso contractu vel postea quandocūq̄ vel prius nihil refert.ibidē.nu.10.
Juramētū p̄stitū per minoꝛē super cōtractu inualido alia ratione q̄ minoꝛis etatis an validet cōtractū.ibi.nu.14.
Juramentū p̄stitum per minoꝛem an impediat restitutionem in integrum.ibidem.nu.16.
Juramentū interpositū super facto extendit ad omne ius qō descendit ex illo facto.ibidē.nu.17.
Juramentum interpositū p metū nō obligat ibi.nu.27.
Juramētū in supplemētū ꝓbatiōis an bēat locū i causis criminalibus qñ aliō iuramētū qō deferr a pte parti.i.l.marit⁹.nu.4.ff.de qō.fo.199.
5 Juramentum calūnie qō est solēnitatis bodie p̄statur per procuratoꝛem habētem speciale mandatū in.l.qui bona fide.℣.si alieno.nu.2.ff.de dāno infecto.fo.31.
Juramēti calūnie p̄statio inepta nō vitiat pcessum.ibi.nu.6.
Juramētū veritatis qñ p̄stari possit a procuratoꝛe generali. ibi.nu.14.
Juraꝛ de veritate intelligit iurare de vehemēti opinione nō deveritate que sensu percipit.ibi.nu.18.
Juramentū interpositū super contractu per procuratoꝛē nō obligat dūm nisi procuratoꝛ habeat speciale mādatū:vel dns iurauit se ratū habiturū qō per procuratoꝛē fieret.ibidē.nu.19.
Juramentum in litem potest per procuratoꝛem p̄stari si vtraq̄ pars vellet.ibidē3.nu.20.
2 Juramentū iudiciale 7 voluntariū tollit obligationē naturalē.in.l.admonendi.nu.12.de iureiurā.fo.33.
Juramētum necessariū in quib⁹ causis locū habeat.ibi.nu.52.
Juramētū necessariū cui deferatur:ibi.nu.57.
Juramētū necessariū nō deferr persone vili vel infami.ibi.nu.58.
Juramētū necessariū peti pōt vsq̄ ad cōclusionē cause.ibi.nu.61.
2 Juramētū omne habet vim litis cōtestationis.in.l.nā 7 postea.℣.si minoꝛ.nu.9.ff.de iureiurā.fo.26.
2 Juramentū 7 trāsactio in quo conueniant 7 disconueniant. remissiue:in l.ij.nu.2.ff.de iureitrā.fo.24.
Juramētum qñ tollat naturalē obligationē.ibi.nu.4.
Juramētū cū deferr inest cōditio vt incōtinēti iuret.ibi.nu.6.
Juramentū an deferat in criminalib⁹.in.l.ait pretoꝛ.nu.1.ff.eo.
Juramentū qñ possit deferri in causa matrimoniali.ibi.nu.2.

Juramētū deferr ei qui dicit se monachū in cā monachationis.ibi.nu.3.
Juramētū calūnie qñ excusat ab expēsis.ibi.nu.4.
In iuramēto cū deferr inest additio vt incōtinenti iuretur.in.l.nō erit.℣. fina.nu.1.ff.de iureiurā.fo.25.
Juramētū qñ remittit habet perinde ac si esset iuratū.ibi.nu.2.
Juramentū anteꝯ sit receptū pōt deferēs penitere.ibi.nu.4.
Juramēti delatio debet intelligi ſm moꝛē iudiciozū.ibi.nu.5.
2 Juramentum potest deferri super omni re:in.l.iusiurandum.nu.1.ff.de iureiurā.fo.36.
Juramētū cui deferr pōt petere tēpus ad deliberandū.ibi.nu.2.
Juramentū de quo.in.d.l.iusiurādū.ff.de iureiurā.est iuramētū veritatis nō credulitatis.ibi.nu.3.
In iuramēto calūnie pōt peti tēpus ad deliberandū.ibi.nu.4.
Juramentū calūnie bodie pōt omitti non remitti.in.d.l. iusiurandū.℣. qui iusiurandum.nu.9.
Juraꝛ bodie semel de calumnia in bis que emergūt post litem contestatam.ibidem.nu.10.
Juramētū calūnie remittit a parēte 7 patrono.in.d.l.iusiurādū.℣.boc iusiurandū.nu.11.ff.de iureiurā.
In actionib⁹ qñ ille cui defertur iramētū scit veritatē q̄ tūc non possit illud referri.in.l.predicta.℣.aut pretoꝛ.nu.13.
Juramentū q̄ ratione diuersitatis personarū pōt in alia forma referri q̄ fit delatum.ibidē.nu.14.
Juramentū calūnie an excuset victū ab expēsis.7 ibi qñ.in.℣.op3.nu.7. in auc.de iudi.fo.35.
Juramentū calūnie an excuset ab expēsis propter temeritatem.remissiue.ibidem.nu.8.
6 Ex iuramēto fomiter pstito nō oritur actio:sed ex Ɔctu super quo p̄statur.in.l.j.nu.12.ff.de publi.iudi.fo.148.
1 Juramētū interpositū super renuntiatione generali refertur ad casus ad quos referr renūtiatio.in.l.iiij.℣.quesitū.nu.4.ff.si quis cau.fo.67.
2 Juramētū debitozis qñ pstit fideiussoꝛi.in.l.fi.nu.1.ff.de iureiu.fo.37.
Jurari super iure qñ possit.ibi.nu.2.
2 Juramētū vnius in actione populari qñ noceat oībus.in.l.eum qui.℣. in popularib⁹.nu.1.ff.de iureiur.fo.31.
Juramentū non potest deferre actoꝛ in actionib⁹ criminalib⁹ que dātur ad interesse fisci.ibi.nu.2.
4 Juramētū est summaria ꝓbatio etiā quo ad missionē in possessionē ex primo decreto.in.l.fi is a quo.nu.5.ff.vt in possess.leg.vel fideicō.fo.160.
1 Juramentū in litē deferr ꝓpter dolū cōmissum in non restituēdo.in.l.si possessoꝛ.℣.restituere.nu.1.ff.de peti.heredi.fo.168.
In cā appellatiōis an iurari debeat de calūnia.in auc.vt liti.nu.1.fo.52.
Juramentū calūnie 7 de quo ibi qñ p̄standū sit coꝛā iudice:7 parte p̄sente.ibi.nu.2.
Actoꝛ 7 reus denegātes pstare tale iuramētū q̄ cadāt a iure suo p sniaɔ nō ipso iureꝛ 7 ibi qd in iuramēto calūnie.ibi.nu.3.
7 Juramentū calūnie pōt tacite omitti.in.l.cum 7 iudices.℣.sed quia veremur.nu.2.C.de iureiu.fo.108.
Juramentū calūnie si petitur 7 non p̄statur reddit processum nullum. ibi.nu.2.
2 Juramentū in litem ex causa retractāt.7 ex qua.in.l.fi.nu.13.ff.de in litē iuran.fo.40.
Jurare in litē an quis necessarie cogāt.ibi.nu.2.
Juramēto nō ꝓbāt estimatio rerū futurarū in criminalib⁹.ibi.nu.4.
Juramentū q̄ in ciuilib⁹ facit plenam probationē:in criminalib⁹ facit semiplenā.ibi.nu.5.
3 Juramētū qō deferr ei qui melius scit veritatem.in.l.j.℣.mariti.nu.4.ff. de libe.agno.fo.40.
1 Juramentū an habeat vim verboꝛ derogatoziоꝛ.in repe.l.omnes populi.nu.33.ff.de iusti.7 iu.fo.11.
3 Juramentū de nō separādo matrimoniū etiā ratione cōsanguinitatis nō valet in.l.si quis nu.1.ff.de ꝺli.insti.fo.157.
Juramentū calūnie ɔ3 p̄steꝛ per dūm debet etiā p̄stari per procuratoꝛem. in auc.vt litigā.nu.6.fo.52.
3 Juramēto de futuro an fit locus.in.l.q̄ sub.nu.1.ff.de cōdi.insti.fo.157.
7 Juramentū interpositū super Ɔcto inutili est nullum.in.l.non dubium. nu.4.C.de legi.fo.32.
2 Juramētū interpositū sup renūtiatione reductionis ad arbitrium boni viri qd operet.in.l.societatē.℣.arbitroꝛ.nu.31.ff.pro socio.fo.116.
2 Juramentū in litē affectionis non deferr in bis in quib⁹ affectio nō cadit:sed iuramentū ad probandū verū interesse etiam extra rem.in.l.nummis.nu.1.ff.de in li.iuran.fo.38.
Juramentū veritatis in litē an p̄stet in actionib⁹ stricti iuris.ibi.nu.7.
4 Juramētum de nō renocādo testamētū non valet.in.l.si quis inglinos. ℣.si quis.nu.1.ff.de lega.j.fo.27.
Juramentū testium potest partiū cōsensu remitti.in.l.si.nu.4.C.de p̄sulle.schola.lib.xij.fo.47.
2 Juraꝛ in litem sicut in ceteris bonefidei in actione cōmodati.in.l.sed mihi.℣.in hac.nu.1.ff.cōmo.fo.78.
Juſm in litē est duplex.l.affectiōis 7 veritatis.7 de ei⁹ forma.ibi.nu.4.
Juramentū in litē affectiōis nō deferr nisi ꝓpter dolū cōmissum in non parēdo iudici p̄cipiēti rem restituere.ibi.nu.5.

Universidad del Rosario Archivo Histórico

Juramentū veritatis in litē prestāt propter dolū cōmissum ante sniam q̄cunq; propter difficultatē pbationis.ibi.nu.6.

2 Juramenti delatio postq̄ est acceptata recusari non pōt.in.l.manifeste. nu.2.ff.de iureiu.fo.37.
Juramēti delatio a parte facta ꝛ a iudice approbata absq; causa non recusatur.ibi.nu.3.
Juramentū eg quib⁹ causis recusari potest licite.ibi.nu.4.
Juramētū delatū sup re subiacētē restitutioni q̄ licite recusē.ibi.nu.5.
Juramentū delatum reo q ideo defendit vt paret actionē de eictione q̄ reus possit recusare.ibi.nu.6.

2 Juramentū perpetuat omnes actiones que perpetuant litis cōtestatione.in.l.nam ꝛ postea.ff.si is qui.nu.1.et.3.ff.de iureiu.fo.25.
Juramētū appositū in fine instrumēti perpetuat actionē.ibi.nu.6.

2 Juramētū restringit ad causam sup qua iurat:ꝛ vltra eam nō extendit. in.l.si actor.nu.1.ff.de iureiu.fo.37.
Juramentū habet vim solutionis q̄tum ad causam sup qua iurat non q̄tum ad aliam.ibi.nu.2.
Juramentū deferēs non pōt penitere postq̄ alius dicit se velle iurare. in.l.si non fuerit.nu.1.ff.eo.

2 Juramēti affectionis forma pstandi per tutorē.in.l.videamus.nu.5.ff. de in li.iurā.fo.38.
Juramentū in litē debet a iudice deferri notarius tñ potest deferre iudice mandāte.in.o.l.ff.deferre.nu.9.
Juramētū in litē est deferre vel nō deferre ī arbitriū iudicis. ibi.nu.10.

2 Juramentū tollit omnē exceptionē reo competētē.in.l.eum qui.ff.si iurauero.nu.2.ff.de iureiuran.fo.31.

7 Nō iurans de calūnia cadit ab actione que fertur lite cōtestata.in.l.cū ꝛ iudices.ff.qō si actor.nu.1.et.3.C.de iureinrā.fo.108.
Non iurans de calumnia qui habetur pro confesso q̄ possit appellare. ibidem.nu.2.

2 Jurans dedisse libꝝ pignori pro decē fatet decē recepisse.in.l.si duo.ff. marcellus.nu.1.ff.de iureiurā.fo.28.
Si aliquis iurat se cōueniss mecū de permutādo libꝝ cū meo q̄ ex isto iuramēto nō poterit agere.ibi.nu.2.
Si iuro me emisse a te rem pro certo ptio nō exīsa quātitate qō ex isto iuramēto agere possim.ibidē.nu.3.
Jurans quibus casibus non teneatur tangere librum.in auc.iusiuran. q̄ presta.nu.7.fo.14.

2 Jurantis conditio inspicitur in pupillo.in.l.qui iurasse. numero.2.ff. de iureiurando.fo.30.

5 Jurās se nō debere decē si debeat quincq; an sit periurus.in.l.si quis cū. nu.1.ff.de excep.rei iudi.fo.166.

4 Jurans dare centū an compensetur.remissiue.in.l.iulianus.nu.6.ff.de cōditio.ꝛ demonstra.fo.125.

6 Jurās aliquid psumīt habere animū seruādi iuramētū.in.l.postliminij ff.ꝛ ideo martio.nu.1.ff.de capti.ꝛ postlimi.fo.231.

2 Jurans rē valere centū nō est periurus si res valeat plus.in.l.cū t.r fui nu.1.ff.de in lit.iur.fo.40.
Si in iuramēto adijciat plurisue an vitiet.ibi.nu.3.

7 Jurās super facto videt iurare super omni iure descēdente ex eo. in.l.ij. nu.11.C.de rescinden.vendi.fo.174.
Juramētū representat minorē iurantē maiorē.ibi.nu.12.

7 Jurans per metum dare decem si soluit q̄ repetat.in.l.ij.nu.8.C. quod metus causa.fo.89.

2 Jurare nolle est iusta causa.in.l.eū qui.nu.3.ff.de iureiurā.fo.31.
Juramētum habet vim nouationis.ibidē.nu.5.

5 Jurare tam de veritate q̄ de cōtumacia q̄ iterū teneat quis si causa est mutata.in.l.qui bona fide.ff.si quis stipulatā.nu.2.ff.de dā.infec.fo.31.
Jurari de calūnia qō debeat in causa appellationis.ibi.nu.3.
Jurari de calūnia an debeat sup actione cumulata.remissiue.ibi.nu.4.

7 Juratur de calūnia corā arbitris.in.l.cū ꝛ iudices.ff.sed quia veremur. nu.1.C.de iureiurā.fo.108.

2 Jusiurandum remittitur etiam absenti.in.l. labeo etiam. nume.1.ff.de iureiurando.fo.37.
Juramentum quando remittitur absenti fit notificatio per nūtium vel per epistolam.ibidem.nu.2.

2 Quando iurat super facto tollitur omnis actio q̄ pōt ex illo oriri:ꝛ idez qñ pronūtiatur.in.l.si duo.ff.idē iulianus.nu.4.ff.de iureiur.fo.27.

1 Juratur in litem in actione confessoria ꝛ negatoria.in.l.barum.nu.2.ff. si serui.vendi.fo.189.
Jurat in litem etiā qñ agitur officio iudicis.ibi.nu.4.

5 Jurari in litē extra nō cauentē in casu.l.si prius.ff.de ope.no.nun.q̄ non possit sed potest agi ad interesse actione in factū ex edicto si quis ius dicenti nō obtēperat vel officio iudicis.ibi.nu.22.fo.22.

2 Juratur in litem contra dolosum nō cōtra culposum.in.l.ij.nu.1.ff.de in lit.iuran.fo.38.

2 Jurare pōt in litē principalis qui per pcuratorē litē ꝓtestatus fuit.in.l. vulgo.nu.2.ff.de in lit.iur.fo.40.

7 Jurisiurādi delationi an sit locus in accusationibus in qb⁹ agit ad vindictam publicā.in.l.trāsigere.nu.10.de transac.fo.64.

3 Jurari in litem an possit contra fideiussorē ꝛ tutoris beredē.in.l. si fine. nu.2.ff.de admini.tu.et cura.fo.63.

1 Jurare p mēbra dei q̄ nō liceat.in auc.vt nō lugu.ff natu.nu.1.fo.33.

7 Jurari an debeat de calūnia in crīalib⁹.in.l.j.nu.5.C.de iureiur.fo.106.

2 Juratur in litem cōtra nō restituentē.in.l.si fundus.ff.in vendicatione. nu.4.ff.de pigno.fo.139.

3 Jurat in litē in oī actione qua qs cōtēnit restituere ad iudicis preceptū. in.l.si cū dos.ff.sabinus.nu.1.ff.re.amo.fo.37.

2 Jurare qs nō cogit qñ timet pbabilr ne iurādo suū piuriū redarguat per quādā pniam.in.l.iniurādū.ff.pcurator.nu.4.ff.de iureiur.fo.29.

2 Jurat in litē in ꝛijs iudicijs qñ agit de fide rupta.in.l.si pignore.ff.si post.nu.3.ff.de pig.act.fo.87.
Jurare qō liceat per deū ꝛ per ecclesiā ac per crucē ꝛ alia.in auc.vt non lugari.cōtra natu.nu.5.fo.33.

Jurans etiā illicite:nō ex illo iuramēto obligat.in auc.vt nō lugu. contra naturam.nu.6.fo.33.

6 Jurare nolens de calūnia pōt tū appellare.in.l.creditor.ff.iussus etiaz. nu.1.ff.de appella.fo.221.

3 **Jurisconsulti** debent humiliter loqui.in.l.j.nu.1.ff.deex cu.tuto.ꝛ cur.fo.77.

5 Jurisconsulti fuerūt ante christū.in rubri.nu.3.ff.de ope.no.nun.fo.2.

1 **Jurisdictio** an cohereat territorio: et quod possit esse sine territorio:ꝛ territorium sine iurisditione.in.l.j. nu.15.ff.de iurisdi.om.iudi.fo.48.

1 Jurisdictio acgrīt ignorāti.in.l.cū furiosus.nu.2.ff.de iudi.fo.156.

8 Que pertinent ad iurisditionē voluntariā inditis possunt in qolibet loco expediri.in.l.vna.nu.5.C.de confess.fo.81.
Quid in his que pertinēt ad iurisditionē cōtentiosam.ibi.nu.6.

7 In iurisditione volūtaria qs pōt esse notari⁹ ꝛ iudex:ꝛ facere preceptū guarētigie.in.l.iubem⁹.ff.sane si hoc.nu.14.C.de sac.san.eccle.fo.24.

7 Jurisdictio est que expedit ꝓposita actione per officiū iudicis mercenarium actioni deseruiēs.in.l.ij.nu.3.C.de peda.iudi.fo.13.
Jurisdictio est triplex.ibi.nu.4.

1 Jurisdictio est ptās de iure publico introducta cū necessitate ius dicēdi ꝛ egtatis statuēde tāq̄ a psona publica.l.l.j.nu.3.ff.de iur.om.iu.fo.47.
Jurisdictio ꝛ officiū iudicis qñ sint idem.ibi.nu.9.

1 Jurisdictio iudicis sui potest prorogari tanq̄ in arbitriuz.in.l.j.nu.3.ff. de iudicijs.fo.151.
Quomodo intelligat quem progasse iurisditionē iudicis vt in iudicem vel in arbitrum.ibi.nu.4.
Jurisdictio iudicis delegati qñ possit prorogari de psona ad alias personas.ibidem.nu.6.
Jurisdictio prorogatur in criminalib⁹ in eum qui alis bz iurisditionem de illis causis.ibi.nu.9.
Jurisdictionem delegati etiam principis prorogare nō potest priuatus. ibidem.nu.10.
Jurisdictio delegati principis potest prorogari de re ad rem:et de tempore ad tempus.ibi.nu.11.
Jurisdictio prorogat etiam tacito cōsensu.ibi.nu.12.

1 Jurisdictionē q bz suo iure delegat q alieno iure nō delegat.ꝛ qualr qs dicat habere suo iure.in.l.more.nu.2.ff.de iur.om.iudi.fo.50.
Jurisdictionē ordinariā dant leg:princeps:cōsuetudo: populus:vniuersitas:et similia.ibi.nu.9.
Jurisdictio an ꝓscribatur.remissiue ibidem.
Jurisdictionē delegatā quis cōcedit.ibi.nu.10.
Jurisdictionis est licētia dādi iudicem.ibi.nu.12.
Jurisdictio delegati ad hoc vt nō extinguat morte mandātis res desinit esse integra per solā citationē.ibi.nu.13.
Jurisdictio an extinguat morte mandātis si plures cause sint cōmisse et in vna incepit delegatus.ibi.nu.14.
Jurisdictio delegati ita extinguit remoto delegāte sicut eius morte.ibidem.nu.15.
Jurisdictio delegati nō extinguit delegante exōicato.in.o.l.more.nu.16. ff.de iurisdi.om.iudi.fo.20.
Jurisdictio an extinguatur morte delegativel quomodo transeat in successorem.ibi.nu.19.

5 Jurisdictio q̄ remanet apud ordinarium eo delegante.in.l.j.nu.1.ff.de damno infec.fo.26.
Jurisdictio an remanserit apud populū romanū qui transtulit potestatem in principem.remissiue ibidem.

2 Jurisdictione in ꝑbanda ex vsu nō probatur nisi circa ea que quis fuit vsus.in.l.cum de.nu.11.ff.de vsur.fo.149.

1 Jurisdictionē habēs in castro lōgo tpe pcessit per viā accusationis non perdit ius acgrēdi.in.l.si vnus.nu.1.ff.de serui.rusti.pdi.fo.187.
Jurisdictio inferioris denoluit ad superiorē si inferior negligit vel denegat facere iustitiam.in auc.de questo.nu.2.fo.34.

7 Jurisdictionis mutatio nō fit per cōpromissum qō fit in arbitratorez.in l.j.nu.4.C.vbi in rem act.eger.po.fo.118.

5 Jurisdictionē exercēs in vno articulo totam exercere videt.in.l.bostes. nu.4.ff.de capti.ꝛ postlimi.fo.236.

5 Jurisdictionē habens in castro si per vim deijcitur ꝛ sic ea nō vtitur sed deijciens illam exercet an eam perdat ꝛ deijcīti querāt.in.l.segtur.ff.si viam.nu.6.ff.de vsucap.fo.97.
Jurisdictio vt acquiratur differentia est inter iurisditionez coherentem territorio

territorio ꝛ non coherentem.ibidē.

7 Jurisditio in criminalib⁹ pōt prorogari:ꝛ quomodo prorogeť per ignorātiam.in.l.j.nu.2.C.vbi de cri.agi opor.fo.117.

1 Jurisditio q̄ debetur persone pōt prescribi.in.l.si ego.ff.si de vsufructu. nu.2.ff.de re publi.fo.180.
Jurisditio cōtra feudatariū ecclesie romane prescribit legitimo tēpore licet cōtra ecclesiam romanā nō prescribat nisi spatio cētū annorū.in.l. cū sposus.ff.invectigalibus.nu.1.ff.eo.

3 Jurisditio peruenta in plures fratres licet nō possit diuidi tamen eius administratio seu exercitium diuiditur.in.l.inter tutores.nume.6.ff.de admini.tut.ꝛ cura.fo.64.

5 Jurisditionē petēs sibi deberi si pro eo est iudicatū statim pōt illā exercere qñ est actū cōtra illos in quos se dicit habere iurisditionē:secus si ꝺ aliū agereť.in.l.miles qui iudicati.nu.9.ff.de re iudi.fo.116.

5 Jurisditionem habens quam alteri concessit ꝛ constituit se eius nomine possidere videť in illū quasi possessionē transferre.in.l.qō meo.nu.7. ff.de acquiren.possef.fo.90.

7 Jurisditio coberet territorio.in.l.si.nu.9.C.vbi ꝛ apud quē.fo.101.
Jurisditio pape q̄ est distincta a iurisditione imperij.in auc.quomodo oporteat episco.nu.1.fo.10.

1 Jurisditione concessa delegato vel ordinario quādo videantur cōcessa ea que sunt maioris iurisditionis q̄ ea que cōcessa sunt vel alterius speciei.in.l.ij.nu.3.ff.de iurisdi.om.iudi.fo.48.

1 Jurisditio delegata potest tripliciter considerari. in repe.l. barbarius. nu.5.ff.de offi.pretо.fo.35.
Existens in possīone alicuius iurisditionis in ea seruari debet et tributa exigere.in.§.coges autem.nu.1.in auc.de māda.prin.fo.17.

7 Jurisditio ordinaria recusat ꝓpter miserabilitatē personaruz.in.l.vna nu.1.C.qñ impe.inter pupil.ꝛ vidu.fo.117.

5 Jurisditionis quasi possessio que cōpetit persone q̄ retinetur animo ꝛ dicitur habere causam continuā.in.l.iusto errore.ff.non mutati.nu.4.ff. de vsucap.fo.108.
Jurisditio minoris iudicis q̄ nō cessat ꝓpter presentiā maioris:et qualiter hoc intelligatur.in.§.iusiurandū.nu.3.in auc.de defen.cini.fo.16.

5 Jurisditio alicuius castri qñ petitur an habeat locuz distinctio.l.si post litem.ff.de excep.ibidē.nu.2.fo.165.

1 Jurisditionē quā habeat pater in filium:dns in seruū:ꝛ tutor in pupillum.in.l.j.nu.3.ff.de iurisdi.oīm iudi.fo.47.

1 Jurisditio est potestas de publico introducta.in.l.imperiū.nu.2.ff. de iurisdi.om.iudi.fo.49.
Jurisditio.dicit a ditione ꝛ iuris.ibi.nu.3.
Jurisditio cōtinet merū ꝛ mistum imperiū coertionē modicā:ꝛ simplicē iurisditionem.ibidē.nu.4.
Jurisditio stricte sumpta est que officio mercēnario expeditur priuataz vtilitatem respicens:ibi.nu.23.
Jurisditionis gradus sunt sex.ibidē.nu.24.
Jurisditionis maioris est qñ vigore sententie late super aliqua actione pōt veniri ad cruciationē corporis ꝛ nō delegat.ibi.nu.25.
Jurisditionis magna dicitur causa que ascendit summam trecentorum aureorum:ꝛ delegatur propter absentiam:ꝛ propter multas occupationes.ibidem.nu.26.

3 Jurisditio remanet apud capitulum episcopatu vacante.in.l.vbi.nu.2. ff.de tu.ꝛ cura.da.ab bis.fo.56.
Jurisditio est in collegio cardinaliū papatu vacāte.ibi.nu.3.

5 Jurisditionem habentes in aliquo castro et diuidunt vnus per aliū videtur possidere.in.l.cum constet.§.inter duos.nu.1.ff.de aqua quotidiana ꝛ esti.fo.157.

1 Jurisditio debet progari per litis cōtestationē ꝛ per oppositionē exceptionū dilatoriarū.in.l.si cōuenerit.nu.3.ff.de iurisdi.om.iudi.fo.53.

1 Jurisditionis progatio nō valet nisi exprimatur appareat de cōsensu actoris ꝛ rei.in.l.si per errorē.nu.4.ff.de iurisdi.om.iudi.fo.53.

5 Jurisditio apud plures insolidum qualiter esse possit.in.l.si.nu.4.ff.vti possidetis.fo.154.

1 Jurisditionē habēs ab inferiore a principe illā nō exercet extra territoriū.in.l.j.nu.1.ff.de offi.pconsul.ꝛ lega.fo.36.

1 Jurisditio ꝛ officiū equiparant.in.l.qui furere.nu.1.ff.de testa.bo.fo.24.

5 Jurisditio minoris iudicis an cesset per superueniētiā maioris.l.l.dies cautioni.§.si tam vicinū.nu.4.ff.de dā.infec.fo.29.

2 Jurisditio iudicis delegati renocat etiam post litē cōtest.in.l.iudicium soluitur.nu.1.ff.de iudi.fo.157.

2 Jurisditiones:preeminentie.honores:ius percipiēdi pedagia:ꝛ iuspatronatus:qñ pñt pignorari.in.l.si is cui.§.iura.nu.2.ff.de pigno.fo.138.

3 Jurisditionis fructus sunt cōdēnationes:mulcte:ꝛ cōfiscationes.in.l.si. nu.2.ff.sol.matrimo.fo.34.

1 **Justitia** quomodo dicatur prius fuisse q̄ ius.in.l.j.nu.1.ff.de iusti.ꝛ iure.fo.5.
Justitia est oīm virtutū pfectissima.in auc.vt oēs obe.iudi.nu.1.fol.29.
Justitie clauis errat qñ delicta maior nō puniuntur.in.l.ad splendidio res.nu.1.C.de diuer.offi.lib.xij.fo.5.

7 **Jura** realia que possunt solo consensu induci ꝛ tolli q̄ per solam confessionem factam a sciente inducuntur.in.l.cū testamentum.nu.7.C.de iur.ꝛ fac.igno.fo.36.

Jura antiqua in illo qui se occidit coriguntur per auc.bona dānatorū in.l.reorū.nu.2.C.de iure fis.lib.x.fo.5.

2 Jura naturalia licet non possint mutari possunt tū trāsferri de vno in aliū.in.l.frater.nu.18.ff.de cōdi.indebi.fo.58.

1 Jura in quib⁹ locis doceri possunt.in prima cōstitutio.ff.§.hec autez tria.nu.2.fo.4.

3 Juribus pluribus vbi quis vti pōt vno cassato ex alio vocat.in.l.sed et milites.nu.1.ff.de excu.tuto.et cu.fo.80.

2 Jura et actiones difficilius separant q̄ res corporales.in.l.prima societas §.in societate.nu.2.ff.pro socio.fo.111.

6 Jura loquētia in seruo habent locum in monacho.in.l.hos accusare.§. oibus autem.nu.6.ff.de accusa.fo.161.

4 Jura pluriū si deueniūt ad vnum ille potest facere q̄ poterant illi plures.in.l.si mihi.nu.1.ff.de lega.i.fo.7.

1 Jura que sunt fisco acquirunt sine apprehēsione ꝛ aditione.in repe.l. ij. nu.7.ff.de offi.procu.cesa.fo.43.

4 Jura ꝛ actiones veniūt in obligatione oīm bonoꝝ.in.l.qntus.§. argento.nu.2.ff.de auro ꝛ argen.lega.fo.95.

6 In iurib⁹ habētib⁹ causam ꝺz qs esse in ꝺsi possessiōe:si illo anno vsus esset tpe sufficiēti.in.l.i.§.hoc interdicto.nu.5.ff.de itine.actuq; fo.55.

4 Jura vtilia qñ directa non sunt penes aliquem efficiunt directa.in.l.cū assē.nu.6.ff.ad trebel.fo.150.
Jura loquēta de matre secūdo nubēte q̄ habeāt locū etiā in patre secūdo nubēte in auc.de nō eligen.secūdo nuben.nu.6.fo.6.

8 Juris idem videt in malefidei possessore qō in fure.in.l.ancille.nu.4.C. de fur.fo.4.

2 Juris idem est de toto ad totum quod de parte ad partem.in.l.qui sine. nu.1.et.3.ff.de condi.inde.fo.66.

7 Juris ignorantia facilius presumitur in muliere q̄ in maribus.in.l.ne passim.nu.1.C.de iur.et fac.igno.fo.36.

4 Juris ignorātia qñ impediat aditionez hereditatis.in.l.multū.nu.1.ff. de condi.ꝛ demonstra.fo.121.

1 Juris ignorantia qñ et quō excuset a fructibus.in.l.sed et si lege.§.scire. nu.5.ff.de peti.here.fo.168.
Juris ignorātia qñ excuset quo ad penā adulterij.in.l.si.nu.4.ff.de condi.sine causa.fo.66.

4 Juris ignorantia quo ad fructus an cōstituat quē in mala fide q̄ non. in.l.heredem.nu.1.ff.de his quib.vt indig.fo.113.

7 Juris diuersitas non debet induci ex diuersitate locoruz:et qñ.in.l.fina. nu.2.et.7.C.de temp.resti.in integ.tam mi.fo.102.

1 Juri cōpetēti qō sibi ignorabat cōpetere nō videt qs renūtiare ex electione iuris incōpetētis.in.l.mater decedēs.nu.3.ff.de inof.test.fo.164.
Juri renūtiare nō videt quis per electionē iuris qō sciebat sibi cōpetere ibidem.nu.4.

4 Juri de futuro renūtiať pacto nō repudiatione:si repudiatio fiat extra iudiciū:secꝰ si in iudicio vel psente parte.in.l.homine.nu.4.ff.de optio. lega.fo.79.

7 Juri canonico staťi materia iuramēti.in.l.ij.nu.9.C.qō me cau.fol.89.
Juri suo qñ quis renūtiare possit.in auc.vt sine prohi.nu.9.fo.43.

4 Juri suo nō preiudicat adhibitus ad actum vt testis.in.l.titia autez.§. lucia.nu.1.ff.de lega.ij.fo.34.

5 Juri de futuro renuntiari pōt in iudicio:extra iudiciū non.in.l.j.nu.1.ff. de cura.bon.dā.fo.138.

5 Juri canonico in cōcernētibus peccatum standum est.in.l. naturaliter. nu.8.ff.de vsucap.fo.97.

7 **Jus** scriptum preferť egtati non scripte:ꝛ solus princeps potest aliud statuere.in.l.j.nu.1.C.de leg.fo 32.

1 Jus iniquū potest obtineri vel per sniam:vel impetrādo rescriptū:vel priuilegiū:vel statuēdo.in.l.j.§.si qs apud.nu.2.ff.qō quisq; iur.fo.54.

3 Jus digestoꝝ puidet mulieri q̄ possit agere ad dotē cū vir esset in extrema paupertate:ita q̄ bona non sufficiebant ad dotis exactionem ere alieno deducto.in repe.l.si cōstante.nu.2.ff.solu.matri.fo.18.
Jus.C.prouidet mulieri q̄ lz bona mariti sufficiāt ad dotis exactionez ꝛ creditorib⁹ tantū si tū maritus erat talis q̄ nō posset viuere nisi mulier pateret necessitatē q̄ tūc mulier agere possit ad dotē.ibi.nu.3.
Jure autēticoꝝ puidet mulieri vt ad dotē agere possit qñ vir lz dies incipit male vti substātia sua.ibi.nu.4.
Jus facilius distingnit q̄ tollat.ibi.nu.40.
Jus diuinū per ius humanū distingnit nō aūt tollit.ibi.nu.41.

2 Jus intentati qñ supuenit pendēte iudicio ex causa de preterito qñ sequat ꝺdēnatio.in.l.si rem.§.qui ante.nu.1.ff.de pig.act.fo.85.

3 Jus cōsuetudinariū lz in scriptis redigat cōsuetudinariū dicit.in.l.ij. nu.1.ff.de vulga.ꝛ pupil.fo.137.

8 Jus mere de futuro nō potest deduci in iudiciū.in.l.j.nu.2.C.de sententque sine cer.quanti.profer.fo.72.

5 Jus acgritur emere volēti ex pacto de vendendo.in.l.licitatio.nu.4.ff. de publi.et vecti.fo.52.

1 Jus publicū naturale pacto tolli non potest.in.l.ius publicū.nu.1.ff.de pactis.fo.90.
Jus publicū positiuum dans formam actui pacto ꝺbentium tolli non potest.ibidem.nu.2.
Jus publicum disponēs circa effectum actus respicientis principaliter

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

vtilitatem publicam pacta partium non mutantur.ibidem.nu.3.
1 Jus ex sola electione quomodo possit dici non tribui.in.l.fin.nu.1.C.de consul.lib.xij.fo.44.
1 Jus reale cõstitutum ab vno socio pro parte indiuisa facta diuisione remanet in eo statu quo primo erat:secus in iure personali.in.l.creditor.§. post diuisionẽ.nu.2.ff.qui poti.in pigno.habe.fo.141.
5 Jus quid sit.remissiue in repeti.l.cesar.nu.2.ff.de publi.ꝛ vecti.fol.56.
5 Jus aliquod reale quicũq; habet in persona ꝓpter quod cõpetat actio in rem potest intẽtare interdictũ de illa persona exhibẽda seu deducenda.in.l.ij.nu.1.ff.de libe.exhi.fo.162.
1 Jus reale iudicio pendente si perditur iudex dat sniam vt illud ius de nouo cõstituat sicut si personali ageretur.in.l. sicut.§.sed si ageret.nu.2. ff.si seruꝰ vendi.fo.189.
Jus qõ seruak in rebꝰ separatis matre trãseũte ad scõa vota idez seruak in pmixtis.in.§.aliud vero.nu.1.in auk.de nõ eligẽ.secun.nuben.fo.7.
5 Jus in re habens non soluens statim nõ expellitur sed in priuato expectatur triennium in ecclesie emphyteota biennium.in.l.vectigalia.§.nõ solutis.nu.1.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.53.
5 Jus directũ in rebus sacris qõ trãseat in vniuersalẽ successorẽ in singularẽ ius vtile.in.l.quedã sunt.nu.2.de acqui.re.oo.fo.77.
6 Jus postliminij qõ nõ habeat locũ inter partes que sunt in ciuitate. in l.si quis ingenuã.§.in ciuilibus.nu.3.ff.de capti.ꝛ postlimi.fo.235.
1 Jus publicum qualiter cõsistat in sacris.in.l.j.§.huius studij.nu.2.ff.de iusti.ꝛ iure.fo.5.
Jus priuatũ a iure naturali qualiter discrepat.ibi.nu.3.
Jus speciale facilius tollitur quã ius cõmune.in.§.qz non.nu.1.in auk. de non alie.aut per.fo.13.
7 Jus oritur ex facto.in.l.j.nu.4.C.de litis cõtest.fo.114.
3 Jus dicit manꝰ regia venetijs ꝛ apud tartaros.in.l.rerũ quidem.nu.3. ff.re.amo.fo.39.
Jus de presenti quando stare possit in suspenso.in.§.bocautẽ.nu.4. in auk.de non.eligen.secũdo nuben.fo.6.
5 Jus an acquirak electo ex electione.in.l. absenti.nu.2.ff.de dona. fo.62.
2 Jus gentiũ duplex ꝛ qualiter intelligak qõ seruꝰ quo ad ius ciuile pro nihilo reputak.in.l.si id qõ.nu.2.ff.de cõdi.inde.fo.65.
Jus publicũ dicit qõ omnibꝰ patet:et qõ ad publicã bursam pertinet. in rubri.nu.2.C.de iure fisc.lib.x.fo.2.
2 Jus vsufructus licet nõ possit vẽdi tamẽ cõmoditas.in.l.si is cui.§.an vsusfructus.nu.2.ff.de pigno.fo.138.
7 Jus scriptũ et equitas quõ differãt.in.l.j.nu.13.C.de legi.fo.32.
4 Jus superueniens testatori non prodest legatario.in.l. seruũ filij. nu.2, ff.de legatis.j.fo.14.
8 Jus pignoris non tollit per alienationẽ legalẽ:sed per prescriptionẽ sic in.l.vsucapio.nu.1.C.de pig.fo.103.
5 Jus sibi dicere qñ liceat alicui propria autoritate.in.l.si alius.§.bellissi me.nu.3.ff.qõ vi aut clam.fo.160.
2 Jus dak ad repetendũ illud qõ est datũ vel eius estimationẽ. in.l. si dominus.nu.2.ff.de prescrip.verb.fo.136.
1 Jus superueniẽs autori meo prodest mihi:non tamẽ vt dominiuz mihi querak.in.l.si a tytio.nu.1.ff.de rei vendi.fo.178.
5 Jus ꝙ nõ cõpetit vtenti seruitute qualiter probek.in.l.j.§.hoc interdicto.nu.8.ff.de itinere actuq; priua.fo.155.
8 Jus si est de presenti habens dependentiam de futuro venit in iudicio quando actori nihil potest imputari.in.l.j.nu.3.C.de sentẽ.que sine cer, quãti.profer.fo.72.
Quid si ius est de presenti ꝓpter interesse quod speratur de futuro.ibidem.nume.4.
Quid si aliquod ius de presenti speratur cedere i futuro.ibi.nu.5.
Jus quod seruatur in patre trãseũte ad secũda vota habet locuz etiam in matre:tam ratione dotis q̃ lucri donationis ante nuptias.in.§.cum igit.nu.3.in auk.de non eligen.secũdo.nubẽ.fo.6.
7 Jus diuinũ duobꝰ modis soluik.in.l.si.nu.7.C.de sacrosan.eccle.fo.27.
Jus publicũ multis modis accipik..ibi.nu.8.
5 Jus superueniens autori meo qñ confirmet ius meũ.in.l.cũ vir. nu.10. ff.de vsucapio.fo.108.
3 Jus galli appellak ius antiquũ.in.l.gallus.§.si eius.nu.5.ff.de liberis ꝛ posthumis.fo.110.
4 Jus in re habẽs putans habere actionẽ personalẽ pro re videor legare respectu illius iuris.in.l.si sic legatũ.§.si quis ita.nu.2.ff.de lega.j.fo.21.
1 Jus gẽtiũ habet duas partes.in.l.ex hoc iure.nu.10.ff.ꝺ iusti.ꝛ iu.fo.7.
7 Jus non scriptũ debet allegari ꝛ probari:secus est in iure scripto.in.l.ij. nu.12.C.si con.ius vel vtili.publi.fo.40.
5 Jus ad rez habens qñ possit petere cautionẽ de dãno infec.in.l.dãni.§. emptor.nu.2.ff.de dam.infec.fo.39.
Jus electo ꝙ nõ querak ex electione sola nisi in magnis dignitatibus. in auk.de administra.nu.1.fo.43.
5 Jus regulariter fingit in bis que sunt facti.in.l.j.§.si vir.nume.2.ff.de acquiren.possel.fo.79.
5 Jus idẽ est de principio numeri qõ est de ipso numero.in.l.si quis ante. nu.2.ff.de acquirẽ.pos.fo.85.
4 Jus habens in re videt in dubio legare rem respectu iuris ꝙ habet:lz finiatur morte.in.l.stycho.nu.1.ff.de vsufruc.lega.fo.73.
1 Jn bis que concedunk pm ius cõe curak de minimis:secus in permissis de iure speciali.in.l.scio.nu.1.ff.de in integ.resti.fo.123.
3 Jus futurũ nõ potest tolli per sniam:sed per pactuz sic.in.l. q̃uis.nu.6. ff.solu.matri.fo.14.
4 Jus collationis an ad heredem transmittatur.in.l.j.§.ibidem. nu.1.ff. de colla.bono.fo.17.
1 Jus in stipulationibus ꝛ factum in pactis quõ dicak versari.in.l.si vnꝰ §.pactus.nu.17.et.22.ff.de pac.fo.87.
5 Jus detentionis retinek animo.in.l. si finita.§. si quis metu.nu.2.ff.de damno.infec.fo.38.
6 Jus diuisionis respicit modũ ꝛ formã agẽdi nõ ipsam obligationẽ primẽdo effectualr.in.l.si ex testõ.§.qõ si duo.nu.5.ff.de fideiusso. fo.77.
1 Jus reale seruitutis ex ꝓcessione facta in vltima volũtate acgritur etiã ignozãti.in.l.si partẽ.nu.2.ff.qũe ad.serui.amit.fo.191.
1 Jus omne quod hz vel habere sperat remittẽs ex aliqua re intelligik ex causa de psenti.in.l.qui cũ tutorib⁹.nu.1.ff.de transac.fo.96.
Jus optimũ dicitur habere qui habet actionem.in.l.j.nu.1.C.qñ ꝛ qui. quar.pars.lib.x.fo.18.
Jus bonum qui habet exceptionẽ.ibidem.
Jus melius qui habet exceptionẽ ꝛ iudicis officium.ibidem.
2 Jus actoris si perit etiã lite cõtestata iudicio pendẽte reus absoluik. in l.si seruus.nu.2.ff.de condi.fur.fo.68.
4 Jus idem plures habẽtes qñ discordãt qñ cogank cõcordare ꝛ aliqs ex eis pferatur.in.l.hmõi.§.si is cui.nu.1.ff.de lega.j.fo.23.
7 Jus sibi dicere re ꝙ quis possit qñ nõ potest esse sibi consultũ superioris autoritate.in.l.nullus tanꝯ.nu.1.C.de iude.ꝛ celi.fo.31.
7 Jus quod nõ competit nec re nec spe nõ potest cum pacto remitti.in.l.j. nu.4.ff.de pactis.fo.49.
Casus in qbus quis potest sibi ꝓpria autoritate ius dicere.in.l.generali.nu.9.C.de decurio.lib.x.fo.17.
5 Jus in re habẽs qñ debeat satisfdare pro dãno.in.l. damni.la.ij.nu.2.ff. de damno.infec.fo.42.
3 Jus tribuitur ex sola electione.in.l.sed ꝛ reproba.numero.8.ff.de excutor.ꝛ cura.fo.79.
1 Jus omne post legem.xij.tabu.dicitur ius nouũ.in.l.velut.nu.4.ff.de peti.heredi.fo.165.
Jus quod seruak in separatis seruak etiam in permixtis.in.§.ꝛ qz. nu.1. in auk.de nuptijs.fo.21.
Jus absenti q̃rit ex stipulatione officialiũ.l.auk.de executo.nu.5.fo.43.
2 Jus superueniẽs autori nostro nobis ꝓfit.in.l.rem alienam.nu.1.et.4. ff.de pigno,act.fo.89.
6 Jus accusandi criminalr ex delicto priuato an transeat ad heredes.remissiue in.l.j.§.heredẽ aũt.nu.4.ff.de priua,delic.fo.118.
6 Jus accusandi in priuatis delictis nõ trãsit ad heredẽ vt heredem: sed heres pro suo interesse bene poterit.in.l.si quis actiones.nu.8.ff.de priua.delic.fo.119.
1 Jus accrescẽdi non habet locũ in seruitutibus sed ius decrescẽdi sic.in l.aquã.nu.1.ff.quẽad.serui.amit.fo.191.
4 Jus accrescẽdi lz nõ habeat locũ inter heredes ꝛ legatarios post emolumentũ quesitum nisi in vsufructu:tamen qñ aliquis peteret restõnem vt abstineret haberet locum in ꝓprietate.in.l.sed cum patrono.nu.2.ff. de bono.possel.fo.163.
Jus accrescẽdi nõ impedik per exigentiã sui heredis.ibi.nu.3.
2 Jus accrescẽdi nõ habet locũ in portione q̃ nõ deficit ipso iure sed ope exceptionis.in.l.si duo patroni.nu.1.ff.de iureiuran.fo.27.
5 Jus accrescẽdi an habeat locũ in donatione causa mortis.in.l.illud generaliter.nu.1.ff.de dona.can.mor.fo.72.
8 Jus accrescẽdi habet locũ etiã si ille cui accreseit sit defunctus. in.l.j.§. his ita.nu.2.C.de cadu.tol.fo.52.
8 Jus accrescẽdi an quis possit repudiare vno iure ꝛ habere alio.in.l. testamento.nu.5.C.de impu.fo.22.
1 Jus accrescẽdi quõ habeat locũ inter eos coniũctos cõiunctione legali. in.l.si pater filiũ.nu.15.ff.de inof.testa.fo.163.
Jus accrescendi nõ habet locũ inter eos qui vocanr diuerso iure ex diuersis dispositionibus.ibi.nu.17.
4 Jus accrescẽdi nõ dak ei qui admittik ad legatũ de iure speciali cõtravolutatẽ defuncti.in.l.mulieri.nu.1.ff.de cõdi,ꝛ demõ.fo.128.
Jus accrescendi quod habeat locũ inter plures venientes per contratabulas.ibi.numero.3.
Et sic inter succedentes in hereditate contra voluntatez defuncti habet locũ ius accrescẽdi.ibidem.
4 Jus accrescendi an habeat locũ inter cõiunctos re tñ.in.l.re coniuncti. nu.20.ff.de lega.iij.fo.63.
Jus accrescendi inter cõiũctos re tãtũ in vsufructu hz locũ post emolumẽtũ quesitũ:ante vero habet locũ ius nõ decrescẽdi.ibidẽ,nu.21.
Jus non decrescendi quãdo habeat locũ inter cõiũctos re tantũ in ꝓprietate:ibidẽ.nu.22.
Jus accrescendi qñ habeat locũ inter cõiũctos verbis tãtũ,ibi. nu.23.
Jus nõ decrescendi habet locũ inter cõiunctos re ꝛ verbis:ꝛ quãdo ius accrescendi.ibidẽ.nu.24.
Jus accrescendi qñ habeat locũ inter disiunctos.ibidẽ.nu.25.
Jus accrescendi qñ ꝛ in qu̇ successorẽ trãseat.ibi.nu.26.

Jus accrescendi

Jus accrescẽdi accrescit portioni.ibidẽ.
Jus accrescẽdi plures habentes si sunt diuerse cõditionis quomodo in uicẽ preferanr.ibidẽ.nu.31.
Jus accrescendi tolli potest per testatorem in testamento.ibi.nu.35.
Jus accrescendi qñ habeat locũ.ibi.nu.40.
Qui nõ admittit ad partem nec admitti sperak non facit partẽ ideo ius accrescendi nõ impedik.ibidẽ.nu.41.
Jus accrescẽdi nõ habet locum in legato facto pluribus ob causam nõ reiterabilem:vt puta alimentorum.in dicta.l.re coniuncti.nn.42.
Jus accrescẽdi accrescit portioni ꝛ nõ persone.ibidẽ. nu.26.45.et.48.
Jus accrescẽdi habet locũ inter succedẽtes per edictũ si quis omis. causa.ibidem.nu.46.
Jus nõ decrescẽdi habet locũ etiam qñ quis venit de iure speciali indistincte.ibidem.nu.47.
Jus accrescendi non habet locũ regulariter in portione q̃ deficit postq̃ fuit acquisita:ꝛ quibꝰ casibus locũ habeat.ibi.nu.49.
Jus accrescẽdi qualiter ꝛ ad quid habeat locũ.ibi.nu.50.
Jus nõ decrescendi qñ operek vt portio deficiens accrescat collegatario vel coheredi cũ onere vel sine.ibi.nu.55.
Jus accrescendi an trahatur ad bona impuberis cui quis erat coniunctus.ibidẽ.nu.58.
Jus accrescẽdi qñ habeat locum inter cõiunctos coniunctione legali in acquisitione ex testamẽto.ibi.nu.59.
6 Jus accrescẽdi nõ habet locũ in cõtractibus ꝛ in quibus ꝛ in.l.si mihi ꝛ tytio.nu.1.ff.de verbo.oblig.fo.39.
Jus accrescẽdi ꝙ habeat locũ in donatione causa mortis.ibidẽ.nu.2.
Idem in mortis causa capione.ibidẽ.nu.3.
1 Jus accrescendi habet locũ in vsufructu constituto inter viuos.in.l.j.§. interdũ.nu.1.ff.de vsufru.accres.fo.181.
4 Jus accrescendi an habeat locũ in contractibus.in.l.plautius a tertio. nu.1.ff.ad legẽ fal.fo.137.
1 Jn portione hereditaria imputatur id qõ habet iure accrescendi. in.l. si in testamẽto.nu.1.ff.de vulga.ꝛ pupil.fo.140.
Jllud qõ quis per ius accrescẽdi dicit potius habere ex dispositione legis q̃ testatoris.ibidẽ.nu.3.
8 Jus accrescẽdi inter eos qui sunt in primo gradu excludit eos qui sunt in sequenti gradu:ꝛ non patitur eos venire ad portionem deficientium in.l.vnica.nu.4.C.qñ peten.par.fo.9.
3 Juri adeũdi ꝛ iuri accrescendi renuntiari potest.in.l.ij. numero.2.ff.de acquiren.here.fo.164.
Jus accrescendi non est persone sed portionis.ibidẽ.
4 Jus accrescendi inter cõiunctos cõiunctione legali quod habet locum in successoribus vniuersalibus non in particularibus in proprietate.in l.bona.§.in bonorũ.nu.1.ff.de bono.pos.fo.163.
8 Jus accrescẽdi ad hoc vt habeat locũ oportet ꝙ testamentũ sit iure factũ in.l.testamẽto.nu.1.C.de impu.fo.22.
Jus accrescẽdi requirit ꝙ multi sint instituti.ibidẽ.nu.2.
Jus accrescendi operatur ꝙ accrescit multis:ꝛ qñ.ibi.nu.4.
4 Jus accrescẽdi quomodo habeat locũ inter cõiũctos cõiũctione legali in acquisitionib⁹ ab intestato.in.l.re cõiũcti.nu.61.ff.de leg.iij.fo.65.
Jus accrescendi an habeat locũ in dispositionibus inter viuos inter cõiunctos cõiunctione hominis.ibi.nu.65.
Jus accrescẽdi an habeat locum inter cõiunctos coniunctione legali in dispositione inter viuos ꝛ quãdo.ibi.nu.67.
Jus accrescendi habet locũ in cõiunctos cõiunctione legali ꝛ hominis ibidem.nu.68.
Jus accrescendi an habeat locũ in dispositionibus inter viuos: et ante emolumentũ quesitũ in.l.vnica.nu.2.C.si libera.lib.x.fo.10.
4 Jus accrescẽdi habet locũ inter duos reos quibus liberatio est relicta. in.l.si is.nu.1.ff.de libe.lega.fo.100.
4 Jus accrescẽdi in legatis nõ habet locũ in cõiunctis cõiunctione legali in.l.si duobus.§.si tytio.nu.1.ff.de lega.j.fo.8.
3 Jus adeundi hereditatem dicitur tribus modis.in.l.is potest.nu.3.ff.ꝺ acquiren.here.fo.168.
Jus adeũdi qõ habet cõsanguineus an sit aliqñ ius vel aliqua res per se.ibidem.nu.6.
Jus succedẽdi de iure canonico tollik pacto cum iuramẽto.ibidẽ. nn.7.
Jus succedendi liberorum est aliqõ per se separatum a iure filiationis. ibidem numero.8.
Jus succedẽdi ex testamẽto alicui viuente nõ est ius nec spes a iure approbata.ibidem.nu.9.
Jus adeundi respectu certe hereditatis qz mortuꝰ est ille de cuiꝰ hereditate agit qñ sit aliqõ ius separatũ per se:ꝛ qñ dicak ius:ꝛ qñ ius deliberãdi ꝛ adeũdi ꝛ deliberãdi simul.ibidẽ.nu.12.
Jus adeũdi hereditatem est ius querendi.in dicta.l.is potest.nu.14.ff. de acquiren.heredi.
8 Jus adeũdi quando finiatur anno:ꝛ quomodo trãsmittik.in.l.cũ antiquio.ibus.nu.2.C.de iur.delibe.fo.31.
Ad inducendũ ius deliberãdi sufficit sciẽtia patris ꝓ filio: pupilli non habentis tutorem:ꝛ tutoris pro pupillo.ibi.nu.3.
3 Jus adeundi illud est quod est separatũ ab ipsa aditione.in.l.qõ si dubitetur.nu.1.ff.de acqui.here.fo.173.
4 Jus adeũdi perdit ad suũ cõmodum qui repudianit.in.l.nam qõ.§.sed ꝛ qui.nu.1.ff.ad treb.fo.146.
5 Jus agẽdi an trãseat cõtra singularẽ successorẽ.in.l.si tertius.§.si quis nu.4.ff.de aqua pln.arcẽ.fo.47.
Jus excipiẽdi qñ trãseat ad singularem successorẽ.ibi.nu.6.
Jus excipiendi an trãseat cõtra singularẽ successorẽ.ibidẽ.nu.7.
2 Jus agendi qñ oriatur ex legis dispositione. in.l.vna.nu.3.ff.de condi. ex lege.folio.69.
Jus agendi quando competit ex.l.an sit actio vel officium iudicis. ibidem.numero.6.
7 Jus agẽdi ad supplementũ legitime finitur quinquẽnio.in.l.si qs filiuz nu.3.C.de inoffi.testamen.fo.122.
4 Jus alimẽtoꝝ vel ius vsufructus nõ potest in aliũ vẽditione trãsferri. in.l.cum tytio.nu.2.ff.ad legẽ fal.fo.137.
5 Jus preoccupationis aque molendino destructo quanto tempore perdatur.vbi ꝙ ius ducendi aquam ex flumine nauigabili perditur spatio x.vel.xx.annoꝝ.in repe.l.ij.nu.26.et.29.ff.de flu.fo.147.
Jus ducẽdi aquã ꝙ cõpetit per modũ einsdẽ facultatis puta de flumine nõ nauigabili nõ perdik per mille annos.ibi.nu.27.
Juri eũdi per viam publicã non presc ribik.ibidem.
Jus ducẽdi aquã per fundũ vicini perdik spatio decẽ vel viginti annorum per fundũ meũ fundo a misso.ibidẽ.nu.28.
5 Jus ducẽdi aquã ad suũ molendinũ an illud perdat alueo mutato.in.l. j.§.si aquã.nu.1.ff.de aqua quoti.ꝛ esti.fo.157.
4 Jus aque ducende si relinquitur habenti predium vicinũ vtcuz persona finiatur dicik seruitus realis que tamen per exceptionẽ finik cũ persona.in.l.mela.§.quidã.nu.2.ff.de ali.lega.fo.91.
Jus aque ducẽde si relinquitur nõ habenti predium vicinum nõ est seruitus.ibidem nu.3.
3 Jus cõsolidationis filie an perimak per exactionẽ dotis factaz a patre. in.l.si marito.§.si volũtate.nu.11.ff.solu.matri.fo.24.
3 Jus dandi tutorẽ cõpetit quibꝰ specialiter mãdak.in.l.j.nu.2.ff.de tut.ꝛ cura.da.ab bis.fo.54.
1 Jus declarandi intentionẽ ambiguã non egredik personã nec trãsit ad heredẽ.in.l.idẽ pomponius.§.si plures.nu.1.ff.de rei vendi.fo.172.
6 Jus declarãdi qõ est ambiguũ nõ transit ad heredẽ.in.l.inter stipulantem.§.si stichũ.nu.3.ff.de verbo.oblig.fo.32.
6 Jus declarandi transit ad heredem quando declaratio potest stipulatori prodesse ꝛ ipsi reo nocere.in.l.inter stipulantem.§.si stichũ.nu.5.ff.de verbo.obliga.fo.32.
4 Jus deliberandi vt transmittatur requiritur ꝙ decedens sciat hereditatem delatam:ꝛ ꝙ nõ transiuerit annus.in.l.q duos.nu.7.ff.de rebus dubijs.fo.105.
Jus deliberãdi vt transmittat ꝙ oportet trãsmittentẽ scire. ibidẽ.nu.12.
Jus deliberãdi trãsmissum ad plures heredes si ab vno repudiak accrescit alteri.ibidẽ nu.14.
4 Jus deliberãdi ignozãs vbi trãsmissum iterũ trãsmittit ad suũ heredẽ: qr effectũ est trãsmissibile.in.l.qui duos.nu.11.ff.de reb.dub.fo.105.
3 Jus dicendi testiũ nullum an sit iudicium per se separatũ a petitione hereditatis.in.l.filio.nu.2.ff.de inin.rup.testa.fo.115.
3 Jus dicendi nullũ testiũ qualiter practicak.in.l.filio.nu.24.ff.de inius.rup.testa.fo.117.
4 Jus eligẽdi nõ perdik per deportationẽ.in.l.cũ pater.§.hereditatẽ.nu.1. ff.de leg.ij.fo.44.
Jus eligẽdi habens illud nõ perdit si stetit per centũ annos qõ nõ eligit qr nõ expediebat.in.l.in filijs.nu.1.C.de decurio.lib.x.fo.16.
4 Jus eligẽdi circa res durat anno circa psonas mobet statim eligere.in.l. cum quidã.nu.8.ff.de leg.ij.fo.33.
8 Jus eligẽdi cõpetens alicui qñ perdak anno.in.l.si quis duobꝰ.§. sed ꝛ si quis.nu.3.C.cõmu.de lega.fo.45.
5 Jus exequẽdi sniam an trãseat contra singularẽ successorẽ.remissiue.in l.ex cõtractu.nu.6.ff.de re iudi.fo.124.
2 Jus excipiẽdi trãsit ad singularẽ successorẽ.remissiue.in.l.ait ptor.nu.2. ff.de iureiurã.fo.25.
8 Jus exequendi de quo in.l.creditores.C.de pigno.qñ implorat ur a iudice cõtra singularem successorẽ an debeat fieri nouus processus in repeti. l.creditores.nu.23.fo.101.
5 Jus exigendi vectigal tollik cõsuetudine.in.l licitatio.§.earũ.nu.1.ff.de publica.ꝛ vecti.fo.53.
5 Jus exigẽdi vectigal ad hoc vt prescribak cuius sciẽtia requirik.in.l.si publicanus.§.in vectigalibꝰ.nu.2.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.51.
5 Jus feudi an publicabik ob delictũ vasalli per qõ bona publicata sunt vbi ꝙ ponak iure suo ꝛ ad dñm reuertik.in.l.si finita.§.si de vectigalibus. nume.3.ff.de dãno.infec.fo.36.
Jus feudi nõ transit ex scõo decreto in illũ qui petit sibi cauerí ex dãno infecto.ibidẽ.nu.4.
Forma secũdi decreti hoc scõo casu.ibidem.
4 Jus feudale tanꝯ singulare nõ est trahendũ ad consequentiã.in.l.vt iurisiurandi.§.si liberi.nu.5.ff.de ope.liber.fo.184.
6 Jus feudi an dicak diuidũ vel indiuidũ. remissiue.in.l. stipulationes nu.29.ff.de verb.obli.fo.28.
4 Jus implendi conditionem an transeat ad heredes ꝛ tam in vltima vo,

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

luntate ℣ in Sctibus.in.l.cui fundus.nu. §.ff.de condi.ɔ demon.fo.126.
4 Jus implendi conditionē an trāseat ad heredem.in.l. pretor. nu.1.ff. de colla.bono.fo.173.
6 Jus implēdi ꝯditionē inter viuos an trāseat ad heredes.in.l.si decē cū. nu.5.ff.de verbo.obli.fo.21.
7 Jus implēdi cōditionē in cōtractu an trāseat ad heredes.in.l.si fundū. nu.3.C.de pact.inter emp.ɔ vendi.fo.175.
8 Jus intrandi ɔ retinēdi possessionem ꝓpria autoritate an competat ante debitum liquidum seu notorium deductum.in repeti.l.creditores. nu.14.C.de pig.fo.101.
5 Jus ingrediēdi ꝓpria autoritate in fundū qō habet creditor cedi pōt.in l.i.§.vsufructuarius.nu.2.ff.de ope.no.nūtia.fo.8.
4 Jus legitimarū hereditatū ꝯseruaī inter filios qñ testator substituit vlti mo moriēti.in.l.qui duos.nu.4.ff.de re.dub.fo.105.
5 Juri offerēdi an prescribaī spatio.xxx.annoꝝ.in.l.si finita.§.iulianus. nu.34.ff.de dāno.infec.fo.34.
Jus occupādi bona vacantia potest per superiorē concedi.in.l.j.nu.12. C.de peti.bon.lib.x.fo.9.
4 Jus patronat⁹ ꝫ sit indiuiduū tamen quo ad alimēta est diuiduū. in.l. quintus.nu.2.ff.de auro ɔ argen.lega.fo.94.
Jura libertorum veniunt quādo quis legat omnes res suas.ibi.nu.2.
2 Jus patronatus qñ sit estimabile.in.l.naturalis.§.si ergo.nu.3.ff.de prescrip.verb.fo.136.
Jus patronatus ex datione libertatis non perditur.in auc.vt liber. de cete.nu.3.fo.33.
2 Jus patronatus transit vniuersitate vendita.in.l.hāc legē. nu.1.ff.de cōtraben.emp.fo.117.
8 Jus pignoris in re habēs prefertur agenti personali actione.in.l.cū rē publicam.nu.1.C.qui potio.in pigno.habe.fo.106.
1 Jus presentādi in ecclesijs spectat ad patronū ɔ cōfirmandi ad epm. in §.si quis oratorij.nu.1.in auc.de sanctif.epis.fo.56.
5 Jus percipiendi pedagiū ꝙ nō possit pluribus insolidū cōpetere.in.l. si.nu.5.ff.vti posside.fo.154.
6 Juri prescribendi quādo renūtiari possit per pactum.in.l.j.nu.2.ff.de vsucap.fo.95.
2 Jus pedagium exhibendi locari potest.in.l.locare.nu.1.ff.loca.fo.132.
2 Jus retētionis durat etiū si principale debitū sit sublatū.in.l.j.§.cū prēdium.nu.6.ff.de pigno.fo.137.
Jus remouēdi cōpetit illi cui cōpetit ius cōfirmandi.in.§.iusiuranduꝫ. nu.1.in auc.de defen.ciuita.fo.16.
5 Jus redimendi re q incidit in cōmissum transit ad heredē.in.l. cōmissa nu.3.ff.de publi.ɔ vecti.fo.55.
6 Jus depēdens ex testamēto de facili nō tollit.in.l.qui rome.§.duo fratres.nu.6.ff.de verbo.obli.fo.48.
Jus fideicōmissi an videaī remissum per simplicē diuisionē factā inter fratres absq; clausula nil cōtra diuisionē facturos.ibi.nu.10.
Jus fideicōmissi cōditionalis ꝙ nō videaī remissuꝫ per diuisionē factā inter fratres cū clausula nil ↄ diuisionē facturos.ibi.nu.11.
Jus fideicōmissi futuri an intelligatur remissum si in diuisione vnus remittit alteri omne ius presens siue futurū ab intestato vel ex testamēto: iure fideicōmissi vel substitutionis cuiuscūq;.ibidē.nu.18.
Jus fideicōmissi qñ dicaī remissum ɔ in diuisione dicaī remittyn⁹ alteri oē ius qō ↄ vel habere sperat in dictis reb⁹.ibidē.nu.19.
Jus substitutionis pupillaris ꝙ nō videī remissum per diuisionē ↄ in diuisione sunt verba generalia remisit vnus alteri oē ius.ibi.nu.20.
3 Jus substitutionis pupillaris etiā hereditate adita nō trāsmittiī ad heredes.in.l.qui patri.nu.1.ff.de acqui.here.fo.175.
Jus accrescēdi simpleꝫ nō ↄ locū in diuersis hereditatib⁹: sed quando est vnitū cū pupillari substitutione sic.ibi.nu.2.
Jus accrescendi vnitū cū pupillari substitutione habet locū etiam post aditam hereditatē.ibidē.nu.3.
Jus substitutionis ꝓferī iuri accrescēdi.ibidē.nu.3.
3 Jus substitutionis coheret nō portioni: ɔ nō trāsmittiī ad heredē.in.l. si totam.nu.2.ff.de acqui.here.fo.178.
6 Jus fideicōmissi qñ nō est remissum per diuisionem nec data licentia de vēdendo ɔ vnus fratrū vēdidit postea extat cōditio fideicōmissi an frater possit totū petere ab emptore.in.l.qui rome.§.duo fratres. nu.22.ff. de verb.oblig.fo.49.
Jus in re ꝓ indiuiso habenti an diuisione facta remaneat ius in eo ꝙ debitori ꝓ diuiso obuenit.ibidē.nu.23.
4 Jus seruitutis quomodo dicaī esse i fundo.in.l.meni⁹.§.fundo.nu.7.ff. de legatis.ij.fo.40.
1 Jus vniuersitatis cōseruatur in vno solo.in.l.sicut.§. in decurionibus nu.1.ff.quod cuiusq; uni.fo.113.
1 Jus vsufruct⁹ quasi possidet respectu dñi nō quo ad extraneū. in.l.ait pretor.§.is aūt.nu.1.ff.qui.ex cau.ma.fo.143.
5 Jus vsufructus ꝙ possit prescribi longo tempore.in.l.iusto errore.§.nō nō mutat.nu.1.ff.de vsucap.fo.108.
7 **Justinianus** nō fuit hereticus.in rubrica.nu.7.C. de no. co.fa.fo.2.
1 Justinianus a iustitia dictus.ɔ plures fuerūt iustiniani.in principio digestorum.nu.11.fo.2.
1 **Jussus** quādo exeuset.in.l.furti.§. qui iussu.nu.1.ff.de bis qui not.infa.fo.100.
3 Jussus precedere dꝫ autoritas vero sequi: et quare.in.l.in repudiāda.§. iussum.nu.1.ff.de acqui.here.fo.171.
Jussus delegati ad vniuersitatē causarū exeusat.ibi.nu.3.
Jussus arbitri nō exeusat: arbitratoris sic.ibi.nu.4.
4 Jussus stare cū aliquo nō teneī cum eo stare omni moměto.in.l.si quis. nu.1.ff.de cōdi.et demon.fo.118.
4 Jussus aliqua facere arbitrio executoris sub pena si executor non arbitratur: sed eps iussus nō incidit in penam.in.l.mulcta.nu.3.ff.de cōdi.ɔ demonstra.fo.118.
4 Jussus restituere vnā rem vni ex certis potest plures ex illis certis eligere.in.l.vnum ex familia.§.si duos.nu.1.ff.de leg.ij.fo.41.
4 Jussus rem cōparari an sit obligatus ad factū anvero ad quantitatē.in l.titia.nu.3.ff.de lega.ij.fo.47.
4 Jussus testatoris de relinquēdo in familia intelligit de familia testatoris.in.l.peto.§.fratre.nu.1.ff.de leg.ij.fo.42.
4 Jussus testatoris ꝙ heredes vsq; ad.x.annos debeāt cōiter morari qñ valeat.in.l.quintus.nu.3.ff.de an.lega.fo.68.
4 Jussus relinquere qb⁹ voluerit pōtynū eligere: cui noluerit pōt plures eligere.in.l.vnū ex familia.§.sed si fundū.nu.1.ff.de leg.ij.fo.41.
Jussus distribuere inter pauperes si decedat anteq; distribuat an oēs pauperes admittenē.in.l.vnū ex familia.§.rogo.nu.1.ff.eo.ti.
4 Jussus morari cū aliquo quāto tpe morari debeat vel habeat legatum. in.l.qui cōcubinā.§.vxori.nu.2.ff.de leg.iij.fo.55.
4 Jussus testatoris ꝙ impleaī ɔ expediaī interest heredis.in.l.titio centū. nu.1.ff.de condi.ɔ demon.fo.126.
4 Jussus restituere vni ex certis cū morieī sufficit ꝙ eligat ɔ vsq; ad mortem potest variare.in.l.vnū ex familia.nu.1.ff.de lega.ij.fo.41.
3 Jussus gerere de cōsilio alicuius qñ teneaī illud regrerez sequi.remissiue.in.l.qdam.§.papinianus.nu.1.ff.de admi.tuto.ɔ cur.fo.59.
2 Jussus iudicis et testatoris equiparantur.in.l.non est mirum.nu.1.ff.de pigno.act.fo.89.
3 Jussus patris in repudiatione fieda per filiū dꝫ ꝑcedere.in.l.is q heres. §.neq; filius.nu.11.ff.de acq.here.fo.167.
3 Jussus in qbus casib⁹ nō regratur.in.l.in repudiāda.§.iussum.nu.4.ff. de acqui.here.fo.171.
Jussus qñ dꝫ in aliquo actu interuenire: in aliquo mandatū: in aliquo autoritas: ɔ in aliquo cōsensus quō interuenire debeāt.ibi.nu.5.
Jussus superueniēs statim post aditionē an valeat.ibi.nu.6.
1 Jussus iudicis quando exeusat.remissiue in.l. serui. nume.8.ff.de iurisdom.iudi.fo.51.
4 Jussus restituere familie intelligit de familia testatoris.in.l. filius.§.cū pater.nu.2.ff.de leg.j.fo.28.
5 Jussus ɔ mandati natura est semper precedere.in.l.si cum filius.nu.2. ff.de donatio.fo.59.
Jussio principis emanans sine scriptis valet.in.l.qꝛvero.nu.2.in auc.vt litigan.in.fo.52.
1 Jussio facta iudici an expiret morte iudicis.in.§.et hoc vero.nu.1.et.4. in auc.vt nulli iudi.fo.64.
1 **Juuare** alium quis nō tenetur.in.l.metum autem. §. sed licet. nu.2.ff.qō met.cau.fo.125.
8 **Juuenis** quis dicaī vt cozrigi possit a maiori.in.l.vna.nu.1. C.de emen.propin.fo.125.
4 Juuenis dicīt qui inter seniores non numeraī.in.l.non aliter.§.titius. nu.1.ff.de lega.iij.fo.61.

De litera.L.

5 **Laborare** si qs suscepit in flumine et ducere aquā alius cras: primo incipiens potest secundum prohibere si opus prosequitur ɔ aqua nō fit sufficiēs vtriq; ad eū vsum ad quē ducīt.in repeti. l.ij.nu.10.et 12.ff.de flu.fo.146.
1 Laboratores ꝺducti ab aliquo in aliena possessione excusanī si accusantur.in.l.in rem actio.§.tignū.nu.1.ff.de rei vendi.fo.164.
Lacum perusinū habētes ꝫ teneanī ad certā quantitatē pisciū singulo die si superuenit multitudo hoīm poterūt cogi ad maiorē quātitatē pisciū.in.l.quo ad pēns.lib.xj.fo.28.
5 Lacus priuatus exercēs ɔ occupās prediū nō priuat dñm eius dñio. in.l.vicinus.§.lacus.nu.1.ff.de aqua plu.arcen.fo.49.
1 **Laicus** effectus clericus post maleficiū cōmissum quomodo et per quem iudicē puniatur.in.l.si seruū.in.ij.lect.nu.4. ff.si ex no.cau.aga.fo.67.
Laicus qñ possit esse rector vniuersitatis vel collegij in quo sunt laici ɔ clerici.in.l.sodales.nu.13.ff.de colleg.illic.fo.147.
8 Laici illiterati an possint esse iudices.in.l.statutis.nu.3.C.de senten. ex pericu.reci.fo.67.
1 Laicus bānitus vel ꝺdēnatus si efficiī clericꝰ ob hoc iurisditio primi in dicis nō impediī.in.l.cū quedā.nu.3.ff.de iur.om.iudi.fo.53.
6 Laicus potest capere clericū delinquentē vt eum ducat ad iudicē non vt ipsum detineat.in.l.si quis in seruitute.nu.2.ff.de fur.fo.120.
Laicus trahens

Laicus trahens clericum ad iudicium seculare an perdat causam ipso iure vel per sententiam remissiue.ɔ qñ licite possit penitere.in auc.vt clericos apud proprios epis.nu.10.fo.36.
Laicus qui cōmisit delictum nō euitat penā iudicis secularis: ɔ ei debet restitui puniendus.in.l.oēs.nu.1.C.de decurio.lib.x.fo.16.
Laicus vēdicat ius patronat⁹ qō ↄ in ecclesia.in.l.in rem actio.§. loca sacra.nu.1.ff.de rei vendi.fo.173.
6 Laicus an possit in episcopum eligi: in auc.de sanctif.epis.nu.7.fo.55.
Laicus delinquens in ecclesia punit per iudicē laicū nec ad ecclesiasticū fit remissio.in.l.si cui.§.cum sacrilegiū.nu.3.ff.de accusatio.fo.159.
4 **Lane** nomine que contineantur.in.l.si cui lana.nu.1.ff.de lega.iij. folio.61.
5 In lana inspicitur apud quē tondatur nō apud quē nascaī.in.l. sequiī. §.lana.nu.2.ff.de vsuca.fo.96.
Lana nō censeī cōtrectata ex cōtrectatione pecudis.ibi.
Latinitas mala non vitiat instrumentum.in.l. si librarius. nu.2.ff.de regu.iur.fo.262.
1 **Latitario** requiritur tempore primi ɔ secūdi decreti ad hoc vt venditio locum habeat.in.l.ait pretor.§.deinde. nu.1.ff.quibus ex causis maio.fo.143.
5 Latitatio iuxta terminos edicti.ff.quib⁹ ex causis in possess.eatur.ꝙ requirit tēporib⁹ primi ɔ secūdi decreti scōm alia edicta tpe secūdi decreti in.l.fulcinius.§.quid sit autē.nu.5.ff.quib.ex cau.in pol.ea.fo.133.
5 Latitans potest aliter multari ēps per missionē in possessionē. in.l. fulcinius.§.pretor ait.nu.3.ff.quib.ex cau.in pol.eatur.fo.132.
1 Latitatio nō requiritur ꝙtum ad primum decretum.in.c.plerīq.nu.4. ff.de in ius vocā.fo.58.
5 Latitare dicitur ille qui semel fuit in iudicio ɔ postea semper absens. in l.dies cautioni §.pretor ait.nu.22.ff.de dāno infec.fo.27.
5 Latitare an dicatur omnis sciens ɔ contenens.remissiue.in.l.si finita.§. iulianus.nu.29.ff.de dāno infec.fo.34.
Latitatio ꝙ non requiritur tēpore primi decreti ɔ secūdi ad hoc vt perueniatur ad secūdū.ibi.nu.30.
Latro dicitur ille qui per vim furatur.in.§. quia vero.nu.4. in auc.vt nulli iudi.fo.54.
6 Latrones insignes ɔ cōcitatores seditionum qui dicantur.in.l.constitutiones.nu.1.ff.de appel.fo.218.
Quid si insignis latro vel concitator seditionum vel duꝫ factionum duꝫ appellat negat se esse huiusmodi conditionis iudex non cogitur appellationi deferre.ibi.nu.4.
8 Latro publicus et fur quomodo differant.in auc.sed nouo. nu.2.C.de ser.fugi.fo.3.
Latro publicus est ille qui furari cōsueuit.in.§.quia vero.nu.4.in auc. vt nulli.iudi.fo.54.
6 Latro famosus vel fur quis dicatur.in.l.capitaliuꝫ. §. famosos.nu.1.ff. de penis.fo.206.
6 Latronem si quis non accepit qualiter teneatur.in.l.i.§.in pari. nu.1.ff. de recepta.fo.145.
Latronem apprehendere an tenetur ignorans.ibi.nu.2.
Lauantes pānos in summitate alicui⁹ fluminis possunt p biberi.i.l.cū supra.nu.1.C.de re mili.li.xj.fo.47.
Lauās se inuerecūde in aliquo loco more bestiarū dānaī.ibi.nu.2.
Lauans pānos in inferiori parte fluminis nō pōt phiberi.ibi.nu.3.
4 Si in laudo vna pars alteri cōdēnaī in mille: ɔ altera alteri in quingentis in diem sub pena condēnatus in minori summa potest cōpellere cōdēnatū in maiori vt cōpenset vel liberet vsq; ad cōcurrentem quātitatē in.l.iulianus.nu.4.ff.de cōdi.ɔ demō.fo.125.
4 Laudo si partes promittūt parere ɔ q actio ex eo nascaī ɔ non sit emologatum an possit fieri vt nō reducatur ad arbitriū boni viri.in.l.quod de bonis.§.frater.nu.1.ff.ad.l.fal.fo.135.
7 Laudes ɔ dignitates alicui⁹ debēt dici.in.j.§ti.C.nu.8.de no.co.fa.f.3.
7 Laudū non pōt emologari.in l.cū antea.nu.5.C.de arbi.fo.105.
7 Laudū quādo oēs cogaī habere ratū.in.l.i.nu.2.C.de procu.fo.77.
3 Laudum latū per arbitratorē est quedā transactio.in.l.licet. §.si seruus nu.2.ff.de pecu.fo.97.
3 Laudo contrauenientes non incidit in penam.in.l. licet.C.si seruus. nu.4. ff.de pecu.fo.97.
1 **Lazarus** resuscitatus an recuperauerit eius bona. in.l. iura. nu.2.ff.de legi.fo.16.
1 Lazar⁹ si resuscitareī an recuperaret bona ɔ vgozem ɔ filios.in.l.nā ad ea.nu.1.ff.de legi.fo.15.
Legalitas in teste non ꝓbaī per seipsum sed per aliud.in.§. sancim⁹.nu.6.in aut. de testi.fo.38.
4 **Legans** libros ad vsum suum paratos non videtur legare libros causa cōmodandi paratos.in.l.cū in testamēto. nu.2.ff.de auro ɔ argen.leg.fo.95.
3 Legando quis possessiones videtur legare etiam res mobiles.in.l.magis puto.§. idem preto.nu.2.ff.de re.co.qui sub tute.fo.76.
4 Legare quid videtur legans bibliothecam.in.l.librorum.s̄.sed ɔ si. numero.1.ff.de leg.iij.fo.60.
4 Legatum extinctum alienatione nō restauratur nisi de nouo probetur in.l.qui seruus.nu.1.ff.de adi.lega.fo.102.
8 Legans fundum emphyteoticum legare videtur ius quod habet nō q̄ heres teneatur illum redimere si emphyteosis finiebatur.in.l.vgori.nu.1 C.de lega.fo.41.
8 Legatum pro non scriptum nō transit cum onere.in.l.j.§. bis ita. nu.1. C.de cadu.tollen.fo.52.
3 Legatū habere est bonoꝝ.i.l. acutissimos.nu.1.ff.de excu.tut.ɔ cu.fo.85.
4 Legatū si sit coram duobus testibus tirio ɔ grauatur ꝙ restituat pio loco legatum remanet penes heredem cum onere suo.in.l.si.nu.1.ff.de bis qui pro non scrip.haben.fo.10.
4 Legatū rerū dotaliū valet tanq; legatum rei aliene vnde estimatio debetur.in.l.cum pater.§.pater filie.nu.1.ff.de leg.ij.fo.45.
4 Legatū nomine pene de iure digestoꝝ valet nisi dispositio esset oppressa.in.l.j.§.item si ita.nu.2.ff.ad leg.fal.fo.112.
4 Legatum est donatio.in.l.si fundū.nu.1.ff.de leg.i.fo.24.
4 Legatum factū alicui si cum aliquo morietur si ille habet vgorē ɔ vxor non vult ꝙ cum eo moretur habebit legatum de nocte morabitur cum vxore ɔ de die cum illo cum quo morari debet.in.l.meuia.§.vxore.nu.2. ff.de an.lega.fo.68.
4 Legatum factum ciuitati in annos singulos dicitur perpetuum.in.l.in singulos.nu.1.ff.de an.lega.fo.68.
4 Legatum incertū valet fauore alimentoꝝ.in.l.si cui annuū.numero.1. ff.de an.lega.fo.69.
Idem fauore pie cause.ibidem.
4 Legatum rei aliene factum ab ignorāte nō debeī nisi fuerit factum coniuncte persone.in.l.si tibi.nu.2.ff.de leg.i.fo.23.
Legans pignus nō videtur remittere debitum: secus in legante chirographum.ibidem.nu.3.
Legatum rei pignorate qñ debeatur.ibi.nu.4.
4 Legatum ad opus illicitū de cōsensu partiū cōuerti debet ad opus licitum.in.l.legatum ciuitati.nu.1.ff.de vsufru.lega.fo.71.
Legatū factū pro missis canendis conuertik in aliud opus: si misse non possint cantari ꝓpter interdictum.ibi.nu.3.
Legatum pro monasterio cōstruendo cōuertitur in aliud opus si monasterium cōstrui non potest.ibidem.
Legatum factum pro vno vsu in alium vsum qui possunt conuertere. ibidem.nu.4.
Legati transmutatio quando partes non sunt concordes vt fiat indegerit medius.ibi.nu.5.
4 Legatum ademptū remanet apud heredē cum suo onere.in.l.si adimendo.nu.1.ff.de adi.lega.fo.102.
4 Legatum annuū pendente dubio estimatur inq̄tum debetur. in.l. cum titio.nu.1.ff.ad leg.fal.fo.137.
Legati cōditionalis vel annui qualiter fiet estimatio i deductione falci. ibidem.nu.3.
4 Legatum quod secūdo legat an videatur a primo ademptū. in.l. quod traditum.nu.1.ff.de condi.ɔ demon.fo.130.
Legatum cōditionale nō venit in publicatione bonoꝝ.ibi.nu.2.
4 Legatum qñ deficit mixta cōsideratione testantis ɔ legatarij inspicit id quod noceī: ɔ non id quod prodest.in.l.j.nu.19.ff.de regu.cato.fo.171.
4 Legati appellatione hereditas cōtinetur.in.l.fideicom.nu.1.ff.de lega. iij.fo.62.
4 Legatū pro non scriptū non accrescit cum onere: portio hereditatis sic. in.l.que cōditio.nu.2.ff.de condi.ɔ demon fo.122.
4 Legatū quo quis legat titio centū que ipse titius debet: nō valet. si vō legantur centū que legans debet titio: valet legatū: q̄uis nō debeat. in.l. legaui.nu.1.ff.de lube lega.fo.99.
6 Legatum et stipulatio quō differant.in.l.ita stipulatus.nu.8.ff.de verbo.obliga.fo.42.
8 Legatum factū de fundo instructo: de fundo ɔ instrumento: ɔ de fundo cum instrumēto: quomodo differant.in.l.fundo.nu.1.C. de verbo. signi. folio.41.
4 Lego fundū cum instro: ɔ lego fundū et instrumentū: he orationes quō differant.in.l.si cui fundū.nu.1.ff.de fun.instru.fo.81.
3 Lego verbū ꝫ directū: si: non tū ꝓpr.ie trahiī ad institutionē.in.l.centurio.nu.19.ff.de vulg.ɔ pupil.fo.145.
7 Legatum factū per debitorē creditori in dubio nō intelligiī aio cōpensandi.in.l.vna.§.primū ita.nu.10.C.de rei vxo.act.fo.185.
4 Legatum factum pro dote qñ duplicetur.in.l.lucius impuberem.nu.1.ff. de lega.ij.fo.49.
4 Legatum qui habet de iure speciali habet ius nō decrescēdi: ɔ non ius accrescendi an l.filium.§.is autem.nu.1.ff.de lega.prest.fo.166.
4 Legatum incertū pro refectione vie valet.in.l.quidaꝫ in testamēto.nu.1. ff.de lega.ij.fo.33.
Legatū factū a testatore vgo.i de oibus que hꝫ in camera non cōprehendit illata in camera testatore ignorāte.an.l.cum ita.nu.1.ff.eo.ti.
4 Legatum nō potest peti causa nullitatis pēdēte.in.l.post legatum. nu.1. ff.de his qui.vt indig.fo.111.
8 Legatum per rationē respōsio denotat qualiter quis interrogationem intellexit.in.l.aurelius.§.sticho.nu.1.ff.de lube.lega.fo.99.
4 Legatum factum monacho cum hoc ꝙ si abbas cum molestet deueniet in talem: an abbate molestante sit locus fideicōmisso.in.l. lucius.§. tres heredes.nu.3.ff.ad trebel.fo.156.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

6 Legatum quod incipit a precedenti conditione negatiua statim cõmitti tur cũ quis est in mora faciẽdi:nec spectatur quod desinat posse fieri vel non.in.l.vero.§.sed etsi nu.1.ff.de solu.fo.88.
Legatũ factũ illi cui aliqd debeẽ ex diſpõne legali q̃ videat factũ aio cõpensandi.in.§.qñ vero.nu.1.in aut.de exhi.re.fo.25.
Legatum factũ viro per vxorẽ an cõpensetur cum lucro debendo viro ex forma statuti de dote vxoris.ibi.nu.2.
Legatum factum alicui cui aliquid debeẽ ex bois diſpõne q̃ non videẽ factum animo compẽsandi.ibi.nu.3.
4 Legatum vte a legato vſufruc.differt quia legatum vte est perpetuum vſufructus nõ.in.l.cum vſufructus.nu.1.ff.de vſufru.lega.fo.71.
4 Legatum relictum quoad viues vel relictum vxori donec caste vixerit intelligiẽ vt sit relictũ singulis annis.in.l.damnas.nu.1.ff.eo.titu.
4 Legatũ feruitutis ex qualitate rei legate ꝛ persone legatarij magis ꝓsumiẽ factũ cõtẽplatione psone q̃ rei.in.l.pater.nu.1.ff.de ser.lega.fo.75.
4 Legatum noiatum ab vno non debeẽ a sequẽtibus in gradu.in.l.si plures.nu.2.ff.de lega.iij.fo.67.
Legatum factum ecclesie sancti Francisci an sit nullũ sicut si esset factum fratribus.in.l.vnica.nu.5.C.de conducto.lib.xj.fo.40.
4 Legatum factũ a clerico cõcubine ei aufertur ꝛ datur fisco.in.l.mulierẽ.nu.1.ff.de his qui.vt indig.fo.113.
4 Legatum factũ vxori de pãnis lini ꝛ lane quid comprehẽdat.in.l.vestimentum.nu.1.ff.de aur.et argen.leg.fo.95.
3 Legatũ factũ mulieri quã quis retinebat in vxorẽ quantũ ꝓ vxore habere nõ poterat qñ valeat.i.l.miles.§.mulier.nu.5.ff.de test.mil.fo.163.
4 Legatum factũ alicui si cum filia moraref an intelligaẽ q̃ debeat morari in eadem terra et domo an in eadem terra.in.l.qui concubinam.§.vxori.nu.1.ff.de lega.18.fo.55.
Legatum factũ vxori donec caste vixerit q̃ ei debeaẽ transeũdo ad secũda vota:nisi cõis vsus aliter se habeat.in.§.cum igitur.nu.1. in aut.de non eligen.secun.nubẽn.fo.6.
4 Legatũ si fit creditori de debito nõ valet variatio admittiẽ in diuersis instantijs.in.l.aurelius.§.qdam.nu.1.ff.de libe.lega.fo.100.
4 Legatum hereditatis qñ dicatur vniuerſale et qñ particulare.in.l.cum filius.§.lucio.nu.2.ff.de lega.ij.fo.43.
4 Legatum factũ cognatis videẽ factum bis qui sunt cognati tpe mortis vel testamenti.in.l.si cognatis.nu.1.ff.de reb.dub.fo.108.
Legatũ factũ cognatis intelligiẽ de cognatis testatoris.ibi.nu.2.
Legatum factum cognatis tertij intelligitur de bis qui erant tempore testamenti.ibi.nu.4.
Legatum factũ familie vel cognationi titij iam defuncti valet: q̃ videẽ relictũ oibus descẽdẽtibus ex cognatione titij.nu.5.
Legatum opere serui an cõstituat ius in re.in.l.j.§.si vſufructus.nu.5.ff.ad leg.falci.fo.132.
4 Legatũ quãtitatis factum ab instituto per testatorẽ titio si eidẽ a substituto relinquiẽ maior quãtitas in illa maiori quãtitate ineſt relictum ab instituto.in.l.si cui.§.si a filio.nu.2.ff.de lega.j.fo.16.
4 Legatũ factũ ab extraneo seruo legato acqritur heredi sed heres teneẽ restituere legatario in.l.seruo legato.nu.1.ff.de leg.j.fo.19.
4 Legatum factũ de re ecclesie non valet:nec debetur estimatio.in.l.apud iulianum.§.constat.nu.5.ff.de leg.j.fo.13.
Legatus fundi dotalis vel rei minoris an valeat ꝛ debeatur estimatio.ibidem.nu.6.
3 Legatũ an possit ꝓ parte adiri q̃ ꝓ parte repudiari.in.l. qui totam.nu.5.ff.de acqui.here.fo.164.
4 Legatũ factũ in testõ nullo post mortẽ heredis instituti sine liberis q̃ heres nõ habeat hereditatẽ nõ debebiẽ nisi exiſtẽte cõditione in persona nominati in.l.fundũ.nu.4.ff.de act.empti.fo.121.
2 Legatum factum in testõ non solẽni dicitur debitum naturaliter.in.l.j.nu.6.ff.de condi.indebi.fo.47.
8 Legatum sub conditione impossibili ꝛ turpi qñ valeat.in.l.vnica.nu.2.C.de his que pe.no.in testa.relin.fo.43.
4 Legatũ factũ penitus incapaci nõ q̃rit fisco.in.l.si in metallũ.nu.1.ff.de bis que ꝓ non scrip.bab.fo.110.
Legati alimentoꝝ quilibet est capax.ibidem.
Legatũ factũ damnato ad mortẽ vel ad perpetuos carceres est ꝓ non scriptum:nisi fiat ꝓ alimẽtis.ibi.nu.3.
4 Legatũ factũ creditori an valeat.in.l.meuius.nu.1.ff.de leg.fo.37.
8 Legatum ex codicillis petiſ actione vtili ex testõ.in.l.si quis agere.nu.5.C.de codicil.fo.40.
4 Legatũ instrumẽti fundi recipit augmentũ:ideo venit cũ restõne fundi.in.l.fundũ.nu.2.ff.de fun.instruc.fo.80.
4 Legatum incertũ valet fauore dotis.in.l.theopompus.nu.5.ff.de ꝓcleg.fo.77.
4 Legatum qualiter dicatur negotiatio.in.l.cetera.§.sed ꝛ si quis.nu.2.ff.de lega.j.fo.14.
4 Legatum dotis dicit cõditionale.in.l.titio centũ.§.titio quõ.nu.1.ff.de condi.ꝛ demon.fo.127.
Legatũ factũ ꝓ dote est etiã cõditionale nisi ex cõiecturis aliter appareat:vel nisi ex cõi vsu loquẽdi aliter appareret.ibi.nu.3.
Legatum factum ꝓ dote a patre quando dicatur purum. ibidem.numero.4.
Legatum factum ꝓ dote an et quãdo petí possit.ibi.nu.7.
4 Legatũ factũ plato ecclesie sit sita cõiecto debeẽ plato si ab extraneo cõtẽplatiõe ecclesie videẽ factũ ei debeẽ.i.l.ciuib⁹.nu.2.ff.de re.dub.fo.14.
Legatum factum canonico nõ habenti administrationẽ videẽ relictum contemplatione persone ꝛ ei debetur:si canonicis vniuersaliter et indeſinite ecclesie.ibi.nu.3.
Legatum factũ monacho acqritur ecclesie.ibi.nu.5.
4 Legatũ vſusfructus tertie partis bonoꝝ mobiliũ ꝛ immobiliũ non continet iura ꝛ actiones.in.l.si.nu.4.ff.de vſufru.lega.fo.74.
4 Legatũ liberationis personale nõ trãsit ad heredẽ nisi per heredẽ testatoris petẽdo cõtra fal.in.l.nõ solũ.§.tale.nu.1.ff.de liber.lega.fo.68.
6 Legatũ põt esse in pendẽti.et nu.6.et ibi ponit differentiã inter ℑctus ꝛ vltimas volũtates in.l.vſusfructus.nu.2.ff.de stipu.ser.fo.67.
4 Legatum factũ a viro vxori videẽ factum aio compẽsandi.in.l.bmõi.§.cum pater.nu.1.ff.de lega.j.fo.22.
Legatum factũ a patre filie qui primo dotauit qñ videaẽ factũ aio compensandi.ibi.nu.2.
Legatum factũ a patre filie qui primo dotauit ꝛ tradidit qñ legatus valeat ꝛ debeatur.ibi.nu.3.
Legatum quãtitatis factum a debitore speciei nõ videẽ factũ aio compensandi.ibi.nu.4.
Legatũ si primo fit a patre ꝛ post ea dotat qñ valeat ꝛ debeaẽ.ibidem.
Legatũ factũ a socero genero cui dotẽ ꝓmiserat qñ valeat.ibi.nu.5.
4 Legatum qñ erratum est in corpore non valet nec in ea re quam legare intendebat.in.l.si quis in fundi.nu.4.ff.de leg.j.fo.4.
Legatum qñ valeat si cõstet de testatoris voluntate q̃ errauerit nomine appellatiuo.ibi.nu.6.
4 Legatum sub cõditione de aliquo dando vel faciẽdo dicit modalez non cõditionalẽ.in.l.bmõi.nu.2.ff.de lega.j.fo.22.
Legatum remanet apud heredem cum onere suo si legatarius non vult agnoscere.ibi.nu.5.
Legatũ dotis qñ extinguaẽ.in.l.j.§.adeo.nu.1.ff.de do.plega.fo.75.
4 Legatũ nõ vitiaẽ si eg trib⁹ demõstrationib⁹ vna sit falsa alie due vere.in.l.j.§.si quis vxori.nu.1.ff.de do.pleg.fo.75.
4 Legatũ alimentoꝝ factum certe persone nõ factũ ad pias causas:secus si pauperibus in.l.diuus seuerus.nu.1.ff.ad leg.fal.fo.136
4 Legatũ inꝑtum sit donatio in quo differat ab alia donatione.in.l.legatum.nu.2.ff.de leg.ij.fo.34.
Legatum solutũ per testatorẽ in vita transit in speciẽ donationis:ꝛ non deducitur falcidia.ibi.nu.3.
4 Legatũ si primo adimiẽ pure postea sub ꝯditione ista secũda ademptio nihil operaẽ.in.l.si mihi.§.in legatis.nu.2.ff.de le.j.fo.8.
3 Legatum in dubio videẽ relictũ aio compẽsandi.in.l.si cum dotem.§.si pater.nu.2.ff.solu.matri.fo.15.
Legatũ factũ ab vxore viro q̃ nõ computeẽ in portione quã vir lucrat ex forma statuti.ibi.nu.4.
4 Legatũ alternatiuũ q̃m vna parte est vnũ ꝛ in alia plura an dicantur plura legata.in.l.si ex toto.§.si ita legatũ.nu.2.ff.de leg.j.fo.5.
4 Legatum optionis habeẽ vt purum quãdo in hereditate non reperiuntur nisi tot quot debent eligi.in.l.si tibi.§.si ex quatuor.nu.1.ff.de opti.lega.fo.79.
4 Legatum perdit qui post mortẽ defuncti causam ingratitudinis cõmittit:ꝛ applicaẽ fisco.in.l.j.nu.1.ff.de his qui.vt indig.fo.110.
4 Legatũ dotis cõtinet id quod actio de dote originaliter cõtineret.in.l.j.nu.1.ff.de dote ꝓcle.fo.65.
Legatum dotis non tollit exceptionem peremptoriã a lege inductam.ibidem.nu.4.
4 Legatũ alternatiuũ qñ dicatur vnum vel plura.in.l.si quis seruum.§.si ita.nu.1.ff.de lega.ij.fo.30.
Legatum respectu incertitudinis personarum ls sit nullum tũ si heres soluit talis possidet titulo q̃ legato.in.o.l.si quis seruũ.§.si inter duos nu.1.eo.titu.
Legatũ factũ per testatorẽ clarutie in parochia sancte marie si vna reperitur in dicta parochia illa habebit legatũ nec heres põt dicere q̃ potuerat esse alia clarutia.ibi.nu.2.
7 Legatũ factũ vxori q̃ sit dña ꝛ vſufructuaria extraneis institutis qd operetur ꝛ cõtinet.in aut.hoc locũ.nu.9.C.de secun.nup.fo.182.
Legatum si fuit factũ vxori de mille donec vixerit sine viro et post eius vitam dicta mille deuenĩt in titium:si mulier secundo nubit an titius statim habeat mille:ꝛ soluit.ibi.nu.10.et.14.
4 Legatum factũ de debito de iure prætorio sed de iure ciuili indebitũ valet in.l.si creditori.nu.2.ff.de lega.j.fo.10.
4 Legatum factũ de fundo simpliciter adiecta certa demonstratione valet.in.l.meuius.§.duobus.nu.5.ff.de leg.ij.fo.38.
Legatũ quãtitatis simpliciter quãtitate nõ adiecta nõ valet.secus est in legato quotitatis.ibi.nu.6.
4 Legatum nõ remanet apud nudũ executorẽ siue deficiat de iure siue de facto.in.l.solent.nu.5.ff.de ali.lega.fo.88.
4 Legatum factũ filie de mille si nuberet ꝛ si monasteriũ ingrediaẽ q̃ habeat ducentũ q̃ valeat sed causa reijcitur ꝛ habebit mille.in.l.si.nu.1.ff.de his que pe.cau.relin.fo.109.
4 Legatum factum ei qui est testis in testamento valet. in.l.si quis.nu.1. ff.de reb.dub.

ff.de rebus dubijs.fo.107.
4 Legatum non minuit modi adiectiõis fauore legatarij.in.l.lucius.nu.1.ff.de alimẽ.lega.fo.91.
4 Legatum factum Tityo de centum que mihi debes non valet.in.l.legatum.nu.2.ff.de libe.lega.fo.99.
4 Legatũ factũ iudeis de ℙperusio videtur factũ vt singulis non vt collegio ꝛ valeat.in.l.cum senatus.nu.3.ff.de re.dub.fo.108.
Legatũ factũ arti mercatoꝝ vel caligariorũ valet qñ talia collegia sunt approbata p principẽ vel ciuitatẽ superiorẽ nõ recognoscẽtẽ.ibi.nu.5.
8 Legatũ ꝓ non scriptũ qñ accrescit coniuncto.in.l.j.§.in primo videẽ.nu.1.C.de cadu.tol.fo.52.
Legata in quibus casibus transmittanẽ hereditate non adita.in.o.l.j.§. in nouissimo.nu.1.C.eo.titu.
4 Legatũ inutile ꝓpter verba inepta si fiat repetitio qñ diminuaẽ.in.l.legata.nu.4.ff.de lega.j.fo.9.
4 Legata quorum dies cedit ab adita hereditate que sint.remissiue in.l.j.nu.5.ff.de regu.cato.fo.109.
Legatum si deficit ratione rei legate an in eo babeat locum regula catoniana.ibi.nu.9.
Legatum a principio inualidũ non ꝯfirmatur nisi defectus purgeẽ per vltimam voluntatẽ testatoris.ibi.nu.12.
Legatum qñ deficit mista cõsideratione legatarij ꝛ eius a quo relinquit regula catoniana habet locum.ibi.nu.13.
Legatum quãdo deficit ex persona legatarij non habet locum regula.ibidem nu.14.
4 Legatum ꝓ dote q̃ sit ꝯditionale non purũ.remissiue in.l.cum vnus.§.alimẽtis.nu.3.ff.de alimẽ.lega.fo.91.
Legatum alimentoꝝ non perit per dãnationem in metallum. in.l.is cui.nu.1.ff.eodem.
5 Legatũ speciei mihi debite qñ valeat.in.l.possideri.§.ex plurib⁹.nu.13.ff.de acqui.posse.fo.83.
4 Legatũ relictũ in testamẽto solẽni non intelligiẽ tacite reuocatũ per voluntatẽ minus solẽnem.in.l.si iure.nu.1.ff.de lega.iij.fo.53.
4 Legatum annuũ an dicaẽ vnum vel plura.in.l.si cum prefinitione.nu.1.ff.qñ dies lega.ced.fo.158.
4 Legatum quãdo augeat augmentũ superueniens.in.l. seruũ filij.nu.3.ff.de lega.j.fo.14.
4 Legatum generis ꝛ non speciei restringit falsa demõstratio.in.l.quint⁹.nu.1.ff.de auro ꝛ argen.lega.fo.94.
4 Legatũ simpliciter ꝛ indeſinite ꝓlatũ ad tempus testamenti refertur.in.l.si ita essent.nu.1.ff.de auro ꝛ argẽ.lega.fo.93.
4 Legatũ quãtitatis in dubio an dicitur duplicatũ vel debeatur bis vel tñ semel.in.l.cum centum.nu.1.ff.de adi.lega.fo.101.
4 Legatum factum parti ciuitatis vt secte non valet.in.l.si quis a filio.§.si parti.nu.2.ff.de lega.j.fo.11.
6 Legatum factum palam incapaci non venit in fiscum:secus si est relictũ indigno.in.l.j.nu.4.ff.de iure fisci.fo.228.
3 Legatum dotis factum filie qñ possit peti.in.l.qui negotiationem.§.pupillo.nu.1.ff.de admi.tuto.ꝛ cura.fo.68.
1 Legatũ si esset factum alicui q̃ possit petere quandocunq̃ q̃ poterit peti etiam non obstãte prescriptione.in.l.si cui in annos.nu.2.ff.qui. modis vſufru.amit.fo.181.
4 Legatũ factũ a testatore qui voluit legare plus ꝛ legauit minus in qua quãtitate valeat.in.l.qui quartam.nu.3.ff.de lega.j.fo.8.
8 Legatũ rei aliene valet.in.l.cum alienã.nu.1.C.de leg.fo.40.
Legata res aliena debet peti.ibidem.
Legatũ rei aliene factum coniũcte persone debetur.ibi.nu.2.
4 Legatũ factũ seruo ꝓ alimẽtis valet.an.l.seruos.nu.1.ff.de ali.le.f.92.
4 Legatũ generaliter non cõprehendit merces ꝛ venalia ꝛ restringiẽ p speciale.in.l.generali.§.vxori.nu.1. ff.de vſufru.lega.fo.72.
Legatũ factũ vxori de omnib⁹ pannis ornamẽtis ꝛ rebus ad eius vsum paratis:an cõprehẽdat ꝓhibita portari ex forma alicuius statuti. remissiue in.l.temperẽt.nu.2.C.de vesti.olobe.lib.xi.fo.28.
4 Legatũ annuũ factum diuiti non videtur factũ causa alimentoꝝ: secus si fit pauperi.in.l.codicillis.nu.2.ff.de an.lega.fo.69.
1 Legatũ quando peti possit pendẽte accusatione falsi testamẽti.in.l. si testamentũ.nu.1.ff.de peti heredi.fo.165.
Legatũ non petit qui accusauit de falso ꝛ succubuit.ibi.nu.2.
4 Legatũ potest ꝯferri in voluntatẽ alterius velatam non explicatã. in.l. nõnunq̃.nu.1.ff.de condi.ꝛ demõ.fo.125.
1 Legatum ad incõmodum alterius repudiari non potest.in.l.si partem.nu.3.ff.quẽadmo.serui.amit.fo.191.
1 Legatũ annuũ seu in annos singulos habere non possunt fratres minores.in.l.legatum.nn.2.ff.de capi.dimi.fo.141.
3 Legatũ quomodo dicaẽ acqri.in.l.si qs ita.nu.1.ff.de ꝯdi.insti.fo.158.
4 Legatũ si diminuaẽ an ꝛ qñ diminuaẽ onus iniunctũ in vim modi siue cõditionis.in.l.plautius.nu.1.et.4.ff.de ꝯdi.ꝛ demõ.fo.124.
Legatum si diminuaẽ ob defectũ patrimonij testatoris onus diminuitur.ibidem nu.3.
7 Legatũ factum diuiti exprẽsse amore dei nõ valet vt relictũ ad pias causas.an repeti.l.j.nu.34.C.de sacrosan.eccle.fo.11.
Legata facta ad pias causas in testamẽto in quo sciẽter est ꝑteritus vel exheredatus filius an valeat:ꝛ idem de fideiusso.ibi.nu.60.
Legatũ qñ extinguaẽ p nouationẽ.in.l.nepoti.nu.1.ff.de fun. istru. fo.81.
4 Legatũ incertũ valet fauore alimẽtoꝝ.i.l.sticbus.nu.1.ff.de leg.iij. fo. 53.
4 Legatũ non repudiaẽ ante euentũ diei vel conditionis. in.l. si ita fit.§. si sub cõmuni.nu.1.ff.de lega.ij.fo.36.
4 Legatũ optionis est purum quãdo familia redit in vnum.in.l. si optio.nu.1.ff.de optio.lega.fo.79.
4 Legatũ liberationis importat vt debitor acceptilatione libereẽ si est solus ꝛ habeat correũ socium:sed si habet correũ nõ socii pacto debet liberari.in.l.liberatione.§.nunc.nu.1.ff.de libe.lega.fo.97.
4 Legatũ factũ vxori de emptis ꝛ que eius causa parata sunt cõprehendit vtrũq⁹.in.l.ea tantũ.nu.2.ff.de leg.iij.fo.59.
4 Legatũ vſusfructus factus alicui quantũ tẽpus duret vt possit fieri estimatio.idem in alimẽtis.in.l.hereditatũ.nu.1.ff.ad.le.falci.fo.138.
4 Legatũ libertatis videẽ extinctũ seruo alienatoꝝ:nõ autẽ legatũ alteri⁹ rei.in.l.si seruo.nu.1.ff.de adi.lega.fo.103.
4 Legatũ nõ ꝺferri in liberã volũtatẽ per ista verba si capitoliũ accẽderit:ita nec p ista verba si arbitrat⁹ fuerit.in.l.j.nu.1.ff.de leg.ij.fo.29.
Legatũ relictus arbitrio legatarij qñ valeat.ibi.nu.2.
Legatum collatum in arbitriũ heredis an valeat.ibi.nu.3.
Legatũ qñ possit cõferri in voluntatẽ tertij.ibi.nu.4.
Legatum relictũ arbitrio tertij q̃ eo non arbitrãte legatũ tenet nisi arbitrium sit cõmissum ꝯditionaliter.ibi.nu.9.
1 Legatũ si fuit factum ꝓtorib⁹ ciuitatis de centum:ꝛ Tityo qui erat ex ꝓtorib⁹ quinquaginta Tityus admittiẽ ad vtrũq⁹ legatum.in.l.si consul.nu.2.ff.de adopt.fo.26.
8 Legatũ vniuersale vel qñ leganẽ oĩa bona vel maior pars bonoꝝ an egreẽ fideicõmisso vniuersali.remissiue.in.l.ij.nu.6.C.cõia de leg.f.47.
6 Legatũ annuũ dicitur incertũ ꝛ sunt plura legata.in.l.si stichũ.§.stipulatio.nu.14.ff.de ver.obli.fo.13.
Legatũ factum in testamẽto qñ adimi possit in codicillis:ls in testamento nõ sint cõfirmati.in aut.de resti.fide.nu.5.fo.53.
4 Legatus collatũ in voluntatẽ heredis si sibi videbiẽ valet.in.l.si fic legatum.nu.1.ff.de lega.j.fo.20.
Legatum factum vxori de vestib⁹ q̃ nõ cõprehẽdat vestes ꝛ ornamẽta p statutus ꝓhibitas.in.l.j.nu.1.C.nulli lice.in fre.lib.xj.fo.29.
5 Legatum vitiat incertitudo rerum ꝛ personarum.in.l.cum ex pluribus nu.1.ff.de manu.testa.fo.74.
4 Legatum alimentoꝝ relictum ab eo cui testator nihil reliquit valet.in.l. alio herede.nu.1.ff.de alimẽ.lega.fo.89.
Legatum ad pias causas licet fit ꝓ non scriptum:tamẽ ab herede debetur.ibidem.
4 Legatum factum a patre filio qui est in potestate aui tenet.in.l.quesitus nu.3.ff.de lega.j.fo.24.
4 Legatum ex quibus alienationib⁹ renocetur.in.l.rem legatã.nu.3.ff. de adimẽ.lega.fo.102.
Legatũ an renoceẽ alienatione facta causa fenerãdi.ibi.nu.5.
Legatũ fundi non videẽ renocatũ:ls alienauerit vsumfructũ. ibi. nu.7.
Legatum nõ censeẽ renocatũ ex pignoratione nisi fit pignorata ꝓ tãto q̃ non sit spes luitionis.ibi.nu.9.et.11.
4 Legati trãslatio qñ fiat cum onere.in.l.aliine.nu.1.ff.de adi.leg. fo. 103.
Legatum videẽ ademptũ per adẽtionẽ oneris adiecti in vim modi.in.l. alumne.§.feia.nu.1.eo.titu.
4 Legatũ factũ de fundo ℳeuiano si testator habebat plures fundos seꝑatos cũ multis intermedijs qui oẽs vocabanẽ hoc noie nõ intelligiẽ qui oẽs de totali fundo sed de vno solo.in.l.j.nu.3.ff.de re.dub.fo.103.
4 Legatũ annuũ factũ ciuitati an ita finiaẽ centũ annis sicut vſusfructus in.l.si vſusfructus.nu.1.ff.de vſufru.lega.fo.71.
4 Legatũ vitiat adiectio facta ad legatũ minuendũ: secus si ad augendũ. in.l.si peculiũ.§.si vero.nu.2.ff.de pecu.lega.fo.84.
6 Legatũ factum ciuib⁹ ciuitatis debet accipi per curatores reipublice.in l. vbis appellatio.nu.5.ff.de ver.signi.fo.255.
4 Legatũ vniuersitatis iure valet etiã si incõmodũ cõtineat.in.l.cũ pater.§.mense.nu.1.ff.de lega.ij.fo.45.
Legatũ vniuersitatis iuris equiparaẽ emptioni.ibi.nu.3.
Legatũ põt habere incõmodum.ibi.nu.4.
Legatũ fcmi ô taberna itelligiẽ ô loco si de mercãtia.ꝛ qñ veniat.ibi nu.5.
Legãs mercãtiã videẽ legare vniuersitatẽ creditorũ ꝛ debitorũ.ibi.nu.6.
Legatũ factum de mensa non cõprehendit locũ.ibi.nu.10.
4 Legatũ speciei factũ creditori illã pure recipere debẽti valet:secus in legato quãtitatis.in.l.si mulier.§.si rẽ.nu.1.ff.de lega.iij.fo.151.
Legatum in sumptibus qñ valeat.ibi.nu.4.
6 Legatũ noie dotis q̃ fit ꝯditionale.in.l.si diuoꝝ.nu.6.ff.de ver.ob.fo.13.
4 Legatum ꝺcenseri annuũ ad pias causas.in.l.annua.§.a tytia.nu.4.ff. de annu.lega.fo.69.
Legatũ factũ perpetuo an duret vsq̃ ad cẽtũ annos.remissiue ibi.nu.5.
4 Legatũ optionis q̃tum ad ius est purũ:q̃tum ad rem eligendã est cõditionale.in.l.si pãphilo.nu.1.ff.de op.lega.fo.79.
4 Legatũ nominatim ab herede relictũ fauore alimentoꝝ debeẽ a substituto.in.l.libertis.§.lucius.nu.1.ff.de alimẽ.lega.fo.88.
4 Legatũ vniuersale factũ per verba generalia qñ referaẽ ad tẽs mortis vel ad tẽs testamẽti.in.l.si.§.qui indistãs3.nu.2.ff.de lega.ij.fo.50.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

4 Legatū factū de debito ei qui erat creditor actionis stricti iuris valet qñ creditor non habeat hypothecā.in.l.si creditori.nu 4.ff.de lega.j.fo.10.
8 Legatū annuū solutū in p̄senti qñ obligetur ad soluēdū in futurū. in.l.j. nu.1.C.de fideicō.fo.43.
2 Legatū ꝙditionale an impediat exactionē exstipulatione pura:r an stipulatio ꝙditionalis impediat exactionē ex stipulatione pura.in.l.pecuniam.nu.1.ff.si cer.peta.fo.20.
4 Legatū habitationis extinguit̄ morte sicut legatū vsusfructus. in.l.habitationis.nu.3.ff.de vsufru.lega.fo.71.
4 Legatū de re futura aliena post mortē valet:r debetur estimatio.in.l.cuj pater.ſ.cum pater.nu.2.ff.de lega.j.fo.44.
4 Legatū dicitur reuocatū ob iniuriā ignorāter cōmissam.in.l.j.nu.4.ff. de his qui.vt indi.fo.110.
7 Legatū factū filijs spurijs p q̄s reuocet.in.l.j.nu.2.C.de na.lib.fol.188.
8 Legatū factum simpliciter qñ videat factū animo compēsandi. in aut. preterea.nu.1.C.vñ vir.r vxor.fo.12.
Legatū factum per vxorē viro q̄b cōputatur in lucro debito viro ex forma statuti vxore premoriēte.ibi.nu.2.
4 In legato facto de eo q̄ est in ciuitate an ꝙtineantur que sunt in suburbijs.in l.vxorē.ſ.legauerat.nu.2.ff.de lega.iij.fo.58.
4 Legatū bois in quē valet:r est ꝙditionale:r null9 cert9 est in obligatione sed p solutionē determinād9.in.l.menti.ſ.duob9.nu.10.ff.ō leg.ij.fo.34.
Legatū de causa lucrativa:etiā si fiat meritis p̄cedētib9.ibi.nu.15.
Legatū factum vidue si nō nupserit an valeat.remissiue in.ſ.que vero. nu.4.in aut.de nup.fo.21.
8 Legatū an reuocet ex sola p̄sentia testatoris:r quō ꝓbet̄ p̄sentia.i.l.fidei cōmissum nu.1.C.de fideicō.fo.45.
5 Legatū vel condēnatio facta de ciuitate intelligit̄ de hominibus ipsius ciuitatis.in.l.si finita.ſ.ex hoc edicto.nu.5.ff.de dam.infe.fo.32.
4 Legatū non valet si actus legatur sine itinere principaliter. in.l.j.nu.1. ff.de adimē.lega.fo.100.
4 Legatū qñ faciat deficere mutatio materie vel forme rei legate. in.l.seruum filij.ſ.si pocula.nu.1.ff.de lega.1.fo.14.
4 Legatū in diem quo ad transmissionē statim cedit a die mortis nō quo ad dominij acquisitionē:quia nisi die aduenīēte. in.l. sempronius. nu.2. ff.de vsufru.lega.fo.72.
6 Legatum ꝓ quo facto testamētor vino testatore heredes cauit si reuocatur postea testamentū non potest peti ex cautione.in.l.statius.nu.1.ff. de iure fisci.fo.234.
Legatū primo relictū alicui vt non alienet si postea legatur simpliciter poterit alienari.ibi.nu.2.
4 Legatū si non tenet nec onus fideicōmissi adiectū.in.l.cum quis.nu.1.ff. de lega.iij.fo.56.
4 Legatū factū nisi heres voluerit an sit purum vel cōditionale.in fidei cōmissa.ſ.si fic.nu.1.ff.de lega.iij.fo.52.
Legatū cōmissum in arbitriū heredis vel tertij an valeat eo nō arbitrante.ibi.nu.6.
4 Legatū factū in genere quō valeat.i.l.legato gñalr.nu.1.ff.ō leg.j.fo.12.
Legatū quando in genere est factū:r valeat cuius electio sit an legatarij an heredis.ibi.nu.2.
4 Legatū ꝑpetuū an finiat̄ cētū ānis i.l.cū erat.nu.2.ff.de an.lega.fo.70.
4 Legatum non vitiatur transpositione verborum.in.l.quidam.nu.1.ff.de pecu.lega.fo.84.
Legatū vel fideicōmissum legato filio vel seruo quando pater vel dominus repudiare possit.in.l.is qui heres.ſ.neq; filius.nu.10.ff.de acquirē. heredi.fo.167.
8 Legati agnitio ſliter ītelligat̄ esse facta.i.l.nō dubiū.n.1.C.de test.fo.17.
Legati vnius agnitio an p̄iudicet in alijs legatis nō agnitis.ibi.nu.2.
6 Si lego q̄ habeo in vrbe Romana tale legatum cōprehendit edificia:et quid qñ dicitur in ciuitate Perusina.in.l.vrbis appellatio.nume.3.ff.de verbo.signi.fo.254.
4 Legata res si est multū a longinquo heres illam perquirit:r reducit sum ptibus suis.in.l.cum res.nu.2.ff.de lega.j.fo.15.
Legata re perempta estimatio vel ipsa res peti potest electione legatarij. ibidem nu.5.
4 Legatū alternatiuū in corpore nō reperitur in rerū natura:r in pecunia valet in pecunia.in.l.cum scriptū.nu.1.ff.de do.ple.fo.76.
4 Legata parte bonorū quātitas ꝓ re est in obligatione ꝓpter difficultatē p̄stationis.in.l.nō amplius.ſ.cū bonorū.nu.1.ff.de leg.j.fo.10.
4 Legata qñ debeant̄ cum testamentū irritat̄ ex causa preteritionis.in.l.is qui in potestate.ſ.sed si.nu.1.ff.de lega.p̄stan.fo.170.
Legare non sufficit ꝓ dote nisi vere ita fit.qō facit ad multa.in.o.l.is q in potestate.ſ.ei cui dotem.nu.1.ff.eo.
Legata plerūq; propter merita relinquuntur.in.ſ.inordinatum.nu.6.in aut.de here.:r falci.fo.3.
4 Legare de iure antiquissimo legata:institutiones:r fideicōmissa tutele:r oīa in testamēto cōprehēsa cōplectif.in.l.j.nu.4.ff.de leg.j.fo.2.
Legata de iure antiq̄ ꝑpie dicūt q̄ reliquunt ab herede ī testamēto.ibi.
Legata fideicōmissis fuerūt exacta de iure ff̄or.r de iure C.adeq̄ta.ibi.
Legata particularia sunt exacta fideicōmissis particularib9.ibi.nu.5.
Legata ꝑticularia ī qb9 sunt exacta fideicōmissis ꝑticularib9.ibi.nu.10.
4 Legata simpliciter relicta ex p̄sona heredis debent:r defalcant:r ab ipso fideicōmisso p̄stant̄:r petent̄.in.l.marcell9.nu.3.ff.ad trebel.fo.144.
4 Legata res pignorata ꝓ debito testatoris qñ vt ab herede luatur:r agatur actione ex testamēto.in.l.si res obligata.nu.3.ff.de leg.j.fo.18.
8 Legata:r fideicōmissa:r ꝑteritio nō ꝓseruant̄ per aut.ex causa.C.de lib. pret.in.l.quidā.nu.1.C.de fideicō.fo.45.
7 Legata:r fideicōmissa ls̄ sint nulla aliq̄ dānato ex pena donatio tñ facta int̄ ꝯuges remanet firma.i.l.res vxoris.nu.1.Cō do.int̄ vi.:r vx.fo.186.
4 Legata minima que dicātur arbitrio iudicis relinquit̄.in.l.nisi dolo.ſ. q̄uis.nu.1.ff.si cui plus q̄ per le.falci.fo.141.
4 Legata caduca remanēt apud heredē cum onere suo etiam de iure.ff.in l.celsus.nu.1.ff.de leg.ij.fo.23.
4 Legata res:r ꝓhibita simpliciter alienari qñ ꝓhibitio valeat.in.l.filius. ſ.diui.nu.5.ff.de lega.j.fo.28.
4 Legata an debeant̄ qñ aliquis succedit ꝑter spē defuncti.in.l.cū pater. ſ cum estimaret.nu.1.ff.de lega.ij.fo.46.
4 Legata ꝓprietate nō videt̄ instrumentū esse legatū:secus si legatus sit vsusfruct9.in.l.cum pater.ſ.dotes.nu.1.ff.de fun.instru.fo.80.
4 Legata habent naturā ℨctuum bone fidei.in.l.j.ſ.qō si in annos.nu.4. ff.de pe.lega.fo.76.
4 Legata res:r efficit̄ mea habeo electionē petendi rē vel estimationē.in l.plane.ſ.qō si rem.nu.1.ff.de lega.j.fo.12.
4 Legata non veniūt in substitutione vulgari.in.l.marcellus.ſ. quidam. nu.2.ff.ad trebel.fo.145.
5 Legata mihi res sub cōditione si per heredē sub eadē ꝙditione mihi legetur ꝙditione existēte efficit̄ mea ex vna causa tm̄:r non ex duab9.in.l.j. ſ.ex plurib9.nu.10.ff.de acq.pos.fo.81.
4 Legata particularia si ab eodē herede sunt p̄stāda per fideicō.vniuersale q̄ oīa imputabunt̄ in quartā.in.l.in quartā.nu.7.ff.ad leg.fal.fo.149.
3 Legata relicta ab instituto in codicillis qñ a substituto debeantur.in.l. quidam.nu.1.ff.de in.codicil.fo.197.
8 Legata plura si alicui fiūt in testamento qñ possit vnū acceptare et reliqua repudiare.in.l.quidā.nu.2.C.de in.deli.fo.31.
3 Legata:r fideicōmissa ꝓfirmata p aut.ex causa.C.de libe.ꝑte.ex testamēto rupto petunt̄ actione ex testō.i.l.filio.nu.14.ff.de inin.rup.test.fo.116.
3 Legata vltra vires matrimonij an sint indebita de iure gētium:r ciuili. in.l.si vo.nu.2.ff.de testa.mili.fo.162.
3 Legata facta seruis dotalib9 qñ sint viri:r qñ mulieris.in.l. si marito.ſ. si fundū nu.16.ff.solu.ma.fo.25.
4 Legata ab instituto qñ videāt relicta a substituto.i.l.ls̄ nu.4.ff.ō le.j.fo.20.
Legata facta in vno testamēto quādo vident̄ repetita in alio testamento postea facto.remissiue ibi.nu.7.
4 Legata ꝓprietate an cēsetur legata via.remissiue in.l.seruū filij.ſ.si duos.nu.3.ff.de lega.j.fo.15.
4 Legata relicta ab herede debent̄ ab herede heredis.in.l.alimenta.nu.1. ff.de adimē.lega.fo.92.
Legata ad pias causas q̄ diminuūtur ꝓpter diminutionē patrimonij.in aut.similiter.nu.4.C.ad le.falci.fo.51.
Legata ad pias causas minuunt̄ ꝓpter debitū iure nature.ibi.
Legata an debeant̄ ex testamēto facto per vim.in.l.si.nu.3.ff.si quis alitesta.prohi.fo.194.
8 Legata:r fideicōmissa qñ debeant̄ ex volūtate minus solēni.in.l.questionem.nu.1.C.de fideius.fo.45.
1 Legata ad pias causas minuunt̄ ꝓpter legitimā. in.l. papinianus.ſ. si imperator.nu.1.ff.de inoffi.testa.fo.160.
4 Legata centū que erāt apud campsorē:r si heres non p̄staret legauit vicneam heres si illa centū exp̄edit non potest alia centū dare sed debit vineam.in.l.talis scriptura.nu.3.ff.de lega.j.fo.10.
1 Legata non debent̄ per aut.ex causa.C.de libe.ꝑte.filio ignorāter ꝑterito.in.l.tale pactū.ſ.pater.nu.4.ff.de pac.fo.91.
8 Legata an debeant̄ rupto testamēto ex causa p̄teritionis.in aut.ex causa.nu.6.C.de libe.ꝑteri.fo.26.
Legata ī casu aut.ex causa.C.de libe.ꝑte.petunt̄ ex testamēto.ibi.nu.20
1 Legata debent̄ per aut.ex causa.C.de libe.ꝑte.testamēto rescisso p quere lam.in.l.papinianus.ſ.si ex causa.nu.1.ff.de inoffi.testa.fo.161.
3 Legata facta filio emācipato in diem trāsmittunt̄ per eum ad suos heredes.in.l.cū ex filio.nu.1.ff.de vul.:r pupil.fo.150.
Ille cui legat̄ dimidia hereditatis an teneat̄ ad onera legatorū debitorū et creditorū remissiue ibi.nu.5.
4 Legata particularia fideicōmissi particularibus sunt exequata:r vniuersalia vniuersalib9.in.l.si quis seruū.ſ.si cui.nu.1.ff.de leg.ij.fo.31.
Jn legato omniū bonorū veniūt cōmoda:r incōmoda:r beneficiū trebellianinon autē in legato partis bonorū.ibi.nu.2.
Legata parte bonorū an deducent̄ alia legata facta sicut deducit̄ es alienum.ibi.nu.6.
3 Legata ad hoc vt dicant̄ relicta a substituto impuberi quō debeāt concipi verba.in.l.q duos.nu.1.ff.de vul.:r pupil.fo.151.
Legata an dicant̄ relicta ab herede vel a fideicōmissario in substitutione fideicōmissaria.ibi.nu.2.
4 Legata domo:r perempta area casmate vel impetu aque cemēta que remanerēt nō debent̄.in.l.peculiū.ſ.quadrige.nu.2.ff.de lega.ij.fo.37.
4 Legata res si est p̄stita extra iudiciū an cautio peti possit.in.l.si dom. ſ.de euictione.nu.1.ff.de lega.j.fo.19.

Legata:r

4 Legata:r fideicōmissa reuocant̄ nuda volūtate vel tacita et grauissimis inimicitijs.in.l.si quis.ſ.non solum.nu.1.ff.de adi.lega.fo.101.
2 Legata ex testamēto q̄ non debeant̄ qñ hereditatis aditio non valuit de iure ꝓtorio:ls̄ de iure ciuili sic.in.l.nō est nouū.nu.1.ff.de ꝙdi.īde.fo.49.
4 Legata an ꝓseruent̄ per aut.ex causa.C.de libe.ꝑte.rupto testamēto ꝑteritione filij.in.l.filiū.ſ.omnib9.nu.1.ff.de lega.p̄stan.fo.169.
5 Legata an debeant̄ ex testamēto impfecto ratione volūtatis.in.l. in testamēto.nu.1.ff.de fideicō.libe.fo.75.
4 Legata mina fruméti qñ intelligat̄ de ipso frumēto.:r qñ de ipso vase.in l.titya.nu.2.ff.de lega.ij.fo.47.
1 Legata a quo peti debeāt cum heres succubuit in querela.in.l.qui repudiātis.ſ.cum ꝫtra testamētū.nu.5.ff.de inoffici.testa.fo.163.
7 Legata facta ꝓ redēptione captiuoꝝ valēt:ls̄ hereditas non adeat. in aut.si captiui.nu.1.C.de epis.:r cle.fo.29.
4 Legata domo an veniāt penus:r granaria.in.l.vxoris.nu.3.ff.de lega.iij. folio.55.
4 Legata quātitate in quē quelibet quātitas que soluat̄ presumit̄ facta ob causam legati.in.l.lucius.nu.3.ff.de lega.ij.fo.32.
8 Legata relicta a filio ꝑterito indistincte debent̄ per tit.de lega.p̄stan. in l.j.nu.2.C.de bono posses.ℨtabu.fo.9.
3 Legata testamēto ℨtabulato an a substituto debeant̄ omnib9 vel ꝓnt a pupillo debent̄.in.l.et si cōtra.nu.1.ff.de vul.:r pupil.f.150.
5 Legata ꝙditionalia q̄ non transferantur ad suos.in.l.is cui sub.nu.1.ff. de act.:r obli.fo.175.
4 Legata re in qua testator habet tm̄ partē q̄ videat legata pars:r non tota:etiā si dixit rem meā.in.l.serui.ſ.cui fundus.nu.1.ff.de lega.j.fo.4.
Si post legatū testator redimit aliā partē non debet illa pars si testator legauit suam partem.ibi.nu.2.
Legato toto fundo vel si est factū legatū ad mensurā totus fundus vel integra mēsura debet etiā si totus non sit testatoris.ibi.nu.5.
Legato toto fundo suo in quo testator debebat alteri partē actione p̄sonali illa pars non cedit legato.ibi.nu.6.
4 Legato podere q̄ testator habet in tali loco q̄ intelligat̄ de eo q̄ habebat eo tpe.in.l.j.nu.7.ff.de re.dub.fo 104.
4 Legato generali habitationis vel vsusfruct9 non derogat̄ per legatum ꝓprietatis.in.l.sempronio.nu.1.ff.de vsufru.lega.fo.73.
4 Legato vestimentoꝝ facto vxori veniūt vestes festiue:r nō festiue.in.l.si. ſ.vxori.nu.1.ff.de au.:r argē.lega.fo.96.
4 Legato lecto an veniat culcitra.in.l.si tibi pure.nu.1.ff.de lega.iij.fo.60.
4 Legato fundo:r si nollet dare fundū debeat heres centū:tale legatū non dicitur alternatiuū.in.l.si q̄ quis.ſ.heres.nu.2.ff.de leg.j.fo.26.
4 Legato generali per speciale non derogat̄ qñ fit simpliciter non ob eandem causam.in.l.qui marco.nu.1.ff.de an.lega.fo.69.
Legatū alimentoꝝ non est reiterabile.ibi.nu.2.
4 Legato generis derogat̄ per legatū generis subalterni vel speciei. i.l.j. nu.1.ff.de au.:r argē.lega.fo.93.
4 Legato simpliciter fundo ꝓprietas intelligit̄ legata.in.l.filios.nu.1.ff. de vsufru.lega.fo.74.
4 Legato vie simpliciter facte videtur repetita ꝙditio adiecta fundo.in.l. si fundum.nu.1.ff.de ser.lega.fo.75.
4 Legato fundo instructo quid veniat.in.l.si cui fundū.nu.3.ff.de fun.instru.folio.81.
4 Legato optionis generis quatuor modis renūtiat̄.in.l.homine.nu.5.ff. de optio.lega.fo.79.
Legatū optionis ℨtum ad ius est purum.ibi.nu.6.
1 Legato grani qō est ꝑusij yenit granū quod est in comitatu.in.l.j.ſ. cum vrbem.nu.11.ff.de offi.ꝑse.vrb.fo.33.
4 Legato arboris an cedat solum vbi est arbor.in.l.si fic legatū.ſ.qui fundum.nu.1.ff.de lega.j.fo.21.
4 Legato podere quid veniat.in.l.scie.ſ.tyrāne.nu.1.ff.de fun.instr.fo.83.
4 Legato generali per minus generale derogat̄.in.l.vxoris.ſ. codicillis. nu.2.ff.de lega.iij.fo.58.
8 Jn legatis receditur a p̄sona secus in ℨctibus.in.l.si quis duob9.ſ.sed:r si quis.nu.1.C.cōia de lega.fo.45.
4 Legati agnitio q̄ illud operat̄ in legatario q̄ aditio quo ad heredem et qñ ista equiparatio fit bona.in.l.legatū.nu.1.ff.de leg.ij.fo.47.
5 Legati cōditio superueniēs post litem contestatā:r ante conclusionez in causa videt̄ in iudicio deducta.in.l.si mater filij.ſ.eādem causam.nu.5. ff.de excep.rei indi.fo.167.
4 Legatis omnibus prediīs non veniūt predia pignori obligata.in.l.qui habebat.nu.1.ff.de lega.iij.fo.67.

Legatarius si non impleat modū a testatore adiectum legatum si bi soluto renouatur.in.l.liberto suo. ſ. lucius.nu.1.ff.de an.lega.fo.70.

4 Legatarius debet sustinere cōmoda:r incōmoda.in.l.cum filius.ſ.lucio nu.1.ff.de lega.ij.fo.43.
Jl legatario hereditatis qñ deducant̄ debita hereditaria a defuncto soluta.ibi.nu.4.
8 Legatarius si accipiat sua autoritate possessionē rei legate vacantē non amittit ius suum.in.l.vna.nu.3.C.quo.lega.fo.9.
8 Legatarius si aliquid cōmisit q̄ si testator sciuisset nō legasset qñ repellant̄ exceptio.in.l.fideicōmissum.nu.2.C.de fideicō.fo.45.
3 Legatarius quō possit esse testis in testamēto.in.l.qui testamento.nu.1. ff.de testa.fo.96.
4 Legatari9 nō pōt optimū eligere.in.l.quoties.nu.2.ff.de opt.leg.fo.78.
8 Legatarius particularis qñ detrahat falcidiā qō non est ex ꝑsona sua. in.l.j.nu.2.C.cōia de lega.fo.46.
4 Legatarius an habeat tacitā hypothecā:r qñ ꝓferat̄ creditoribus. in l.is cui.ſ.postq̄.nu.1.ff.vt in possess.lega.vel fideicō.fo.161.
4 Legatarius qñ possit partē agnoscere si vna res legat̄ vel plures.in.l.nemīnē.nu.3.ff.de lega.ij.fo.30.
4 Legatarius eligit a natura in legato generis habēte certos fines.in.l.si domus.nu.1.ff.de lega.j.fo.19.
4 Legatarius partis bonoꝝ qualiter formare debeat libellū.in.l.non amplius.ſ.cum bonoꝝ.nu.2.ff.de lega.j.fo.10.
4 Legatarius qñ teneatur dare equū heredi vt vadat ad perquirendū seruum.in.l.si seruus.nu.1.ff.de lega.j.fo.26.
3 Legatarius singularis non detrahit falcidiam.in.l.coheredi.ſ.que ita. nu.1.ff.de vul.:r pupil.fo.151.
Legatarius certe rei ꝛ rogetur restituere vniuersaliter occasiōe talis legati non detrahit falcidiā nec trebellianicā.ibi.nu.2.
4 Legatari9 cui habitatio est relicta si decedit infra annū nō trāsmittit habitationē illi9 anni ad heredes.in.l.habitatiōis.nu.2.ff.de vsuf.le.fo.71.
3 Legatarius an fit ille in quē iussus est quis implere cōditionē.in.l. si ita heres.nu.2.ff.de condi.insti.fo.157.
6 Legatarius qō sufficiat q̄ fit capax legati tpe mortis.in.l.ex quibusdā. ſ.qñ autem.nu.1.ff.de in.fisci.fo.23.
4 Legatarius concūbens cum vxore defuncti post mortē est indignus legato:r applicat fisco.in.l.j.nu.3.ff.de his qui.vt indi.fo.110.
4 Legatarius agens de euictione petit ab herede rem legatam.in.l.si domus.ſ.de euictione.nu.7.ff.de lega.j.fo.20.
8 Legatarius potest petere interdicto sibi exhiberi illam particulam testamenti que ꝓ se facit.in.l.vna.nu.2.C.de tabu.exhi.fo.99.
Legatarius qñ detrahat falcidiā.in.ſ.bis igitur.nu.3.in aut.de here.et falci.folio.2.
4 Legatarius cui legata sunt minuta alimēta licet non satisfiet tñ cauere debet.in.l.nisi dolo.ſ.quāuis.nu.2.ff.si cui plus q̄ per le.fal.fo.141.
4 Legatarius potest ꝓpria autoritate ingredi rem legatā qñ testator hoc mandat.in.l.nemo potest.nu.10.ff.de lega.j.fo.17.
4 Legatarius vniuersitatis cauet heredi de indēnitate.in.l.cum pater.ſ. mense.nu.2.ff.de lega.ij.fo.45.
2 Legatarius denūtiat heredi ante litem contestatā:emptor vero post.i.l. heres.nu.1.ff.de euict.fo.148.
4 Legatarius si admittit̄ ad partem suam de iure speciali:r contra voluntatem testatoris:tunc non habet ius accrescēdi.in.l.re coniuncti.nu.43. ff.de lega.iij.fo.65.
Legatarius admissus ad partē de iure speciali ꝑm voluntatē testatoris non habet beneficiū iuris accrescendi qñ heres a quo p̄standū est legatum admittit̄ contra voluntatē defuncti:secus si succedit ꝑm voluntatez. ibi.nu.44.
Legatarius q̄ possit assistere liti exercēde ne colludat quando res litigiosa legatur.in aut.de litigio.nu.7.fo.46.
Legatari9 cōpellit heredē ad agendū ꝓ re sibi legata.ibi.nu.8.
7 Legatari9 nō potest esse testis pro herede qñ testamentū potest ꝓbari p duos testes.in.l.omnib9.in.ij.lect.nu.5.C.de testi.fo.151.
4 Legatari9 in re legata habet loco heredis.in.l.huiusmodi.ſ.si sempronius.nu.1.ff.de leg.j.fo.22.
4 Legatarius qñ non impleat modū quia non potest retinet legatū si vero non impleat quia nō vult ꝫtra cum dantur tria remedia.in.l. quibus. ſ. termilius.nu.17.ff.de condi.:r demō.fo.124.
Legatarius si non impleat modum impossibilē an retineat legatum. remissiue ibi.nu.18.
4 Legatarius vel minister nudus quā cautionē teneat̄ p̄stare.q̄ triplex est cautio.in.l.diuus.nu.3.ff.si cui plus q̄ per le.falci.fo.141.
5 Legatarius ls̄ rem legatā occupet:r heredi restituat actio tñ sibi contra heredē durat.in.l.j.nu.2.ff.quo.lega.fo.142.
4 Legatarius vt legatū consequat̄ debet esse capax tēpore mortis.in.l. nō oportet.nu.1.ff.de lega.ij.fo.37.
4 Legatarius si efficiat monachus ꝙditione pendēte an extinguat̄ legatū q̄ non.in.l.intercidit.nu.1.ff.de cōdi.:r demō.fo.126.
4 Legatarius qua actione agat ꝓ furto cōmisso esse rem legatam.in.l.si heredis.nu.2.ff.de lega.j.fo.15.
4 Legatarius quō probet q̄ testator habuit animū duplicādi.in.l.lucius. nu.2.ff.de lega.ij.fo.32.
4 Legatario qñ debeat si legatur res emphyteotica:r plenū dñium supueniat testatori.in.l.seruū filij.nu.3.ff.de lega.j.fo.14.
4 Legatario teneāt̄ ad estimationē qui alienat rez legatā.in.l.si quis inquilinos.ſ.cum seruū.nu.1.ff.de leg.j.fo.27.
3 Legatario debet edi particula testamenti.in.l.ij.ſ.diem.nu.2.ff. quēadmodo.testa.ape.fo.186.
4 Legatario qñ debeant̄ acq̄sita per seruū legatū ante mortē testatoris.in l.si tibi.ſ.cum seruus.nu.2.ff.de lega.j.fo.23.
4 Legatario optionis statuit̄ terminus ad eligendū quo elapso re non electe integra eligere nō potest.in.l.mācipio.nu.1.ff.de opt.leg.fo.78.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Repertorium singularium materiarum

4 Legatario qñ sit cauendū ⁊ qñ heredi in casu.§. si decem.in.l.j.ff.vt leg. seu fideicō.nu.2.fo.159.
Legatarius partis conditione pendente,an interim possideat totum.ibi dem.nu.3.
4 Legatario mortuo ante existentiā conditionis possibilis legatus extinguitur:secus in conditione impossibili.in.l.ab omnibus in testamento. nu.1.ff.de lega.j.fo.25.
4 Legatario duplici remedio succurit qñ heres non vult recipere liberationem pro implemento cōditionis nec soluere.in.l.iulianus. nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.125.
8 Legatarij qñ teneant cōferre ad expēsas factas per heredē in recolligēdo testamentū.in.l.ſi.§.in cōputatione.nu.2.C.de iu.deli.fo.33.
5 Legatarij etiam iure Digestor̄ habent tacitā hypothecā.in.l.creditoribus.nu.2.ff.de bo.separa.fo.138.
Legatarij non pferunt creditorib⁹ chirographarijs:nisi in eo q̄ remanet prius satisfactis creditorib⁹.ibi.nu.3.
4 Legatarij ꝓtra quem agant qñ sentētia est lata contra heredē non descēdentē.in.l.ſi seruus.§.ſi bereditatis.nu.1.ff.de leg.j.fo.16.
7 Legatarij debent citari.in aut.ſi omnes.nu.6.C.ſi minor ab here.se abstineat.folio.98.
Legatarij in casu.§.ad hec.in aut.vt spōſa.largi.an sint citandi.in.o.§. ad hec.nu.6.fo.51.
8 Legatarij sunt coniūcti verbis ⁊ diuīsīcti re tunc portio vnius deficiens remanet apud alios sine onere per ius non decrescēdi.in.l.j.§.vbi autē. nu.2.C.de cadu.tol.fo.52.
4 Legatarior̄ plurū vnus se petit qñ videatur alijs afferre ius petēdi an alijs preiudicet.in.l.ſi tamen.nu.1.ff.de lega.ij.fo.33.
7 Legatarij contra quem agant qñ est controuersia de hereditate.in.l.ſi. nu.2.C.de peti.here.fo.125.
Item creditores cōtra quem agant.ibi.nu.3.
4 Legatarij ex primo testamēto ꝗtum ad heredē habētur vt creditores. in.l.vnum ex familia.nu.4.ff.de lega.ij.fo.41.
6 Legatarij an possint appellare a ſnia lata ꝓtra heredē.l.a ſententia.§. ſi heres.nu.1.ff.de appel.fo.216.
Factum omnium legatarior̄ q̄ censeatur vnum.in.§.non autez.nu.2.in aut.de here.⁊ falci.fo.5.
Legatarij in ꝑfectione inuētarij debent nominatim citari ſi sunt certi. in.§.ſi enim.nu.3.in aut.here.⁊ falci.fo.4.
5 Legatarij ⁊ fideicōmissarij citādi sunt in ꝑfectione inuētarij. in.§. hinc nobis.nu.5.in aut.de here.⁊ falci.fo.4.
5 Legari an possit meretrici.remissiue i.l.affectiōis.nu.2.ff.ō dona.fo.60.
4 Legari potest a patre filio ſi legatū conferr in tps existētie sui heredis. in.l.filiam.nu.1.ff.de auro ⁊ argē.lega.fo.94.
4 Si legat res ⁊ estimatio debetur vtrūq;.in.l.plane.§.ſi eadem res.nu.1. ff.de lega.j.fo.12.
4 Legari illi non potest cum qua est matrimoniū illicitū.in.l.vxori marit⁹ nu.1.ff.de vsufru.lega.fo.72.
5 **Legatus** de latere q̄ non poterit ꝓcedere castra ptinentia ad curiā Romanā nisi hoc esset sibi expresse a papa concessum.in.l.ꝓhibere.§.plane.nu.6.ff.qō vi aut clam.fo.159.
6 Legatiōis officiū, pbaſ plras delegatiōis.i.l.legato.nu.1.ff.ō leg.fo.247.
3 Legatus existēs apud hostes q̄ testabitur ſm cōsuetudinē sue ciuitatis non hostiū.in.l.qui a latronib⁹.nu.3.ff.de testa.fo.96.
1 Legati pro repſentalijs non possunt capi etiam per loca vbi trāseūt.in.l. ij.§.legatis.nu.1.ff.de iudi.fo.152.
3 Legatus ſi cōtulit duobus prebendā ⁊ nescitur cui primo fuerit cōcessa an sit in potestate eius ꝑfirmare quem velit.in.l.ſi duos.nu.6. ff.de exeu sa.tuto.⁊ cura.fo.79.
Legatus in puincia qñ comparat procōsuli potest facere thesaurarios. in.l.illud,nu.2.C.de cano.largi.lib.x.fo.14.
3 **Legitima** impuberis de illo fideicōmisso detrahit sicut trebellianica.in.l.coheredi.§.qō ſi heredes.nu.3.ff.de vul.⁊ pupil.fo.151.
4 Legitima an possit tollī vel minui per statutū ⁊ dos succedat loco legitime.in.l.tityo centū.§.tityo genero.nu.6.ff.de ꝺdi.⁊ demō.fo.127.
4 Legitima debet in ꝓprietate de vsufru.lega.corrigit ibi.nu.3.fo.74.
7 Legitima filio ingredientis non debet nisi post mortez naturalē patris ingressi.in aut.ſi qua mulier.nu.22.C.de sacrosan.eccle.fo.23.
Filius an possit cogere patrem vt det sibi legitimā.remissiue in aut. de trien.⁊ semiſ.nu.2.fo.17.
Legitima filior̄ hodie est triens vel semis ſm numerū liberor̄.
Legitima filior̄ in min⁹ portiōe sua īstituto⁹ altero filio exheredato et extraneo vniuersāl instituto quāta sit.i aut.de trie.⁊ semiſ. nu.8.fo 17.
Legitima q̄ non minuat ob relicta ad pias causas.in.§.ſi autē heres. nu.4.in aut.de ecclesia.titu.fo.53.
8 Legitima q̄ non perdat per non cōfectionem inuētarij.in aut.sed cum testatores.nu.11.C.ad le.falci.fo.51.
1 Legitimā minuūt libertates.i.l.papinia.§.q̄rta.nu.1.ff.ō inof.te.fo.160.
4 Legitima filij per quos suppleatur qñ est relicta minus quarta.in.l.in quartā.nu.13.ff.ad le.falci.fo.141.
Legitima debetur liberis ꝙrentib⁹:interdū etiam fratrib⁹.in aut. de here.⁊ falci.nu.8.fo.2.

Legitima voluntas dicitur que non refragat legibus.in aut.de here.et falci.nu.6.fo.2.
3 Legitima filij qñ ꝓbanda sit coram episcopo:⁊ qñ possit probari coram seculari.in.l.vitia.nu.3.ff.ſolu.ma.fo.26.
7 Legitima ascēdētiū est aucta.i aut.nouissima.nu.2. C.de inof. te.fo.120.
7 Legitime repletio fit ipso iure ſi petatur.in.l.ſcimus.nu.1.C.de inoffi. testa.fo.122.
Ꝓto parte sua idem est dicere q̄ pro sua legitima.ibi.nu.3.
7 Legitima minus qñ relinquit agitur ad supplementū.in.l.omnimodo. nu.1.C.de inoffi.testa.fo.122.
Legitimā sufficiebat olim quoquo titulo relinqui.ibi.nu.3.
Legitime ad supplementū quando quis agit cōtra quos debeat agere ibidem.nu.4.
1 Legitima quanta sit ſi babens matrē ⁊ fratres extraneū instituat ⁊ matrem in re certa ⁊ illa agat ad supplemētum legitime.in.l. pater filium. nu.14.ff.de inoffi.testa.fo.163.
Legitima qñ debeatur filio in vita patris.in.§.ſi quis.nu.10. in aut. de here.⁊ falci.fo.3.
1 Legitima parentū q̄ bodie ita sit aucta sicut legitima filiorum.in.l.pater filium.nu.6.ff.de inoffi.testa.fo.162.
4 Que imputent in legitimā.in.l.in quartā.nu.10.ff.ad le.falci.fo.140.
Legitima parentū vel filiorum quando possit statuto tolli vel minui.in aut.de heredi.⁊ falci.nu.11.fo.2.
Legitima q̄ excludebat fratrē a q̄rela inofficiosi testamēti.ibi.nu.12.
Legitima q̄ debeatur ascendentib⁹ etiam titulo institutionis in bonis descendentiū.in aut.de trien.⁊ semiſ.nu.10.fo.18.
3 **Legitimandi** modus per principē erat cognitus de iure digestor̄:sed alij modi non.in.l.gallus. §.nunc de lege.nu.6.ff.de libe.⁊ posthu.fo.111.
3 Legitimādi adulterinos potestate habens item incestuosos an poterit legitimare adulterinū ⁊ incestuosum simul.in.l.ſi ita scriptū.nu.1.ff.de li be.⁊ posthu.fo.103.
6 Legitimādi spurios potestas:ite incestuosos alicui concessa q̄ potest legitimare spurios ⁊ incestuosos.in.l.ij.nu.2.ff.de ver.obli.fo.4.
5 Legitimari debet in primis psona qñ aliquis defendit.in.l.inter quos. §.alieno.nu.3.ff.de dam.infe.fo.43.
Legitimati per subsequens matrimoniū efficiuntur in patris potestate etiam ſi sobolē legitimā habeat pater.in aut.qui:mo.natu. nu.2. fo.30.
Legitimat⁹ per oblationē curie efficit in patris potestate.ibi.nu.3.
Legitimatus p rescriptū principis est in patris potestate.ibi.nu.4.
Legitimatio per rescriptū habet locum ſi filij per matrimonium legitimari non possunt.ibi.nu.5.
Legitimatus per traditionē curie efficitur legitimus etiam ad succedē dum ab intestato.in.l.eos qui.nu.4.C.de bis qui spon.lib.x.fo.20.
Legitimatus per rescriptū succedit agnatis ⁊ cognatis patris.in.§.tribus.nu.2.in aut.qui.mo.fo.37.
Legitimat⁹ in testamēto pris an succedat agnatis ⁊ cognatis.i bi.nu.3.
Legitimatio non trahitur retro.ibi.nu.7.
Legitimatus q̄ habeat querelā contra testamentū paternū.in aut.qui. mo.natu.nu.17.fo.30.
Legitimatus an habeatur pro legitimo quo ad omnia.in aut.qui. mo. natu.nu.12.f.30.
Legitimat⁹ an quis dicat quo ad actus seculares:⁊ quo ad successiones in terris in quib⁹ ecclesia non habet tēporalē iurisditionē.ibi.nu.13.
Legitimat⁹ per subsequēs matrimoniū q̄ etiam quo ad ordines est legitimus:⁊ quo ad omnia.in.§.tribus.nu.§.in aut.qui.mo.fo.37.
Legitimatus per principē non dicitur legitimus quo ad ordines ⁊ oīa. ibidem nu.9.
Legitimatus per matrimoniū q̄ habet omnia remedia cōtra testamentum que haberet legitimus ⁊ naturalis.in.§.dubitatum.nu.3.in aut.de ince.nup.fo.15.
Legitimat⁹ per oblationē curie efficit legitimus tm̄ quo ad succedendū patri nō aūt alijs.in.§.nullū.nu.1.et.4.in aut.qui mo.fo.37.
Legitimati q̄ sint legitimi successores pris.i aut.qui.mo.na.nu. 7.f.30.
Legitimati qualiter succedāt agnatis.ibi.nu.8.
6 An babens potestatē dispēsandi cum spurijs item incestuosis:an possit spurium ⁊ incestuosum simul legitimare.in.l.vim passam.§.prescriptione.nu.1.ff.de adul.fo.177.
Legitimat⁹ per pontificē an sit legitimus quo ad actus seculares ⁊ successionē.remissiue in.§.tribus.nu.10.in aut.qui.mo.fo.37.
Legitimatus per oblationez curie efficitur in patria potestate. in aut. qui.mo.natu.nu.3.fo.37.
3 Legitimatio facta de naturali per principē retrotrahit. in.l.ij.nu. 10.ff. de vulg.⁊ pupil.fo.137.
Naturalis legitimatus per subsequens matrimoniū3 contractum post natiuitatē legitimi an habeat ius primogeniture.ibi q̄ sic.in.§. tribus. nu.12.in aut.qui.mo.fo.37.
Legitimatio per rescripium principis habet locum ſi filij legitimi non existunt.in.§.ſi igitur.nu.1.in aut.qui.mo.fo.37.
Forma legitimationis per rescriptū.remissiue ad tex.in.§.ſi igit.nu.3.in aut.qui.mo.fo.37.
3 Legitimatio an possit fieri per procuratorem.in.l.excusare.nume.1.ff.de exeu.tuto.

Super lectu. Bartoli.

exeu.tuto.⁊ cura.fo.85.
1 Legitimatio:adoptio.⁊ emācipatio:an possint fieri per procuratorē.in l.post mortem.§.necz.nu.1.ff.de adop.fo.30.
Casus in quib⁹ legitimatio permittit.remissiue in.§.qualiter legitimi. nu.10.in aut.quib.mod.fo.38.
Legitimatio an possit fieri per comitē Palatinum in terris ecclesie.remissiue in.§.nullum.nu.5.in aut.qui.mo.fo.37.
Legitimatus post testamentū an testamentū rumpat.ibi.
3 Legitimatio potest impetrari per procuratorem.in.l.gallus.§.fortitan. nu.1.ff.de libe.⁊ posthu.fo.110.
Legitimatio est voluntarie iurisditionis.in.§.qualiter legitimi. nu.3.in aut.qui.mo.fo.38.
Legitimari q̄ possit absens.ibi.nu.4.
Legitimatio facta ex notatione facta i filiū:an habeat locū etiā si filij legitimi supsunt.in.§.ad hoc.nu.4.in aut.vt liceat ma.⁊ auie.fo.49.
Legitimat⁹ p notationē q̄ succedit agnatis ⁊ cognatis pris.ibi.nu.5.
Ratio quare in absentē fit legitimatio non adoptio.in.§. qualiter legitimi.nu.5.in aut.qui mo.natu.fo.38.
Legitimatio per principis rescriptū q̄ fiat in subsidiū ⁊ in illis casibus in quib⁹ non potest fieri legitimatio per matrimoniū.in §. qualiter legitimi.nu.6.in aut.qui mo.natu.fo.38.
Legitimatio est restitutio natalib⁹.in aut.qui.mo.natu.nu.14.fo.30.
Legitimatio ad tps natiuitatis trahit ⁊ ꝙceptionis.ibi.nu.15.
3 Legitimus vel ſanguineus an possit esse idem.in.l.cum quidam.§.qō dicitur.nu.1.ff.de acqui.heredi.fo.172.
3 **Legitur** licite bodie in studijs Lombardie. i.l.sed et reproba. §.amplius.nu.5.ff.de exeu.tuto.⁊ cura.fo.79.
Legi intelligit perspici oculis que scripta sunt.in.l.j.nu.1.ff.de bis que in testa.delen.fo.118.
3 Lena parit frusta carniū ⁊ per clamorē inspirat in eos spiraculū vite. in.l.ſi.nu.6.C.qui.ex cau.maio.fo.103.
6 Lenociniū ē duplex.i.l.ex lege iul.§.leocinij.nu.1.ff.ad.l.iu.badul.f.167.
1 Lesus in maiori tpe anni restituit ad totum annū.in.l.necnon.§.ſi q uis sepius.nu.2.ff.qui.ex cau.ma.fo.144.
4 Lesio qñ petitur reductio ad arbitriū boni viri:qualiter ꝓbetur.in.l.lucius.§.heres.nu.3.ff.ad trebel.fo.157.
7 Letania non potest fieri sine lumine ⁊ cruce.in aut.sed nouo iure.nu.1. C.de epi.⁊ cleri.fo.28.
6 Leue ꝺ: ſm qualitatē psonarū.in.l.diuus.nu.3.ff.de bo.dā.fo.209.
Leui⁹ portat qō a plurib⁹ portat.in.l.actores.nu.1.C.de exac.lib.x.fo.12.
7 **Lex** loquēs de mētecapto non habet locū necessario in furioso.in l.ſi furioſi.nu.1.C.de nnp.fo.180.
4 Lex magis sequitur naturā vltime voluntatis q̄ ℑctum. in.l.translatio. nu.1.ff.de adi.lega.fo.101.
4 Legum correctio nō inducitur ex dictione tagatina tm̄.in.l.ſi quis.§.cū tityo.nu.2.ff.de adi.lega.fo.101.
6 Lex ꝑbet securitatē oīb⁹.i.l.capitaliū.§.ad statuas.nu.1.ff.ō pe.fo.206.
3 Lex non potest extēdi ratione idētitatis qñ induceretur correctio.in.l. gallus.§.ille casus.nu.1.ff.de libe.⁊ posthu.fo.112.
Lex q̄ capiat coniecturā ex volūtate defuncti.in.§. ſi quis. nu.4.in aut. de here.⁊ falci.fo.3.
Lex nona qñ trahat ad ꝓterita pendētia tm̄ per appellationē.remissiue in aut.de bis qui ingre.nu.18.fo.26.
6 Lex iulia de vi ꝓuata q̄ ſamet.i.l.insaniā.nu.6.ff.de pub.iudi.fo.152.
3 Lex semper est certa de eo q̄ est certum in natura.in.l.ventre.nu.2.ff.de acqui.heredi.fo.178.
Lex facit illū iudicē ⁊ vltorem in quē vindictā collocat.in.§. bis quoq;. nu.3.in aut.vt li.ma.⁊ auie.fo.50.
8 Legū correctio non inducit ex idētitate rationis nisi quaten⁹ in lege sit expſſum.in aut.qui relictū.nu.1.C.de indi.vidui.tollē.fo.42.
Lex corrigēs in vno ex correlatiuis intelligit corrigere in alio.in.l.legē iuliam.nu.1.eo.titu.
6 Lex in dubio debet intelligi de actione de qua tractat in titulo sub qua est situata.in.l.ſi hominē.nu.1.ff.de ſolu.fo.94.
8 Legem nouā possumus extēdere per legem antiquā.in aut.sed cum testatores.nu.4.C.ad le.falci.fo.51.
Lex vel statutū potest facere q̄ mnus extraordinariū sit ordinarium. in.l.j.nu.2.C.de iudict.lib.x.fo.11.
Ite q̄ collecta sit munus reale:l3 imponat psone pro reb⁹.ibi.nu.3.
4 Lex qñ dicit q̄ opinio omniū sic est ex supraſcriptis ꝓbari debet.in.l.labeo.nu.12.ff.de supelle.lega.fo.87.
5 Lex qñ requirit actū cum aliqua qualitate non sufficit actus sine qualitate:nec qualitas sine actu.in.l.fulcinius.§.cum hoc.nu.1.ff. qui.ex cau. in posſeſ.eatur.fo.133.
Lex bona ⁊ equa qñ tolli possit per ℑriam ꝙsuetudinem.in aut. neq; virum quod.nu.2.fo.45.
2 Lex qñ non assistit nec resistit obligationi tunc non impedit naturalis obligatio.in.l.ſi non sortē.nu.1.ff.de condi.inde.fo.52.
Lex ſi resistit obligationi nō nascit nec ciuilis nec naturalis.ibi.nu.2.
5 Lex generaliter loquēs nō potest per hominē sed per legē restringi causa ℑrietatis euitāde.in.l.prospexit.nu.1.ff.qui ⁊ a qui.manu.fo.76.
Lex generalis ex defectu rationis non restringit etiā q̄ quis amittat lucrum:secus si dānificatur.ibi.nu.2.
4 Lex non loquēs in vno casu extendit ad alium casum per legē antiquā in.l.marcellus.nu.6.ff.ad trebel.fo.144.
3 Lex ꝓsumit q̄ mater exoneret filium propter scōm virū.in.l.ſi qs sub. nu.3.ff.de testa.tute.fo.50.
8 Lex loquēs in auūculo nō extendit ad patruos:amitas:vel materteras in.l.illam merito.nu.2.C.de colla.fo.13.
1 Lex qñ non distinguit an distinguendū sit.remissiue in.l.ab hostibus.§. sed quod.nu.2.ff.qui.ex cau.ma.fo.141.
3 Leges Digestor̄ an fuerint facte post aduentū Christi. in.l. ſpadonē.§. iam autem.nu.1.ff.de exeu.tuto.⁊ cura.fo.82.
Lex scripta in dubio qñ ꝓsumat facta ad partis postulationē. in.l.j. nu.14.C.de bo.vacan.lib.x.fo.8.
Lex noua qñ trahatur ad ꝓterita ⁊ pendētia.in aut.vt cum de appel. cogno.nu.3.fo.48.
Lex noua etiam ſi dictū sit q̄ trahat ad pendentia.an trahatur ad pendentia per appellationē.ibi.nu.4.
Lex specialis facta super vna causa ita īstāte actore vel reo:qō non valet.ibidem.nu.5.
6 Lex disponēs aliquē ex aliquo ℑctu obligari impedit ciuilē ⁊ naturalez obligationē.in.l.cum leg.nu.7.ff.de fideiuſ.fo.76.
Lex disponēs q̄ aliquis ℑctus inter aliquos non valeat quid importet verbum non valeat.ibi.nu.8.
Lex ſi annullat ℑctum factū inter aliquos ſi aliquid nō fuit obseruatus: non impedit obligatio sed parat exceptio.ibi.
Lex cassans ℑctum ex postfacto non tollit ciuilē obligationē.ibi.
Lex disponēs q̄ ex aliquo ℑctu actio petitione non detur vel q̄ aliquis non audiat q̄ non impediat ortū actionis ſi aliter de iure cōi oriebatur sed iudicis officiū ſic ſi ex illo actu oriebat.ibi.nu.9.
Lex qñ ꝓhibet aliquid non alienari ⁊ ſic executioni resistit impedit taci te ℑctum:obligationē:⁊ actionē.ibi.nu.10.
7 Lex qñ aliquid prohibet l3 vltra non ꝓcedat ſi quid est: nullum est. in.l. non dubium.nu.3.C.de legi.fo.32.
Lex qñ recipiat interpretationē extensiuā.ibi nu.8.
Lex generalis ⁊ verbū generale qñ recipiat restrictionē.ibi.nu.9.
Recedere a verbis legis qñ quis possit.ibi.nu.10.
Legem offendēs expresse ⁊ eius verba facit contra legē.in.l.non dubiū. nu.§.C.de legi.
4 Lex coniecturās mentē testatoris intelligit nisi aliter de volūtate appareat.in.l.licet.nu.1.ff.de lega.j.fo.29.
Lex introducta ad dotis augmentū non debet in eius preiudiciū reduci dare.in aut.vt immo.bo.ante.nu.3.fo.27.
8 Lex ſi.C.de edi.diui adria.tollē.⁊ interdictū quor̄ bonor̄.quō differāt. in.o.l.ſi.§.finautem.nu.§.eo.titu.fo.36.
Et quomodo eadē.l.ſi.differat a petitione hereditatis.ibi.nu.6.
8 Lex cōis ⁊ ꝙsuetudo:quō differāt.in.l.ij.nu.§.C.que sit lon.ꝙsue. fo.117.
Lex municipalis ⁊ cōsuetudo quō differāt.ibi.nu.6.
5 Lex ꝑbibens actum ⁊ penam imponēs qñ videatur actū annullare.in l.ꝓtor ait.nu.3.ff.de ope.no.nun.fo.24.
Leges ⁊ senatusconsulta nō sufficiūt ad oīa.in aut.g.mo.nat nu.1.fo.30.
Leges qñ seruāde sint in foro canonico.remissiue in.§.ſi quis vo. nu.2. in aut.de sanctiſſi.episco.fo.56.
3 Lex nunq̄ fingit donationē in mulierē qñ matrimoniū non sequit.in.l. ſi cum dotem.nu.7.ff.ſolu.ma.fo.15.
Legis dispositio cessat causa cessante.in aut.de nupt.§.ſi vo. nu.1. fo.19.
Lex inducta ꝓpter duas causas finales ſi cesset vna tamē remanet legis dispositio.ibi.nu.2.
2 Lex qñ non rīdet qstioni proposite videt determinare pro ea parte que vltimo ponit.in.l.bona fides.nu.2.ff.de depoſi.fo.104.
Lex facta in priuilegiū alicuius ſtatim incipit habere effectū.in.l. diue. nu.1.C.de decu.lib.x.fo.18.
7 Lex debet extendi per idētitatem rationis.in.l.reſ publica. nu.2.C. qui. ex cau.maio.fo.103.
Lex vel ꝙstitutio post ℑctum tempus liget.remissiue in aut.vt in prima. domi.nu.3.fo.27.
5 Lex disponēs sup his q̄ sunt iuris etiā p verba denotātia fictionē ōr vere facere ⁊ nō p fictionē.i.l.ſi is q̄ p emptore.nu.29.ff.de vſuca.fo.101.
4 Lex falcidia a falcidio dicta vel a falce:⁊ q̄ sicut falx resecat in.l.j. nu.1. ff.ad le.falci.fo.131.
Lex noua non ligat etiā ſi infra duos mēses de ea habita fuerit notitia niſi elapſis duob⁹ mensib⁹.in aut.vt ſa.no.ꝙstitu.nu.6.fo.28.
Dictum generale legis recipit restrictionē de habilitate in aut.de nup. numero.3.fo.19.
Leges ad possibilia adaptant.in aut.de here.⁊ fal.nu.§.fo.2.
7 Lex non trahitur ad ꝓterita impfecta.in.l.ꝙtractus.in.ij.lec.nu.6.C. de fide instru.fo.156.
3 Quando in lege vel statuto debeat dici.§.vel verſi.ac.in.l. et ſi ꝓceperat. §.filius.nu.9.ff.de libe.⁊ posthu.fo.101.
1 Lex simpliciter loquēs restringit ne sequat absurdum.in.l.furti.§.pact⁹ nu.2.ff.de bis qui no.infa.fo.100.
7 Lex cōis extendit ad lites pendētes statuta ⁊ reformationes non etiā ſi expſſe dicat.in.l.ſancimus.nu.18.et.19.C.de sacroſan.eccle.fo.26.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Repertoriumsingularium materiarum

6 Lex iul. de annona. dicitur leue ⁊ etiã graue delictũ. in. l. lenia. nu. 1. ff. de accusa. fo. 158.
7 Lex potest impedire ortũ actionis per appositionẽ diei. in. l. j. in. ij. lect. nu. 2. C. qñ fil. vel prima. fo. 140.
8 Legis beneficio non gaudet incidẽs in legem. in. l. si. ℣. si vo postq̃. nu. 3. C. de iu. delibe. fo. 34.
2 Lex dispositione. l. aliquid vetãtis ad cõmodũ alicuius ei tunc ortũ excep tio ⁊ qñ actio. in. l. vna. nu. 5. ff. de cõdi. ex lege. fo. 69.
2 Lex facta a prioribꝫ q̃ quilibet soluat collectã infra decẽ dies sub pena quarti pluris ſm formã statuti si non reperiãt statutũ q̃ tñ lex valeat. in. l. admonẽdi. nu. 7. ff. de iureiu. fo. 32.
6 Lex fingere sup impossibili qñ possit. l. sub 2ditiõe. nu. 2. ff. de sol. fo. 88.
6 Illud dr esse ex lege q̃ est ex ſnia legis. l. si. ſc̃i cũ. nu. 1. ff. de paric. f. 180.
7 Lex sequens quando deroget consuetudini precedenti. in. l. eos. nu. 5. C. de vsur. fo. 170.
6 Lex mitior in dubio videt intẽtata. in. l. si pses. nu. 1. ff. de penis. fo. 207.
Lex noua licet dictũ sit q̃ trahat ad preterita tñ nõ trahit ad pendentia si in causa principali renuntiatũ sit omnib⁹ allegationib⁹ ⁊ relationibus principi factis. in aut. vt cum de appel. cog. nu. 1. fo. 47.
Ratio quare lex noua nõ trahit ad pendẽtia per appellationẽ lr dictus sit q̃ trahat ad ꝑterita. in aut. vt cum de appel. cog. nu. 2. fo. 47.
2 Lex est semp certa. l. l. si pecuniã. ℣. si seruũ. nu. 4. ff. cõdi. can. da. fo. 42.
8 Lex non trahit se ad causas finitas. in. l. si. nu. 2. C. de pig. fo. 104.
7 Lex noua loquẽs de solutione trahitur ad solutionẽ preteriti debiti. in. l. testium. nu. 4. C. de testi. fo. 152.
Lex imperialis que prohibet emere cõprehendit ecclesiã. in. l. vlti. nu. 4. C. de exact. lib. x. fo. 12.
1 Lex iudicãs contra legẽ quia sic non erat ℘suetudo non tenetur edicto. in. l. j. nu. 11. ff. qõ quisq; in. fo. 54.
5 Lex si ℨdicit canoni cui stãdũ. l. l. priuilegia. nu. 2. C. de sacrosan. ec. fo. 17.
1 Lex ⁊ consuetudo antiqua seruaẽ in electionib⁹. in. l. illud. nu. 2. ff. qõ cuiusq; vniuer. fo. 113.
7 Lex potest facere q̃ quis decedat pro parte testatus ⁊ pro parte intestatus. in. l. j. nu. 37. C. de sum. trini. fo. 7.
7 Leges ignorare est iura culpa. in. l. leges. la. ij. nu. 1. C. de legi. fo. 33.
2 Lex extendit ad antecedẽtia eius q̃ in eo expresse disponitur. in. l. oratio. nu. 1. ff. de sponsa. fo. 155.
4 Lex loquẽs de herede habet locum in fideicommissario. in. l. j. ℣. de illo. nu. 1. ff. ad trebel. fo. 142.
8 Lex interpꝛata habet locũ in illis casibus in quibus lex interpretãs. in aut. sacramẽta. nu. 8. C. si aduer. vendi. fo. 96.
1 Lex loquens per verba futuri temporis non intelligit ipso iure sed per sententiã. in. l. eꝛtat. nu. 7. ff. qõ me. cau. fo. 126.
Lex debet insinuari ⁊ insinuata valet post triginta dies ab eius insinuatione numerãdas. in aut. vt nec℘ mil. nec℘ fede. nu. 2. fo. 47.
7 Lex debet intelligi ſm propriã significationẽ: ⁊ extendit vt euitet fraus absurditas ⁊ ℨrietas: ⁊ debet per diuisionẽ adiuuari. in repeti. l. j. nu. 5. C. de sacrosan. eccle. fo. 10.
Legis violator punit extraordinarie. in. l. j. nu. 11. C. de thesau. li. x. fo. 10.
4 Lex qñ imponit penam statim annullat ⁊ infringit actum. in. l. j. nu. 2. ff. de his que pro non scrip. haben. fo. 110.
3 Lex semper est certa de eo q̃ est non de eo q̃ est incertũ. in. l. cum quidaꝫ. ℣. si in heredẽ. nu. 1. ff. de acqui. here. fo. 172.
3 Leges disponẽtes hereditatẽ non agnitam trãsmitti intelligunt vt ille in quem transmittit possit adire vel repudiare. in. l. si quis filium. ℣. sed et si. nu. 1. ff. de acqui. here. fo. 166.
6 Lex faciẽs ꝺra ꝓceptũ legis facte ab habẽte autoritatẽ peccat mortaliter. in. l. si quis. nu. 9. ff. de fideiuss. fo. 78.
2 Lex cum antea. C. de arbi. non habet locũ in arbitratore sed in arbitro. in. l. societatem. ℣. arbitror. nu. 16. ff. pro socio. fo. 114.
1 Lex vel statutũ loquens de vxore intelligit etiam de viro. in. l. j. nu. 2. ff. quod me. cau. fo. 124.
Lex noua ꝑponẽs penã sup delicto nõ cõprehẽdit delictũ ꝑteritũ sed dr puniri lege veteri. i. ℣. interdicim⁹. nu. 1. in aut. vt iudi. si. quo. suf. fo. 14.
3 Lex noua ꝑtumcunq; odiosa ⁊ penalis debet extẽdi ſm regulam iuris antiqui. in. l. ij. nu. 6. ff. qui, pe. tuto, vel cura. fo. 57.
Lex qñ tollat per dissuetudinẽ. in aut. de here. ⁊ falci. nu. 10. fo. 2.
Lex indeterminate loquẽs circa locum ⁊ tẽpus debet intelligi de omni loco ⁊ tempore. in. l. j. nu. 1. ff. de alea. fo. 200.
1 Lex per non vsum non tollit sed deuiando vel diuertendo. in. j. constitu. digesto. ℣. et antea. nu. 1. fo. 4.
5 Iuris autoritate qui facit id q̃ lex ꝓhibet non dicit contra legẽ facere. in repeti. l. cesar. nu. 7. ff. de publi. ⁊ vecti. fo. 56.
Lex subuenit inopib⁹ sicut locupletib⁹. in. l. j. nu. 6. C. de apoc. li. x. fo. 13.
5 Lex qñ non simpliciter dat actionẽ ex ea datur actio ⁊ exceptio. in. l. statuas in ciuitate. nu. 1. ff. de acqui. re. do. fo. 77.
1 Lex antiqua q̃ habuit respectum ad casum iuris qui postea possit fieri non est incongruũ. in. l. legitima. nu. 1. ff. de pac. fo. 81.
7 Lex non debet esse ludibrio. in. l. i. nu. 2. C. de sum. trini. fo. 4.
Lex penalis ⁊ odiosa extra propriã significationẽ extendit ꝓ equitẽ fauore reipublice. in. l. quẽadmodũ. nu. 4. C. de agrico. lib. xi. fo. 34.
Lex noua loquẽs in vno casu extẽdit ad aliũ in quo militet eadẽ ratio. in. l. et tantũ. ℣. de filio. nu. 1. ff. de ser. corru. fo. 200.
Lex vel statutus annullans ℨctum qñ intelligat annullare ipso iure vel ope exceptionis. in. l. ij. nu. 1. C. de cano. fru. lib. x. fo. 30.
6 Lex generalis q̃ tollat ꝓceptũ speciale ꝓcedẽs. in. l. pretor ait. ℣. diuus adrianus. nu. 1. ff. de sepul. viola. fo. 143.
8 Quod per legem falcidiã defalcatur est naturaliter debitum. in. l. j. nu. 1. C. ad le. falci. fo. 50.
8 Lex quomodo fingat super impossibili. in aut. boc ita. nu. 5. C. de duo. reis stipu. fo. 111.
Lex specialis potest fieri in fauorẽ certe persone: ita q̃ locũ non habeat in alijs. in. l. nec℘. nu. 2. C. de decu. lib. x. fo. 17.
Item in odiũ nisi talis esset ⁊tra ℨctum per rempublicã celebratus. ibi.
2 Legis simplex ꝓhibitio qñ inducat q̃ factus sit ipso iure nullũ. in. l. qõ ait. nu. 2. ff. de dinor. fo. 58.
4 Leges nouę q̃ dicant q̃ ad regulã cato. i. l. regula. nu. 4. ff. ꝺ re. cat. fo. 110.
7 Lex qñ respiciat futura. in. l. leges. nu. 1. C. de legi. fo. 33.
7 Lex si imponat alicui facto qñ dicat eam imponere ipso iure vel regrat snia. in. l. iubem⁹. ℣. sane si hoc. nu. 12. C. de sacrosan. eccle. fo. 24.
6 Lex qñ dicit aliquid fieri extra ordinẽ intelligit officio iudicis. in. l. j. ff. de furi. balne. fo. 45.
3 Lex cornelia punit verum falsum. in. l. ex snia. nu. 1. ff. de testa. tute. fo. 52.
5 Lex fingit circa acquisitionẽ possessionis que est meri facti. in. l. cũ vn⁹. ℣. si ꝓpter. nu. 3. ff. de bo. auto. iudi. possi. fo. 136.
Lex falcidia ꝓprie non est inducta contra voluntatẽ testatoris. in. ℣. si vero. nu. 2. in aut. de here. ⁊ falci. fo. 5.
3 Legis determinatio qñ habetur non est necesse ꝛrere vlterius vnde pro cessit. in. l. gallus. ℣. si eius. nu. 2. ff. de libe. ⁊ posthu. fo. 110.
Lege q̃ potest fieri ficte quod non sit factum. in. l. si is qui pro emptore. nu. 39. ff. de vsuca. fo. 102.
Leges codicis non cõtinuanꝫ. in. l. omnes. nu. 1. C. de peti. bo. lib. x. fo. 9.
3 Leges fuerũt pu⁹ i greco q̃ i latino. i. l. j. nu. 3. ff. de exeu. tu. ⁊ cur. fo. 77.
Leges ciuiles etiã in foro ecclesiastico seruari debẽt: ⁊ qualiter. remissiue in aut. apud quos opor. nu. 3. fo. 31.
7 Lex ⁊ statutum quando extẽdatur ad casus similes. in. l. illud. nu. 2. et. 3. C. de sacrosan. eccle. fo. 26.
7 Lex qñ imponit penã nec dicit cui applicet: in dubio applicat fisco. in. l. mulctarũ. nu. 1. C. de mo. mulcta. fo. 42.
6 Lex verbis legis ⁊ edicti stare ⁊ seruire debemus. in. l. fratres. nu. 1. ℣. 2. ff. de penis. fo. 207.
8 Lex generalis q̃ tollat ℘suetudines spãles. in. l. si. nu. ℣. C. ꝺ testa. fo. 18.
1 Qui facit ℨ legẽ illã offendit. in. l. ℘sti. ff. ℘r. ℣. hec aũt tria. nu. 1. fo. 4.
2 Lex semper loquit. in. l. j. nu. 2. ff. de 2di. ex lege. fo. 69.
Lex qñ permittit an ei cui permittit oriatur ex tali ꝓmissione aliquod ius. ibi. nu. 4.
Lex vel ℘suetudo vbicunq; induceret nouum ℨctum ex tali ℨctu oritur actio ⁊ non 2dictio ex lege. ibi. nu. 10.
Lex qñ obligationẽ inductã declarat que actio oriatur. ibi. nu. 12.
Lex si ℘firmat obligationẽ inductã an ex ea oriat 2dictio ex. l. ibi. nu. 13.
Lex falcidia bodie habet locũ in testamẽto militis. in. ℣. nõ autẽ. nu. 4. in aut. de here. ⁊ falci. fo. 5.
7 Lex rem non nouã. C. de iudi. fuit facta ante. l. cũ ⁊ iudices. C. de iureiu. in. o. l. cum ⁊ iudices. nu. 6. fo. 106.
Lex que facta est prior qñ debeat esse prior in ordine. ibi. nu. 7.
1 Lex casualiter potest facere q̃ pactũ nudũ ꝓducat actionẽ. in. l. iurisgẽtium. ℣. quinimo. nu. 18. ff. de pac. fo. 83.
Lex si quis argentũ. C. de dona. non habet locũ in donatione remuneratoria: vt puta quia mihi seruisti, ꝓmitto decẽ. ibi. nu. 20.
1 Lex. ij. tabu. lr diuidat inter heredes actionẽ ⁊ obligationem actiue et passiue: tñ illud q̃ est in 2ditione non diuidit inter heredes debẽtes implere 2ditionẽ. in. l. si seruus. ℣. si pluriũ. nu. 2. ff. si quis cau. fo. 70.
Lex in depositi. ff. depo. loquit in obligatione rem restitui. in. o. ℣. si plurium. nume. 8.
8 Lex iulia miscella. quid inducebat in. l. ambiguitates. nu. 1. C. de indi. vi duita. tollen. fo. 42.
6 Lex viscella. q̃ inducat publicam accusationem. in. l. j. nu. 4. ff. de publi. iudi. fo. 148.
Lex agraria. non dr publicũ sed priuatũ iudiciũ. ibi. nu. 9.
2 Lex vna. ff. de 2di. ex lege. hr locũ etiã in legib⁹ antiquis. ibi. nu. 1. fo. 69.
4 Lex pater filiũ. ff. de leg. iij. non habet locũ in herede non faciẽte bodie inuentariũ. ibi. nu. 2. fo. 57.
1 Lex is cuius. ff. si seruꝰ. vendi. loquitur in actione reali. ibi. nu. 3. fo. 190.
4 Lex solent. ff. de adimẽ. lega. in casibus in quibus vsure permittunt non corrigitur. ibi. nu. 2. fo. 88.
Lex. ij. C. de in. fisci. lib. x. an habeat locũ in cõputatione iuridica ⁊ vere facta. ibi. nu. 5. fo. 3.
2 Lex si quis maior. C. de trãsact. intelligi debet in ℨctu sponte facto. in. l. ꝓdia. nu. 8. ff. de act. emp. fo. 125.
8 L. si. C. de testa. hr locũ i testamẽto i scriptis ⁊ in nũcupatiuo. nu. 1. fo. 18.
1 Lex fructus. ff. de rei vẽdi. qualiter ꝓcedat. in. l. qui restituere. nu. 2. ff. co. folio. 178.
1 Lex naturalis. ℣. sed si vedi. de ꝓscrip. ver. corrigit per. ℣. et ideo puto. in l. iurisgentiũ. nu. 3. ff. de pac. fo. 81.

Lex vnica

Super lectu. Bartoli.

8 Lex vnica. C. de his qui ante aper. tabu. an habeat locum sine isti descendẽtes fuerint nati in vita illius de cuius hereditate agitur sine postea. ibidem nu. 5. fo. 53.
3 Lex si constante. ff. solu. matrimo. ad casum specificatũ extendit. in repe. l. si cõstante. nu. 29. ff. solu. ma. fo. 19.
Lex noua potest extẽdi per legem antiquã. ibi. nu. 30.
Lex extẽditur per suam rationẽ. ibi. nu. 31.
Lex simpliciter loquẽs i vno casu ex idẽtitate rationis extendit ad aliũ casum qñ correctio nõ inducit sed declaratio: distinctio. ibi. nu. 38. ⁊. 43.
Lex loquens per dictionẽ taxatiuã q̃ extendat per aliam legem ad casum habentẽ similẽ rationẽ: ⁊ quando per hominem possit extendi. ibi. nu. 42. 44. ⁊. 45.
1 Lex si quis maior. C. de trãsac. non hr locum qñ quis cõpromittit vigore statutor. in. l. qui fidem. nu. 4. ff. de trãsac. fo. 197.
4 Lex post legatũ. in ꝓin. ff. de bis qui. vt indi. an habeat locum cum quis acceptat legatũ sine sciẽter sine ignoranter. ibi. nu. 1. fo. 111.
3 Lex. j. ff. si quis alie. testa. ꝓbi. quõ ꝓcticabit. ibi. nu. 3. fo. 194.
2 Lex si merces. ff. loca. habet locũ qñ super ℨctu principali cõmittit arbitrio incerte pone. in. l. si fundus. ℣. potest. nu. 2. ff. de pigno. fo. 139.
6 Lex. j. ff. de in li. iurã. nõ habet locum in stipulatione iudicatũ solui. in. l. si ita fuero stipulatus. ℣. cum ꝓcurator. nu. 1. ff. de fideiuss. fo. 83.
Lex rempublicam. C. de iu. repu. lib. xi. habet locum in qualibet ciuitate in. o. l. rempublicã. nu. 2. fo. 32.
4 Lex seruũ filij. ℣. j. ff. de lega. j. intelligit ſm. ℣. qui duos. in. l. dãnas. ff. eo. in. o. l. dãnas. ℣. qui duos. nu. 2. fo. 71.
Lex ꝓperandum nõ habet locũ in causis vbi lis non ꝓtestatur. in. l. libertus. nu. 11. C. de agrico. lib. xi. fo. 36.
8 Lex questionem. C. de fideicõ. quõ ꝓcticabit. ibi. nu. 2. fo. 45.
8 Lex illud. ℣. ad testamẽta. ff. de ℨtabu. habet locũ in ꝑtitione materna. in. l. si. nu. ℣. C. de bono. posses. ℨtabu. fo. 9.
4 Lex hac ℘sultissima. ℣. pennl. C. de testa. an habeat locum qñ sequens est imperfectũ ratione preteritionis. in. l. si ex duobus. ℣. si ꝓinde. nu. 2. ff. de bono. posses. ℨtabu. fo. 167.
2 Lex quod te mihi. ff. si cer. peta. quõ ꝓcticab. ibi. nu. 16. fo. 8.
Lex. ij. C. de iu. fis. lib. x. hr locũ i officialib⁹ aliarũ ciuitatũ. ibi. nu. 9. fo. 3.
8 Lex si quis in tãtam. C. vnde vi. habet etiam locum in rebus mobilib⁹. ibi. nu. 18. fo. 96.
Lex si quis in tantã. C. vnde vi. an habeat locũ i iuribus incorporalibus et vsufructuario emphyteota ⁊ similib⁹. ibi. nu. 19.
Lex si quis in tantam. C. vnde vi. quo tempore habeat locũ: et an etiam post sniam. ibi. nu. 26.
5 Lex de pupillo. ff. de ope. no. nun. nuntia. non debet intelligi localiter q̃ negatio posposita suo vniuersali equipollet suo ℨrio. in. o. l. ℣. si plurium. nu. 3. ff. eo. fo. 10.
Lex si cum vno ff. de exec. rei iudi. ⁊ ibi glo. an habeãt eandẽ causam defensionis: aut nõ loquit in appellatione non in principali. ibi. nu. 4.
7 Lex de his. ff. de trãsac. qõ habeat locũ in testamẽtis ⁊ vltimis voluntatibus. in. l. sub ꝓtextu. nu. 1. ff. de trãsac. fo. 66.
5 Lex si ꝓinde. ff. de ope. no. nun. que loquit de 2fessoria ⁊ negatoria quare posita fit sub predicto titulo. ibi. nu. 2. fo. 19.
3 Lex si filius heres. ff. de libe. ⁊ posth. obscurior est (Bartolo teste) que fit in toto ℑfortiato. eo. titu. ⁊ ea. l. nu. 3. fo. 104.
7 Lex prouidendũ. C. de postu. an habeat locum in aduocatis hodiernis. in. l. prouidendũ. in. ij. lec. nu. 2. fo. 74.
Lex. j. C. de cõue. fis. debi. an contineat ius cõmune vel singulare. in. o. l. j. nume. 5. fo. 5.
8 Lex qui se patris. C. vnde libe. q̃ habeat locũ tam in filio emãcipato q̃ in potestate. ibi. nu. 2. fo. 10.
Quibus casibus. l. predicta precedere potest. ibi. nu. 3.
5 Lex sine pars. C. de vita. intelligitur ſm. l. quod iussit. ff. de re iudi. in. o. l. quod iussit. nu. 5. eo. titu. fo. 117.
6 Lex inter accusatorẽ. ff. de publi. iudi. qualiter intelligat. ibi. nu. 2. fo. 153.
4 Lex qui duos. ff. de re. dub. habet locũ qñ decesserint diuersis casibus. in l. qui ex liberis. nu. 1. ff. de bono. posses. ſm tabu. fo. 181.
8 Lex ꝓinde. ℣. fi. cum. l. seq. ff. de stipu. seruo. qõ corrigant per tex. l. cum quidã. C. de ver. obli. ibi. nu. 3. fo 42.
4 Lex cum alienã. C. de legi. habet locum qñ testator simpliciter putabat rem esse suam: nõ respectu alicuius cause: secus si putabat suã ex causa. in. l. si domus. ℣. de euictione. nu. 5. ff. de lega. j. fo. 19.
6 Lex si mihi ⁊ tityo. de ver. obli. loquit in coniunctis ℨiunctione boꝛs. in. l. ꝓinde. ℣. interdũ. nu. 1. ff. de stipu. seruo. fo. 66.
6 Lex qui vltimo. ff. de penis. per aut. sed bodie. C. de dona. inter vi. ⁊ vxo. non corrigit in dãnato ad mortẽ. in. o. l. qui vltima. nu. 1. fo. 207.
Lex cũ ꝓponas. C. de dolo. loquit de actione de dolo que dat in locũ cõdictionis ob cãm. in. l. naturalis. ℣. qõ si faciã. nu. 3. ff. de ꝓscri. ver. fo. 135.
7 Lex respublica. C. qui ex cau. maio. an habeat locũ tam in alia ciuitate q̃ in ciuitate Romana. ibi. nu. 1. fo. 103.
2 Lex. ij. C. de rescin. vẽdi. habet locũ in omnibus ℨctibus bone fidei. in. l. item si pretio. nu. 1. ff. loca. fo. 126.
3 Lex iulian⁹. ff. si qs omis. cau. testa. est generalis ad oẽs. ibi. nu. 3. fol. 189.
2 Lex si quis 2ductionis. C. loca. habet locum in alijs ℨctibus q̃ in cõtractu locationis. in. l. si rem alienã. nu. 3. ff. de pign. act. fo. 89.
Lex. ſi. C. depositi. per cõstitutionẽ de depo. ⁊ denũ. corrigitur. in aut. de depo. et denũ. nu. 2. fo. 37.
7 Lex si. C. qui legi. perso. loquitur de possessorio adipiscẽde vel recuperã de possessionis prout referiur ad personam minoris. ibi. nu. 3. fo. 113.
7 Lex ꝓperandum. C. de iudi. in quo suppleatur per aut. qui semel. C. quomodo ⁊ qñ iudex. in dicta. l. properãdũ. ℣. si quidẽ. nu. 6. fo. 110.
8 Lex executores. C. que res pig. obli. pos. an habeat locũ in omnib⁹ fundis. ibidem. nu. 3 fo. 105.
Lex femine. C. de secũ. nup. an sit correcta in. ℣. cum igitur. nu. 7. in aut. de non eligen. secundo nuben. fo. 6.
Lex barbari⁹. loquitur in eo qui erat in quasi possessione officij ex dispositione populi qui eum liberum facere poterat. in. l. generali. nu. 3. C. de tabula. lib. x. fo. 24.
5 Lex bactenus. ff. de vsuf. intelligitur q̃ domin⁹ nõ cogitur reficere quo ad onus personale sed quo ad impẽsam sic. in. l. cotem. ℣. qui magimos. nu. 16. ff. de publi. et vecti. fo. 54.
Lex si. C. de sac. san. eccle. an habeat locũ in municipio seu castro. in aut. de here. et fal ci. nu. 3, fo. 2.
6 Lex si quis stipu. ff. de verb. obli. non corrigit per aut. qui semel. C. quomodo et quãdo iudex. in. o. l. si quis stipu. nu. 4. fo. 40.
2 Lex cum furti. ff. de in lit. iur. an intelligatur de iuramento in litem affectionis an vero veritatis. ibi: nu. 2. fo. 40.
8 Lex si. C. de edic. di. adri. tol. quando habeat locũ in instituto in re certa. in. o. l. si. ℣. finautẽ. nu 8. fo. 36.
Lex predicta q̃ habet locum in testamento nuncupatiuo si in scriptis re dacto per notarium. ibi. nu. 17.
5 Lex in omnib⁹. ff. de iudicijs, q̃ habeat locũ in omni creditore sine bone fidei sine cõditionali. in. l. possessionẽ. nu. 1. ff. qui. ex cau. in pos. ea. fol. 132.
8 Lex si. C. de iur. deli. q̃ non deroget. l. cũ antiquioribus. in. o. l. fin. ℣. nostissimum. nu. 1. fo. 34.
7 Lex in omnibus. ff. de iudi. an habeat locum etiam in cõtractib⁹ stricti iuris. in. l. sine apud. nu. 12. C. de transac. fo. 66.
3 Lex in omnib⁹. ff. de iudi. non habet locum in actionibus stricti iuris. in repe. l. si constante. nu. 57. ff. sol. ma. fo. 20.
7 Lex. j. C. de bis qui poten. no. habet locũ in actore ⁊ reo. ibi. nu. 1. fo. 85.
7 Lex de bis. C. de epi. et cle. corrigitur per aut. item nulla cõmunitas. C. eo. ibidem. nu. 2. fo. 28.
4 Lex sed ⁊ ipsis. ff. vt leg. seu fideicõ. fiãter fit practicãda. ibi. nu. 2. fo. 159.
3 Lex qui se patris. C. vnde liberi. non est correcta. in. l. pretor. ℣. pretermittere. nu. 3 ff. si quis omis. cau. testa. fo. 187.
8 Lex. j. C. si de momen. pos. fue. appel. habet locũ etiam in possessorio recuperande ⁊ adipiscende possessionis. ibi. nu. 3. fo. 90.
5 Lex cum vnus. ff. de bo. auto. iudi. pos. non est mutata per aut. ei qui. C. eo. ibi. nu. 5. fo. 135.
6 Lex iul. de ambitu. cessat in curia romana. in. l. vnica. nu. 1. ff. ad leg. iuli. de ambi. fo. 188.
4 Lex cum filius. ff. de lega. ij. est bodie correcta. in. l. cum filius. nu. 1. ff. de lega. ij. fo. 43.
1 Lex si procurator. la. ij. de acqui. re. domi. potest loqui in tribus casibus. in. l. procurator qui. nu. 5. ff. de procu. fo. 111.
3 Lex in omnib⁹. ff. de iudi. qñ locus habeat in actione stricti iuris. in. l. ij. nu. 11. ff. solu. ma. fo. 5.
8 Lex. j. C. si qs ali. testa. ꝓbi. de q̃ actione ciuili intelligat. ibi. nu. 2. fo. 37.
6 Lex si procurator. ff. de in. fil. an bodie sit correcta. ibi. nu. 3, fo. 231.
Lex barbarius. de offi. ꝓs. q̃ non ꝓcedit qñ quis nõ fuit legitime electꝰ. in. l. actuarios. nu. 2. C. de mune. lib. xii. fo. 49.
7 Lex etiam. de cõpensa. habet locum qñ repetit indebite naturaliter debitum. in. l. si. nu. 3. C. si aduer. solu. fo. 97.

4 **Libellus** qñ fideicõmissarius petit heredem institutum cogi adire ⁊ restituere in. l. quia. nu. 1. ff. ad treb. fo. 145.
2 Libellus qñ agitur ad interesse ratione deteriorationis rei cõmodate. in. l. sed mihi. ℣. si reddita. nu. 3. ff. cõmo. fo. 78.
5 Libellus q̃ debeat ꝓcedere qñ quis citat peremptorie ad primũ decretum. in. l. si finita. ℣. iulianus. nu. 6. ff. de dam. infe. fo. 33.
1 Libellus qñ requirat indistincte in officio iudicis. in. l. nec quicq̃. ℣. vbi decretũ. nu. 3. ff. de offi. ꝓcon. ⁊ lega. fo. 37.
1 Libellus quõ detur in causa restitutionis in integrum. remissiue in. l. in cause. ℣. causa. nu. 2. ff. de mino. fo. 134.
6 Libellus alternatiuus qualiter ꝓcedat. in. l. vbi autem. ℣. qui illud. nu. 1. ff. de ver. obli. fo. 30.
Libellus in possessorio recuperande q̃ requirat. in. l. si coloni. nu. 3. C. de agrico. lib. xi. fo. 35.
7 Libellus in actione tutele qualiter possit formari. in. l. j. nu. 3. C. si aduerem iudi. fo. 94.
Libellus qñ quis petit se restitui aduersus sententiã qualiter concipiatur. ibi. nu. 8.
1 Libellus peto ſm statuta ⁊ cõsuetudines procedit. in repe. l. de quibus. nu. 9. ff. de legi. fo. 20.
℘ponẽs in libello stipulationẽ ⁊ numerationẽ videtur agere ex stipulatione impleta per numerationẽ. ibi.
℘peto ꝑdicta de iure gentium ⁊ ciuili: intelligit de iure ciuili approbãte ius gentium: ibi.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Petens predicta sm formam iuris ⁊ statuto⁹: intelligitur sm formam statutorum de iure approbatorum.

1 Libellus in officio iudicis ⁊ litis cõtestatio an requirat. remissiue in l. j. nu. 14. ff. de iurisdi. oim iudi. fo. 48.

1 Libellus in quo non sunt apposita ꝯsinia rei procedit si reus non oppo nat. in l. si in rem. nu. 2. ff. de rei vendi. fo. 172.

3 Libellus super accusatione suspecti quomodo formari possit. in l. si tu to: nu. 2. ff. de suspe. tuto. fo. 74.

1 Libellus non est necessarius in officio iudicis qñ implorat pro decreto interponẽdo. in l. nec gcp̃. §. vbi decretũ. nu. 3. ff. de offi. pcõ. ⁊ leg. fo. 37.

1 Libellus in iudicio qõ metus causa formari potest duobus modis in l. cum exceptione. §. hec autem actio. nu. 2. ff. qõ me. cau. fo. 126.

6 Libellus in casu euictionis qualiter formetur. in l. iulianus. §. qui fundum. nu. 3. ff. de ver. obli. fo. 52.

6 Libellus appellationis qui producit coram iudice ad quem procedit: ꝫ dicatur dico sententiam nullã: ⁊ si qua est appello. in l. si expressim. nu. 6. ff. de appel. fo. 219.
Libellus in causa restitutionis in integrũ an ꝓcedat dico sniam nullã ⁊ si qua est peto restitui: ꝙ sic: ⁊ cõsuetudo approbat. ibi nu. 9.

1 Libellus in vtili rei vendicatione que datur cessionario. in l. si culpa. nu me. 1. ff. de rei vendi. fo. 178.

1 Libellus si datur cõtra aliquẽ possessorẽ in rei vendicatione ⁊ lis cõtesta. sit si non apparet ipsum possidere absoluet ⁊ pronũtiabit rem pertinere ad actorẽ. in l. is qui se obtulit. nu. 1. ff. de rei vendi. fo. 174.

7 Libellus est duplex alius cõuentionalis alius supplicatorius. in l. j. nu. 1. C. qñ libel. ꝓin. da. fo. 39.
Libellus quando datur principi in actionibus annalibus inducit litis contestationẽ. ibi nu. 2.

7 Libellus qñ possit emẽdari circa substãtialia: ⁊ quid qñ circa rem peti tam: ⁊ quid qñ circa aliquã qualitatẽ: quid si circa obscuritatẽ. in l. edi ta. nu. 2. & 6. et. 9. C. de eden. fo. 45.
Libellus in causa ciuili super actione descẽdente ex delicto debet cõtine re locum ⁊ tempus. ibi nu. 5.
Libello addere nõ pot̃ qs circa ꝓncipalia. ꝫ circa accessoria sic. ibi nu. 7.
Libellus qñ possit mutari. ibi nu. 11.
Si in libello fit mentio de aliquo instrumẽto tale instrumentũ qñ edi tur ante litem contesta. ibi nu. 29.

8 Qui in libello dicit se heredẽ patris insolidũ ꝫ sit ꝓ parte heres pa tris ⁊ ꝓ parte heres fratrum suorum dicit recte ⁊ libellus procedit in l. si nu. 2. C. de heredi. instit. fo. 20.

5 Libellus in casu. §. qui opus. in l. de pupillo. ff. de ope. no. nun. ꝙ detur in actione in factum vt nũtiatio cõmetur ⁊ super eo iuretur de calum. stinẽdo opi. glo. ibi nu. 3. fo. 13.

7 Libellus: exceptio: acta: ⁊ instrumẽta: possunt coram ipso notario pro duci. in aut. que suppli. nu. 1. C. de preci. impe. offe. fo. 39.

5 Libellus ꝙ requirat qñ petitur cautio damni infecti. in l. dies cautioni. §. hoc autem iudiciũ. nu. 10. ff. de dam. infe. fo. 28.
Libellus ꝙ requiratur in officio iudicis nobili vbicũq; imploratur in forma iudicij. ibi.
Libellus ⁊ litis cõtestatio ꝙ requiratur in persecutione nũtiationis no ui operis etiam que fit ex causa dãni infecti. ibi nu. 12.

1 Libellus in rei vẽdicatione debet cõtinere rem ad me ptinere: me oĩm declarari. in l. vbi autem. nu. 1. ff. de rei vendi. fo. 175.
Libell⁹ antiquor: ī rei vẽdicatiõe: petitiõe hereditat̃ nõ dãnat. ibi nu. 2.
Libellus quo ad fructus in rei vẽdicatione quõ concipiat. ibi. nu. 3.
Libellus quomodo formetur in rei vẽdicatione qñ fructus petunt̃ offi cio iudicis. ibi. nu. 8.

1 Libellus an requirat in officio iudicis rescindente ⁊ litis cõtesta. in l. ab hostib⁹. §. sed quod. nu. 10. ff. qui. ex cau. ma. fo. 142.
Libellus in officio rescindẽte quomodo formet. ibi. nu. 14.

6 Libellus an ꝓcedat peto a te oẽs res quas possides in tali villa. in l. rei appellatione. nu. 1. ff. de verbo. signi. fo. 255.

7 Libellus debet in scriptis offerri nisi in causis breuiorib⁹. in aut. offera tur. nu. 1. C. de lit. contesta. fo. 115.
Libellus per quem offerat. ibi. nu. 3.
In libellis offerẽdis cõsuetudo curie seruanda est. ibi. nu. 4.
Libellus cuius expensis detur. ibi. nu. 5.
Libellus offertur coram arbitro. ibi. nu. 6.

7 Libell⁹ in remedio aut. ꝫtra q ꝓpriã. C. de nõ nu. pecu. ibi. nu. 5. fo. 164

1 Libellus a go tanq̃ coniuncta persona ⁊ ꝓ interesse meo admittit. in l. patri pro filio. nu. 2. ff. de mino. fo. 135.

3 Libellus in quo quis petit rem vt heres Tityi ꝓcedit: ꝫ sit heres hered is. in l. paterfamilias. nu. 2, ff. de vulga. ⁊ pupil. fo. 155.

1 Libellus nouus nõ datur iudicio quo petitur trãsferri possessio in penã negãtis. in l. in rem. nu. 2. ff. de rei vẽdi. fo. 178.

1 Libellus in quibus interrogationib⁹ requiratur, in repeti. l. vbicunq;. nu. 4. ff. de interro. act. fo. 198.
Libellus in officio iudicis qñ requirat. ibi. nu. 5.

3 Libellus in appellatione dico sniam nullam ⁊ si qua est appello procedit. in l. qui testamẽto. §. item. nu. 7. ff. de excu. tuto. ⁊ cura. fo. 85.

1 Libellus in notorio non requirit nec fit litis cõtestatio. in l. scriptus. nu. 5. ff. de reli. ⁊ sumpti. fune. fo. 201.

6 Libellus in quo quis petit simplicer fundũ dari quõ intelligat. in l. si fundũ. nu. 1. ff. de ver. obli. fo. 40.

1 Libellus ⁊ litis ꝯestatio requirit qñ petitur restitutio aduersus senten tiam diffinitiuã: secus si aduersus interlocutoriã. in l. diuus. nu. 9. ff. de in inte. resti. fo. 123.

7 Libellus an requirat qñ dñs vult expellere emphyteotam officio indi cis. remissiue. in l. ij. nu. 5. C. de iu. emphy. fo. 178.

8 Libellus qualiter formabit contra nomẽ debitoris mei debitoris. in l. nomen quoq;. nu. 9. C. que res pig. obli. fo. 105.

2 Libellus in actione ꝑscriptis verbis qualiter formatur. in l. naturalis. §. et si quidem. nu. 5. ff. de ꝑscript. ver. fo. 135.
Libellus quando possit omitti. in §. illud quoq;. nu. 8. in auten. de triẽ. ⁊ semisse. fo. 19.
In casu. d. §. non requirit libellus sed sufficit facti narratio. ibidẽ. nu. 9.

8 Libellus in quo quis dicit sibi esse ius agendi eũdi ad talem fundũ per talem fundũ ꝙ procedat. in l. cum non solum. §. finautem. nu. 2. C. de bo. que libe. fo. 58.

4 Libellus qñ petit vsufructu certarũ rerum qualiter ꝯcipiatur. in l. j. §. si decem. nu. 1. ff. vt lega. seu fideicõ. fo. 159.

7 Libellus in actione directa cõpetenti cedẽti quõ formet̃: ⁊ qñ in actione vtili. in l. si. nu. 3. C. qñ fil. vel ptna. fo. 141.
Libellus quid sit: quid debeat ꝯtinere: ⁊ an ꝯtineat nomen actionis. re missiue. in §. illud quoq;. nu. 3. in auten. de exhi. fo. 24.
Libellus an debeat offerri et per quem. ibi. nu. 4.
Libellus offertur ab actore tribus modis. ibi.

7 Libellus in actione vtili. in l. si. nu. 3. C. de here. vel act. ven. fo. 173.

4 Libellus hodie nõ requirit qñ agnoscit bonor̃ possessio nisi appareret legitimus ꝺictor. in l. bona. §. si causa. nu. 3. ff. de bono. posse. fo. 163.

1 Libellus peto talem hereditatẽ saluo ꝙ in iudicio non veniat talis do mus. ꝓcedit. in l. solemus. nu. 2. ff. de iudi. fo. 158.

7 Libellus qualiter formak qñ agitur actione ꝓhibitoria ad illud ꝙ deficit. in l. exhibitionis. nu. 6. C. ad exhib. fo. 133.
Libellus an ꝓcedit si in ipso dicatur quia aliter in iudicio. gessi negotia tua. in l. j. nu. 2. ff. de offi. ꝓcu. cesa. fo. 42.
Libellus licet non possit remitti: omitti tamen potest. in l. si. nu. 4. C. de priuile. schola. lib. xij. fo. 47.

6 Libellus ꝙ nõ habeat vim denũtiationis. in l. denũtiasse. §. quid ergo. nu. 1. ff. ad l. iuli. de adul. fo. 172.
Libellus datur vt qs deliberet an velit cedere vel contendere. ibi.
Libellus formak in persona ꝓcuratoris qñ agitur ꝫtra furiosum. in l. licet. §. parui autem. nu. 3. ff. de pecu. fo. 97.
Libellus. quõ formet̃ qñ vẽditor est in mora tradẽdi. in l. j. nu. 5. 7. et. 8. ff. de act. emp. fo. 119.

2 Libellus qualiter formet̃ in interdicto quod vi aut clam. in l. cõpetit. §. in summa. nu. 1. ff. qõ vi aut clam. fo. 160.

5 Libellus peto rem iure dominij vel quasi de iure non ꝓcedit: ꝙsuetudo tñ admittit ⁊ vnum debet libellans prosequi. in l. et an eadẽ. §. actiones. nu. 13. ff. de excep. rei iudi. fo. 168.
Si in libello exprimit vna causa generaliter ⁊ iudicio pendẽte superue niat actio an tale ius clamdak in hoc iudicio. ibi. nu. 19.
Si in libello exprimo causam remotã puta emptionis non tñ probo de tempore reus absolnitur. ibi. nu. 20.
In libello in actione psonali qs non tenek exprimere causam. ibi. nu. 21.

1 Libellus debet dari ita clarus vt reus possit deliberare an velit cedere vel contẽdere. in l. j. nu. 1. ff. de eden. fo. 73.
Libelli copia quando datur reo an detur expensis actoris seruatur fori consuetudo. ibi. nu. 3.
Libellus hodie datur in scriptis. ibi. nu. 4.
Libellus in officio iudicis an detur remissiue. ibi. nu. 5.
Libellus in petitione hereditatis. ibi. nu. 7.
Libellus in actione generali quõ formetur. ib. nu. 7.
Res in actione singulari in libello singulariter exprimi debet: ꝫ in eo ꝙ principaliter petitur. secus in accessorio. ibi. nu. 10.
Causa in libello quõ ⁊ qualiter deduci debeat. ibi. nu. 12.
Causa in libello nõ debet exprimi cũ omnib⁹ suis qualitatib⁹. ibi. nu. 13.
Loc⁹ ⁊ tps in libello in actionib⁹ ciuilib⁹ qñ exprimi debeat. ibi. nu. 14.
Libellus generalis absq; causa ꝓcedit si non opponak. ibi. numero. 15.
Causa in libello ita exprmẽda est vt libell⁹ psumptiue ꝯcludat. ibi. nu. 16.
Nomen actionis in libello necessario debet exprimi. ibi. nu. 18.
Si causa ⁊ ꝯclusio in libello sunt apte sed actio inepte proponit iudiciũ procedit. ibi. nu. 19.
Si ex libello resultant plures actiones speciales actor debet vnã eligere. ibi. nu. 20.

3 Libellus in remedio. §. quoties. in l. si ꝯstante. ff. solu. matrimo. quõ for metur. ibi. nu. 13. fo. 23.

5 Libellus in quo quis petit reum cogi ⁊ cõpelli ⁊ non ꝺenari non pce dit. in l. si cum nulla. nu. 3. ff. de re iudi. fo. 126.
Libellus in quo dicitur peto cogi ⁊ cõpelli: ad predicta condẽnari va let. ibidem. nu. 4.

7 Libellus super actione de dolo qñ dolus dedit causam trãsactioni. in l. sub pretextu. nu. 7. C. de transact. fo. 65.

5 Libellus ꝙ presumptiue concludat satis est. in l. omnes. §. lucius. nu. 1. ff. de his

ff. de bis que in frau. credi. fo. 141.

7 Libellus dico me esse im possessione talium iurium licet possessio in iu ribus non detur ꝙ sustentetur. in l. j. nu. 14. C. de vsufruc. fo. 127.
Si in libello dicitur rem pertinere ratione dominij vel quasi ꝙ videat deductum dominium vtile. ibi. nu. 17.

8 Libellus in quo cõueniunt plures simul ⁊ qlibet insolidũ ꝓcedit si adij, citur qõ vna solutio sufficiat. in l. j. nu. 2. C. si plu. vna sen. fo. 80.
Illud quod dicitur ꝙ debet pronuntiari super toto ꝙ petit licet in sen tentia omitteretur aliqua qualitas. ibi. nu. 3.

8 Libellus in quo petitur cogi ⁊ compelli non procedit nisi etiã petatur ad predicta condemnari. in l. j. nu. 4. C. de execu. rei iudi. fo. 79.

5 Libellus peto omnes res: an ꝓcedat. remissiue. in l. de pupillo. §. q nun tiat. nu. 5. ff. de ope. no. nun. fo. 13.
Libellus an requiratur ad hoc vt res efficiat litigiosa vel sufficiat sim plex conuentio. in aut. de litigi. nu. 6. fo. 46.

7 Libellus in actione negotiorũ gestorũ quid continere debet. in l. si man datum. nu. 2. C. de nego. gest. fo. 87.

3 Libellus dico me heredẽ titij: procedit licet sim heres heredis titij. in l. si quis filium. §. in omni. nu. 4. ff. de acqui. here. fo. 166.

6 Libellus appellationis duplex: vnus est ipsa appellatio: alius qui da tur iudici ad quem. in l. j. §. libelli nu. 1. ff. de appel. fo. 213.
De iniquitate sententie necessario nõ requiritur ꝙ dicatur in libello ap pellatorio: licet consuetudo contrarium obseruat. ibi. nu. 10.
Libelli appellatorij debent dari iudici a quo si haberi potest alias iudi ci ad quem. ibi. nu. 11.
Libell⁹ appellatiõis sufficit ꝙ offerat iudici absq; eo ꝙ legat. ibi. n. 12.
Libelli forma appellatorij qui datur indici ad quem. ibi. nu. 13.

8 Libellus talis dico sententiam nullam ⁊ si qua est appello an procedat. in l. j. nu. 7. C. quando ꝓuo. non est necef. fo. 88.
Libellus si datur super nullitate nec ꝓbet ille qui agit potest iudex nul litatis confirmare sententiam. ibidem. nu. 16.
Et nouas probationes ⁊ allegationes audire. ibidẽ. nu. 17.
Et omnia intentata prætextu illius sententie reuocare. ibidẽ. nu. 18.

8 Libellus procedit si exprimatur quantitas licet non exprimatur causa. in l. si. nu. 2. C. de anna. except. fo. 62.
Libellus procedit licet nõ exprimatur quãtitas neq; causa: si tamẽ sim pliciter dicam aduersarium mihi obnoxium. ibidem.
Libellum generaliter producẽs in personali videtur omne ius suum in iudicio deduxisse. ibi. nu. 3.

3 Libellus in actione de liberis agnoscẽdis. in l. scie cõtra. §. quia. nu. 7. ff. de libe. agno. fo. 41.
Libellus incertus hoc casu admittitur: ⁊ quãdo sincertitudo causatur a facto patris: ⁊ quando est incertitudo iuris. ibidem.

4 Libellus peto talem ad satisfaciendum cõpelli ⁊ cogi ⁊ ad predicta cõ demnari valet. in l. quidam. nu. 3. ff. de pecu. lega. fo. 84.

5 Libellus in actione personali ꝺ3 fieri cum expressione cause petitiõis: in actiõe reali nõ. i. l. ⁊ an eadẽ. §. actiões. nu. 2. ff. de excep. rei iudi. fo. 168.

5 Libellus qualiter fit seruãdus ꝓ re immobili a qua quis est expulsus. in l. interdicto. nu. 1. ff. de vi ⁊ vi arma. fo. 150.

6 Libellus procedit quãdo in eo aliquid certum ponitur licet adijciatur dan. ⁊ plus. in l. in actione. nu. 3. ff. de furtis. fo. 121.

7 Libellus nouus dak dño cõparẽte. in l. si. nu. 19. C. vbi in rẽ act. fo. 119.

1 Libellus in quo dico seruitutes deberi mihi procedit: quia intelligitur mediante fundo. in l. ij. nu. 2. ff. si serui. vendi. fo. 188.

1 Libellus in ꝓfessoria quõ formet̃. in l. barũ. nu. 1. ff. si serui. vẽdi. fo. 189.

3 Libellus peto eum condemnari sm formam iuris ⁊ statutorum qõ pro cedit. in l. rerum quidem. nu. 4. ff. rerum amo. fo. 39.

4 Libellus qualiter formari debeat per debitorẽ cui legata fuit liberatio contra heredem. in l. quid ergo. nu. 1. ff. de libera. lega. fo. 97.

5 Libellus quod detur in actione damni infecti. in l. dies cautioni. §. prae tor ait. nu. 1. ff. de dam. infec. fo. 27.

2 Libellus quomodo formetur in precario: et quomodo in cõmodato. in l. in commodato. §. ficut. nu. 4. ff. cõmo. fo. 82.

1 Libellus pro fideiussore contra principalem quando conuenitur vt sol uat. in l. si quis mandato. nu. 2. ff. de neg. gest. fo. 126.

4 Libellus ⁊ sententia sunt alternatiue in obligatione alternatiua. in l. si quando quis. nu. 2. ff. de leg. j. fo. 26.

6 Libellus qualiter formetur ⁊ quomodo sententia cũ petitur homo mor tuus. in l. si seruum. §. effectus. nu. 1. ff. de ver. ob. fo. 37.

5 Libellus generalis in rei vẽdicatione admittitur in psonali etiã si non opponatur. in l. si mater. §. deniq;. nu. 2. ff. de excep. rei iudi. fo. 167.

3 Libellus ⁊ litis cõtesta. an ⁊ quãdo requiratur quãdo agitur in casu. l. si constante. ff. solu. ma. in repe. l. si constante. nu. 81. ff. eo. fo. 21.
Libellus ⁊ litis contesta. semper requiritur vbi agitur de magno preiu dicio ⁊ probatio plena requiritur. ibi. nu. 83.

4 Libellus in casu. §. fundo. in l. meuius. ff. de lega. ij. qualiter formetur. ibidem. nu. 3. fo. 40.

5 Libellus in interdicto hoc qualiter formetur. in l. ij. §. hoc interdictum. nu. 3. ff. ne quid in loco publi. fo. 145.

5 Libellus in interdicto de vi ⁊ vi armata debet ꝯtinere tps deiectiõis: ⁊ ꝙ res ꝑditas ibi babebas. i. l. i. §. rectissime. nu. 1. ff. de vi ⁊ vi ar. f. 149.

5 Libellus peto fundũ quẽ tenes ⁊ possides q fuit meus iure dominij vel quasi an procedat. ꝙ nõ. in l. certũ cõfessus. nu. 2. ff. de cõfessis. fo. 129.
Libellus satis est si presumptiue concludat. ibidem.
Libellus peto centum que tibi mutuaui ⁊ fuisti obligatus ꝙ non proce dat. ibidem. nu. 3.
Libellus an possit per partes remitti. remissiue. in §. ad excludendas. nu. 8. in auk. de litigi. fo. 47.
Libellus offertur per actorem indici: ⁊ per iudicem reo. ibi. nu. 9.
Libellus in scriptis non dicitur quis offerre licet vadat coram iudice ⁊ dicat notario: scribe ꝙ ego peto a titio decem ⁊ peto ipsum mihi cõdem nar. in eis. in l. in sacris. nu. 3. C. de prop. lib. xij. fo. 45.

3 Libellus qualiter formetur quando agitur contra pupillũ tutorem ha bentem. in l. j. §. sufficit. nu. 1. ff. de admi. tuto. ⁊ cura. fo. 58.

5 Libellus incertus admtttitur quãdo incertitudo causatur facto rei. in l. hoc interdictum. §. quia autem. nu. 1. ff. quorum lega. fo. 142.
Libellus peto rem ⁊ si non extat peto estimationem procedit quãdo in petitione potest interuenire. ibidẽ. nu. 2.

4 Libellus qualiter formetur quando alimẽta petuntur. in l. pecunie. nu. 4. ff. de ali. lega. fo. 89.

2 Libellus quando agitur vt cista sigillata deposita reddak quomodo for matur. in l. §. si cista. nu. 1. ff. depo. fo. 102.

8 Libellus etiã die feriata offerri pot. in auk. de appel. ⁊ infra. nu. 5. fo. 22.

6 Libellus incertus ex circũstãtijs nõ declaratis ꝙ ꝓcedat in criminali bus: ꝙ poterit in ꝓcessu declarari. i. l. si ꝑses. nu. 2. ff. de penis. fo. 207.
Libellus accuso te ꝙ percussisti me cũ ense ꝙ procedit licet non dicatur in qua parte corporis vel cum sanguine. ibidem.

5 Libellus qualiter formetur in interdicto vti possidetis. in l. j. §. interdi ctum. nu. 5. ff. vti possi. fo. 151.
Libellans in interdicto vti possidetis an debeat exprimere se possidere ciuiliter vel naturaliter. ibi. nu 6.
Annus mensis ⁊ locus in libello in interdicto vti possidetis requiritur quando concluditur dolus aduersarij. ibi. nu. 7.
Libellus quãdo debeat narrare qualitatem turbationis. ibi. nu. 8.

5 Libellus in hoc interdicto qualiter formetur tam contra edificantes in publico ꝙ contra tenentem opus in publicum. in l. ij. §. hoc interdictũ. nu. 2. ff. ne quid in loco publi. fo. 145.

4 Libellus quomodo concipitur quãdo petitur legatum factum de re pi gnorata. in l. si tibi. nu. 5. ff. de lega. j. fo. 23.

6 Libellus nouus ꝙ non detur actione nata per litis contestationẽ. in l. si titius. nu. 2. ff. de ver. ob. fo. 12.

5 Libellus non requiritur in officio iudicis quãdo misericorditer implo rãt ante litis contestatio. in l. si de pupillo. §. meminisse. nu. 9. ff. de ope. no. nunntia. fo. 12.

3 Libellus generalis in actione de dote admittit sicut in petitione heredi tatis ⁊ fructus veniunt eadẽ actione. in rub. nu. 22. ff. soln. ma. fo. 2.

5 Libellus in confessoria ⁊ negatoria qualiter concipiatur. in l. si peius. nu. 13. ff. de ope. no. nun. fo. 21.
Libellus nouus an detur in casu l. predicte. ibi. nu. 19.

2 Libellus peto te condemnari ad rem restituendam vel ad solnẽdum de bitum an procedat in hypothecaria. in l. si fundus §. in vẽdicatiõe. nu. 4. ff. de pigno. fo. 139.
Libellus primo offert iudici ꝙ iudicẽ reo. in auk. de execu. nu. 1. fo. 43.
Libellus peto castrum vel ecclesiam cum suis ptinentijs ꝙ procedat. in §. illud quoq;. nu. 12. in auk. de exhi. fo. 25.
Libellus peto quicquid possides in tali villa an procedat. ibi. nu. 13.

1 Libellus vel litis contestatio non requiritur in questione etatis. in l. de etate. nu. 4. ff. de mino. fo. 138.

1 Libellus peto iure dominij vel quasi ꝙ hodie de consuetudine admitti tur. in l. j. nu. 1. ff. de publi. fo. 179.

6 Libellus dubius declaratur ex probationibus. in l. inter stipulantẽ. §. si stichum. nu. 7. ff. de verb. ob. fo. 32.
Libellum datum a procuratore specialiter constituto ad libellandũ do minus declarat: aks non. ibi. nu. 9.
Libellus quando est incertus articuli debent esse certi ad libellus decla randum: ⁊ sic per probationes declaratur. ibidem.

3 Libellus an requirat quando proceditur summarie ⁊ de plano sine stre pitu ⁊ figura iudicij. in l. si qs §. si qs ex his. nu. 2. ff. de libe. agno. f. 42.

1 Libellus in remedio restitutionis in integrum quid cõtinere debeat. in l. minor. §. si autem. nu. 1. ff. de mino. fo. 135.

2 Libellus in condictionem ob causam ex penitentia. in l. si pecunias. nu. 10. ff. de condi. cau. da. fo. 42.

7 Libellus alternatiuus admittitur quando ignoratur an res sit mutata vel consumpta vel extet. in l. sancimus. nu. 15. C. de sac. san. eccle. fo. 26.

5 Libellus qualiter formetur in actione damni infecti et qualiter formet sententia. in l. si tertius. §. officii. nu. 1. ff. de aqua plu. arcen. fo. 47.

8 Libellus in casibus. l. j. C. si per vim vel alio modo. debet formari nomi neab sentium. ibi. nu. 11. fo. 98.

6 Libellus pro dãno dato peto eũ puniri ⁊ condẽnari ⁊ rem mihi restitui procedit: ꝙ videtur intẽtata accusatio criminalis ⁊ icidẽter imploratꝫ officiũ iudicis. in l. si quis vrozi. §. qui furem. nu. 5. ff. de furtis. fo. 127.

7 Libellus datus principi interrũpit prescriptionẽs. in l. j. nu. 2. C. de lit. contesta. fo. 114.

7 Libellus in remedio. l. ij. C. de rescin. vẽ. q̃liter formet. ibi. nu. 16. fo. 174.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

6 Libellus ꝛ sententia alternatiua admittunt quando actor nō potest certum exprimere in.l.pretor edixit.ff.qō ante.nu.2.ff.de iniur.fo.138.
1 Libellus qualiter formetur in actione de dolo.in.l.ꝛ eleganter.ff.nō solum.nu.4.ff.de dolo.fo.130.
1 Libellus quō formef in cōsuetudine.in.l.de qb⁹.nu.19.ff.de legi.fo.18.
Libellus peto domum cum singulis massaritijs nō procedit.in.l.marcellus.ff.armamenta.nu.2.ff.de rei vendi.fo.172.
Libellus ꝙ nō reqrit in causa naufragij.in.l.de submersis.lib.xi.f.27.
Libellus ꝙ non requirit quādo quis ꝓponit aliquid ad sui excusationem vel defensionem nec petit aduersarium sibi condēnari.ibidē.nu.3.
5 Libellus nō debet dari in missionem in possessionez ex primo decreto. in.l.si finita.ff.iul.nu.20.ff.de dam.infec.fo.34.
5 Libellus potest dari vt supersedeatur super confessoria ꝓposita reivē dicatione.in.l.fundum titianum.nu.8.ff.de excep.fo.166.
2 Libellus in materia.l.vinū.ff.si cer.peta.qūo formef.ibi.nu.17.fo.17.
Libellus in casu illius cōstitutionis.in ant.apud quos opor. qualiter formatur:ꝛ quis citabitur.remissiue.ibi.nu.7.fo.34.
7 Libellus in officio iudicis quando offeratur:ꝙ iudici concludatur. in l.si deposita.nu.3.4.ꝛ.8.C.depo.fo.171.
7 Libellus an sit de substantia iudicij.in.l.j.nu.2.C.de in ius vo.fo.49.
7 Libellus in iudicio cōi diuidūdo.in.l.ad officiū.nu.1.C.cōi diui.fo.130.
Libellus agentis nomine vniuersalis reipublice ꝙ procedit:sicut si ageret nomine fisci.in rub.nu.8.C.de iure fisc lib.x.fo.2.
4 Libellus incertus admittit quando incertitudo causat ex facto aduersarij.in.l.qui fundum.ff.si tu ex parte nu.1.ff.ad l.falci fo.138.
3 Libellus peto cogi ꝛ compelli et ad predicta condemnari valet. in l.ij. ff.prius,nu.3.ff.de vnlg.ꝛ pup.fo.139.
1 Libellus nouus quando dicatur si additur vel detrahitur aliquid libello.in.l.ius ciuile.nu.1.ff.de iusti.ꝛ iure.fo.8.
4 Libellus cōtra plures insolidum formatus tenet:dūmodo apponatur ꝙ vnica solutio sufficiat.in.l.si pluribus.nu.2.ff.de le.ij.fo.35.
Libellus ꝙ non possit etiam tacite omitti.in.ff.illud quoq; nume.7.in auf.de exhiben.fo.24.
8 Libellus an requiratur in remedio.l.fi.C.de edic.diui adria.tol.i dicta l.fi.ff.finautem.nu.14.fo.36.
Loraz arbitratore an offeratur libellus.remissiue in ff.illud quoq;.nu.5.in auten.de exhiben.fo.24.
Judicium super inepto libello ꝙ procedat si non opponatur.in.ff.illud quoq;.nu.6 in auten de exhiben.fo.24.
Si plura narrant in libello ꝛ sufficiat vnū nō oīa sunt probanda:sed id quod solum sufficit.in.ff.siue igitur.nu.1 in auf.vt cū de appel.fo.48.
2 Si in libello dico rez ad me pertinere iure dominij vel quasi ꝛ pbo me scripsisse an obtineam.in.l.nino?.ff.si seruus.nu.3.ff.de enic. fo.147.
Tutores plures vel fideiussores quando vno libello cōueniri possunt. in auf.de duo.re.nu.2.fo.44.
1 Jn libello petitione hereditatis non requiritur ꝙ exprimatur an sit bona ex testamēto vel ab intestato:an per se vel per mediā personaz alterius:cogitur tamen ex causa.in.l.veluti.nu.2.ff.de petti.here.fo.165.
1 Jn libello nō est necesse exprimere an vtili an directa agatur:nisi quādo sit aliqua differentia.in.l.actio nego.nu.2.ff.de neg.gest. fo.122.
4 Petens in libello centum ꝓout cōstat in instrumento talis notarij an de tali instrumento debeat facere copiā ante lit.contestationē.in l.posq̄ heres.ff.si dies.nu.1.ff.vt lega.seu fideicō.fo.159.
Libelli narratio in hypothecaria.in.l.rē aliēnā.nu.10.ff.de pig.fo. 90.
Libellum admittit consuetudo in rei vendicatione ꝙ quis dicat rez ad se spectare ratione dominij.ibidem.nu.11.
4 Libelli conclusio denotat qualiter precedētia intelligant.in.l.aurelius. ff.ticho.nu.3.ff.de libe.lega.fo.99.
6 Libello male cōcepto reus absolvitur ab instantia iudicij:etiam si pars non opponat.in l.libellorū.ff.si qs fi libelli nu.1.ff.de accusa.fo.157.
7 Libelli forma qñ quis intētat actionē personalē prohibitā. per.l.heredem.C.de here.vel act.vel vtilez propter hypothecariā.ibi.nu.2.f.141.
8 Libellum an quis possit emendare ꝛ mutare ante litem cōtestatam. in auf.qui semel.nu.4.ꝛ.5.C.qūo ꝛ quando inde.fo.65.
4 Libelli conclusio in actione ex empto de euictione.in.l.qui cōcubinā.ff. si heres nu.3.ff.de leg.iij.fo.55.
7 Libelli verba impropriantur vt salnec.in.l.si olei.nu.2.C.loca. fo.177.
1 Libelli forma quādo agitur ad seruitutem predij.in.l.qui aliena.ff.vno defendente.nu.1.ff.de neg.gest.fo.121.
6 Libelli forma quādo aliquis agit tanq̄ cōiuncta persona.in.l.vero.nume.2.ff.de solu.fo.87.
6 Libelli verba quādo proprie sumi nō possunt impropriantur.in.l.scire debemus.nu.6.ff.de verb. ob.fo.14.
1 Libello propositō si dico sententiā nullam quā peto ꝙ prodneas si non vis illam pro ducere inde? pronūtiat quod si quo tempore appareat est nulla.in.l.j ff.edenda.nu.2.ff.de eden.fo.74.
2 Jn libello peti potest ꝙ res principaliter tradatur. in.l.ex empto.ff.ꝛ ex empto.nu.2.ff.de act.emp fo.122.
1 Jn libello restitutionis in integrum quid exprimendū sit.in.l.si ex causa.ff.sciendum.nu.2.ff.de mino.fo.134.
2 Libelli forma quando cōdicitur res data vt possit pro expēsis retineri, in.l.qui exceptionem ff.si pars.nu.7.ff.de condi.inde.fo.69.
2 Libelli verba debent intelligi fm naturam proferentis.in.l.certi condictio.ff.si numos.nu.7.ff.si cer.peta.fo.11.
Si in libello peto centū quia numeraui que reddere promisisti procedit libellus.ibi.nu.8.
2 Si in libello narratur ꝛ cōcluditur in aliquo contractu innominato et in fine dicatur:ꝛ ad hoc propono actionem ex empto:ꝙ libellus non vitietur.in.l.insulam.nu.2.ff.de prescrip.ver.fo.136.
6 Libelli propositio in quo cōtinetur delictum alicnius est infamare.in.l. item apud.ff.si quis libello.nu.1.ff.de iniur.fo.141.
2 Libelli cōclusio in hypothecaria.i.l.si cū vēditor.nu.1.ff.de euic.f.148.
8 Libello precū stat ℈ producentē.in l.ij.nu.1.C.de insti.ꝛ substi.fo.20.
8 Libelli forma contra inuasorem possessionis rei sue apud aliū constitute.in.l.si quis in tantam.nu.30.C.vnde vi.fo. 96.
6 Qñ plures tenentur ex vno cōtractu vel quasi:possunt oēs vno libello cōueniri:ꝛ etiā separatim.in l.si qui separatim.nu.1.ff.de appel.fo.217.
6 Libelli forma quādo procurator ad agendum constitutus non ad solutionem recipiendum agit in.l.hoc iure nu.5.ff.de solu.fo.96.
8 Libelli cōclusio in actione hypothecaria qualiter formetur. in.l.si.nu.1.C.si vnus ex plu.here.credi.vel debi.fo.108.
5 Jn libello an quis debeat peti vt cōdemnet reus inquantū facere pōt. qō non.in.l.sunt qui.nu.3.ff.de re iudi.fo.121.
8 Libelli forma cōtra eū qui autoritate superioris temere impetrata possessionem intranit.in.l.meminerint.nu.9.C. vnde vi.fo.96.
Libelli forma que fit quando tutor vel curator deliquit. prout.in.l.meminerit.C.vnde vi.ibi.nu.9.
7 Libelli datio an sit de processu.in rub.nu.1.C.de in ius vo.fo.48.
4 Libelli porrecti interpretatio per defunctum nō transit ad heredem.in l.si quis a filio.ff.si quis plures.nu.1.ff.de leg.j.fo.11.
6 Libelli forma cōtra obligatum quando vnū est in obligatione aliud in solutione.in.l.si quis.nu.5.ff.de solu.fo 93.
4 Libelli forma in petendo interesse quādo factum desijt posse fieri.in.l. si mihi.nu.2.ff.de vsufru.leg.fo.71.
2 Libellus dicens dixisse tolle istam pecuniam quā titius recepit ꝛ denegat restituere.ideo petit ipsum condemnari ꝙ libellus non ꝓcedit.in.l. cum quid.nu.13.ff.si cer.peta.fo.7.
Libellus non sufficit presumptiue concludere.ibi.nu.14.
5 Libellantis declarationi statur qñ libellus est ambiguus:nō tñ eius heredis.in.l.naturaliter.ff.nihil commune.nu.13.ff.de acqui.pos.fo.86.
2 Libellādi forma in actione estimatoria.in.l.j.ff.estimatio. nume.1.ff.de estima.act.fo.134.
5 Libellandi forma in edicto de vi ꝛ vi arma.in.l.j.ff.siue autē.nu.2.ff.de vi ꝛ vi arma.fo.149.
5 **Liber** rationum priuati quam probationem faciat in.l.nudara tio.nu.7.ff de dona.fo 68.
Liber mercatoris vel campsoris approbati facit semiplenaz probationem ibi.nu.8.
Liber priuati fi dubitetur an sit scriptus eius manu facta cōparatione facit fidem ac si esset confessatum.ibi.nu.9.
5 Liber rationum in dependentibus a mera nostra voluntate plene probat.in.l nesennius.nu.4.ff.de neg.gest.fo.121.
5 Libzū si emi ꝛ dedi arrhas tu nō vis dare libzū sed arrhas publicatas possum agere ad totale interesse.in.l.j.ff.vñ queritur.nu.8.ff. de publi. ꝛ vecti.fo.50.
7 Libri mercantie probant cuius nomine mercatura exercetur.in.l.si patrunus.nu.6.C.commu.vtriusq; iudi.fo.132.
1 Libzis numulariorum hodie non exhibetur tanta fides sicut olim.in.l. quedam.nu.2.ff.de eden.fo.79.
6 Liber ꝛ scriptura recipientis solutionem probat in quā causam ipse recepit.in.l.creditor.ff.valerianus.nu.1.ff. de solu.fo.100.
2 Liber rationum quādo plenam fidem ꝛ quādo semiplenam faciat.in.l. admonendi.nu.26.ff.de iureitur.fo.34.
Liber rationum alicuius defuncti bone cōditionis ꝛ fame inducit presumptionem pro herede.ibi.nu.27.
Liber rationum exercentis publice artem quādo non cōtinet aliquid pro eo nec contra eum ꝙ semiplene probet.ibi.nu.28.
7 Libri empti per patrem ꝛ traditi filio quando videant donati.in.l.filie cuius.nu.1.C.fami.herci.fo.130.
8 Libri empti pro filio per patrem non veniunt in collationem.in.l.filie. nu.4.C.de colla.fo.13.
Libri pandectarum diuisi sunt gratia cōmodioris lecture.ibi.nu.9.
3 Libro tutoris vel alterius administratoris circa expēsas quādo creditur.in.l.j.ff.officio.nu.1.ff.de tute.ꝛ ra.distra.fo. 88.
Libri massarij cōmunis non probant:nisi habeant subscriptionem notarij.in.l.fisco.nu.2.C.de conne.fis.debi.lib.x.fo.5.
1 Libri mercatorum ꝛ aliorum cōficientium rationes probant cōtra eos pro tertio:ꝛ cōtra tertiū faciunt semiplenam probationem:pro se probant quando cōtinent capitula se inuicem cōtingentia. in.l.quedam.ff. numularios.nu.2.ff.de eden.fo.79.
Libri gabellarij ꝛ receptoris collectarum ac aliorū publica autoritate receptorum probant.ibi.nu.3.
7 Liber rationum non probat pro scribente sed contra scribentem.in.l. exemplo.nu.2,C.de proba.fo.143.

Liber homo

2 Liber homo non potest se dare in questionē vel torturaz alicui.in.l.cū seruus.nu.6.ff.de condi.cau.da.fo.45.
3 Liberorum appellatione proprie veniunt nepotes:ceteri dicunt posteriores.in.l.gallus.ff.videndum.nu.1.ff.de libe.ꝛ posthu.fo.111.
Liberorum appellatione omnes descendentes cōprehenduntur.in.l. liberorum. nu.1.ff.de verb. signi.fo.258.
3 Liberorum nomine an contineantur nepotes.in.l.ij.ff.non solum. nu. 1.ff.de exeu.tuto.ꝛ cura.fo.78.
6 Liberorū appellatio ꝓlata in testamēto illiterati an cōprehēdat nepotes.in.l.liberorum.nu.1.ff.de verb. signi.fo.258.
6 Liber homo productus in testamento an possit torqueri.in.l.ex libero. nu.1.ff.de questio.fo.198.
5 Liber homo malafide possideri potest quādo possidens putat eum seruum.in.l j ℈ item acquirimus.nu.2.ff.de acqui.pos.fo.80.
7 Liber homo quādo possit imperpetuū operas suas locare.remissiue.i La.utiquitas.nu.2.C.de vsufruct.fo.128.
5 Liber homo nō potest a sciente possideri.in.l.cum heredes.ff.itē quero nu.1.ff.de acqui.pos.fo.91.
6 Liber homo possessus ab aliquo vt seruus si acquirat cui acquirat. remissiue.in.l.si seruus.nu.ff.de stipu.ser.fo.69.
7 Liber homo alteri obnoxius fugiens potest propria autoritate capi vt ad iudicem ducatur.in.l.j.nu.1.C.vbi quis de curia.vel cohar. fo.119.
4 Liberi primi gradus non tenentur restituere fideicommissum ex fructibus.in.l postulante.ff.sed in hmōi.nu.2.ff.ad trebel.fo.151.
3 Liberi positi in conditione per testatorem qr non censent vocati.in.l.si cum dotem.nu.10.ff.solu.ma.fo.15.
3 Liberi vel fratres furiosi vel demētis substituunt in substitutione exemplaria necessario si supsunt.in.l.ex facto.nu.29.ff.de vulg.ꝛ pup.fo.153.
4 Liberis primi gradus cōputantur fructus in quartam.in.l.in fideicōmissaria.nu.2.ff.ad trebel.fo.148.
8 Liber si est institutus tanq̄ seruus sibi acquiritur hereditas.i.l.cū proponas.nu.9.C.de here.instī.fo.19.
4 Liberorum existentia quando faciat deficere cōditionez fideicommissi. in.l.filius.ff.cum quis.nu.1.ff.de lega.j.fo.27.
4 **Liberatio** relicta ei qui tenetur ad pecuniā vel ad rē in qua nō habetur ratio doli ꝛ culpe quid importet. in l.aurelio.ff.caius.nu.2.ff.de libera.lega.fo.98.
Liberatio relicta ei qui tenetur ex ꝛtractu in quo venit dolus ꝛ culpa leuis ꝛ leuissima vel leuis tantum complectitur omnia etiam ratione doli vel culpe vel reliquorum licet ad rei restitutionē teneatur.ibi.nu.3.
Idem est in liberatione inter vinos facta simpliciter.ibidem.
Liberatio facta inter vinos ei qui tenetur ex contractu depositi cōprehendit dolum.ibi.nu.4.
Liberatio facta in vltima voluntate ei qui tenetur ex cōtractu depositi comprehendit dolum ibi.nu.5.
Liberatio facta in vltima voluntate vel inter vinos qui tenetur actiōe vniuersali vel generali quid contineat:an videtur dolus remissus quādo fit inter vinos.ibi.nu.6.
Liberatio quid quando est facta in vltima voluntate.ibi.nu.7.
Liberatio relicta alicui pro administratione futura non intelligitur vt videatur dolus remissus.ibi.nu.8.
Liberatio facta ei qui tenetur pluribus actionibus particularib⁹ quando ꝓrigatur ad omnia.ibi.nu.9.
Liberatio facta ab vna cā particulari in qua sunt alique cause accessorie complectitur oia.in.d.l aurelio.ff.caius.nu.13.ff.de libera.lega.fo.99.
Liberatio generalis facta qñ est vna causa tantū ꝛ asseritur partē fuisse solutā ꝛ factā refutationem de toto comprehendit omnia. ibi.nu.14.
6 Liberatio superueniens vni ex correis nō nocet mādatori qñ bz reum obligatum actione mādati.in.l.vānius.nu.5.ff.de fideiuss.fo.82.
1 Liberatio facta dolo aduersarij vitiat ipso iure sicut vitiatur ꝛtractus bonefidei.in.l.si cum te.nu.1.ff.de pac.fo.92.
Liberatio facta per acceptilationē tollit actionē ipso iure.ibidē.nu.2.
6 Liberatio fideiussoris facta a tempore quia fideiussit ad tēpus nō ꝓrigitur ad reum.in.l.tutor.nu.5.ff.de fideiuss.fo.81.
6 Liberatio an ꝛtingat quādo res soluta potest a creditore aduocari ꝛ in obligatione est rē dari.in.l.cū quis.ff.qui hoiem.nu.2.ff.de solu.fo.91.
6 Jn casib⁹ in qbus nō fingitur retro liberatus quādo erit locus paulie ne vel communi diuidundo.in.l.sub cōditione.nu.7.ff.de solu.fo.88.
4 Liberatio fi vitiatur in persona eius cui relinquitur non valet in persona alicuius:secus si vitiaret in persona eius qui accessorie liberatur. in l.si is.nu.4.ff.de libe.lega.fo.100.
Liberatio fi vitiatur ex postfacto per in integrum restitutionē vitiatur etiam quo ad correum qui liberatus est per quādam consequentiaz nisi dolus creditoris interceserit. ibi.nu.5.
4 Liberatio si est relicta duob⁹ reis debēdi quoꝝ vnus est solnēdo alter nō vter q̄ capit liberationē.in.l.querebatur.nu.3.ff.ad.l.falci.fo.138.
3 Liberatio facta per pupillum tutori cum iuramēto an valeat.in.l.quid ergo.ff.contrarium.nu.1.ff.de contra.iudi.tute.fo.90.
Liberatio qñ cōtingat sola obligatiōe.i.l.j.nu.2.C.de suscep. li.x.f.24.
6 Liberatus tempore an sit liberatus a ciuili ꝛ naturali.in.l.si quis.nu.1. ff.de fideiuss.fo.75.
4 Liberato vno in cōtractibus ceteri remanēt obligati qñ oēs insolidū tenebant:secus si in viriles.in.l.ab oibus.nu.2.ff.de leg.j. fo.25.
8 Liberatio facta ab vno correorum credēdi noceat alteri.in auf.hoc ita. nu.39.C.de duo.reis stipu.fo.113.
7 Liberare est dare.in.l.actione.nu.6.C.de transac.fo.60.
4 Liberato vno ex illis ad qs puenit cōe negotiū an talis liberatio pfit alteri cū nō sint socij.in.l.liberationē.ff.nūc.nu.6.ff.de libe.lega.fo.97.
4 Liberatio legata debitori heredis restringitur ad debitū tēpore apertarum tabularum.in.l.cum heres.nu.1.ff.de libe.lega.fo.99.
2 Liberat⁹ ex dispositione puta.l.si qs in tātā.C.vñ vi.ꝛ similiū an teneatur in foro conscientie.in l si pene causa.nu.2.ff.de condi.inde.fo.51.
2 Liberato vno ex cōtractib⁹ ex dispositione legali alter effectualiter nō tenetur ꝛ quomodo procedat.in.l.bonafides.nu.1.ff.de act emp.fo.126.
6 Liberatio quibus casibus contingat ipso iure.remissiue in.l.in oibus. nu.1.ff.de solu.fo.92.
7 Liberatio quādo secum trahit executionem.in.l.de tutela.nume.3.C.de in integ.resti fo.93.
4 Liberatio quando est l⁹gata extraneo non refert an testator ipsum libe ret vel inbeat heredem liberare:licet nō sit liberatus ipso iure.in.l.si pe culium.ff.si vero.nu.3.ff.de pecu.lega.fo.84.
Liberatio facta serui per dominū operatur vt seruus sit liberatus ipso iure.ibidem.
4 Liberatio quatuor modis relinqui potest.in.l.liberationem.nu.1.ff.de libe.lega.fo.97.
4 Liberatio si relinquit ei q duob⁹ iuribus teneꝛ ab vtroq; in dubio est liberandus.in.l.si quis.ff.idem inl nu.1.ff.de libe.lega.fo.97.
Liberatio legata principali prosit fideiussori ex legis dispositiōe:secus si ex hominis dispositione.ibi.nu.3.
4 Liberatio si fit inter contrahētes vt habeat locum exceptio pacti requiritur consensus duorum ꝛ partis presentia.in.l.nō solum.ff.si liberationis.nu.1.ff.de libe.lega.fo.98.
Liberatio quādo fit in vltima voluntate non requiritur presentia partis.ibi.nume.2.
6 Liberato principali acceptilatione non liberatur ille qui promittit animo nouandi.in.l.cum qui.ff.si hoiem.nu.3.ff.de ver.ob.fo.24.
4 Liberatio cui relinquitur ad tēpus potest peterevt interim heredi filentium imponatur.in.l.aurelius.ff.centum nu.1.ff.de libe.lega. fo 100.
4 Liberatio relicta conductori per testatorem quid cōtineat.in.l.si ei. nu. 1.ff.de libera lega.fo 98.
1 Liberatio a dolo de futuro etiam de preterito qñ fieri possit in cōtractibus ꝛ in vltima volūtate.i.l.si vnus.ff.illud nulla.nu.1.ff.de pac.fo.88.
4 Liberatio contingit ipso iure quando soluitur aliud pro alio creditore volente.in.l.si heres.nu.3.ff.de lega.j.fo.2ª.
4 Liberalis in necessitatibus nemo existit:qualiter intelligatur.in.l.rem legatam.nu.1.ꝛ.4.ff.de adi.lega.fo.102.
4 Libera verbum descendit a verbo libet.in.l.alio herede. nume.9.ff.de ali.lega.fo.90.
5 Libera est quelibet res nisi seruitus sit imposita.in.l.si prius.nume.14. ff.de ope.no.nun.fo.21.
6 Liberans me inuitum non habet contra me actionē negotiorum gesto rum.in.l.si ftichum.ff.si a b alio.nu.1.ff.de noua.fo.84.
Libera presumitur quelibet res.in.ff.coges autem.nu.2.in auf.de mā da.princi.fo.17.
Libertum habens quādo videatur locupletior.in.l.titius. nu.2.ff.de act.emp.fo.126.
Liberti ecclesie ob ingratitudinem an renocentur in seruitutē.remissione in auf.vt liber.decete.nu.10.fo.33.
Libert⁹ an possit esse tabellio.in.l.generali.nu.9.C.de tabu.li.x.fo.24.
8 Liberti frater an excludat patronum ab intestato.in.l.si nume.2.C.si in frau.patro.fo.7.
2 Libertum habere non est ius estimabile. in.l naturalis.ff.si ergo.nu.1. ff.de prescrip.ver.fo.136.
2 Libertus quas operas prestet patrono sine sumptu: et quas non.in.l. si non sortem.ff.libertus.nu.31.ff.de condi.inde. fo.54.
2 Liberti in electione est quem habeat patronum. in.l.titius. nu.6.ff.de act.emp.fo.126.
5 Libertas data seruo alieno ꝙ non confirmatur ex iure superuenienti ꝛ manumittenti:ꝛ quare.in.l.cum vno.nu 8.ff.de vsuca.fo.107.
4 Libertus directo seruo alieno non datur.in.l.j.nu.7.ff.de leg.j.fo.2.
6 Libertas data seruo confirmatur ex dominio postea superuenīēti.i.l. ex castrensi.ff.pater peculij.nu.3.ff.de castren.pecu.fo.238.
3 Libertas qñ cōseruatur heredē decedēte hereditate nō adita in testamēto paganoꝝ.in.l.neq; enim.ff.cum miles.nu.2.ff.de testa.mili.fo.161.
1 Libertatem prescribere est occidere seruitutem.in.l.si edes mee.ff.libertas.nu.1.ff.de serui.vrba.predi.fo.186.
4 Libertas data directo seruo alieno non valet.in.l.si seruus.ff si seruus. nu.1.ff.de lega.j.fo.26.
3 Libertatem fideicommissariam prestans succedit liberto.in.l.neq; ꝙ. nu.1.ff.de exeu.tuto.ꝛ cura.fo.83.
Libra regulariter intelligitur duodecim vnciarum.in.l.ij.nume.1.C.de metalla.lib.xi.fo.27.
Licentiatus quando habeatur pro doctore.in.l j.nu.26. C.de dignita.lib xij.fo.41.

m ij

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Licētia data alicui p extrahendo frumentū vel pānos extra comitatū qō nō extēdāt vltra septēdecim in.l.vnica.nu.1.C.de tracta. lib.xij.f.50.

7 Licentia verbum importat liberam voluntatē.in repe.l.j.nu.48.C.de sacrosan.eccle.fo.12.

4 Licentia verbum descendit a verbo licet.in.l.alio herede.numero.8.ff. de ali.lega.fo.90.

5 Licentia data a iudice rite alicui vt ingrediatur propria autoritate rem creditoris q̄ vtat.in.l.iuste possidet.nu.2.ff.de acqui.pos.fo.85.

5 Licentia reuertēdi eguli vel bannito cōcedit solus princeps vel ciuitas non recognoscens superiorē: vel ciuitates que habent licentiā cōdendi statuta.in.l.relegati.nu.4.ff.de penis.fo. 202.
Item quilibet indegetē causa iusta.ibidem.
Quid sit dicere cōmeatum remeatūq; seu eundi ⁊ redeundi.ibi.nu.5.

7 Licentia data veniendi ⁊ standi an videatur data licentia redeundi. remissiue in aut.habita.nu.3.C.ne si pro pa.fo.140.

8 Licentia ingrediendi propria autoritate an possit cōcipi in vltima voluntate.in repe.l.creditores.nu.9.C.de pig.fo.101.
Licentia ⁊ cōuentio de qua in repe.l.creditores.C.de pig. valet tam in alijs contractibus q̄ in pignore.ibi.nu.10.

8 Licentia si fuit tantum data in instrumento de ingrediendo tūc necessarius erit libellus ad acquisitionē possessionis.in repe.l.creditores.nu. 27.C.de pig fo.102.

6 Licere seu licitus esse verba duobus modis intelligi possunt.in.l.stipulatio ista.§.hi qui sunt.nu.3.ff.de ver.ob.fo.17.

2 **Licitatio** alicuius rei ⁊ quidem p̄mittit aliquid licitando et contrarium facat ob illud quod videtur repetitum in contractu.in.l.scien-dum nu.1.ff.de edil.edic.fo.146.

5 Licitant duo vectigal: per licitationem secundi non idonei non liberatur primus.in l.licitatio.nu.1.ff.de publi.⁊ vecti.fo.52.

5 Si aliquis vadit ad licitationē ⁊ promittit ⁊ notarius scribit an interementem ⁊ vendentē sit orta obligatio.q̄ sic.in.l.licitatio.nume.4.ff.de publi.⁊ vecti.fo.62.

6 **Lige** q̄ fiunt inter ciuitates ⁊ inter principes ⁊ barones superiorem cognoscētes sunt.p̄hibite.in.l.sodales.nume. 10.ff.de colle.illici.fo.147.

3 **Limitatio** ad.l.si pecuniam.ff.si cer.peta.sc̄ǯ q̄ pēdente cōditione stipulationis nouātis ⁊ perimētis prima cōsentiente illo cui queri debet in euentu cōditionis agi potest. in l post dotem.nu.1.ff.solu.ma.fo.27.

6 Limitatio ad titulum de repu.que fiunt in iudi.restitu.in integ. vt non habeāt locum quādo minor fuit circūscriptus dolo creditoris. in.l.quires.nu.2.ff.de solu.fo.99.

1 Limitatio ad.l.j.C.si aduersus solu.in.l.si eg causa.§.sciendum.nume.1. ff.de mino.fo 134.

3 Limitatio ad.§.si quis autem.in.l.hac consultissima.C.de testa.in.l.si filius.nu.1.ff.de libe.⁊ posthu.fo.102.
Limitatio ad.l.pactus curatoris.C.de pac.in.l.vltima.nu.3.C.de anno. tribu.lib.x.fo.11.

6 Limitatio ad dicta in.l.qui hoc anno.de ver.obli.in.l.si seruus.§.cū seruus.nu.5.ff.de stipu ser.fo.67.

8 **Liquidatio** debiti fiet parte ctata soleniter: libello dato: et lite contesta. in repeti.l.creditores.nu.15. C.de pigno.fo.101.

8 **Lis** si est agitata per procuratorem ⁊ tēpore sentētie non fuit citatus procurator sed dominus qui fuit contumax: sententia nō valet in.l.j.nu.9.C.de sen.⁊ interlo.om.iudi.fo.68.
Lis si agitata est per procuratorem actoris debet reus cōdemnari ipsi procuratori ad dandū ⁊ soluendum dño ⁊ non procuratori.ibi.nu.11.
Quid in defensore rei an ipse condemnetur.ibi.nu.12.

5 Litem dicens nō esse contestandam pretextu alicuius exceptionis que requirit probationem debet offerre se paratum probare incōtinenti.in l.si.nu. 4.ff.pro suo.fo.112.

7 Lis iter patrē ⁊ filiū q̄s esse possit.in.l.si.nu.1.⁊.3.C.de in ius voc.fo.4.

4 Lite pēdēte q̄s p̄t bona describi.i.l.facultas.nu.4.C.ō iur.fis.li.x.f.5.

3 Lis cum quo contestatur q̄s agitur cōtra pupillū tutorem habentē.in l.j.§.fufficit.nu.4.ff.de admi.tuto.⁊ cura.fo.58.
Non differt q̄ lis contestetur cum pupillo vel tutore: quia eodem modo prescripto interrumpitur.ibi.nu.5.
Lis quando est contestata per pupillū cum tutoris autoritate ipse ⁊ nō tutor est citandus.ibi.nu.8.

5 Lis qualiter estimat q̄s agit sup possessorio habēte causam ꝓprietatis: religt cogitandū.in l.si duo.§.in hoc interdicto.nu.3.ff.vti pos.fo.154.

2 Lites dirimere spectat ad bonū iudicem.in.l.quidam estimauerūt.nu. 2.ff.si cer.peta.fo.16.
Lites breuiores dicunt quando plus expenderetur in scripturis q̄ sit valor causē.in.mediterranee.nu.4.C.de anno. ⁊ tribu.li.x.fo.11.

7 Lis dicitur tantum post litem cōtestatam: causa vero ante et post. in.l. causas.nu.2.C.de transac.fo.63.

3 Lis si reperitur in actis quid fuerit contestata etiā si non reperitur quō professus tenet.in.l.quod si dubitet.nu.2.ff.de acqui.here.fo.173.

Lis q̄ finiri debet vbi est incepta licet post ceptam cōuentus efficiatur alterius fori.in.l.si.nu.1.C.de vete.lib.xij.fo.49.

Lis initiū sumit a litis cōtestatiōe.in.§.de vo.nu.3.i aut.de liti.fo.47.

Lite pendēte non licet principi supplicare nisi in quatuor casib⁹.de quibus in tex.in aut.vt in medio litis.nu.1.fo.47.

7 Lites cito dirimere pertinet ad vtilitatem cōmunem.in prima cōsti.C. § hec igitur.nu.22.de no.codi.facien.fo.3.
Lis q̄ nō dicat cōtestari p petitionē rescripti.i aut.de exhi. nu.1.f.24.

5 Litis contestationis effectus an ouret instantia perempta.in.l.nō esse. §.prescriptio.nu.1.ff.ne de statu defun fo.76.
Liti qui renuntiauit postea repellitur.ibi.nu.2.
Liti renuntiare an videat renuntians instantie remissiue.ibi.nu.3.
Litis contestatio in casu.§.illud quoq̄.in aut.de trien.⁊ semi.quod nō habeat locum in.§.illud quoq̄.nu.6.fo.18.
Litis contestatio q̄ nō dicatur facta per responsionem factam interrogationi an quis possideat.ibi.nu.7.
Litis cōtesta.fit per cōfessionem: per negationem: ⁊ per dubitationem. in.l.si debitor.nu.2.ff.de peti.here.fo.170.

1 Lis contestatur in causa restitutionis in integrum quādo agitur cōtra certus animaduersarius: ⁊ quādo principaliter agitur.in.l. papinianus §.si quis tamen.nu.1.ff.de mino.fo.135.

7 Litis cōtestatio oī simul attestatio.in.l.edita.nu.10.C.de eden.fo.45.

6 Litis cōtestatio ⁊ perceptio partis debiti a correo credēdi nō equiparātur ad hoc vt tollat actio alteri.in.l.eg duob⁹.nu.2.ff.de duo.re.fo.63.
Litis contestatio facta coram arbitro sine pena electo ⁊ cuius sententia fuit emologata per vnum ex correis credēdi operatur preoccupationē sicut si esset facta coram iudice.ibi.nu.15.

6 Lis an debeat contestari in causa appellationis ab interlocutoria. q̄ sic quando pars est presens.in.l.cius qui.nu.7.ff.de appel.reci.fo.226.

6 Litis cōtestatio inducitur quādo actor petit vnum ⁊ est dubium an de illo senserit reus nec reus admittitur ad probandum: secus in cōtractibus.in.l.inter stipulantem.§.si stichum nu.2.ff.de ver.ob.fo.32.

4 Lite cōtestata si heres offert penū an libereť a pena pecuniaria legata eo casu quo penū non daret.in.l.j.nu.4.ff.de penu lega.fo.85.

6 Litis contestatio in criminalib⁹ fit pte absente: quia iudex interrogat ⁊ supplet vices partis.in.l.is qui reus.nu.4.ff.de publi.iudi fo.151.

8 Lite contestata si perempta est prima instantia ⁊ initietur in nouo iudicio possessor habetur tanq̄ in malafide in nouo iudicio.in.l.ij. nume.3. C.de fruc.⁊ lit.expen.fo.77.
Per litis cōtestationē an q̄s efficiatur malefidei quo ad oīa. ibi.nu.5.

7 Litis contestatio quando detur cōtra heredes.remissiue in.l.vna.nu.2. C.ne ex delic. defun fo.141.
Litis cōtestatio nō est necessaria q̄s pena imponit ipso iure.ibi.nu.8.

7 Litis cōtestatio p q̄ verba inducat.in.l.j.nu 3.⁊.5.C.de lit.cōte. fo.114.
Lis non contestatur per exceptiones declinatorias.ibi.nu.6.
Litis cōtestatio nō potest fieri parte absente.ibi.nu.9.
Litis contestatio nō potest fieri per nouationem ⁊ responsionem factam ex interuallo. ibi.nu.10.
Litis contestatio vnde dicatur.ibi.nu.11.
Litis cōtestatio nō inducit ex responsione facta positionibus.ibi.nu.13.
In litis contestatione quasi contrahitur. ibi.nu.18.
Quando respondetur in litis contestatione debet respōderi de credulitate.ibi.nu.20.
Litis cōtestatio facta non data dilatione reo nec ab eo iudicijs petitis q̄ valeat.in.§.illud quoq̄.nu.10.in auť.de exhi.fo.24.
Litis contestatio an fiat super exceptionibus remissiue.ibi.nu.11.

6 Litis contestatione facta contra delegatum super instantia facta cōtra debitorem fiet cōtra eum condēnatio.⁊ ibi ponitur practica.in.l.delegare.nu.5.ff.de noua.fo.84.

1 Lite cōtestata super actione directa ⁊ iudicio pendente reus dolo desijt possidere an sequatur cōdemnatio.in rub.nu.3.ff.de rei vendi.fo.171.
Lis cōtestatio ⁊ libellus in causa appellationis q̄ requiritur quādo vtraq̄ pars est presens.in aut.de his qui ingre.nu.10.fo.26.

6 Lis presumit contestata ⁊ processus valet si in actis apparet q̄ tali die lis est cōtestata in l.sciendum.nu.18.ff.de ver.ob.fo.16.
Lite nō ǯtestata vel ǯtestata q̄s pueniat ad negotij liquidationē actore vel reo absentibus.in.§.omne vero.nu.9.⁊.11.in auť.de litig.fo.47.
Lis et causa quomodo differāt.remissiue in.§.si quis vero.nume.10.in auť.de testi.fo.41.

6 Litis cōtestatione quis obligatur instantie nō autem ad id quod venit in sententia.in rub.nu.4.ff.iudi.fol.fo.107.

4 Litis contestatio quando fiat per cōfessionem.in.l.si domus.§.in pecunia nu.2.ff.de leg.j.fo.20.

5 Litis cōtestatio quod requiratur in possessorijs.in.l.j.§.annū.nu.2.ff. de iti.actuq̄ priua.fo.156.

1 Lis q̄re debeat cōtestari i delictis.in.l.senatus.nu.1.ff.de offi.p̄si.fo.41.

1 Litis cōtestatio quando requiratur in officio iudicis.in.l.nec quicq̄.§. vbi decretum.nu.4.ff.de offi.procon.⁊ lega.fo.37.

6 Litis contestatio sequuta sententia inducit malam fidē.in.l.fiscus.nu.1. ff.de iure fisci.fo.233.
Litis cōtestatio facta in vna instantia quādo inducat presumptionem malefidei in alia.ibi.nu.2.

8 Lite nō cōtestata proceditur in causa appellationis si pars est absens in.l.si.§.illud.nu.3.C.de tempo.appel.fo.86.

Litis cōtestatio

1 Litis contestatio requiritur in causis summarijs.in.l.nec quicq̄.§.de plano.nu.2.ff.de offi.procōsu.⁊ lega.fo.39.

6 Litis contestatio tollit facultatem soluendi quando vnum est in obligatione aliud in solutione.in.l.si quis.nu.2.ff.de solu.fo.93.

8 Lite nō contestata pōt ferri sententia diffinitiua nisi in casu.l.si.§.illud. de tempo.appel.in.l.consentaneum.nu.5.C.quō ⁊ q̄s iudex.fo.64.

8 Lite non contestata an pōtest peruenire ad diffinitinam cōtra actorem absentem.in aut.qui semel.nu.10.C.quō ⁊ q̄s iudex.fo.65.
Lis cepta ⁊ lis contestata est idem.ibi.nu.11.

7 Litis contestationi non potest renuntiari per partes.in aut. offeratur. nu.14.C.de lit.contest fo.115.

5 Litis cōtestatio q̄ necessario requiratur in iudicio de dāno ifecto.in.l. dies cautioni.§.hoc autem iudicium.nu.11.ff.de dam.infec.fo.18.
Litis contestatio q̄ requiratur in actione ad exhibendū.ibi.

8 Lis debet contestari in causa appellationis quādo vtraq̄ pars est presens.in.l.vna.nu.3.C.ne lice.in vna eadēq̄ cau.ter. pronū.fo.90.

7 Litis contestatio facta coram arbitro interrumpit prescriptionem.in.l.cū antea.nu.7.C.de arbi.fo.105.
Litis cōtestatio q̄liter fiat.in.§.illud quoq̄.nu.20.i auť.de exhi.fo.25.
Litis cōtestatio an fiat q̄s reus rūdet verbis affirmatiuis.ibi.nu.21.
Litis contestatio q̄ inducatur per reum excipiendo.ibi.nu.22.

5 Litis contestatio quod acquiratur in iudicijs possessorijs quando agit contra certam personam: secus si contra incertam.in.l.naturaliter.§.nihil commune.nu.34.ff.de acqui.pos.fo.88.
Litis cōtestatio non requiritur in bonorū possessione carbo.ibi.nu.35.
Per litis contestationem quod quasi cōtrahatur.in §.illud quoq̄.nume.1.in aut.de exhiben.fo.24.
Litis contestatio q̄ impediatur per statutum disponens q̄ quis nō audiatur.in.l.j.nu.1.C.de bo.va.lib.x.fo.8.
Item quando statutum dicit bannito non reddatur seu fiat ius. ibidē.

6 Litis contestatio cursum vsurarum nō impedit.in.l.cui⁹ stipulati.nu.1. ff.de verb.ob.fo.36.
Litis contestatio q̄ nō sit necessaria in restitutione in integrū.⁊ quādo. nu.5.remissiue in.§ ad hec.nu.1.in aut.vt sponsa.fo.51.

6 Litis cōtestatio si est facta per cōfessionē dubiā eius declaratio spectat ad reum.in.l.inter stipulantē.§.si stichū.nu 8.ff.de ver.ob.fo.32.
Litis contestatio tacite nec expresse remittitur.in.l.si.nume.4.C. de priuile.scho.lib.xij.fo.47.

5 Litis estimatio in homine libero exhibendo quando interdictū de libero homine exhibendo intentať ⁊ quis pretendit aliquod proprietū interesse est arbitrio boni viri vel quantum in litem iuratur.in.l.quod ⁊ leg. §.hoc interdictum.nu.4.ff.de libe.ho exhi.fo.162.

5 Litis estimationē recipiens an ⁊ quādo teneatur de euictione.in.l.litis estimatio.nu.2.ff.pro emp.fo.110.
Litis estimationem recipiens teneť cauere de euictione in illis casibus in quibus de euictione tenetur.ibi.nu.3.

5 Litis estimationem si soluit possidens an actio tunc cedatur. in.l.in depositi.nu.3.ff.de re iudi.fo.117.

2 **Litera** videtur acceptata cum retinetur.in.l.cū tabernam.§.idē quesitum.nu.4.ff.de pig.fo.140.

6 Literas non restituens ei cui mādatum restituere susceperat incidit in crimen falsi.in.l.titio.nu.3.ff.ad municipa.fo.242.

7 Litere seu epistole alicuius quando probant.in aut.⁊ si contractus.nu. 10.C.de fide instru.fo.258.

1 Litere quando probent mandatum procuratoris.in.l.si procuratorem. nu.2.ff.de procura.fo.110.
Litere mandati possunt duobus modis probari.ibi.nu.4.

6 Litere apostolice super beneficio q̄ nō porrigantur ad noua beneficia ⁊ an ad ecclesiam de nouo reedificatam.in.l.inter stipu.§.sacram.nu.11. ff.de ver.ob.fo.33.

7 Litere cōmendatitie quando obligent.remissiue in.l.dominos.nu.2.C. quod eum eo qui in alie.fo.160.
Non creditur dicenti se aliquid facere mandato superioris nisi ostēdat literas.in.l.vnica.nu.1.C.de superin.lib.x.fo.11.

6 Litere si sunt concesse duobus super prebenda quam infra mensem duxerit acceptandā: mēsis quando incipiat currere.in.l.si maritus. nu.2. ff.ad.l.iul.de adulte.fo.169.

6 Literis credētie q̄s credendum sit.in.l.lucius.nu.1.ff.de fideiuſ fo.73.
Literis pape vel principis quādo liceat reclamare.in auť.de mā. prin. §.deinde.nu.1.fo.17.
Litere que dantur alicui q̄ probant eius commissionez dantis literas in.l.j.nu.3.C.de nauicula. lib.xj.fo.25.

1 Litera est sufficiens vestimentū absq̄ cursu biennij. in.l.iurisgentium. §.quinimo.nu.13.ff.de pac.fo.82.

2 Litere credētie an preiudicēt dño.in.l.quicū q̄s.nu.3.ff.de ītito. fo.94.
Literis publice perhibentur quādo prestetur fides.in.§.⁊ illud. nume.2.in auť.quo oportet.episco.fo.11.
Literis alicuius priuati quando credatur.ibi.nu.3.
Litere sigillate quando videantur approbate. ibi.nu.4.

1 Litere credentiales quid operentur.remissiue.in.l.si pupilli.§.itē si.nu. 4.ff.de neg.gest.fo.114.
Literis imperialib⁹ vel papalibus licite nō paretur si cōtinent causas irrationabilem.in auten.vt determi.sit nu.cleri.nu.5.fo.7.
Literis alicuius iudicis indebitis quādo parendum non sit.ibi.nu.6.

5 Literis officialis an credatur.remissiue in.l.si publicanus.§.de rebus. nu.2.ff.de publi.⁊ vectiga.fo.51.

5 Literas aperiens quando teneatur pena falsi.in.l.qui testamentum.nume.1.ff.de falsis.fo.182.

7 **Litigatoris** temeritas quomodo cognoscatur vt cōdemnetur litigans in expensis.in.l.properandū. §.finautem.nu.2.C.de iudi.fo.111.

7 Litigans cum tutore debet habere copiā tutele ⁊ inuētarij.in.l.si tutor. nu.1.C.in qui.cau.in integ.resti.non est necesse.fo.98.

5 Litiganti cū tutore vel curatore minoris danda est copia inuētarij sine rebus.in.l.i.nu.7.ff.de cura.bo.dā.fo.138.

1 Litigat iuste qui litigat causa conseruandi suum pudorem.in.l. que oīa. §.sed ⁊ si aduersarius.nu.3.ff.de procu.fo.104.

8 Litigātes si coram nō suo iudice credāt ipm esse suū iudicē prorogatio iurisditionis impeditur.in.l.si.nu.1.C.si a nō cōpe.iudi.iudica.est fo.75.

2 Litigans vsq̄ ad aperturam testium vel productionem instrumentoꝝ potest habere iustam causam litigandi.⁊ ideo ante non cōdemnatur in expensis.in.l.si quis inficiatus.nu.2.ff.depo.fo.102.

5 Litigare coram non suo iudice quod partes non possint sine cōsensu sui iudicis q̄s iudices sint ppetui vt episcopi ⁊ comites: secus si sunt tēporales.in.l.j.§.⁊ post operis nu.8.ff.de ope.no.nun.fo.7.
Litigantes possunt dare iudici interrogationes ⁊ interrogatoria.in.§. quod autem.nu.2.in auť.vt licc.ma.⁊ auie.fo.49.

8 Litigium si agitatum sit per procuratorem ⁊ dñs est presens tēpore sentie in quem debeant proferri verba sentētie.in.l.j.nume.6.C.de sen. ⁊ interlo.om.iudi.fo.68.
Res an efficiatur litigiosa quod agitur actione psonali sicut ipsa actio. in auten.de litigi.nu.3.fo.46.

5 Litigiosa res est quando est questio de dominio vel de actione psonali: sed si de opere facto in re vel de aliquo iure reali non.in.l.quāq̄.§.iulianus.nu.1.ff.de aqua plu.arcen.fo 46.

2 **Locatio** facta in arbitrium alterius quādo valeat.in.l.si mercēs.nu.1.ff.loca.fo.130.
Locatio ⁊ societas an cōsistat inter patrem ⁊ filium. in.l.si quis.§.item si filius.nu.3.ff.de fideiuſ.fo.79.

2 Locatio inter patrem ⁊ filium quando contrahitur.in.l.frater. nu.54. de condi.indebi.fo.60.

2 Locatio non est nisi interueniat pecunia numerata. in.l.naturalis.§.at cum.nu.3.ff.de prescrip.ver.fo.135.
Locato castro cū territorio ⁊ terreno nō censeñ locata loca siluestria et ad culturā penitus inhabilia.in.l.j.nu.1.C.de mācipi. ⁊ colo.li.xj.fo.39.

5 Locatio facta vno numo q̄s teneat.l.l.si q̄s ali.nu.1.ff.de acq.pol.fo 85.

2 Locatio facta ad colendū in tertia parte pro indiuiso tenet.in.l. ⁊ hec distinctio.§.cum fundum.nu.1.ff.loca.fo.132.

4 Locatio perpetua operarū an valeat.remissiue in.l.titio centum.§.titio centum relicta.nu.1.ff.de condi.⁊ demon. fo.127.

2 Locatio nō est sed cōtractus innominatus si concedit fundus ad certā mensuram vini vel frumenti.in.l.si merces §.vis maior.nu.10.fo.131.

2 Locatio cōsistit etiam in rebus non consuetis locari habentibus tamē similitudinē cum eis.in.l.ij.§.mutui.nu.14.ff.si cer.peta.fo.4.

3 Locationis tēpus si excedit annū a die matrimonij de illo q̄ excedit vir nihil habere debet.in.l.uxorio.nu.8.ff.solu.ma.fo.9.
Locatio fundi dotalis si esset facta pro certa quātitate fructuū qui percipiuntur ex ipso fundo q̄ nihil veniret in contributione. ibi.nu.9.

2 Locator an possideat inducta per inquilinum in domo.in.l.solutum.§. solutam.nu.4.ff.de pig.act.fo.85.

4 Locatores roncinoꝝ pōt dici mercatores.i.l.legat.nu.1.ff.⁊ le.ij.fo.61.

2 Locator possessionum nō dicitur negotiator nec mercator.ibi.nu.3.

2 Locator primus quando habeat hypothecariam cōtra scōm. cōducto rem.in.l.solutum.§.solutam.nu.8.ff.de pig.act.fo.85.

5 Locatori quando cōpetat interdictum de vi ⁊ vi arma.in.l.j.§.deiicitur nu.3.ff.de vi ⁊ vi arma.fo.148.

2 Locator domus quādo teneat ad custodiā.in.l.dōs.nu.1.ff.loca. fo.133.
Locator qui finito tēpore locationis solutionem recipit videť rem relocare.in.l.quicūq̄s.nu.6.C.de apo.publi.lib.x.fo.13.

6 Locator roncini non tenetur recipere roncinum deterioratū nisi offerat̄ estimatio.in.l.qui sibi.§.qui stichum.nu.2.ff.de solu.fo 90.

2 Locans operas vel rem ⁊ operam ⁊ nō prestat ad quid teneatur. in.l.si vno.§.item.nu.5.ff.loca.fo.129.

7 Locans operas ad faciendū edificium certa mercede cōstituta quando possit mercedem petere ante opus finitum.in.l.ij.nu.5.C.loca.fo.176.

1 Locans operas suas ad collēdos fructus in arboribus altam vel aues in turrim nō est infamis.in.l.j.§.remouet.nu.6.ff.de postu.fo.97.

4 Locare nō prohibetur prohibitus vēdere vel obligare.in.l. codicillis. §.instituto.nu.1.ff. de leg.ij.fo.49.

6 Locatio ad longum tempus dicitur alienatio.ibidem.nu.3.

6 Locare domū cōdemnatus sub magna pena si locauit sub modica pena ⁊ contrafecit non incidit in magnam penam. in.l.in numerationis. nu.4.ff.de solu.fo.92.

2 Qualiter cōueniat q̄ simpliciter domū aliena habitauit vel idebite ha-

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

buit ab alio locatione.in.l.in summa.§.t sic.nu.14.ff.de ædi.ide.fo.65.

2 **Locupletior** si ex effectus ex re mea licet possim habere regressum ⁊tra alium si ille liberaret cedē do mihi actionem contra te tamen de equitate datur mihi directa actio contra te.in.l.eum fundus.§.seruum tuum.nu.6.ff.si cer.peta.fo.19.

4 Locupletior non dicitur qui habet libertatem.in.l.plane.§.qui testamē to.nu.2.ff.de lega.j.fo.24.

1 Locupletior effectus vt quis dicatur qñ tēpus inspiciatur.in.l.si a dño. §.quo tempore.nu.1.ff.de peti.here.fo.1ᵒ0.

1 Locupletior vt quis dicatur an sufficiat qᵈ res puenerit:licet postea de fierit.in.l.si ipsa res.nu.1.ff.qñ me.cau.fo.127.

6 Locupleté esse aliquē vt deꝛ actio vel exceptio qñ tēpus inspiciat:an lis tis cōtestationis vel cōdēnationis.in.l.in pupillo.nu.1.ff.de solu.fo.93.

8 Locuples vel pauper quis dicatur.in auf.nu.3 C.vñ vir ⁊ vxor.fo.12.

1 **Locus** non dicit publicus licet per eum publice eatur.in.l.j.nu. 3.ff.de his qui dete.vel effu.fo.193.

1 Loci appositio in instrumento an necessario requiratur.in.l.si quis in repe.§.si initium.nu.26.ff.de eden.fo.77.
Locus confecti instrumēti appositus in principio protocolli an intelli gatur repetitus in sequentibus instrumentis.ibi nu.27.

1 Locus ⁊ tempus in actionibus descendentibus ex delicto quando po natur.in.l.inde neratius.nu.2.ff.ad.l.aquil.fo.192.
Locus ⁊ tēpus quādo debeat inseri sin formā.l.libellorū.ff.de accu.qñ de delicto agitur ciuiliter.in.l.pretor edixit.nu.1.ff.de iniur.fo.138.

6 Locus quando certus ad actum requirit:ꝛ certum tempus illud debet probari.in.l.j.§.item ait pretor.nu.j.ff.de incē.rui.nau.fo.136.

3 Locus vbi ℑctus effectū dirigit inspicit in ⁊tractibᵘ in vltimis volūta tibᵘ vbi fit testamētū.in.l.titius.§.rome.nu.1.ff.de excu.tu.⁊ cura.fo.86.

1 Locus ⁊ testes appositi in vno instrumento intelliguntur repetiti in se quentibus.in.l.si quis.§.si initium.nu.8.ff.de eden.fo.75.

5 Locus est gratificationi quando cōcurrunt plures idonei.in.l.qō ⁊ leg. §.hoc interdictum.nu.2.de libe.homi.eghi.fo.162.

2 Locus inspicitur vtilior actori a tempore more.in.l.ratio.§.si per vēdi torem.nu.2.ff.de act.emp.fo.121.

6 Locus quādo est appositus solutioni eius ratio semper habēda est.in l.qui ratione.nu.§.ff.de ver.ob.fo.46.

2 Locus penitētie nō est quādo in contractu innominato ex altera parte est aliquod factum ad implendū contractū:si tamen non est perfectū.in l.si pecuniam.§.item si quis.nu.2.ff.de condi.can.da.fo.42.

2 Locus quis inspicitur in petenda restitutione in integrū an locus iudi cij an locus contractus.in.l.ij.nu.2.ff.de eo qō cer.lo.fo.71.
Locus quando in libello sit apponendus in actione:ꝛ si omittatur pro cessus non vitiatur.ibi.nu.4.ꝛ.5.

7 Locꝰ iudicij inspicit q̄ ad ordinationē litis.in.l.j.nu.15.de fum.tri.fo.5.
Locus contractus inspicitur circa dubia que oriuntur tempore contra ctus ſm naturam ipsius.fallit in dote.ibi.nu.16.ꝛ.17.

6 Locus ⁊ tempus cōmissi delicti apponitur in accusatione quādo proce ditur contra mandantē non tempus mandati.in.l.non solum.§.si man dato meo.nu.10.ff.de iniur.fo.139.
Locus ⁊ tps delicti cōmissi inspicit q̄ ad augēdā vel minuēdā penā.ibi.

6 Locus loci non apponitur in accusatione qñ factū de quo quis accusat est vniformiter punibile in quacūq; parte loci:secus si nō esset vniformi ter punibile.in.l.libellorum.nu.3.ff.de accusa.fo.156.
Locus cōmissi delicti appositꝰ i accusatiōe dꝫ saltē per duo cōfinia de mōstrari:nisi esset ita certus q̄ alia demōstratione nō idiget.ibi.nu.5.
Locus vbi quis percutit inspicitur nō locus vbi quis moꝛit.ibi.nu.6.
Locus delicti quādo requiritur q̄ apponatur in accusatiōe delicti qui committitur negligendo vel omittendo.ibi.nu.10.

2 Locus solutionis si nō sit positus in stipulatione sed petitionis q̄ pro mittens si in loco nō inueniatur possit alibi cōueniri.in.l. in bonefidei. nu.4.ff.de eo qō cer.lo.fo.73.

8 Locus est recōuētioni in causis summarijs lꝫ eadē snia terminari non possint.in auf.⁊ cōsequēter.nu.13.C.de sen.⁊ interlo.om.iudi.fo.71.
Locus recōuentioni non est coram arbitris.ibi.nu.20.ꝛ an idē sit in de legato de consensu vtriusq; partis.ibi.nu.21.

6 Locus originis alicuius quod sit nobilioꝛ ⁊ delectabilioꝛ.in.l.relegato rum.§.interdicere.nu.§.ff.de interdic.fo.211.

3 Locus loci necessario non inseritur in inquisitione.in.l.j.§.hoc autem. nu.5.ff.ad fille.fo.191.

6 Locus homicidij ⁊ nō locus incepte rixe q̄ inspiciatur quādo initium ⁊ finis delicti est illicitum.secus si initium fuit licitum.in.l.quod ait lex. §.qō ait lex.nu.3.ff.ad.l.iul.de adul.fo.174.

5 Locus loci non est inferendus in libello accusatoꝛio.in.l.j.§.ibi autem. nu.1.ff.de vi ⁊ vi arma.fo.149.

4 Locus insignis quis dicatur.vbi habetur q̄ est vbi merū ⁊ mixtum im perium exercetur.in.l.in bonorum.nu.2.ff.de bono.pos.fo.164.

2 Locus cōtractus inspicitur in pertinentibus ad decisionem cōtractus in.l.si fundus.nu.1.ff.de enic.fo.146.

5 Locus loci poni debet in instrumēto:vt puta ī tali ciuitate:in domo ta lis.in.l.de pupillo.§.qui nuntiat.nu.2.ff.de ope.no.nun.fo.13.

6 Locus vbi maleficium est commissum inspicitur nō mādati delicti.in l.pretor.§.hoc autem edicto.nu.1.ff.vi bo rap.fo.135.

Locus loci cōfecti instrumenti in instrumento apponi debet.in.§.illud quoq;.nu.3.in auf.quibus mo.natu.fo.30.

2 Locus vbi cōtractus celebratur inspicitur circa ea que veniunt ex con suetudine.in.l.j.nu.1.ff.de vsur.fo.148.
Locus solutiōis inspicitur circa ea que veniunt ꝓpter morā adhibitā circa ea que veniunt in contractu.ibi.nu.2.

3 Locus q̄diu est gradui precedenti non venitur ad sequentē.in.l.quan diu.nu.1.ꝛ.3.ff.de acqui.here.fo.176.

2 Locus in libello in actiōe arbitraria quādo inseri debeat.in.l.nō vtiq;. nu.8.ff.de eo qō cer.lo.fo.71.

7 Loci limitati pars debet probari quādo probatio loci non sufficiat.in l.matrem.in.ij.lec.nu.8.C.de proba.fo.145.

3 Locus ⁊ tempus debet inseri in accusatione etiā quādo de crimine agi tur ciuiliter.in.l.viro aiq;.nu.6.ff.solu.ma.fo.27.
Idem quando exprimitur.ibidem.

2 Loco certo qui dare promisit an possit vbiq; cōueniri.in.l.j.nu.2.ff.de eo quod certo loco.fo.71.

2 Loca plura quādo in promissione ponunt copulatiue quando actio sit arbitraria.in.l.non vtiq;.§.si quis.nu.2.C.de eo qō cer.loco.fo.72.

5 Loca plura in quibus sit nouum opus si sunt vicina ita vt vox eaudia tur quando vna nuntiatio sufficiat.in.l.de pupillo.§.si pluribus.nu.1. ff.de ope.no.nun.fo.13.

Loqui irrenerenter non dicitur nec male qui potestati dicit tu. in.l.j.nu.2.C.de vetera.lib.xij.fo.49.
Et hoc verum est nisi consuetudo sit in contrarium.

Lucrum dotis an teneat alter frater alijs cōmunicare.in.l.si cum dotē.§.trāſgrediamur.nu.18.ff.sol.ma.fo.17.
Lucrum assumit naturaꝫ capitalis.in.l.vltima.nu.3.C.de frumen.vīb. lib.xi.fo.30.

4 Lucrum si aliquis ab eo remouetur qꝰ illi applicet contemplatione cu ius remouetur in.l.ij.§.videndum.nu.2.ff.ad tertul.fo.187.

3 Lucrum quando quis perdat per ignoꝛantiam.in.l.clodius.nu.2.ff.de acqui.heredi.fo.183.

7 Lucri ratio percipiendi cū alterius iniuria non habeat in actione furti in.l.si quis vxoꝛi.§.si seruus.nu.1.ff.de furtis.fo.126.
Lucrum quod facit cōiunx ex dote vel donatione ꝓpter nuptias si nō trāsit ad secūdas nuptias an sit suū.in auf.neq; vir.qō ex.nu.1.fo.45.
Jura de lucris dotalibᵘ ⁊ donationibᵘ añ nuptialibᵘ loquētia magis volūtaria q̄ rōnabilia sunt in auten.de nō elig.secū.nubē.nu.4.fo.6.

8 Lucrum factum per filium cuꝫ pecunia patris an veniat communican dum.in.l.illud siue.nu.2.C.de colla.fo.14.

2 Lucrari rem videtur voluisse quādo suam voluntatē impleuit.in.l.cuꝫ seruus.nu.4.ff.de condi.can.da.fo.45.

7 Lucrari dicitur quis quādo acquirit illud quod est sibi quasi debitū.in l.si emancipata.nu.3.C.de iur.⁊ fac.igno.fo.35.

1 **Ludendo** ad aꝛardū qñ qs in eodē loco pluries vicit ⁊ pdi dit deꝛ tūc vnus ludus nisi pdita pecunia noua ex git:qz tūc plures dicunt ludi.i.l.pōponᵗ.la.ij n.4.ff.de neg.gest.f.118.

1 Ludos periculosos faciens p plateas est infamis.in.j.§.remouet.nu. 6.ff.de postu.fo.97.

1 Ludus est crimen ⁊ venit criminis appellatione.in.j.cōstitu.ffoꝛum.§. illud vero.nu.1.fo.4.

6 Ludus dicit perfectus ⁊ habetur pro absoluto qñ lusoꝛes recedūt.in.l. inficiandum.§.ſ tibi.nu.§.ff.de furtis.fo.129.

1 Ludere secūmet non potest quis ad calculos vel ad tabulas.in.l.popu laribus.§.si plures.nu.5.ff.de procu.fo.109.

Lupus qui accusabat agnum bibentem in inferioꝛi parte flu minis iniuste accusabat.in.l.cum supra.nu.4.C.de re milita.lib.xij.fo.47.

De litera.M.

Macellatorum nomine simpliciter compre hēdunt macellatores lardi. in.l.j.nu.1.C.de erog.mili.an.lib.xij.fo.48.

1 **Magister** regius quomodo possit cognoscere de familiaribus suis ⁊ eos punire. in.l.qui iurisditioni.nu.1.ff.de iurisdi.om.iudi.fo.52.
Magister militū dꝫ habere dignitatē.in auten.vt oꝛdi.p̄fec.nu.1.f.29.

7 Magister nō petit tutoꝛem per ꝓcuratoꝛem.in.l.cū a matribus.nu. 1.C.qui pe.tuto.vel cura.fo.189.

1 Magistri grāmatice possunt facere statuta circa bonos moꝛes ⁊ pena lia alicuius coertionis:non tamen penalia pecuniaria.in repe.l.oēs po puli.nu.12.ff.de iusti.⁊ iure.fo.9.
Magistro sicut patri est obediendum.ibidem.

1 Magistratus municipales dignos maioꝛi pena carcerare pōt vt mit tat ad maioꝛ ē iudicē.in.l.magistratibᵘ.nu.3.ff.de iurisd.om.iudi.fo.52.

5 Magistratus an possit renouare ⁊ protelare cautionem dam.infec.in l.dies cautioni.nu.2.ff.de dam.infec.fo.26.
Magistratuū genera quot sunt.in auten.vt ab illustri.nu.2.fo.29.

8 Magistratus inuasoꝛ nō tenetur nisi fecerit tanq̄ ꝓuatus.in.l.si quis in tantam.nu.17.C.vnde vi.fo.96.

Magistratus qu

6 Magistratus qui possint conueniri.in.l.nec magistratibus.nu.1.ff.de iniur.fo.143.
Magistratus licet preponat in concilio tamē ipse non reformat sed cō cilium.in.l.ij.nu.9.C.de decurio.lib.x.fo.15.

6 Magistratus durante officio potest accusari quādo accusatio est tem poꝛe peritura.in.l.marito.§.illud.nu.1.ff.ad.l.iul.de adul.fo.174.
Magistratus nominat successoꝛem.sed concilium ciuitatis eligit.in.l. si.nu.1.C.de pericu.nomi.lib.xi.fo.32.

6 Magistratus maioꝛ maioꝛes mulctas imponit:minoꝛ minoꝛes.in.l.si qua pena.nu.4.ff.de verb.signi.fo.260.

6 Magistratus plures repꝛesentāt vicem vnius:ꝛ quomodo.in.l.magi stratus.nu.1.ff.ad municipa.fo.241.

6 Magistratus municipalis boc est defensoꝛ ciuitatis de iure cōi nō ha bet merum ꝛ mixtum imperium:ꝛ qualiter hoc intelligatur.remissiue in.l.ea que.§.magistratus.nu.1.ff.ad municipa.fo.241.
Magistratus municipalis bodie fauoꝛe minoꝛū potest restituere in in tegrum.ibidem.nu.2.
Magistratus municipalis nō potest mittere in possessionez ex primo decreto:nisi in causa damni infecti.ibi.nu.3.

3 Magistratus plures an habeantur vt duo rei.in.l.si pupillus.nu.3.ff. de admini.tuto.⁊ cura.fo.65.

1 Magistratus municipales cognoscunt tantuꝫ de vilibus causis.in.l.j. nu.1.ff.de offi.eius cui man.est iurisd.fo.44.

1 Magistratus maioꝛes non possunt in ius vocari realiter:ꝛ quādo ver baliter.in.l.ij.nu.2.ff.de in ius vo.fo.57.

3 Magistratus an possit vindicare iniuriaꝫ male iudicantis.in.l.spado nem.§.qui ciuitatis.nu.1.ff.de excu.tuto.⁊ cura.fo.82.
Magistratus ciuitatis dicitur mēbrū ciuitatis.in.l.j.nu.1.C.de appa rito.proconsul.lib.xij.fo 50.
Magistratus maioꝛ in quibus casibus dicā in officio delinquere ita qō officio durante possit puniri.in.§.si quis autez.nu.2.in auf. vt indi. fine quoquo suffra.fo.14.

Magnanimus qs p̄sumit ex magnitudine officioꝛ.i l.ij.nu.§.C.de pre.⁊ oibᵘ re.li.xi.f.26.
Magni ⁊ nobiles minus puniunt quam parui et ignobiles.in.§.si igi tur.nu.§.in auf.vt iudi.fine quoquo.suffra.fo.13.

1 **Maioꝛ** pars arbitroꝝ quando poterit sententiare alijs re quisitis absentibus.in.l. itez si vnus.§.item si plures. nu.1.ff.de arbi.fo.147.
Maioꝛ pars arbitroꝝ poterit sententiare alijs presentibus ⁊ tacēti bus.ibi.nu.2.

6 Maioꝛ pars an quod facit omnes facere dicant.in.l.quod maioꝛ.nu.1. ff.ad municipales.fo.241.
Maioꝛ pars monachoꝝ vel collegij in quo inspiciatur.in.§.quecūq;. nu.4.in auf.de aliena.fo.52.
Maioꝛ pars cōsiliatioꝝ sufficit q̄ cōsentiat in electionibus.in.l.no minationum.nu.2.C.de decurio.lib.x.fo.16.
Maioꝛ si punitur multofortius punitur ⁊ minoꝛ.in.l.omnes.nu.2.C. de peti.bono.lib.x.fo.9.

1 Maioꝛ pars p̄sens preiudicat absentibus.in.l.rescriptum.nume.3.ff. de pac.fo.84.
Maioꝛis partis iudicio quādo stetur.remissiue in.l.per fundum.nu.§. ff.de serui.rusti.predi.fo.186.

3 Maioꝛ potest restitui de eo quod gessit infra quadrienniū quod datur ad restitutionē:ꝛ est singulare.i.l.si qs suus.nu.1.ff.de iure.deli.fo.160.
In bonoꝛibus continuandis illud quod maioꝛ pars facit non videtur ab omnibus factum.in.§.audient.nu.6.in auf.de defen.cini.fo.16.
Maioꝛ ⁊ honestioꝛ ille reputatur qui preest melioribᵘ.in auf.de defen. ciuita.nume.4.fo.16.

Malleatores existētes ꝓpe mōasteriū ita qō ꝓpter eo rū strepitū ipedit cultus diuinᵘ possunt expelli de loco.i.l.vnica.§.ita vt vnicuiq;.nu.§.C.de stud.libe.li.xi.f.30.

6 **Malefactore** absoluto an videat absolutus mādator. in.l.adulter.§.si eo tempoꝛe.nu.2.ff.ad le gem iul.de adulte.fo.174.
Deputatus ad capiendū vel denuntiandum malefactoꝛes non potest ipsos in carcerem mittere.in.l.j.nu.1.C.de coarta.lib.xij.fo.50.

2 Malefactoꝛē iudicare parti quis non cogitur:ꝛ quando iudici.in.l.idē si.§.si tibi.nu.2.ꝛ.3.ff.de condi.ob tur.can.fo.47.

8 Maleficiū pōt ꝑbari p instrumēta.i.l.ij.nu.2.C.quoꝝ ap.nō reci.f.89.

7 Et quando.in.l.si.nu.1.C.de proba.fo.149.

6 Maleficium estimatur leuius ⁊ senius respectu rei ⁊ psone.in.l.pedius §.diuus pius.nu.1.ff.de incen.rui.nau.fo.136.

6 Maleficiuꝫ quot modis sumat.i.l.aut facta.nu.1.ff.de penis.fo.204.
Et anstante statuto qō ꝓ maleficijs commissis de nocte pene dupli centur non habebit locum in verbis iniuriosis:nec qui dedit malū con silium.ibi.nu.2.

1 Maleficium si est deductum cum aliqua qualitate que nō probat:an et quando exeadem instantia sequi possit condemnatio.in.l.quid ergo.§. pena.nu.15.ff.de his qui no.infa.fo.101.

3 Maleficiū quando dicitur cōmissum de sero vel de mane an dicatur cō missum de nocte vel die.in.l.j.§.hoc autem.nu.4.ff.ad filleia.fo.191.

1 Maleficium negans punitur in duplū nō qui negat qualitatem eius in.l.proinde.§.notādum.nu.1.ff.ad.l.aquil.fo.192.

6 Maleficiū dꝫ oē male factū.in.l.oē delictum.nu.2.ff.de re mili.fo.237.

3 Maleficium quādo puniatur ex sola scientia.in.l.j.§.occisorum.nu.3. ff.ad fille.fo.190.

3 Maleficio cōmisso in cōfinio duarum ciuitatum quis cognoscit.remis siue in.l.fine contra.§.qz.nu.8.ff.de libe.agno.fo.41.

6 Qñ ꝓcedit cōtra aliquē de auxilio vel ope ad maleficiū oportet ꝙ pti cōstet de maleficio.in.l.si is qui rē.§.si tu titiū.nu.2.ff.de furtis.fo.129.

6 Maleficiū qualiter dicatur committi impetu quod quando inter duos subito oꝛit rixa.in.l.respiciendū.§.delinquit.nu.2.ff.de penis.fo.204.
Maleficium factū in ebrietate quādo veniat puniendū.q̄ sic.ibi nu.3.

2 Maleficium debet probari per testes ⁊ non per instrumēta.in.l.testiū. §.item diuus.nu.1.ff.de proba.fo.153.

1 Maleficia plura plurium facta censent quādo de vindicta publica tra tatur.in.l.si familia.nu.1.ff.de iurisdi.om.iudi.fo.51.

1 Maleficia nō debent remanere impunita.in.l.si lōgius.§.si filius.nu. 1.ff.de iudi.fo.153.
Nō expectat ad agendū ℑtra malefactoꝛē vt fugere possit ibi.nu.2.
Deputatus ad maleficia de vna porta non debet se intromittere de ma leficijs alterius porte.in.l.in ꝓncijs.nu.2.C.de nume.lib.xij.fo.49.

8 Jn maleficijs que committuntur in nō faciendo sufficit q̄ tantū tem pus pretereat infra qō facere potuit non desinat posse facere.in.l.j.nu. 3.C.de his qui.vt indig.fo.38.

8 **Malafides** superueniens nō interrūpit prescriptionem: secus de iure canonico.in.l.vna.nu.2.C.de vsuca.transfoꝛ.fo.59.

1 Malefidei possessoꝛi non cōsulitur pro expensis per doli exceptionem. in.l.plane.nu.2.ff.de peti.here.fo.170.

5 Malafides cum titulo quod probatur:ꝛ qualiter.in.l.celsus.nume.18. ff.de vsuca.fo.105.
Malafides etiam per famam vicinie probatur.ibidem.

1 Malafides nō nocet nisi aduersus eum aduersus quem est.in.l. si edes mee.nu.1.ff.de serui.vba.predi.fo.186.

5 Malafides in iuribus incoꝛporalibus presumitur.in.l.j.§. hoc interdi cto.nu.12.ff.de itinere actuq; prīna.fo.155.

8 Malafides iusoꝛis talis rei aliene vacātis q̄ p̄sumit p.l.ſ.C.vñ vi.nō potest opponi nisi a veteri dño vel veteri possessoꝛe.ibi.nu.16.fo.98.
Nec potest allegari nisi infra triginta annos.ibi.nu.17.
Malafides q̄ presumatur iteruenisse quādo solennitas fuit omissa vel oꝛdo debitus.in.l.j.nu.11.C.de fi.instru.lib.x.fo.6.

5 Malafides superueniens ad hoc vt interrūpat prescriptionē requirit qō supponat irrenocabiliter.in.l.naturaliter.nu.10.ff.de vsuca.fo.97.
Malafides superueniens aduersus vnū tantū non interrūpit prescri ptionem quo ad omnes sed quo ad illum solum.ibi.nu.11.

5 Malafides autoꝛis nocet emptoꝛi vniuersitatis seu omniū bonoꝝ.in l.pro emptoꝛe.§.eius bona.nu.1.ff.pro empto.fo.109.

1 Malefidei quis efficitur in vniuersalibus iudicijs post motam contro uersiam:in particularibus vero post lit.ꝛest.in.l.sed ⁊ si lege.§. si ante. nu.1.ff.de peti.here.fo.168.

1 Malafides supueniēs qñ interrūpat p̄scriptionē:ꝛ an faciat cessare pu bliciana.in.l.eū qui a furioso.§.ait pretoꝛ.nu.1.ff.de publiciana.fo.179.

8 Malafides filij bona paterna ementis ex tribus cognoscit.in.l.j.nu.1. C.de repu.here.fo.34.

1 Malamfidem superuenisse ex postfacto quid operet quo ad fructus.in l.sed ⁊ si lege.§.de eo autem.nu.1.ff.de peti.here.fo.168.

1 Malefidei possessoꝛ nō deducit expensas factas gratia querendoꝝ fructuum si fructus nō sunt recollecti:ꝛ an ꝓcedat in rei vendicatione. in.l.in fundo.nu.§.ff.de rei vendi.fo.176.
Malefidei possessoꝛ deducit expēsas necessarias in re factas.ibi.nu.6.
Malefidei possessoꝛ quomodo ꝛ quas expensas deducit.ibi.nu.11.
Malefidei possessoꝛ a principio ꝛ ex postfacto bonefidei an deducat ex pensas.ibi.nu.13.
Malefidei possessoꝛ nō respectu veri domini sed alterius quē dominuꝫ putabat dicitur bonefidei.ibi.nu.14.

5 Malefidei possessoꝛ fructᵘ p se percipiēdo facit furtū:secus si eos percipit per aliū qui sit bonefidei.in.l.sequit.§.fructus.nu.1.ff.de vsuca.fo.95.
Malefidei possessoꝛ a principio si nunc est bonefidei facit fructus suos vsucapione iusta causa superueniente nō perceptione.ibi.nu.2.

1 Malefidei possessoꝛ quos fructus faciat suos:ꝛ quādo titulus eū excu sat.remissiue in.l.ex diuerso.nu.11.ff.de rei vendi.fo.175.
Malefidei possessoꝛ a principio ꝛ ex postfacto bonefidei nō facit fructᵘ suos.ibi.nu.12.

7 Malefidei possessoꝛ an teneat ad fructᵘ quos ipse percipere potuit vel quos petitoꝛ percepisset.in.l.domū nu.1.C.de rei vendi.fo.125.

1 Malefidei possessoꝛi pro expensis consulitur officio iudicis.in.l.plane. nu.1.ff.de peti.here.fo.170.

1 Malefidei possessoꝛ non acquirit fernitutem.in.l.qui fundum.nu.2.ff. quēadmo.serui.amit.fo.191.

7 Malefidei possessoꝛ constitutus per denuntiationē tenetur tantum de perceptis.in.l.si fundus.nu.3.C.de rei vendi.fo.126.

3 Maleficiū quando est cōmissum in confinio duarū ciuitatū quis iudex

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

cognoscit.in.l.iurisperitos.ff.cũ oriund⁹.nu.2.ff.de excu.tu.t cu.fo.84.

7 **Valum** minus permittitur vt eniteꝫ maius.in.l.j.nu.7.de de summa trini.fo.4.

3 **Vandarũ** si precedit de aliqd faciendo t tu facias l3 nõ ex primas noie mandantis illi⁹ mãdato tamen facere videris.in.l.qui in aliena.ff.si is qui.nu.1.ff.de acqui.here.fo.165.

4 ¶Vandatum simpleꝫ cuius effectus cõsertur post mortem morte renocatur si mandatarius scienerit.t qualiter reuocet morte.in.l.cum pater. ff.menio.nu.2.t.4.ff.de leg.ij.fo.44.

2 ¶Vandati renocatio an requiratur quod perueniat ad procuratorẽ.remissiue in.l.si pecuniam.ff.si seruum.nu.2.ff.de condi.cau.da.fo.42.

¶Vandaui titio vt percuteret clericum t renocaui mandatũ eo non certiorato si percutit sum excõicatus.ibi.nu.5.

5 ¶Vandaui renocatio qñ ex reuocatiõe mandatarius nõ ledit nõ ds ad notitiã mãdatarij puenire.i.l.si pater.nu.1.ff.de manumiss.vindi.fo.73.

2 Sicõtragi tecum respectu vnius mandati q credebã te habere posse agere ex virtute alicuius mandati qõ vere habebas.in.l.habebat.nu.1. ff.de instito.fo.94.

1 ¶Vandatum factũ episcopo quãdo transeat in successorem. remissiue in tale pactum.ff.pater.nu.2.ff.de pac.fo.91.

2 ¶Par est non.habere mandatum vel habere t nõ apparere.in.l.iusiurãdum.ff.procurator.nu.2.ff.de iureiur.fo.29.

¶Vandatũ priuati an possit probari aliter q̃ per literas vel instrumentum.in.l probibitum.nu.6.C.de iure fis.lib.g.fo.4.

7 ¶Vãdati fines sunt diligenter attendendi in.l.si procurator.numero.1. C.de procura.fo.79.

6 Ex solo mãdato effectu nõ secuto in leuioribus quis non tenetur secus in grauioribus.in.l ite apud.ff.si curauerit qs.nu.1.ff.de iniur. fo.141.

5 ¶Vandati copia est danda in expensis dñi absentis.in.l.pretor ait.ff.de fendi.nu.5.ff.qui.ex cau.in pos.eatur.fo.131.

2 Jn mãdato generali venit illud quod dominus erat consuetus facere. in.l.solutum.ff.sed t si.nu.2.ff.de pig.act.fo.86.

¶Vandatum principis t cõstitutio an sint idem.in aut.de manda.prin. nume.4.fo.16.

5 Jn generali mãdato reipu.nõ venit rerũ suarũ alienatio:nisi lege municipali caueatur.in.l.prohibere.ff.plane.nu.1.ff.qõ vi aut clã.fo.159.

1 ¶Vandatũ factũ ad agendũ tantũ valet ita qõ procurator sic cõstitutus possit defendere.in.l.mutus.ff.pena.nu.2.ff.de procura.fo.109.

5 ¶Vandaꝫ plurib⁹ aliqd qõ per vnũ solũ expediri põt illi soli videt mãdatum.in.l.fideicõmissaria.ff.seruum.nu.1.ff.de fideicõmiss.liber.fo.75.

1 ¶Vandatus generale legis nõ sufficit vbi speciale hominis requiritur. in.l.patri pro filio.nu.4.ff.de mino.fo.136.

1 ¶Vandatum nõ videtur morte renocatum si procurator recepit instrumentum in quo cõtinetur satisdatio prout hodie cõmuniter ponitur.in l.si defunctus.nu.3.ff.de procura.fo.104.

7 De mandato principis alicui nõ creditur nisi ostendat publicũ instrumentum.in.l.vna.nu.1.C.de manda.prin.fo.34.

2 ¶Vandatũ speciale nõ dicitur ad cõtrahendum matrimoniũ nisi exprimatur matrimonium certum.in.l.generali.nu.1.ff.de ritu nup. fo.155. Similiter ad petendum restitutionem in integrus nisi exprimatur causa.ibidem.nume.2.

6 ¶Vandatum speciale qualiter debeat intelligi.in.l.j.ff.inter filius.nu.1, ff.de falsis.fo.181.

2 ¶Vandatum potest dupliciter considerari.in.l.j.ff.mandatum.nume.1. ff.manda.fo.107.

2 ¶Vandatum quãdo morte finiatur.in.l.si vero.ff.idem marcellus.nu.1, ff.manda. fo.108.

3 ¶Vandatum factũ ad petendũ restitutionem in integrũ quoties opus fuerit non tenet.in.l.titius.nu.3.ff.de libe.t postbu.fo.104.

7 ¶Vandatum procuratoris in rem suã quando finiatur morte.in.l.j.nu. 4.C.de act.t obli.fo.135.

6 ¶Vandatum potest per aliũ impleri si in eo venit dari.in.l.vrannius.ff. placet.nu.1.ff.de fideiuss.fo.82.

2 ¶Vandatum ad heredem nõ trãsit:qr in dubio videtur electa industria persone mandatarij.in.l.mandatum.nu.1.ff.manda.fo.110.

1 ¶Vandatũ reintegra morte mandantis finitur.in.l.more.nu.3.ff.de inrisdi.om.iudi.fo.50.

¶Vandatum factum nuntio de mittendo in possessionem non extinguitur morte iudicis.ibi.nu.6.

7 ¶Vandatũ de re ppria emẽda nõ valet.i.l.vna.nu.2.C.si ser.exte.f.173.

2 ¶Mãdatũ etiã nõ gratuitũ dicitur mandatũ respectu illi⁹ qui agit t ei⁹ cõtra quem agitur.in.l naturalis.ff.sed si.nu.1.ff.de prescrip.ver.fo.135.

6 ¶Vandatum de soluendo simpliciter refertur ad debitũ quod exigi potest.in.l.si is cui.ff.flauius.nu.2.ff.de solu.fo.97.

1 ¶Vandatum procuratoris editur totum cum die t cõsule.in.l.exẽpla. nu.1.ff.de eden.fo.80.

3 ¶Vandatum speciale vbi requiritur debet esse certũ respectu rei.in.l.in repudianda.ff.sed vtrum.nu.1.ff.de acqui.here.fo.172.

7 ¶Vandatum speciale requiritur ad iurandum de calũnia: t quale mandatum.in.l.cum t iudices.ff.finautem.nu.2.t.4.C.de iureiur.fo.108.

¶Vandatum plenum t mãdatum liberum idem est dicere.in.l.creditor. ff.lucius.nu.4.ff.manda.fo.119.

¶Vandatũ iudicis qñ liget ignorãtes.in auf.vt fac.no.3ſti.nu.9.fo.28.

3 ¶Vandatũ procuratoris videtur reuocatũ si aliquid mali in personam eius emerserit.in.l.in confirmando.nu.2.ff.de confir.tuto.fo.53.

2 ¶Vandatũ speciale habẽs ad quid agendum videtur etiam habere mãdatum ad ea que veniunt necessario ad mãdatum.in.l.indebitam.nu.2. ff.de condi.indebi.fo.61.

6 ¶Vandatum videtur reuocatũ per manumissionem.in.l.si quis seruo. nu.1.ff.de solu.fo.89.

5 ¶Vandatũ speciale de donando qõ dicitur si dicak concedo tibi donare etiã si non dicatur quid t cui.in.l.filiusfami.nu.8.ff.de dona.fo.61.

¶Vandatũ generale sufficit vt actus valeat qñ cã q̃ regrit speciale mandatum fauore mãdantis exprimitur in mãdato in genere.ibi.nu.9.

Fallit in aditione hereditatis t in causa matrimonij: quia requirit expressio specialis. ibidem.

¶Vandatum generale ad petendũ restitutionem in integrum quoties opus fuerit q̃ sufficit.ibi.nu.10.

¶Vandatũ speciale quando reperitur fauore aduersarij nõ sufficit causam in genere exponere sed exprimi debet specialiter. ibi.nu.11.

6 ¶Vandatũ potest reuocari:sed facultas soluẽdi adiecto nõ nisi eius cõditio sit mutata.in.l.vero.ff.sed t si quis.nu.1.t.3.ff.de solu.fo.88.

Si mandaui tibi q̃ titio solues si prohibeo te presente titiũ accipere videor prohibere ne tu solues.ibi.nu.2.

2 Jn mandato generali q̃ veniat qõ quis soluat creditoribus.in.l.si procurator.nu.2.ff.de condi.inde.fo.49.

Illicitum q̃ non veniat in mandato generali.ibi.nu.2.t.6.

Jn generali mandato dato procuratori q̃ nõ comprehendatur q̃ procurator petat aliquid per quod dñs incideret in penam.ibi.nu.7.

6 ¶Vandatũ habens ad solutionẽ recipiendã vel mutuũ nõ potest obligare mandantem confitendo.in.l.si debitorem.nu.1.ff.de noua. fo.85.

1 ¶Vandatũ probatur per literas:instrumentũ:t etiã per testes.in.l.nõ solum.ff.qui alieno.nu.4.ff.de procu.fo.108.

6 ¶Vandatus procuratoris an videatur reuocatum si procurator est effectus vnus ribaldus.in.l.cum quis.nu.3 ff.de solu.fo.91.

5 ¶Vandatum speciale in procuratore iurante de calũnia ideo requiritur quia alias delinquendo nõ obligaret dominum.in.l.qui bona fide.ff.si alieno.nu.4.ff.de dam.infec.fo.31.

8 ¶Vando verbum non est preceptiuum.iubeo verbum sic.in.l.ij.nume. 1. C.cõmunia.de lega.fo.45.

6 ¶Vandans t conducens quomodo differant.in.l.non solũ.ff.si mandato meo.nu.13.ff.de iniur.fo.139.

5 ¶Vandatum speciale habens non potest ab vno possessore rẽ auferre alteri dare afferente ipso tantũ quantum secundus.in.l.dotem.ff.agri. nu.1.ff.de publi.t vecti.fo.53.

2 ¶Vandatum an sit reuocatũ domino veniente.in.l.qui mutuam.ff.non ideo.nu.1.ff.manda.fo.110.

1 ¶Vandatum videtur reuocatus procuratore exbannito.in.l.post litem. nu.1.ff.de procura.fo.104.

7 ¶Vandatum habens quãdo teneatur etiam cauere de rato. in.l.j.nu.8. C.de procura.fo.77.

Qualiter dicatur esse dubium de mandato. ibi.nu.12.

2 ¶Vandatum vniuersale non finitur morte.in.l.quicũq̃.ff.si ab alio.nu. 5.ff.de instit.fo.94.

3 ¶Vandatum sicut finitur morte ita furore superueniente.in.l.qui seruũ. nu.1.ff.de acqui. heredi.fo.174.

¶Vandatũ factum tutore reuocatur per mortem ipsius.in.l. si per epistolam.nu.1.eo.titu.

¶Vandatum factum a prelato reuocatur morte ipsius.ibi.nu.4.

1 ¶Vandatum ad petendam restitutionem in integrũ vt dicatur speciale requiritur q̃ sit ad petendũ restitutionem in integrum in tali causa. in l.illud.ff.si talis.nu.2.ff.de mino.fo.135.

2 ¶Vandatum institoris morte finitur:t quando.in.l.eius qui. nu.6.ff.si certum peta.fo.22.

¶Vandatum reuocatũ ignorãs t soluens liberatur:t qñ.ibi.nu.7.t.11.

¶Vandatũ speciale denuntiando finitur morte:t qñ.ibi.nu.17.t nu.22.

¶Vandatum finitur morte mandantis.remissiue.ibi.nu.23.

1 ¶Vandatũ qui renuit potest postea illud acceptare.in.l.si pupilli.ff.ites queritur.nu.1.ff.de nego.gest.fo.115.

5 ¶Vandatũ eius quod quis habet necesse facere non finitur morte.in.l. fundi.nu.1.ff.de acqui.pos.fo.92.

1 ¶Vandatũ quando dirigitur ad hoẽm incertũ quomodo obligatio cõtrabatur.in.l.si pupilli.ff.item si.nu.3.ff.de procura.fo.114.

7 ¶Vandatarius si cõuenitur de delicto habet dilationem ad denuntiandum domino t propter quid domino.in aut.qua in prouincia.nu.4.C. vbi de cri.agi opor.fo.118.

6 ¶Vandatarius quando teneatur de leuissima culpa.in.l.eũ qui.ff.si epistola.nu.3.ff.de furtis.fo.121.

6 ¶Mãdatũ rei turpis nõ pducit actionẽ inter mãdatariũ t mãdantẽ:cõducentẽ t cõductũ.in.l.nõ solũ.ff.si mãdato meo.nu.1.ff.de iniur.fo.139.

¶Vandator dicitur qui mandat delictũ cõmitti propter seipsum mandãtem ad satisfactionem voluntatis sue nulla data pecunia: cõductor qui facit hoc data pecunia.ibi.nu.2.

Ex mãdato in atrocibus etiã delicto nõ secuto qsextraordinarie tenetur non

tur non si delictum est leue.ibi.nu.3.

¶Vandans mandato secuto tenetur.ibi.nu.4.

¶Vandatarius quando exsecutetur ratione mãdãtis cui tenebatur obedire q̃ excusatur in leuibus.ibi.nu.6.

¶Vandatarius an exsecutetur ratione ignorantie.ibi.nu.5.

¶Vandans t mandatarius an teneatur eadem lege:t sit idem delictus remissiue.ibi.nu.8.

Si mandaui tibi vt mãdares an tenearis.remissiue.ibi.nu.11.

¶Vãdatari⁹ si diu stetit post mãdatũ sibi factũ ad cõmittẽdũ delictũ:an mãdãs teneak.qõ fic:niſi tacite vel expresse mãdatũ sit reuocatũ.ibi.nu.12.

7 ¶Vãdãs accipere pecuniã incertã mutuo ita obligatur sicut si mãdaret de certa.in.l.dños.nu.1.C.quod cum eo qui in alie.fo.160.

¶Vandatũ generale qñ sufficiat ad actionẽ quod iussu.ibi.nu.3.

3 ¶Vandãs hospitale cõstitui in domibus suis si illas alienet t als emat tamẽ cõstrui debet hospitale.in.l.placet.nu.2.ff.de libe.t postbu.fo.101.

2 ¶Vandans nõ excusatur quando aliquis tenentur facere aliquid t illud mandat si mandatarius non facit.in.l.si procurator.ff.si tutor.es.nu. 1.ff.manda.fo.108.

6 ¶Vandãs cõmitti delictũ punitur ex delicto.in.l.si vt proponitur.nu.1. ff.de fideiusso.fo.80.

Existens in aliquo loco si mandat homicidium cõmitti in alio loco:põt contineri in loco cõmissi delicti.ibi.nu.2.

6 ¶Vandãs delictũ facto secuto an dicatur ipse vere facere vel interpretatiue.in.l.sed si vnus.ff.seruus meus.nu.2.ff.de iniur.fo.141.

¶Vandans fieri delictum an teneatur vt principalis vel vt prestãs opẽ ibidem.numero.6.

1 ¶Mãdãs t faciẽs tenetur edicto.in.l.serui.nu.10.ff.de iurisd. om.iu.f.51.

¶Vandãs qñ teneatur etiã si mãdatarius nõ fit in dolo.ibi.nu.11.

1 ¶Vandãs contra mandãtem fieri delictum nõ agitur ex mandato l3 de licto ppter mandatũ.in.l.j.ff.quod aũt.nu.3.ff.de ser.corrup.fo.199.

6 ¶Vandans aliquem percuti qualiter teneatur.in.l. non solum. nume.1. ff.de iniur.fo.139.

1 ¶Vandans nõ videtur proprie facere.in.l.si quis iniquũ.ff.si pcurator. nu.1.ff.quod quisq; iur.fo.54.

6 ¶Vandator tenetur insolidũ quando duo rei pro quibus mandauit in solidum promiserunt t cõtra eos insolidum habet actionem mandati. in.l.vãnius.nu.6.ff.de fideiusso.fo.82.

¶Vandator contra fiscum qui succesſit creditori contra ipsum agentem etiam hodie possit opponere beneficium diuisionis sibi competẽs ex persona reorum.ibi.nu.7.

6 Jn mãdatoribus accessorie se obligantibus hodie nihil est immutatũ. in.l.eandem.nu.5.ff.de duo.reis.fo.61.

6 ¶Mãdatores pactionũ illicitarũ si eadẽ pena tenẽtur qua ipsi facientes.in l.is cuius ope.nu.1.ff.ad le.iul.de adul.fo.171.

4 **Mansus** dicitur terra que cũ vno pari boũ laborari põt.in l.si ita esset.nu.9.ff.de auro t arg.lega.fo.94.

1 **Manumissio** facta de seruo per emptorẽ quãdo valeat si dolus emptoris dedit causam contractui.in.l.t eleganter.nu.10.ff.de dolo.fo.129.

¶Manumisso an pbetur per testes omni exceptione maiores.in.ff.si vo nu.10.in auten.de testi.fo.41.

7 ¶Manumissio potest fieri in quolibet loco.in.l.cum testamentum.nu.6. C.de iur.t fac.igno.fo.36.

¶Manumissi an pbata ingratitudine dicãtur in seruitutẽ reuocari ipo iure.vbi qõ per sniam iudicis officio.in aut.vt liber.de cete. nu.11.f.35.

6 ¶Manumissus sequitur originem manumittẽtis.nõ eius qui iussit manumitti.in.l.j.nu.7.ff.ad municip.fo.239.

¶Manumissus efficitur ingenuus.t cõsequitur ius aureorũ annulorũ. in aut.vt liber.de cete.nu.2.fo.33.

¶Manumissor debet esse maior manumisso per.xvij.annos.in aut.vt liber.de cete.nu.6.fo.33.

8 ¶Manumittens ex causa fideicommissi habet contratabu.in.l.j.nu.1.C. de bo.pos.contratabu.liber.fo.10.

6 **Manifestum** et snia equiparãtur.in.l.is cui bonis.nu. 1.ff.de verb.obli.fo.10.

8 ¶Manifestum t notorium quomodo differãt.in aut.q semel.nume.16.C. quomodo t quando iud.fo.66.

2 ¶Manifestum dicitur quãdo pbantur indicia sufficientia ad dolum. in l.patronus.nu.1.ff.de pbis.fo.150.

6 ¶Manifestũ vel notoriũ dicitur id quod cõiter dicitur q̃ sit certũ t visus populo.in.l.de minore.ff.pluriũ.nu.9.ff.de questio.fo.196.

8 ¶Manifesta que sunt probatione non indigent.in.l.diuus. nume.1.C. de app ella.fo.83.

1 ¶Manifestũ quod multis nõ omnibus notum.in.l.si vero.ff.qui pro rei qualitate.nu.4.ff.qui satisd.cog.fo.63.

¶Manifestãs delinquẽtem ad sui defensionẽ nõ habet preminus statuti. in.l.nulla.nu.1.C.de dela.lib.g.fo.9.

8 **Manus** si debet abscindi debet intelligi de minus potẽti. in aut.sed nouo.nu.1.C.de ser.fugi.fo.3.

¶Manus est mẽbrũ.in.ff.quia vero.nu.1.in aut.vt nulli iudi.fo.54.

¶Membrũ si debet abscindi alicuius manus amputatur.in.ff.quia vero nu.2.in aut.vt nulli iudi.fo.54.

1 ¶Marchia t ferraria sunt in patrimonio beati petri.in.l.ff.ff.cum vrbem nu.4.ff.de offi.prefec.vr.fo.32.

Maritus an increꝫ dotẽ vxoris adultere eoipso q̃ adulteriũ cõmittit.in.ff.si qñ.nu.7.t aut.vt nulli ind.f.54.

5 ¶Maritus an habeat interdictũ de vxore exhibẽda vel de ducenda.in.l. ij.nu.3.ff.de libe.exhib.fo.162.

3 ¶Maritus est liberatus pro ea parte pro qua fiscus tenetur.in.l. si maritus.nu.2.ff.fol.ma.fo.24.

¶Marit⁹ qñ possit dotẽ petere so.ma.in.o.l.si marito.ff.si pñ.nu.4.ff.eo.

¶Maritus accusans de adulterio debet se subscribere.in.ff.quia vero.nume.1.in aut.vt lice.ma.t auie.fo.49.

3 ¶Maritus t vxor sunt socij diuine t humane domus.in.l.diuortio.ff. interdum.nu.4.ff.fol.ma.fo.10.

3 ¶Maritus an possit soluto ma.dotẽ exigere vt lucret interuriũ medij temporis.in.l.mixta.ff.quoties.nu.4.ff.fol.ma.fo.24.

3 ¶Maritus nec eius heres ppter mores vxoris nõ ledẽtes matrimoniũ nõ potest dotem retinere.in.l.rei iudicate.ff.mox.nu.4.ff.fol.ma.fol.13.

¶Maritus retinet dotem propter mores ledentes matrimonium: non eius heres.ibi.nu.5.

1 ¶Maritus potest dari curator vxori ad litem.in.l.si quis.ff.iulianus.nu. 3.ff.de procura.fo.105.

3 ¶Maritus decedit qñ trãsmittit fructus perceptos pro tpe quo durauit matrimonium ad eius heredes.in.l.diuortio.nu.11.ff.fo.ma.fo.9.

3 ¶Maritus qui sustinet onera matrimonij quandocunq; põt etiam extra casum inopie intentare conditionẽ.ex.l.vel iudicis officiũ imploare ad dotem.in repe.l.si cum dotem.nu.62.ff.fol.ma.fo.20.

¶Marito vergente ad inopiam t contumace existẽte mulier mittitur in possessionem.ibi.nu.90.

¶Marito ad inopiam vergente qui effectus sequãtur ex repetitione dotis.ibi.nu.91.

¶Maritus sua spõte restituens dotem vxori ppter inopiã quãdo talis restitutio sibi t creditoribus noceat.ibi.nu.95.t.97.

¶Maritus volens trãsferre dñium vxori eidẽ assignaret dotem q̃ in ea transferatur qñ restitutio fit vt vxor se suosq; alat.ibi.nu.98.

6 ¶Maritus si legat vxori multa si dotem nõ repetierit si ipsa recepit dotẽ ab herede sponte soluente t sciente q̃ conditio videatur defecta.in.l.am plius non peti.nu.7.ff.rem ra.habe.fo.115.

4 ¶Maritus occidens vxorem vel nõ vindicans eius mortem perdit lucrũ dotis delatũ per statutũ.in.l.ei qui.nu.1.ff.de bis qui.vt indig.fo.113.

¶Maritus vel vxor an teneatur filijs primi matrimonij dotem vel donationem ppter nuptias seruare si transeat ad secunda vota.in.ff.optime vero.nu.1.in aut.de nuptijs.fo.20.

3 ¶Maritus cui hereditas vxoris erat delata p se t filijs si pãnos vxoris dat pauperib⁹ anvideak adijsse.in.l.gerit.nu.26.ff.de acq.here.fo.181.

¶Maritus t vxor non debent ad imparia indicari.in.ff.sic itaq;.nu.1.in aut.de nuptijs.fo.19.

¶Maritus pro fundo dotali solvit collectas.in.l.vnica.numero.36.C.de mulie.lib.g.fo.23.

8 ¶Maritus qualiter dicak ad inopiam vergere.in aut.qui locum. nu.3.C. de colla.fo.12.

¶Maritus qui teneꝫ vxori ad alimẽta:teneꝫ etiã pro seruientib⁹ ei inspecta eius qualitate.in.ff.illud quoq;.nu.3.in aut.de non eli.se.nubẽ.fo.7.

5 ¶Maritus possidet rem dotalẽ t nõ vxor.in.l.põnius.ff.in dote. nu.1. ff.de acqui.posse.fo.89.

¶Maritus q̃ in dñs rerum dotaliũ t non vxor.ibi.nu.2.

¶Maritus qñ possit prescribere rem dotalem: t quando vtaꝫ accessione autoris.ibi.nu.3.

¶Maritus pro donatione propter nuptias q̃ nõ habet tacitã hypothecam in bonis vxoris.in aut.de peinde.do.mulie.nu.ff.fo.46.

8 ¶Maritus exigẽs dotem vel debitores dotales si expendit tales expẽse minuũt dotem.in.l.j.nu.4.C.de bo.mater.fo.55.

3 ¶Maritus manumittit seruum dotalẽ etiam vxore innita.in.l.dotalez. nu.1.ff.solu.ma.fo.33.

5 ¶Maritus qui vẽdidit fundũ dotalẽ si succedit vxori q̃ non possit illum vẽdicare.in.l.cum vir.nu.13.ff.de vsuca. fo.108.

1 ¶Maritus habitãs in domo vxoris vel ecõtra videk habitare magis in re familiaritatis quã suo nomine.in.l.si mulieri.nu.1.ff.qui. mod.vsusfru.amit.fo.181.

6 ¶Maritus tabellio potest instrumentũ pro vxore conficere:non aũt testificari.in.l.vxori.nu.1.ff.de fal.fo.184.

¶Maritus an possit sibi recõciliare vxorẽ adulterã in monasterio positã ea inuita.in.ff.si qñ.nu.9.in aut.vt nulli iudi.fo.54.

3 ¶Maritus qua actione teneatur pro seruo per ipsum manumisso. in.l.si vero.nu.2.ff.solu.ma.fo.33.

7 ¶Maritus habet dotem pro onerib⁹ matrimonij.in.l.pro onerib⁹.nu.1. C.de iure dotiũ.fo.184.

3 ¶Maritus teneꝫ soluere pro fundo dotali onera que imponunt persone pro rebus.in.l.neq; stipẽdium.nu.3.ff.de impẽ.in re.do.fac.fo.36.

3 ¶Maritus debet cauere de dote soluenda annua bima trima die in casu inopie.in.l.si ꝑstante.ff.quoties.nu.1.et.8.ff.solu.ma.fo.22.

¶Maritus volẽs soluere dotem ab initio deducit cõmodum medij temporis.ibidem.nu.10.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

zDaritus quando possit soluere dotem ante diem vxori.ibi.nu.11.
zDaritus in rebus dotalibus tenetur de leui culpa.in.d.l.si constante. ff.si maritus.nu.16.ff.eo.
4 zDaritus vel alius si legat dotem mulieri quãdo de tali legato deducã tur impense.in.l.meuio.ff. a me herede.nu.1.ff.de leg.ij.fo.35.
3 zDaritus habet domũ in dotem ꝛ quentus quãdo teneatur quatenus facere potest.in.l.si filio.nu.3.ff.sol.ma.fo.32.
zDaritus conuentus actione reali nõ habet beneficium ne cõueniatur vltra ꝯ facere possit.ibidem.
3 zDaritus sciens vxorẽ cõmodare res suas ꝛ nõ prohibẽs quãdo videa tur permittere.in.l.si constante.ff.si vxor.nu.4.ff.sol.ma.fo.23.
3 zDaritus an habeat beneficiũ ne cõueniat vltra ꝯ facere possit quando aliqs fuit adhibitus ad stipulãdũ.in.l.que doti.nu.10.ff.sol.ma.fol.25.
3 zDaritus potest dotem repetere.in.l.si constante.ff.si exheredato.nu.5. ff.solu.matri.fo.22.
zDaritus qui dedit vxorem in tutricez filijs in testamẽto:quã dationẽ postea cassauit an vxor possit admitti vt legitima.in.l.miles.ff.sexagin ta.nu.3.ff.ad le.iul.de adul.fo.170.
4 zDaritus si relinquit vxorẽ dñam ꝛ vsufructuariã lz dicat vsufructua riam nõ impeditur dñiũ habere.in.l.species.nu.1.ff.ꝺ aur.ꝛ arg.f.94.
zDaritus ꝛ vxor si nõ nubat an dotẽ donationẽ propter nuptias alie nare possit vel filijs reseruare.in.ff.soluto.nu.2.in aut.ꝺ nuptijs.f.20.
6 zDaritus superueniens ꝓcessu pẽdente super accusatione inchoata ab extraneo:illi prefertur.ꝛ etiam admittitur absolutiõe secuta.in.l.si ma ritus.ff.si aũt extraneus.nu.1.ff.ad le.iul.de adul.fo.169.
2 zDaritus excusatur si nõ inuenit medicum pro vxore curanda. in.l.idẽ querit nu.1.ff.pro socio.fo.111.
zDaritus qui lucratur dotem ꝓpter adulteriũ vxoris nõ dicitur eã ha bere ex causa lucratiua.in.l.vnica.nu.12.C.de impo.lucra.lib.x.fo.19.
zDaritus qui lucratur partem dotis vigore statuti vxore ꝓdecedẽte nõ dicitur illam habere titulo lucratiuo.in.l.vnica.nume.13.C.de impo.lu cra.lib.x.fo.19.
3 zDaritus non debet repudiare lucra obuenientia circa dotem. in.l.fin. nu.4.ff.sol.matri.fo.34.
3 zDaritus propter culpam mulieris excusatur a culpa leui ꝛ leuissima. in.l.si moza.nu.1.ff.sol.ma.fo.10.
zDaritus qñ teneatur de lata culpa post oblationem.ibi.nu.13.
zDaritus tenetur de leuissima culpa in faciendo.ibi.nu.14.
4 zDaritus miles nõ cogitus vocare vxorem dominam.in.l.nõ putanit ff.hi quoꝯ nu.3.ff.de bon.pos.contratab.fo.167.
zDaritus quando dicatur inchoare male vti sua substantia.in.ff.illud quoꝯ.nu.4 in aut.de equali.do.fo.44.
4 zDaritus quãdo teneatur ad restitutionẽ fructuũ ꝛ bonorum que sunt extra dotem.in.l.maritus.nu.3.ff.ad leg.fal.fo.141.
3 zDaritus an teneatur facere vtiles impensas ex necessitate cõtract⁹.in l.i.ff.necessarie.nu.2.ff.de impen.in re.dota.fac.fo.34.
zDaritus quãdo possit sibi vxorem adulteram etiã posita in monaste rio reconciliare.in l.quia vero.nu.2.in aut.vt nulli iudi.fo.54.
3 zDaritus tenetur alere vxorem etiam nulla dote constituta. in repe.l.si constante.nu.103.ff.sol.ma.fo.22.
zDaritus in casu.d.l.si quando possit cõueniri insolidum vel inquantũ facere possit.ibi.nu.105.
zDaritus si efficiatur dies facta dotis restitutiõe dos sibi nõ restitui tur.ibi.nu.107.
3 zDaritus si fuit cõfessus se habuisse dotem quam ꝓmisit restituere:ꝛ sta tim dicta cõfessione nõ obstãte pater vel extraneus promisit dotem an soluto matrimonio heredes viri debeãt dotẽ restituere vel liberẽtur ce dendo actionẽ in l.in his rebus.ff.si vir.nu.1.ff.so.ma.fo.34.
2 zDaritus distribuẽs pãnos mulieris amore dei dicitur eius heredita tem adire.in.l.ex animo.nu.2.ff.de do.inter vi.ꝛ vxo.fo.157.
zDaritus qui retinuit per annum dotem vxoris videtur eius heredita tem adire.ibi.nu.3.
zDaritus vt non possit dotem augere in rebus mobilibus pro quanta quantitate debet esse debitor.in aut.de quali.do.nu.14.fo.44.
7 zDaritus ꝛ vxor quãdo vnus sine licentia alterius possit monasteriũ intrare.ꝛ ibi de sponso et sponsa.in repe.auten.ingressi. nume.25.C.de sacrosan.eccle.fo.20.
5 zDaritus non petit vsuras dotis nisi sustineat onera matrimonij.in.l. si pater pro.nu.1.ff.de dolo.fo.172.
5 zDaritus an cum cõuenitur per heredes mulieris ad fundũ datum in dotem possit opponere ne cõueniatur nisi inquãtum facere possit.in.l. nesennius.ff.fundũ.nu.1.ff.de re iudica.fo.124.
6 zDaritus nõ potest occidere magistratũ inuẽtum in adulterio cũ eius vxore.in.l.marito.ff.illud.nu.1.ff.ad le.iul.de adul.fo.174.
zDaritus vel pater si est vilis persona an possit occidere adulterum in uentum cum vxore vel filia.ibi.nu.3.
3 zDaritus quando habet beneficiũ ne condẽnetur vltra ꝯ facere possit in.l.maritum.nu.1.ff.sol.ma.fo.12.
Algendo contra maritum sufficit simpliciter petere.ibi.nu.3.
zDaritus si nõ est solũdo ꝛ vxor sit pauperrima tũc nõ habet bẽficiũ ne condẽnetur vltra ꝯ facere possit.ibi.nu.4.
6 zDaritus an teneatur soluere collectas ꝓ fundo dotali.in.l.luci⁹.ff.idẽ respondit constante.nu.1.ff.ad municipales.fo.241.
3 zDaritus si reliquit dotẽ vxori filij habebũt ꝓuilegiũ ne conueniatur vltra ꝯ facere possit.in.l.etiã filios.nu.2.ff.sol.ma.fo.14.
7 zDaritus ꝓ vxore quãdo ꝛ ꝓ quibus bonis sine mandato admittatur in.l.maritus.nu.1.C.de procu.fo.83.
zDaritus ex traditione instrumentorum eidem facta pro vxore videt constitutus procurator.ibi.nu.3.
zDaritus quando admittitur vt coniuncta persona an admittatur si cut alie coniũcte.ibi.nu.7.
3 zDaritus si vult an potius possit repetere impẽsas ꝯ habere fundum. in.l.qõ dicitur.nu.4.ff.de impen.in re.dota.fac.fo.35.
zDaritus an teneatur facere impensas vtiles.ibi.nu.8.
zDaritus qui alienauit res dotales vel datas in donationem propter nup.si nõ sit seruata forma an ipsemet poterit vendicare. in.ff.ꝛ multo. nu.5.in aut.vt ĩmo.bo.ante.fo.28.
zDaritus vendẽs rem dotalem alienari prohibitam tenetur de euictio ne.ibi.numero.6.ꝛ.7.
zDaritus qui vendit rem dotalem ꝛ de euictione tenetur potest contra factum suũ venire.ibi.nu.8.
4 zDaritus habens beneficium ne teneatur vltra ꝯ facere possit: tale be neficiũ nõ trãsit ad heredem vel fideiussorem:ad defensorẽ vero fic.rõnẽ vide in.l.alia causa.nu.1.ff.sol.ma.fo.12.
3 zDaritus non tenetur per interitum rei sua culpa.in.l.semel moza. nu me.2.ff.sol.matri.fo.24.
zDaritus non tenetur de leui culpa post oblationem.ibi.nu.3.
3 zDaritus debet posse facere de iure ꝛ de facto.in.l.facere. nume.1.ff. solu.matri.fo.24.
zDaritus obligatus pure pro vxore an anteꝯ soluat poterit compẽsa re.ibi.numero.2.
7 zDaritus transiens ad secunda vota an teneatur reseruare alijs filijs quod lucratur ex hereditate filiorum premorientium.in.l.femine.nu.2. C.de secun.nup.fo.181.
5 zDaritus nõ dicitur possidere vxorem sed esse in quasi possessionez ita vxor virũ.in.l.j.ff.acquirimus.nu.5.ff.de acqui.pos.fo.80.
3 zDaritus si negat matrimoniũ perdit ꝓuilegiũ vltra ꝯ facere possit. in.l.etiam.ff.licet.nu.3.ꝛ.4.ff.sol.ma.fo.14.
3 zDaritus ꝓ vxore quãdo testificetur ꝛ econuerso.remissiue.in.l. qui te stamento.ff.quecũqꝫ.nu.9.ff.de testa.fo.97.
7 zDaritus popularis dives qui accipit in vxorem nobilem pauperem an obligetur quãdo cõiteatur se plus accepisse ab vxore ꝯ habuit.in.l. si volũtate.nu.2.C.de do.promis.fo.183.
3 zDaritus cogitur vxorẽ alimẽtare ad instãtiam cõsanguineorũ vxoris in.l.si cũ dotẽ.ff.finantem.nu.1.ff.so.ma.fo.16.
zDariti bona sunt obligata vxori pro alimentis.nu.7.
3 zDaritus tenetur de dolo lata culpa ꝛ leui.in.l.si filiosa.ff.maritus.nu me.2.ff.sol.matri.fo.23.
zDaritus põt alienare seruitutes fundo dotali debitas non vtendo nõ tamen patiendo.ibi.nu.3.
7 zDaritus in rebus paraphernalibus quando videatur factus ꝓcura tor.in.l.si.nu.1.C.de pac.connen.fo.185.
7 zDaritus põt esse ꝓcurator vxoris in.l.ij.nu.1.C.de procu.fo.78.
3 zDaritus ꝙ incipiat vti male sua substãtia sufficit probatio semiplena quãdo agitur cõtra virũ si contra tertiũ requiritur pena.in repe.l.si cõ stante.nu.16.ff.sol.ma.fo.18.
zDarito incipiente male vti sua substantia respectu initij siue respectu finis vxor potest agere ad dotem dotis fauore.ibi.nu.17.
zDarito bãnito etiam bonis nõ publicatis vxor potest agere ad dotẽ. ibi.numero.18.ꝛ.20.
zDarito absenti debent mitti alimenta.ibi.nu.22.
3 zDaritus nec socer per dationẽ fideiussoris possunt euitare quod mu lier non agat ad dotẽ in casu inopie.in repe.in.l.si constante. nume.46. ff.solu.matri.fo.19.
3 zDaritus ꝙ reputetur indignus si probetur ꝙ ante testũ verberauit vxorem.in.l.si.nu.16.ff.si quis ali.testa.prohibu.fo.194.
3 zDaritus vbicunqꝫ ex solutione dotis que fit mulieri eius conditio fit melior ꝛ vir nõ efficitur pauperior potest maritus soluere vxori dotem constãte matrimonio.in.l.quãuis.nu.3.ff.sol.ma.fo.14.
zDaritus expendens de voluntate vxoris habet exceptionem.ꝛ idez si non contra voluntatem.ibi.nu.8.
3 zDaritus si ꝓhibeat vxorez testari an noceat filijs qui successuri essent ab intestato.in.l.j.ff.si dñs.nu.1.ff.si quis ali.testa.prohi.fo.194.
3 zDaritus si incidit arbores fructiferas tenetur actione de dote.in.l. di uortio.ff.si fundum.nu.2.ff.solu.ma.fo.10.
3 zDaritus si instrumento cõfessus fuit habuisse ꝛ recepisse a patre mu lieris centum in dotem que ꝓmisit per stipulationem restituere an mu lier soluto matrimonio possit dicere actionem suam.in.l. post dotẽ.nu. 20.ff.sol.ma.fo.28.
4 zDaritus si simpliciter legat vxori rem quam estimatam habuit in do te vxor habebit rem ex testamento actione de dote estimationez. in.l.lu cinius.nu.1.ff.de leg.ff.fo.36.
3 zDaritus si occidit vxorem dos vadit ad heredes vxoris.in.l.si ab ho stibus.ff.si vir.nu.1.ff.solu.ma.fo.11.

zDaritus qui

zDaritus qui non adhibuit mecum pro curanda vxore ꝙ reputetur in dignus.ibi.nume.3.
zDaritus occidens vxorem repertam in adulterio quando perdat lu crum dotis.ibi.nu.5.
5 zDaritus ꝛ vxor ꝙ insolidum non possideant.in.l. possideri.ff. ex cõtra rio.nu.6.ff.de acqui.pos.fo.82.
1 zDaritus pro tẽpore quo fundus dotalis est apud eum est plusqꝫ pro curator nõ ꝓ vlteriori.in.l.de die.ff.quidã.nu.2.ff.qui satisf.cog.fol.64.
1 zDaritus qui ex forma statuti lucratur partẽ dotis an illã transmittat sine agnitione in.l.si arrogator.nu.9.ff.de adop.fo.28.
3 zDaritus quãdo possit solnere dotem vxori cõstante matrimonio:r sol uendo liberetur.in.l.ij.nu.7.ff.solu.ma.fo.5.
zDaritus cogitur ꝓmittere restituere dotem vxori.ibi.nu.12.
Et quando alteri.ibidem.
zDaritus tenetur mulieri in actione de dote secũdum tẽpora.ff.inquã tum facere potest.ibi nu.17.
zDaritus cogitur officio iudicis cauere de dote restituẽda. ibi.nu. 20.
zDaritus qualiter cauet vxori.ibi.nu.21.
3 zDaritus accipiẽs debitorem inopẽ ꝓ dote quãdo videatur donare.in l.si cũ dotẽ.ff.si mulier.nu 8.ff.sol.ma.fo.15.
zDaritus soluendo dotem vxori cõstãte matrimonio sine causa qñ libe retur.in.ff.notes.nu.3.in aut.de nuptijs.fo.21.
3 zDaritus pro restitutione dotis tenetur cedere nomina debitorũ etiaz si non habeat aliũde vnde viuat si ex sua opera potest sibi quererevictũ in.l.si maritus.nu.1.ff.sol.ma.fo.30.
3 zDarito nõ vindicãti mortẽ vxoris occise an fertur portio dotis quã dz lucrari ex forma statuti.in.l.si sequẽs.ff.cũ ex parte.nu.1.ff.ad fille.f.193.
zDarito minori cõsitenti se dotẽ recepisse qualiter succurratur.in aut. de tempo.non solu.pecu.nu.12.fo.45.
3 zDariti facultates nõ esse sufficientes ad dotis restitutionem qualiter ꝓbabitur.in repe.l.si constante.nu.7.ff.so.ma.fo.18.
zDarito quãdo liceat quẽlibet adulterũ occidere etiã de iure canonico. in.ff.his quoꝯ.nu.4.ꝛ.7.in aut.vt lice.ma.ꝛ auic.fo.50.
8 **Dartinus** de fano effectus fuit frater de ordine ꝓdicatorũ.in.l.ff.nu.3.C.de impu.fo.24.
6 **Dassarius** cõis ꝙ teneaꝫ soluere pecuniã de mãdato poris.in.l.quoties.nu.4.ff.ad municip.f.239.
4 zDassaritie non debẽt publicari cum publicatur domus.in.l.ff.nu.1.ff. de supellec.lega.fo.87.
4 zDassaritiarũ nomine cõtinẽtur quecũqꝫ continẽtur noĩe supellectilis in.l.j.nu.1.ff.de supelle.leg.fo.86.
zDassaritiarũ nomine nõ cõprehenduntur arma:nec libri:nec apta ad reponẽdum.in.l.supellectili.nu.1.ff.eo.
2 Contra massarium cõmunitatis agitur insoliduz.in.l.verum.ff. si cum tres.nu.1.ff.pro socio.fo.112.
6 zDassarius qualiter teneatur cõi de pecunia quam habet apud eũ.in.l. peculatum.nu.1.ad le.iul.pecu.fo.188.
Et qualiter teneantur plures qui peculiariter cõmiserunt.ibi.nu.2.
6 **Dasculinum** an cõcipiat femininum.in.l.j.ff. si quis. nu.1.ff.de verb.sig.fo.254.
Et an ex ꝓpria significatione vel interpretatione qõ sic.ibi.nu.2.
2 zDasculinũ quod cõcipiat femininũ.in.l.j.nu.24.ff.de pecu.fo.97.
zDasculinum quãdo concipiat femininum an sit de ꝓprio significato ibidem.nume.25.
4 zDasculinum prolatum a lege in odiosis cõcipit femininum.in.l.j.ff.si ꝛ si.nu.2.ff.de ven.in pos.nit.fo.175.
7 zDasculus quãdo cõsequatur veniam etatis ꝛ quãdo femina.in.l.oẽs. nu.1.C.de his qui ve.eta.impetra.fo.100.
2 zDasculus presumitur primo nasci.in.l.si extraneus.nu.3.ff. de condic. can.da.fo.43.
1 zDasculus ꝛ femina per se nõ sufficiũt ad generãdũ nisi cũ auxilio pla netarũ.in.l.iurisgẽtiũ.ff.quinimo.nu.17.ff.de pac.fo.83.
4 zDasculus ꝛ femina si nascatur prius nat⁹ masculus ꝑsumit nisi fama libertatis aliud suadeat.in.l.si fuerit.ff.plane.nu.1.ff.de re.dub.fo.106.
4 zDasculus de ordine fratrum minorũ feminam non impedit succedere vigore statuti de superexistentia masculoz.in.l.ij.ff. quod habebat. nu me.3.ff.de bo.pos.contrata.fo.165.
3 **Dateria** quotidiana est melius ꝛ subtilius examinãda.in.l. j.nu.1.ff.de suspec.tuto.fo.72.
2 zDateria inspicitur in metallis magis ꝯ i forma.in.l.quod te mihi.nu. 7.ff.si cer.peta.fo.7.
3 **Dater** et auia nõ coguntur esse tutrices vel curatrices ꝛ si non petant tutores quomodo puniantur.in.l.ij.nu.3.ff.qui pe.tu.vel cura.fo.57.
Et an habeat necesse petere.ibi.
zDater an admittatur quãdo substitutus est excluſus ꝓpter nõ petitũ tutorem vel ipsa etiam excludatur.ibi.nu.11.
zDater excluditur a successione ꝛ legitima filij propter substitutionem pupillarem.ibi.nu.13.
In pertinẽtibus ad tutelam prefertur matri qui dz succedere licet i edu catione preferatur mater.ibi.nu.14.
zDater ꝛ substitut⁹ si in aliquo casu excludant an alij veniãt.ibi.nu.15.
6 zDater nõ potest agere actione furti pro filio furto subtracto:ꝛ que sit ra tio.in.l.eũ qui.ff.si filiusfamilias.nu.3.ff.de furtis.fo.121.
8 zDater excluditur per tacitam pupillarem quando frater impubes est impuberi substitutus.in.l.precibus.nu.7.ꝛ nu.13.C.de impu.fo.23.
zDatri que vtilitas resultet ex compendiosa obliquatur,ipsa existẽte in medio.ibi.nu.8.
8 zDater tenetur alere filios qñ pater ect inops ꝛ ipsa esset dives.in aut. res que subiacent.nu.4.C.cõmu.de lega.fo.45.
3 zDater ꝛ auia bodie possiunt esse tutrices.ꝛ quid sit immutatus per ius autenticorum.in.l.si quis sub.nu.5.ff.de testa.tute.fo.49.
zDater potest esse tutrix filio naturali.ꝛ quid i matre spurij.ibi.nu.7.
zDater in tutela nõ prefertur patri legitimo in tutela sed naturali tan tum fic.ibi.nu.8.
zDater filio naturali tantũ succedit simpliciter.ibi.
zDater in tutela ꝛ successione prefertur auo.ibi.nu.10.
zDater ꝛ auia possunt esse curatrices sicut sunt tutrices.ibi.nu.11.
zDater ꝛ auia nõ cogitur tutelam suscipere.ibi.nu.12.
zDater data tutrix in testõ est testamentaria volũtaria.ibi.nu.4.
zDater data tutrix si non renuntiat secundis nuptijs non tenet datio. ibi.numero.15.
zDater si nõ renũtiat velleiano in datiõe tutele vitiat datio. ibi.nu.16.
zDater si renuntiat secũdis nuptijs velleiano nõ tamẽ omni alij legiz auxilio ꝙ non valet datio.ibi.nu.17.
zDater tutrix data nõ habet specialiter renũtiare velleiano sed secũdis nuptijs sic.ibi.nu.21.
zDater tutrix tenetur expresse obligare oĩa sua bona ibi.nu.22.
zDater ꝛ extraneus si sunt dati in testõ tutores ambo erunt.ibi. nu.23.
zDater data tutrix in testõ non eget confirmatione sed illam agnoscit coram iudice renuntiando illis beneficijs.ibi.nu.24.
zDater si non transit ad secunda vota sed aliter est luguriata ꝓnatur tutela.ibi.numero.26.
zDater excluſa tutela per transitum ad secũda vota an sit locus legiti mo vel datino.ibi nu.27.
zDater quod statim definit esse tutrix ꝯ primũ vadit ad iudicez et dicit velle transire ad scõa vota.in.d.l.si quis.nu.28.ff.de testa.tute.
zDater desinit esse tutrix statim sponsalijs contractis.ibi.
zDater si est minor ꝙ sit locus legitimo.ibi.nu.30.
zDater existente viro bannito ꝙ sit tutrix.ibi.nume.33.
zDater licet possit esse tutrix filiorũ suorũ:tamen cogitur.in aut.vt sine prohi.nume.3.fo.43.
7 zDater vtrum teneatur facere tutorem suspectum. in.l.j. nume.3.C.de nego.gest.fo.86.
zDater expendens pro filio pupillo protestans quod intendit repetere quas expẽs.repetat.ibi.nu.4.
3 zDater quando possit repetere alimenta facta filio.in.l.si quis.ff. si ma ter.nu.1.ff.de libe.agno.fo.42.
3 zDater excludit tacitam substitutionem si ipsa venit tempore quo de vi ribus institõis incipit agi.in.l.qui soluendo.nu.3.ff.de ber.insti. f.127.
zDater trãseũdo ad scõa vota an succedat filio indistincto.ꝛ ibi recitat quatuoz iura.in.ff.cũ igitur.nu.6.in aut.de nõ eligen scõo nuben. fo.6.
4 zDatre neminem eligente in casu.ff.rogo.in.l.cum pater.ff.de lega.ij.q admittantur ꝛ qualiter.ibi.nu.2.ꝛ.4.fo.46.
zDatre aliquo eligente an illi ceteris preferantur.ibi.nu.3.
7 zDater que luguriatur perdit tutelam sicut quando transit ad secunda vota.in aut.sacramentum.nu.1.C.qñ mu.tute.offi.fun.po.fo.191.
zDater si trãsiuit ad secũda vota ad quos tutela redibit.ibi.nu.2.
zDater si vadit ad iudicem ꝛ dicit se velle transire ad secũda vota ꝙ sta tim definat esse tutrix.ibi.nu.3.
zDater si est minor annorum.xxv.an succedat alius legitimus vel per ueniatur ad datiuum.ibi.nu.5.
3 zDater cui fuit relictũ a testatore donec vitam vidualem seruauerit an sicut per transitũ ad secũda vota ꝓnatur relicto ita etiam excludatur a tacita pupillari.in.l.ij.nu.42.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.139.
zDater etiam excluditur per tacitam pupillarem ex conditione perso ne substituti.ibi.nu.44.
zDater defuncti substituta vulgariter pupilio ex tacita pupillari exclu dit matrem pupilli.ibi.nu.45.
4 zDater que nõ petijt tutores dari filio licet ipsa vel alij gesserint sed nõ legitime nõ excusatur.in.l.ij.ff.quod si pater.nu.1.ff.ad terull.fo.186.
zDater que non recusat tutelam cum illa non velit incidit in banc con stitutionem.ibi.nu.2.
1 zDater in proiectis ad hospitale est incerta.in.l.quia semper.nume.1.ff. de in ius vocan.fo.57.
1 zDater vel auia expendens circa res filij vel nepotis quãdo repetat.in l.nesennius.nu.7.ff.de nego.gest.fo.121.
3 zDater nõ potest substituere filio pupillariter.in.l.si mater.nume.2.ff. de vulga.ꝛ pupil.fo.149.
7 zDater et auus si concurrunt in tutela quis preferatur.in aut.matri.et auie.nu.6.C.quando mu.tute.offi.fungi potest.fo.190.
zDater potest esse curatrix filiorũ.ibi.nu.7.
zDater ꝛ auia non coguntur tutelam suscipere.ibi.nu.8.
zDater ꝛ extraneus si sint dati tutores in testamento an mater crit tu
zDater et extraneus si sint dati tutores in testamento an mater crit tu

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

trix.ibidem.numero.16.
¶Mater data tutrix in testamēto nō cōfirmatur sed coram iudice agnoscit tutelam ⁊ renunciat.ibi.nu.17.
7 ¶Mater si nō petit tutorem filio infra quatuor menses videtur in mora. in aut.presbyteros.nu.2.C.de epis.⁊ cle.fo.30.
¶Mater ad secunda vota trāsiens qualiter succedat filijs.in.§.hinc nos nu.1.in aut.de nuptijs.fo.21.
¶Mater que transiuit ad secūda vota non petito tutore:vel si petijt male administrauit an teneatur in subsidiū.q̄ non:nisi in fraudem fecerit.in §.si autem.nu.3.in aut.de nuptijs.fo.21.
3 ¶Mater in probanda etate admittitur: licet minus probet.in.l.ij.nu.5. ff.de eccu.tu.⁊ cura.fo.77.
3 ¶Mater non dat tutorem ⁊ datus confirmatur cum inquisitione.in.l.i. nu.2.ff.de confir.tuto.fo.52.
¶Mater luxurioſe viuens nō admittit ad successionē filij.in.§.cū igitur nu.13.in aut.de non eligendo secūdo nubē.fo.7.
¶Mater an possit instituere filiū vulgo quesitū in testamēto minus solēni.remissi ue.in.§.⁊ hoc sepe nu.4.in aut.de trie.⁊ semi.fo.18.
1 ¶Mater ⁊ filius sunt nomina appellatiua nature ⁊ capitis minutiōe nō pereunt.in.l.tutelas.nu.2.ff.de capi.minu.fo.140.
¶Mater transiens ad secunda vota succedit ex testamento filio in ꝓprietate si nullus alius filius supersit.in.§.hoc autem.nume.1.in aut.de nō eligen.secundo nuben.fo.6.
Et an ab intestato etiam succedat.quod sic.ibi.nu.2.
3 ¶Mater q̄ trāsiuit ad secūda vota nō pōt filio mētecapto vel furioso egē plarie substituere:alias secus.in.l.ex facto.nu.12.ff.de vul.⁊ pup.f.152.
7 ¶Mater que fuit meretrix nō potest ꝓpter meretriciū filiaꝫ egbereda re.in.l.in arenam.nu.4.C.de inoffi.testa.fo.121.
8 ¶Mater pupilli si ad secūda vota trāseras nō petierit eidem tutorem et quod ex administratione debeat non soluerit bona mariti ꝓ hoc tacite sunt obligata.in.l.si mater.nu.1.C.in qui.cau.pig.taci cōtra.fo.104.
4 ¶Mater petens tutorem minus dignum excusatur.in.l.ij.§.quid si indignos.nu.1.ff.ad tertul.fo.187.
¶Mater q̄ cōfestim teneꝫ petere tutorem.s.statim q̄ possit dūmodo nō transcēdat annum.in.d.l.ij cōfestim.nu.1.ff.eo.
¶Mater nō excusatur si pupillus decessit infra quinquaginta dies ⁊ intra dictum tempus nō petijt tutorem.ibi.nu.2.
¶Mater post annū nō pt se excusare quare nō petijt tutorē filio.ibi.n.3.
3 ¶Mater an possit preteriti in substitutione exemplaria.in.l. ex facto.nu. 30.ff.de vulga.⁊ pupil.fo.153.
3 ¶Mater non potest esse testis pro filio.in.l.qui testamento.in.l. quecūq. nu.4.ff.de testa.fo.97.
¶Mater quando ꝓprietas donationis refertur ad filios per trāsitum ad secūda vota:q̄ possit eligere vnū ex filijs ⁊ sibi prouidere. in aut.de non eligen.secūdo nubē.nu.7.fo.6.
¶Mater transiens ad secūdas nuptias filio siue fratribus decedenti qō nō succedat in ꝓprietate bonorum filio a patre obuētorum.in.§.igra titudinem.nu.1.in aut.de nuptijs.fo.21.
4 ¶Mater nō potest donare filijs vulgo quesitis.in.l.cum pater.§.mater. nu.1.ff.de lega.ij.fo.44.
4 ¶Mater que fuit cū extraneo substituta filio impuberi et eidem relictus vsusfructus quādo succedit ex substitutione pupillari habebit vsumfructū secus si ex vulgari.in.l licet.nu.5.ff.de lega.i.fo.20.
4 ¶Mater vel nouerca si relinquitur domina ⁊ vsufructuaria quid habere debeat.in.l.titia.§.titia.nu.12.ff.de leg.ij.fo.34.
¶Mater in casu.§.hoc autem.in aut.de nō elig.nō expectat mortem filij sed lex ipsa.ibi.nu.5.fo.6.
¶Mater luxuriose viuens priuatur tutela filiorum.in.l.si antē.nu.5.in aut.de nuptijs.fo.21.
¶Mater transiens solum ad spōsalia priuatur tutela.ibi.nu.6.
¶Mater que trāsiuit ad scōa vota an matrimonio soluto possit ad tutelam filiorū redire.remissiue.ibi.nu.7.
4 ¶Mater in causa status ⁊ ad statum pertinētibus pro pupillo testificat. in.l.carboniaꝰ.§.due aūt.nu.2.ff.de carbo.edic.fo.178.
7 ¶Mater admittit ad defendēdū filiū.in.l.aliena.nu.2.C.de ꝓcu.fo.82.
8 ¶Mater quare substituat exemplariter: pupillariter vero non.in.l. humanitatis.nu.5.C.de impube.fo.24.
3 ¶Mater si repudiat hereditatem filij ab intestato alij ab intestato veniētes nō succedūt sed substitutus ex tacita pupillari succedit.in.l.cēturio. nu.6.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.144.
6 ¶Mater nō pōt filio stipulari in.l.qō dicitur.nu.8.ff.deverb.obli.fo.52.
4 ¶Matris suppliciū differt ꝓpter partū.itē in matre lactāte puer donec nutrix reperiatur.in.l.sed si is.§.an aūt.nu.1.ff.de carbo.edic.fo.179.
7 **Matriculatus** in alīq̄ arte si illā nō exercet nō gaudet ꝓuilegio.in.l.q sub pretextu.nume.2.C.de sacrosan.eccle.fo.16.
¶Matricula registri officialiū ꝓbat aliquē esse officialē si ibidē scriptus reperitur.in.l.matriculam.nu.3.C.de agēti.in re.lib.xij.fo.46.
! **Matrimonium** si est contractum inter gradus ꝓhibitionis ⁊ superueniat dispensatio pape an filij nati ante habitam dispensationem sint legitimi.in.l.eu3q. nu.1.ff.de sta.homi.fo.24.
¶Matrimoniū an presumaꝫ ex denominatione quā vir facit de vxore ⁊ vxor de viro.in.§.illud quoq̄.nu.1.in aut.quib.mo.nat.fo.30.
6 ¶Matrimonium non legitimat quo ad vbum habetur ꝓ legitimo.in.l.de iure.§ mulieres.nu.1.ff.ad municip.fo.243.
4 ¶Matrimoniū cōtractū cū polluta per adulteriū nō valet;si veniēte primo marito data sit fides de ducendo illam post mortem viri.in.l. claudius.nu.1.ff.de bis qui.vt indig.fo.113.
¶Matrimonium inter raptam ⁊ raptorem hodie esse pōt de iure canonico.in aut.de rap.mulie.nu.15.fo.55.
¶Matrimoniū q̄ ex sola cohabitatiōe nō presumit de iure canonico ꝛ de iure ciuili sic.in.§.illud quoq̄.nu.5.in aut.qui.mo.na.fo.30.
Traductio ad domum viri quid operetur in matrimonio.in auten.de nuptijs.nume.6.fo.19.
¶Matrimoniū q̄ recipiat diē vel cōditionē.in aut.de nup.nu.7.fol.19.
¶Matrimoniū quando requirat verba.ibi.nu.8.
¶Matrimoniū per nuntium contractum q̄ non teneat si anteq̄ ratificetur mulierem penituit.ibi.nu.9.
¶Matrimoniū cōtractū per ꝓcuratorē q̄ nō teneat si ante ꝙtractū ꝓcurator reuocetur:eo ⁊ muliere etiā ignorante.ibi.nu.10.
¶Matrimoniū cōtractū per mulierē licet ꝓbibeat tamē tenet.in.§.vnuꝫ si quidem.nu.2.in aut.de restitu.⁊ ea que pa.fo.22.
¶Matrimoniū quod cōtrahatur hodie cū ancilla vel seruo etiā dño cōtradicente.in.§.si vero decretum.nu.3.in aut.de nup.fo.19.
¶Matrimonium est de iure vtriusq̄.in.l.j.§.huius studij.nu.5.ff.de iusti.et iure.fo.5.
¶Matrimonium an de iure canonico distrahatur.remissiue.in.§.distrahuntur.nu.3.in aut.de nuptijs.fo.19.
¶Matrimoniū an dirimatur per impedimētum coitus.ibi.nu.4.
¶Impedimentū coitus in matrimonio presumit supervenisse post matrimoniū cōtractū.in.§.distrahūtur.nu.5.in aut.de nup.fo.19.
¶Impedimētū supueniēs ex parte mulieris qñ dirimat mrimoniū. ibi.
¶Matrimoniū quibus casibus valeat fine scripturis.in.§.q̄ vero.nu. 1.in auf.vt liceat matri ⁊ auie.fo.49.
7 ¶Matrimoniū carnale mutat originem.in.l.placet.in.ij.lec.nume.39.C. de sacrosan.eccle.fo.15.
¶Matrimoniū solus cōsensus facit.in auf.de nup.nu.4.fo.19.
6 Quando vnus ex contrahentibus matrimonium in casu prohibito scit alter ignorauit:sciens punitur ignorans non.in.l. si adulteriū.nu. 12.ff.de adulte.fo.177.
3 ¶Matrimoniū cōtractū sub cōditione impossibili an valeat.remissiue. in.l.j.nu.14.ff.de condi.insti.fo.157.
¶Matrimonium hodie solum per ingressū religionis soluitur.in.§.q̄ vero.nu.2.in auf.vt lice.ma.⁊ auie.fo.49.
6 ¶Matrimoniū si aliquis cōtrahat cū minore.xij.annis et deinde aliam maiorem ducat ⁊ illa moriaꝫ pubescēte minore:matrimoniū nō ꝓfirmatur.in.l.miles.§.queritur.nu.1.ff.ad le.iul.de adul.fo.170.
¶Matrimoniū an ꝓficiaꝫ aliter quā solo ꝓsensu vbi q̄ de iure canonico ꝓficiē si sequaꝫ carnalis copula:vel cohabitatiōe.in auf.de nup.nu.5.f.19.
Item per annuli subarrhationem.ibi.
3 ¶Matrimonium si durauit pluribus annis de quibus fructibus deducantur impense.in.l.fructus.nu.2.ff.so.ma.fo.8.
3 ¶Matrimoniū presumit quādo quis retinet in domo mulierē liberā honeste natam.in.l.in cōcubinatu.nu.1.ff.de concu.fo.45.
8 ¶Matrimoniū si contrahat popularis cū muliere nobili nō efficitur nobilis.in.l fi.nu.3.C.de ver.oblig.fo.42.
¶Matrimoniū vt quis contrahat induci potest spe premij.in.l.cū donationis.nu.5.C.de transac.fo.69.
¶Matrimonium ex quibus causis dissoluatur.in.§.mitiores.nume.1.in auf.de nuptijs.fo.19.
4 ¶Matrimonio indignus dicit ille cui sine dedecore quis nubere nō pōt in.l.cū ita.nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.126.
8 ¶Matrimonio autē cōstante nec offerre dotē nec vxorē excludere pōt.in auf.cum tibi.nu.3.C.qui poti.in.pigno.habe.fo.106.
6 **Medicus** etiā dicit q alicui parti corporis medicinā ꝓbet in.l.j.nu.2.ff.de variis ⁊ extra cogni.fo.251.
2 ¶Medicus ⁊ mensor negligēs in arte sua dicitur in lata culpa.in.l.quod nerua.nu.17.ꝛ.18.ff.depo.fo.105.
¶Medicus principis dicitur habere dignitatem.in.l.vnica.nu.1.C.ō comiti.⁊ archia.lib.xij.fo.44.
4 ¶Medicus qui vadit ad aliquē infirmum ꝓ tanto salario in die habebit salariū tempore itineris.in.l.quo victu.nu.2.ff.de ope.libe.fo.184.
2 ¶Medicus non conuentuatus dicitur medicus.in.l.sciendum.nume.2. ff.de edil.edic.fo.146.
3 ¶Medicus causa legitima subsistēte reꝓbatur.in.l.sed ⁊ reꝓba.nu.1. ff.de excu.tuto.⁊ cur.fo.7.
4 ¶Medicinarū noīe venit lectus.in.l.legati nu.4.ff.de ali.leg.fo.89.
3 ¶Medici missi ad inspiciēdū vulnꝰ iurāt.in.l.j.nu.1.ff.de vē.inspi.fo.43.
6 ¶Medicis antiani possunt constituere salariuꝫ.in.l.j.nu.1.ff.de decre.ab ordi.faci.fo.248.
Et quod medici possunt eligi in minoribus ciuitatibus.ibi.nu.2.
2 ¶Medici ꝓcuratores ⁊ aduocati presumūtur esse in loco insigni non aūt factores idonei.in.l.idem querit.nu.2.ff.ꝓ socio.fo.11.

¶Medici nō

¶Medici non debēt recipere ab infirmis ꝓmissiones ⁊ si recipiūt cassantur.in.l.archiatri.nu.1.C.de profesſo.lib.xi.fo.21.
2 ¶Medico qui curauit podagrā si postea redijt infirmo an debeatur salariū.in.l.maritus.nu.4.ff.loca.fo.133.
3 ¶Medicine sunt prestande illi cui alimēta debentur.in.l.si cum dotem.§. sinautem.nu.9.ff.sol.matri.fo.16.
Mediatores qñ cogi pñt ad testificādū.in.§.quoniā vō nu.2.in auf.de testi.fo.41.
4 ¶Medium an sit dare inter mortē ⁊ additionē hereditatis.in.l.iulianus. nu.3.ff.de condi.⁊ demon.fo.130.
1 ¶Mediū cōcludēdi in querela inofficiosi.in.l.ij.nu.3.ff.de ioff.test.f.159.
7 ¶Medium non datur inter leuissimam culpam ⁊ casum fortuitum.i.l.j. nume.1.C.depo.fo.171.
¶Medium quod sit tenēdum in largitionibus ⁊ expēsis.in.§.scriptum. nu.1.in auf.vt iudi.fine quoquo suffra.fo.14.
3 ¶Medium quoddam est inter placere ⁊ displicere.in.l.gerit.nume.12.ff. de acqui.here.fo.180.
4 ¶Medium non est inter mortem ⁊ additionem suo herede existente.in.l.si post mortem.nu.1.ff.de lega.j.fo.19.
Mendicitas quādo dicatur certa ⁊ quādo incerta.in.l. vnica.nu.3.C.de mēdicā.lib.xi.fo.31.
¶Mēdicās ficte punitur ciuiliter ⁊ pena parti applicatur.in.l.vnica.nume.8.C.de mendican.lib.xi.fo.31.
Membrum dicitur debilitatum quādo officium mēbri primenū nō est.in.l.nominationē.nume.5. C.de decurio.lib.x.fo.16.
6 ¶Membrū nō dicitur digitus sed officiū mēbri.large tamē dicitur etiaꝫ membrū.in.l.publicoīs.nu.13.ff.de publi.iudi.fo.150.
Tanta autoritas requiritur in imponenda pena abscissionis membri quāta in iudicante super toto corpore.ibi.nu.12.
¶Membrū dicitur a metior metiris.⁊ dicitur quasi corporis pars.vdicitur quod habet ꝓprie officium.ibi.nu.13.
¶Membri debilitatio non est pena capitalis ibi.nu.15.
¶Membrum dicitur debilitari quādo officium membri aliqualiter impeditur.ibi.nu.16.
7 ¶Membri abscissio est de mero imperio.in.l.si.nume.2.C.de offi. eius q vi.alte.ge.fo.42.
¶Mēbri abscissio morti exparatur.i.§.ad hec.nu.2.in auf.de colla.f.55.
5 **Memoria** hominis labilis est.i.l.peregre.nu.2.ff. de acq. possef.so.94.
5 ¶Memoriam extare vel non extare qualiter ꝓbetur. in.l.j.§. item labeo. nu.7.ff.de aqua plu.arcen.fo.46.
2 **Mendacium** circa substantiā persone nō inducit actionem empti nisi actoris incipiat interesse in.l.fundū.nu.1.ff.de ac.emp.fo.121.
1 ¶Mendaz quādo puniatur in trāslatione possessiōis.in.§. illud quoq̄. nu.1.in auf.de triente.⁊ semisse.fo.18.
1 ¶Mentiēs se possidere in titulo quādo puniatur in trāslatiōe possessionis.in.l.in rem.nu.6.ff.de rei vendi.fo.179.
¶Mentiēs se possidere etiā punitur:quia si ante tenebatur ꝓ parte nunc tenetur in solidum.⁊ quomodo.ibi.nu.7.
3 ¶Mentiēs alicui cum additione salvo honore nō est quin dicat verbum iniuriosum.in.l.si quis extraneus.nu.1.ff.de acqui.here.fo.170.
1 **Mensis** apponiꝫ in instrumēto nō de necessitate ꝛ de declarationē diei ⁊ an sufficiat mēsem ponere per rōnem ad aliud in.l.si quis.in repe.§.si initiū.nu.23.ff.de eden.fo.77.
6 ¶Mēsis quando tantūmodo est appositus in accusatione potest tamen declarari dies cōmissi criminis:nec id est mutare tempus.in.l.denūtiasse.§.quid tamē.nu.4.ff.ad le.iul.de adul.fo.173.
¶Mensis legalis dicitur tringinta dieruꝫ.in.§.sed hoc.nume.4.in auf. vt cum de appella.fo.48.
¶Mēsis quot dierū dicatur esse.in auf.vt fact.no.cōsti.nu.7.fo.28.
1 **Mensuratio** debet fieri a cōtinētibus edificijs.⁊ qñ alter.in.l.j.nu.4.⁊.6.ff.si quis cau.fo.68.
¶Mensuratio debet fieri per illam viam per quam securius itur: et que magis frequentatur.ibi.nu.5.
¶Mensuratio quādo nō potest fieri per terram debet fieri per aerē. ibi.
¶Mensure debent signari signis publicis.in.l.fin.nume.1.C. de frumen. alexan.lib.xi.fo.31.
¶Mensure ciuitatis debent fieri eree vel lapidee.in.l.modios.nu.1.C.de suscepto.lib.x.fo.24.
7 **Mentecapti** et alie persone fatue non habēt curatores legitimos sed datiuos.i.l.si furiosi.nu.2. C.de nup.fo.180.
8 ¶Mentecaptis substituitur directo ⁊ dicitur exemplaria.in.l.humanitatis.nu.1.C.de impu.fo.24.
1 **Mens** legis quādo attēdatur potius q̄ verba.⁊ quid in statuto.in.l.cōtra.nu.1.ff.de legi.fo.17.
3 A verbis recedit ⁊ mēs seruaꝫ qñ ex verbis simpliciter intellectis iniquitas resultat.in.l.scire ops.§.aliud aūt.nu.2.ff.de excu.tu.⁊ cu.fo.81.
3 ¶Mentis sanitas cōprehenditur ex sermonibus.in.l.is qui.§.dinus.nume.1.ff.de tu.⁊ cu.da.ab bis.fo.55.
¶Mens deferentis iuramētum cōsideratur vbi iurans vellet malignari.in auf.iusiuran.q̄ presta.nu.6.fo.14.
2 **Mercatorum** incuria iudicari debet de bono ⁊ equo: et quomodo hoc intelligatur.in.l.si fideiussor.§.quedam.nu.2.ff.manda.fo.109.
1 ¶Mercator nō dr q vno actu mercaturā exerceat.in ꝓnci.ff.ꝓz. nu.10.f.2.
6 ¶Mercatorū stante cōsuetudine q̄ vnus nominatur nomine ꝓprio et alij appellatiuo puta titius ⁊ socij si titius stipulatur qualiter acquirat in.l.si seruus.nu.4.ff.de stipu.ser.fo.69.
8 Si ex pluribus mercatoribus vnus cōtrahat an qulibet teneatur insolidum ⁊ sint duo rei.in auf.hoc ita.nu.11.C.de duo.reis stipu.fol.111.
¶Mercator qui dicit cū socijs se dānum sustinuisse debet de hoc fidem facere infra annum.in.l.ij.nu.5.⁊.8.C.de naufra.lib.xi.fo.27.
6 ¶Mercatores plures quivnā mercātiā gerūt vel vnā negotiationē an ex ꝙtractu vnius qlibet teneatur insolidū ⁊ qulibet insolidū agere possit et an sint duo rei.in.l.eandē.nu.9.ff.de duobus reis.fo.61.
Dantes pecuniā mercatori ad diuidendam partem incri non possunt petere rationem a mercatoribus nisi in fine anni.in.l.neminem.nume. 2.C.de suscepto.lib.x fo.24.
4 ¶Mercator seu negotiator nō dicitur quis per vnicum actum.in.l.legatis.nu.4.ff.de leg.iij.fo.61.
2 ¶Mercātiam vnam plures exercētes simul siue per se siue per aliū qualiter teneātur.in.l.si tamē.nu.1.ff.de exer.ac.fo.93.
2 ¶Mercedes solute p futuro tpe que nō debēbat vt indebite repetunf.in l.si quis fundū.§.imperator.nu.2.ff.loca.fo.127.
2 ¶Merces qui in horreo ponit si ibi ponit custodes an videatur renunciare custodie debite per dūm.in.l.dūs.nu.2.ff.loca.fo.133.
7 ¶Mercedis diminutio ad hoc vt fiat que dicatur magna diminutio. in l.j.nu.9.C.de iur.emphy.fo.178.
7 **Meretrix** postq̄ est meretrix aligd recipiēdo nō facit ꝙtrahentius.in l.nō dubiū.nu.19.C.de legi.fo.33.
2 ¶Meretrici promissum q̄ meretrix possit petere.in.l. idem si.nu.1.ff. de condi.ob tur.cau.fo.46.
¶Meretrices ad matrimonium ⁊ castitatem deducere pietas magna est. auf.de lenonibus.nu.1.fo.15.
¶Metroici dicūtur qui trāsferūtur de vno loco ad aliū mēsuratione bonorum facta.an.l.certa forma.nu.1.C.de iure fil lib.x.fo.4.
5 **Metus** officialis.§.q̄ qs ꝓpter eius metū aligd nō fecit qō fa cere debebat qualiter ꝓbetur:⁊ q̄ nō sufficit ꝓtestari nisi ꝓbetur.in.l.de pupillo.§.si quis.nu.14.ff.de ope.no.nū.fo.11.
5 ¶Metus ⁊ dolus quomodo differāt.remissiue.in.l.apud celsum.§.met. causa.nu.2.ff.de dolo.fo.172.
¶Metus iustus & ꝓbatus si ꝓbatur q̄ iudex est cōsuetus cōsanguinei vel laboratoribus appellātium violētias inferre ibi.nu.18.
¶Metum inferre possunt pupillus ⁊ vniuersitas.in.l.metū aūt.§.aiad uertendum.nu.7.ff.qō me.cau.fo.125.
1 ¶Metus dās causam cōtractui quare sit q̄ nō facit cōtractum nō valere sicut dolus.in.l.⁊ eleganter.nu.6.ff.de dolo.fo.129.
1 ¶Metus iustus est timere crudelitatem tyrāni vel ciuitatis seditiōes.in l.inter minores.nu.9.ff.de in integ.resti.fo.124.
1 ¶Metus nō est contrarius consensui.in.l.si per errorem. nu.1.ff.ō iurisdom.iudi.fo.53.
7 ¶Metus qñ ꝓbet ex solis minis.in.l metū.nu.1.C.qō met.cau.fo.91.
¶Metus an ꝓbetur ex sola acclamatione vim passi.ibi.nu.2.
7 ¶Metus mortis vel cruciatus corporis dicitur iustus metus.in.l.interposita.nu.2.C.de transac.fo.62.
¶Metus nō presumit ex eo q̄ qs dedit rē magnam ꝓ modica.ibi.nu.2.
5 ¶Metus q̄ inducat ex nimia reuerētia:⁊ ob id ꝛctus rescindit officio iudicis.in.l.iusiurādū.§.q̄ onerāde.nu.4.ff.quar.re.act.nō datur.fo.172.
¶Metus iustus reuerētialis qualiter ꝓbetur.ibi.
2 ¶Metus amissiōis oīm bonorū equiparatur metui mortis.in.l.si ob turpem.nu.6.ff.de cōdi.ob tur.cau.fo.47.
7 ¶Metus q̄ cessat quādo amicorum presentia interueniat.in.l. trāsactio nem.nu.1.C.de transac.fo.69.
1 ¶Metus instās intelligit etiam quādo res verisimiliter tendit ad metū. in.l.metum aūt.nu.1.ff.quod me.cau.fo.125.
7 ¶Metus tyrāni quādo dicatur durare.in.l.ij.nu.2.C.qō me.cau.fo.89.
3 **Meum an sit** q̄ commune est.in.l.ij.nu.1.ff.de condi.in situ.fo.157.
1 ¶Meum quod est nō potest esse alterius vno ⁊ eodem mometo. in.l. ponius.§.sed ⁊ his.nu.1.ff.de ꝓcu.fo.108.
4 ¶Meum et tuum dicitur q̄ vēdicari potest.in.l.quintus.§. argento.nu. 3.ff.de aur.⁊ argen.fo.95.
3 **Miles** est tutor filiorum cōmilitonis.in.l.sed et milites. nu.4. ff.de excu.tu.et cur.fo.80.
6 ¶Miles ⁊ doctor efficiūtur cives illius ciuitatis vbi stipēdia merentur. in.l. municeps.nu.1.ff.ad municipales.fo 241.
8 ¶Miles si testatur domi:testatur scōm ius cōmune.in.l.milites.nu.2.C. de testa.mili.fo.15.
2 ¶Miles licentiatus a ciuitate perusij vt iret in alemaniam debet habere

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

stipendium pro tempore quo se tenet absens cuz licentia. in. l. hac lege. nu me. 2. C. de prximis. lib. xii. fo. 46.

8 Miles ⁊ rusticus an possit pretendere ignorãtiam ꝓstitutionis. l. si qs in tantam. C. vnde vi. ibi. nu. 6. fo. 95.

3 Miles nõ potest relinquere mulieri de qua est turpis suspicio. in. l. miles. §. mulier. nu. 1. ff. de testa. mili. fo. 163.

Miles an possit relinquere concubine. ibi. nu. 2.

5 Miles qui non contragit in castris nõ habet priuilegiũ. in. l. miles. nu. 1. ff. de re iudi. fo. 115.

Miles armate militie legalis ⁊ celestis habẽt beneficiuz ne cõueniant nisi inquantũ facere possunt. ibi. nu. 3.

3 Miles dãnatus videtur persistere in eadẽ volũtate per eum cõfecta. in. l. si quis filio. §. quatenus. nu. 3. ff. de inin. rup. testa. fo. 113.

8 Miles legando filie ⁊ nõ instituendo videtur eã heredare. in. l. sicut certi. nu. 2. C. de testa mili. fo. 15.

3 Miles qs nõ efficit ex sola electiõe. in. l. ex eodẽ. nu. 1. ff. ỗ testa. mi. f. 163.

Miles nõ habet dignitatem. ibi nu. 3.

Miles qui nullam habet iurisdictionem põt aliũ militẽ facere autorita te cõsuetudinis. in. l. j. nu. 8 4. C. de dignita. lib. xii. fo. 43.

7 Miles ad opponẽdum exceptionem peremptoriã restituitur ipso iure sed minores ⁊ absentes per restitutiones in integrũ ex clausula generali. in. l. j. nu. 7. C. de iur. ⁊ fac. igno. fo. 34.

3 Militis bona qui nõ habet successorem ab intestato debentur legioni. in. l. si quis filio eius qui. nu. 1. ff. de inin. rup. testa. fo. 113.

7 Milites florẽtini militant causa honoris et mercantiam exercent. in. l. fi. nu. 4. C. de iurisdi. om iudi. fo. 117.

Milites pusini missi ad custodiã ciuitatis castelli debẽt habere salariũ a ciuitate pusij ãnonã a ciuitate castelli. i. l. fi. n. 1. C. de eroga. li. xii. f. 48.

Milites perusini nõ possunt ire ad custodiam alicuius castri ciuitatis sine licentia quam debẽt habere in scriptis. ibi. nu. 2.

Milites imperatoris possunt petere a tuscis vt eis assignẽtur prata in qbus possunt eoꝝ equos pascere. in. l. ij. nu. 1. C. de pas. publi. li. xi. f. 38.

Milites nõ possunt cum eorum equis stare in pascuis publicis vel pri uatis. in. l. fi. nu. 1. C. de pascu. publi. lib. xi. fo. 38.

1 Milites nostri temporis possunt esse procuratores. in. l. filiussa. §. vete rani. nu. 1. ff. de procura. fo. 103.

Militãtes in castris nõ possunt esse procuratores. ibi. nu. 2.

Milites nostri temporis nõ possunt grauare comitatenses vt prepa rent ad comedẽdum. in. l. cenatico rum. nu. 1. C. de eroga. lib xii. fo. 48.

Milites qui habuerũt licentiam se absentandi a thesaurariis non de bent habere stipendium a cõmuni ꝫa thesaurariis. in. l. iubem⁹. nu. 7. C. de eroga. lib. xii. fo. 48.

Milites ꝫ dicãtur nõ habere dignitatem tamẽ nõ dicũtur priuate pso ne. in. §. volumus autẽ. nu. 2. in autẽ. vt iudi. sine quoquo suffrag. fo. 13.

Milites nostri tẽporis capti in bello pro tempore quo sunt captiui nõ habent stipẽdia. in. l. i. nu. 1. C. de re mili. lib. xii. fo. 47.

8 Milites magis arma q̃ leges habere dñt. in. l. fi. nu. 1. C. de iu. deli. f. 32

Militia empta ex pecunia mutuata an veniat in generali bonorũ hy potheca. in. §. optimũ. nu. 4. in autẽ. de exhiben. re. fo. 25.

Militia an sit dignitas. remiss. in. l. j. nu. 83. C. de dignita. lib. xii. fo. 41.

Militia notarioꝝ principis est nobilis. in. l. fi. nu. 1. C. de primice. ⁊ se cun. lib. xii. fo. 44.

6 **Mine** alicuius ex qualitate persone quod inducant iustum me tum. in. l. famosi. §. hoc tamen crimen. nu. 2. ff. ad leg. iul. maiest. fo. 167.

1 Mine illate a persona verisimiliter timenda inducũt iustum metũ. in. l. metus. nu. 1. ff. qui. ex cau. ma. fo. 141.

8 Mine ex psonis hoiz timẽde sunt. in. l. vna. n. 1. C. si qs ipe. male. f. 123.

4 **Minister** nudus nullũ cõmodum sentire debet. iu. l. lucius. §. a te peto. nu. 1. ff. de leg. ii. fo. 48.

4 Minister nudus qui dicatur. in. l. si quis titio. nu. 1. ff. de leg. ii. fo. 31.

6 **Minor** non excusatur a muneribus mistis. in. l. ⁊ qui. §. decaprotos. nu. 1. ff. de mune. ⁊ bono. fo. 245.

3 Minor si a tutore est dãnificat⁹ in cẽtũ ⁊ remittit ꝓ qnãginta cuz iuramento tenet remissio. in. l. tutorẽ. §. ab eo. nu. 1. ff. de admi. tu. ⁊ cu. fo. 64.

Minor succedẽs maiori qui tenebatur facere inuentarium si non fecit ipse minor an puniatur ⁊ detur restitutio. in. §. pupillus. nu. 2. iaut. de here. et falci. fo. 5.

2 Minor aduersus delictum quãdo et ex qua causa restituitur. in. l. j. nume. 1. C. si aduer. delic. fo. 197.

3 Minor dat tutorẽ filio. i. l. si plures. §. quis. nu. 1. ff. ỗ admi. tu. ⁊ cu. f. 59

3 Minor. xxv. an. an possit dare tutorem filijs. in. l. quero. §. lucius. nu. 1. ff. de testa. tuto. fo. 52.

Minor nõ soluens vectigal in ciuitate florẽtie nõ incurrit penam. in. l. ij. nu. 2. C. de fundis patrimo. lib. xi. fo. 38.

6 Minor an debeat restitui aduersus testamẽtum factum. in. l. verba cõtrageruntur. nu. 1. ff. de verb. sig. fo. 255.

7 Minor ꝺ ꝫ iurare de veritate sec⁹ de calũnia. in. l. ij. nu. 11. C. de edẽ. f. 44

7 Minor quãdo restituatur in his que facit intra quadriẽnium. in. l. fina. nu. 4. C. de temp. resti. in integ. tam mino. fo. 102.

3 Minor si tradit indebite possessionẽ eius rei q̃ poterit illã repetere. in. l. si alienam. nu. 4. ff. sol. ma. fo. 12.

3 Minor vbi põt per se stare in iudicio põt procuratorem cõstituere. in. l. diuus seuerus. §. curatores. nu. 1. ff. qui pe. tu. vel cu. fo. 58.

3 Minor. xxv. annis nõ soluẽs vectigal: si infra. xxv. dies soluat an libere tur. in. l. imperatores. §. item rescripserũt. nu. 1. ff. de publi. ⁊ vecti. fo. 52.

1 Minor. xx. annis nõ potest testificari in crimine publici iudicij. in. l. certis. §. pupillus. nu. 2. ff. de accusa. fo. 156.

3 Minor qui vẽdidit rem pretium perdidit an ex hoc habeat iustaz causam petendi restitutionem in integ. aduersus venditionem. in. l. si sine. nu. 4. ff. de admi. tu. ⁊ cu. fo. 63.

7 Minor si restituitur vt possit testes iterum ꝓducere ita ⁊ eius aduersarius poterit. in. l. petende. nu. 7. C. de tem. resti. in integ. tã mino. fo. 102.

7 Minor succedens maiori quãdo restituatur. in. l. ea que. nu. 2. C. de tempo. resti. in integ. tam mino. fo. 102.

6 Minor potest creari decurio licet minori etate durãte nõ habeat vocẽ. in. l. lucius. §. imperator. nu. 1. ff. ad municip. fo. 241.

Minor an currat tps ad appellãdũ. i. l. fi. nu. 4. C. si aduer. rẽ iud. f. 95.

4 Minor. xxv. annis qui ex forma statuti nõ potest testari nõ poterit cõdicillari. in. l. ij. nu. 4. ff. de leg. i. fo. 3.

4 Minor admissus ad legatum per restitutionem in ĩtegrũ ⁊ scõm volũtatem defuncti hz ius accrescẽdi si legatũ prestatur ab illo qui etiã successit sm volũtatem defuncti. in. l. re cõiuncti nu. 45. ff. de leg. iii. fo. 6.

Minor erranti in iure ciuili an succurrat: ⁊ quãdo succurrat ipo iure. in. § pupillus nu. 5. in aut. de here. ⁊ falci. fo. 5.

6 Minor. xxv. annis nõ accusat de adulterio: alias sic si est maior. xx. ãno rum. in. l. si maritus. § lex iul. nu. 1. ff. ad le. iul. de adulte. fo. 172.

6 Minor qñ interpellat põt ex tra iudiciũ interpellari nisi in his que per officiũ iudicis sunt debita. in. l. si ex legati. nu. 8. ff. de verbo. obli. fo. 14.

5 Minor eoipso q̃ fuit cõtumax nõ presumit lesus in causa dãni infecti ⁊ nogali: i alijs ỹo quo. in. l. si finita. § sed si. nu. 4. ff. de dam. infec. fo. 35.

Minor aduersus primũ decretũ põt restitui. ibi. nu. 5.

6 Minor ⁊ mulier si reperitur q̃ minor se obligauit: mulier fideiussit an presumatur q̃ minor iurauit ⁊ mulier velleiano renũtiauit. l. sciendum. nu. 7. ff. de verbo. oblig. fo. 15.

Minor cõtrahẽs qui i cõtractu iurauit nõ venire ꝫtra rõnẽ minoris eta tis an presumat renũtiasse beneficio restitutiõis in integrũ. ibi. nu. 8.

7 Minor quando sit idone⁹ defensor. i. l. exigẽdi. nu. 2. C. de procu. fo. 80.

Minor potest esse procur. licet reiciatur ex cep. minoris etatis ante litẽ contest ibi. nu. 7.

Minor. xxv. annorũ quãdo potest esse procur. ad iudicia vel ad negotia ⁊ sic ferunt. ibi. nu. 9.

Minor quãdo admittatur ad defendẽdum sine mãdato verba sentẽtie in ipsum formãtur: nec restituitur ipse minor. ibi. nu. 10. ⁊. 11.

5 Minor aduersus spretam nũtiationem quãdo restituatur. in. l. j. §. nuntiatio. nu. 32. ff. de ope. no. nũtia. fo. 6.

Minor qui post publicationem testium vult restitui vt alios producat an possit. ibi. nu. 33.

Minor aduersus dolum presumptum in futurum nõ restituitur quãdo de presenti nullum dãnũ patitur. ibi. nu. 34.

Minor restituto ad producẽdos testes post publicationẽ aduersari⁹ maior. poterit producere. ibi. nu. 36.

7 Minor. xxv. annorũ nõ restituitur aduersus ingressum monasterij. in repe. aut. ingressi. nu. 8. C. de sacrosan. eccle. fo. 19.

Minor ꝓ ingressum in monasteriũ an trãsferat bona i illud. ibi. nu. 48.

6 Minor qui nõ habet curatorem potest procuratorem cõstituere. in. l. cũ minor. nu. 1. ff. rem ra. habe. fo. 113.

Minor an possit renũtiare bñficio restitutionis in integrum. ibi. nu. 2.

Minor cõpromittẽs: ⁊ ꝓmittẽs penam si nõ parebit sentẽtie petẽdo restitutionem in integrum nõ incidit in penam. ibi. nu. 3.

7 Minor qõ restituatur aduersus cursuz temporis: ⁊ quibus casibus: in. l. si. nu. 5. C. in qui. cau. in integ. resti. nõ est neces. fo. 99.

Minor quid habeat ꝓbare quãdo petit se restitui aduersus ꝑscriptionem et vsucapionem. ibi. nu. 9.

Minor si nõ appellat infra. x. dies an ⁊ quãdo ipsi competat restitutio ad appellãdum. ibi nu. 10.

5 Minor non habẽs curatorem quo casu nõ obligetur iudicio. in. l. acta. apud. §. cõtra indefensos. nu. 1. ff. de re iudi. fo. 125.

7 Minor semel nõ semper presumitur minor: quia temporis cursu mutatur. in. l. si minorem. nu. 2. C. de in integ. resti. fo. 93.

7 Minor quãdo vẽdicet rem emptam ex eius pecunia. in. l. si vt ꝓponis. nu. 2. C. de rei vẽdi. fo. 126.

7 Minor lesus in impetratiõe etatis an restituatur. in. l. oẽs. nume. 2. C. de his qui ve. eta. impetra. fo. 100.

3 Minor alienat cum iuramẽto. in. l. j. nu. 1. ff. de re. eo. qui sub tute. fo. 92.

7 Minor curatorem habẽs quãdo equiparetur prodigo. in. l. si. ꝓcuratorem. nu. 1. C. de in integ. resti. fo. 92.

Minor ⁊ prodigus si aliquis sit posset sibi bonis interdici. ibi. nu. 2.

6 Minor nõ torquet ad aliquẽ cõdẽnãdũ sed vt ex eius dicto sumat iudicũ veritas ingratur sic. in. l. ex libero. §. de minore. nu. 1. ff. de qõ. f. 198.

Minori nõ soluẽti vectigalia principi pro eius fundo patrimoniali nõ currit prescriptio. in. l. ij. nu. 1. C. de fundis patrimo. lib. xi. fo. 38.

4 Minor restitutus ad legatum repudiatum hz ius accrescẽdi. in. l. mulieri. nu. 2. ff. de condi. et demon. fo. 128.

Minor quãdo

2 Minor quando restituatur aduersus naturalem obligationẽ. in. l. iterum. nu. 4. ff. de condi. indebi. fo. 55.

Mediũ cõcludendi quando minor repetit indebitum ⁊ quando minor vel pupillus. ibi. nu. 4.

2 Minor nõ restituitur ad lucrum qõ potuisset facere ex alterius delicto. in. l. cum quidam. §. si pupillus. nu. 1. ff. de vsur. fo. 150.

3 Minor quãdo obligetur ex obligatione legali. in. l. fi. ꝫ hic. nu. 1. ff. de re. eo. qui sub tute. fo. 92.

Minor intrando monasteriũ an statim transferat dominiũ suaꝝ rerũ in monasteriũ sine decreto. ibi. nu. 42.

Minor obligatur ex obligatiõe ꝓfuetudinaria vel statutaria. ibi. nu. 3.

7 Minor qui vendicat alienata quãdo ⁊ quid habeat ꝓbare. in. l. predio rum. nu. 1. C. de pre. mino. fo. 195.

7 Minor petens se restitui aduersus creditorem vel rem alienatam quid habeat ꝓbare. in. l. si nu. 2. C. si aduer. credi. fo. 98.

5 Minor ꝙ nõ habeat vocem in consilio nec in constitutione syndici. in. l. de pupillo. nu. 3. ff. de ope. no. nuntia. fo. 10.

8 Minor si nõ est prosecutus appellationem coram quo debet petere restitutionẽ in integrũ. in. l. preses. nu. 6. C. de appel. fo. 82.

6 Minor licet nõ admittatur in testẽ in criminalibus tamen tortus facit indicium. in. l. de minore. nu. 1. ff. de questio. fo. 196.

7 Minor eoipso q̃ dicit se minorem an dicatur esse in dolo ⁊ denegetur ei restitutio. in. l. si alterius. nu. 2. C. si mi. se ma. esse dixe. fo. 100.

7 Minor licet possit agere: in causa possessoria nõ tamẽ põt ꝙueniri. in. l. l. si. nu. 4. C. qui legi. perso. fo. 113.

2 Minor si est cõuentus ex eo q̃ rem vendidit rem petit si antem fit circũuentus in pretio viliori tũc augmentum pretij petere potest. in. l. si res. §. si mulier. nu. 1. ff. de iure do. fo. 156.

7 Minor aduersus solutionẽ facta de debito ciuiliter sed naturaliter indebito inris ere restituitur. in. l. si. nu. 2. C. si aduer. so. fo. 97.

7 Minor si dedit hereditate nõ adita eius heres petita restitutiõe ex pso na minoris poterit adire. in. l. i. nu. 3. C. de resti. mili. fo. 101.

5 Minor qñ suscepit iudicium cũ tutoris autoritate an sit necesse q̃ ei in quolibet actu autoretur. in. l. j. §. sufficit. nu. 7. ff. de admi. tu. ⁊ cu. fo. 59.

3 Minor qui debet restitui debet allegare ⁊ ꝓbare causam quare ꝺz restitui. in. l. alterius. nu. 1. ff. de tute. ⁊ ra. dif. fo. 90.

7 Minor industriosus presumitur conuertisse mutuũ in proprias vtilitates. in. l. i. nu. 2. C. qui ⁊ aduer. quos in integ. resti. nõ postu. fo. 99.

1 Minor nõ restituitur aduersus prescriptionẽ cõuentionalẽ ceptam cuz maiore quãdo nihil est gestũ cum minore ex edicto de minoribus sed ex clausula si qua mihi iusta causa. in. l. emilius. nu. 5. ff. de mino. fo. 137.

2 Minor qui iurauit nõ venire contra cõtractum qñ possit petere restitutionẽ in integrũ. in. l. si duo. §. idem iulianus. nu. 6. ff. de iurei. fo. 28.

7 Minor nõ põt dare in dotem vel donationem ꝓpter nuptias immobilia sine decreto. in. l. lege que tutores. nu. 2. C. de admi. tut. ⁊ cur. fo. 192.

1 Minor carens curatore cõpromittens obligatur ex ꝓmisso licet nõ in effectu. in. l. labeo ait. nu. 1. ff. de arbi. fo. 146.

3 Minor recipiẽs dotem tacitẽ nõ obligat eius bona ideo vꝺz non põt agere ad dotem ipso ad inopiã vergẽte. in repeti. l. si constante. nu. 74. ff. soluma. tri. fo. 20.

1 Minor aduersus latam culpam succurritur. in. l. vbi exigitur. nu. 2. ff. de eden. fo. 79.

Minor ⁊ mulier an possint post dicta testificata testes producere. ibi dem. nume. 3.

1 Minor aduersus dolũ qualiter restituatur ⁊ sic quãdo fuit contumax. in. l. minor etiam. nu. 1. ff. de minor. fo. 133.

Minor in casib⁹ in qbus pena crescit per inficiationẽ restituitur vt beatur pro cõfesso. in. l. si ex causa. §. nũc vidẽdum. nu. 1. ff. eo. fo. 134.

Minori qualiter subueniatur in delictis. ibi. nu. 3.

6 Minor. xxi. an. ex crescẽdo penes maritum in etate legitima incipit esse vꝺz. in. l. si vꝺz. §. si minor. nu. 1. ff. ad le. iul. de adul. fo. 171.

3 Minor potest rem permutare. cum alio. in. l. magis. §. si res. nu. 1. ff. de re. eo. qui sub tute. fo. 92.

1 Minor an presumatur lesus eoipso q̃ nõ appellauit. remiss. in. l. si fine. §. item si nõ. nu. 1. ff. de mino. fo. 133.

Minor quãdo petit se restitui ad appellandum coram quo iudice petit remitti. ibi. nu. 2.

Minor nõ comparens in termino si ledetur potest venire ⁊ restitutionẽ impetrare. in. d. l. ait pretor. §. item ⁊ in here modici. s. nu. 2. ff. eo.

Idem in maiore si fuerit iusta causa. ibi.

1 Minor nõ potest esse procurator ad iudicia ꝫ maioꝝ. xvij. annorum sic. in. l. minor. nu. 1. ff. de procu. fo. 110.

Minor ꝓ parte absente admittitur ad plenam defensionem. ibi. nu. 2.

Minor vbicũq; admittitur sine mandato eo in casu nõ restituitur. ibi.

Minor nõ restituitur ꝫtra naturalem obligationem tm̃ nisi ex ea obligatione lederetur. ibi. nu. 4.

Minor bodie cũ iuramento est legitimus defensor si fuit admissus. ibi. nume. 5.

1 Minor aduersus dolum presumptũ in futurum nõ restituitur sed preteritum sic. in. l. augilium. nu. 2. ff. de mino. fo. 136.

Minor restituitur aduersus penam cõuentionalem nõ legalez. ibi. nu. 3.

Minor aduersus penam nõ competentem etiam advindictam vtputa dupli vel quadrupli nõ restituitur. ibi. nu. 4.

Minor in atrocioribus aduersus cõfessionẽ factam in delictis nõ restituitur. ibi. nu. 6.

1 Minor eoipso cõpromittit in arbitratorẽ nõ videtur lesus sicut si in arbitrium. l. si minor. §. minores. nu. 1. ff. de mino. fo. 136.

1 Minor restituitur etiam post sentẽtiam quando omittit allegare. in. l. minor. §. si autem. nu. 2. ff. de mino. fo. 135.

Minori quãdo inuetur cõtra venditionem rei sue a fisco factam. in. l. q̃ cunq;. nu. 2. C. de fi. instru. lib. x. fo. 6.

1 Minor restitutus recuperat pecuniã cũ suris ⁊ fructibus pceptis et q percipi potuerũt. in. l. patri p filio. §. si pecunia. nu. 2. ff. de mino. fo. 136.

3 Minor ⁊ respublica obligãt. in. l. cũ oportet. n. 1. ff. ỗ fideius. tu. ⁊ cu. f. 76.

1 Minor si decessit hereditate nõ adita heres ei⁹ potest petere restitutionem in integrum ad adeundam hereditatem. in. l. nõ solum. nu. 4. ff. de in integ. resti. fo. 123.

1 Minor in spiritualibus puta quia renũtiauit restituatur. remissiue. in l. ait pretor. nu. 1. ff. de mino. fo. 133.

Minori soluens qualiter plenam liberationem cõsequatur. ibi. nu. 2.

8 Minor si decedit hereditate nõ adita heres eius põt petere restitutionem in integrũ ex eius persona. in. l. si infanti. nu. 11. C. de iur. delib. f. 31.

1 Minor an admittatur per beneficii restitutionis ad ꝓbationem testibus publicatis. ⁊ remissiue. in. l. minor. nu. 2. ff. de mino. fo. 136.

Minor vt restituatur aduersus obligationes omissas nõ requiritur li bellus si petit ante latam sniam sed iudex ex officio restituit. ibi. nu. 3.

6 Minor factus maior an possit testificari de eo qõ vidit in minori etate. in. l. notionẽ. §. instrumento. nu. 2. ff. de verb. sig. fo. 266.

7 Minor carens curatore cõtrahit ⁊ ad negotia procuratorẽ cõstituit. in. l. necꝫ tutores. nu. 12. C. de procur. fo. 80.

5 Minor. xx. annoꝝ nõ dicitur nec maior qui est in vltima die. xx. anno. in. l. j. nu. 1. ff. de manumis. fo. 73.

7 Minor ꝓ collectis capi põt personaliter. in. l. placet. in. ij. lect. nu. 51. C. de sacrosan. eccle. fo. 16.

1 Minor. xvij. an. nõ põt eẽ doctor. in. l. j. §. initiũ. nu. 2. ff. de postu. f. 97.

6 Minor si primo fideiussit secõ maior: an videantur iuicẽ fideiuberẽ habeant beneficiũ cedẽdarũ. in. l. si titius. nu. 4. ff. de fideiusso. fo. 76.

2 Minor qui nõ appellauit nõ est lesus ex hoc nisi doceat se habere aliqd ꝓpter q̃ in causa appellationis deberet vincere. in. l. nam et postea. §. si minor. nu. 6. ff. de iureiur. fo. 26.

Minor si infra terminũ nõ ꝓbauit nõ est statim restituẽd⁹ ad terminuz nisi ostẽdat se habere ꝓbationẽ ⁊ ita allegationẽ omissam. ibi. nu. 7.

Minor restituitur aduersus iuramẽtum alteri delatum nõ sibi. nu. 8.

7 Minor si agit ad alienata quãdo per restitutionem ⁊ quãdo alia actiõe ipsi succurratur. in. l. si quidam. nu. 1. C. de pre. mino. fo. 195.

4 Minor an possit actionem cedere. remissiue. in. l. j. §. fuit quesitu. nu. 8. ff. ad trebel. fo. 143.

4 Minus dicitur etiaz quod nihil est. in. l. si seruus. §. ita si scriptũ. nu. 4. ff. de lega. i. fo. 26.

Miserabiles persone nõ pñt trahi extra puiciã. i. l. vna nu. 3. C. qñ impe. inter pupil. ⁊ vidu. fo. 117

Miserabiles persone que dicantur. ibi. nu. 4.

Missio in possessionem habetur loco cautiõis. in. l. si finita. §. si quis dãni. nu. 1. ff. de dã. infec. fo. 37.

5 Missio ⁊ traditio in possessionẽ in nominibus qualiter fiat. in. l. ad eum quem. nu. 3. ff. de dona. fo. 69.

8 Missio in possessionem debet ꝓbari per instrumẽtum nõ per testes. in. l. fi. nu. 24. C. de edic. dini adri tol. fo. 37.

7 Missio in possess. rei vacue q̃ fiat an requiratur in publiciana. in. l. cum res. nu. 2. ⁊. 7. C. de ꝓba. fo. 144.

5 Missio in possessionẽ facta sup re mobili interrũpit ꝑscriptionẽ super imobili tũc interrũpit possessio tertij si nõ est admissus vel suspicat⁹ est se posse repelli. in. l. a diuo pio. §. si sup rebus. nu. 2. ff. de re iudi. fo. 120.

7 Missio in possess. quõ fiat qñ fit executio sentẽtie. in. l. ꝑpendũ. §. finantem reus. nu. 3. C. de iudi. fo. 111.

5 Missio in possessionẽ facta ꝓ indebito q̃ solutũ non poterat repeti q̃ nõ valeat. in. l. j. §. hec verba. nu. 2. ff. ne vis fiat ei. fo. 143.

6 Missio in possessionẽ in oibus bonis debitoris nõ liberat fideiussorẽ. in. l. heres. §. qõ si stipulator. nu. 1. ff. de fideiusso. fo. 72.

5 Missio in pos. ex primo decreto in vna re an possit alia vẽdi ex scõo decreto. in. l. cũ vnus. §. si ꝓpter. nu. 4. ff. de bo. auto. iudi. possi. fo. 136.

4 Missio põt fieri in bonis q̃ ad debitorẽ ptinẽt iure directi oñi vel vtilis vel qua fi. in. l. i. s cui §. bonoꝝ. nu. 1. ff. vt in pos. leg. vel fideicõ. fo. 161.

4 Missione facta causa legatorũ an possit peruenire ad scõm decretũ. in. l. is cui. nu. 1. ff. vt in pos. leg. vel fideicõ. fo. 161.

6 Missio in possessionẽ bonoꝝ latitantis qñ fit ex scõo decreto debitũ ꝺz plene. ꝓbari licet summatim id est sine litis cõtestatiõe: ⁊ similia. i. l. fulcinius. §. an hoc. nu. 5. ff. qui. ex cau. in pos. eatur. fo. 133.

5 Missio qualiter fiat quãdo ager minatur ruinaz. in. l. si finita. §. ex hoc edicto. nu. 2. ff. de dam. infec. fo. 32.

6 Missio nõ põt fieri in rebus dotis ꝓ debito vꝺz is nisi in quinq; casibus. in. l. quinq; legibus. nu. 2. ff. de bo. dam. fo. 209.

5 Missus in possessionem ex primo decreto lucrat fructus ꝓpter nimiaz cõsumaciã. in. l. fulcinius. §. diuus. nu. 1. 2. ff. quib. ex can. i pos. ea. f. 134.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

Dissio quando fit in bonis defuncti qui sint citandi & an sufficiat generalis citatio. in l. si diu. nu. 1. eo. ti.

8 Dissio bodie fit per mensurā debiti declarati. in l. cū pponas. nu. 8. C. de bo. auto. iudi. pos. fo. 91.

5 Dissio in possessionē facta ꝓ uno ex pluribus quādo aliis ꝓfit. in. l. cū vnus. nu. 7. ff. de bo. auto. iudi. pos. fo. 135.

Dissio facta nocie vnius ex legatariis q̄ ꝓfit omnib⁹. ibi. nu. 6.

8 Dissione facta nō recuperat reus possessionē nisi resectis expēsis & prestita satisdatione. in auc. q̄ qui iurat. nu. 2. C. de bo. auto. iudi. pos. fo. 91.

Dissio bodie fit scōm mensurā debiti declarati examinato prius summatim negotio. ibi. nu. 3.

5 Dissio ex scōo decreto bodie fit ꝓ mēsura debiti & sic oīa bona nōvēdūtur. in. l. fulcinius. §. preto. ait. nu. 2. ff. quib. ex cau. in pos. eatur. fo. 132.

5 Dissio in possessionē q̄ fit cōtra absentem quantū tps spectari dz. i. l. si finita. §. nō aūt statim. nu. 2. ff. de dā. infec. fo. 35.

4 Dissio in possessionem ex carbo. qualis sit. & an fiat in noibus debitorum. in. l. carboniānū. §. cū extaret. nu. 1. ff. de carb. edic. fo. 178.

Dissio in possessionē ex prio vel scōo decreto in re libellaria vel ēphyteotica ad instātiā creditoris. i. l. quēadmodū. nu. 8. C. de agri. li. xi. f. 34.

4 Dissione facta in possessionē ab ea nō recedit nisi prius soluatur. in. l. si pecunie. §. qui fideicō. nu. 1. ff. vt in pos. lega. vel fideicō. fo. 162.

4 Dissione facta in possessione legatoꝛ nō puenit ad scōm decretū. in. l. is cui. §. queri poterit. nu. 4. ff. vt in pos. lega. vel fideicō. fo. 162.

1 Dissio in possess. est superioris gradus & non delegatur. in. l. iubere canere. nu. 1. ff. de iurisd. om. iudi. fo. 50.

1 Dissio in pos. nō pōt demādari. in. l. j. nu. 5. ff. de iurisd. om. iud. fo. 47.

1 Dissionē ex ꝓmo decreto q patiē nō recupat possessionē de refect. expē sis imo opz q̄ dē illud q̄ actoꝛ petit. i. l. is cui⁹. nu. 2. ff. si fui. vē. f. 190.

Dissio ex primo decreto fit in omnibus bonis in confessoria contra latitantem. ibi. nu. 4.

4 Dissio in possessionē q̄ fit ex edicto. an differat ab ea q̄ fit ex rescripto in. l. is cui. §. q seruādoꝛ. nu. 4. ff. vt in pos. leg. vel fideicō. fo. 162.

7 Dissio in carcerē q̄ infamet in. l. j. nu. 1. C. ex qui. cau. infa. irro. fol. 76.

1 Dissio in pos fit omnibus quando agitur personali cōtra latitantem. in. l. is cuius. nu. 1. ff. si seruꝰ. vendi. fo. 190.

5 Dissio ex scēo decreto q̄r fiet si ille ꝙ quē fit nō latitat. vbi qō daf curatoꝛ bonis via ordinaria. in. l. si finita. §. iulia. nu. 33. ff. de dā. infec. fol. 34.
Infra quantū tempus quis admittatur ad recuperādam possessionē contra missum in possessionem. ibi. nu. 34.

Dissus in possessionem ex primo decreto in vna re an possit in aliā ex secundo decreto introduci. ibi. nu. 38.

Dissio in possessionē ex scōo decreto est mixti imperij. & expedit officio iudicis nobili. ibi. nu. 40.

Dissus in possessionē ex primo decreto q̄ habeat detētionē nō possessionem. s. in actione personali. quid in reali remiss. ibi. nu. 49.

Dissus in possessionē ex primo decreto hz fructus sed qrit in sortē s. in actionibus personalibus. ibi. nu. 50.

Dissus i pos. ex primo decreto in realib⁹ q̄si lucrēf fructꝰ. ibi. nu. 51.

Dissio in possessionē ex primo decreto in re petita in omnibus actionibus realibus ita bodie fit sicut olim. in. l. si finita. §. iulianus. nu. 23. ff. de dam. infec. fo. 33.

Dissus in possessionem ex primo decreto an possit rem de possessiōe eiicere. ibi. nu. 24.

8 Dissus ex primo decreto si ad venditionē peruenerit dz primo sibi satisfieri absq; alio ꝓcessu facta fide de debito. in. l. si. §. finautē. nu. 1. C. de bo. auto. iudi. possi. fo. 92.

7 Dissus in pos. in actione reali an statim possideat. remissiue. in. l. ij. §. si vero. nu. 3. C. vbi in rem ac. fo. 119.

5 Dissus in possessionem in reali ante annū possidet: post annū nō. in. l. possideri. §. quā. nu. 3. ff. de acqui. pos. fo. 83.

Dissus in possessionem in personali ex primo decreto an possideat naturaliter. ibi. nu. 5.

4 Dissus in possessionē ex aliqua cā si missio fuit vtilis pōt ex alia cā peti & cōfirmēt. in. l. nō tm. §. si sub ea. nu. 1. ff. de bon. pos. cōtra tab. fo. 166.

8 Dissus in pos. ex carboniano quā actionem intētare possit. & quando. in. l. j. nu. 6. C. de carbo. edic. fo. 11.

1 Dissus ex carboniano agit cōtra debitores q̄ satisfedit & res esset tperitura. in. l. qui de inofficioso. nu. 1. ff. de inoffi. testa. fo. 164.

5 Dissus in possessionē ex scōo decreto quādo efficiatur dns. in. l. pretoꝛ ait. l. nu. 1. ff. de dam. infe. fo. 29.

2 Dissus in pos. ex scōo decreto nō debet exire donec soluatur sibi. in. l. si qui. §. antiphona. nu. 2. ff. de pigno. fo. 137.

5 Dissus in possessionem ex scūdo decreto cōstituitur dns mente & effectu quādo ille cōtra quē mittitur est dns. secus si nō est dominus. in. l. si finita. §. inlianus. nu. 1. ff. de dam. infec. fo. 33.

5 Dissum in possessionem ex cā debiti cōditionalis nō admittēs statim cōdemnatur. in. l. si finita. §. si quis ex hoc. nu. 2. ff. de dam. infec. fo. 38.

Dissus in possessionē ex secūdo decreto an debeat recedere donec sibi solvatur. in. l. enim qui. nu. 1. ff. de bono. sepa. fo. 138.

Dittens nūtium vel literas hostibus quod incidit in legē iul. maie. in. l. j. nu. 8. ff. ad. l. iul. maie. fo. 167.

5 Ditti pōt qs in possessionē ex ꝓmo decreto in edes totas ꝓpter cōtumaciā supficiarij. in. l. hoc ampliꝰ. §. sine aūt. nu. 2. ff. de dā. infec. fo. 29.

6 **Ditius** quando agitur cum. l. q̄ cum homine. in. l. si insulam nu. 10. ff. de verb. obli. fo. 34.
Ditius agitur cum homine quam cum lege. in. §. si quis. nu. 9. in auc. de here. & falci. fo. 3.

Ditriati cōuincēdo alios releuāt ur ab infamia & admittūt ad honores. i. l. yna. nu. 4. ff. ad le. iul. de ābi. f. 188

6 Ditriatum aliquē mittens ad aliquem iudicem qualiter puniatur. in. l. lege iulia. nu. 2. ff. ad leg. iul. de vi publi. fo. 178.

5 **Dixtum** ex duobus an faciat tertiaꝫ specie ex per se. in. l. j. nu. 4. ff. de interdic. fo. 142.

6 Dictum q̄ cōprehendaf sub simplici. in. l. ij. nu. 1. ff. de verb. obli. fo. 4.

Dobilia nō debent patefieri in diuitibus. in. l. ij. nu. 10. C. q̄i & quibus quar. pars. lib. x. fo. 18.
Dobilia & immobilia estimantur quando collecta imponitur: & qualiter fiet ista estimatio. remissiue. & a quo tempore incipiet habere effectū. in. l. vnica. nu. 31. C. de mulie. lib. x. fo. 23.

1 **Doderni** gaudent breuitate. in. l. j. nume. 1. ff. quod metus cau. fo. 124.

1 **Dodicum** dicitur respectu persone dātis. in. l. si suscepe rit. §. si libertis. nu. 4. ff. de indi. fo. 157.

1 Dodicū debitū q̄ nō repellat a tutela. in auc. vt bi q obli. nu. 7. fo. 30.
Dodicum debitum seu magna quātitas que dicatur est arbitrarium. in auc. vt bi qui oblig. nu. 7. fo. 30.

2 De modico nō curatur. in. l. in rebus. §. possunt. nu. 2. ff. cōmo. fo. 83.

4 **Dodus** est moderatio quedā dispositioni adiecta cū qs hoc nō atur aggrauās in tēpus dispōnis perfecte. in l. quibus. §. termiliis. nu. 1. ff. de condi. & demon. fo. 123.
Dodus a moderando. ibi.
Dodus inducitur p dictionē vt: & de natura huius dictiōis. ibi. nu. 2.
Dodus an impediat trāsmissionē legati legatario defuncto ante modum impletū vel cautionem prestitam. ibi. nu. 13.

6 Dodus adiectus in vltimis volūtatibus inducit dispositionē. idez in cōtractibus. in. l. si stipulatus. §. si ex duob⁹. nu. 2. ff. de fideiusso. fo. 70.

4 Dodus vel conditio impossibilis appositus legato q̄i reddat legatuz nullū. in. l. legatū ciuitati. nu. 2. ff. de vsufru. lega. fo. 71.
Dodi probandi qui sint. in auc. de testi. nu. 12. fo. 38.

1 Dodi per quos inducitur patria potestas. in. l. item in potestate. nu. 5. ff. de iur. perso. fo. 25.

1 Dodum pronuntiandi & libellandi in reali. in. l. pomponius. §. 1ꝫ bis nu. 2. ff. de procu. fo. 108.

4 **Dole** que sunt ad vsum quotidianum veniunt appellatione supellectilis magis q̄ instrumenti. in. l. dolia. §. molas. nume. 1. ff. de fun. instruc. fo. 83.

5 **Dolendinum** facere volēs in flumine publico nō pt inittere tignū in ripā vie publice nisi regsito eo qui hz fundū ibi ppe. in. l. maritus. nu. 1. ff. ō acq. re. do. f. 77.

5 Dolendinū habēs in flumine publico emphyteoticū si est destructū & resectū an ecclesia possit illud vt emphyteoticū repetere. in. l. hoc iure. §. si aquā nu. 2. ff. de aqua quoti. & esti. fo. 157.

5 Dolēdini alicui⁹ fossa est publica. in. j. §. si fossa. nu. 1. ff. de flu. fo. 146.

5 Dolēdino meo destructo si alius vult facere molēdinum noceret meo si reficerem an possem ꝓhibere. in. l. prescriptio. nu. 1. ff. de vsuca. fo. 108.

5 Dolēdinū si incepi & alius post me incepit & citius perfecit an possum ꝓhibere. in. l. naturaliter. §. illud. nu. 1. ff. de acqui. re. do. fo. 76.

5 Dolendini dns superioris an licite possit tempore sicitatis facere recollectas aque inuito domino molēdini inferioris. in repe. l. j. nu. 25. ff. de flumi. fo. 147.
Dolēdinum vel edificiū quo ad plures pertinebat si impetu aque destruatur & vnus vult reparare alter differt vel non vult: qualiter consulatur edificanti. ibi. nu. 33.
Dolendina que fiunt in nauicula vt ea que fiunt in pado q̄ sint edificā tium. ibi. nume. 34.

5 Dolēdinū habēs illicite cōstructū nō pōt ꝓhibere aliū edificantē: licet sibi noceat. in. l. ij. §. idem ait. nu. 1. ff. ne quid in loco publico. fo. 145.

5 Dolēdinū faciēs in flumine publico q̄ nō possit imittere tigna in ripa vicini p faciēdo clusam eo inuito. in repe. l. ij. nu. 15. ff. de flu. fo. 147.

5 Dolendinū in flumine habēs infra q̄i possit aliū faciētē molēdinum supra impedire. in repe. l. ij. nu. 2. ff. de flu. fo. 146.

5 **Domentum** quod trāseat cū vniuersitate. in. l. quedaz sunt. nu. 1. ff. de acqui. re. do. fo. 77.

1 **Donachus** ꝓpositꝰ ab abbate alicui capelle si emat cui⁹ acquirat monasterio an capelle. in. l. sed et is qui. §. interdū. nu. 1. ff. de vsufru. fo. 180.

3 Donachus si est institutus & nō vult adire monasteriū poterit adire: & est equioꝛ opinio. in. l. j. nu. 21. ff. de vulg. & pupil. fo. 135.
Donachalis snbiectio eqparaf subiectioni filiali magis q̄ seruili. ibi.
Donachus bonus si est electus i abbatem an eius electio vitietur si in monasterio melioꝛ reperitur: stāte q̄ melioꝛ eligatur. in. §. iubemus nume. 1. in auc. de sanctis. epis. fo. 57.
Donasterium constructum in dioceſi alicuius episcopi est subiectū illi episcopi: nisi probetur exemptum. ibi. nu. 2.

Donachus et

1 Donachus & seruis nō pōt super alienētis transigere sine abbatis et dñi autoritate. in. l. cum bi. §. eam trāsactionē. nu. 5. ff. de trāsac. fo. 95.
Donachus an efficiatur ciuis illius ciuitatis vbi fit monachus. in. l. ciues. nu. 7. C. de inco. lib. x. fo. 19.

2 Donachus decedēs ante hereditatē aditā an illā trāsmittat ad abbatem vel monasteriū. in. l. si cōdicaf. nu. 2. ff. de condi. fur. fo. 67.

1 Donachus an possit esse arbiter vel arbitrator. remissiue. in. l. pedius. §. in seruū. nu. 2. ff. de arbi. fo. 146.
Donachus ꝓ quib⁹ causis cōueniri possit. in auc. apud quos oporteat. nume. 8. fo. 34.
Donachus q̄i possit agere etiā de iure canonico. ibi. nu. 9.
Donachus vel canonicus testificans contra ecclesiā suā an debeat perdere beneficiū. in. §. cogitandū. nu. 4. in auc. de monachis. fo. 10.
Donachus perfectus debet esse eruditus diuinis eloquijs. in auc. de monachis. nu. 2. fo. 9.
Donachus institutus equiparatur seruo in tempore ad deliberandū in. l. j. nu. 3. ff. de iur. deli. fo. 159.

2 Donachus fugitiu⁹ & syndic⁹ renocat⁹ si accipiāt pecuniā mutuo an abbas obliget. in. l. si nō fortē. §. qui filio. nu. 10. ff. de condi. indebi. fo. 53.

6 Donachus si stipulatur meo mandato acquirit monasterio: tū actionē debet mihi cedere. in. l. si liber. nu. 1. ff. de stipu. ser. fo. 68.
Ex stipulatione quā facit monachus quē abbas scit nō iuste profitetur nō querit monasterio. in. l. si seruus. nu. 1. eo. tit. fo. eo.

6 Donachus sine monasterio dicit ingrediens religionē regularium mendicantiū qui statim ꝓfitet. in. l. q̄ seruus. nu. 1. ff. de stipu. ser. fo. 68.
Donachus sine monasterio dicit etiam ille qui profitetur in manibus cuiusdam monachi. ibi.
Donachi alicuius monasterij capti a saracenis vel venūdati equiparātur seruis hereditarijs: & acquirūt monasterio futuro. ibi. nu. 3.
Donachi stipulatio sine monasterio non valet. ibi. nu. 1.
Donachus si redit ad vitam secularē q̄i debeat tradi curie propie ciuitatis. in. §. sed neq;. nu. 1. in auc. de sanctis. epis. fo. 56.
Donachus nō pōt habere propriū. in. §. si aūt creditoꝛ. nu. 3. in auc. de non alie. aut per. fo. 13.
Donachus ꝓ delicto ante ingressum cōmisso nō pōt cōueniri. in repe. auc. ingressi. nu. 34. C. de sacrosan. eccle. fo. 29.

5 Donachus effectus epūs liberatur a monachatu. in. l. item vlpianus. §. sunt & alij. nu. 1. ff. de excu. tut. & cur. fo. 81.

4 Donachus si fuit heres institutus & transiuit ad aliud monasteriū cui acquirat. in. l. ij. §. si seruus. nu. 1. ff. de bo. pos. scōm tabu. fo. 181.

7 Donachus an possit de cōsensu abbatis donare causa mortis. in repe. auc. ingressi. nu. 66. C. de sacrosan. eccle. fo. 21.

1 Donachus non est sub potestate patris naturalis. in. l. si ex causa. §. papinianus. nu. 4. ff. de mino. fo. 134.
Donachus an succedat agnatis & cognatis. in. §. nullā. nu. 3. in auc. de sanctis. epis. fo. 57.
Donachus fugitiu⁹ an acquirat monasterio in quo delinquit. in. §. monachus. nu. 1. in auc. de sanctis. epis. fo. 57.

8 Donachus q̄i accusat abbatē. in. l. pe. nu. 2. C. qui accu. nō pos. fo. 121.

3 Donachus an possit esse tabellio: & quid de aliis clericis. remissiue. in. l. seruus. nu. 1. ff. de testa. fo. 100.
Donach⁹ an possit esse testis ꝓ monacho vel monasterio. in. §. cogitandum. nu. 2. in auc. de monachis. fo. 10.
Donachus q̄i admittaf in testē. in auc. de testi. §. si vero. nu. 3. fo. 41.
Donachus quo ad matrimoniū habeat ꝓ mortuo. in. §. distrahūtur. nu. 1. in auc. de nup. fo. 19.
Donachus nō hz administrationē nisi quatenus per abbatē ei ꝓcedit. in. §. sed hoc presenti. nu. 5. in auc. de sanc. epis. fo. 57.

1 Donacho existēti in studio an videaf permissum vt agere possit. remissiue. in. l. si longius. §. si filius. nu. 6. ff. de indi. fo. 153.

2 Donacha percussa i primo claustro extra clausurā ceterarū monialiū q̄i dicaf percussa in domo sue habitationis. in. l. si qs sit. §. apud marcellum. nu. 1. ff. de edil. edic. fo. 146.

5 Omnia que dicunt de seruis quo ad dñm possunt dici de monacho quo ad monasteriū. in. l. iij. §. si penes. nu. 2. ff. de tab. exhib. fo. 143.

7 Donachi presentes debent consentire in alienatione rerū ecclesie & absentes non vocantur. in auc. hoc ius. nu. 10. C. de sacrosan. eccle. fo. 24.

2 Donachi iurāt debitū subesse vt alienatio teneat. ibi. nu. 11.

2 Donacho aliquid deponenti an solui possit sine abbate. in. l. q̄ seruus nu. 1. ff. depo. fo. 102.

1 Donachi & beremite claustrales nō possunt citari sed eorum prelatus citabitur. in. l. ij. nu. 4. ff. de in ius vocan. fo. 57.

4 Donacha hz nō possit testari tū codicillari fic. i. l. ij. nu. 3. ff. de leg. j. fo. 3.

1 Donachi & canonici regulares sunt liberi. in. l. summa. nu. 3. ff. de statu. homi. fo. 23.

7 **Donasteriū** habeē loco filioꝛ. & qd si dicaf sine liberis ex suo corpe natis. & qd si est subſtituta ecclia. & qd si frater heredis est subſtitut⁹ & filius quondam testatoris. in repe. auc. ingressi. nu. 52. nu. 53. 54. & 55. C. de sacrosan. eccle. fo. 21.

7 Donasteriū dicit illud i quo moꝛātes nō hñt ꝓpriū & sup hoc papa nō pōt dispēsare. in repe. auc. ingressi. nu. 10. C. de sacrosan. eccle. fo. 10.
Donasteriū dicit a monos. qō est vnū: & sterio habitatio. ibi. nu. 11.
Donasteriū an teneak ad debita ingressi. ibi. nu. 23.
Donasteriū quando teneak ex delicto vel contractu per monachū commisso post ingressum. ibi. nu. 35.
Res delate in monasterio per ingredientē an vitiato ingressu remanēāt monasteria. in. §. si quis aūt. nu. 1. in aut. de mona. fo. 10.
Donasteriū an teneak tanq̄ successoꝛ ꝓ bonis ingressi vel tanq̄ gliabet bonoꝛū possessoꝛ. in. §. si qs aūt. nu. 2. in auc. de mona. fo. 10.
Donasterium ꝓ bonis ingressi non teneē nisi inq̄tum ad ipsum pervenit. ibi. nu. 3.

5 Donasteriū cū quis intrat in ipso ingressu monasteriū acquirit fine nouna apprehensione. in. l. si adoptauero. nu. 1. ff. de preca. fo. 161.

2 Donasteriū vendicās monachū & obtinens cū patrimonio teneē vtili actione de peculio. in. l. ex facto. nu. 1. ff. de pecu. fo. 99.

4 Donasterio nondū cōstructo relinqui pōt & ecclesia cōstrueda pōt beres institui. in. l. seruos. nu. 4. C. de ali. leg. fo. 92.
Donasteriū omnem maculam detergit. in. §. si qs. nu. 8. in auc. vt nulli iudi. fo. 54.

4 Donasteriū an babebit bona si vnus ex duob⁹ qui se monasterio obtulerunt cū hoc q̄ post eoꝛū mortē bona in monasteriū deueniāt moriaf in. l. lucius. §. caio. nu. 1. ff. ad treb. fo. 156.

3 Donasteriū alit filios ingressi. in. l. si quis. §. item rescriptū. nu. 3. ff. de libe. agno. fo. 42.

3 Donasteriū si instituaf heres post mortē alicuius an statim erit heres in. l. hereditas. nu. 2. ff. de here. insti. fo. 125.

7 Donasterium non habeē loco filij. in auc. si qua mulier. nu. 4. de sacrosan. eccle. fo. 22.
Donasterium an excludat parētes ingrediētiū ab omni successione. in. §. si. nu. 5. in auc. vt nulli iudi. fo. 54.

6 **Doneta** falsa ōt illa q̄ fabricaf a nō hñte ptātē fabricādi a principe. in. l. qui falsam. nu. 1. ff. de fal. fo. 184.
Doneta facta ab habēte autoritatē vt nō dicaf falsa dz esse ꝑalis in foꝛma qualis est in materia deductis expensis cudendi. ibi. nu. 3.
Donetam quis tenetur recipere ꝓ estimatione tagata a publico: alias punif. ibi. nu. 4.

2 Donetā falsam expendens an sit falsarius. remissiue. in. l. eleganter. §. qui. nu. 4. ff. de pig. act. fo. 88.

6 Donete due si sunt in ciuitate quarū respectu dicif solid⁹ & libra: & alia sit moneta antiqua alia noua: q̄ intelligaf. ꝓmisso facta ex qualitate rei iuxta consuetudinē ciuitatis. in. l. paulus. nu. 2. ff. de solu. fo. 99.
Doneta si est mutata: & solutio dz fieri: de qua moneta fieri dz. nu. 6.
Augmentum vel diminutio monete q̄ modico tempore durauit nō attenditur. ibi. nu. 9.
Doneta dz approbari expēsis cōib⁹. s. solueētis & creditoris. ibi. nu. 5.
Donetam facere quis pōt ex principis concessione. in. l. j. nu. 1. C. de vete. numis. lib. xi. fo. 29.
Donete debitū pondus est vt tātam vtilitatem afferat in forma q̄ tum in specie. ibi. nu. 2.
Donetam cudendi debet fieri de publico. ibi. nu. 3.
Doneta debet accipi ꝓ ea quantitate quā iubet superior. in. l. vltima. nu. 1. C. de vete. numis. lib. xi. fo. 29.
Donetā factā in vna ciuitate q̄i nō cogatur eam recipere in alia ciuitate. ibi. nu. 2.
Doneta facta in vna ciuitate si nō est bone speciei pōt supior adiri. ibi.
Qui potuit ꝓhibere aliquē facientē falsam monetam & nō fecit tenetur pena falsi. in. l. leg. coꝛ. nu. 2. ff. de fal. fo. 182.

5 Donetam falsam expendens an teneatur. ibi. nu. 3.

6 Donetam falsam expēdens qualiter puniatur. in. l. saccularij. nu. 1. ff. de extraoꝛ. cri. fo. 143.

Doniales nō possunt in missa seruire. in. §. quāta igitur. nu. 2. in auc. quo. oporte. epis. fo. 11.

Donitio indicis habet vim peremptoꝛij. in. l. ad perēptoriū. nu. 2. ff. de iudi. fo. 158.
Donitus a iudice si nō venit est vere cōtumax: nec audiē appellans. in. l. cessante. nu. 5. C. quomodo & q̄n iud. fo. 60.

8 Donitio indicis presentia si precedat citationē inducit pignoris remissionē. in. l. si eo tpe. nu. 1. C. de remis. pig. fo. 107.

3 **Doza** breuissimi tpis q̄i inducat discrepantiā in iure. l. si post.

2 Doza nō purgaf postq̄ facta est executio ab hoie. in. l. qui ob rē. nu. 1. ff. de condi. indebi. fo. 56.

8 Doza vnius ex coꝛreis q̄i noceat vel prosit. in auc. hoc ita. nu. 59. C. de duo. reis stipu. fo. 112.
Doza vnius reoꝛū credendi nocet alteri. ibi. nu. 61.

4 Doza nō purgaf licet arbiter in condēnatione expriat diē qui tacite a lege inerat. in. l. hec verba. nu. 7. ff. de leg. j. fo. 3.

4 Doza pōt purgari ante euētū diei tacite vel expresse vel ante litis contestationem. in. l. j. nu. 6. ff. de pen. lega. fo. 86.
Doza nō purgaf q̄i adiecta est dies & pena. fallit in iudicijs. ibi.
Doza purgaf ante litē contestatā q̄i principalis disp̄ est nonata per penalē: secus si in principali est adiecta pena & dies. ibi nu. 7.

7 Doza non contrahitur in his que veniunt officio iudicis. in. l. si depositā. nu. 9. C. depo. fo. 171.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico

7 Mora infra quātum tempus quis offerēdo purget.in.l.si maior. nume.1.C.de transac.fo.70.
Mora purgatio vsq; ad qō tps admittatur.ibi.nu.2.
Mora purgatio post sniam q; admittat qñ vnū est in obligatione aliud in solutione ex dispositione legis.ibi.nu.3.
6 Mora cōmissa in vna ex rebus alternatiue debitis nō videt cōmissa in alia re.in.l.fichum nu.4.ff.de solu.fo.97.
6 Ely sit in mora debitor negās se debere cētum petita si lite cōtestata debitor ,pbat de quinquaginta.in.l.nō pōt videri.nu.1.ff.de reg.iur.fo.263.
2 Qui pōt se tueri exceptione legitima non est in mora.in.l.lecta.nu.4.ff.cer.peta.fo.21.
2 Mora actoris qñ faciat estimationem decrescere.in.l.fed mihi.ꝟ.in hac nu.15.ff.cōmo.fo.74.
6 Mora cōmissa in nō defendēdo qō pōt purgari vsq; ad sniam ꝛ ibi de ratione.in.l.si quis apud.ꝟ.si plures.nu.1.ff.iudi.fol.fo.109.
Mora nō purgat executione facta a lege siue ab hoie.ibi.nu.3.
Mora purgandi facultas perimit post solutionē.ibidem.
2 Mora si nō fuit cōtracta tempore cōtractus ꝛ precessit litis cōtestationem inspicitur tempus more si non processit litis contestatio.in.l.vinū.nu.10.ꝛ.11.ff.si cer.pe.fo.17.
2 Mora rei non auget obligationez fideiussoris.in.l centū.nu.2.ff.de eo quod cer.loc.fo.73.
Ex mora fideiussoris qñ possit agi actione arbitraria:ꝛ qñ possit ex sua mora teneri.ibi.nu.5.et.7.
6 Mora vnius ex reis credendi in recipiendo nocet alteri.in.l.ex duob⁹. nu.36.ff.de duo.reis.fo.64.
Mora facta vni ex reis credendi prodest alteri quo ad interruptionem prescriptionis.ibi.nu.37.
Mora creditoris qui fuit in mora vno ex duob⁹ reis offerēte nō purgatur lz creditor correū qui nō obtulit interpellauit.ibi.nu.38.
4 Mora purgat vsq; ad litis ꝟtest.in legato vel debito annuo.in.l.i.ꝟ.q; si in annos.nu.1.ff.de pen.lega.fo.86.
Mora nō pōt purgari post euentū dici qñ dies est apposita causa differende solutionis.ibi.nu.2.
6 Mora an possit purgari qñ cōuentio est collata in persona vnius:ꝛ pena in persona alterius.in.l.si insulam.nu.23.ff.de verb.oblig.fo.36.
Mora qñ possit purgari tam ex parte actoris q; rei.ibi.nu.25.
6 Mora nisi precedat quis non tenetur de interitu rei nisi a die litis cōtestationis:nō aūt a die libelli.in.l.denūtiasse.ꝟ. quid ergo.nu.1.ff. ad leg. iul.de adulte.fo.172.
6 Mora vltima nocet.in l.si seruū.ꝟ.sequitur.nu.1.ff. de verb.obli. fo.37.
Mora cōmissa in patiēdo nō purgat:secus si in negligendo.ibi.nu.2.
Mora purgatur ex equitate ibi.
6 Mora an purget ꝛ sequens stipulatio cōmittat qñ ꝓcedit obligatio et mora.in.l.si rem aliquā.nu.1.ff.de noua.fo.86.
6 Mora principalis hodie nō nocet fideiussori nisi renūtiatū sit.aut.presente.ff.de fideiuss.ꝛ certū si principalē nō posse cōuenīri.in.l.sit seruū.ꝟ. nūc videamus.nu.1.ff.de ver.obli.fo.37.
Mora principalis nocet fideiussori ꝛ pri.i.l.cū filiuss.nu.1.ff.ꝺ̄b.ob.f.21.
6 Mora rei nocet fideiussori nisi fideiussor prius ꝟstituerit creditorem in mora p oblationē.in.l.mora rei.nu.1.ff.de verb ob.fo.26.
6 Mora cōmissa in ꝓcedēti stipulatione q; purget p secūdā factā aīo nouādi si res fuit ꝑsens ꝛ remittit se.in.l.quoties.nu.1.ff.de noua.fo.84.
7 Mora fine interpellatiōe re ipsa qñ ꝟbat fauore minoris:ꝛ qñ ex aliis causis.in.l.ij.nu.1.C.in qui cau.in integ.resti.nō est necessa.fo.99.
6 Mora per oblationē qñ purgari possit.in.l.interdū.ꝟ. promisso.nu.1.ff.de verb.oblig.fo.30.
2 Qui habet facultatē soluēdi rem debitā pōt in mora constitui.in.l.qō te mihi.nu.2.ff.si cer.peta.fo.7.
6 Mora filij perpetuat obligationē ꝟtra patrē.in.l.si seruū.ꝟ.an filio⁹.nume.2.ff.de verb.obli.fo.37.
3 Mora purgat p oblationē sequētē.i.l.semel mora.nu.1.ff.sol.ma.f.24.
1 Mora precedēs videt remitti p nouā denūtiationem seu protestationē de soluendo.in.l.emilius.nu.1.ff.de mino.fo.137.
2 Mora iuris purgat obloquez nouatiōe.i.l.pui.nu.1.ff.de ꝺdi.fur.fo.69.
Mora precedēs qualiter p stipulationē purget.remissiue.ibi.nu.3.
2 Mora oīa que impediūt cōtrahi impediūt periurū.in.l. labeo etiā.nume.6.ff.de iureiu.fo.37.
Si ppter morā quis nō pōt adimplere promissa ꝛ creditor progat terminum qñ debitor sit periurus.remissiue.ibi.nu.7.
1 Mora purgatio admittit infra paucos dies nūmodo ius actoris non sit factū deterius.in.l.ꝛ si post tres.nu.1.ff.si quis cau.fo.69.
Mora purgatio nō liberat aliquē ipso iure sz ope exceptiōis. ibi.nu.2.
5 Mora purgatio nō admittit vbi est dies ꝛ pena.in.l.traiectitie.ꝟ.de illo nu.1.ff.de act.ꝛ obli.fo.175.
Mora purgatio an admittat qñ v sura cū principali peti pōt.ibi.nu.2.
1 Mora purgatio in iudicijs qñ est dies ꝛ pena q; nō admittat in ptinentib⁹ ad decisionē.in.l.si cū dies.ꝟ.intra quātū.nu.2.ff.de arbi.fo.148.
Mora purgatio admittit soluendo interesse.ibi.nu.3.
6 Mora purgatio admittit q; ad actionē ꝺseruādā ex pte actoris ifra modicū tps ꝑ vbi ē dies ꝛ pena.i.l. si ita.ꝟ.scia cauit.nu.1.ff.de v̄.ob.fo.54.
8 Qi qui promisit exhibere post morā cōmissam dat spatiū sez mēsiū ad eā purgandū.in.l.sancimus.nu.1.C.de fideiuss.fo.115.
Mora purgatio nō admittit qñ pena cōmittit propter maleficiū.in.l. vbi pactū.nu.5.C.de transac.fo.70.
4 Mora purgationi nō est locus facta executione a lege siue ab hoie.in.l. si is cui.nu.3.ff.de leg.ij.fo.32.
6 Mora tps inspicit in estimatione quevenit officio iudicis.in.lquoties. nu.1.ff.de verb.oblig.fo.242.
Mora purgatio qñ admittat in casu.l.fi.C.de exac.lib.x.ibi.nu.5.fo.13.
6 Mora purgatio ante litē ꝟtestatā admittit nisi creditoris interfit.ꝛ qualiter hoc intelligat.in.l.si insulā.nu.1.ff.de verb.obli.fo.33.
Mora purgatio nō admittit qñ promisisti facere domū in fundo meo: et fuisti in mora ꝛ ego fundū alienaui.ibi.nu.2.
Mora purgatio nō admittit vbi est dies ꝛ pena in stipulationibus cōuentionalibus:secus in pretoriis.ibi.nu.4.
Mora purgatio admittit etiā vbi est dies ꝛ pena qñ dies est appositus causa multiplicande obligationis.ibi.
Mora purgatio nō admittit vbi ē apposita dies certa ꝛ pena.ibi.nu.5.
Mora purgatio admittit de equitate vbi est dies ꝛ pena qñ ꝓmissor nō potuit prouidere cursum diei.ibidem.
Mora purgatio admittitur vbi est apposita dies ꝛ pena tacita legalis sz interesse.ibi.nu.6.
Mora purgatio q; admittat in decisorijs qñ est apposita dies et pena: secus in preparatorijs iudicioꝝ.ibi.nu.9.
Mora purgatio post litē ꝟtestatā nō admittit qñ petit pena vl interesse ꝛ aliud offert sz ipm factū:sz qñ idē qō petit offert ꝛ cōfignat tūc libera tur ꝛ sequitur absolutio ab observatione iudicij ibi.nu.12.
Mora purgatio post lit.ꝟtesta.ꝛ vsq; ad sniam admittit in stipulatione de iudicato soluēdo q; ꝟtinet clausulā de defendendo.ibi.nu.13.
Mora purgat etiā post sniam in penis legalibus que cōmittunt ex delicto.ibi.nu.15.
Idem in actionibus arbitrarijs.ibi.
Mora purgatio quare nō admittitur post lit.contest.ibi.nu.16.
Mora purgatio an admittat qñ in stipulatione est apposita causula:rato manente pacto q; sic.ibi.nu.17.
Mora purgare posse se ignorās si soluit pena vel interesse nō pōt solutum repetere.ibi.nu.18.
Mora purgatio nō admittit executione fcā a lege vl ab hoie.ibi.nu.19.
Mora purgatio nō admittit qñ stipulatio ē cōmissa,ppt maleficiū ꝛ facti ē momētaneū sec⁹ si successiuū q; admittit infra modicū tps.ibi.n.21.
4 Morari dicitur quis vbi cum familia morat ur.in.l.vgoni.nume.2.ff.de leg.iij.fo.55.
4 Morari qui tenet cū aliquo nō tenet eū alio sequi:sed hoc declarabitur arbitrio boni viri in.l.meuiā.ꝟ.vgore.nu.1.ff.de an.leg.fo.68.
Morari debēs cū aliquo an debeat in domo operari.ibi.nu.6.
4 Morari nō tenet in domo heredis ille cui alimenta sunt relicta.in.l.libertis.ꝟ.lucius.nu.2.ff.de ali.leg.fo.88.
1 Mores antiquoꝝ sunt seruandi.in.l.more.nu.1.ff.de iur.om.iu.fo.50.
Mores boni in aliquo ꝛ antiqui dicunt si durauit in actibus virtuosis per decē annos.in.l.j.nu.48.C.de digni.lib.xij.fo.41.
4 Morari qui debet cū aliquo nō perdit legatū si ex iusta causa nō potest morari.in.l.caio.ꝟ.imperator.nu.2.ff.de ali.lega.fo.91.
Mores vere dz pbari in his q; sunt maxime iudicij:ꝛ quō deponāt testes.i.l.ij.ꝟ.si dubitet.nu.1.ff.quēad.test.ape.f.186.
Mortē alicui⁹ sufficit pbare p famā ꝛ alias ꝑsumptiones in re magni ꝓiudicij:que tū pōt reponi in pristinū statū.ibi.nu.2.
Mores etiā pbari pōt per discussionem officio iudicis.ibi.
Mores probatur in re leuis ꝓiudicij per vnū testem vel per aliā leuē ꝓsumptionem.ibi.nu.3.
5 Mortis causa capio:ꝛ mortis causa donatio in quib⁹ differāt.in.l.interdū mortis.nu.1.ff.de dona.cau.mor.fo.72.
Mores oīa soluit.in.ꝟ.deinceps.nu.1.in aut.de nup.fo.20.
Mores ciuilis nō equiparat naturali nisi in casib⁹ a iure expressis.in.ꝟ. distrahunt.nu.2.in aut.de nup.fo.19.
7 Mores qualiter ꝓbet.in.l.si quidē.nu.2.C.fol.mat.fo.187.
6 Moris vnius ex reis debendi qñ noceat alteri.in.l.ex duob⁹. nu.34.ff. de duo.reis.fo.64.
Mores ciuilis equiparat naturali qñ p vtrūq; idē effectus operat.in repe.aut.ingressi.nu.40.C.de sacrosan.eccle.fo.20.
Mores alicuius qñ ꝓbet ex assertione cōsanguineoꝝ. vbi q; qñ agit de modico ꝓiudicio.in.l.quoties.nu.1.ꝛ.6.C.de naufra.lib.xi.fo.27.
6 Moris ex causa pōt differri.in.l.is q re⁹.nu.8.ff.de publi.iudi. fo.151.
7 Mores dicit iusta ꝛ necessaria absentia.in.l.ea q̄.nu.5.C. de temp.restit. in integ.tam mino.fo.102.
Moris animaliū qñ debeat clare probari.ꝛ qñ sufficit p cōiecturas.in.l. quod ad ꝓsens.nu.1.C.de murile lib.xi.fo.28.
Mortē hois probare p ꝫiecturas qñ sufficiat.ibi.nu.2.
4 Moriēs secūdo videt rogatus de restituēdo id qō iure fideicō.habuit a primo.in.l.beredes.ꝟ.cum ita.nu.2.ff.ad trebel.fo.152.
4 Mori repente dicitur qui decedit infra centum dies.in.l.qui duos.nume.6.ff.de re.dub.fo.105.
4 Mortem alicuius exspectare est triste nisi naturalis status rei ad hoc tē dat.in.l.mutiane.nu.6.ff.de cōdi.ꝛ demon.fo.117.

Mort em probare

3 Mortem probare per famā quibus casibus sufficiat.in.l.ij.ꝟ. si dubitetur.nu.1.p.quēad.testa.ape.fo.186.
2 Mortem viri expectare qñ sit triste.in.l.pater seuerinā.ꝟ. socrus.nu.1.ff.de condi.ꝛ demon.fo.130.
3 Mortuus presumitur si aliquis non reperit.in.l.ꝛ si certus.ꝟ. si vnus.nu.1.ff.ad silleia.fo.192.
6 Mortuus arbitrari nō pōt si adijcere operi incerto.in.l.cum stipu.nume.2.ff.de verb.obli.fo.40.
4 Mortuus pōt offendi.in.l.j.nu.3.ff.de his qui. vt indig.fo.110.
Mortuus si non habet heredem creditores in possess.mittunt.in.l.si bona.nu.1.C.de bo.auto.iudi.po.fo.91.
8 Mortuo similis est non potens articulate loqui.in.l.iubemus.nume.1.C.de testa.fo.18.
5 Mortricinia in via ꝓscere nō lz.in.l.ediles.nu.4.de via publi.fo.145.
Mor dictio accipit pro festim:ꝛ qñ denotet interuallū tēporis in.l.i.nu.33.ff.si cer.peta.fo.4.
Mor dictio qualiter intelligatur.in.ꝟ.sedebant.nume.4.in aut.de iudicijs.fo.35.
7 Mulier per donationem ppter nuptias habet actionē in rē. in aut.siue a me.in.ij.lec.nu.3.C.ad velleia.fo.162.
Mulier si iuri hypothece renuntiauit ꝛ confessa fuerit pecuniā ad eam peruenisse an tunc tollatur actio de dote.ibi.nu.4.
Mulier an viro cōtrahente possit hodie renuntiare iuri hypothece.in aut.si qua mulier.nu.1.C.eo.
Mulier si in instrumento conficiatur pecuniam in sui vtilitatem cōuersam an probatur hoc verum:ꝛ quid si iurauit.ibi.nu.3.ꝛ.4.
7 Mulier in rebus propijs est potior fisco creditori etiā nisi ex causa pignoris.in.l.j.nu.5.C.de priuil fil.fo.92.
4 Mulier que accepit pauperē habet remediū.l.si constante.ff.sol.mat.in l.si is a quo.ꝟ.si semel.nu.1.ff.vt in pos.lega.vel fideicō.fo.160.
1 Mulier nō pōt realiter citari.in.l.plerisq;.nu.7.ff. de in ius voc.fol.58.
Mulier non dotata si duerit sine causa punit in decima parte sue substantie in.ꝟ.sic itaq; nu.3.in aut.de nuptijs.fo.19.
Mulier an presumat bona sua in dotē dedisse.ibi.
4 Mulier an possit per fideicōmissum grauari in dote.remissiue in.l.a filia.nu.4.ff.ad treb.fo.154.
8 Mulier hz priuilegiū tā in personali actione q̄ reali vt preponat etiaz creditoribꝰ prioribꝰ tpe tacitā hypothecā habētibus:ꝛ hoc est verū nisi als dos precedat.in.l.si.nu.1.C.qui potio.in pig.hab.fo.107.
Mulier pro dote habet tacitam hypothecam ꝛ priuilegiatam vt presentatur aliis.ibi.nu.3.
Mulier alibi nupta definit esse civis civitatis ppriæ:ꝛ quo ad que munera.in.l.origine.nu.1.C.de munici.lib.x.fo.19.
Mulier in donatione ppter nuptias lz habeat tacitā hypothecā nō tñ hz priuilegiatā sicut hz in dote.in aut.de priuil.do.mulie.nu.4.fo.46.
6 Mulier q̄ primo iurauit se nō alienare fundū dotē postea alienauit ꝛ iurauit de non veniendo contra non obligat:ꝛ alienatio scō facta nō valet.in.l.si quis pro.nu.9.ff.de fideiusso.fo.78.
Mulier si dedit i dotē oīa ei⁹ bona scō viro ꝛ decedat i mr̄imonio sine liberis vir non lucrat ex forma.l.municipalis vltra illud qō dz habere vn⁹ ex filijs pmi mr̄imonij.in.ꝟ.optime.vo.nu.2.in aut.de nup.fo.20.
6 Mulier velleiano de iure renūtiare nō pōt:lz ꝟsuetudo seruet cōtrariū in.l.doli mali.nu.2.ff.de noua.fo.85.
Mulier qñ possit nubere infra tempus luctus.in.ꝟ.prime quidē.nu.2. in aut.de nuptijs.fo.20.
3 Mulier si locauit fundū qñ vir debeat aliquid habere de fructibus.in.l. diuortio.nu.13.ff.sol.mat.fo.9.
Mulier cōstante matrimonio q; non succedit in fructibus donationis ppter nuptias.in.ꝟ.illud quoq;.nu.2.i aut.de nō eligē.scō nubē.fo.7.
3 Mulier q; hodie possit vendicare a viro rem in dotem datā.in.l.si filio.nu.4.ff.solu.ma.fo.32.
3 Mulier an caueat viro de euictione.in.l.ij.nu.23.ff.sol.mat.fo.5.
3 Mulier ꝟ virū retinet ꝛ cōpensat.in.l.si filiofa.nu.2.ff.sol.ma.fo.23.
7 Mulier quando possit renūtiare iuri hypothece.in.l.iubemus. nu.1.C. ad velleia.fo.161.
Mulier agens contra tertios possessores an excludatur actione cedendarum.ibi.nu.3.ꝛ.7.
Mulier si renuntiauit iuri hypothecarū ꝛ fuit cōfessa q; ptiū ad eū pervenit qō habeat locū lex iubemus.C.ad velle.ibi.nu.4.
6 Mulier fideiubēs non iuuatur velleiano ipso iure sed ope exceptionis. in.l.qui satisfidare.nu.5.ff.de fideiuss.fo.69.
3 Mulier sterilis an gaudeat priuilegio dotis.in.l.si qs posthumos.nume.1.ff.de lib.ꝛ posthu.fo.102.
Mulier sequif cōditionem patris ꝛ aui illustris si nubat clarissimo.l.j. nu.3.4.ꝛ.40.C.de dignita.lib.xij.fo.41.
Mulier q̄ ꝟsensit alienatiōi rei ꝫmobilis date in dotē estimate vera estimatione si non supersunt res viri pro eius satisfactione vendicat rē alienatā.in.ꝟ.ꝛ multo.nu.2.in aut.vt ūno.do.ante.fo.28.
Mulier si ꝑmo iurauit nō alienare nisi iusta causa interueniēte: si postea alienauit sine cā iurat q; ꝑmū ꝛ nō scōm iuramentū seruat.ibi.nu.12.
Mulier an possit constante matrimonio res dotales alienatas vendicare.ibi.nu.13.
7 Mulier pro debito pecuniario nō capit sed pro personali sic.in.l.placet in.ij.lec.nu.52.C.de sacrosan.eccle.fo.15.
6 Mulier prosequendo suā vel suoꝝ iniuriā accusare pōt. ꝛ in casib⁹ binotatis.in.l.qui accusare.nu.2.ff.de accusa.fo.160.
Mulier nō pōt habere dignitatē cū administratione.in l. nullus.nu.1. C.de decur.lib.x.fo.16.
3 Mulier lz stipulata fuerit sibi dotē reddi officijs sol.mat poterit tñ agi ante viro ad inopiā vergēte.in repe.l.si cōstāte.nu.52.ff.solu mat.fo.20.
3 Mulier potest parere in.xij. vel.xiij.mense:ꝛ erit legitimus.in.l.gallus. nu.12.ff.de libe.ꝛ postlbu.fo.105.
Mulier post duos dies post mortē primi mariti si accepit secundū virū ꝛ peperit in nono mēse cuius erit partus.ibi.nu.13.
8 Mulier hz tacitā hypothecā a tpe dotis date vel promisse.in.l. fi.nu.5. C.qui poti.in pig.hab.fo.107.
Mulier an preferat omnib⁹ creditoribꝰ ꝛ oib⁹ hypothecis.ibi.nu.6.
Et habet istud priuilegiū in bonis soceri si ipse recepit dotē vel in instro cōfessus est eam recepisse.ibi.nu.7.et.11.
7 Mulier q̄ dedit dotē in reb⁹ mobilib⁹ an possit assumere in se onus prohandi.in aut.sed iam necesse.nu.2.C.de do.ppter mpp.fo.179.
3 Mulier renuntiando iuri hypothecarum q; sibi non preiudicat si vir non habet alia bona.in l.menia.ꝟ.fundus.nu.4.solu.mat.fo.31.
Mulier nō alienat feudū dotalē etiā viro volēte.i.l.si estimatis.n.i.ff.e.
2 Mulier ppter honestatē iurat parte absente.in.l.ad personas.nu.3.ff. de iureiur.fo.28.
3 Mulier nō cōstituit in mora pro dote sine interpellatione.in.l. de diuisione.nu.2.ff.sol.mat.fo.7.
3 Mulier si cedit ī dotē vsumfructū fundi q; erat viri sed eius nō duravit q; ad heredē mulieris nō trāseat.in.l.vsufructu nu.3.ff.sol.mat.fo.32.
3 Mulier solu.mat.pōt relinquere fundū viro quousq; fructus sint recolecti.in.l.diuortio.ꝟ.interdū.nu.7.ff.sol.mat.fo.10.
3 Mulier si nō petijt curatorem ventri q; exclusa si peperit infra triginta dies in.l.j.ꝟ.eleganter.nu.1.ff.de libe.agno.fo.40.
8 Mulier in dote facta ꝛ fiscus paribus passibus ambulant vt qui prior est tēpore potior sit in iure in.l.ij.nu.1.C.de priuil.fisci.fo.92.
3 Mulier nupta scō hz priuilegia dotis.i.l.nupta.nu.1.ff.sol.ma.fo.24.
Mulier etiā si probaret per testes se fecisse augmentum in rebus mobilibus tamen non habet priuilegium habet tamen si creditores confitentur.in aut.de quali.do.nu.11.ꝛ.12.fo.44.
4 Mulier nō pōt esse executrix in testamēto.in.l.filio ꝟ.matri. nu.2.ff.de adi.leg.fo.103.
3 Mulier quare in rebus exēptibus preferat dño.rationē vide in.l.si cū dotē.ꝟ.si mulier.nu.4.ff.sol.mat.fo.17.
7 Mulier viro vergente ad inopiā pōt dotē repetere.in.l.vbi adhuc.nume.1.C.de in.do.fo.184.
Mulier an teneat cōpensare cū dote id qō sibi vir donauit.q; nō:nisi inquātum fit facta locupletio.in.ꝟ.dotes.nu.2.in aut.de nup.fo.21.
3 Mulier si vult emittere fundū viro ꝛ impēsas nō soluere an vir possit cōtradicere.in.l.qō dicit.nu.5.ff.de impen.in re.dota.fac.fo.35.
3 Mulier potest conuenīri cōstante matrimonio ꝛ eo soluto.in.l. cū post. ꝟ.qui cum esset.nu.3.ff.de admi.tu.ꝛ cu.fo.65.
Mulier que conuenitur pro dote habet exceptionē ne cōueniat vltra q̄ facere possit.ꝛ idem eius curator.ibi.nu.4.
5 Mulier relicta vsufructuaria filio instituto ꝛ extraneo substituto si moritur filius debet habere integrum vsumfructū.in.l.si ita scriptum.nu.1. ff.de manumiss.testa.fo.74.
Mulier habet patrimonium triplicis generis.in.l.maritus.nu.2.C.de procur.fo.82.
3 Mulier debet certificari cū renuntiat velleiano.in.l.in repudianda. nume.1.ff.de acqui.bere.fo.171.
5 Mulier ꝛ rusticus nō pōt ꝓducere testes post publicationē aduersar⁹ maior poterit ꝓducere.in.l.i.ꝟ.mūtiatio.nu.35.ff.de ope.no.nū.fo.6.
3 Mulier qua actione agit ad dotē viro ad inopiā vergēte.in repe.l.si constante.nu.70.ff.sol.mat.fo.20.
Mulier habet actionē in rē contra extraneū possessorē ad rē ꝺatam in dote inestimatam viro ad inopiam vergēte.ibi.nu.71.
Mulier agens hypothecaria contra extraneos possessores ad dotē dz facere excussionem.ibi.nu.72.
Mulier in casu.l.si constante.ff.solu.mat.agit ad quecūq; bona viri etiā emphyteotica ꝛ feudataria ꝛ etiā ad mobilia.ibi nu.73.
Mulier repetens dotem in casu.l.si constante.ff.sol.mat.qñ cōsequatur ōnium rerū pro dote assignatarū.ibi.nu.92.
3 Mulier qñ agit cōtra virū ad dotē sufficit ꝓbare opinionē vulgi faciates viri nō esse sufficientes ad dotis exactionē:sec⁹ qñ cōtra tertiū in re pe.l.si constante.nu.10.ff.sol.mat fo.18.
Mulier licet a principio tempore matrimonij sciuerit maritum inopē tamen potest ad dotem agere.ibi.nu.23.
Mulier agit ad dotem socero vergente ad inopiam ibi.nu.25.
6 Mulier pregnans non torquetur:nec decapitatur.in.l. pregnātis.nu.1. ff.de penis.fo.201.
Mulieris executio que peperit differtur quousq; reperiatur nutrig que nutriet fetum:que debet solui de publico si aliunde pecunia non pōt haberi.ibi.nu.3.

n ij

Universidad del Rosario Archivo Histórico

2 ℣Mulier paupercula mortuo viro qui aliqua a fialia reliquit que fuerũt vendita per eius heredes bonis viri discussis ꝛ a fialia vendita vel ꝑscripta agit in subsidiũ ad pretiũ.in.l.j.nu.3.ff.de distrac.pig.fo.143.

3 ℣Mulier que minus virum diligit qñ sit audienda.in.l.si cum dotẽ.ff.eo aũt.nu.ff.ff.sol.ma.fo.16.

℣Mulier dãnata de adulterio qñ mitti debeat in monasteriũ.in.ff.si quãdo.nu.2.in.auf.vt nulli iudi.fo.54.

7 ℣Mulier que transiuit ad secũda vota ꝛ dedit omnia eius bona in dotẽ decedit nullis liberis ex secũdo viro relictis quid lucrabit vir ex forma statuti.in.l.hac edictali.nu.2.C.de secun.nupt.fo.182.

℣Mulier in diuisione habet optionẽ.in l.vnica.nu.2.C.de bis qui se deferũt.lib.g.fo.10.

3 ℣Mulier agens in casu.l.si constante.ff.fo.ma. prosequitur iudiciũ ceptũ mortuo marito absq; eo ꝙ incipiat cõtra heredes causam.in.l. post finitam.nu.i.ff.de suspec.tuto.fo.74.

8 ℣Mulier popularis nupta in domo nobilis dicit nobilis etiã ea effecta vidua.in l.si.nu.2.C.de ver.signi.fo.42.

4 ℣Mulier accusata de adulterio ꝛ absoluta nõ potest ab eodẽ seu ab alio super eodẽ accusari:ab alio ꝛ de alio fic.in .l carbonianũ.ff.si mater.nu. i.ff.de carbo.edic.fo.178.

3 ℣Mulier que secũdo nupsit dote nõ repetita ꝙ habeat ꝓuilegia dotis. in.l.i.nu.28.ff.sol.ma.fo.4.

℣Mulier sterilis habet ꝓuilegia dotis.ibi.nu.29.

3 ℣Mulier ꝛ alij q ꝑpt imbecillitatẽ ꝓhibẽt obligari ex forma statutorũ an possint hẽditatẽ adire.in.l.mutũ cui lege.nu.i.ff.de acq.her.fo. 164.

8 ℣Mulier ꝓesumitur habere animum ꝓcreandorum liberorũ.in.l.am biguitatis.nu.3.C.de indic.vidui.tol.fo.42.

℣Mulier ex persona viri an dicat ciuis vel comitatensis.ibi.nu.5.

6 ℣Mulier de qb9 criminib9 põt accusare.i.l.certis.nu.i.ff.de accu.fo.156.

7 ℣Mulier q̃ cõfessando errauit in ꝓparatoriis iudicioꝝ qñ inuẽt velleiano ꝛ qñ beneficia.l.error facti.C.de iur.ꝛ fac.igno.ibi.nu.2.fo.36.

℣Mulier etiã ꝓ debito publico detineri non potest.in .l.ij.nu.4.C.de exacto.lib.g.fo.12.

℣Mulier ꝓ reb9 paraphernalibus habet tacitã hypothecã in bonis nõ tñ ꝓuilegiatã sicut in dote.in auf.de ꝓuile.do nu.6.ꝛ.7.fo.46.

6 ℣Mulier vel minor potest cõparere ex cusatorio nomine accusati dũmodo opponat excusationem circa factum ꝛ sine mandato.in .l.accusatore ff.ad crimen.nu.17.ff.de publi.iudi.fo.155.

7 ℣Mulier non admittitur ad defendendũ alios.in.l.alienã.numero .i.C. de procura.fo.82.

℣Mulier in casibus in quibus ꝓ alio agere potest an possit defendere. ibidem.nu.3.

℣Mulier qñ ꝓ alio admittitur an iuuetur velleiano.ibi.nu.4.

℣Mulier relicta executrix in testamento pervirũ nõ definit esse executrix si trãsit ad secũda vota.ibi.nu.2.

7 ℣Mulier est minoris vite ꝙ masculus ꝛ citius perficitur.in.l.omnes.nu me.3.C.de bis qui ve.eta.impe.fo.100.

6 ℣Mulier contrahens matrimoniũ cõtra ius gentium nõ excusat: cõtra ius ciuile fic.in.l.si adulteriũ.nu.7.ff.de adul.fo.176.

6 ℣Mulier desponsata per verba de ꝓsenti lz nõ traducta mutat domicilĩ in.l.imperatores.ff.itẽ rescripserũt mulierẽ.nu.i.ff.ad.muni.fo.243.

℣Mulier alibi nupta an definat esse ciuis illius ciuitatis vnde originem habuit.ꝙ fic.ibi.nu.4.

7 ℣Mulier videt dotem ꝑstipulata extraneo ꝓ ea dotez dante.in.l.vna.ff. accedit.nu.16.C.de rei vxo.act.fo.185.

3 ℣Mulier ꝓefertur ꝓ dote in actione personali et hypothecaria.in.l.j. nu.19.ff.sol.ma.fo.4.

3 ℣Mulier quõ dicat fuisse in mora.in casu.l.mora.ff.so.ma.ibi.nu.5.fo.11.

℣Mulier secũdo nubẽs amittit dignitatez primi viri:nisi hec specialiter a ꝓncipe impetraret.in.ff.non tñ.nu.i.in auf.de nuptijs.fo.21.

2 ℣Mulier nubẽs nulla facta expressione dotis an videat oia bona dedisse in dotẽ ex eo qꝛ oia bona dedit in dotẽ ꝛ stante statuto ꝙ filia dotata nõ succedat patri si pater relinquat filie centũ lz nõ dicat ꝑ dote intelligitur ꝑ dote.in.l.quod aũt.nu.i.ff.de iur.do.fo.156.

7 ℣Mulier ꝛ minor qñ cõdẽnetur in expensis ꝓpter emẽdationẽ libelli: in.l.edita.nu.33.C.de eden.fo.46.

4 ℣Mulier an sit domina rei dotalis.remissiue.in.l.pater filiaz.nu.3.ff.ad legẽ.falci.fo.134.

℣Mulier an possit in dotem institui.remissiue.ibi.nu.4.

4 ℣Mulier q̃ agit ad dotẽ legatã ꝑ socerũ actionẽ ex testõ si cautio fuit omissa põt cõueniri actione incerti vt caueat.in.l.ij.nu.8.ff.de do .ple.fo.76.

7 ℣Mulier qñ possit velleiano renũtiare.in.l.si.nu.2.C.ad velleia .fo.162.

℣Mulier ea fragilitate qua inducitur ad allegãdum eadem inducitur ad renũtiandum.ibi.nu.3.

℣Mulier renuntians debet certiorari.ibi.nu.4.

3 ℣Mulier ꝓ debito tutele põt capi et carcerari.in.l.si quis sub.nu.18.ff. de testa.tute.fo.50.

℣Mulier renũtiãdo oi auxilio legis nõ videt renũtiare bñficio masculo cõpetenti ne cõueniatur nisi inctum facere possit.ibi.nu.20.

3 ℣Mulier potest abesse causa reipub.idem pupillus .in.l.bello .nu.i.ff.de excu.tu.ꝛ cur.fo.83.

7 ℣Mulier trãsiens ad scõa vota dicitur caste ꝛ honeste viuere.in auf.hoc locum.numero.i.C.si secun.nup.fo.128.

3 ℣Mulier nõ põt esse testis in testõ.i.l.q testõ.ff.eũ q.nu.i.ff.de test.fo.97.

℣Mulier in codicillis potest esse testis.ibi.nu.4.

4 ℣Mulier eatenus onere fideicõmissi grauari põt quatenus legatũ dotis excedit quãtitatẽ.in.l.cũ quis.nu.i.ff.de do.ꝓleg.fo.76.

2 ℣Mulier si adhibet coniunctã personã ad stipulandũ dotẽ an videatur donare.in.l.idẽq.ff.si cui.nu.2.ff.manda.fo.108.

7 ℣Mulier scõo nubẽs post annũ luct9 an habeat solũ vsumfructũ eoꝝ q̃ lucrat ob mortẽ filioꝝ ꝑcedẽtiũ.i l.femie.nu.i.C.de secũ.nup.fo.181.

2 ℣Mulier que fideiussit ꝓ dote nõ repetit.in.l.cum is.ff.si mulier.nu.7 ff.de condi.indebi.fo.56.

2 ℣Mulier que cõsensit instrõ facto per virũ ꝑbet se acerrime fuisse qõ videtur feciſe metu.in.l.si ob turpẽ.nu.7.ff.de ꝛdi.ob.tu.cau.fo.47.

℣Mulier qñ non habet aliud ꝓeter dotem ꝺz infra annũ ali ab heredibus viri.in.l.diuortio.nu.i.ff.solu.mat.fo.2.

℣Mulier ꝺz operari in illa domo ex qua alimẽta ꝓcipit ex legis dispõne secus si ex dispõne testatoris.ibi.nu.3.

℣Mulier qñ vult stare vel nõ cũ heredibus viri qñ rogatur debeat deducere quantũ interfit heredi ex nõ ꝓestatione operarũ.ibi.nu.4.

℣Mulier qñ possit agi ꝛa colonũ sine cessione qñ fundus fuit ad ipsam reuersus.ibi.nu.10.

℣Mulier nupta rome nõ põt cõpelli ad munera in ciuitate oriignis.in.l. vnica.nu.i.C.de mulie.lib.g.f.22.

℣Mulier vocat ad honores ꝛ munera personalia.ibi.nu.2.

℣Mulier subijt onera patrimonalia in loco patrimonij.ibi.nu.3.

℣Mulier fortitur fozum viri.ibi.nu.4.

Quid in sponsa et vidua.ibidem.

7 ℣Mulier tutrix ꝑm disponem auf.matri ꝛ auie.C.qñ mu.tutel.of.fungi. potest.potest capi ꝛ carcerari.ibi.nu.3.fo.181.

7 Casus in quo mulier potest decedere ꝓ parte testata ꝛ ꝓ parte intestata.in.l.j.n.i.C.de secun.nup.fo.181.

6 ℣Mulier ꝙ possit adhiberi ad scribẽdũ.in.l.ꝑuberẽ.n.2.ff.ꝺ fal.fo.184.

℣Mulier in bonis filij liberis nõ extãtib9 etiã si trãsiuit ad scõa vota in totũ succedit.in.ff.ꝓme qdem nu.i.in auf.de nup.fo.20.

℣Mulier rapta si nubit raptori an matrimoniũ teneat ꝛ aliqd lucret et habere possit de bonis raptoris.in auf.de rap.mulie.nu.i.fo.55.

2 ℣Mulier an dicat dotata ex eo qõ pater sibi in testõ dotẽ assignauit ad hoc vt excludat a statuto disponẽte ꝙ mulier dotata non succedat.in.l. non est.nu.i.ff.de ritu nup.fo.155.

℣Mulier habens fundũ dotalem non tenetur satisdare.in.l.sciendũ.ff. si fundus.nu.i.ff.qui satisda.cog.fo.66.

℣Mulier qñ teneat edere libros rõnũ suaꝝ.i.l.j.i.ij.lec.nu.2.C.ꝺ edẽ.f.43.

℣Mulier que tenet ad aliqua personalia curie videt curie per maritum seruire.in.l.vlti.nu.3.C.qñ ꝛ qui.pars.lib.g.fo.18.

1 ℣Mulier põt esse arbitratrix ꝛ ꝓcuratrix ꝓ patre ꝛ coniũctis:testis in testõ inter liberos ꝛ in codicillis.in.l.in multis.nu.i.ff. de sta.ho.fo.23.

7 ℣Mulier transiẽs ad scõa vota est filijs ꝑmi mrimonij multũ suspecta. in.l.lex que tutores.nu.4.C.de admi.tu.ꝛcu.fo.192.

3 ℣Mulier qualiter denuntiat viro se ꝓegnantẽ.in.l.j.ff. permittit.nu.9. ff.de libe.agno.fo.40.

3 ℣Mulier an habeat ꝓ ꝺicente.in.l.si vo.nu.i.ff.solu.ma.fo.33.

1 ℣Mulier ꝓegnãs dãnata vltimo supplicio qõ possit cõseruari. in.l.imperator.la.ij.nu.4.ff.de sta.homi.fo.24.

℣Mulier ꝓgnãte dãnata ꝛ cõseruata postꝑ peperit erit etiã cõseruãda si partus alio modo cõmode nutriri nõ possit:ꝛ sic non.ibi.nu.6.

4 ℣Mulierẽ dotans si sit extraneus vel alius an videat dotare de suo.in.l. vxoꝛ.ff.pater.nu.i.ff.de leg.iij.fo.59.

℣Mulieres habent nobilitatẽ ꝛdignitatẽ:ꝛ qualiter.in.l.nu.4.ꝛ.42. C.de dignitatibus.lib.g.ij.fo.41.

℣Mulieres quoꝝ munerũ sint capaces.in.l.vnica.nume.19.C.de muli. libro.g.fo.22.

6 ℣Mulierẽ retinẽs cã libidinis circa.gg. bozas nõ tenet de plagiario nec de ꝑuato carcere:secus si yltra.gg.bozas.i.l.verũ est ius.ff.de fur.f.124.

1 ℣Mulieres an dñt vocari ad statuta faciẽda.i.l.j.nu.i.ꝛ.6.ff.de legi.f.15.

℣Mulieres non possunt esse de consilio.ibi.nu.6.

3 ℣Mulierẽ excusandi q̃ sit iusta causa si nõ denũtiauit.in.l.j.ff.sed si maritus.nu.i.ff.de libe.agno.fo.40.

℣Mulierũ genus anarissimũ.in.l.que dotis.nu.i.ff.solu.matri.fo.25.

Adhibitus a muliere ad stipulandum dotẽ qñ videat adhibit9 vt minister vel animo donãdi.ibi.nu.2.

Adhibit9 si ea a muliere ad stipulãdũ aio donãdi an poterit mlier donationẽ reuocare:ꝛ q̃ donatio dicat ẽt qñ est facta mẽtio mortis.ibi.nu.3.

℣Mulieri soluto mrimonio qñ ꝺet rei ꝺemtio ad res. ꝓpter nuptias donatas:ꝛ an dicat directa vel vtilis.in auf.vt imo.bo.nu.5.ꝛ.8.f.27.

8 ℣Mulierib9 errãtib9 in iure qbus casib9 ꝓbueniat magis ꝙ minoꝛib9 in.l.ne passim.nu.2.C.de iur.ꝛ fact.ign.fo.36.

℣Mulieres bone ꝺitionis ꝛ fame nõ carcerantur.in.ff. neceſſariũ.n.i. in auf.vt nulli iudi.fo.54.

4 ℣Mulieres oẽs sunt male.in.l.pater seuerinã.ff.socrus.nu.i.ff.de cond. et ꝺemonstra.fo.130.

7 ℣Mulus si ducat per mulionẽ per ciuitatẽ mulio non poterit in re cõueniri.in.l.ſi.nu.2.C.vbi in rem ac.fo.119.

℣Mulio

4 ℣Mulio lz nõ sit ꝺscript9 i lnia mihi data ꝑ datiarios portãdi res meas ex ciuitatẽ tñ illas licite portat.i.l.paphipũ.nu.i.C.ꝺ cur.pu.li.gij.f.49.

℣Muli dñt onerari ꝑm on9 ꝛsuetũ.i.l.publici.nu.i.C.ꝺ cur.pu.li.12.f.50.

℣Mulus q oneratus est ꝑm ꝛsuetũ si decessit onerãs nõ tenet.ibi.

5 ℣Mulus qui transiuit terminos nõ incidit in cõmissum nisi ꝑbet ꝙ dñs eũ dux it.in.l.interdũ.ff.serui.nu.i.ff.de publi.ꝛ vecti.fo.55.

1 **℣Mulcta** vt imponat requirit causa iudicis cõpetẽtia:ꝛ quod nõ excedat metã sue iurisditionis.i.l.ij.ff.itẽ si. nu.i. ff.si quis in ius voc.non ierit.fo.61.

1 ℣Mulctare an possint duũuiri.in.l.j.nu.5.ff.si qs ius ꝺi.nõ obtẽ.fo.55.

7 ℣Mulcta ob procu.cõtumaciã nõ põt domino imponi.in.l.eũ qui res. nu.5.C.de procu.fo.78.

7 ℣Mulcta alꝫ ꝓhibita per bonũ exemplũ permittitur. in.l.j. nu.2.C.de pze.impe.offe.fo.38.

6 **℣Multitudo** quid sit.in.l.pretor.numero.2.ff. vi bonorũ rap.fo.135.

℣Multitudo effrenata testiũ que dicat.remissiue.in.ff.qñ vero. nu.13.in auf.de testi.fo.40.

4 ℣Multa dicunt tria.in.l.licet.nu.3.ff.de leg.i.fo.20.

7 Que non prosunt singula quando multa iuuant.in.l.instrumenta.nu.3. C.de proba.fo.143.

7 **℣Munera** personalia ꝛ mixta imponunt ciuib9 ꝛ incolis non clericis.in.l.placet.nu.32.C.de sac.san.eccle.fo.15.

℣Munera extraordinaria dicunt q̃ nõ inducunt lege vel senatusconsulto vel ꝛstitutione principũ.in.l.j.nu.2.C.de agrico.lib.xi.fo.34.

6 ℣Munera mere patrimonialia q̃ indicunt possessionibus q̃ sint.in.l. rescripto.ff.sciendũ.nu.i.ff.de mune.ꝛ bono.fo.245.

℣Munera sordida qb9 indicant.in.l.vnica.nu.16.C.de mulie.lib.g.fo.22.

℣Munera q̃ no habẽt bonorẽ neq; dignitatem que sint et quibus indicã tur.ibi.nu.18.

℣Munera no debẽt in eodẽ reiterari donec alij sufficientes reperiantur. in.l.vltima.nu.i.C.de mune.ꝛ bono.lib.g.fo.20.

℣Munera patrimonialia sunt triplicia:ꝛ que.in.l.vnica.nu.37.C.de mulie.lib.g.fo.23.

A muneribus patrimonialibus nemo excusat.ibi.nu.38.

℣Munera mixta que sint;ꝛ quis ab eis excuset.ibi.nu.39.

6 ℣Munera personalia ꝙ dicant etiã q̃ deferunt ex lege vel consuetudine alicuius ciuitatis.in.l.j.nu.2.ff.de mune.ꝛ bono.fo.245.

℣Munera ordinaria que sint ꝛ a quibus imponunt.in.l.vnica.nu.i.C.de vaca.lib.g.fo.20.

℣Munera habẽti'a dignitatem annexam que dicant.in.l.vnica.nu.11.C. de mulie.lib.g.fo.22.

6 ℣Munus ordinariũ qõ dicat ꝛ quod extraordinariũ.in.l.bi qui.nu.5.ff. de iure immunita.fo.246.

Imposita a principe vel a lege sunt munera ordinaria. itẽ collecte q̃ imponunt a lege municipali:item que imponuntur a papa clericis.

℣Munus ꝓprie dicit ꝙ necessario sabinus lege vel mero imperio eius qui habet potestatẽ.in.l.vnica.nu.6.C.de mulie.lib.g.fo.22.

℣Munera personalia que sint.ibi.nu.7.

℣Munus impositũ a ciuitate ꝙ quis vendere'cogat frumentũ est mun9 patrimoniale.in.l.j.nu.5.C.vt nemi.lice.lib.g.fo.14.

℣Munus patrimoniale ꝓprie dicit vbi vertit sumptus. et est triplex.in l.vnica.nu.22.C.de mulie.lib.g.fo.22.

A munere patrimoniali qui excusant.ibi.nu.23.

℣Munus publicũ non potest pecunia redimi.in.l.illud.nu.2.C.de excusa.lib.g.fo.20.

7 ℣Munerum publicorum tres sunt species.in.l. placet.in.ij.lect.nu.9.C. de sac.sanc.eccle.fo.15.

℣Munera quis indicat.ibi.nu.30.

6 A munerib9 patrimonialibus nemo ꝛ sic nec ecclesia hz excusationẽ.in l.munerũ.ff.patrimonioꝝ.nu.3.ff.de mune.ꝛ bono.fo.246.

℣Munerũ alie distinctiones.remissiue.i.l.vnica.nu.43.C. de mu.li.g.fo.23.

℣Munera sordida dicunt habere annexam vtilitatem.in.l. vnica.nu.15. C.de mulie.lib.g.fo.22.

6 **℣Municeps** ꝙ sit nomẽ generis:ciuis ꝛ incola nomẽ speciei.in.l.j.nu.1.ff.ad municip.fo.239.

℣Municeps quasi munerum particeps.ibi.nu.15.

6 ℣Municeps q̃ post collectã imposita est effect9 ꝛuersus alicui9 monasterij an teneat ad collectã.qõ sic.in.l.incola.nu.5.ff.ad municip.fo.2.

℣Municeps etiã dicit natus in aliquo castro libero ꝛ exempto.in.l.ciues quidem.nu.3.C.de inco.ꝛ vbi.lib.g.fo.19.

℣Municipia nõ habent fiscũ.in rub.nu.11.C.de iur.fisc.lib.g.fo.2.

7 ℣Munire ante domũ suã est onus domus.in.l.rescripto.ff.sciẽdũ.nu.2. ff.de mune.ꝛ bono.fo.245.

℣Murex ꝛ chiliũ est idẽ:ꝛ est piscis ad tinctura purpurei coloris.in.l.ſi qs nauf.nu.i.C.de murile.lib.xi.fo.28.

4 ℣Murileguli ꝛ alij de quibus hic erant liberi:ascriptitij tñ.in rub.nu.i. C.de murilegu.lib.xi.fo.27.

℣Murorum restauratio nõ põt fieri inconsulto ꝓncipe.in.l. restaurationi.nu.i.C.de diuer. ꝓd.li.xi.fo.39.

1 **℣Mutatione** status videt alia persona.in.l.iurisgentiũ.ff. si ante aditã.nu.i.ff.de pac.fo.84.

6 ℣Mutatione persone extinguit cautio de rato.in.l.ſi fine.ff.q patris.nume.i.ff.rem ra.ha.fo.110.

1 ℣Mutatio intercurentiũ de nõ mandato ad mandatũ nõ impedit stipulationẽ cõmitti.in.l.iulianus.nu.i.ff.qui satisd cog.fo.65.

℣Mutatio quod sit triplex:ꝛ q̃ sit illa q̃ satisdationẽ perimit.ibi.nu.4.

℣Mutatio conditionis defensoris ex parte rei an possit fieri post litẽ cõtestatã.in.l.ſi ante acceptionẽ.nu.3.ff.iudi.fol.fo.110.

℣Mutata conditione defensoris ex parte rei fideiussores dati per defensorem liberantur.ibi.nu.4.

℣Mutatio iudicij qualiter fiat qñ mutatur mutata cõditione defensoris. vbi ꝙ altero de tribus modis.ibi.nu.6.

7 ℣Mutatio vite est difficilis.i repe.auc.ingressi.nu.21.C.de sa.san.ec.fo.19.

2 **℣Mutuũ** an ℣hac qñ filius mutuat noie suo et habeat locũ.l. frater.ff.de condi.indc.ibi.nu.14.fo.58.

℣Mutuũ inter patrẽ ꝛ filiũ qualr ℣bi possit.ibi.nu.47.

4 Si apparet ꝙ mutuani tibi centũ itẽ apparet ꝙ ꝑmisisti centũ ex causa mutui intelligitur de eisdem centũ quod mutuasti.in.l.cum cẽtum.nu.2. ff.de adi.lega.fo.102.

6 ℣Mutuũ inter patrẽ ꝛ filiũ in pecunia adnentitia qñ cõtrahat. in.l.ſi qs. ff.item ſi filius.nu.3.ff.de fideiuſ.fo.79.

1 ℣Mutuũ est ſi eadẽ pecunia mutuata reddat.i.l.ij.nu.3.ff.ſi cer.pe.fo.4.

℣Mutuũ vel ℣ct9 innoiat9 an dicat qñ aliud ꝺz reddi.ibi nu.4.ꝛ.6.

7 Alteri per alterũ in mutuo ꝛ in debito ꝑpter pecunia querif.in.l.ſi absentis.nu.i.C.ſi cer.pe.fo.134.

2 ℣Mutuũ vel donatio qñ ꝓesumat ſi dictũ fit accipe istud vinũ vel tolle istam pecuniam.in.l.cũ quid.nu.ii.ff.ſi cer.pe.fo.6.

℣Mutuũ qñ ꝙbet ſi testis dicat nescire an fuerit mutuũ:ꝛ quid actũ fuerit:sed bene vidit pecuniã numerare ꝛ ipse eam recepit.ibi.nu.12.

2 ℣Mutuũ assidue ꝛ frequẽtius celebrat.in rub.nu.2.ff.ſi cer.pet.fo.2.

℣Mutuũ ꝓprie petit nõ aũt repetit.ibi.nu.3.

2 ℣Mutuũ recõciliat ꝓ ea parte ꝓ qua res mutuata ꝛsumit.in.l.ſi a furioſo.nu.2.ff.ſi cer.pet.fo.12.

2 ℣Mutuũ ℣bitur in plus q̃ ꝺatũ fit:ꝛ an in eo pluri valeat donatio.in.l. rogasti.nu.4.ff.ſi cer.peta.fo.12.

2 ℣Mutuũ vt perficiat ſufficit ꝙ pecunia ꝓficiscat vere vel ficte:ꝛ qõ tradens sit dñs.in l.ij.ſi.in mutui aũt datione.nu.i.ff.ſi cer.peta.fo.6.

℣Mutuum est tripleꝝ.ibi.nu.i.

℣Mutuũ naturale mere ꝛ mutuũ naturale cui ius ciuile coopak.ibi.n.3.

℣Mutuũ ciuile quotupleꝝ:ꝛ an ex mutuo vere ciuili oriatur actio vel ex ebirographo.ibi.nu.4.ꝛ.5.

℣Mutuum quid sit.ibi.nu.8.

2 ℣Mutuũ nõ ℣bit nec etiã obligatio vbi dñium nõ trãsferꝛ in accipientẽ in.l.eius qui.nu.19.ff.ſi cer.peta.fo.22.

6 ℣Mutuũ qñ nõ cõtinet in instrõ sed sola ꝓfessio mutui tunc ex contractu mutui nõ agitur nec ex stipulatione sed certi condictione.in.l.j.ff.si quis ante.nu.9.ff.de verb.obli.fo.3.

2 ℣Mutuo accipiẽs pecuniã ad numerũ ex causa necessitatis potent solue re frumentũ.in.l.ij.ff.mutui.nu.4.ꝛ.21.ff.ſi cer.pe.fo.4.

℣Mutuo accipiẽs frumentũ nõ põt restituere pecuniã nisi in casu nõ existentie frumẽti:qꝛ tunc peruenit ad estimationẽ.ibi.nu.5.

℣Mutuo argẽtũ accipiẽs ad põd9 qñ poterit reddere pecuniã.ibi.nu.6.

℣Mutuũ nõ est ſi ꝺaꝛ frumentũ vt vinũ reddat ſed cõtractus innoiatus et qñ venditio.ibi.nu.8.

℣Mutuũ nõ est ſi ꝺaꝛ liber ad põdus vel oues ad numerũ vt tantũdem reddat:ꝛ qõ in libro nõ cadat mutuũ.ibi.nu.9.ꝛ.13.

℣Mutuũ ad hoc vt sit in mutuo quatuor cõsiderant.ibi.nu.10.

℣Mutuũ cadit in pipere ad numerũ.ibi.nu.12.

℣Mutuũ cõsistit in pane:ꝛ ita seruat cõsuetudo.ibi.nu.15.

℣Mutuũ cadit in ſtanno ꝛ plumbo ꝛ ſlibus.ibi.nu.16.

℣Mutuũ cõsistit in lateribus ꝛ tegulis.ibi.nu.17.

℣Mutuũ ꝛsistere põt in lignis qñ vendunt ad pondus.ibi.nu.18.

℣Mutuũ cõsistere põt in platea.ibi.nu.19.

2 ℣Mutuũ ciuile recõciliat ſtipulationẽ nec in eo requirit trãslatio dñij.in l.ij.ſ.appellata.nu.4.ff.ſi cer.peta.fo.5.

℣Mutuũ ciuile quot modis recõciliet.ibi.nu.5.

℣Mutuũ mere naturale quot modis recõciliet.ibi.nu.6.

2 ℣Mutuũ vt ℣bat requirit vltra rem ꝛ pretiũ etiã cõsensus.in.l.ſi me ꝛ titium.nu.5.ff.ſi cer.pe.fo.20.

2 Consumptione facta ꝑ recipientẽ vel ꝑ aliũ:mutuũ ꝛ solutio reconciliatur.in.l.nõ ois.ff.ſi pupillus.nu.i.ff.ſi cer.pe.fo.16.

2 ℣Mutuũ qñ sit qdã ℣ct9 inoiat9.i.l.q pecuniã.nu.3.ff.ſi cer.pe.fo.19.

8 ℣Mutuãs aliena pecuniã suo noie querit sibi ius pignoris ꝛ nõ dño pecunie.in.l.ꝛ ſi frater.nu.i.C.de pigno.fo.10.

6 ℣Mutuans pecuniã nõ põt ea incõtinẽti repetere.in.l.ſi penã.nu.3.ff.de verb.oblig.fo.25.

℣Mutuãs pecuniã ſtipẽdiarijs an possit eoꝝ ſtipendiũ ſequestrari.in.l. inbemus.nu.5.C.de eroga.lib.xii.fo.48.

6 ℣Mutuans procuratoꝛ cõſtituto ad accipiendũ pecuniã mutuo ꝛ ad cõuertendũ in aliquã causam qñ debeat esse ſolicitus vt cõuertat.in.l. doli mali.nu.8.ff.de noua.fo.85.

6 ℣Mutuans pecuniã ꝺicit auxiliũ prestare ꝛ fauorẽ.in.l.cuinscp.nu.2.ff. ad leg.iul.maiesta fo.167.

Universidad del Rosario | Archivo Histórico